This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

3 3433 08161986 2

Digitized by Google

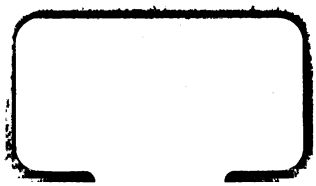

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

SYLLOGE

LECTIONUM GRAECARUM GLOSSARUM SCHOLIORUM

IN

TRAGICOS GRAECOS

ATQUE

PLATONEM

EX CODICIBUS MSS. QUI IN BIBLIOTHECA IMPERIALI PARISIIS ADSERVANTUR ERUTORUM

IN ORDINEM REDACTA.

ACCEDIT

OBSERVATIONUM CRITICARUM SYMBOLE

IN

SCRIPTORES ALIQUOT CLASSICOS ET GRAECOS ET ROMANOS NONNULLARUM.

UTRAMQUE COLLEGIT ET PUBLICAVIT

AA. LL. M. GODOFREDUS FAEHSE

GYMNASII SERVESTANI DIRECTOR SOCIETATIS PAEDAGOG. HELVET. SODALIS HONOR.

LIPSIAE MDCCCXIII

IN LIBRARIA WEIDMANNIA.

Acil

1813

Digitized by Google

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY

ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS

Digitized by Google

Voto, quod puer nuncupaveram cujusque ut damnarer, commeatum maxime necessarium, quantum in me erat, mihi comparaveram, voto, Italiam, et ex quo Dii Patrii, hac sede sua antiqua relicta, in Galliam migraverant inviti, Galliam videndi, monumentaque Graecorum et Romanorum, quae nostram tulerunt aetatem, immortalia contemplandi, vir tandem aetate stata quadam ex parte potitus sum, et si mens non laeva fuisset, forte omni ex parte essem potitus. Galliam vidi, spes Italiam videndi evanuit. Habeo tamen, quo me consoler. Multa enim, eaque fulgentissima literarum atque artium bonarum lumina, quae olim Italiam ornabant, hodie splendent in Galliis, illustrant Parisios.

Quum Leopoldus Fridericus Franciscus, Dux atque Princeps Anhaltinus Serenissimus, Gymnasii Servestani in usum artium liberalium aliarumque bonarum studiosorum ab aliquot annis recens instituti potestatem regendi mihi munificentissime demandasset, opportunitate illa, quae mihi divinitus missa esse videbatur, in rem meam uti constitui, et quod à tot annis in pectore imo alueram atque foveram, Duci illi, quem et antea pietate summa coluera et modo Patrem Patriae deveneror, recludere sum ausus, atque supplex petii, ut Princeps Serenissimus

Digitized by Google

quos munificentiae Du Theilii acceptos referebam, consului, hacque praeterlapsa in Bibliothecam Imperialem me contuli ibique ad secundam usque rei meae operam dedi. Undecima fere usus sum ἀκροατισμῷ illo graeco, ut vires ad lectionem et studia ad sextam usque in Millinii Museo continuanda sufficerent. Tum coenabam more Romano, qui mos, initio peregrinus et molestus, brevi mihi fuit et familiaris et jucundus et utilissimus, fervet enim opus et crescit hac sedulitate et continuitate. Paucos nonnisi dies Lyceis, quae florent Parisiis, cognoscendis praelectionibusque quae tum habebantur academicis dare potui. Dies solis ad meridiem usque statuis in Museo Napoleontis collocatis et monumentis ex totius fere Galliae templis atque palatiis in Monasterio Augustinorum congestis atque a *Noirio*, viro hac de re optime merito — hujus enim auctoritate et opera multa, quae dispersa erant, antiquitatis monumenta domestica sunt collecta, multa insanae plebi erepta atque servata — positis et in ordinem redactis erat dicatus. Post meridiem regiones atque villas circa urbem conditas et situ et arte et aliis rebus memorabilibus visu dignissimas perlustravi. Sic nulla dies sine linea, nulla dies, quae non beata fuisset et plane divina.

In libris manu exaratis describendis, ut ad rem ipsam veniam, id consilium secutus sum, ut quum novem fere hebdomades Parisiis mihi morari liceret, optima quaeque ex omnibus qui adessent Tragicorum graecorum manuscriptis colligerem. Quum vero me fugeret, quos codices Brunckius praeter

Digitized by Google

eos, quos in praefatione sua in Sophoclem laudavit, contulisset, nec id scirem, anne operae pretium esset, ab illo omissa colligere, periculum mihi faciundum erat, et ad unum omnes, qui quid novi promitterent, adeundi. Quo sane non parum temporis consumsi, incidi enim in eos, quibus ille diligentissime et religiosissime usus fuerat.

In recensendis domi, quas Parisiis collegeram, schedulis maximam partem eorum, quae jam impressa vidi, delevi, eaque tantum, quae nondum, quod sciam, edita erant, typis exhibenda curavi. Interdum jam publicatis locum concessi, ut viderent VV. DD., quo codice usus essem et quocum editorum meus consentiret aut ubique aut in nonnullis.

Palmam fert codicum, quos consului, omnium Cod. 2787, cujus ope scholia in Aeschyli Promethea Vinctum impressa multis locis et correxi et auxi plenioraque reddidi. Si mihi tempus suppetiisset, ex eodem, quem dixi, codice descripsissem omnes tres fabulas Aeschyli, quae huic insunt, *Promethea Vinctum*, *Septem adv. Thebas* et *Persas*, quarum commentarius omnium est praestantissimus et ea, quam dedi, paraphrasi atque glossis in *Sophoclis Oedipum Regem* ex eodem depromtis longe melior, id quod ex comparatione inter hanc et illum facta cuivis patebit. Pepercissem sane tempori, si hanc gemmam Codicum Parisiensium prius detexissem, et potius in hoc toto depingendo quam in quovis alio, si unum Platonis codicem longe praestantissimum et nitidissimum 1807 excepero, desudassem.

Glossas in Sophoclis Oedipum Regem, quas

Digitized by Google

modo dixi, omnes fere, perpaucis iisque tritissimis omissis, commentarii perpetui instar descripsi, non quae virtute excellerent, sed ut uno hoc exemplo, quamquam non omni ex parte laudando, quum observationes, interioris linguae, rituum aliarumque scitu necessariarum rerum notitiae monumenta, perraro inveniantur, ostenderem, quomodo vellem auctores graecos, inprimis poetas, in scholis tractari.

Equidem censeo, scriptorem sua quemque lingua esse exponendum, ut tiro hujus linguae, qua v. c. cecinit vates, interiorem sibi comparet notitiam, eaque usu perpetuo imbuatur et viam sibi sternat ad thesauros, qui latent in commentariis virorum doctorum graecis, haud contemnendos, ut graece sentiat et cogitet.

Sententia graeca graecum habeat interpretem, corpus graecum graeco incedat vestitu graecumque referat morem. Et quamquam verendum, ne verbis veteribus nova, aureis argentea vel aenea immisceantur et constructiones recentes ab antiquis interdum recedant et verborum compositio atque dictio minus recta, minus elegans, minus suavis sit; tamen etiam haec ad eandem ducent rem perfectioremque huius linguae notitiam praebebunt, hacque via impedietur, quominus rerum et scientiarum thesauri in commentariis Graecorum lateant mortui. Nemo eorum, qui commentarios graecos latinosque manu triverit assidua, opinor, erit, quin se multum ac multum huic lectioni debere ingenue profiteatur. Severam hanc disciplinam praeterea esse telum acerrimum, quo seculi levitatem arceamus impetuique brevi ditescen-

Digitized by Google

di, idque sudore fere nullo, moram injiciamus, nemo facile negabit. Hinc, quam ego legem in tractandis veterum linguis latam velim, quaeque praecepta mihi probentur, satis intelligitur. Hoc enim habeo certissimum, nullam linguam, nisi usu perpetuo exercitioque indefesso, cognosci posse, nisi ex se, perdisci. Qui ergo pueris exponit auctorem quendam graecum, graeco ore eum explicet; qui latinum, latino, et suo quemvis alium. Nam haec lex omnibus linguis docendis discendisque est lata. Quod ut praeceptor eo facilius praestare posset, promtuarium ei necesse esset, quod interpretationes et scholia graeca omnium omnino locorum ex scriptoribus, quos habemus, collecta contineret, et in unum corpus collectum atque ex serie literarum collocatum ad interpretandum quemvis auctorem suppeteret. Ad quem immensum laborem jam inde ab aliquot annis animum impuli.

Valeant commentarii illi nostri seculi in scriptores graecos atque romanos vernaculi, surgant, cedant commentariis graecis atque latinis!

Valeat mos, quem nostrum intulit seculum, Lexica graecae linguae ore germanico interpretandi, lueris graecis perniciosissimus! Revocentur Lexica graeca graeca interpretatione, latina latina instructa quam primum in scholas! Addatur praeterea voci graecae vox latina, quae ei unice respondet, addatur germanica, quae ad ejus vim proxime accedit!

Quod si fecerimus, juvenes sermonis utriusque et graeci et latini studiosi brevi laetiores in iis progressus facient eamque cognitionem, quam in majo-

Digitized by Google

ribus nostris suspicimus, sibi comparabunt. Tum non amplius jacebunt Lexica graeca graeco sermone confecta Hesychii, Pollucis, Etymologici M. etc. in tenebris bibliothecarum sepulta, nec Commentarii graeci pariter ac latini.

Censeo praeterea, notas literarum per compendium scriptas et signa earum prisca in libros, qui imprimantur, quantum fieri possit, esse revocanda, quo facto libri partim leviori prostabunt pretio, partim, quae summa est utilitas, pueri adsuescent his signis et vel impeditissima, si qua fuerit occasio, facillimo negotio expedire poterunt. Quo antiquior est vestitus, eo venerabilior erit vox ipsa. Utrumque sibi constet, alterum alteri conveniat, alterum alterum sublevet. Equidem operam recentiorum quorundam in veterum literarum graecarum typis emendandis collocatam haud magni facio, et ut nemo linguam quandam mortuam perfectiorem reddiderit, ita neminem ductus literarum emendare posse antiquos existimo. Denique ductus antiquos si noverimus eosque ante oculos habuerimus, multis locis eo facilius genuinam et antiquam lectionem ex corruptis poterimus revocare literis.

Quod ad lectiones variantes attinet, me quidem judice, omnes omnino, quaecunque in Libris MSS. reperiuntur, describendae sunt, quia haud raro, quod huic est error merus, illi viam sternit ad verum et genuinum sensum eruendum. Glossae et scholia vel minima interdum continent grana aurea vili arena tecta, quae rerum guarus colliget et in suum usum vertet.

Digitized by Google

Morem igitur, qui hodie obtinet, textum, lectione vulgata proscripta, conjecturis onerandi, minime laude dignum, si vel nomina praeclarissima prae se ferat, habendum esse existimo; delentur enim vestigia lectionis antiquae, quae haud raro homines sagaces et emunctae naris ad veram lectionem detegendam duxerunt. Verecundia majorum nostrorum antiquique reverentia nostra audacia et temeritate impia longe potior est dicenda.

Revocemus hac quoque in re mores priscos et verecundia retineamus pia textum vulgatum, quin versionem, ut Ficinianam Platonis, quae passim Codicis loco est habenda colendaque, nec, nisi ubi ratio vicerit, vestigia lectionis antiquae novissimis obliteremus inventis, quae suum in commentario vel ad marginem habeant locum.

Sed haec sufficiant, *κατεπείγει γὰρ ὕδωρ ῥέον.*

In schedis meis sunt quaedam voces lectu difficiliores omissae, de quibus iterum consulere codices rerum mole atque varietate distentus eram oblitus.

Choros quosdam descripsi, non ut inde quid consilii petatur, sed ut pateat, spatium folii librario nostro fere fuisse mensuram et legem in versibus dispertiendis.

Varietatem lectionis Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Promethea Vinctum et ejusdem in Sophoclis Oedipum Regem, quo facilior ejus esset *σύνοψις*, separatim excudendam curavi.

Ne hanc *Syllogen* lectionum et scholiorum sine munusculo qualicunque dimitterem, ipse *Symbolen*

Digitized by Google

Observationum in scriptores aliquot classicos et graecos et romanos addidi, non ut illam, cui minus est auctoritatis, meo commendarem nomine, sed ut, quod hospitem decet, hospitis defungerer officio eamque deducerem atque prosequerer.

Quod ergo ad illas meas Observationes Criticas, quas Sylloges comites esse volui, attinet, eas quidem nolim jactare ἐκ τριπόδος dictas, quum me non lateat, ναρθηκοφόρους μὲν πολλούς, Βάκχους δέ γε παύρους εἶναι; nonnullae tamen earum mihi vulgata lectione multo potiores esse videntur, quarum in numerum referendas esse existimo: Aeschyl. Sept. adv. Theb. v. 539. Schol. β. παρεγγίσας. Schol. β. 558. ναί. Aeschyl. Suppl. v. 807. τέμνω. Aeschyl. Agamemn. v. 508. ἦσθ'. v. 811. πληρυμένῳ. Sophocl. Philoct. v. 1398. αἴγλην. Sophocl. Oedip. Col. 1220. δέοντας. Euripid. Iphigen. in Aul. v. 378. ἁλῶ. v. 1066. ἐξεπόνασεν. Iphig. in T. v. 813. ἥτις. Ion. v. 602. εὐγενῶν. Platon. Theaetet. p. 132. μέν τε. p. 206. διαπρέψειε. Sophist. p. 259. προσλαβήν. Phileb. p. 240. φάθι. De Republ. L. IV. p. 327. ἑταίραις. L. VI. p. 94. καταλειφθέν. De Legg. L. III. p. 152. δῆλας. L. V. p. 265. αὐτῶν. L. VI. p. 299. ἄνισα et τάττοντας. p. 311. ἀτελῆ. L. VIII. p. 429. δ' ἄχρι βαιὸν ἢ et δεξάμενος. L. IX. p. 25. ξυμφανῶν. Epistol. II. p. 67. ἐλθών. Epist. VIII. p. 156. δικαστὰς μ. ἔ. δίκας δέ. In Pindari Ol. I. Schol. v. 105. λέχος. in Pyth. IV. Schol. v. 376. ταγῷ. in Nem. IX. Schol. v. 10. συνήθως. in Isthm. IV. Schol. v. 120. ἀνδρακάς. in Isthm. VII. Schol. v. 27. γήθεις et Schol. v. 60. ὑπὲρ ἑαυτόν. Dionys. Hali-

Digitized by Google

carn. Vol. I. p. 297. *ἐθέλων.* Vol. II. p. 1009. *τετηκότας.* Vol. VI. p. 761. *μόνον.* Hesychii Lexicon V. I. p. 426. *ἀσυνέκμακτον.* p. 1083. *ἐδηλήσαντο. ἐκολάσαντο.* p. 1134. *εἰς Κύπριν.* p. 1151. *λάγυναν.* p. 1262. *ἔντος. ὅπλον.* p. 1449. *οἴχετο.* p. 1489. *ἀτελῆ.* Vol. II. p. 71. *δεχόμενος.* p. 841. *σωθείσας.* Vellej. Patercul. L. I. c. 66. aut pacto. c. 69. nemini. Sueton. Octav. c. 72. assidueque hiemare. Iul. Caes. c. 40. orbis. Horat. Serm. L. II. 3. v. 69. decem ad. De A. Poet. v. 73. regumque Deumque. T. Livius L. IV. 15. a cultoribus. Sed non ubique mihi contigit *ἴσταρ βαλεῖν*, et multo plura sunt incerta atque dubia. De utrisque, et de illis certioribus, et de his, quae mihi minus probantur, judices sint et arbitri *οἱ κρείττονες ἡμῶν καὶ ἐγγυτέρω θεῶν οἰκοῦντες*, hique majorum gentium eruditi lapidem Lydium, quo hominum examinantur inventa, admovebunt etiam meis aequi bonique.

Praeterea, quod ad rem recte dijudicandam haud parum fecerit, supellex mea literaria est curta atque brevis, et maximam partem me mea in solitudine defecit *ἡ συμβολὴ, ἱερὸν χρῆμα.*

In Platonis operibus tractandis Ficini versionem, ut par erat, consului, quem codice non infimae notae usum fuisse, multis ex locis intelligitur.

Haec fere sunt, quae praemittenda existimavi.

Si quid denique in MSS. describendis lapsus sum — mens, oculus, manus fallitur, et meum qualemcunque visum potuerunt quaedam fallere — ii saltem, qui ipsi sciunt, quantum difficultatis et periculi sit in aenigmatibus et nodis solvendis longe im-

Digitized by Google

plicitissimis, ubi erroribus detegendis ne Lyncei quidem oculi suffecerint et quibus plane Apolline opus fuerit, veniam mihi haud denegabunt, praesertim cum perpenderint, brevi multa mihi fuisse conferenda colligendaque, nec postea mihi codices, quos descripseram, iterum consulendi et dubia, domi exorta, libro MS. duce, solvendi potestatem fuisse concessam, periculumque errorem committendi longe majus esse, si quis rem tumultuarie agere cogatur, idque procul a subsidiis literariis domesticis, quam si domi suae quis in otio libros MSS., ubi praesidia ad manum sunt, conferat. Quodsi in locis lectu difficillimis et pessime pictis humanitus quid passus fuero atque deliquero, hoc ut aequo ferant animo, iterum iterumque peritos hujus rei judices rogatos velim.

---

1. Index librorum manu exaratorum Bibliothecae Imperial. Parisiis, qui continent Tragicos graecos, quem ex Catalogo Bibliothecae Imperial. impresso descripsi, ut, quae inde repeti possint praesidia, literarum graecarum amici haud ignorent.

Aeschyli fragmentum: 39.

Prometheus vinctus: 2782. a. 2785. 2786. 2787. 2788. 2789. 2790. 2884. 2886.

Septem ad Theb. 2782. App. 2785. 2786. 2787. 2788. 2789. 2884. 2886.

Persae: 2785. 2786. 2787. 2788. 2789. 2884. 2886.

Digitized by Google

Agamemnon: 2791.
Eumenides: 2886.
Supplices: 2886.
Sophoclis Oedipus T. 2711. 2712. 2735. 2794. 2795. 2796. 2805. 2820. 2884. 2787.
Oedipus Col. 2711. 2712. 2787. 2886.
Electra: 2598. 2711. 2712. 2735. 2794. 2795. 2796. 2797. 2805. 2820. 2884.
Antigone: 2711. 2712. 2884. 2886.
Ajax, fragment. 39. 29. ex sec. XIII.
2598. 2711. cum scholiis Demetrii Triclinii.
2712. cum scholiis intra lineas brevissimis.
2735. Cod. bombycinus, olim Boistallerianus, cum scholiis paucis. 2790. chartaceus seculi XV. brevia scholia. 2794. bombycinus, olim Colbertinus, cum nonnullis nondum impressis, sec. XIII.
2795. cum scholiis Demetrii Tr., sec. XV.
2796. cum scholiis, ex sec. XVI. chartaceus.
2797. ex secul. XVI. chartaceus.
2798. cum schol. editis, est chartaceus, olim Tellerianus, secul. XVI.
2799. chartaceus, secul. XV. scholia edita.
2805. chartaceus, secul. XV. nihil novi.
2812. App. nihil novi, ex secul. XV.
2820. chartaceus, secul. XIV.
2884. bombycinus, secul. XIII.
Philoctetes: 2711. 2712. 2787. 2886.
Trachiniae: 2711. 2712. 2787. chartaceus, secul. XV. sine glossis et scholiis. 2886. 2798. cum scholiis editis, est chartaceus, olim Tellerianus, secul. XVI.

Digitized by Google

Euripidis Hecuba: 2077. chartaceus, olim Colbertinus, cum glossis interlinearibus et scholiis, quae nihil novi exhibent.

2598. cum glossis interlinearibus et scholiis editis.

2648. chartaceus cum gl. interlin. et brevibus scholiis.

2712. membranaceus, olim Memmianus: glossae ad marginem et inter lineas et scholia brevissima nec magni momenti.

2713. membranaceus, secul. XIII. glossae inter lineas et scholia ad marginem sunt edita.

2755. chartaceus, a Michaele Apostolio post expugnatam Constantinopolim exaratus.

2795. chartaceus, secul. XV.

2800. bombyc. olim Colbertinus, secul. XIII.

2801. chartaceus, olim Colbertinus, XIV. seculi.

2802. bombycinus, secul. XIV.

2803. chartaceus, olim Augustini Trivultii Cardinalis, secul. XV. cum gl.

2804. membranaceus, olim Colbertinus, secul. XV. glossae et scholia jam impressa.

2805. chartaceus, seculi XV. glossae et scholia nihil novi habent.

2806. chartaceus, olim Colbertinus, seculi XV. glossae et scholia sunt edita.

2807. chartaceus, olim Colbertinus, seculi XV. cum glossis.

2808. chartaceus, olim Trichetianus, cum glossis, manu Demetrii Chalcondylae exaratus.

2809. chartaceus, Fonteblandensis, cum glossis et scholiis parvi momenti, ex seculo XV.

Digitized by Google

2810. chartaceus, olim Marci Musuri, ex seculo XVI. cum glossis et scholiis, in quibus nihil novi.

2811. chartaceus, olim Philiberti de la Mare, seculi XV.

2812. chartaceus. Scholia interdum diversa.

2812. A. manu Nicodemi Monachi, secul. XV.

2813. membranaceus, olim Colbertinus, secul. XVI.

2814. chartaceus, seculi XVI.

2815. chartaceus, olim Colbertinus, cum glossis et scholiis, seculi XV.

2816. chartaceus, olim Bigotianus, secul. XVI. cum notulis quibusdam.

2817. chartaceus, seculi XVI.

2818. chartaceus, manu Saliardi elegantissime exaratus. Glossae et scholia sunt nota.

2819. chartaceus, olim Colbertinus. Scholia Iani Lascaris manu collecta. Secul. XVI.

2820. chartaceus, 8vo, cum scholiis interlinearibus et marginalibus, quae differunt ab editis in Hecuba et Oreste. Secul. XIV.

2823. chartaceus, nuper emtus, Zachariae Calliergi manu Patavii exaratus.

2828. chartaceus, olim Boistallerianus, secul. XVI.

2888. chartaceus, olim Medicaeus, secul. XVI.

2902. chartaceus, olim Medicaeus, secul. XVI. Glossae et scholia sunt nihili.

3026. chartaceus, olim Memmianus, secul. XVI. cum glossis et scholiis.

2714. chartaceus, manu Basilii Barelis 1541. exaratus.

1087. fragmentum Orestis. Nihil novi.

Digitized by Google

2815. chartaceus, seculi XV. Glossae et scholia sunt impressa.
2887. chartaceus, seculi XVI.

II. Index librorum manu scriptorum, quorum alios Parisiis diligentius excutiendi et opportunitas et otium mihi fuit, alios non nisi oculo veloci perlustrare potui.

1) *Codex MMDCCLXXXVII.*

optimae notae, scholiis iisque doctissimis longissimisque instructus, seculi fere XIV. Qui quantum valeat et dignus sit, qui de verbo ad verbum consulatur, ad quod proh dolor! parum mihi fuit temporis, ex lectionibus, quas descripsi, apparet variantibus. Etiam in scholiis occurrunt quaedam nova et ad marginem sunt adscripta. Passim et margo et lineae spissae sunt glossis et scholiis, ita ut tres quatuorque versus adnotationum inter lineas positi sese premant, nec facile deprehenderis spatium literis vacuum. Quanta laetitia gestierim, multo labore frustra exantlato et quaerendo circumspiciendoque, ubi, quid operae pretium esset, invenirem, fessus, nemo facile nisi expertus sentiet.

Descripta sunt in eo
1) Aeschyli Prometheus
2) — Septem adversus Thebas
3) — Persae.
4) Sophoclis Oedipus Rex.

Digitized by Google

5) Sophoclis Oedipus in Colono
6) — Trachiniae
7) — Philoctetes.

Huic codici ego et plurima et optima debeo.

2) *Cod. MMDCCLXXXII.*

chartaceus, haud novus, nam neque personae loquentium sunt additae, neque litera μ differt a litera β, quod est codicum antiquiorum. Ita et ω cum ο, ο cum ι, ν cum υ, ι cum υ, γ cum τ (ϛ cum 7), ϑ cum β, sexcenties mutatae. Loco duplicis literae haud raro simplex posita aut altera supraposita. Puncta correctionis modo subdita, modo suprascripta. Chori sunt confusi, ne iambi quidem ex ordine positi, spiritus sexcenties male locatus. Tot fere errores, quot versus. Lacunae haud infrequentes, versus per negligentiam saepe omissi. In multis, sed non ubique, noster consentit cum lectione Aldina, Turneb. et Robort.

Quanti hic sit aestimandus, ex speciminibus, quae edidi, satis superque apparet.

Continet 1) Aeschyli Prometh., ejusdem
2) Eumenides et
3) Supplices.

3) *Cod. MMDCCCLXXXVI.*

chartaceus, verisimiliter seculi XVI. Saepe consentit cum Aldo, Robort. et Codice Vitebergensi. ν ἐφελκυστ. saepe omissum, nec iambi ubique recte divisi, spiritus temere aut mutatus aut neglectus. υ et ι, αι et ε confusae. Multa vitia atque errores, qui passim occurrunt, cum melioribus temporis mei momenta servarem, silentio transii.

Digitized by Google

Continet
Aeschyli *Septem adv. Thebas*,
ejusdem *Persas*.
Sophoclis Oedipum Colon.
— Trachinias et
— Ajacem.

4) *Cod. MMDCCXCIV.*
cum scholiis continet

Sophoclis Ajacem, Oedip. R., Electram et fragmentum Orestis. Chori plerumque sunt ἄμετροι scripti, ut vix certam inde legem eruas. In textu multa sunt emendata a viro literarum graecarum haud ignaro, ita ut, quae prima manus scripserit, haud ubique pateat. Sententiam, quam quidam doctus in Catalogo biblioth. Imperial. ad marginem adscripsit, quia vera est, nihil dubitavi apponere. La notice, inquit, de ce MS. P. II. p. 553. du catalogue imprimé n'est point exacte. Le livre est mutilé. Outre les trois Tragg. de Sophocle il contenoit autrefois l'Oreste d'Euripides. La fin de l'Oedipe manque; il finit au vers 1458. de nos editions, c'est à dire, que les 92 derniers vers manquent. Les treize feuillets, qui suivent, sont de l'Oreste d'Euripide. Celui, qui a fait coudre ce volume, les a melés; il faut commencer à lire l'avant-dernier et on se trouvera au vers 503. de la tragédie, suivant l'édition de Musgrave. Le treizième feuillet, qui est l'antepenultieme, finit avec le vers 947. C'est dommage, que ce MS. n'est pas entier, il est bon et peut-être fort utile à cause des glosses interlineaires, dont par-

Digitized by Google

le le Catalogue. Il y a aussi dans l'Ajax plusieurs feuillets transposés, mais cette tragédie est entiere. .

5) *Cod. MMDCCXI.*

continet omnes Sophoclis tragoedias. Marginalia habent auctorem Demetrium Triclinium, ubi invenies, quae in editis desiderantur. Sed immensi laboris! non semel sex horas continuas legens ne unam quidem voculam, quae aliquid novi ederet, deprehendi. Interlinearia ab initio ad finem usque continuantur. In Electra notae inter lineas sparsae nonnisi a versu 920. incipiunt, quam paraphrasin lubens descripsissem, si temporis angustiae id permisissent.

6) *Cod. MMDCCCXX.*

Glossae ad marginem adscriptae et inter versus positae haud magni videntur esse momenti; videntur, inquam, nam frustra quid novi quaerendo fessus, hoc deserto, ad alios, qui laetiora promitterent, festinavi, nec scio, utrum omnia, quae in margine sunt notata, jam impressa sint nec ne. Lectio varia non est addita, sed forte hic ibique in textu latet una alterave. Manus est et antiquior et recentior. In eo continentur

Sophoclis Ajax, Electra, Oedipus R.
Euripidis Hecuba et Orestes.

7) *Cod. MMDCCXII.*

interioris notae a Brunckio diligentissime et religiosissime collatus, ita ut mihi nihil quam spicilegium maneret, messem enim auream ille collegit. Ceterum hic ibique est deletus nec lectu facilis. Notas

Digitized by Google

habet interlineares tribus columnis, quae sese excipiunt, quas lecturus sequi debet. Leguntur in eo

Sophoclis *Ajax*, in quem scholia a versu 678. ad marginem adposita non multa incipiunt.

Ejusdem *Antigone*, quae paucis est instructa glossis; denique

Trachiniae.

8) *Cod. MCXXXV.*

olim Vaticanus, nuper Roma allatus, omnium fere, quos vidi, antiquissimus lectuque difficillimus. Scholia atque glossae inter lineas parca manu sunt sparsa. Literae $\bar{\mu}$ et $\bar{\beta}$ eandem fere habent formam.

Quae manus recentior adspersit, erroribus scatent. Saepius consentit cum Codice Leidensi, quem laudat Valckenaer. In foliis 67. sqq. alia transversim erant scripta. In eo continentur

Euripidis *Hecuba*, *Orestes* et *Phoenissae*.

Forte errores quidam irrepserunt, qui veniam apud judices aequos, quique ipsi, quanto cum periculo ejusmodi nodi solvantur atque explicentur, haud ignorent, forte impetrabunt.

Ceterum vide sis, quae Hase V. Cl. de hoc codice et doctissime disputavit et diligentissime descripsit p. 273 — 277.

9) *Cod. MMDCXLVIII.*

continet Euripidis *Hecubam* cum scholiis atque glossis. $\bar{\alpha}$ et $\overline{\alpha\upsilon}$, $\bar{\eta}$ et $\bar{\iota}$ et $\bar{\varepsilon}$ aegre distinguuntur. Quae excerpsi, documento sunt, eum non infimorum loco esse ponendum.

Digitized by Google

10) *Cod. MMDCCCXII.*
seculi XIV. continet

Euripidis *Hecubam*, *Orestem* et *Phoenissas* cum scholiis et glossis interlinearibus Thomae Magistri. Quaedam hujus codicis manu inepta atque improba bibliopegi, qui eum ligavit, sunt charta et glutine obducta.

11) *Cod. DCCCXCVI.*
chartaceus, haud unus ex antiquissimis, e bibliotheca Vaticani nuper translatus, fol. 238 constans, in forma 8va, in catalogo Roma misso no. 251. Sub finem codicis multae desunt literae et voces initiales, quas pingere aut oblitus est aut casu quo vel morte impeditus est scriptor. Continentur in eo

1) tractatus de metris sane prolixus, initio mutilus.

2) Euripidis *Hecuba*. Accedunt glossae interlineares, scholia, genus et vita poetae. Est Manuelis Moschopuli, saepe cusa, ut in editione Barnesio-Beckiana.

3) Ejusdem *Orestes* sine titulo.

4) — *Phoenissae*, fol. 129. verso indistincte scriptae, ut oratio prosa.

5) *Cratylus Platonis*, seculi XIV. Hase suspicatur, hoc exemplar non multo post, quam scriptum erat, in scholis Graecorum parvulis inserviisse.

6) Grammatici Ioannis Tzetzae poema.

12) *Cod. MMDCCCXVI.*
ni fallor, olim Vaticanus, qui continet

Euripidis *Medeam* cum interpretatione latina.

13) Praeter hos, quos nominavi, codices

Digitized by Google

contigit mihi uti codice 2791. olim Puteano, quo continetur

Aeschyli Agamemnon cum Isaaci Casauboni interpretatione interlineari. Accedunt ejusdem notae et observationes eruditissimae. Is codex ipsius Casauboni manu anno 1610. exaratus, jam diu furto ablatus e bibliotheca Regia, tandem ao. 1729. aere regio redemtus est. Antonius Rousselet ecclesiae collegialis et regiae Peronnensis Theologus. (haec scripsit. Maxima lectionum a textu id temporis impresso recedentium pars continet emendationes Stanleji et Canteri. F.)

14) Dux mihi fuit in conferendis Aeschyli fabulis Editio Stanleji Londin. apud Flesher. 1663. impressa, quam D. *Daniel Huetius*, Episcopus Abrincens. domui professae Paris. Soc. Iesu integram vivens donavit 1692. cum nonnullis ad marginem notatis manu Huetii, quae descripsi, quum nescirem, utrum hujus, ut Is. Casauboni, adnotationes jam editae essent.

Nactus tandem sum et passim consului

15) *Recueil formé par Mr. Brunck d'Epigrammes grécques* de toute sorte d'Auteurs, en 4 Vol. in fol. Les marges contiennent beaucoup de corrections et des remarques et des conjectures.

Totum complectitur plures libellos, singulos in fol. diligentissime et pulcerrime exaratos. Quaedam fabulae Aeschyli atque Sophoclis ter quaterque sunt descriptae cum lectionibus quibusdam tum nondum vulgatis. Hic ibique textus verba sunt emendata.

Digitized by Google

Quae omnia sub extremum vitae suae, graecae lectionis pertaesus, cum nihil nisi itineraria legeret, ut, quod ipse professus est, ad magnum, quod susceperus esset, iter sese praepararet, Schweighäusero V. Cl. dono dedit, e cujus bibliotheca Parisios migrarunt. Plurima eorum, quae ego deprehendi, sunt impressa, nec tamen negaverim, esse quaedam, quae necdum pateant. Epigrammata multis sunt instructa observationibus atque varietate lectionis ad marginem adscripta.

Quamquam ob temporis angustias multa excidi spe, tamen in eo me beatum praedico, quod mihi, qui in primis hoc habebam votis, ut mihi contingeret codices, qui Platonis opera continerent, adire eosque consulere, datum est

16) *Codicem MDCCCVII.* percurrere, qui agmen ducit atque chorum, membranaceum, optimae notae, elegantissime et summa aequalitate atque constantia a prima ad extremam usque literam exaratum, seculi forte IX. aut X. cum notis haud ita multis. Is continet libros *de Republica omnes*, *de Legibus omnes*, *Timaeum*, *Atlanticum*, *Minoa*, *Epinomidem*, *Epistolas XII*, *Definitiones*, *Axiochum*, *Eryxian*, *Sisyphum*, *Clitophontem*. Singula folia binas habent columnas. Codex lectu haud est facilis; jota nunquam subscriptum, sed, quod ejus antiquitatem probat, adscriptum in fine. Nomina loquentium non sunt addita, sed signa ⋈ et ∾, nec id ubique. Voces plerumque continuo sunt scriptae, quo lectio non parum impeditur. *ν ἐφελκυστικὸν* plerumque additum et sequente consonante

Digitized by Google

vel medio in contextu. Nullae fere interpunctionis notae. Quae libertas verba pro re nata et conjungendi et solvendi interdum multum confert ad verum loci cujusdam sensum detegendum; falsa enim interpunctio non semel fuit dux caecus, et praestat plane nullam habere quam falsam. In serie argumenti, id quod ex paucis, quae contuli, locis intelligitur, multa obtinet varietas lectionis.

Singulos Platonis dialogos continent codices 1808. 1819. 1811—14. 1807. 3009. 2010. 2110. 1642. 1813. 1040. 1739. 1760. 2755. 2900. 3044. 3054. 1001. 1642. 2111. 2112. 1642. 1810.

Pindari Isthm. continentur in codd. 2403. 2709. 2834.

Nemea 2403. 2709. 2834. 2882.

Olymp. 1631. a. 2403. 2465. 2709. 2774. 2881. 2782. a. 2786. 2820. 2834. 2861.

Pythia 2403. 2465. 2709. 2774. 2783. 2854. 2882.

Theocriti opera in codd. 2596. 2721. 2722. 2726. 2758. 2763. 2781. 2786. 2812. a. 2851. 2832—35. 2884. 2998. 3026.

Dionysii Halicarn. Antiquitt. 1654. 1655. 2933.

De structura orat. 1650. 1711. 1744. 1797. 1798. 1799. 2551. 2720. 2918. 2926. 2986.

Ars rhetor. 1656. 1141.

De antiquis oratt. 1657. 1742. 1800. 2131. 2847.

His colophonem addam:

Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Scr. Servestae a. d. XX. Februar. MDCCCXIII.

M. GODOFR. FAEHSE.

Digitized by Google

CONSPECTUS SECTIONUM

QUO SESE EXCIPIUNT ORDINE.

Varietas lection. scholia et glossae Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Prometh. Vinct. p. 1—67
Var. lection. in eundem seorsim excusa . 68—78
Var. lection. Cod. MMDCCLXXXII. in eund. 78—84
Huetii notae marginal. in eund. . . 85—87
Variet. lection. in eund. ex schedulis Brunckii 88—90
Variet. lection. cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Sept. adv. Theb. . . . . 91—101
Variet. lect. cod. MMDCCCLXXXVI. in Sept. 102—109
Variet. lect. Cod. MMDCCLXXXVII. — 110—117
Huetii emendationes — . . . . . 118—119
Variet. lection. Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Persas . . . . . 120—126
Scholia in Pers. . . . . 127—132
Variet. lection. Cod. MMDCCCLXXXVI. — 133—138
Huetii Adnotation. in Pers. . . . . 139—140
Huetii Adnotationes in Aeschyli Agamemnonem . . . . . 141—144
Isaaci Casauboni Adnotationes in Aeschyli Agamemnonem . . . . . 145—154
Huetii Adnotationes in Aeschyli Choephoras 155—157
Varietas lection. Cod. MMDCCLXXXII. in Aeschyli Eumenides . . . . . 158—161
Huetii Adnotationes in fabulam eandem . 162—163
Varietas lection. in Aeschyli Suppl. . . 164—166
Huetii Adnott. in fabul. eand. . . . . 167—169
Chororum descriptio ex Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Prometh., Sept. et Pers. . 170—184

Digitized by Google

Glossae Cod. MMDCCLXXXVII. in Sophoclis Oedip. R. . . . . p. 184—235
Variet. lection. Cod. MMDCCXCIV. in eund. 236—237
Variet. lection. Cod. MMDCCLXXXVII. in eund. seorsim excusa . . . . . 238—241
Brunckii Adnotation. in eund. . . . . 242—244
Cod. MMDCCCXX. in eund. 244
Variet. lection. Cod. MMDCCCLXXXVI. in Sophoclis Oedip. Col. . . . . 245—249
Variet. lection. Cod. MMCDCCLXXXVI. in Sophoclis Oedipum 249
Variet. lection. et Glossae Cod. MMDCCXCIV. in Sophoclis Electram . . . . . 250—252
Variet. lection. Cod. MMDCCXI. in eand. . 253—255
Cod. MMDCCCXX. in eand. 255
Brunckii Adnotation. in eand. 255
Variet. lection. et Glossae Cod. MMDCCCXII. in Sophoclis Antigon. . . . . 256—257
Cod. MMDCCCXI. in eandem 257
Brunckii Adnotation. in eand. . . . . 257—258
Glossae Cod. MMDCCXCIV. in Sophocl. Ajacem . . . . . 259—264
Glossae Cod. MMDCCCXX. in eund. . . . 265—267
Glossae Cod. MMDCCCXI. in eund. . . . 267—268
Cod. MMDCCCXII. in eund. . . . . 268—269
Cod. MMDCCCLXXXVI. in eund. 269
Cod. MMDCCCLXXXVI. in Sophoclis Philoctet. 269—270
Brunckii Adnotation. in eund. 270
Cod. MMDCCLXXXVII. in Sophocl. Trachinias 270
Cod. MMDCCCLXXXVI. in easd. 270
Variet. lection. et Glossae Cod. MCXXXV. in Euripid. Hecubam . . . . . 273—277
Variet. lect. Cod. MMDCXLVIII. et MCXXXV. in eandem . . . . . 277—288
Variet. lection. Cod. MCXXXV. in Euripid. Orestem . . . . . 289—292
Variet. lection. Cod. MCXXXV. in Euripid. Phoenissas . . . . . 293—294
Animadversiones Cod. MMDCCCXVI. in Euripid. Helenam . . . . . 295—296
Varietas lection. Cod. MDCCCVII. in Platon. Libros de Republ. . . . . 299—301
De Legibus librr. . . . . 301—306

Digitized by Google

In Timaeum . . . . . p. 306—308
In Minoa 308
In Epistolas . . . . . 308—310
In Axioch. et Definitt. 310
Observatt. Criticae in Aeschyli Prometh. Vinct. 315—316
In Aeschyl. Sept. adv. Theb. . . . . 316—318
In Aeschyl. Persas 318
In Aeschyl. Supplices . . . . . 318—321
In Aeschyl. Agamemnonem . . . . . 321—324
In Aeschyl. Choëphoras . . . . . 324—327
In Aeschyl. Eumenides . . . . . 327—328
In Sophoclis Oedipum Regem 331
In Sophocl. Oedip. Col. . . . . 331—332
In Sophocl. Electram 332
In Sophocl. Trachinias . . . . . 333—334
In Sophocl. Ajacem et Philoct. 334
In Euripidis Hecubam 337
In Euripidis Orestem . . . . . 337—338
In Euripid. Phoenissas . . . . . 338—339
In Euripid. Medeam 339
In Euripid. Hippolytum . . . . . 339—341
In Euripid. Alcesten 341
In Euripid. Andromachen . . . . . 341—342
In Euripid. Supplices . . . . . 342—343
In Euripid. Iphigeniam in Aul. . . . . 343—344
In Euripid. Iphigen. in Taur. 344
In Euripid. Bacchas . . . . . 344—346
In Euripid. Cyclopem 346
In Euripid. Heraclid. . . . . 346—348
In Euripid. Helenam . . . . . 348—349
In Euripid. Ionem . . . . . 349—350
In Euripid. Herculem Furent. . . . . 350—351
In Euripid. Electram 352
In Platonis Euthyphron. Criton. Phaedon. . 355—357
Theagen, Theaet. Sophist. . . . . 358—368
Euthydem. Protagor. Cratyl. . . . . 368—370
Gorgiam, Phileb. Alcibiad. I. et II. . . 371—373
Menexen. 374
In L. de Republ. I. III. IV. V. VI. VII. VIII. 375—380
In L. de Legibus II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XII. . . . . 381—393
In Epinom. Timaeum utrumque, Critiam, Parmenid. Hippiam maj. . . . . 394—396
In Epistol. II. III. VII. VIII. et Axioch. . 396—398

Digitized by Google

In Scholia in Pindari Ol. I. v. 84. 85. 105. 114. 129. 131. . . . . p. 401—402
In Schol. in Pind. Ol. II. III. V. VII. VIII. IX. X. XII. XIV. . . . . 402—404
In Pyth. II. IV. 404
In Nem. I. V. IX. . . . . 404—406
In Isthm. IV. V. VI. VII. . . . . 406—408
In Dionys. Halicarnass. Antiquitt. II. III. V. VI. IX. . . . . 408—414
De Lysia, Isocrate, Platone judic. . . . 414—416
In Hesychii Lexicon T. I. p. 95. 127. 133. 170. 217. 246. 269. 335. 338. 343. 362. 366. 426. 528. 555. 643. 645. . . . . 419—421
651. 658. 674. 894. 972. 985. 1083. 1092. 1110. 1126. 1134. 1151. 1167. 1162. 1244. 1250. 1262. 1265. 1279. . . . . 421—425
1295. 1329. 1345. 1420. 1449. 1479. 1489. 1558. 1624. 1667. 1674. 1721. 1725. 1731. 426—427
T. II. p. 21. 22. 38. 71. 173. 620. 642. 696. 717. 721. 841. 843. 1108. 1132. 1151. 1164. 1170. 1171. 1400. 1437. 1526. 1530. 1557. 1565. 427—431
In Vellej. Patercul. . . . . 437—443
In Caj. Suetonii Iul. Caesar. Octav. et Tiber. 443—450
In Horat. Flacc. . . . . 455—456
In Tit. Livium . . . . . 459—462
In Tacitum . . . . . 463—464

Digitized by Google

Libri sequentes librariae Weidmanniae Lipsiae sumtibus sunt editi coemtive pretiisque quae indicavimus venduntur.

Aeschyli Dramata, quae supersunt, et deperditorum Fragmenta. Graece et Latine. Recensuit et brevi annotatione illustravit Frid. Henr. *Bothe*. 8. maj. 1805. charta impress. 2 thlr. 18 gr.
— — Idem liber, charta script. 4 thlr.
*— — Idem liber, charta belg. 6 thlr.

Αἰσώπου Μῦθοι. Die Fabeln des *Aesop*. Zum Gebrauche der Schulen mit zweckmässigen meist grammatischen Anmerkungen und einem Griechisch-Deutschen Wortregister versehen von Dr. H. F. M. *Volger*. 8. 1811. Charta impress. 15 gr.
— — Idem liber, charta script. 18 gr.

Anacreontica. Graece. Recensuit notisque criticis instruxit Frid. Henr. *Bothe*. 8. min. 1805. charta anglica. 16 gr.
*— — Idem liber, charta pergam. (Velin). 1 thlr. 4 gr.

Aristophanis Comoediae, auctoritate libri praeclarissimi saeculi decimi emendatae a Phil. *Invernizio*. Accedunt criticae animadversiones, scholia graeca, indices et virorum doctorum adnotationes. Vol. I. et II. 8 maj. 1794. 4 thlr. 12 gr.
*— — Idem liber, Vol. I. et. II., charta belgica opt. 7 thlr.
— — Idem liber, Vol. III. IV. et V. Commentarios interpretum complexum Vol. I. II. et III. Curavit Christ. Dan. *Beck*. c. tab. aenea. 8 maj. 1809—1811. Charta script. 10 thlr. 16 gr.
*— — Idem liber, charta belg. opt. 19 thlr.

Etiam sub titulo:

Commentarii in *Aristophanis* Comoedias. Collegit, digessit, auxit C. D. *Beckius*. Vol. I. II. et III. Prolegomena. Commentarii in Plutum, Nubes, Ranas et Aves. Cum tabula aenea. 8 maj. 1809—1811.

Bastii, Frid. Iac., Epistola critica ad virum clariss. J. F. *Boissonade*, super *Antonino Liberali*, *Parthenio et Aristaeneto*. Cum *Auctoris* emendatt. et additamentis manuscriptis e lingua Gallica in Latinam versa a Car. Alb. *Wiedeburg*. Cum tab. aeri incisa. Accedit Appendix, quam ex schedis *Bastianis* partim latine vertit cumque suis notis et indicibus edidit G. H. *Schäfer*. 8 maj. 1809. Charta impress. 1 thlr. 16 gr.
— — Idem liber, charta script. 1 thlr. 20 gr.
— — Idem liber, charta meliori. 2 thlr. 4 gr.

Bos, Lamberti, Ellipses graecae. Cum priorum editorum suisque observationibus edidit Godofr. Henr. *Schäfer*. 8 maj. 1808. charta impr. 3 thlr. et 3 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta script. 4 thlr. 12 gr.

Dionysii, Halicarn., de Compositione verborum Liber. Recensuit ac priorum editorum suasque notas adiecit Godofr. Henr. *Schäfer*. Accedunt *eiusdem* Meletemata critica in *Dionysii* Halic. artem rhetoricam. 8 maj. 1808. Charta impress. 3 thlr.
— — Idem liber, charta script. gallica. 4 thlr.
*— — Idem liber, charta membran. (Velin). 6 thlr. 16 gr.

Eichhorn, Io. Godofr., antiqua historia ex ipsis veterum scriptorum Graecorum narrationibus contexta. IV. Tomi. 8 maj. 1811. 1812.

Digitized by Google

Etiam sub titulis sequ. separatim venduntur:

Eichhorn, Io. Godofr., antiqua *Asiae* historia, ex ipsis vet. script. Graecorum narrationibus contexta. 8 maj. 1811. 2 thlr. 12 gr.

— — antiqua *Africae* historia etc. 8 maj. 1811. 1 thlr.

— — antiqua *Graeciae* historia etc. 8 maj. 1811. 1 thlr. 20 gr.

— — antiqua *Italiae* historia etc. Pars 1. 2. 8 maj. 1811. 1812.

Epistolae Parisienses, in quibus de rebus variis, quae ad studium antiquitatis pertinent, agitur. Editae a Prof. G. G. *Bredow*. 8 maj. 1812. Charta impress. 1 thlr. 6 gr.

— — Idem liber, charta script. 1 thlr. 12 gr.

*— — Idem liber, charta membranacea. 1 thlr. 20 gr.

Hoogeveen, Henrici, Doctrina particularum linguae graecae. In epitomen redegit Chr. Godofr. *Schütz*. Editio secunda, auctior et emendatior. 8 maj. 1806. charta impr. 2 thlr. 6 gr.

— — Idem liber, charta script. 2 thlr. 18 gr.

Isocratis Panegyricus, recensuit, animadversionibus illustravit D. S. F. N. *Morus*. Editio tertia auctior. 8. maj. 1804. 16 gr.

*— — Idem liber, charta belg. opt. 1 thlr.

Nicolai Damasceni Historiarum Excerpta et Fragmenta, quae supersunt. Graece. Nunc primum separatim edidit, versionem latinam duplicem, alteram Henr. *Valesii*, hinc inde emendatiorem, alteram in locos plerosque Hugonis *Grotii*, notas integras H. *Valesii* aliorumque virorum doctorum undique collectas et suas, nec non testimonia veterum ac recentiorum de Nicolai vita scriptorumque notitia adiecit Io. Conr. *Orellius*. Accedit Dissertatio de Nicolao Damasceno gallice scripta auctore *Sevin*. 8 maj. 1804. 1 thlr. 12 gr.

— — Idem liber, charta anglica. 2 thlr. 8 gr.

*— — Idem liber, charta belgica. 2 thlr. 16 gr.

Eiusdem libri *Supplementum*, continens annotatt. et emendatt. Diamantis *Coray*, Frid. *Creuzeri*, Io. *Schweighäuseri*, Henr. *Bremii*, Iac. *Ochsneri* et aliorum, quibus suas adscripsit Io. Conr. *Orellius*. 8 maj. 1811. Charta impressoria. 15 gr.

— — Idem liber, charta anglica. 21 gr.

*— — Idem liber, charta belg. opt. 1 thlr.

Sapphus, Lesbiae, Carmina et Fragmenta. Recensuit, commentario illustravit, schemata musica adiecit et Indices confecit Henr. Fr. Magnus *Volger*. 8. 1810. Charta script. 1 thlr.

— — Idem liber, charta meliori. 1 thlr. 6 gr.

*— — Idem liber, charta membran. (Velin). 1 thlr. 16 gr.

Sophoclis Dramata, quae supersunt, et deperditorum Fragmenta. Graece et Latine. Denuo recensuit et Rich. Franc. Phil. *Brunckii* annotatione integra, aliorum et sua selecta illustravit Frid. Henr. *Bothe*. II Voll. 8. maj. 1806. charta impress. 6 thlr.

— — Idem liber, charta script. gallica. 8 thlr.

*— — Idem liber, charta belg. opt. 12 thlr.

Sophoclis Ajax Lorarius. Graece. Cum scholiis et commentario perpetuo edidit Christ. Aug. *Lobeck*. 8 maj. 1809. Charta impress. 1 thlr. 16 gr.

— — Idem liber, charta script. 2 thlr.

*— — Idem liber, charta membran. (Velin). 3 thlr.

Digitized by Google

VARIETAS LECTIONIS

SCHOLIA ET GLOSSAE

IN

AESCHYLI TRAGOEDIAS.

Digitized by Google

Digitized by Google

AECHYLI PROMETHEUS VINCTUS.

SCHOLIA COD. MMDCCLXXXVII.

EDIT. STANLEII. LONDINI MDCLXIII.

---

vs. 1. Schol. α. Τηλεροὺ πέδον. τὸν Καύκασον λέγει — sub finem: ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν (γράφεται τὸ ὕψος) ἀφ' ἧς πόρρω τις ὁρᾶν δύναται.

Ἐπὶ πολὺ διῆκον (γρ. ἐπιπολύ).
Πέδον. τὸ ὄρος τῦ Καυκάσυ.

— β. Τηλεροὺ. ὑψηλὸν — ἢ διὰ τὸ ὕψος. ἱστέον δὲ, ὅτι ἐν τῷ Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα (sine ὰ) πρὸς (sine ἀλλὰ) τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι (pro τέρμασι) δὲ τῦ Ὠκεανῦ καὶ ὰκ ἀλλαχῦ, ὡς ἀπὸ τῶν — συμβαλεῖν.

Ἔστι. γρ. ἔνεστι.

— 2. α. Σκύθην ἐς οἶμον. ἦγεν τὴν Σκυθικὴν ὁδόν. — sub finem ὁ τόπος ἐκεῖσε (γρ. ἐκεῖνος).

— 5. α. Λεωργὸν. τὸν Προμηθέα λέγει τὸν ὀφείλοντα γενέσθαι ἔργον λαῦ (γρ. λάων ἤτοι λίθων, οἱονεὶ τὸν ἄξιον λευσθῆναι) οἱονεὶ τὸν ἄξιον

Digitized by Google

λιθασθῆναι· ἢ οἱονεὶ ἔργον ἔχοντα τοῖς λαοῖς ἀπαγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν ὄργια καὶ μυστήρια (γρ. ἔργα καὶ βουλεύματα) — μυθεύεται γὰρ τὸς λίθους πλάσαι τὸς ἀνθρώπους (γρ. ἔτος γὰρ μυθεύεται πλάσαι τὸν ἄνθρωπον).

vs. 7. α, Τὸ σὸν γὰρ ἄνθος. ταῦτα πρὸς ἐρεθισμὸν — ἀνασκολόπισιν. ἴσον δὲ τῦτο, ὡς εἰ ἔλεγεν, ὅτι τὸν σὸν κόσμον καὶ καλλωπισμὸν ἀφείλετο. ὁ γὰρ Προμηθεὺς κλέψας τὸ πῦρ ἀπὸ τῦ Διὸς, ἄγνωστον ὂν πρὶν τοῖς ἀνθρώποις παρέσχεν, ὡς ἂν δι' αὐτῦ τὰ πάντα ἐργάζωνται (suprascr. ἐργάζοιντο). τῆς τοιαύτης γὰν ἁμαρτίας ἐνδέχεται αὐτὸν δῦναι δίκην.

Ἄνθος δὲ λέγει (γρ. φησὶ) τὸ πῦρ, διὰ τὸ ἐν τῷ ἀνάπτειν οἷον ἀνθεῖν, ἔπειτα δὲ μαραίνεσθαι.

— 10. Διὸς τυραννίδα. σημείωσαι, ὅτι τὸ τύραννος ὄνομα βασιλικὸν ἦν τοῖς παλαιοῖς, νῦν δὲ βλασφημεῖται, ὥσπερ καὶ τὸ χυδαῖοι ἀντὶ τῦ πεπληθυσμένοι πάλαι λεγόμενον· νῦν δὲ ἀντὶ τῦ ὐδαμινοί, πολλοστοί. ὐχ ὡς πάλαι ὁ ἔνδοξος ἢ πολὺς, ἀλλ' ὁ μηδὲν ὤν. ὠμὸς ὐχ ὁ στερρὸς, ἀλλ' ὁ φαυλότατος νῦν. ἐξαίσιον τὸ ἔξω τῦ αἰσίυ ἦγον τῦ δικαίυ· νῦν δὲ ἀντὶ τῦ μέγα καὶ ξυνόν.

— 12. α. Κράτος Βία τε σφῶϊν. ἡ μὲν παρὰ τῦ — ὅμως ἂν ἀναγκαῖον — ἤτοι παραβλέπειν (suprascr. παραβλέπεσθαι).

— 17. Ἐξωριάζειν. ἔξω ὥρας τιθέναι καὶ ἀφροντιστεῖν καὶ ἀποβάλλειν, ἔξω φροντίδος ποιεῖν, ἀποῤῥίπτειν.

Digitized by Google

vs. 18. *α. Τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος. τῆς ὀρθὰ καὶ δίκαια βουλευομένης δικαιοσύνης, ἢ ὑψηλῶς βουλευομένης, τῆς ὑψηλ. . τῆς ὑψηλὰ βουλευομένης καὶ ὀρθά.*

— 21. *Ἵνα. τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἵνα καὶ ἀντὶ τοῦ καθά· τὸ ἢ καὶ ἀντὶ τοῦ καθὰ καὶ ἀντ . . .* (deest aliquid, forte *ἀντὶ τοῦ ἵνα*)· *εὑρίσκεται γοῦν τὸ ἵνα . . .* (deest iterum vox quaedam, forte *ὅμοιον*) *τῷ ἢ ἀντὶ τοῦ ὅπου καὶ λαμβάνεται ἀντ' αὐτοῦ.*

— 22. *Σταθευτὸς ἀπὸ τοῦ ἵστημι, στήσω, καὶ τοῦ εὖω τὸ φλογίζω· ὁ ἐν τῷ ἵστασθαι φλογιζόμενος. Ἀττικὴ ἡ λέξις. ἦγεν τὸ κατ' ὀλίγον ἐψυγμένον. καθὰ παρὰ κοινοῖς ἔψεται.*

— 24. *Ποικιλολείμων τις ἅσα καὶ ποικιλείμων ἢ ἡ ἔχουσα ποικίλα εἵματα καὶ ἱμάτια.*

— 25. *Πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν. τὴν ἐν νυκτὶ γενομένην πάχνην, ἦγεν ὅτι ἡ πάχνη κατὰ τὴν νύκτα γίνεται.*

Ἑῴαν. τὴν ὑπὸ τὴν ἕω.

Ἑῴαν. πρωϊνὴν. εὔδηλον. (Quam vocem Hesych. in *Εὐδείελον* de vespere dictam habet. cf. quae ibi disputantur.)

— 27. *Ὁ λωφήσων. φασὶν, ὅτι μετὰ τὸν γενόμενον Ἡρακλέα* (γρ. *Ἡρακλῆν*) *πρὸς τὸ καθάραι — τὴν γῆν ἀφ' ἑαυτοῦ στελλόμενον καὶ πρὸς πᾶν μέρος τῆς γῆς πορευόμενον — καὶ βέλει τὸν γύπα διωσάμενον* (pro *φονευσάμενον*) *ἐλευθερῶσαι τὸν Προμηθέα τοῦ* (noster habet *ἐκ τοῦ*) *ἀποκείρεσθαι τὸ ἧπαρ αὐτοῦ καὶ μέντοι καὶ ἀπολῦσαι. Ἐνταῦθα con-*

Digitized by Google

tinuat ἂν τὸν Ἡρακλέα αἰνιττόμενος λέγει, ὅτι ὅπω γεγένηται, ὁ παύσων σὲ τῆς ταλαιπωρίας (γρ. τιμωρίας).

vs. 31. Ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ. τοῦτό φησιν, ἀνθ' ὧν σὺ ἔπραξας τολμηρῶς, φρουρήσεις καὶ φυλάξεις καὶ τηρήσεις ταύτην τὴν —.

— 34. α. Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες. χαλεπαὶ γὰρ — ἢ ἀμετάτρεπτοι (pro ἀμετακίνητοι) καὶ ἀμετάκλιτοι —.

Παραιτοῦμαι τὸ συγγνώμην αἰτῶ, ὡς Ἀριστείδης· παραιτεῖσθαι μέν σε οἶδα. δυσπαραίτητος δὲ κριτὴς, ὁ εἰς συγγνώμην δύσκολος.

— 36. Εἶεν. Ἀττικὸν ἐστιν ὁμῶ καὶ ῥητορικόν· χρῶνται γὰρ τούτῳ οἱ ῥήτορες ἐν σχήματι ὑπογραφῆς ὁμῶ καὶ ἐπιγραφῆς. ὅταν γὰρ μέλλωσι δύο τινὰς ὑποθέσεις εἰπεῖν ἀλληλινδέτους (an ἀλλήλως ἐνδέτους? ἀλληλοσυνδέτους?) καὶ συνεχεῖς, πληρώσωσι δὲ τὴν μίαν ὑπόθεσιν καὶ τῆς ἑτέρας κατάρξασθαι μέλλωσι, τιθέασι τὸ εἶεν, ὡς ἐν σχήματι ὑπογραφῆς ὁμῶ καὶ ἐπιγραφῆς τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συνεχῶς ὑποθέσεως. κεῖται δὲ τὸ εἶεν ἀντὶ τοῦ καὶ ταῦτα μὲν ἅτως ἐχέτωσαν.

— 39. Τὸ συγγενές τοι δεινόν. ὁ Ἥφαιστός φησιν, ὅτι ἰσχυρὸν καὶ βίαιον ἡ συγγένεια, καὶ ἡ ἐκ πάλαι — ὅτι ἀληθῶς λέγεις ταῦτα.

— 40. Iam pergit: Τὸ δὲ ἀνηκεστεῖν τῆς (suprascr. τῶν) τοῦ πατρὸς Διὸς κελεύσεως (suprascr. κελεύσεων) δυνατόν ἐστι πῶς;

Τὸ συγγενές τοι. γρ. τε.

Digitized by Google

vs. 41. Οἷόν τε; πῶς. γρ. οἷόν τε πως;

— 42. α. Αἰεί τε δὴ νηλὴς σύ. πρὸς τὸν Δία — τὸ γὰρ Κράτος, ἤτοι ἡ ἐκ τῦ Διός. γρ. ἡ τῦ Διός.

— 45. α. Ὦ πολλὰ μισηθεῖσα. ἐνταῦθα μὴ — ἦν αἰτία τῦ δεθῆναι τὸν Προμηθέα, ἀλλ' ἡ τῦ Διὸς προσταγὴ, φησὶ, τὴν — ἐ γὰρ ἐφ' αὕτη ἡ σὴ τέχνη — .

— 49. α. Ἅπαντ' ἐπράχθη. ἅπαντα, φησὶν, ἐτυπώθησαν καὶ ὡρίσθησαν καὶ ἐπράχθησαν ἀπὸ τῶν μοιρῶν πλὴν τῦ κοιρανεῖν τῶνδε· ἦγεν ἄρχειν αὐτῶν. ἢ τὸ πλὴν ἀντὶ τῦ ὁμῶς· καὶ ἐστὶν ὅτως· πάντα ὑπὸ τῶν μοιρῶν μὲν ὁρίζονται· ὁμῶς δὲ οἱ θεοὶ ἄρχουσι καὶ ὁρίζουσι τὴν τούτων ἔχειν πρᾶξιν. Ad vocem ἄρχουσι ad marginem addita sunt: Ἅπαντα, φησὶ, τοῖς θεοῖς πέπρακται καὶ τετέλεσται καὶ τέλειά εἰσι πλὴν τῆς κοιρανίας· αὕτη γὰρ ἄδηλος τοῖς θεοῖς πλὴν τῦ Διός· ἢ ὅτως, ὃ καὶ κρεῖττον· ἅπαντα τοῖς θεοῖς δέδοται τὰ καλὰ πλὴν καὶ χωρὶς τῦ ἄρχειν ἑαυτῦ καὶ μὴ ἔχειν τινὰ τὸν δεσπόζοντα· διὸ ἐπάγει, ὡς ἀδεὶς ἐλεύθερος εἰ μὴ Ζεύς.

— 50. Ἐλεύθερος γὰρ ὅτις ἐστὶ πλὴν Διός. ἐλεύθερος δέ, ἤτοι μὴ ἀγόμενος ὑπ' ἄλλε, ὅτις ἐστὶ χωρὶς τῦ Διός. Τοῦτο δὲ λέγεται, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ θεοὶ ἄρχουσι μέν, ἀλλ' ἄνευ τῆς Διὸς βελῆς οὐδεὶς δύναταί τι ποιῆσαι. Οἷς συγκατατιθέμενος καὶ ὁ Ἥφαιστός φησιν· ἔγνων, ὅτι ὅτως ἔχει τὰ τῶν θεῶν, καὶ οὐκ ἀντιλέγω· πρὸς ὃν τὸ Κράτος

Digitized by Google

φησί· ὃ ἀπεύδεις λοιπὸν δεσμῆσαι τὸν Προμηθέα, ἵνα μὴ πατὴρ ἴδῃ σὲ βραδύνοντα καὶ ἀμελοῦντα τῶν αὐτῷ πράξεων.

vs. 53. β. Ὡς μή σ' ἐλιννύοντα. ἀπὸ τῶ ἐλίσσω καὶ τῶ ἀνύω. εἰώθασι γὰρ οἱ μέλλοντες ἀνύσαί τι, ἀνασκοπεῖν πρῶτον καὶ οἷον ἐμβραδύνειν.

— 54. Ψάλια. ἐχλ ἥλοι, ἀλλ' ἕτερά τινα σιδήρια, εἶδος ἔχοντα τοιοῦτον, ὥστε ἁρμόσαι τῇ μασχάλῃ καὶ εἰς ἄλλο μέρος τῶ σώματος. λέγονται δὲ ψάλια κυρίως τὰ χαλινὰ τῶν ἵππων.

— 57. Περαίνεται δὲ κ' ὃ ματᾷ τὄργον τόδε. ἀρξάμενος δὲ δεσμεῖν τὸν Προμηθέα ὁ Ἥφαιστος φησι· ἰδὼ πράττεται τὸ προστεταγμένον καὶ ὐκ ἀναβάλλεταί μοι τόδε τὸ ἔργον, καὶ ἀσφαλῶς καὶ ὃ μάτην ἐργάζεταί μοι ἡ δέσις.

— 59. Δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρον. Δεινὸς ὢν εἰς τὸ νοῆσαι φαίνῃ καὶ παντοίας εὑρῆσαι μηχανάς· ἢ μηχανικὸς ὢν ὁ Προμηθεὺς, εἰ μὴ στερρῶς προσηλώθη, λύσεως μηχανὴν εὑρήσει.

— 60. Ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως. ὁ Ἥφαιστος ὅτι φησὶ ἅτος ὁ σιδηρᾶς δεσμὸς ἀσφαλῶς ἡρμόσθη καὶ ἐνεπάγη. τὸ δὲ τῶ Διὸς Κράτος φησὶ πρὸς αὐτὸν, καὶ ταύτην τὴν σιδηρᾶν ὠλένην ἦγεν τὸν κρίκον (γρ. κίρκον. Illud Pollux dicit ποιητικόν I. 94. p. 65.) περόνησον ἀσφαλῶς· ἵνα δεινὸς ὢν εἰς τὸ νοῆσαι καὶ ἐφευρεῖν τέχνας, νοήσῃ καὶ μάθῃ ἐλάττων δὲ (l. καὶ) ἐπιδεέστερος ὢν τῶ Διός. εἶτα ὡσανεὶ βεβαιῶν ὁ Ἥφαιστος, ὅτι

Digitized by Google

ἀσφαλῶς αὐτὸν προσέδησε, φησὶ, πλὴν ἕνεκα τέτε ὠδεὶς ἂν μέμψαιτό μοι δικαίως, ὡς μὴ καλῶς αὐτὸν προσηλώσαντι.

vs. 61. Καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς. Πόρπαξ ὐχ ὁ ἧλος, ἀλλ' ἄλλο σίδηρον κατεσκευασμένον.

— 64. α. Ἀδαμαντίνε νῦν σφηνός. — ἤτοι ἔξοχὴν περόνην pro πετρίνην, et in fine περὶ τὲς τῆς καρδίας τόπες.

— 69. α. Δρᾷν ταῦτ' ἀνάγκη. ἀναγκαῖόν ἐστι — in fine τὸ δὲ, φησὶ πρὸς αὐτὸν, ὄκτως δὴ καὶ κελεύσω σοι τᾶτο καὶ σὺν τῷ κελεῦσαι κραυγάσω, ἐν βάθει τὸν κρίκον περόνησον.

— 76. α. Ἐῤῥωμένως νῦν θεῖνε. τᾷ Ἡφαίστε εἰπόντος, ὅτι καλῶς ἤδη πέπρακται τὸ ἔργον ἅπαν καὶ ὁ Προμηθεὺς — ἀρκύντως τῷ βάθει τὲς κίρκες ἐνέβαλες —.

— 77. α. Ὡς ὀπιτιμητής γε. καλῶς, φησὶ, — ἢ ὁ ζημιωτὴς καὶ ὁ εὐθυνητής (εὐθυντής). ταῦτα δὲ λέγοντος — φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἥφαιστος ἀγρίε πεποιημένε (γρ. καὶ εὐτραπέλε) — ἀναιδᾶς, ὅτι ἁρμόζει τῇ μορφῇ σε καὶ προσήκοντα ταύτῃ τυγχάνει τὰ τραχέα ῥήματά σε — σὺ γίνε μαλθακὸς καὶ χαῦνος· ἐμὲ δὲ ἕνεκα — μὴ ἐπονείδιζε, qua voce scholion finitur.

— 81. β. Στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει. ὑποχωρῶμεν, συμβουλευτικὸν, ἐπεὶ ποσὶ καὶ χερσὶ τὰ δεσμὰ ἔχει, τετέστιν ἅπαν τὸ σῶμα προσήλωται, ἀναχωρῆσαι χρεία.

Digitized by Google

vs. 82. *Ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε· καὶ καταφρόνει τῆ Διὸς καὶ κλέπτων* sine *ἐνταῦθα — τοῖς ἀνθρώποις. τί* (pro *πῶς*) *δύνανταί σε οἱ ἄνθρωποι ἐλευθερῶσαι τῆ δεσμῆ τῆδε* (suprascr. *τῶν δεσμῶν τῶνδε*) — *ποίῳ τρόπῳ ἐλευθερωθήσῃ τούτων τῶν δεσμῶν — ὄνομα, ἀκ ἐνόησε* pro *προενόησε* —.

— 85. *Ψευδωνύμως. πᾶν εὐφυῶς ἐτυμολογεῖται τὸ τῆ Προμηθέως ὄνομα. Προμηθεὺς γὰρ ὁ προορῶν τὰ μήδεα καὶ τὰ βουλεύματα· καὶ τροπὴ τῆ δ εἰς τὸ θ.*

— 86. *Καλῶσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ Προμ.* Schol. *β. Χρεία γάρ σοι ἀνθρώπῳ συμβουλευομένῳ, τίνι τρόπῳ ἐκβληθῇς.*

— 88. *α. Ὦ δῖος αἰθήρ.*
Ἁρμοζόντως — μὴ εὐθὺς — προμαρτύρεται τὸν αἰθέρα — καὶ τὸν ἥλιον, τὰν θερμὴν φύσιν — καὶ ἐγὼ θεὸς ὢν τάχα· ἀλλάσσει δὲ αὖθις pro *εὐθὺς — ἐπ' ἐμοὶ ὁ νέος ἡγεμὼν τῶν θεῶν —.*

— 98. *Αἰ αἰ* habet Stanlej. sed fuit *φεῦ, φεῦ.* Scholiast. habet *φεῦ, φεῦ, στενάζω.*

— 85. *α. Τέχνης.* Huetius correxit *τύχης.*

— 83. *Συλῶν, ἐφημέροισι προστίθει.* (*ἐφήμεροι*) *κυρίως λέγονται οἱ κώνωπες, οἵτινες ὄντες ἔσωθεν τῆ πίθῳ ζῶσιν. ἀποσκεπάσαντας δὲ τὸν πίθον καὶ ἰδόντας αὐτὲς τὸ φῶς* (?). *ἐκέτι ζῶσιν. ἐξ αὐτῶν δὲ ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἄνθρωποι.*

Digitized by Google

vs. 88. Ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί. οἱ ἄνεμοι κατὰ μὲν Ἀναξαγόραν ἐκ τῆς γῆς γίνονται· καθ' Ὅμηρον δὲ πρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων. ἀλλ' ὁ μὲν Ἀναξαγόρας τὸ ὑλικὸν φησι αἴτιον τῶν ἀνέμων· Ὅμηρος δὲ ποιητικόν· μᾶλλον δὲ ἀμφότεροι, τό τε ὑλικὸν καὶ τὸ ποιητικόν. ἐκ μὲν γὰρ τῶ λέγειν ἐνιαχῶ τὰς ἀνέμους ἰκμὰς, ἤτοι ἰκμάδεις καὶ καθύγρους, τὸ ὑλικὸν αὐτῶν αἴτιον λέγειν (λέγει?) τὴν ἰκμάδα καὶ δρόσον· ἐκ δὲ τῶ λέγειν αὐτὰς ὁρμᾶν πρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων, τὸ ποιητικόν φησι αἴτιον. ἰκμὰς γὰρ λεπτυνθεῖσα ἀὴρ γίνεται· ἀὴρ δὲ ἔτι ἀναχθεὶς καὶ λεπτυνθεὶς, πνεῦμα.

— 90. Ἀνήριθμον γέλασμα.

Schol. α. καλῶς εἶπε — ὥσπερ γὰρ ἐκεῖσε διαχέονται καὶ εὐρύνονται εὐρύτητα ποιοῦντες τῶν σωμάτων αὐτῶν — αἵματος καὶ συστελλομένου — .

Γελᾷ γαλὴν ἡ θάλασσα (f. γαληνὴ θάλασσα aut γαληνὴ ἡ θάλασσα). ἐγέλασε τὸ ἔαρ.

— 100. Χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.

ἀντὶ τοῦ — ἐκ Τροίας ἀπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη ἀντὶ τοῦ ἀπετέλεσε.

— 101. α. Καίτοι τί φημι;

ἀποδυρόμενος ὁ Προμηθεὺς καὶ ὡσανεὶ — ἐρωτᾷ, πότε ἥξει αὐτῷ ἐλευθερία — τὰ μέλλοντα δέ μοι νεωστὶ συμβήσεσθαι ὀδ. βλάβην κοιμίσουσί μοι perperam. Addit: χρὴ δὲ ἑκάστῳ ὑπομένειν τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ τύχην καὶ μοῖραν ὥσπερ κἀμοί· ὑπομένω δὲ ὡς λίαν γινώσκων τὸ τῆς ἀνάγ-

Digitized by Google

κης σθένος (γράφεται, ὅτι τὸ τῆς ἀνάγκης σθένος, ἦγεν ἡ δύναμις τῆς εἱμαρμένης ἀ καταμάχητός ἐστι καὶ ἀήττητος) ἦγεν τὴν δύναμιν τῆς εἱμαρμένης καὶ ἀκαταμάχητον ἔσαν καὶ ἀήττητον. ἀλλ' ὃ μὲν ἔτε σιγᾷν δύναμαι τὰς τύχας· ἀλγῶ γάρ· ἔτε μὴ σιγᾷν, ἤτοι λαλεῖν· εὐλαβοῦμαι γὰρ τὸν Δία· ἐγὼ γὰρ παρασχὼν τοῖς ἀνθρώποις τιμὴν, τὴν διὰ τοῦ πυρὸς λέγω, ἐνεπάγην ταύταις ταῖς συμφοραῖς, θηρῶμαι δὲ καὶ σφετερίζομαι καὶ παρέχω τοῖς ἀνθρώποις πηγὴν πυρὸς κλοπαίαν τῷ νάρθηκι, ἢ ἔσω νάρθηκος αὐτὴν βαλών.

vs. 103. Σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', ἀδέ μοι ποταίνιον. Ποταίνιον· τὸ ἀπροόρατον, ἀπὸ τοῦ πρὸ (πρὸς) προθέσεως καὶ τοῦ αἶνος, ὁ λόγος· ἦγεν τὸ μὴ γενόμενον εἰς ἐμὲ καὶ δεύτερον καὶ ἄλλο· διότι ἐγὼ προγινώσκω τὰ πάντα.

— 106. Ἀλλ' ἔτε σιγᾷν, ἔτε μὴ σιγᾷν τύχας. Ἀλλ' ἀ δύναμαι ταύτην τὴν τύχην σιγᾷν· ἐὰν γὰρ ταύτην σιγήσω, λύπην τῇ ψυχῇ μα φέρω· ἀ τοσοῦτον γάρ τις λυπεῖται, εἰ καὶ ἐν θλίψεσίν ἐστιν, ὅσον χαίρει, ὅταν ἔκθηλα ποιῇ καὶ πρὸς ἑτέρους λέγει τὰ λυπάντα αὐτόν. ἢ (ἦν aut ἐὰν?) δὲ μὴ σιγήσω· ἤτοι ἐὰν λαλήσω καὶ εἴπω τὰ λυπάντά με, τὸν Δία παροτρύνω εἰς ὀργὴν ἐμήν.

— 110. β. Πηγὴν κλοπαίαν, ἢ διδάσκαλος τέχνης.

Πηγὴν δὲ πυρὸς εἶπεν, ὅτι πᾶσα ὑσία μείωσιν δέχεται, τὸ δὲ πῦρ, κἂν τὸ τυχὸν εὑρεθῇ, ἤτοι σμ. σπινθὴρ ὑποτεθῇ δὲ ὕλῃ τινὶ, (sane vulgato ὅλῃ τῇ βίᾳ melius) πάλιν αὐξεται. (Πάλιν,

Digitized by Google

quod in impressis ad sequentia tractum est, noster recte cum prioribus conjunxit.) *διὰ τοῦτο δὲ εἶπε πηγὴν πυρὸς, ὅτι ἐκ τοῦ μικροῦ αὔξεται. Λέγουσι, τὸν Προμηθέα κεκλοφέναι ἀπὸ τοῦ Διὸς τὸ πῦρ, βαλεῖν τε νάρθηκι, τὸ τοῖς ἀνθρώποις καταγαγεῖν. Τοῦτο δὲ μυθῶδες· τὸ δ' ἀληθὲς ὅτως ἔχει· πῦρ καλεῖται ἡ γνῶσις διὰ τὸ δραστήριον· Προμηθεὺς δὲ καλεῖται ἡ προμήθεια καὶ ἡ πρόγνωσις καὶ ἡ πρωτόπλασις, ἣν δέδωκεν ὁ θεὸς τῷ ἀνθρώπῳ ἔχειν καὶ φυλάττειν καὶ μή τινος φροντίζειν· ὁ δὲ ταύτην λαβὼν οὐκ ἐφύλαξεν, ἀλλ' ἤρξατο φροντίζειν καὶ προβουλεύεσθαι καὶ οἷον κλέπτειν τὴν τοιαύτην προμήθειαν. ὅτι δὴ νάρθηκι ἔβαλε τὸ πῦρ, καὶ αὐτὸ προσφόρως· ἀπὸ γὰρ τῆς οἰκείας σαθρότητος τοῦ νοὸς ἤρξατο φροντίζειν καὶ προλέγειν τὰ μὴ δέοντα.*

vs. 115. *α. Τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφ. ἴσως αἱ Ὠ. — διὰ τῆς ὀδμῆς δὲ προνοεῖν τὴν τῶν Ὠκεανίδων ἄφιξιν.*

— 117. *Ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον. ἐπὶ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς γῆς ἦλθε — προσδέδεμαι. Ἐπὶ τέλει τοῦ Ὠκεανοῦ ὁ Καύκασος. Πάγος δὲ παρὰ τὸ πήσσεσθαι ἐν αὐτῷ τὰ ὕδατα, ἢ διὰ τὸ τὰς πηγὰς ἐξ ἄκρων ὀρέων κατέρχεσθαι.*

— 122. *Εἰσοιχνεῦσιν. ἀπὸ τοῦ οἴχω, οἰχνῶ, ὥσπερ ἵκω, ἱκνῶ.*

— 124. *α. Φεῦ φεῦ. πλησιέστερον — καὶ τῆς ἠχῆς αὐτῶν αἰσθάνεται* (suprascr. *αὐτὸς αἰσθάνεται*) *— συρίζει — ἐν εὐδιαναῖς πνοαῖς πτερύγων — προσέβη γὰρ ἐνταῦθα πληθὺς φίλη — διάνοιαν.*

Digitized by Google

vs. 128. α. *Μηδὲν φοβηθῇς. ὁ ῥυθμὸς — φιλία γὰρ ἥδε· αὕτη ἡ φάλαγξ ἡ σύστοιχος — τῷ ἐφ' ὕψους κρεμαμένῳ· προσλαλεῖ ὁ Προμηθεὺς κατίασιν αὐτὸς ἐπὶ τῆς γῆς.*

— 132. α. *Κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι. ἐκόμισαν — ὁ κτύπος τῶ Χαλυβικῶ σιδήρω ἀφίκετο.*

— 133. β. *Χάλυψ. ἔθνος, ἔνθα ὁ σίδηρος ἐγένετο. ὅταν δὲ προσεκαρφῶτο — ἠκόνητο ἐκεῖ.*

— 134. α. *Θεμερῶπιν. γράφεται — τῷ προσώπῳ μου, ἤτοι — ἣν ἐκ ἔξεστιν — διὰ τοῦ προσώπου ταύτης ἐξέρχεται· ἡ δὲ γαμηθεῖσα ἐκείνη χλωριάσασα (γράφεται χλωρίζουσα) — αἵματος αὐτῆς καὶ τροφούσης* pro *τρέφοντος*, quod suprascriptum.

Ἀποσείσασθαι δέ με καὶ ἀποῤῥίψαι τὴν πολλὴν θερμὴν αἰδῶ, ἦγεν τὴν καλλίστην τὴν ἐξ ἀναδόσεως αἵματος — ἀνέπεισε (γράφεται πεποίηκε).

— 134. α. *Ἄξωτοι.* Huet. *ἄζωτοι.*

— 135. β. *Σύθην δὲ ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ. ἦγεν δι' ἀέρος πτήσει. διὰ τοῦτο δὲ δηλοῖ, ὅτι σπουδαίως παρεγένοντο, ὥστε οὐδὲ τὰ οἰκεῖα — βαλεῖν.*

— 136. β. *Αἴ αἴ. Ἐπιῤῥήματα θρηνητικὰ περισπῶνται πλὴν τοῦ βαβαὶ καὶ εὐαὶ* (an *οὐαί*). Caetera desiderantur. *Τὸ δὲ αἴ ἀντὶ τοῦ ἄνποτε, ἐξ οὗ καὶ τὸ αἴθε ὡς εὐκτικόν.*

Digitized by Google

Ὁ ξυνετός, quod proxime sequitur, quo referendum sit, nescio, nisi vox *πολύτεχνος* temere pro *πολύτεκνος* posita explicetur.

Γράφεται αἴ καὶ φεῦ. Ὦ τέκνα τῆς πολυγόνου Τηθύος, ἦγον τῆς Γῆς, καὶ τοῦ περικυκλοῦντος Ὠκεανοῦ πᾶσαν τὴν γῆν ἐν πολυκοιμήτῳ ῥεύματι ἤτοι πολυησύχῳ· τὸ γὰρ α κατ' ἐπίτασιν κεῖται.

vs. 139. *α. Ἀκοιμήτῳ. ἀκαταπαύστῳ ἢ πολυησύχῳ, ἵν' ἤτοι τὸ ᾱ κατ' ἐπίτασιν* sine *κεῖται. εἰ γὰρ ἦν — ἀναπεπταμένην.* Addit *ἄλλως τε (γε?) οὐδὲ ἔπαινος τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ ψόγος· ὑδάτων δὲ ἄρεται — ῥεύσεως.*

— 140. *Πατρὸς Ὠκεανοῦ.*

Ὠκεανὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς υἱὸς ὁ πρῶτος, γήμας Τηθὺν τὴν ἀδελφὴν, τάδε γεννᾷ τὰ τέκνα· τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς τὰς ὕσας ἐν τῷ κόσμῳ· ὧν καὶ Πλουτὼ καὶ Περσηΐς καὶ Μῆτις καὶ Ἀσία καὶ Στὺξ ὁμοῦ καὶ Καλυψώ. τὰς δ' ἄλλας ἐατέον.

— 141. *Ἑσίδεσθ', οἵῳ δεσμῷ προσπορπατός. ἴδετέ με, οἵῳ προσηλωμένος δεσμῷ τῆς ἐξοχῆς ταύτης τοῦ ὄρους κακὴν τήρησιν βαστάσω.*

— 143. *β. Ὀχήσω.* Huet. Scholiastes legit *οἰκήσω.*

— 144. *α. Λεύσσω Προμηθεῦ. βλέπω — — ταῖς τοῦ δεσμοῦ σιδηραῖς βλάβαις — οἰκονόμοι δὲ λέγονται κυρίως οἱ κυβερνῆται —.*

Φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις·

Φοβερά· φόβου ἄξια· ἢ στικτέον εἰς τὸ φοβερὰ, ἵν' ᾖ ἡ σύνταξις οὕτως: ὦ Προμηθεῦ, λεύσσω καὶ

Digitized by Google

βλέπω; ἃ πάσχεις, δηλονότι φοβερὰ καὶ ἄξια φόβου.

Τόδε δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ· ἵν' ᾖ τὸ ἑξῆς ἅτως· εἰσῆλθε γὰρ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς νεφέλη, πλήρης δακρύων.

vs. 151. Πελώρια. λέγει τοὺς Γίγαντας — οἱ Γίγαντες pro Τιτᾶνες — ἐλθὼν ἕν pro δὲ — ἐβασίλευσε. Ἐτυμολογεῖται δὲ πελώριος ἀπὸ τοῦ πέλω — φροντίς· τῶν γὰρ μεγάλων πάντες φροντίζουσιν· ἢ ἀπὸ τοῦ πέλας ἤγουν ἐγγὺς εἶναι τοῦ Ὡρίωνος.

— 157. Αἰθέριον κίνυγμα. τὸ κίνημα. καὶ ἔστι πρωτότυπον τὸ κινῶ· ἐξ οὗ κινύω καὶ κίνυμι· τὸ δὲ κίνυμα ποιὰ φωνὴ ἐν τῷ ἀέρι μετὰ ῥαβδοῦ γενομένη· ᾗ χρῆσις ἐν τῷ· κεκίνυντο φάλαγγες, καὶ κ . . ρυμος ὃ ἐστὶ κατὰ νᾶν. Reliqua partim sunt lectu difficillima, partim manu ligatoris detruncata. Ἐκ δὲ τοῦ κινύω παράγεται τὸ κινύσσω, ἀφ' οὗ καὶ κίνυγμα τὸ αἰθέριον (γράφεται ἀέριον) εἴδωλον, κατὰ τὸ αἰθύσσω, αἴθυγμα· πτύσσω, πτύγμα· νύσσω, νύγμα· ἐξ οὗ καὶ ἡ νυγμή· ὡς πτύγμα, πτυγμὴ καὶ ἀποβολὴ τοῦ τ πυγμὴ, καὶ ξύσμα, ξυσμή.

— 159. Τίς ὧδε τλησικάρδιος. ὁ χορός φησι πρὸς τὸν Προμηθέα· τίς ἀπὸ τῶν θεῶν ἅτως ὑπάρχει λιθοκάρδιος· ᾧτινι ἐπιχαρῆ ἤγουν πρόξενα χαρᾶς ὑπάρχουσι ταῦτα, ἃ πάσχεις· τίς ὁ συμπάσχει καὶ συναλγεῖ τοῖς σοῖς κακοῖς χωρὶς μόνου τοῦ Διός· ἅτος γὰρ θέμενος καὶ οἱονεὶ σχὼν ἀπαμπῆ ψυχὴν ἐπικότως καὶ ὀργίλως δάμναται καὶ δαμάζει τὴν Οὐρανοῦ γένναν ἤγουν τὸ γένος τῶν θεῶν· οὐδὲ παυ-

Digitized by Google

θήσεται τῶ τυραννεῖν ἥγων ὁ λάβῃ κόρον τῆς τυραννίδος καὶ ἐπιθέσεως, ἢ ἐν δυνάμει ἰσχυρᾷ ἀφέληταί τις τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῶ τὴν δυσάλωτον καὶ δυσκόλως ἀφαιρεθησομένην διὰ τὸ ἀνδρεῖον αὐτῶ.

vs. 167. α. *Ἦ μὴν ἔτ' ἐμῶ, καίπερ κρατεραῖς. ὄντως δὴ ἀκμὴν ἐμῶ χρείαν ἕξει — ἥγων δεσμῶν ἐν ἰσχυραῖς — ἕξει δὴ χρείαν ἐμῶ — ἀποσυλήσοντα τὴν βασιλείαν αὐτῶ ἢ τὴν ἀρχὴν — εἰπόντος αὐτῷ, ὅτι ὁ μέλλων γεννηθῆναι — φησὶν ἂν ὁ Προμηθεὺς, ἕξει* (omisso *ὅτι*) *πολλὴν χρείαν ἐμῶ* (sine *ποτὲ*) *— δεῖξαι αὐτῷ τὸν ὑφ' ὃ ἀφαιρεθήσεται — πραέσι καὶ γλυκέσι ῥήμασι — ἀπατήσει· ὅτε ἂν δι' ἀπειλῶν — βεβληθῇ τε δῦναι ἐμοὶ ποινὰς καὶ αὐτο* (reliqua abscissa sunt, forte *αὐτὸς* aut *ἀντέκτισιν*) *καὶ ἀμοιβὰς καὶ ἀνταποδόσεις ταύτης τῆς τιμωρίας, — με.*

— 178. α. *Σὺ μὲν τραχύς τε καὶ πικραῖς.*

γράφεται θρασύς τε.

Σὺ μὲν ὦ θρασὺ, εὔτολμος — καὶ λογίζομαι ποῖ ποτε παύσασθαί σε τούτων. ἀπόκειται δὲ ἰδεῖν τὸ τέρμα αὐτῶν ἐλλιμενισθέντα ἐν τούτῳ· ἥγων τί δεῖ τέρμα καὶ τέλος ἰδεῖν σε τῶνδε τῶν πόνων. — ἀντὶ τῶ παυσάμενον· ἐκ μεταφορᾶς τῶν προσορμιζόντων νηῶν.

— 184. *Τέρμα κέλσαντ' ἰδεῖν.*

Κέλσαι κυρίως τὸ τὴν ναῦν προσορμίσαι τινὶ εὐγαλήνῳ καὶ εὐλιμένῳ τόπῳ.

— 185. α. *Ἥθεα, καὶ κέαρ ἀπαράμυθον*

Digitized by Google

ἔχει Κρόνος παῖς. Οὐ μύθῳ παραγόμενον καὶ πειθόμενον ἑτέρῳ τινί.

vs. 186. Ἀλλὰ πᾶν τὸ ἀρέσκον αὐτῷ δικαίως οἰόμενον ποιεῖν. Forte αὐτῷ οἰόμενος legendum vel οἰόμενον ad κέαρ referendum.

— — α. Οἶδ' ὅτι τραχύς τε καὶ παρ' ἑαυτῷ. οἶδα, φησὶν ὁ Προμηθεύς, ὅτι ἀμείλικτός ἐστιν — δίκαιον νομίζει (εἶναι omisso) — ὅταν τὸν τρόπον ῥαισθῇ καὶ κρατηθῇ (γράφεται ῥωσθῇ καὶ κρατυνθῇ) τὰ ἐπιέναι μέλλοντα (γράφεται ἐπιέναι) αὐτῷ. τὴν δὲ σκληρὰν καὶ — ὀργὴν καταπραΰνας ἥξει καὶ συνέλθῃ ἐμοὶ εἰς φιλίαν — ἀναγκαζόμενος. Quod vulgato arctius conjunctum.

— 188. α. Ἔσται ποθ', ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ. ὅταν ἕτω τυφθῇ ὑπὸ τῆ ἀναγκαίᾳ, ὥσπερ ὑπὸ ῥαιστῆρος, μαλακογνώμων ἔσται. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῆ σιδήρᾳ.

Γράφεται ῥεχθῇ, ἤγουν ὅταν πραχθῶσι τὰ πράγματα ἕτως ὡς λέγω.

Ῥαισθῇ κανόνισον· ῥαΐζω τὸ φθείρω, ὁ μέλλων ῥαίσω etc. (idem quod ῥαίω. cf. Hesych. ῥαΐει.)

Γράφεται ῥεχθῇ, τυπωθῇ, ἑδραιωθῇ.

— 193. α. Πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγωνε ἡμῖν λόγον. ἐκκάλυψον — καὶ τῇ φανερώσει — βουλόμενος γὰρ ὁ ποιητὴς — προεποιήσατο ἐρωτώσας —.

— 197. α. Ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε. ἄλγους μὲν αἴτια γενήσονταί μοι ταῦτα διηγουμένῳ, λύπη δὲ πάλιν — εἰ γάρ τις ἐκκαλύψει πρός τινα — πανταχόθεν δέ μοι δυστυχία ἐπῆλθε.

Digitized by Google

vs. 199. α. *Ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου. ἐπεί, φησίν, — ἐγένετο, τοῖς μὲν — εἶχον· ἀπὸ τούτων δὲ ἄρχεται τῆς διηγήσεως· προλέγει δὲ τινὰς — ἀποδείξῃ.*

— 206. *Αἱμύλος δὲ μηχανάς.*

Αἱμύλος λέγεται ὁ δι' ὑποκρίσεως αἵματος ἦγεν συγγενείας ἀπατῶν τινα· ἔτος δὲ λέγεται παρὰ Χατίνυς (Λατίνυς) πέλαξ. (κόλαξ legendum esse, nihil dubito.)

Αἱμύλον κυρίως ἐπὶ τῆς γυναικὸς τῆς δυναμένης ἀπὸ τοῦ ἐρυθήματος ἀπατῆσαι. ἐνταῦθα καὶ αἱμύλας ἐκάλεσε τὰς φρονίμους.

— 209. α. *Ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις.*

Ἐμοί, φησὶν ὁ Προμηθεὺς — μόνον Θέμις (sine *ἀλλὰ καὶ Γαῖα*) — *εἰ καὶ ἡ ἐμὴ μήτηρ* (scr. *ἐὰν δὲ ἡ ἐμὴ μήτηρ*) *καὶ Θέμις καὶ Γαῖα λέγεται, ἀ καινόν· καὶ γὰρ μίαν μορφὴν ἔχουσιν οἱ θεοί, πολλοῖς δ. ὀ. καταμερίζονται. ἐμοὶ δὲ προεῖπε τὸ μέλλον ἡ μήτηρ ὥσπερ γενήσεται ἡ ἀ καθόλου Θέμις* (suprascr. *μόνον*) *λεγομένη — κατὰ Ἀττικὺς* (cetera sunt amputata, forte fuit lectio vulgata *κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν*) *ἀλλὰ καὶ Γῆ· ἡ τῶν πολλῶν ὀνομάτων μίᾳ μορφῇ· λέγεται γὰρ ἀ μόνον Θέμις καὶ Γαῖα, ἀλλὰ καὶ ζείδωρος καὶ βότειρα καὶ βωτιάνειρα.*

— 214. α. *Τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου.*

Τοιαῦτ' ἐμοῦ λέγοντος, οὐδὲ ἄξιον ἔκριναν προσβλέψαι μοι (με). κρεῖττον δέ μοι τῶν παρόντων

Digitized by Google

τότε ἐδόκει τὸ προσλαβεῖν τὴν μητέρα καὶ συμπαρίστασθαι καὶ βοηθεῖν τῷ Διὶ ἐμοὶ θέλοντι καὶ ἐκείνῳ.

vs. 219. α. Ἐμαῖς δὲ βλαῖς. διὰ τῶν ἐμῶν — ὁ σκοτεινότατος τὸν ἀρχαιότατον Κρόνον σὺν τοῖς συμμάχοις αὐτῷ Τιτᾶσι. τοιαῦτα δὲ ὠφεληθεὶς ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὑπ' ἐμοῦ, ἠμείψατό μ' (με) ταῖσδε ταῖς κακαῖς ποιναῖς.

— 226. α. Ὃ δ' ἔν ἐρωτᾷ, αἰτίαν καθ' ἥντινα. ὅπερ δὲ — κατ' ἐρώτησιν ἑρμηνευτέον, ἐρωτᾷτέ με (πρὸς τὰς Ὠ. φησὶ) καθ' ἣν αἰτίαν, τοῦτ' ἐστὶ δι' ὃν τρόπον ὅδε καὶ ἕτος (an ὧδε καὶ ἕτως?) ὁ Ζεὺς τιμωρεῖ με — .

— 228. Ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον. ἀντὶ τοῦ παραυτίκα, ἡνίκα ἐνιδρύνθη τῷ θρόνῳ τοῦ οἰκείου πατρὸς Κρόνου ἦγεν (quae ad marginem adscripta erant, amputavit eadem illa manus impia et barbara. Procul dubio erant impressa ἐδράξατο ὁ Ζεὺς τῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου ἐξουσίας) αὐτὸν τῆς βασιλείας ἐξελῶν, τηνικαῦτα μερίζει καὶ διανέμει — ἡδραίου τὴν ἀρχὴν (γράφεται τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν) ἢ διεστοιχίζετο ἀντὶ τοῦ διεμέριζε καὶ ἔνεμε τὰς τάξεις τῆς ἀρχῆς, ἢ τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ ἐπειδή.

— 231. α. Ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν παλαιπώρων λόγον. Μισοπονήρως — ἀλλ' ἤθελε — ἐκ ἄλλός τις ἀνθίστατο — ἐγὼ δὲ ὁ τόλμης καὶ ὁ τολμηρὸς, ὁ ἐν τόλμαις τολμηρότερος ἐλυτρωσάμην καὶ ἐξέβαλον τοὺς ἀνθρώπους — βροτοὺς γὰρ οἰκτισάμενος (sine καί).

Digitized by Google

vs. 241. Ὦδ' ἐῤῥύθμισμαι. Ἡ δὲ μεταφορὰ τῶ ῥυθμίζειν ἀπὸ τῶν χορδῶν.

— 248. Θνητούς τ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον. παρεμφαίνει καὶ ἑτέραν εὐεργεσίαν ἀφανῆ οὖσαν· οἱ γὰρ ἄνθρωποι πρώην τὸν μόρον καθ' ἑκάστην (sc. ἡμέραν) ἐλπίζοντες ὑδόλως εἰργάζοντο· εἶτα λαβόντες ἀπὸ τῦ Προμηθέως ἐλπίδας κενὰς, ἦγων τυφλωθέντες, ἦν περὶ εἶχον ἐλπίδα θανάτυ, ὥστε μὴ προβλέπειν αὐτὸν, δι' ὅλυ εἰργάζοντο, ἔχοντες καὶ τὸ πῦρ. Πρότερον, φησὶν, — θάνατον πρὶν, ἐκ ἐξήρχοντο ἐργάζεσθαι φοβύμενοι, μὴ τηνικαῦτα ἐπέλθῃ τούτοις ὁ θάνατος — ὁ θάνατος ἐπελθεῖν. εἰς ἔργα παρώτρυνα, γράφεται παρώξυνα.

— 250. Τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα. ἵνα τυχὸν ἐλπίζωσι, ὅτι σήμερον μέλλομεν ἀποθανεῖν ἢ ἄλλό τι παθεῖν ἢ αὔριον ἢ μετὰ πολὺ ἢ ἄ.

— 247. α. Μή πυ τι πρᾶβης. ἐπεὶ προηγήσατο — ὅτι (γράφεται διότι) ἀντέλεγον — διὰ τῦτο με ἐτιμωρήσατο — μὴ γὰρ ἕτερόν τι εἰς αὐτὸν ἥμαρτες ἁμάρτημα — .

— 252. Πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὦπασα. καὶ ἔτι ἐγὼ — ἀφ' ἅ γε (suprascr. ἀφ' ἅπερ) πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας, προσυπαχθομένυ τέχνας.

— 255. Τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν.

Ἐρωτᾷ ὁ χορὸς τὸν Προμηθέα οἰκτείρων αὐτὸν, ὡς ἐπὶ ὠδαμινοῖς πταίσμασιν τιμωρύμενον·

Digitized by Google

ὅτι ἐπὶ τοιούτοις ἁμαρτήμασι τιμωρεῖταί σε ὁ Ζεὺς καὶ ὁ παύσεται τῆς ὀργῆς; ὡδ' ἐστὶ τέλος τῷ δεσμῷ σοι προκείμενον; ὁ δὲ Προμηθεὺς ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν χορὸν καί φησι· ὅτι ὐδὲν ἄλλο μοι τέρμα τῆς δέσεως καὶ τῆς κακοπαθείας ταύτης πρόκειται, ἢ ὅπερ δόξει ἄριστον ἐκείνῳ. Εἶτα πάλιν ὁ χορὸς πρὸς τὸν Προμηθέα λέγει· πῶς δὲ δόξει τῷ Διὶ ἀπολῦσαί σε τῷ δεσμῷ; τίς ἡ περὶ τοῦτο ἐλπίς; ὁ νοεῖς, ὅτι ἥμαρτες; ὅτι δὲ ἥμαρτες, ἵτε ἐμοὶ ἀποδεκτὸν λέγειν πρός σε, ἵνα μὴ δόξω ὀνειδίζων σε (ὀνειδίζειν suprascr.) *σοί τε λυπηρὸν δὲ τοῦτο· ἐλευθερίαν δὲ ζήτει τῷ δεσμῷ καὶ τῆς κακοπαθείας ταύτης, ἧς ἔχεις.*

vs. 260. *Οὔτ' ἐμοὶ λέγειν καθ' ἡδονήν. λύπης γὰρ εἰσὶ ταῦτα αἴτια ἐμοί· σοὶ δὲ ἀκούοντι πλῆστον (πλεῖστον) ἄλγος γενήσεται.*

— 263. *Ἐλαφρὸν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα. ὡς δῆθεν παραινῶν ἔφη πρὸς τὸν Προμηθέα· τἆλλα λιπὼν ζήτει τῶν δεσμῶν ἀπαλλαγήν· φησὶ ὁ Προμηθεύς· παντὶ τῷ ἔξω τῶν κακῶν ὄντι καὶ μὴ ἐμπεσόντι εἰς βλάβας, δυνατόν ἐστι τοὺς κακῶς πάσχοντας νουθετεῖν.*

— 268. *α. Οὐ μὴν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοίαισί με. ὅτι μέν, φησὶν, — τοιαύταις τιμωρίαις τιμωρηθῆναί με — καὶ ἀπαιρομέναις τῆς γῆς ἦγεν ὑψηλαῖς —.*

— 270. *Ἀγείτονος πάγος. τῷ κακογείτονος ἢ τῷ ἐρημικῷ, τῷ μὴ ἔχοντος γείτονα, ἐν ᾧ τις ὁ γειτνιάζει ἦγεν προσεγγίζει.*

Digitized by Google

vs. 272. *Πεδοῖ δὲ βᾶσαι τὰς προσερπύσας τύχας. Πεδοῖ· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀέρι ἐκρέματο, διὰ τοῦτο λέγει, πεδοῖ βᾶσαι, ἤτοι κατελθοῦσαι πρὸς τὴν γῆν, ἀκούσατε πάντα, ὅπερ βεβαίως μάθητε τὸ πᾶν· ὁ γὰρ ἠδύνατο προσφωνεῖν ἐκείνας εἰς ὕψος πετομένας.*

— 275. *Ἢ στικτέον εἰς τὸ μογοῦντι· τὸ δὲ ταυτὰ τῷ ἑξῆς συναπτέον· ἵν' ᾖ ἡ περὶ τὰ αὐτὰ περιερχομένη πημονὴ ἢ βλάβη ἄλλοτε πρὸς ἄλλον προσιζάνει.*

Ταυτά τοι πλανωμένη. ἄλλως· ἐκέτι ἡ ὑποκειμένη μοι θλίψις περὶ ἓν ἵσταται — ἀλλ' ἐν διαφόροις — καὶ τὰ πάντα ὑμῖν ἀφηγήσασθαι βάλομαι. — ἐκ ἐπ' ἐμοὶ μόνῳ ἐγένετο, ἀλλὰ — καὶ ἄλλον ἐπέρχεται.

— 277. *α. Οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώϋξας τοῦτο, Προμηθεῦ. ἐκ ἀκούσαις — θέλομεν γὰρ καὶ ἡμεῖς τοῦτο.*

— 279. *α. Καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδί. ἡ μεταφορὰ — πρὸς αὐτὸν ἐμὲ ἐν ταχυτάτῳ ποδὶ — κινούμενον θρόνον τὸν αἰθέρα καὶ τὸν ἀγνὸν πόρον — ὁ γὰρ πᾶσα γῆ σκληρὰ καὶ τραχεῖα — τὰς σὰς δὲ πόνους βάλομαι ἀκοῦσαι.*

Κραιπνόσυτον θᾶκον δὲ τὸν αἰθέρα φησί· ἐπ' ἐκεῖνον γὰρ οἷον καθήμεναι ἐπιστηρίζονται.

— 284. *Ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου. ὁ Ὠκεανὸς ἐλθών φησι — καὶ μακρᾶς ὁδοῦ.*

— 286. *α. Τὸν πτερυγωκῆ οἰωνὸν τοῦτον. ἤγουν τὸν γρύπα τὸν ἐν τοῖς πτεροῖς ταχύτατον*

Digitized by Google

διευθύνων — αὐθαίρετον· ἐπὶ γρύπα γὰρ (γράφεται γρυπὸς) τετρασκελῆ (γρ. τετρασκελῆς) ὀχεῖται ὁ Ὠκεανός.

Εἰ τάδ'. γράφεται εἰ τῆδ'.
M' ὅτι. γράφεται μῶτι.
Μᾶλλον. γράφεται πάλαι.

Quo haec verba spectent, frustra adhuc quaesivi. An duo priora ad vers. 293 et 295? Legitur vs. 1065. loco *εἰ τάδ' εὐτυχεῖ, τῆδ'.* cf. Variet. lect. cod. 2787. et vs. 1078. *μᾶλλον.* Essent igitur hae voces loco suo motae.

vs. 288. *α. Ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, ξυναλγῶ. ταῖς σαῖς — ἡ γὰρ συγγένεια ἀναγκάζει* (sine *με*) *λυπεῖσθαι καὶ χωρὶς τῶ εἶναί μέ σε συγγενῆ* (sine *μοι*) *ἐχ εὑρεθῆναι, τίνι ἄλλῳ μείζονα παρέχω φιλίαν ἢ καὶ παρὸ σοι.*

— 293. *α. Γνώσῃ δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', ὀδὲ μάτην. νοήσεις* (pro *γνώσῃ*) *δέ, φησὶ, — πρέπει συμπράττειν ἐμὲ, ὁ γάρ ποτε λέξεις — φίλος ἔσται βεβαιότερος παρ' ἐμὲ, τὸν Ὠκεανόν.*

— 298. *α. Ἔα, τί χρῆμα; δυσχεραίνει ὁ Πρ. — — αὐτόκτιστα καὶ τὰ αὐτοκατασκεύαστα τὰ ἐκ πετρῶν ἐστεγασμένα — Χάλυβες ἐκεῖσέ πω πλησίον οἰκοῦσι ἔθνος ὄντες Σκυθικὸν, ὅπου ὁ σίδηρος ἐφευρίσκεται — τόνδε ἐμὲ τὸν φίλον — συνεργήσαντα τύτῳ εἰς τὸ λαβεῖν ταύτην, ποίαις βλάβαις — δαμάζομαι.*

— 307. *α. Ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι. σκόπησον — — καὶ κτῆσαι ἑτέρας*

Digitized by Google

πέως. Vox *ταθηγμένως* est. — *τάχ' ἄν — ἀκόοι· ὥστε τὴν νῦν προσοῦσάν σοι ὀργὴν αὐτῷ, παίγνιον εἶναι δοκήσεις, ἀλλὰ —* .

vs. 309. *Γίνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπως.* (In contextu est *μεθάρμοσαι*, suprascr. *μεθάρμοσον.*) *Τυχὸν ἁρμονία τίς ἐστιν ἐν τοῖς τῆς ψυχῆς ἤθεσι· μεθαρμόζει δέ τις ἑαυτὸν, ὅταν ἐκ τοῦ θυμοῦ γίνηται χαροποὺς καὶ ἐκ τῆς σκληρότητος ἱλαρὸς καὶ εὐμάλακτος, καὶ αὖ πάλιν τοῦ ἐναντίου. λέγει οὖν ὁ Ὠκεανὸς ἐνταῦθα τῷ Προμηθεῖ· ὅτι μεθάρμοσον τρόπως ἦγον μεταλλάχθητι ἐκ τοῦ σκληροῦ εἰς τὸ μαλακὸν καὶ ὑπείξον τῷ Διΐ. ἔστι δὲ ὁ Ὠκεανὸς συγγενὴς τοῦ Προμηθέως, ὡς εἴρηται λόγῳ τοιῷδε ἀλληγορικῶς· ἀλληγορεῖται γὰρ ὁ Ὠκεανὸς εἰς τὸν νοῦν ἐτυμολογούμενον ἀπὸ τοῦ ὠκέως ἦγον ταχέως νάειν* (i. q. *νέειν*) *τοὺς λογισμοὺς καὶ τὰ διανοήματα. ἡ δὲ προμήθεια καὶ ἡ πρόγνωσις ἐστὶ μέρος τοῦ λογισμοῦ καὶ δοκεῖ πως συγγενικῶς διακεῖσθαι τοῖς ἀπὸ τοῦ νοὸς ναομένοις ῥεύμασιν ἤτοι λογισμοῖς καὶ διανοήμασι.*

— 312. *Ῥίψεις τάχ' ἄν σε καὶ μακράν. Ῥίπτειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀφελῶν· τὸ δὲ βάλλειν ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν.*

— 317. *α. Ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε. ἀρχαῖα λέγονται — ἢ οἱ γέροντες καὶ οἱ ἔξωροι τοιοῦτοί εἰσι.*

— 318. *α. Τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου. γνωμικῶς φησι — θέλεις καὶ ἕτερα προσλαβεῖν — σεαυτὸν, πρὸς κέντρα τὸν πό-*

Digitized by Google

δα ἐκτείνων, ὀρ[illegible], ὅτι κυριεύει πάντων, χαλεπός — quod vulgato praestat.

vs. 313. *Θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστέ σοι τὸν νῦν χόλον. ὥστέ σοι τὸν νῦν παρόντα τῶν μόχθων καὶ τῶν κακώσεων παίγνιον εἶναί σοι δόξειν· ἤτοι ὲ σωφρονοῦντι βαρύτερα κακά σοι ἐπέλθωσι παρὰ τοῦ Διὸς καὶ ταῦτά σοι τὰ κακὰ παίγνιον δόξει εἶναι.*

— 323. *α. Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς. πρὸς κέντρα — λακτίζων — κατὰ τὴν ἐντεῦθεν παροιμίαν τὸς ἰδίους πόδας ἐκμάσσει* pro *αἱμάσσει.*

— 324. *Τραχὺς μόναρχος ὲδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ. Ὑπεύθυνος ἤτοι παρ' ἄλλω τινὸς ἐξεταζόμενος, ἢ ὃν ὲ δύναταί τις τιμωρήσασθαι. καὶ νῦν μὲν ἐγὼ ἀπέρχομαι πρὸς αὐτὸν καὶ πειράσομαι, ἐὰν τέως ἰσχύσω ἀπολῦσαι τῶν δεσμῶν. σὺ δὲ μὴ μεγαλορρήμονει μηδ' ὑπέρογκα καὶ αὐθάδη λάλει· ἢ ἐκ οἴδας, φρόνιμος ὢν, ὅτι βλάπτεταί τις ἐκ γλώσσης ἀκολάστε καὶ φλυάρε.*

— 330. *α. Ζηλῶ σ', ὅθ' ἕνεκα. θαυμάζω σε, πῶς — ἄλλως· θαυμάζω σε, πῶς ὑπάρχεις — πέπονθας ἐμοὶ συναλγῶν· — μέμψεως, ὡς ὅπερ ἦν σοι δυνατὸν — Διὶ καὶ δυσωπῆσαι —.*

— 335. *α. Πολλῷ γ' ἀμείνων τὸς πέλας φρενῶν ἔφυς. εἰπόντος τοῦ Προμηθέως — — καὶ ὲκ ἀπὸ λόγε· σεαυτὸν γὰρ μὴ σωφρονήσας, ὥστε ὑπείκειν τῷ Διὶ, σωφρονίζεις ἑτέρους.* Iam sequuntur impressa: *ἐμὲ δὲ προθυμούμενον — εἰς τὸν Δία — ἐμοὶ δοῦναι αὐτόν.*

Digitized by Google

vs. 340. α. *Τὰ μέν σ' ἐπαινῶ, κ' ὐδαμῆ λήξω ποτέ. εἰς ταῦτα μέν — καὶ ὐ δὲ παυθήσομαι — καὶ μηδὲν — ποιήσεις (γράφεται πονήσεις) προγινώσκει — Δία.*

— 347. α. *Οὐ δῆτ' ἐπεί με καὶ κασιγνήτε τύχαι. Ἰαπετὸς ὁ τῶ Κρόνε — — ἀδελφῶ σε τῶ Ἄτλαντος.*

Τί ἔστιν ἄξων; διάμετρος τῶ κόσμε εὐθεῖα ἐκ τῶν πόλων ἐπεζευγμένη, μέσην μέν ἔχουσα τὴν γῆν, τὰς δὲ δύο πόλας πέρατα, καὶ περὶ ταῦτα μένουσα ἡ σφαῖρα στρέφεται. τὸν ἄξονα συμβέβηκε νοεῖσθαι εὐθεῖάν τινα καὶ ἀσώματον γραμμὴν, ἀπὸ τῶ βορείε πόλε καὶ τῶ νοτίε μέχρι καὶ διὰ μέσης πεφυκυῖαν τῆς γῆς· ἣν συμβέβηκε κέντρον εἶναι τῶ κόσμε, τῇ ἰδίᾳ φύσει· καθ' ἣν ἀμετακίνητός ἐστι καὶ ἀσάλευτον αὐτῶ μετέχει τὴν θέσιν. τὰ δὲ πέρατα τῶ ὐρανῶ, ἃ δὴ παρὰ τοῖς ἄκροις ἄξονος ἑξ ἑκατέρων τῶν μερῶν νοῦνται, πόλοι καλοῦνται.

Τί ἔστιν ὐρανός; ὁ περιέχων τὰ πάντα πλὴν αὐτῶ.

— 351. *Τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα. μυθεύεται, ὅτι οἱ Τιτᾶνες, τῶ Οὐρανῶ καὶ τῆς Γῆς παῖδες ὄντες — ἀλλ' ἴσος ἦν ὁ πόλεμος — ὁ Ζεὺς συνεργὸς — τὸν Κότον* pro *Κοῖον — καὶ πρὸς τὴν μάχην ἠρέθισε — συναράξας μετὰ μεγάλε κρότε — μετὰ δὲ ταῦτα ἡ Γῆ πρὸς εὐνὴν μιγεῖσα — ὃς πάλιν ἑτέραν μάχην — ἐν Σικελίᾳ παρὰ τὴν Αἴτνην — .*

— 353. *Ἑκατονταπάρηνον πρὸς βίαν χει-*

Digitized by Google

ρύμενον. φησὶν ἂν ὁ Ὦ— — μεγαλαύχων κομπασμάτων· εἰς αὐτὰς γὰρ φρένας τυπεὶς καὶ πλῆγεις — γράφεται δὲ καὶ παράωρον ἀντὶ —.

vs. 358. α. Ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος· τὸ πῦρ τὸ ποιῶν — καὶ ἀσχολεῖσθαι περὶ τὰ ἔργα (γράφεται περὶ τὸ ἐργάζεσθαι) ἢ πρὸς τὸ θεᾶσθαι, αὐτὸ συγκαλέμενον τὰς ἀνθρώπους νυκτὸς, ποιεῖν αὐτὰς ἀγρύπνους. λέγουσι γὰρ, ὅτι ἐν τῇ Αἴτνῃ — δὲ φλόξ.

— 359. α. Καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα. Πέντε εἴδη κεραυνῶν· πρηστὴρ, ὁ καὶ πυρόεις (pro πυρσὸς) καλέμενος· ὃς καταφερομένου τοῦ πνεύματος καὶ ἐκπυρωθέντος καὶ λεπτυνθέντος γίνεται· καταιβάτης, ὁ κάτω φερόμενος καὶ καταπληκτικὸς, αἰφνίδιος, ὃς Γ' (γίνεται) παχυνθέντος τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ πυρώδους πνεύματος· σκηπτὸς, ὃς διὰ τὴν πάνυ λεπτότητα ὑ φλέγει, μελαίνει δέ.

Ψολόεις, ὁ ἐν τῇ ψαύσει ὀλλύων.

Ἑλικίας, ὁ συστροφὰς καὶ ἕλικας ποιῶν διὰ μέσην παχύτητα καὶ ὑγρότητα τῇ πυκνότητι τοῦ ἀέρος ἀντωθούμενος.

— 366. Κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ. χαλκεύει — οὐδ' ὅλως ὑγρότητος μετέχει, ἀλλὰ μόνης ξηρότητος· ὁ ἰὸς δὲ τοῦ σιδήρου ἐξ ὑγρότητος γίνεται.

— 367. Ἥφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε. κατὰ τὴν Σικελίαν — — καλλικάρπου Σικελίας. Τοῦτο δὲ ἀκούομεν πάλαι γενέσθαι κατὰ τοὺς Ἱέρωνος χρόνους· τότε γὰρ κατὰ τὸ μέσον ἐκρύον-

Digitized by Google

τὲς οἱ τῦ πυρὸς ποταμοὶ ἅτοι καὶ πολλὰ χωρία διέφθειραν. τοιῦτον ἂν, φησὶ, ἀναζέσει ὁ Τυφὼς χόλον ἐν βέλεσι καὶ ῥιπαῖς θερμῆς ἀπλήστυ πυρπνόυ ζάλης. ζάλην δὲ πυρίπνοον — Αἰτναίυ πυρός — .

Ἄπληστον δὲ, διότι τὸ πῦρ ὕλης δραξάμενον ἐ κορέννυται (γράφεται διὰ τὸ πῦρ — κορέννυσθαι). Ἰστέον δὲ, ὅτι φασὶν εἶναι Σικελίαν ἑτέραν μικρὰν νῆσον μεταξὺ Χαλκίδος καὶ Αὐλίδος, καὶ ταύτην εὑρεσθαι ἄκαρπον, παραβαλλομένην τῇ μεγάλῃ νήσῳ Σικελίᾳ, ἥτις ἐστὶ πολύκαρπος.

vs. 377. α. Οὔκυν, Προμηθεῦ, τῦτο γινώσκεις, ὅτι. εἰπόντος τῦ — ἕως ἔ ὁ νῆς — πρὸς αὐτὸν, ὐδὲ τῦτο γινώσκεις — ὀργὴν ἀγριαίνυσαν —.

— 379. α. Ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ. τῦτό φησιν ὁ Πρ. — τῦτο δὲ καὶ Ἱπποκράτης φησὶ· πέπονα φαρμακεύειν καὶ κινέειν μὴ ὠμά.

— 381. α. Ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν, τίνα. γράφεται καὶ προμηθεῖσθαι· ἤγυν ἐν τῷ προνοεῖσθαί μέ σε.

— 384. α. Ἔα με τήνδε τὴν νόσον νοσεῖν. ἄφες, φησὶν, — δοκεῖν μὴ εὔφρονα τοῖς πολλοῖς.

— 392. Στέλλυ, κομίζυ. πορεύυ εἰς τὸν σὸν οἶκον — νοηθὲν ἀρτίως τετέστι τὸ μὴ — Λία.

— 393. α. Ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον. ἄτοπον ἦν — — θέλοντι τῦτο ποιῆσαι καὶ ὁρμωμένῳ πρὸς τῦτο· ὁ γὰρ τετρασκελὴς οἰωνὸς ἤγυν ὁ γρὺψ — εἶθε δὲ ἅσμενος — ἐν τοῖς τοιύτοις (γράφεται οἰκ. . . reliqua abscissa sunt, forte οἰκείοις) τόποις σταθήσεται.

Digitized by Google

vs. 394. *Λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς.* In contextu est *ψαύει. γράφεται ψαίρει. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ λεφῶν (νεφῶν?) τῶν χωρὶς ἀνέμων κινουμένων λέγεται· καταχρηστικῶς δὲ ἡ λέξις αὐτῆς* (impress. *αὕτη*) *ἐνταῦθα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ῥαθύμως καὶ ἀνειμένως ἀπαγόντων. λέγουσι γὰρ οἱ ναῦται· ψαίρει τὸ ἄρμενον, ὅταν μὴ πολὺς ὁ ἄνεμος πνέῃ, ἀλλὰ προσψαύῃ, ἢ παράγωγον τὸ ψαύω.*

— 406. *Στονόεν ἦγεν στεναγμᾷ γέμον καὶ οἰκτρὸν ἦχημα.*

— 406. β. *Πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα. εἰ καὶ εἶπε πρόπασα χώρα, τὰς ἀνθρώπους ἐδήλωσεν, ἡ γὰρ ἡ χώρα θρηνεῖ· πῶς γάρ; ἄψυχος οὖσα. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα λέγεται πρὸς σημαινόμενον, καὶ διὰ τοῦτο εἶπε καὶ, στένουσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς χώρας.*

— 411. α. *Ὁπόσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς Ἀ. ἕδος νέμονται. ὅσοι τε ἄνθρωποι — ἐπηχέσαις μέγαν στεναγμὸν* (γράφεται *μετεχέσαις μεγάλων στεναγμάτων*) *— πλησίας ἔχειν· καὶ ὅτι μετὰ πασῶν ἔχει καὶ τὴν ἐξευρεῖσαν πάντα τὰ χρηστὰ Αἰθιοπίαν — Τρωγλοδύτας — στρατὸς πολεμικὸς ὁ βρέμων καὶ ἠχῶν ἐν αἰχμαῖς ὀξείας ἄκρας ἐχούσαις, ἦγεν οἱ Κόλχοι.*

— 420. α. *Ἀραβίας τ' ἄρειον ἔθνος. πῶς τὴν Ἀραβίαν Καυκάσῳ συνῴκησε; διότι, ὡς ὁ Στράβων φησὶν, οἱ Τρωγλοδύται μεταξὺ Μαιώτιδος καὶ Κασπίας εἰσίν. Μῦθος παλαιὸς, ὡς Ἄτλας νώτοις φέρει τὸν Οὐρανὸν κάτωθεν ἐκ γῆς ἀνέχων. σὺ γὰν ἀκούων γνῶθι τοῦτ' ἀλληγόρως*

Digitized by Google

(ἀλληγορικῶς). ὄρος γὰρ Ἄτλας Λιβύης ἐν ἐσχάτοις, ἧ τὴν κορυφὴν ἐκ νεφῶν κεκρυμμένην εἶναι δακεῖσιν οὐρανῷ συνημμένην. ἐντεῦθεν ἂν Ἕλλησιν μυθεργία· Ἄτλαντα νώτοις εἰσαεὶ πόλον φέρειν.

Μόνον, φησὶ, πρὸ σεῦ ἢ πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν τὸν Τιτᾶνα Ἄτλαντα εἶδον δαμασθέντα ἐν πόνοις, ἐν λύμαις καὶ βλάβαις ἀκαμαντοδέτοις, τουτέστιν ἰσχυραῖς καὶ μηδέποτε δαπανωμέναις, ὅστις διόλου βαστάζει ἐν τοῖς νώτοις ὑπείροχον καὶ μέγα βάρος, τὸν κραταιὸν οὐράνιόν τε κύκλον. βοᾷ δὲ καὶ στενάζει διὰ τοῦτο ἡ θάλασσα καὶ ὁ βυθὸς καὶ ὁ μέλας τόπος τοῦ ᾅδου (suprascr. τῆς γῆς) ὑποβρέμει καὶ ὑποστενάζει, ἢ μετὰ στεναγμοῦ ἦχον ἐμφέρει. αἱ πηγαί τε τῶν καθαρῶν ὑδάτων στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν (γράφεται πικρόν).

vs. 428. Ἄτλανθ', ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος.

Ἄτλας δὲ ἀλληγορικώτερον ὁ ἄξων ἐστὶ, διακρίνων τὸ ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαίριον. Ἰαπετῷ δὲ ἦγεν τῆς κινήσεως τοῦ οὐρανοῦ παῖς ἦν. κατ' ἀρχὰς δὲ (γράφεται γὰρ) συγκεχυμένα τοῦ παντὸς κοσμικοῦ σώματος, συνέβη καθ' Ἕλληνας τὸν ἀέρα ἦγεν τὸν Δία σφοδροτέρας κινήσεως τετυχηκέναι καὶ ἔτω διορίσαι τὸ ἄνω καὶ κάτω ἡμισφαίριον καὶ διαρθρῶσαι τὸ πᾶν, ὥστε νοηθῆναι καὶ τὸν ἄξονα. κίονες δὲ, ὃς ὁ ἄξων ἔτος κατέχει ὁ βόρειος, πόλος ἐστὶ καὶ ὁ νότιος· οἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι καθ' Ὅμηρον.

Γέγονε δὲ καί τις ἀνὴρ Λίβυς μαθηματικώτατος, Ἄτλας τὴν κλῆσιν, ὃς ἐμυθεύθη τὸν οὐρανὸν ἔχειν.

Reliqua fere penitus sunt abscissa et forficibus vulnerata.

Digitized by Google

vs. 435. α. *Μή τι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ. σιωπῶσι παρὰ ποιηταῖς — ποιητῇ πρὸς τὴν τῆς Θέτιδος αἴτησιν — μή τί με δοκεῖτε — ὑπερηφανίᾳ καὶ κενοδοξίᾳ ἢ αὐθαδίᾳ — ἐν συννοίᾳ δὲ κάμπτομαι τὴν ψυχήν —.*

— 440. *Ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ. ἡ σιγὴ ἔχει πολλὰς μεθόδους, οἷον συννοούμενος καὶ αὐτὸν σιγῶ· ἢ δι' ὀργὴν βασιλέως φοβοῦμαι καὶ σιγῶ· ἢ καὶ ἄλλως· ὡς ἡ Νιόβη διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν λύπην ἐσιώπα· καὶ οἷον τὸ τοῦ Ἀχιλλέως, ὅταν ἐστάλησαν πρὸς ἐκεῖνον ὁ Ταλθύβιος καὶ Εὐρυβάτης, καλοῦντες εἰς μάχην, ἐσίγησαν.*

— 451. *Δόμους προσήλας ἴσαν, ἃ ξυλουργίαν. Προσέλοι οἱ Ἀρκάδες· λέγονται δὲ καὶ Προσέληνοι· ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς σελήνης βαλάνους ὀπτῶντες. ἢ ὅτι προσέληνοι οἱ ὑβρισταί· προσελεῖν γὰρ τὸ ὑβρίζειν. ἄλλοι δὲ αὐτοὺς ὡς μωροὺς διαβάλλουσι ὡς ἀρχαίους (an ἀρχαιοτέρους?) εἶναι τῆς ☾ (i. e. σελήνης) ἤγουν παλαιοτέρους. τὸ δὲ ἀλληγορικώτερον ὅτως ἔχει· ἀστρολογίαν γὰρ, ἐνιαυτὸν, μῆνας, ἰσημερίας καὶ τὰ τοιαῦτα Ἀρκάδων βασιλεὺς ἢ Ἄτλας Λίβυς εὗρεν, ὕστερον δὲ Θάλλης (verisimil. leg. Θαλῆς). ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι οἱ Ἀρκάδες θύειν τοῖς θεοῖς κατέδειξαν ᾱ δρῦν· δεύτερον ἵππον λευκόν· τρίτον δρυὸς φύλλα· ὅθεν καὶ ἡ Πυθώ· πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ βαλανήφοροι (leg. βαλανηφάγοι) ἄνδρες ἔασιν.* Conf. v. 450.

— 438. α. *Καί τοι θεοῖσι τοῖς νέοις τάδε τοις γέρα. Καί τοι τίς, φησὶ, — τοῦτο δὲ λέγει αἰ-*

Digitized by Google

νιττόμενος τὸν Δία· (γράφεται πρὸς τὸν Δία τὸν λόγον ἀποτεινόμενος) διὰ τὸ συνάρασθαι αὐτῷ κατὰ τῶν Τιτάνων — ἀλλὰ Προμηθέως ἦν τὸ κατόρθωμα — λέξω δὲ τὰς ἐν ἀνθρώποις δὲ βλάβας — εἰδέναι, μάθετε (sine *ἀλλὰ*) *— ὅσα δὲ τούτοις ἀγαθὰ δέδωκα, οἵτινες — ἦτοι μηδὲν ὄντες καὶ ἅτε τ. διὰ πλίνθων. — ὑποκάτω δὲ τῆς γῆς — — πάντα, ἕως ἔ σφιν καὶ αὐτοῖς — τὰς δυσγνώστους δύσεις· οἷον Ὡρίων, τὸ ἄστρον, ὅταν δύνῃ, χειμῶνα ποιεῖ καὶ δὴ καὶ μηχανήματα ἐξεῦρον αὐτοῖς καὶ γραμμάτων συνθέσεις ἐδίδαξα.*

vs. 449. *α. Ἔφυρον εἰκῇ πάντα, καὶ ἅτε πλινθυφεῖς. πάνυ εὐφυές — γυναικὸς, τῆς, ὅταν μέλλῃ ζυμῶσαι, μιγνυούσης ἄλευρον καὶ ὕδωρ καὶ ζυμούσης τὸν ἄρτον — μὴ ἔν γινώσκοντες ἐκεῖνοι* (omisso *γὰρ*) *τὸ πῦ συντελεῖτο* (an *συντελεῖ τὸ κ. ἕν?*) *τὸ καθ' ἕν, ἔμισγον ὁμῦ πάντα — ἔφυρον.*

— 457. *α. Ἄστρων ἔδειξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις. δυσκαταλήπτους — καὶ Παλαμήδης προσῆψεν — Προμηθέως ἔμαθε ταύτην — τὴν ἑῴαν ἀνατολὴν τῷ πρωῒ κατὰ τὸν Μάϊον — τότε δεῖ ἄρχεσθαι τ. ἀ. ἢ τῦ θέρους, καὶ πάλιν, ὅταν δύνωσι τὴν ἑσπερίαν δύσιν ἦτοι κατὰ τὸν Ὀκτόβριον καὶ Νοέρον* (i. e. *Νοέμβριον*) *ποιεῖσθαι χρὴ τὴν τῦ ἀρότου ἀρχὴν ἤγουν τῦ σπείρειν* (*γράφεται σπόρου*).

— 450. *α. Δόμους προσήλους. ἀντὶ τῦ θέρμην ποιοῦντας ἐν χειμῶνι, ἐν δὲ τῷ θέρει τῆς θέρμης*

Digitized by Google

καὶ τῇ ἡλίᾳ κωλυτικὴς· γράφεται καὶ η, ἵν' ᾖ κεκαρφωμένης. Ex quo intelligitur, supra legendum esse προσείλης. Conf. v. 451.

vs. 458. Σοφισμάτων. γράφεται νοσφισμάτων.

— 460. α. Μνήμην θ' ἁπάντων. ἐγὼ, φησὶ, — ζυγοῖς βόας τε καὶ ἡμιόνους καὶ ἕτερα ζῶα δουλεύοντα καὶ ἐν ζεύγλαις καὶ ἐν σώμασιν· ὅπως τοῖς ἀνθρώποις κεφισταὶ (cf. vs. 463. Impressa laborant constructione.) τῶν πόνων — τὰς ἡνίαις ὑποτασσομ. ἵππους — ὑπερπλύτου τροφῆς — ὐδεὶς ἄλλος ἐφεῦρε πλὴν ἐμοῦ. Κνώδαλα. κυρίως οἱ νεβροὶ καὶ οἱ λαγωοὶ καὶ ὅσα θηρευόμενα, ὡς ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας τὰ ὑπὸ κυνῶν ἁλισκόμενα. ἐνταῦθα δὲ ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῖς βυσί. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν θαλασσίων ζώων παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν τῇ ἁλί. Καλῶς εἶπε τὴν μνήμην μητέρα τῶν μουσῶν· ἂν γὰρ ἔνι τις πολυμαθὴς καὶ ὐκ ἔχῃ τὸ μνημονευτικὸν, ὐ δύναται γράψαι εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως.

Ὁ Ζεὺς, συμμιγεὶς τῇ Μνημοσύνῃ, ἔτεκε τὰς Μούσας τὰς μητέρας τῶν λόγων.

— 468. Τοιαῦτα μηχανήματα ἐξεύρων τάλας. προειπὼν καὶ ἀπαριθμησάμενος, ὅσα καλὰ καὶ ἀγαθὰ μηχανήματα καὶ τέχνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, νῦν συνελὼν τὰ πάντα φησί· τοσαῦτα ἐξεῦρον τοῖς ἀνθρώποις μηχανήματα· ἐγὼ δὲ ὐκ ἔχω μηχάνημα, δι' ὃ τῆς παρούσης βλάβης ἦγεν τῷ δεσμῷ λυθρωθήσομαι.

— 472. Πλάνα habet noster et πλανᾷ.

Digitized by Google

ve. 471. α. *Πέπονθας ἀεικὲς πῆμα, ἀποσφαλεὶς φρενῶν. ὁ χορὸς ἀκούσας — ἀνθιστάμενος αὐτῷ ἀποσφαλεὶς τῶν φρενῶν ἐν πλάνῃ ἦγεν παρατραπεὶς ἀπὸ τῆς καθεστηκότος τῶν φρενῶν καὶ μὴ εὑρίσκων ἐν φρονήσει μηχάνημα, δι' ὃ ἂν ἀπαλλαγείης· ὥσπερ δέ τις —.*

— 475. α. *Τὰ λοιπά μὲ κλύουσα, θαυμάσῃ πλέον. τὰ ἄλλα μὲ — θαυμάσεις, οἵας τε τέχνας καὶ μηχανὰς — ἀλλὰ πάντες διεφθείροντο τῇ χρείᾳ τῶν φαρμάκων· πρὶν ἂν ἐγὼ ἔδειξα αὐτοῖς κέρασμα θεραπείας τῆς πραύσης τὰς νόσους (γράφεται κεράσματα καὶ θεραπείας πραϋνέσας τὰς νόσους) —.*

— 483. α. *Ἐστοίχισα. ἐκόσμησα καὶ διεταξάμην καὶ ἔκρινα πρῶτος αὐτὸς — γενέσθαι — τὰς δυσκόλως — ἐδίδαξα καὶ ἡρμήνευσα τὴν πτῆσιν τῶν ὀρνέων τῶν ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἐχόντων — τὴν δεξιάν τε καὶ τὴν ἀριστερὰν πτῆσιν τῶν ὀρνέων — — ἰστέον δέ, ὅτι πολλὰ καὶ διάφορα πλήθη μαντείων — τὰ μέλλοντα γενέσθαι καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατομῆς τῶν ζώων τὰ ὅμοια ἐννοεῖν — ἐμβληθείσης τῷ πυρὶ (γράφεται, ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ τῆς χολῆς, ἥτις ἐκβληθεῖσα καὶ ἀνατιναγεῖσα).* Supra *ἐνταῦθα δὲ περὶ τούτων μόνον διαλαμβάνει.*

Ἢ ἀγαθοὶ κατὰ τὴν φύσιν ἢ τὴν δεξιὰν καὶ ἀριστερὰν πτῆσιν, δι' ἧς ἂν τεκμήραιντο τὰ καθ' ὁδὸν συναντήματα.

Ἡ μαντικὴ διαιρεῖται εἰς ὀνειροκριτικὸν, εἰς

Digitized by Google

οἰωνοσκοπητικὸν, εἰς ἠπατητικὸν καὶ εἰς θυτικόν.

vs. 482. Ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων. ἐπεὶ αἱ νόσοι σπεύδουσιν ὀλέσαι· τὰ δὲ ἤπια φάρμακα ἐξαμείβονται τὰς νόσους ἦγον ὀλλῦσιν· ἃ γὰρ αἱ νόσοι ἀπειλῶσι, ταῦτα τὰ φάρμακα εἰς αὐτὰς μεταμείβονται. τὸ δὲ ἤπιον γίνεται ἀπὸ τοῦ ἥδω, τὸ εὐφραίνομαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ ἰοῦ εἶναι.

— 486. Ὑπαρ γενέσθαι, κληδόνας.

Κληδὼν λέγεται ἡ μαντεία ἀπὸ τοῦ τινὰς μὲν κλείειν, τινὰς δὲ δοκεῖν.

— 495. Κνίσσῃ τε κῶλα συγκαλυπτά. τὰ τῶν μηρῶν ὀστᾶ — .

Κῶλον τὸ λεγόμενον ἱερὸν ὀστοῦν· ὃ καὶ κλῶν (impress. κλόνις. recte.) ὀνομάζεται διὰ τὸ ἀεικίνητον. — γαστέρα δηλαδὴ τὴν κοιλίαν, ἤτοι τὴν θυτικὴν (γράφεται θυματικὴν) — διὰ τὸ ἀκίνητον — βλέπεσθαι ἐποίησα καὶ πᾶσιν ὑπέδειξα (γράφεται nescio quid, deletum enim; forte impressa).

— 498. α. Ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα. τυφλὰ, ἐκ τοῦ — νόσος καὶ γίνεται περὶ τὸν ὀφθαλμὸν, ὅπερ ἀβλεψίαν ποιεῖ — .

— 499. Τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα. ταῦτα μέν, φησὶν — — ὠφελήματα — θέλῃ φλυαρῆσαι· ἐν ὀλίγῳ δὲ λόγῳ συλλήβδην μάθε, ὅτι πάσας τέχνας ἐγὼ ἐξεῦρον, suprascr. ἐφεῦρον.

— 503. Οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.

Digitized by Google

Φλῦσαι. *κατὰ παράχρησιν τὸ φλῦσαι· κυρίως δὲ φλύω ἐπὶ σιδήρου παφλάζοντος ἢ καὶ ἄλλως· ποιὰ λέξις τῶν λοπαδίων τὸ φλυ, φλυ, ὅταν βράζωσιν.*

vs. 506. *α. Μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιρὸς πέρα. μὴ νῦν, φησί, — μακρὰν τοῦ προσήκοντος — εὐελπίς εἰμι τῶνδε, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτων ὧν λέγεις —.*

— 510. *α. Οὐ ταῦτα ταύτῃ. ὁ ταῦτα ταύτῃ ὅτως ἔχουσιν· ἡ μοῖρα δὲ τελεσφόρος καὶ πληρωτικὴ τούτων, ἡ ταχέως τὰ κατ' ἐμὲ κρανεῖ καὶ πληρώσει· ὃ ἐστιν, ὅπως με λυθῆναι μεμοίραται· πολλαῖς δὲ βλάβαις καὶ κακοπαθείαις δαμασθεὶς ὅτως ἀπολυθήσομαι· ἡ ἐμὴ δὲ σοφία κατὰ πολὺ ἀσθενεστέρα τῆς εἱμαρμένης.*

— 514. *Τίς ἂν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος.*

Ἀνάγκην φησὶν ἢ τὴν μοῖραν ἢ ἀνάγκην νοεῖ τινα θεὸν, ἢ τις ἀσθενέστερος τῶν Μοιρῶν καὶ Ἐριννύων, αἳ δευτεύουσι τῆς ἀνάγκης.

Εἰπόντος τοῦ Προμηθέως, ὅτι ἡ ἐμὴ σοφία τῆς εἱμαρμένης ἥττηται, φησὶν ὁ χορός· τίς ἂν ἐστιν οἰακοστρόφος καὶ κυβερνήτης τῆς Ἀνάγκης; ἤτοι τίς ἐστιν ὁ τῆς εἱμαρμένης ἐξεσιάστης; τοῦτο φησὶν ὁ χορός. καὶ λέγει ὁ Προμηθεύς, ὅτι αἱ τρεῖς Μοῖραι, ἥ Κλωθὼ ἢ (ἡ) Ἄτροπος καὶ ἡ Λάχεσις, καὶ αἱ τρεῖς Ἐριννύες, ἥ τε Τισιφόνη, ἡ Μέγαρα καὶ ἡ Ἀλεκτώ. καὶ πάλιν ὁ χορός φησι πρὸς αὐτόν· ἆρα ὁ Ζεὺς ἀσθενέστερός ἐστι τῶν Μοιρῶν καὶ δύναταί σε λῦσαι κρατούμενον; ὡς φῂς, ἀπὸ

Digitized by Google

τῆς Ἀνάγκης, οἷον εἰ θελήσει ὁ Ζεὺς πρὸ τῆς Μοίρας λῦσαί σε; ἃ δύναται τᾶτο ποιῆσαι, φησὶ ὁ Προμηθεὺς, ὁ Ζεύς· ἔχων ἂν ἀδ' αὐτὸς ἐκφύγῃ τὴν πεπρωμένην.

vs. 518. α. Τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν; τί ἔν ὑπόκειται — κρατήσειεν ἄν — προαναφωνεῖ δὲ λελῃθότως τὸν τῆς Θέτιδος ἔρωτα.

Ἐριννὺς ἀπὸ τᾶ ἔρι, τᾶ σημαίνοντος τὸ ἄγαν, καὶ τᾶ νύσσω, τὸ τιμωρῶ· ἢ ἀπὸ τᾶ ἐν τῇ ἐρανάι. (Nodum reliquarum literarum, quae paucae sunt, non potui solvere.)

— 520. Ἤπα τί σεμνόν ἐστιν, ὃ ξυναμπέχεις. ὄντως σεβάσμιόν ἐστι καὶ μυστηριῶδες, ὃ κρύπτεις ἐν ἑαυτῷ.

— 525. α. Μηδάμ' ὁ πάντα νέμων. ὁ πάντα κρατῶν — μηδαμῶς ποτε ἀντίπαλον κράτος καὶ οἱονεὶ — μοι γένοιτο — καὶ θυσίας τάτοις προσάγειν, παρὰ τὸν τᾶ Ὠκεανᾶ πόρον — — τὸ γὰρ τήκεσθαι κυρίως ἐπὶ τᾶ κηρᾶ καὶ τῆς χιόνος λέγεται (ubi κυρίως abest). Μηδαμῶς σχοίην ἀντίπαλον τὸν Δία, μηδὲ παυσαίμην θυσίας καὶ ἑορτὰς τοῖς θεοῖς ἄγειν.

— 536. Ἡδύ τι θαρσαλέαις τόν. τᾶτο πρὸς τὸν κεκρυμμένον λόγον τᾶ Προμηθέως, εἰς ὃν ἐκκρεμῆ τὴν ἐλπίδα ἔχει, φαίνεται λεχθῆναι. εἴρηκε γὰρ ἄνω· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ, δεσμὰς ἀεικεῖς καὶ βίας ἐκφυγγάνω.

Post εὐφραντὸν deest vox τό.

Digitized by Google

vs. 541. *α. Φρίσσω δέ σε δερκομένη. δειλῶ καὶ τρέμω, — τὸν Δία μὴ φοβέμενος.*

— 553. *α. Οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν. ὑψηλῶς καὶ — φησὶ γὰρ ὅτι — ἔμαθον τάδε, ὦ Προμηθεῦ, τὰς σὰς ὀλεθρίας τύχας θεασαμένη.*

— 557. *α. Τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος. τοῦτό φησιν, ὅτι — καὶ ἐκεῖνο, ὅπερ ἐτραγῴδων περὶ τὸν καιρὸν — τόδε καὶ τοῦτο, ὃ νῦν ἐτραγῴδων ἐπὶ τῷ σῷ πάθει — τετέστιν ἐν συνόδῳ καὶ συνελεύσει — διδόμενα πράγματα· ἢ ὅτε τὴν ὁμοπάτριον ἐμοὶ Ἡσιόνην ἤγαγες, πιθὼν τὴν ἑαυτῆς μητέρα, ἔδνοις ἢ προικίοις ἔχειν ἐκείνην ὁμόλεκτρον. Ἡσιόνη δὲ θυγάτηρ ἦν Ὠκεανῦ καὶ Τηθύος.*

— 561. *Ἔδνοις. ἀπὸ τοῦ δεῖν τὴν εὐνὴν ἢ τὸ ἴδιον ἐκ νέου ἐν προικί.* (Verba impressa: *ἔδνα ἀπὸ τοῦ ἐδνεῖν τὴν εὐνὴν, ἢ τὸ ἴδιον ἐκνέον τὸν αἰγιαλόν*, mirum in modum sunt corrupta.)

— 563. *α. Τίς γῆ, τί γένος. τὸ τῆς Ἰοῦς πρόσωπον μονῳδεῖ μέν, ἔχει δὲ κείμενον σαφῶς, ὅτι μαντεύεται — ἄλλως τε καὶ, ὅτι αὐτὴ ὑπὸ — ἠδικῆσθαι, διὰ τοῦτο* (sine *καὶ*) *παραμυθεῖται τὸν Προμηθέα. τρισκαιδέκατον δὲ ἀπ' αὐτῆς τὸν Ἡρακλέα λέγει ὁ Προμηθεύς. ὅστος γὰρ ἔλυσεν — δεσμῶν. Ἡ δὲ Ἰώ, ἡ τοῦ Ἰνάχου θυγάτηρ, ἡ καὶ Ἰνὼ λεγομένη, ἐρασθεῖσα — καὶ δέδωκεν Ἄργῳ τῷ — κατὰ διαφόρους τόπους — τὸ τελευταῖον ἀπῆλθεν καὶ πρὸς — τὸν Προμηθέα. Ἡ Ἰὼ κατὰ χόλον τῆς Ἥρας μεταβληθεῖσα εἰς βοῦν καὶ οἰστρηλατουμένη, ἐλθοῦσα καὶ εἰς ἑτέρους*

Digitized by Google

διαφόρους τόπους, κατήντησε καὶ ἔνθα ἦν ὁ Προμηθεὺς δεδεμένος πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τῶ Καυκάσω· καὶ ὁρᾷ αὐτὸν ἐκεῖσε προσηλωμένον ἐν ταῖς πέτραις τῶ ὄρους, καὶ φησὶ θαυμάζουσα· τίς ἐστιν ἡ γῆ αὕτη; ποία γενεά; τίνα εἶπω βλέπειν τῶτον τὸν κακοπαθῶντα ἐν δεσμοῖς πετρίνοις ὀρείοις; εἶτα πρὸς τὸν Προμηθέα λέγει· ὑπὲρ ποινῆς ποίας ἁμαρτίας φθείρῃ; εἰπέ μοι, πῶ πεπλάνημαι καὶ ἐν ποίᾳ γῇ εἰμι; ὅταν γὰρ συνεζεύχθης τῇ Ἡσιόνῃ, εἴχομεν χαράν· τανῦν δὲ ὁρῶσαί σε ὧτως (ὧτω) πικρῶς προσαυαινόμενον λυπέμεθα.

ve. 568. Ἆ ἆ, ἔα ἔα. τὸ ἆ κλητικὸν ἐπίρρημά ἐστιν ἢ μᾶλλον προσφωνηματικόν· διαφέρει δὲ τῆς διὰ τῶ ὦ προφωνήσεως, ὅτι τῶτο μὲν ψυχῆς ἀπαθῶς· τὸ δὲ ἆ ταραχῶδες δηλοῖ ψυχικόν· οἷον ἢ σχετλιασμὸν ἢ ὄνειδος ἢ ἀγανάκτησιν.

ἆ δᾶ. γράφεται ὦ δᾶ.

— 571. α. Φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βύταν. πολυόφθαλμον — — μεταμειφθείσης εἰς βῶν.

— 573. α. Ὃν οὐδὲ θανόντα ἡ γῆ κατέχει ἀλλὰ ἐκ τῶν νεκρῶν — — νῆστιν. τὸ γὰρ φάσμα τῶ Ἄργῳ καὶ μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι παρὰ τῶ Ἑρμῶ αὐτὸν διὰ λίθῳ, παρεδείκνυεν ἡ Ἥρα τῇ Ἰοῖ ἐπὶ τῷ μάλιστα ἐκφοβεῖν αὐτόν.

— 577. Ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον. ἑσπέρα, φησὶ, ἐστὶν ἤδη καὶ ἡ σύριγξ ἠχεῖ — ὃς πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν αὐλούμενος τοῖς ποιμέσι — εἰσαγωγὴν καὶ πρὸς τὴν μάνδραν αὐτῶν εἰσέ-

Digitized by Google

λευσιν. Ἑσπέρα ἔν ἐστι, κἀγὼ νῆστις ἔσα ἐλαύνομαι· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ὑπνοδόταν νόμον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ὕπνου, τουτέστι τὴν νύκτα. Ἴσως ὑπνοποιόντι (f. ὑπνοποιῶν τι) μέλος πρὸς ἑσπέραν αὐλούμενον, ἢ τὸν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἑσπέρας διδόμενον ὕπνον τοῖς βουσί.

vs. 581. Ἔ ἔ. ἐπιφώνημα· πλεονασμός.

Εἶμι, πορεύομαι, εἷς, εἶσιν· ἴτον· τὸ πληθυντικὸν ἴμεν, ἴτε, ἴσι. καὶ ἰωνικῶς ὤφειλε γράφεσθαι ἔασιν· ἀλλ' ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τὸ ἔασι καὶ ὑπάρχουσι, μερίζεται τὸ εἴασι, καὶ λαμβάνει τὸ μὲν ἓν τὸ ε καὶ γίνεται ἔασι καὶ ὑπάρχουσι, τὸ δὲ ἕτερον τὸ ι καὶ γίνεται ἴασι καὶ πορεύονται. σημείωσαι τοῦτο, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἴμεν πληθυντικοῦ γέγραπται τῷ Ἀπολλωνίῳ· ἴω τὸ πορεύομαι ι· καὶ τοῦτο ἐψεύσατο. Ἡροδότῳ γὰρ γέγραπται δίφθογγον (δφον). τὸ δὲ ἀφιᾶσι καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφίημι καὶ καθίημι. τὸ δεύτερον ἀφίης. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἀφεῖσι καὶ τὸ ἰωνικὸν ἀφιέασιν.

— 590. Κλύεις πρόσφθεγμα τᾶς βουκέρω παρθένου. παρθένον λέγει ταύτην, οὐχ ὡς οὖσαν παρθένον· ὁ Ζεὺς γὰρ ἔφθειρεν αὐτήν· ἀλλ' ὡς ἔθος ἐστὶ τοῖς τραγικοῖς τὰς μοιχευθείσας βιαίως καὶ μὴ κατὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν καλεῖν καὶ ταύτας παρθένους.

— 592. α. Τῆς Ἰναχείας. διὰ τοῦτο ὁ Προμηθεὺς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τῆς τοῦ Ἰνάχου ἐνέφηνεν, Ἰναχείαν κόραν καλεῖσθαι αὐτήν, ἵνα δείξῃ εὐθύς, ὅτι μάντις ἐστίν, ὡς παρ' Ὁμήρῳ ὁ Τειρεσίας, νόστον δείξαι γράφεται δίζησαι — Ἀχιλλεῦ.

Digitized by Google

vs. 593. *Ἔρως. μέθη, ζῆλός τε καὶ δαίμων ἴσα.*

— 594. *Στυγητὸς διὰ τὸν ζῆλον. τὸ δὲ ἰδίωμα ἀττικόν· εἰώθασι γὰρ ἐκεῖνοι τὰ εἰς η̄ λήγοντα θηλυκὰ διὰ τοῦ ος ἐκφέρειν, ὡς τὸ κλυτὸς Ἱπποδάμεια.*

— 596. *α. Εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ. εἰπέ μοι — τίς ὢν σὺ ἔτως — λέγω δὴ τὸν τῆς ἀπαντα χοῦ πλανᾶσθαι — ἐμὲ μὴ ἵστασθαι, ἀλλὰ πλανᾶσθαι.*

— 601. *Σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις. ἐν μάστιξι — — — καὶ τοῦ στάσις ἤγαν ἵστημι, στήσω.* (Legit ergo *νήστησιν*, ut cod. 2782.)

— 604. *α. Δυσδαιμόνων. ἀπὸ τῶν δυσδαιμόνων εἰσὶν, οἵτινες τοιαῦτα μογοῦσιν, οἷα ἐγώ.*

— 611. *Οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματα. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ποιήματα αὐτῶν πρῶτον ἐν προοιμίοις καὶ αἰνίγμασιν ἔγραφον· ὕστερον δὲ καὶ καθόλου φανερῶ (φανερῶς?) ἐχρῶντο τῷ λόγῳ.*

— 610. *Λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅ, τι χρῄζεις μαθεῖν. φανερῶς καὶ διαδήλως εἶπω σοι, — ὥστε τύτους δοκεῖν ἀληθεῖς· ἀλλ' ἁπλῶ — λαλεῖν.*

— 617. *Οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί. ἔκουν παράσχοις ἐμοὶ, φησὶ, τήνδε τὴν δωρεὰν, ἀναδιδάξαι με, τίς ὁ δεσμεύσας σε — — κρύπτομεν ἀνιαρὰ Ποσειδῶνος ἄνακτος δῶρα.*

— 616. *Ἁρμοῖ πέπαυμαι τὰς ἐμὰς θρηνῶν πόνους. νεωστὶ, ἀπὸ μεταφορᾶς — ἁρμοζόντων τῷ νέῳ — ἅμα γὰρ εἶπον καὶ ἅμα παρῆλθεν.*

Digitized by Google

(quo Huetii correctio firmatur. V. infra.) ἔστι δὲ τὸ ἁρμοῖ τοπικὸν κυρίως· ἐνταῦθα δὲ χρονικὸν, καὶ γὰρ πρὸ ὀλίγου τὰ αὐτὰ κακὰ ἔλεγε πρὸς τὰς νύμφας.

vs. 620. Βέλευμα μὲν τὸ δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ. πρὸς τὴν — φησὶν ὁ Προμηθεὺς, ὅτι τὸ δῖον βέλευμα, τουτέστιν ἡ βουλὴ τοῦ Διός.

— 625. α. Τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε. εἶτα φησὶν ὁ Προμηθεὺς — παρὰ μαθεῖν — μηδαμῶς ἀποκρύψῃς ὅπερ μέλλω παθεῖν. Ἄλλως. Ἐπικύριόν (ἐπικύρειόν) ἐστι τοῦτο τὸ δόγμα, ἀναιρῶν τὴν μαντικήν· εἱμαρμένης γὰρ, φησὶ, πάντων κρατούσης, πρὸ καιροῦ λελύπηκας εἰπὼν τὴν συμφορὰν, ἢ (impr. τὸ) χρηστὸν τὴν ἡδονὴν ἐξέλυσας. λέγουσι δὲ καὶ τὸ (vulg. ὅτι) Ἃ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται.

— 627. Ἀλλ' ἐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος. ἀλλ' ἐ φθονῶ σε, φησὶ, τούτου τοῦ δωρήματος· δηλονότι τοῦ μαθεῖν σε ἀπ' ἐμοῦ τὰς σὰς συμφορὰς καὶ ἃ μέλλεις παθεῖν. Τοῦτο δὲ εἰπόντος τοῦ Προμηθέως, φησὶν ἡ Ἰὼ πρὸς αὐτόν· διατί νῦν βραδύνεις καὶ ἀργεῖς, μὴ γεγωνίσκειν καὶ βοᾷν καὶ λέγειν ἐμοὶ ἅπαν, ὃ μέλλω παθεῖν. Εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὴν ἀποκριθεὶς ὁ Προμηθεύς φησιν· οὐχὶ διὰ φθόνον τοῦτο ποιῶ, τὸ μὴ ἀναδιδάξαι σε πάντα, ἃ μέλλεις παθεῖν· ἄλλό τι (γράφεται ἀλλὰ διότι) δειλιῶ παράξαι τὸν σὸν λογισμόν· ἡ γὰρ διήγησις ταραγμὸν ἐμποιήσει σοι. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀντιλέγει ἡ Ἰὼ, μὴ παρὸ δεῖ καὶ πλέον, ἢ ἐμαυτὴν ἐλεῶ, φρόντιζέ μου· ὅτι ἐμοὶ λίαν εὐφραντὸν τὸ

Digitized by Google

ἀκύειν τὰς ἐμὰς συμφοράς. τοῦτο δὲ ἔξωθεν λαμβάνεται.

vs. 629. *Θράξαι ἦγεν ταράξαι τροπῇ τοῦ τ εἰς θ καὶ ἐκβολῇ τοῦ α.*

— 630. *Μή με προκήδου μᾶσσον. μᾶσσον τὸ μακρότερον. τὸ μὴ ἧσσον.*

— 632. *Μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε. ὁ χορὸς λέγει — τοῦ ἀκοῦσαι τῶν ταύτης παθημάτων — τὰ ἐπίλοιπα δὲ τῶν ἄθλων καὶ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν αὐτῆς, ὧν μέλλει ἔτι παθεῖν —.*

— 636. *Σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπεργῆσαι χάριν. τοῦτο ἅμα σαφηνίζων τῷ ἀκροατῇ, τὰ πράγματα διὰ τῶν τῆς Ἰοῦς Προμηθεὺς παραμυθέμενος· ὅπερ ἐν τῷ μεταξὺ τά τε τῆς Ἰοῦς ῥηθείη· εἶτα πάλιν τὰ παρ' αὐτοῦ.*

— 637. *Καὶ κασιγνήταις πατρός. Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος υἱὸς μὲν Ἴναχος· θυγατέρες δὲ αἱ Ὠκεανίδες νύμφαι λεγόμεναι. τοῦ δὲ Ἰνάχου θυγάτηρ Ἰώ. διὰ τοῦτο ἔν τὰς Ὠκεανίδας ἀδελφὰς τοῦ Ἰνάχου φασίν. Ἴναχος ἦν βασιλεὺς, ἔχων θυγατέρα Ἰώ, ἀκόλαστον ὅσαν καὶ πρὸς συνουσίαν ἀῤῥένων ἐπιῤῥεπῆ. βλέπων ἔν αὐτὴν ὁ πατὴρ αἰσχρὰ πράττουσαν, ἀπεδίωξε τῆς πατρίδος· ἡ δὲ πάσας χώρας διήρχετο μαινομένη καὶ οἷον ὑπὸ οἴστρου κεντουμένη ὑπὸ τῆς ἀκολασίας καὶ ἀσελγείας.*

— 638. *α. Ὡς ἀποκλαῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας. τοῦτο τοιοῦτόν ἐστιν — πᾶς, ὅστις μέλλει — — ἔχει ἐκεῖ.* (suprascr. *ἐνταῦθα καὶ —.*)

Digitized by Google

vs. 641. α. *Οὐκ οἶδ', ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή. ἡ Ἰὼ φησι πρὸς τὸν χορὸν, ὅτι οὐκ οἶδα — θελήσαις μαθεῖν τὰ περὶ ἐμοῦ — — τὴν Πυθίαν ἀποστολὴν — καὶ τὴν εἰς βοῦν μεταβολὴν λέγουσα, ὅτι ἀεὶ ὄψεις νυκτεριναὶ ἤτοι ὄνειροι — ὦ μεγάλως εὐτυχεστάτη — τὴν πηγὴν τὴν Λέρνην.*

— 656. *Τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασι. τοιούτοις ὀνείροις — ὁ πατήρ με εἰς τὴν — μαντείας ποικίλας καὶ — καὶ τῶν τῆς πατρίδος χώρων — καὶ ἐὰν ἀ θέλῃ, εἰς αὐτὸν τὸν πυρίνην ὄψιν ἔχοντα κεραυνὸν τοῦ Διὸς, ὃς πᾶν —* omisso *ἐπελθεῖν.*

— 670. α. *Τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν. τοιαύταις — μήτε ἐμὲ θέλουσαν — ὁ τοῦ Διὸς χαλινός. τὸ βούλευμα τοῦ Διὸς καὶ ἡ βία· ἦγεν αὐτὸς ὁ Ζεὺς κατὰ περίφρασιν. Τηνικαῦτα δὲ μετάμειψις — .*

— 675. α. *Ἦσαν, κεράστις δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυστόμφ. ἤτοι κέρατα — ὀξυστόμῳ τῷ ὀξέως δάκνοντι — ὥρμων* omissum — *ἧσσον καὶ ἐκινήμην —.*

— 676. *Μύωπι χρισθεῖσ', ἐμμανεῖ σκιρτήματι. πάνυ ἐπιτηδείως ὁ Αἰσχύλος ἐχρήσατο τῷ λόγῳ τοῦ κέντρου διὰ τὸ περισπᾶν τὴν Ἰὼ βοόμορφον· εἰώθασι γὰρ οἱ βόες κέντροις πρὸς ἐργασίαν νύττεσθαι.*

Βακόλος δὲ ἀπηνὴς καὶ ἀνήμερος. λέγει δὲ τὸν Ἄργον, τὸν πανόπτην, ὃν βακόλον καλεῖ, διὰ τὸ ἐπιστατεῖν αὐτῆς μεταβληθείσης εἰς βοῦν. ὡμάρτει

Digitized by Google

καὶ συνηκολούθει μοι ἐν πυκνοῖς ὀφθαλμοῖς, πολυόφθαλμος γὰρ ἦν, ὡς προείρηται· δεδορκὼς καὶ ἐπιτηρῶν καὶ βλέπων τὰς ἐμὰς ὁδούς. ἀνέλπιστος δὲ θάνατος αὐτὸν τῆς ζωῆς ἀπεστέρησεν· ὁ γὰρ Ἑρμῆς, πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐπὶ τῷ ἀναλαβέσθαι τὴν Ἰὼ ἐξ αὐτοῦ, ἀνεῖλεν αὐτὸν διὰ λιθείας βολῆς (lectio altera abscissa est, forte *ἀνῄρηκεν*).

vs. 679. *Ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὠμάρτει.*

Ἄκρατον δὲ λέγει αὐτὸν κατὰ τὴν ὀργὴν καὶ λίαν ὀργίλον ὄντα καὶ μηδὲν ἡμερότητος ἐν ἑαυτῷ περιφέροντα. ἐγὼ δὲ, ὑπὸ τοῦ οἴστρου πεπληγμένη, γῆς πρὸς γῆν ἐλαύνομαι, ἀντὶ τοῦ, ἀφ' ἑτέρας γῆς εἰς ἑτέραν πορεύομαι καὶ ἐλαύνομαι πλανωμένη.

— 682. *Οἰστροπλὴξ, ὁ πλήσσων οἶστρος· οἰστρόπληξ δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ οἴστρου πλησσόμενος. καὶ βουπλὴξ, ὁ τὸν βοῦν πλήσσων· βόπληξ δὲ ὁ πλησσόμενος ὑπὸ τοῦ βοός. γράφεται ὑπὸ τοῦ βοὸς πλησσόμενος.*

— 684. *α. Κλύεις τὰ πραχθέντα. καταλέξασα καὶ προειποῦσα, ἃ πέπονθα· ἤγουν τὰ ἐμὰ παθήματα. εἰ δὲ καὶ ἄλλό τι — παρηγόρει λόγοις ψευδέσιν· ὡς τὸ μηδέ τι με αἰδούμενος μειλίσσεο, ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον. νόσημα γὰρ κάκιστον, φησὶ, τοὺς ψευδεῖς λόγους καὶ μὴ τὴν ἀλήθειαν ἐμφανῶς λέγοντας.*

— 689. (693. Edit. Schuetz. pr.) *Ηὐχόμην. ὁ χορὸς ἀκούσας τῶν τῆς Ἰοῦς πληπαθημάτων, φησὶ, φεῦ· εὐδέποτε ἔλεγον ἢ προσεδόκων ἢ ἐκαυχώμην εἰς τὴν ἐμὴν ἀκοὴν ἐλθεῖν λόγους παραδόξους· εὖ ὅπως φ-*

Digitized by Google

ὁμην, τὰ δυσθέατα καὶ κάκιστα καὶ δύσοιστα καὶ ἃ δυσκόλως τις ὑπομείνῃ πήματα, ἤτοι βλάβας, ἐν ἀμφήκει κέντρῳ καὶ ἀμφοτέρωθεν τέμνοντι ψύχειν ἤγων νεκρῶν τὴν ἐμὴν ψυχήν.

ve. 691. (697.) *Λύματα, ἢ ὀλέθρια, παρὰ τὸ λυμαίνω, ἢ καθάρσεως δεόμενα, ὡς ἀποτρόπαια. διὸ καὶ ἅπεχε εἶπεν. εἰσὶ μέν ὃν πήματα τῇ Ἰοῖ. λύματα δὲ τῷ ἀκούοντι χορῷ δεομένῳ καθάρσεως.*

— 695. *α. Πρό γε στενάζεις, καὶ φόβῳ πλέα τὶς εἶ. ἤτοι πρινὴ μάθοις καὶ τὰ λοιπὰ δυσφορεῖς καὶ θαυμάζεις ταῦτα καὶ περίφοβος εἶ, καρτέρησον, ἕως ἃ καὶ τὰ λοιπὰ μάθοις.*

— 699. *α. Τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα. ὑμεῖς μέν ὄν, ἃ χρῄζετε, ἐτύχετε — πέπονθε πλὴν — καὶ ὁ παρ' ἄλλου τινός.*

— 708. *α. Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας. οἵτινες οἱ Σκύθαι — ὑψούμενοι ἐπὶ τοῖς εὐκύκλοις ὄχοις ἤτοι ταῖς ἁμάξαις ταῖς εὐτρόχοις. τούτων γὰρ ἄνωθεν οἱ Σκύθαι τὰς ἑαυτῶν ποιοῦνται σκηνάς.*

— 710. *Ἐξηρτημένοι καὶ θαῤῥοῦντες οἷον ἐν τοῖς ἐκηβόλοις τόξοις.*

— 711. *Οἷς μὴ πελάζειν. οἷστισι Σκύθαις* (sine τοῖς) *καὶ ταῖς παραθαλασσίαις πέτραις.*

Ἀλλ' ἀλιστόνοις καὶ l. ἐν τῇ ἀλὶ στενα-ζούσαις — Γύποδες δὲ ἔθνος εἰσὶν (γράφεται ὄνομα ἔθνους). *ἕτεροι δὲ τὸ γύποδας* (γράφεται τοὺς γύποδας) — *φαχίαις πέτραις διὰ τῶν οἰκείων ποδῶν περῶσαι. ἄλλοι δὲ τὸ γυ-*

Digitized by Google

μνόποδας ἀντὶ τῦ γυμνάς — suprascr. γυμνάς σε πόδας.

vs. 713. Λαιᾶς δὲ χειρός. ἐν τοῖς ἀριστεροῖς δέ, φησί, μέρεσι κατοικοῦσιν — ἦγεν ἀποφυγεῖν καὶ μὴ προσελθεῖν αὐτοῖς, διότι ἀνήμεροί εἰσιν — .

— 716. Ἥξεις δ' ὑβριστήν. ὑβριστὴν ποταμὸν — — παρὰ τὸ ἀράσσειν γράφεται ἀῤῥάσσειν — καὶ πρᾶξίς ἐστι συνάδουσα (γράφεται, τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ὑ ψευδώνυμον) ὅπερ Αἰσχύλος ἐμφαίνων φησὶ ὑ ψευδώνυμον ἦγεν ὑ μάτην κληθέντα Ἄραξιν (γράφεται Ἀῤῥαξιν), ὃν μὴ περάσῃς· δύσκολος γὰρ καὶ ἐκ εὐβατός ἐστι περᾶσθαι.

Ὕβρισε τὰς ἀρούρας ἤτοι κατέλυσεν καὶ ἠρήμωσεν. ἀφύβρισε δὲ πέλαγος παρὰ Συνεσίῳ, ἀντὶ τοῦ ἔπαυσε. καὶ ἀφυβρικῶς βῦς παρὰ Θεσσαλονικῆς (?) ἤτοι γηραιὸς καὶ σώφρων καὶ τοῖς ἀφροδισίοις μὴ κάτοχος.

— 718. Ἡρίν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν. ἤτοι πρὸς τὸ ἕτερον — — ὄρος ἐπιπολὺ διῆκον (pro vulg. ἀπέραντον).

— 720. Κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. τὰς ποταμὰς οἱ παλαιοὶ βυκράνας ἱστορῦσιν· ὅθεν Αἰσχύλος ἔφησε ἐνταῦθα τὸ κροτάφων.

— 722. α. Ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατόν. ὡς τὸ πρῶτον — in medio: Ἄλλως· — τὸ γὰρ πρὸ πολλῶν χρόνων γενόμενον — ἀφεῖσαι τὴν οἰκείαν πατρίδα — in initio: λέγει δέ, ὅπε κα-

Digitized by Google

ταλαβεῖς καὶ τὸν στυγάνορα καὶ τὸν τὰς ἄνδρας στυγοῦντα καὶ μισοῦντα στρατὸν τῶν — Ἀμαζόνες (suprascr. *Ἀμαζονίδες*) *Θεμίσκυραν πόλιν περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν.*

— γνάθος ἦγεν ὀξίτης (pro *ὀξεῖα σιαγὼν*) *ἢ ἡ σιαγὼν ἡ Σαλμυδησία* (pro impr. *Σαλμυδησσία θάλασσα*) *ἡ ἐχθρόξενος, τοιοῦτον σχῆμα ἔχει — — πρὸς τὰς μετ' ἑτέρας γυναικὸς τῶν οἰκείων ἀνδρῶν γόνας* (*γράφεται πρὸς τὰς προγόνας αὐτῶν*).

vs. 729. *Κιμμερικόν. ἥξεις δὲ εἰς τὸν Ἰσθμὸν τὸν Κιμμερικὸν ἐπ' αὐταῖς ταῖς στενοπόροις πύλαις τῆς λίμνης· δηλαδὴ τῆς Μαιώτιδος. λέγει δὲ τὸν Κιμμερικὸν βόσπορον, ὃς ἐστὶ πλήρωμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης.*

Κιμμερικόν. Τὰς Κιμμερίας — — διάγουσιν ἐν τῇ νυκτὶ βαθείᾳ ἡμέρας τεσσαράκοντα· καιρὸς δ' αὐτῷ τῷ σκότους, ὅταν ἐν αἰγοκέρωτι ὁ ἥλιος ὑπάρχει· ἄλλας δὲ τεσσαράκοντα ὁλόφωτος (?) τελοῦσιν. Ὅμηρος δὲ τὴν Κιμμέριον πέρας (an *περὶ*? literae enim aegre distingui possunt.) *Ἰταλίαν λέγει καὶ ἀφωτίστους ἀεὶ τούτους φησὶν ὑπάρχειν. Εἰσὶ δὲ οἱ Κιμμέριοι μέρος βραχὺ καὶ δῆμος ἔθνους τινὸς Ἰταλικοῦ· αἱ δὲ οἰκήσεις τούτων ἐν φάραγξι, καὶ κοίλοις δὲ καὶ καταδένδρους* (an *κατὰ συνδένδρους*? vocula *σὺν* a simili *δεν* facile potuit absorberi.) *τόπους καὶ ὅτε ἥλιος αὐτοῖς ὐδόλως ἐπιλάμπει. ἐκεῖ καὶ λίμνη τίς ἐστι, Σιάχα καλουμένη· ἣ καὶ τὰ φύλλα πίπτονται* (f. *πίπτοντα*) *βυθίζεται τῶν δένδρων.*

Digitized by Google

vs. 732. *Ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας. γενήσεται δὲ τοῖς ἀνθρώποις μεγάλη φήμη τῆς σῆς πορείας. Βόσπορος γὰρ ὀνομασθήσεται ἀεὶ ὁ τόπος ὁ θαλάσσιος, ὃν σὺ περάσεις βῶς ἅσα. καταλείψασα δὲ τὴν Εὐρώπην ἔλθῃς εἰς τὴν γῆν τῆς Ἀσίας.*

— 734. (741.) *Δοκεῖ. ἀληθῶς ὑμῖν ὑποπτεύεται, πρὸς τὸν χορόν φησι τῦτο ὁ Προμηθεὺς, ὁ τῶν θεῶν τύραννος καὶ ἐξσιαστὴς Ζεὺς ὁμοίως εἰς πάντας εἶναι βαρὺς καὶ βίαιος. ταύτῃ γὰρ τῇ ἀνθρώπῳ ἦγεν τῇ Ἰοῖ ὁ Ζεὺς θέλων συμμιγῆναι τὰς τοιαύτας πλάνας ἐπέθηκεν. εἶτα στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν Ἰὼ καί φησι· σὺ δὲ, ὦ παρθένε, πικρᾶ μνηστῆρος ἐπέτυχες, ὅσας γὰρ ἀκήκοας λόγας, εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω ἦν προοιμίοις. ἔστι δὲ τῦτο διττόν. ἢ ἃ εἶπον ἀληθῆ νόμιζε καὶ μηδὲ ψευδῆ· οἱ γὰρ σοφοὶ —.* cf. Schol. vs. 740.

— 740 *Σοὶ μηδέπω ἦν προοιμίοις. διττόν ἐστι τῦτο — πρὸς τὰ ἄλλα. ὁ τὴν προλεχθεῖσαν ἓν δεχόμενος ἔννοιαν συντασσέτω καὶ προοιμίοις ἦγεν ψευδεῖς κατὰ πτῶσιν ἀττικήν. Σὺ δὲ κλαίεις καὶ στενάζεις· τί ποιήσεις, ἐὰν καὶ τἆλλα μάθῃς κακά;*

— 744. *Ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς; ὁ χορὸς ἀκύσας — ἄλλό τι λυπηρὸν εἴποις ταύτῃ — ἀποκριθεὶς λέγει, ναὶ τὸ δυσχείμερον πέλαγος* (omisso *γε τι*) *ἤτοι τὸ πλῆθος τῶν ἐσομένων —.*

— 746. *Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' ἐκ ἐν τάχει. ἀκύσασα ἡ Ἰὼ — — καὶ ἐκ τύτυ φο-*

Digitized by Google

νευθεῖσα ἀπηλλάγην — παρὸ ζῆν καὶ τὰς ὅλας ἡμέρας κακοπαθεῖν.

vs. 751. *Ἢ δυσπετῶς ἂν τὰς ἐμὰς ἄθλας φέροις. ὁ Προμηθεὺς ἰδὼν — φησὶ πρὸς αὐτὴν, ὄντως ἂν δυσχερῶς τὰς ἐμὰς κακοπαθείας ὑπέμεινας καὶ ἐκαρτέρησας· τὸ γὰρ φέροις — λαμβάνεσθαι ᾧ τινι ἐμοὶ ὑκ ἔστι πεπρωμένον — τοῦτο γὰρ ἂν ἤτοι τὸ θανεῖν ἦν μοι (sine ἂν) — ὐδέν μοι τέλος πρόκειται —.*

— 753. *Αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή. Αὕτη πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον ἀπαλλαγὴ, καὶ γὰρ ὐδέτερον ἔμελλε πρὸς τὸ πεπρωμένον, ἀλλ' εἶπε πρὸς τὸ ἀπαλλαγὴ θετικὸν τὸ αὕτη.*

— 759. *Ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδε σοι μαθεῖν πάρα. ἤτοι ὡς βεβαίων — πάρεστί σοι μαθεῖν.*

— 761. *Αὐτὸς πρὸς αὐτῷ κενοφρόνων βαλευμάτων. ὐκ εἰδὼς γὰρ, φησὶν, λήψεται Θέτιν, ἥτις τέξεται τὸν μέλλοντα ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.*

— 764. *Θέορτον ἢ βρότειον, εἰ ῥητὸν, φράσον. ζηλοτυπῆσα ἐρωτᾷ ἡ Ἰὼ τὸν Προμηθέα, ὅτι γάμος — ἐὰν ἐστὶ δυνατὸν — ἐκβληθήσεται τῆς ἀρχῆς (γράφεται τῆς βασιλείας) — παῖδα κρείττονα αὐτῷ ἤγαν τῷ Διὸς ἐκείνη τῆς βασιλείας καταβιβάσει αὐτόν.*

— 774. *Τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς. Τρισκαιδέκατος· γόνος εὑρεθείη ὁ Ἡρακλῆς, εἰ ὅτως ἀριθμοίη καὶ γενεαλογοίη ὁ ἐρευνῶν ἀπὸ τῆ Ἐπάφυ τῷ πρώτῳ γόνῳ, τῷ γεννη-*

Digitized by Google

θέντος ἐκ τῆς Ἰοῦς, ποιούμενος τὴν ἀρχὴν καὶ λέγων· ἐκ τῆς Ἰοῦς Ἔπαφος· ὃ Λιβύη· ἧς Βῆλος· ὃ Δάναος· ὃ Ὑπερμνήστρα, ἡ μὴ κτείνασα τὸν ὁμόζυγον· ἧς Ἄβας· ὃ Προῖτος· ὃ Ἀκρίσιος· ὃ Δανάη· ἧς Περσεύς· ὃ Ἠλεκτρυών· ὃ Ἀλκμήνη· ἧς Ἡρακλῆς. Τρισκαιδέκατος, φησὶν, ἔσται ἀπὸ σοῦ κατὰ γενεὰν ὁ μέλλων λῦσαί με τῶν δεσμῶν. λέγει δὲ τὸν Ἡρακλέα· ἕτος γὰρ τρισκαιδέκατος ἀπὸ τῆς Ἰοῦς ἕτως. Πρώτη ἡ Ἰὼ, ἀφ' ἧς Ἔπαφος· οὗ Αἴγυπτος καὶ Δάναος· ὃ ἡ θυγάτηρ Ὑπερμνήστρα, ἡ φυλάξασα τὸν ἄνδρα αὐτῆς Λυγκέα· ὃ Προῖτος· ὃ Ἀκρίσιος· ὃ Δανάη· ἧς Περσεύς· ὃ Ἀλκαῖος· ὃ Ἠλεκτρυών· ὃ Ἀλκμήνη· ἀφ' ἧς καὶ Ἀμφιτρύωνος ἦ Διὸς τρισκαιδέκατος Ἡρακλῆς.

Ὡς μὴ νοήσασα τὸ ῥηθὲν, τοῦτο λέγει ἡ Ἰὼ· αὕτη ἡ χρησμῳδία, ἕτος ὁ λόγος, ὃν λέγεις, ἐδαμῶς ἐστιν εὐκόλως καὶ καλῶς νοούμενος.

— 776. (783.) *Μή μοι προτείνων κέρδος, εἶτ' ἀποστέρει. λέγων τὰ πρὸς ἡδονὴν καὶ ὠφέλειαν καὶ εἰς μέσον ταῦτα προθεὶς, εἶτα μὴ ἀφαίρει τὴν ἐκ τούτων ἡδονὴν καταλέγων μοι ἅπαντα.*

— 777. (784.) *Δυοῖν* (sic) *λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι. ἤτοι ἐκ δύο τινῶν λόγων καὶ ὑποθέσεων σὲ τῷ ἑτέρῳ καὶ τῷ ἑνὶ τούτων δωρήσομαι ἤγουν δεξιώσομαι. εἶτα φησὶ(ν) ἡ Ἰὼ, ποίοιν λόγοιν εἶπας αὐτός· πρόσδειξον* (ς insertum, antea fuit *πρόδειξον*) *καὶ ἕτως ἐμοὶ αἵρεσιν δίδου, ποῖον ἂν ἐκ τούτων λάβοιμι. εἶτα παρ' αὐτὴν λέγει ὁ Προμηθεύς· ἰδὲ, δίδωμί σοι αἵρεσιν· πρόκρινε γὰρ,*

Digitized by Google

ἢ τὰ ἐπίλοιπα τῶν σῶν πόνων λέξω σαφῶς, ἢ τὸν μέλλοντα λῦσαι ἐμὲ ἀπὸ τῶν δεσμῶν.

vs. 781. (788.) *α. Τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν. ἀκούσας ὁ χορὸς — πρὸς τὴν Ἰώ· ὅτι ἐλῦ δυεῖν θάτερον, ἢ τὰ ἐπίλοιπα τῶν σῶν πόνων εἰπέ, ἢ τὸν λύσαντά με τῶν δεσμῶν μαθεῖν, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ χορὸς τὴν — ἐμοὶ δὲ ἑτέραν δὸς χάριν, ἤτοι εἰπεῖν μοι καὶ ἀναδιδάξαι —.*

— 788. *Ἣν ἐγγράφῃ σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν. ταῖς μνήμοσι καὶ ταῖς μνημονευτικαῖς. τοῦτο δὲ καὶ Πίνδαρός φησι λέγων — τότε γάρ φησιν — — διὰ μέσον ὁρίζει· ὁ δὲ Νεῖλος τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Λιβύην πρὸς ἀνατολάς.*

— 792. (799.) *Πρὸς γοργόνεια πεδία Κισθήνης. ἥτις Κισθ.* (noster vitiose *Ἑλκισθήνη*) *(γράφεται ἥτις Κισθήνη) πόλις ἐστὶ Λιβύης ἢ Αἰθιοπίας· περὶ τὰ μέρη — ἡ Ἐνυώ, Πεφρικὼ, καὶ ἡ Δεινώ· ἃς καὶ κυκνομόρφους φησὶν, ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς λευκὰς, ἢ διὰ τὸ ἔχειν τραχήλους μακρούς, ἢ διὰ τὸ ἔχειν εἶδος κύκνου. ἦσαν δὲ καὶ μονόδοντες — ἤθελεν, ἔβλεπε καὶ πάλιν ἀπεδίδου τῇ ἑτέρᾳ. αἱ δὲ Γοργόνες — ὥσπερ καὶ αἱ Φορκίδες — — τοιοῦτο μέν σοι λέγω — ὄψιν φύλαξαι* (suprascr. *πρόσχε*) *— ἀπέλθῃς, ἔνθα εἰσὶν οἱ Ἀκραγγεῖς* (impr. *ἀκραγεῖς*) *κύνες ἦγον οἱ γρύπες, οἱ ἀεὶ κράζοντες λίαν* (sine ἢ *ἀ κράζοντες*) *ἢ περὶ ὧν — φύλαξαι δὲ καὶ τὸν μονῶπα στρατὸν τὸν μονόφθαλμον τὸν Ἀριμασπὸν — Ἱλάτων δὲ ἐστὶ ποταμὸς Αἰθιοπικός. ὃ-*

Digitized by Google

τῳ δὲ λέγεται διὰ τὸ πολὺν ἐκεῖσε καταῤῥεῖν τὸν χρυσόν.

γε. 807. Ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου τούτοις, φησὶ, οἷς εἶπον Ἀριμάσποις μὴ πέλαζε, ἤγουν μὴ πλησίαζε· εἰς μακρὰν δὲ γῆν ἔλθῃς εἰς τὸ κελαινὸν φῦλον ἤτοι εἰς τὸ μέλαν γένος — παρὰ τὰς ὄχθας — ὅπου εἰς τὸν καταβασμὸν τὸ ὄρος — τοῖς ἐκεῖ (sine ἔσιν) — ἡ δὲ Βύβλος πόλις ἐστὶν Αἰγύπτου, περὶ τὰ τοιαῦτα κειμένη ὄρη. φησὶ δὲ ταῦτα βύβλινα ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς φυομένης βοτάνης βύβλου καλουμένης.

— 813. (819.) Νειλῶτιν, ἣ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν.

Ἀποικία ἐλέγετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὅταν ἐπλήθυναν οἱ ἄνθρωποι ἐν οἵᾳ δή τινι χώρᾳ καὶ ἐξέβαλον ἀπ' αὐτῶν τινας, καὶ οἱ ἐκβληθέντες ἐν ἄλλῃ χώρᾳ κατῴκησαν. μετὰ ταῦτα δὲ ἐκαλεῖτο ἡ χώρα ἐκείνη, ἧς ἐξῆλθον, τούτων μητρόπολις.

— 812. Οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα. ὅτος, φησὶν, ὁ καταβασμὸς — ἔνθα καὶ ἦν ἰδεῖν — τῶ δὲ ἧττον ἢ ἐκ ὀλίγον (γράφεται ὀδέν τι) καταρδεύει· — ὄρους ταῖς αὐταῖς γαῖς ἐπιθεῖναι — τρίγωνον, ἑτέραν δὲ (γράφεται τὴν δὲ τετράγωνον) — τὰ γραμματικὰ σχήματα ἐφευρέθη.

— 815. (822.) Τῶν δ' εἴτι σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον, ἀπὸ τούτων, ὧν σοι εἶπον, εἴτι δύσγνωστον καὶ ἀσαφές ἐστιν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ψελλιζόντων παιδίων καὶ ἄγνωστον ποιούντων τὸ λαληθέν. (optime!) πάλιν ἐρώτησον — τοῦτο.

Digitized by Google

vs. 818. (825.) *Εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἦ παρειμένον. ὁ χορός φησι — ὐκ ἔφθης εἰπεῖν παραδραμὸν ἴσως τὸν σὸν λογισμὸν καὶ οἷον ἀποφυγὸν ἢ παρειμένον, ἀντὶ τῦ μέλλον μὲν λεχθῆναι, καταλειφθὲν δὲ διά τι παρεμπεσὸν, πάλιν εἰπὲ αὐτῇ καὶ τῦτο· εἰ δὲ πάντα εἶπας, πλήρωσον — ἦν σοι ζητῦμεν.* (suprascr. *σὲ.*)

— 822. *α.* (830.) *Τὰ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀνικήκοεν. ὁ Προμηθεὺς — ἡ Ἰὼ ἅπαν τὸ πλήρωμα τῆς οἰκείας* (γράφεται ἑαυτῆς) *πλάνης μεμάθηκεν —.*

— 827. *Πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων. Τέρμα λέγεται ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ ἄκρον· ἐνταῦθα δὲ τὴν κεφαλήν φησι.*

— 828. (835.) *Ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα. τὰ μαντικά· ἢ εἰς τὰ Θεσσαλικὰ ἀπὸ ἔθνους τινὸς Μολοσσῶν λεγομένυ ἀπὸ τῦ μολεῖν ἐκεῖσε τὴν ὄσσαν καὶ τὴν μαντείαν.*

— 829. *Τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην. ὄρος, ἐξ ὗ καὶ ἡ Δωδώνη πόλις.*

— 831. *α.* (839.) *Τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσηγοροι δρύες. αἱ προσαγορεύσαι — ὑφ' ὧν μαντειῶν καὶ τῶν μαντικῶν δρυῶν ἐλέχθη σοι φανερῶς, καὶ ὐκ αἰνιγματωδῶς — γυνὴ τῦ Διὸς κλεινὴ, ἐνταῦθα βᾶς γενομένη τὴν παρὰ θαλασσίαν ὁδὸν ἐβάδισας.*

— 836. *α.* (842.) *Κέλευθον, ἣξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας. ἐντεῦθεν — — πρώην γὰρ ὗ-*

Digitized by Google

τος — ἐλέγετο· ἀφ' ἧ κλυδωνίζει ἐν δρόμοις πλανωμένη.

vs. 838. α. (845.) *Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιός μ. ἀντὶ τῦ ὕστερον* — noster *εἰς τὸν μετὰ ταῦτα δὲ καιρὸν ἀντὶ τῦ ὕστερον ὁ θαλάσσιος ἕτος κόλπος — ἀπὸ τῦ μνημονεύματος τῆς σῆς πορείας καὶ πλάνης.*

Εἰς μνῆμ' ἔρχεται καὶ εὐφραίνει σε διὰ τὸ εἶναι ἀληθῶς δάμαρτα Διός· χαίρεις γὰρ ὀνομασθεῖσα γυνὴ τῦ Διός.

— 842. α. (848.) *Σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς. ταῦτά σοί ἐστι σημεῖα καὶ ὑποδείγματα τῆς ἐμῆς διανοίας· ὅτι μαντική ἐστι καὶ προορᾷ πλέον τι τῦ γενομένυ καὶ φαινομένυ, ἀντὶ τῦ ἀπὸ τύτων πιστώθητι, ὅσα σοι εἶπον εἰς τὸ μετέπειτα σὲ παθεῖν, ὅτι ἀληθῆ εἰσι.*

— 843. et 846. *Τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω. κοινὸν ποιεῖται τὸν λόγον ἐνταῦθα ὁ Προμηθεὺς πρός τε τὸν χορὸν καὶ τὴν Ἰώ, καί φησι· ὅτι τὰ ἐπίλοιπα εἰς κοινὸν ἦγεν κοινῶς εἶπω ὑμῖν καὶ ταύτῃ τῇ Ἰοῖ πρώην ἀμάμενος διηγήσεως. εἶτα ἀναλαμβάνει τὰ προειρημένα καὶ οἱονεὶ ἀναγνώρισμὸν ποιεῖται τῆς Αἰγύπτυ καὶ λέγει πρὸς τὴν Ἰώ· ὅτι πόλις ἐστὶ λεγομένη Κάνωβος εἰς τὰ ἔσχατα τῆς χθονὸς ἦγεν Αἰγύπτυ κειμένη ἐν αὐτῷ τῷ χείλει τῦ Νείλυ καὶ τῷ προσχώματι.*

— 846. *Λέγονται δὲ προσχώματα οἱ ἀναχωματισμοὶ καὶ οἱονεὶ ὑπερανεστηκότες τόποι.*

Λέγεται δὲ πρόσχωμα κἀκεῖνο, ἔνθα καταῤ-

Digitized by Google

ῥέον ὕδωρ ἰλὺν περιττὴν καὶ ψάμμον τεθηγὸς σωρηδόν. ἐνταῦθα ἦγεν ἐν τῷ Κανώβῳ πάλιν ὁ Ζεὺς εἰς ἄνθρωπον μεταμείψει σε ἔμφρονα καὶ νῶν ἔχουσαν, ἀφόβῳ χειρὶ ἁψάμενός σου . . . . . .

vs. 850. *Τέξεις δὲ καὶ παῖδα Ἔπαφον ὀνομαζόμενον, ἐπώνυμον τῆς ἐπαφήσεως τῆς Διός· ὃς κυριεύσει πάσης τῆς γῆς, ὅσην ἄρδει Νεῖλος ὁ ποταμός, ἦγεν τῆς Αἰγύπτου πάσης.* . . . . . .

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὅπερ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ποιεῖ, τοῦτο καὶ ὁ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ ῥέων ποταμός· ἄρδει γὰρ καὶ οὗτος τὰ ἐκεῖσε πεδία. διαφέρει δέ τι τοῦ Νείλου. μετὰ δὲ τὸ ἀρδεῦσαι τοῦτον τὰ ἐκεῖσε χωράφια, συνελθόντες οἱ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ οἰκοῦντες φωνὰς εὐχαριστηρίας μετὰ κυμβάλων καὶ ἠχὼν ὀργάνων τούτῳ τῷ ποταμῷ ἀναπέμπουσι. τέλος δὲ ποιήσαντες μέδιμνον χρυσοῦν ἐμβάλλουσιν εἰς αὐτὸν ὥσπερ ἀνάθημά τι εὐχαριστήριον.

— 85². (859.) *Πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντόπαις. ἀπὸ τοῦ τὰς ν θυγατέρας τοῦ Δαναοῦ. πῶς δὲ παῖδες ἦσαν, μάνθανε. πρώτος* (impress. *πρώτη*) *γενεὰ Ἔπαφος· ὃ καὶ πεντήκοντα θυγατέρες, ἃς Αἰσχύλος πρώτην γενεὰν εἶπεν. ἱστορεῖται δὲ — ἐν Ἀραβίᾳ. γίνονται δὲ* (pergit) *τῷ μὲν Αἰγύπτῳ, ὃς τοὺς Μελαμπόδας χειρωσάμενος ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν αὐτῶν ὠνόμασεν Αἴγυπτον — — ὕστερον ἦν* (sine τέως) *σπεισαμένων τοῖς τοῦ Αἰγύπτου υἱοῖς ἐν τῷ Ἄργει ἐλθοῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἐπτοεῖτο κατὰ τὸν χρησμὸν, μὴ ὑπὸ ἑνὸς ἐκείνων ἀναιρεθείη, παρήγγειλε — τὸν οἰκεῖον νυμφίον, ὃς ἦν ὁ Λυγκεύς, ἀλλ'*

Digitized by Google

εἴασε ζῆν. περὶ ἧς ὁ Αἰσχύλος ἐνταῦθά φησι (γράφεται ὁ ποιητής).

Σημείωσαι, ὅτι τὸν ἐξαδελφὸν ἀνεψιὸν λέγει· τὸν δὲ ἀνεψιὸν ἀδελφιδήν.

vs. 858. (865.) Γάμος, φθόνον δὲ σ. ἕξει θεός. πρὸς τῶν σωμάτων θηλυτέρων φειδῶς καὶ ἔλεον. ἢ μέμψις κατὰ τῶν ἀρσένων.

— 863. α. Τοιάδ' ἐπ' ἐχθρὰς τὰς ἐμὰς ἔλθοι Κύπρις. ἡ Ἀφροδίτη — — Διός. Pergit: εἴποι δ' ἄν τις, τοῦτο λεχθῆναι καὶ διὰ τὸν Δία· ὕτος γὰρ ἐλύπει τότε τὸν Προμηθέα.

— 877. (884.) Ὑπό μ' αὖ σφάκελος. ἰστέον, ὅτε ὁ ἐγκέφαλος ἀκινήτος ἐστιν. ὅταν δὲ εἰς αὐτὸν γίνεται πλείων θόρυβος ἢ κτύπος, τότε πάσχει σπασμὸν καὶ ἐξ αὐτῆς λέγεται καὶ ὁ σφάκελος οἱονεὶ σπάκελός τις ὤν, ἀπὸ τῆ σπῶ.

Τῷ σφακέλῳ τῶν γραμμάτων ἐνώχλησα ἤγουν ἐπιστημόνως εἶδον, ἠρεύνησα.

Σφάκελος νόσος καὶ σφακελίζω καὶ σφακελισμὸς ἡ παραπληξία καὶ ἡ σῆψις τῶν μελῶν. λέγεται δὲ σφάκελος καὶ ὁ μέσος χειρὸς δάκτυλος. λέγεται καὶ ὁ οσφισμος (an ὁ σπασμὸς aut σφαδασμός? vid. Hesych.) καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων, καὶ σφακελίσαι τὸ κατασαπῆναι καὶ ἀπονεκρωθῆναι.

Σφάκελος καὶ ἡ συλλογὴ τῶν ξύλων.

— 878. (885.) Οἴστρου δ' ἄρδις. ἄρδις τὸ ξίφος· τὸ ἀρὰς καὶ βλάβας διδῶν.

— 879. Ἄπυρος. πολύπυρος — ἡ δίκην πυρὸς ἐμπιπρῶσα καὶ κατακαίουσα, πῦρ δὲ μὴ ἔχουσα.

Digitized by Google

vs. 880. α. Καρδία δὲ ἰφόβῳ φρένα λακτίζει. ἀντὶ τοῦ, παράφρων γίνομαι ἀπὸ τοῦ φόβου — εἰσί τινες δὲ τὸ λακτίζειν φρένας φασὶ ἀντὶ τοῦ παραφρονεῖν (sine ποιεῖ) ὑπὸ τοῦ πάθους. φρὴν δὲ (pergit) ἐστὶν ὑμήν τις διήκων ἀπὸ τοῦ φάρυγγος μέχρι τῶν ὑπογαστρίων μερῶν. διερχόμενον ἓν ἔνθα κἀκεῖθεν ὥσπερ τι ζῶσμα γίνεται· ὃ καὶ διάφραγμα καλεῖται. ἔστι δὲ μέσον τῶν ἀναπνευστικῶν καὶ τῶν θεραπευτικῶν. ἀναπνευμακτικὰ δὲ εἰσὶ πνεύμων, καρδία· θεραπευτικὰ δὲ σπλὴν, ἧπαρ. μέχρις ἂν ἓν σώζηται ὁ ὑμὴν ὅτος, ὑγιαίνει τὸ ζῶον· ὅταν δὲ πάθῃ κοπὴν, παραφρονεῖ, καὶ συμβαίνει καὶ ἡ φρενιτικὸς (φρενητικὸς) νόσος. ἐξ αὐτοῦ καὶ μετάφρενα τὰ τῆς ῥάχεως ὄπισθεν λέγονται.

— 883. (890.) Γλώσσης ἀκρατής. ὑπὸ τῆς μανίας μὴ κατέχουσα τὴν γλῶσσαν· μὴ κυριεύσασα ταύτης, ἀλλὰ παρα παίουσα, λάλος εἰμί.

— 884. Θολεροί. λόγοι δὲ θολεροὶ καὶ ὑβριστικοὶ καὶ λυπηροὶ καὶ μάρανσιν ἐμποιοῦντες τῷ ἀκούοντι καὶ τῆξιν σαρκὸς, πάλσι καὶ ὁρμῶσι καὶ μετὰ ῥύμης ἐκπέμπονται πρὸς κύμασι τῆς ἐμῆς ἄτης, ἤτοι τῷ κλύδωνι καὶ τῇ τρικυμίᾳ τῶν ἐμῶν κακῶν.

— 886. Ἦ σοφὸς, ἢ σοφὸς ἦν. τὸν Πιττακὸν λέγει — τοὺς πλησίον ἡμῶν τοὺς βέμβικας παίζοντας· ὃ ἐστὶ τοὺς στρόμβας καὶ ἀπ' αὐτοῦ μαθήσῃ — τὴν καθ' ἑαυτὴν ἔλαυνε. καὶ αἰσθόμενος τοῦ λόγου τοῦ παιδός — Ὁ χορός φησι τοῦτο· ὅστις πρῶτος ἐν διανοίᾳ ἐβάστασε καὶ γλώσσῃ διεμυθολόγησεν καὶ εἶπεν, ὅτι κατὰ πολὺ κάλλε-

Digitized by Google

στον ἐστὶ τὸ τινὰ γυναῖκα συνελθεῖν νύμφῃ ὁμοίῳ αὐτῇ, ἤγουν ἐὰν ἐστὶ πένησσα, πένητι, εἰ δὲ πλουσία, πλουσίῳ· ἢ καὶ τὸ ἕκαστον ἄνδρα συνελθεῖν γυναικὶ ὁμοίᾳ ἐκείνῳ κατὰ τὸ γένος καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον. τοῦτο δὲ λέγει ὁ χορὸς διὰ τὴν Ἰώ, ἰδὼν αὐτὴν πάσχουσαν μύρια κακὰ διὰ τὸ σχεῖν ἐράστην τὸν πρώτιστον τῶν θεῶν Δία, ἄνθρωπον ὄντα φθαρτήν. καλὸν ἔν φησι ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων καθ' ἑαυτὸν κηδεῦσαι, ἤτοι ὁμοίως ἑαυτῷ κατὰ τὴν αὐτοῦ εὐτέλειαν εἰς γάμον συνελθεῖν, καὶ μήτε γάμων τῶν θρυπτομένων καὶ τρυφώντων τῷ πλούτῳ ἐπιθυμῆσαι τὸν ὄντα χερνήταν, ἤγουν τὸν ταπεινὸν καὶ εὐτελῆ καὶ ἄσημον καὶ τῶν κάτω, μήτε τῶν μεγαλαυχούντων τῷ γένει ἤτοι τῶν εὐγενῶν. ἦν γὰρ καὶ ἡ Ἰὼ πόρρω τῆς μίξεως ἦν τοῦ Διὸς, ἐκ ἂν τοσαῦτα δεινὰ ἔπασχε.

vs. 892. α. Ὄντα χερνήταν. εὐτελῆ. ἔστι δὲ τρόπικὸν ἀπὸ τῶν ἀπόρων γυναικῶν, αἵπερ οἰκείαις μογοῦσαι χερσὶ καὶ νήθουσαι ἔρια ἢ λίνον, ἑαυταῖς ἐκ τούτων κομίζονται τὴν τροφήν.

— 894. (904.) α. Μήποτε μήποτέ μ', ὦ μοῖραι. ὁ χορός φησι — — ἔν τινι γαμέτῃ — ἤγουν τινὶ Οὐρανίωνι θεῷ — πόνων τῆς Ἥρας ἁπτομένην ἐν ἀλητείαις καὶ πλάναις πόνων τῆς Ἥρας δυσπλάγχνοις — ὑπενεγκεῖν ἐν τοῖς αὐτοῦ σπλάγχνοις δυνήσεται (γράφεται ὑποίσει sine δυνήσεται) μηδὲ ὁ ἔρως φησὶν, ὅτι τὸ ὄμμα φημὶ τὸ ἄφυκτον τῶν θεῶν· ὅπερ ἐκ ἐκφεύξομαι, καίπερ ἐμηχανησάμην πολλά.

— 903. (912.) Ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος. ἀκα-

Digitized by Google

ταμάχητος — ψαύουσι γὰρ καὶ τῶν ἀψαύστων, οἷς (optime) οἱ λίχνοι ὀφθαλμοί.

Ἄπορα πόριμος. ἄπορος πρὸς ἀπορίαν· ὃ ἐστὶ πολλὴν ἔχων ἀπορίαν· ὅτι ὁ πρὸς κρείσσονας πόλεμος ἀκαταμάχητος.

Ἰσχυρὸς εἰς τὸ ποιεῖν τὰς ἀνθρώπους ἀπόρους καὶ μὴ δυναμένους εὑρεῖν τινα μηχανὴν εἰς ἀπαλλαγὴν τῆ τῆς ἐρωτοληψίας κακῆ. Ἄλλως· πολυπόλεμος ἔτος ἐστὶν ὁ ἔρως καὶ πόριμος ἀπόρων, τετάσται, χαλεπῶν καὶ μεγάλων κακῶν, ἐν οἷς οὐκ ἔστι πόρον εὑρεῖν.

vs. 906. Ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν. ὅπερ προείρηκεν ὁ Προμηθεὺς — — ἐκπίπτων τῶν μακροχρονίων — τῆς βασιλείας. ἀποτροπὴν δὲ καὶ ἀποφυγὴν καὶ φύλαξιν — τῶν μελλόντων αὐτῷ ἐπελθεῖν — — ἤγουν διὰ τὸ ποιεῖν βροντὰς — — ἀνυπομόνητα καὶ ἀφόρητα — .

— 921. α. (930.) Ὅς δὴ κεραυνῷ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα. Ταῦτα αἰνιγματωδῶς φησι — — τῷ κράτει ἐσχήκει· τὸν μέν, βροντὴν μηχανώμενον αὐτῷ — Ποσειδῶνα βοηθῆσαι αὐτῷ τῷ Διΐ — .

— 927. (936.) Σὺ δὴν ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός. ὁ χορὸς ἀκούων τὰ Προμηθέως κακὰ προλέγοντος περὶ τοῦ Διὸς, φησὶ πρὸς αὐτόν· σὺ δὴ, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα ἐπιγλωσσᾷ ἤτοι λέγεις καὶ στρέφεις ἐν γλώσσῃ, ἃ χρῄζεις, ἤγουν ἃ θέλεις καὶ ἀποδέχῃ. ὁ δὲ Προμηθεὺς φησὶ πρὸς τὸν χο-

Digitized by Google

ρόν· ταῦτα λέγω, ἅπερ μέλλει γενέσθαι· σὺν τούτοις καὶ ἃ βούλομαι παθεῖν αὐτὸν τὸν Δία. ὁ δὲ χορός φησι· καὶ ἐνδέχεταί ποτε πρὸς δόκησίν τινα δεσπόσειν τῶ Διός. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· ὃ μόνον ἄλλοι κυριεύσουσιν αὐτῶ, ἀλλὰ καὶ ἄλλης πύνης ἕξει δυσχερεστέρης καὶ χαλεπωτέρης.

vs. 930. (939.) Καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρας πόνους. Λόφος ὁ ἄνω τένων, ἤτοι ὁ περὶ τὸν τράχηλον ἄνωθεν· ὅθεν καὶ τὸ καταλοφάδια ἐν Ὀδυσσείᾳ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ ὑπὸ ζυγὸν νῶτον εὐκόλως φέρει· ὡς λόφω ἐν τοῖς ζώοις ὄντος τῶ κατὰ τὸν τράχηλον μέρους, ᾧ ἐπίκειται ὁ ζυγός.

— 931. (940.) Πῶς ἀχὶ ταρβεῖς, τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη. φοβῇ τοιαῦτα ὑβριστικὰ λόγια κατὰ τῶ Διὸς πέμπων τῆς ἰδίας γλώσσης. ὁ δὲ Προμηθεύς φησι, διὰ τί φοβοίμην ἐγὼ, ᾧ ἀ πεπρωμένον ἐστὶν ἀποθανεῖν;

— 933. (942.) α. Ἀλλ' ἆθλον ἄν σοι τῶδέ γ' ἀλγίω πόροι. ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ — πόνον ἀλγίω καὶ ἀλγεινότερον — καὶ ὁ καλλίων τῶ καλλίονος —.

— 935. Οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί. οἱ σέβοντες — — τὴν τύχην. ἦν ἂν ἐκφεύγειτος (an ἦν ἂν ἐκφεύγει τις? ἦν ἂν ἄν ἐκφεύγοι τις vel potius ἐκφύγοι τις, quod tamen a ductu literarum justo remotius. cf. Hesych. Ἀδραστία. ἡ Νέμεσις, ἦν ἂν ἄν τις ἀποδράσειεν.) ἢ τὴν τύχην τὴν μὴ ἐῶσαν ἡμῖν δρᾶν τὸ θελητόν· ἢ τὴν δίκην τὴν ἄδραστον τιμωρήσασαν· θεὰ γὰρ ἦν τις τὼς ὑπερηφάνως τιμωροῦσα.

Digitized by Google

vs. 936. *Σέβου, προσεύχου. σὺ σέβου — ἦ ἀδόλως φρονεῖς ἐστι τῷ Διός. τῦτον τὸν καιρὸν — καὶ βασιλευέτω εἰς τὸν βραχὺν χρόνον· ἐπὶ πολὺ γὰρ — .*

— 940. *Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν. Ἀπὸ τῦ τρέχω τρόχις. δηλοῖ δὲ τὸν σπουδαῖον οἰκέτην, τὸν σπεδαίως πράττοντα τὰ προστάγματα τῦ κυρίε αὐτῦ. Ἀλλὰ βλέπω τῦτον τὸν ἄγγελον τῦ Διὸς, τὸν ὑπηρέτην τῦ νέε τυράννε, ἤτοι τῦ Διός. λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν. πάντως τι νέον ἦλθε μηνύσων ἡμῖν. Ὁ πατὴρ τῶν θεῶν ὁ Ζεὺς, φησὶ ὁ Ἑρμῆς, κελεύει σοι εἰπεῖν, ὕστινας μετ' ἀλαζονείας λέγεις γάμυς, παρ' ὧν τῆς βασιλείας ἐκβληθῇ. καὶ ταῦτα μέντοι λέγε μηδόλως αἰνιγματωδῶς· ἀλλ' αὐτὰ ἐκεῖνα ἕκαστα φανερά· μηδ' ἐμοὶ, ὦ Προμηθεῦ, προβάλῃς καὶ προξενήσῃς καὶ δώσεις διπλᾶς ὁδὸς, ἀντὶ τῦ μὴ ποιήσῃς ἀπελθεῖν με κενὸν καὶ πάλιν ἐλθεῖν πρὸς σέ· βλέπεις γὰρ, ὅτι τοῖς τοιούτοις ὁ Ζεὺς ἀ καταπραΰνεται.*

— 978. (987.) *Εἴης φορητὸς ἐκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς. καὶ εἶχες καλῶς κατὰ τὰς φρένας, ἐκ ἂν ὑπέμεινας ταῦτα, ἅπερ πάσχεις, ἀλλὰ δηλονότι ἂν ἐβόας.*

— 976. *α. Κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' ἀ μικρὰν νόσον. νοῶ σε, φησὶν — κριτὴν, ἐὰν νόσημα — μανία τὸ στυγεῖν τὰς ἐχθρύς — .*

— 980. (989.) *Ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος. μακρὸς καὶ πολὺς χρόνος διδάσκει ἡμᾶς ἃ ἀ γινώσκομεν. καὶ τὸν Δία γᾶν ὁ χρόνος διδάξει τὸ στενάζειν.*

Digitized by Google

vs. 981. Καὶ μὴν σὲ ἀδὲ ὁ χρόνος ἐδίδαξε σωφρονεῖν.

— 982. α. Σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὃν θ' ὑπηρέτην. καλῶς λέγεις — ἐφρόνεν, οὐκ ἂν προσεφώνουν καὶ διελεγόμην πρὸς σὲ ὑπηρέτην ὄντα, καὶ ὁ θεόν.

— 985. (994.) Ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντ' ἐμέ. ὕβρισας ὡσανεὶ ὡς δᾶλον. Παῖς γὰρ λέγεται καὶ ὁ νέος καὶ ὁ δᾶλος· ὡς τὸ, Ὀφθαλμοὶ παιδίσκης ἦγεν δάλης. καὶ τὸ, Ἐγένοντό μοι παῖδες καὶ παιδίσκαι, ἀντὶ τοῦ, δᾶλοι καὶ δαλίδες.

— 984. (993.) Καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν. καὶ ἀποδώσω αὐτῷ χάριν ὑπὲρ ὧν ἐποίησεν εἰς ἐμὲ ὥσπερ χρεωστῶν αὐτῷ. τοῦτο δὲ κατ' εἰρωνείαν λέγει.

— 991. (1000.) Πρὸς ταῦτα, ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσα φλόξ. καταφερέσθω μὲν ἄνωθεν ἀστραπὴ καὶ κεραυνὸς ἐν νιφάδι δὲ καὶ χιόνι λευκοπτέρῳ καὶ λεπτῇ κατερχομένῃ ἀπὸ τοῦ ἀέρος καὶ ἐν βρονταῖς ταραττέτω πάντα· οὐδὲν γὰρ ἀπὸ τούτων κάμψει καὶ πείσει με, ὥστε εἰπεῖν αὐτῷ, πρὸς τίνος ἀπόκειται τῆς τυραννίδος ἐκβληθῆναι αὐτόν.

Βροντήμασι. αἱ γὰρ βρονταὶ καὶ οἱ σεισμοὶ καὶ αἱ νιφάδες χθονός εἰσιν ἤτοι τῶν βροτῶν καταπληκτικά· τοῖς δὲ θεοῖς ἥ (γράφεται ἡμῖν δὲ, τοῖς θεοῖς, ἥ).

— 997. (1005.) Ὅρα νυν, εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται. ὁ Ἑρμῆς φησι πρὸς τὸν Προμηθέα·

Digitized by Google

βλέπε καὶ πρόσεχε, ἐάν εἰσί σοι ταῦτα ὠφέλιμα καὶ δυνάμενα λῦσαί σε τῶ δεσμῶ. ὁ δὲ Προμηθεὺς πρὸς αὐτόν· ταῦτα ἔκπαλαι ἐμελετήθησαν καὶ ἐβουλεύθησαν.

vs. 1000. (1009.) *Ὀχλεῖς μάτην με, κῦμ' ὅπως παρηγορῶν. Μάτην μὴ, φησὶ, βιάζῃς, ὥσπερ εἰς κῦμα λαλῶν ἦγον ἀναισθήτῳ προσδιαλεγόμενος. τὸ δὲ εἰσελθέτω μήποτε, φησὶ, σοὶ ἔννοια, ὅτι ἐγὼ φοβηθεὶς τὴν ἀπηνῆ γνώμην τῶ Διὸς μαλακισθήσομαι καὶ θηλύνους γενήσομαι, ἤτοι θῆλυς καὶ ἄνανδρος τὸν νῶν, καὶ παρακαλέσω τὸν ἐμοὶ μεγάλως μισέμενον Δία ἐν ὑπτιάσμασι χειρῶν γυναικομίμοις, ἦγον ἐν ἐκτάσεσι χειρῶν ἀσθενέσιν, ὥστε λῦσαί με τῶνδε τῶν δεσμῶν.*

— 1002. *Γνώμην φοβηθείς. καὶ συντάσσεται ἅτω· μὴ εἰσελθέτω σε γνώμη καὶ ἐνθύμησίς ποτε, ὅτι ἐγὼ φοβηθεὶς ἕνεκα τῶ Διὸς θηλύνους ἤτοι θῆλυς καὶ ἄνανδρος τὸν νῶν γενήσομαι.*

— 1013. (1022.) *Σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσθῃς λόγοις.* σκόπησον, ποταπὸς — — in fine: *ὀπισθορμήτως ἤξεις ἐς φάος.*

— 1021. (1030.) *Πτηνὰς κύων.* μυθεύεται, ὅτι ὁ *Ζεὺς — — — οἱ θεοὶ παρὰ* (γράφεται περὶ) *τὴν Σικυῶνα — δολίως ἐγκαλυψάμενος* (suprascr. *συγκαλύψας*) — *τῷ δὲ Διῒ μόνα τὰ ὀστᾶ πρὸς — — ἐρχόμενος ἀκάλεστος. εὐωχητής —.*

— 1022. (1031.) *Διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος.* διακόψει.

Digitized by Google

Ἄρταμὸς δὲ κυρίως ὁ δαιτρός. γίνεται δὲ ἀπὸ τῦ ἄρτιον, τὸ ὁλόκληρον, καὶ τῦ τέμνειν· ὅταν ἄρτια ἤγωσι τὰ ὁλόκληρα καὶ ἀκέραια τεμμαχίζωσι.

vs. 1024. (1033.) *Κελαινόβρωτον δ' ἦπαρ ἐκθοινήσεται. τὸ μελαινόμενον ὑπὸ τῆς βρώσεως. διὰ τὸ αἷμα δὲ τῦτο λέγει.*

— 1029. *Πρὸς ταῦτα βάλευε. πρὸς ταῦτα βαλεύσῃ — μηδὲν τὴν ἀναίδειαν ἡγήσῃ — .*

— 1042. (1053.) *Πρὸς ταῦτ', ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μέν. πρὸς ταῦτα, — (ἀμφήκης δὲ ἐστὶν ὁ ὀξὺς) βόστρυχον δὲ εἶπε, διότι δίκην βοστρύχῳ πίπτει ὁ κεραυνός. ὁ αἰθὴρ δὲ καὶ ὁ ἀὴρ — .*

— 1044. (1053.) *Σφάκελος. Διαφέρει δὲ σφάκελος φακέλῳ· σφάκελος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ σπασμὸς τῆς κεφαλῆς· φάκελος δὲ ὁ δεσμός· ἀφ' ἧ καὶ φακιόλιον. Φᾶκαι γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις τὰ δεσμά.* Cetera de hac voce vide supra v. 877. Post *ἄστρα* in fine addit *ἢ εἰς τὸν μέλανα Ἅιδην.*

— 1053. (1062.) *Τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων. Ἀκέσας ὁ Ἑρμῆς τῷ Προμηθέως εἰπόντος, ὅτι, εἴ τι βάλεται ὁ Ζεὺς ἐπ' ἐμοὶ, ποησάτω· ἐμὲ γὰρ ὐ θανατώσει· πρὸς τὰς Ὠκεανίδας φησί· τοιαῦτα μὲν τῶν φρενοπλήκτων καὶ τῶν εἰς νῦν βεβλαμμένων καὶ παραφρονόντων τὰ βαλεύματα καὶ λόγιά ἐστιν ἀκῦσαι· τί γὰρ ἐλλείπει πρὸς τὸ μὴ παραφρονεῖν αὐτὸν, ὦ Ὠκεανίδες;*

— 1056. (1065.) *Εἰ δ' εὐτυχῇ, τί καλῷ μαγιῶν. ἔνι δὲ ὁ λόγος ὅλος τῷ Ἑρμῷ· ἡ ἔννοια δὲ τοιαύτη· εἰ ταῦτα εὐτυχῇ δοκῶσι τῷ Προμηθεῖ,*

Digitized by Google

τί διαφέρει τῦ μαινομένυ; Ἄλλως· εἰ τὰ τῦδε εὐτυχῶς ἔχυσι, τί χαλᾷ καὶ ἐνδίδωσι ταῖς μανίαις. Ἄλλως· εἰ τῦδε εὐτυχεῖ, τί χαλᾷ μανιῶν; γράφεται καὶ εἰ τὰ τῦδε εὐτυχῆ εἰσί σοι, τί χαλᾷ· ἐλλείπει μανιῶν.

vs. 1057. α. Ἀλλ' ὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις. πρὸς Ὠκεανίδας φησὶν ὁ Ἑρμῆς — μὴ τὰς φρένας ὑμῶν ματαιώσῃ καὶ μωρὰς — ποιήσῃ τὸ ἤχημα.

— 1062. Ἄλλο τὶ φώνει. ἄλλο τὶ λέγε — τὸ τῆς βροντῆς ἤχημα — καρτερικὸν παρέσυρας καὶ παρέῤῥιψας καὶ παρήγαγες εἰς τὸ πεῖσαι τὸν Προμηθέα. (Verba καταλῆψαι τὸν Προμηθέα postea sunt inserta.)

— 1065. Πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν. πῶς με κελεύεις κακίαν ἀγαπᾷν καὶ μισεῖν τῦτον.

Διά τινα Ἰφικράτην στρατηγον. λαβὼν γὰρ δῶρα πρῦδωκε τὸν οἰκεῖον στρατὸν ἐναντίοις. Ἄλλως· τὺς προδότυς (προδότας) μισῶ, καὶ πῶς προδῶσαι (προδώσω?) τὸν ἐμοὶ φίλον καὶ τύτῳ συμπονήσω;

— 1070. (1079.) Ἀλλ' ὖν μέμνησθ' ἅττ' ἐγώ. ἀλλ' ὖν μέμνησθε — — μηδαμῶς εἴπητε ποτέ, — .

— 1079. (1088.) Καὶ μὴν ἔργῳ καὶ ὐκ ἔτι μύθῳ. καὶ δὴ ἐν ἔργοις αὐτοῖς — — στρόμβοι δὲ καὶ αἱ κινήσεις καὶ αἱ ἑλίξεις τῶν ἀνέμων ἑλίσσυσι καὶ συστρέφυσι.

— 1090. (1099.) Ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας. περιφραστικῶς, ὦ μήτηρ ἐμὴ Γῆ, ὦ Θέμις.

Digitized by Google

VARIETAS LECTIONIS CODICIS MMDCCLXXXVII.

EDIT. SCHÜTZ. PRIOR.

vs. 5. Λεωργὸν (in contextu λεωργὸν) τὸν Προμηθέα λέγει, τὸν ὀφέλλοντα γενέσθαι ἔργον λαῶ. γράφεται λάων ἤτοι λίθων, οἱονεὶ — τὸν ἄξιον λευσθῆναι. ἦγεν ἔργον ἔχοντα τοῖς λαοῖς ἀπαγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν ὄργια καὶ μυστήρια. γράφεται ἔργα καὶ βουλεύματα.

— 7. Ἄνθος δὲ λέγει τὸ πῦρ διὰ τὸ ἐν τῷ ἀνάπτειν.

— 13. Ἔτι γράφεται ἐπί.

— 17. Ἐξωριάζειν. ἦγεν ἔξω ὥρας τιθέναι καὶ ἀφροντιστικῶς καὶ ἀποβάλλειν· ἔξω φροντίδος ποιεῖν, ἀποῤῥίπτειν.

— 27. Πέφυκέ πω. γράφεται πέφυκέ πω.

— 35. Τρηχύς. suprascr. α. ἀπηνὴς, ἄγριος.

— 39. Συγγενές τοι. γράφεται τε.

— 41. Οἷόν τε; πῶς. γρ. οἷόν τε πῶς;

— 80. Τραχύτητα. γρ. θρασύτητα.

— 88. Ὦ Διός. γρ. δῖος.

— 89. Κυμάτων. γρ. ῥευμάτων.

Digitized by Google

vs. 93. *Αἰκίαισι. γράφεται ἀνίαισι.*
— 90. *Γελᾷ γαλην ἡ θάλασσα· (γαληνὴ ἡ θάλασσα?) ἐγέλασε τὸ ἔαρ.*
— 97. *Φεῦ φεῦ. γρ. αἲ αἲ.*
— 100. *Τέρματα. γρ. τέρμα.*
— 102. *Ποταίνιον. τὸ ἀπροόρατον ἀπὸ τῦ πρὸ (leg. πρὸς) προθέσεως καὶ τῦ αἴνος, ὁ λόγος· ἦγεν τὸ μὴ γενόμενον εἰς ἐμὲ καὶ δεύτερον καὶ ἄλλο· διότι ἐγὼ προγινώσκω τὰ πάντα.*
— 109. *Θηρῶμαι. κλέπτω καὶ μετὰ μηχανῆς λαμβάνω.*
— 110. *Πηγήν. γρ. παγήν.*
— 115. *Προσέπτα μ' ἀφεγγής. γρ. προσέπτατό μ' ἀφεγγής.*
— 134. *Ἐκ δ' ἔπληξε. γρ. ἐν δ' ἔπληξε.*
— 136. *Αἲ. γρ.* quater, ter, bis.
— 147. *Πέτραις. γρ. πέτρᾳ.*
— 158. *Ἐπίχαρτα. γρ. ἐπίχαρμα.*
— 162. *Δίχα γε Διός. γρ. γ' ἑνός,* quae lectio est elegantissima. Ex interpretatione invasit textum *Διός.* Additur *ἦγεν Διός.*
— 163. *Ὅδ' ἐπικότως αἰεί. γρ. ὁ δ' ἐπὶ κότον. ὀργίλως, ἦγεν μανικῶς, μανίαν. γράφεται Ὅδ' αἰεὶ ἐπικότως.* suprascr. *Ἐπὶ σκότον.*
Ἄγναμπτον. γρ. ἄκαμπον. ἄκαμπη (ἀκαμπῆ) σκληρὸν, ἀμετακίνητον.
— 170. *Βάλευμ', ὑφ' ὅτε. γρ. βάλευμα μ' ὑφ' ὅτε.*
— 172. *Καίτοι μ' ἐ. γρ. Καί μ' ἔτι.*
— 189. *Ῥαισθῇ. ἦγεν ὅταν καταβιβασθῇ ἀπὸ τῦ θρόνε καὶ τῆς βασιλείας. γράφεται*

Digitized by Google

Ῥεχθῇ. ὅταν πραχθῶσι τὰ πράγματα ὅπως ὡς λέγω. τυπωθῇ, ἑδραιωθῇ.

Ῥεχθῇ. ὅταν τυπωθῇ ὑπὸ τῶν μοιρῶν καὶ ἑδραιωθῇ ὅπως γενέσθαι.

vs. 191. Ἀριθμόν. γράφεται ἀρθμόν. ἤτοι φιλίαν. ὁ Λιβάνιος· Οἱ δ' ἡμῖν ἄριθμοι (f. ἀρθμοὶ) ἀντὶ τῶ φίλοι. καὶ διέτμαγον ἀρθμήσαντες ἀντὶ τοῦ εἰς φιλίαν ἐλθόντες. καὶ ὁ Ἄρατος· Καὶ δήπου πόλεμον καὶ δὴ καὶ ἀνάρθμιον αἷμα.

— 198. Ἄλγος δέ. γράφεται τά.

— 204. Ἐντεῦθ' (ἐνθένδ' aut ἐντεῦθεν) καὶ τότε. γρ. ἐνταῦθ'.

Τἄριστα. γράφεται τὰ λῷστα.

— 213. Ὑπερέχοντας κράτεῖν.

Χρὴ ἢ δόλῳ τε, τὸς ὁ.

Χρή. ἐνδέχεται.

Ἦ. παρὸ, ἀλλὰ ἐν δόλῳ, παρὸ, ἀλλὰ κολαπείᾳ.

Χρή τε ἢ δόλῳ τε.

— 216. Τότε. γρ. τάδε.

— 223. Ποιναῖς. γρ. τιμαῖς.

— 232. Οὐδέν'. γρ. ὐδέν.

— 233. Φιτῦσαι. γρ. φυτεῦσαι.

— 245. Ἀλγύνθην. γρ. ἠλγύνθην.

— 262. Ἄλλᾳ. κακῶ ἀγῶνος. γρ. ἄλλῳ. (An ὅτλῳ voluit scribere?)

— 276. Πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον. γρ. πρὸς ἄλλοτ' ἄλλο. πρᾶγμα.

— 280. Αἰθέρα θ' ἁγνόν. γρ. αἰθέρ' ἁγνόν.

— 296. Οὐ γάρ ποτε φήις. γρ. ὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς.

Digitized by Google

ve. 306. *Πετρηρεφῆ.* γρ. *πετροῤῥεφῆ.*

— 312. *Ἀνωτέρω.* γράφεται *ἀπωτέρω.*

— 329. *Προστρίβεται.* *προσκαλλῶται* (scrib. *προσκολλᾶται*). γρ. *προσγίνεται.* *ἐπέρεται* (f. *ἐφέπεται*, *ἐπέρχεται* vel tale quid aliud.)

— 343. *Πονήσεις.* γρ. *ποιήσεις.* *προγινώσκει γὰρ, ὅτι ὁ πείσει τὸν Δία.*

— 351. *Κιλίκων.* γρ. *Κιλικίων.*

— 363. *Παρήορον.* γρ. *Παράωρον.* *ἤγουν ἠμελημένον, ἠφανισμένον.* *ἤγουν ἔκλυτον, ἠλωμένον.* (Putabam *ἢ πλυνόμενον.* Sed nihil muto.)

— 365. *Ἰπνώμενος.* γρ. *ἰπώμενος.* *ἀντὶ τοῦ βαρυνόμενος, ἤγουν σφιγγόμενος, ἤτοι παγιδευόμενος* (adscr. *παγιδευθείς*).

Ἶπος (in impress. est *ἵπτος*) *γὰρ ἡ παγὺς* (scrib. *παγὶς*) *τῶν μυῶν, ἀπὸ τοῦ ἵπτω τὸ βλάπτω.*

— 371. *Πυρπνόου.* γρ. *πυριπνόου.*

— 379. *Μαλθάσῃ.* γρ. *μαλθήσῃ.*

— 381. *Προμηθεῖσθαι.* *προβουλεύεσθαι, προνοεῖν.* γρ. *προθυμεῖσθαι.*

— 384. *Εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.* *ἤγουν τὴν ἀλήθειαν.*

— 386. *Δοκήσοι.* γρ. *δοκήσῃ.*

— 388. *Θακοῦντι.* *καθεζομένῳ.* γρ. *κρατοῦντι.*

— 394. *Ψαύοι.* suprascr. *ψαύει.* γρ. *ψαίρει.* *ἤγουν ἐπαναβαίνει καὶ κινεῖται.*

— 400. *Ῥαδινῶν.* γρ. *ῥαδινόν.* *ἤγουν κινητὸν, λεπτόν.*

— 402. *Τάδε.* γρ. *τάδε τὰ κακά.*

— 418. *Τόπον.* γρ. *πόρον.*

— 422. *Νέμονται.* γρ. *νέμουσι.*

Digitized by Google

vs. 425. *Πρόσθεν σε ἄλλων.* suprascr. *ἄλλον*, et *γρ. πρόσθεν ἄλλον.*

— 432. *Ξυμπιτνῶν. γρ. ξυμπίπτων.*

— 435. *Ἄλγος οἰκτρόν. γρ. πικρόν. ἤγουν τὸ βάρος, ὃ βαστάζει.*

— 438. *Προσελόμενον. γρ. προσηλόμενον. προσκεκαρφωμένον, ὑβριζόμενον. ἔνθα καὶ οἱ Ἀρκάσι πρόσελοι ἄνδρες ὑβρισταί. Λέγουσι δὲ, εἶναι τοὺς Ἀρκάδας, ἐξ ὧν χρῆσις προσελόμενον.*

— 440. *Παντελῶς. γρ. παντελῆ.*

— 442. *Τἀν βροτοῖς δέ. γρ. τ' ἀμβροταῖς.*

— 444. *Ἔννους. φρονίμους. γρ. Εὖνους.*

— 449. *Χρόνον. γρ. βίον.*

— 452. *Ἀείσυροι. η* suprascr. *Αἰήσυροι. ἢ ἐν αἴῃ* (i. e. *γῇ*, cf. Hesych. *αἴης.*) *συρόμενοι ἢ ἀεὶ συρόμενοι. ἤγουν ἐν ταῖς ἀήταις συρόμενοι. πᾶν γὰρ λεπτὸν σύρεται ἐν τοῖς ἀνέμοις.*

— 461. *Ἐργάτιν. γρ. Μεσομήτορος ἐργάτην.*

— 470. *Βροτοῖσιν, αὐτὸς δ' ἐκ. γρ. αὐτὸς ἐκ.*

— 472. *Ἀποσφαλεὶς φρενῶν. γρ. ἀπαλλαγεὶς φρενῶν.*

— 473. *Πλανᾷ. γρ. πλάνᾳ.*

— 477. *Πόρους ἐμησάμην. γρ. δόλους.*

— 480. *Πότιστον. γρ. ὃ δὲ πιστὸν. ἤτοι πινόμενον. ὅπερ ἐστὶ ἀπὸ τοῦ πίω, πίσω.*

— 483. *Αἷς τὰς ἁπάσας. γρ. αἷ.*

Ἐξαμύνονται. γρ. ἐξαμείβονται.

— 525. *Λύας ἐκφυγγάνω. γράφεται βίας.*

— 568. *Ἄ, ᾶ, ᾗ, ᾖ. γρ. ἔα, ἔα.*

— 571. *Εἰσορῶσα. γρ. εἰσιδοῦσα.*

— 572. *Δόλιον ὄμμ' ἔχων. γρ. θολερόν.*

Digitized by Google

vs. 574. *Ἐξ ἀνέρων πτερῶν, γράφεται κερῶν.*
— 589. *Πολύπλαγκτοι. γρ. πολύπλανοι.*
— 598. *Κλύεις φθέγματα τᾶσδε βακέρω παρθένω. γράφεται φθέγμα. γρ. πρόσφθεγμα.*
— 600. *Προσθροεῖς. γρ. προσφωνεῖς.*
— 611. *Τί μὴ χρή.* suprascr. *ἀ. γρ. τί μοι ἀ χρή.*
— 613. *Φράζε τῷ δυσπλάνῳ. γρ. φράζε δυσπλάνῳ.*
— 619. *Δίκην. τιμωρίαν. γρ. χάριν,* glossa.
— 620. *Ἁρμοῖ.* (sic) *νεωστί. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἁρμάτων νεωστὶ συντεθαμένων* (*συντεταμένων*? an, ut habent impr. v. 616. *συντιθεμένων*?). *ἔστι τὸ ἁρμοῖ τοπικὸν κυρίως· ἐνταῦθα δὲ χρονικόν. καὶ γὰρ προολίγω τὰ αὐτὰ κακὰ ἔλεγε πρὸς τὰς νύμφας. γράφεται*
Ἄρμοι.
— 622. *Πᾶν γὰρ ἐκπύθοιο. γρ. πᾶν γὰρ ἄν πύθοιο. γρ. πάντα γὰρ πύθοιο.*
— 626. *Τοσοῦτον ἀρκῶ σε. γρ. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι.*
— 632. *Μὴ γεγωνίσκειν,* suprascr. *ἀ. γράφεται Μὴ ἀ γεγωνίσκειν.*
— 642. *Ὥστ' ἀποκλαῦσαι. γρ. ὡς ἀποκλαῦσαι.*
— 643. *Οἴσεσθαι δάκρυ· γρ. ὕσεσθαι. ἀντὶ τοῦ σταλάξαι.*
— 647. *Καίτοι καὶ λέγω σ' ὀδύρομαι. γρ. αἰσχύνομαι.*
— 655. *Ξυναίρεσθαι. γρ. ξυνάρασθαι. Συναίρομαι τὸ συλλαμβάνω καὶ τὸ συμβοηθῶ. συμβοηθῆσαι, ὑπουργῆσαι εἰς μίξιν καὶ συνελθεῖν.*

Digitized by Google

vs. 664. Θεοπρόπους. Ὁμηρικὴ ἡ λέξις.
— 692. Ἄπεχε. ἀποχώρει.
Φεῦ, ἅποτ' ἅποτ' ηὔχην. ἐθάρρυνον, ἤλπιζον, προσεδόκων. γράφεται
Ηὐχόμην.
— 694. Ξένους. σκυθρωπούς, παραδόξους. γρ. Ξύννους.
— 703. Ἐπίσχες, εἴς τ' ἄν. γρ. ἔς τ' ἄν.
— 699. Ψύχειν. ψυχραίνειν, νεκρῶν, λυπεῖν.
— 712. Πρῶτον μὲν ἐνθένδ'. γράφεται ἔνθάδε.
— 713. Ἀντολάς. γρ. ἀνατολάς.
— 719. Ἔκπερα. γράφεται ἐκπερᾶν.
— 722. Ἴξῃ δ' ὑβριστήν. γρ. ἥξεις.
— 737. Θρασύσπλαγχνον σὲ χρή. γρ. θρασυσπλάγχνως.
— 747. Ἔ ἔ ἔ ἔ.
— 753. Ἀτειρᾶς δύης. γρ. ἀτηρᾶς.
— 767. Πρὸς τὸ τύραννα σκῆπτρα. γρ. τυράννου.
— 776. Πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ. γράφεται — λυθείς.
— 778. Τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐγγόνων. γρ. ἐκγόνων.
— 790. Τὴν λοιπὴν πλάνην. γρ. βλάβην.
— 794. Πολύδινον πλάνην. πολύστροφον. γράφεται πολύδονον. πολυτάραχον.
— 799. Κισθίνης. γράφεται Κισθήνης.
— 816. Ἕως ἂν ἐξίκῃ. γρ. ἐξίῃς.
— 833. Ἐκλείψω λόγων. γράφεται ἐκλεύ. (male picta jussi valere.) ἐκβάλλω.

Digitized by Google

vs. 840. *Προσηγορήθης ἡ Διός.* γρ. *προσαγορεύθης. ὠνομάσθης.*

— 860. *Ἐλεύσεται θηλύσπορος.* γρ. *ἐφέψεται.*

— 865. *Φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός. ἤγουν ὁ Ἄρης ἢ ἡ Ἥρα ἢ ἡ Ἀφροδίτη ἢ ὁ Ἔρως ἢ καὶ ἄλλως* (ἄλλος?).

Φθόνον δὲ ἕξει σωμάτων ὁ θεός. ἤτοι ὁ Ἄρης. ἀντὶ τῦ φθονήσει τοῖς τῶν νυμφίων σώμασιν.

— 866. *Δεδέξεται θηλυκτόνῳ. λάβῃ τὰ σώματα.*

— 867. *Νυκτιφρυγήτῳ θράσει. γράφεται νυκτιφορήτῳ.*

— 869. *Λίθηκτον ἐν σφαγαῖσι. δίστομον, ἄμφηκες, ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον. γράφεται Ἀρρητον.*

— 870. *Τοιάδ' ἐς ἐχθρούς.* γράφεται *ἐπ' ἐχθρούς.*

— 872. *Ἀλλ' ἀπαμβλυθήσεται.* γρ. *ἐπαμβλυθήσεται. ἤγουν ἐκκοπήσεται τῦ φόνυ.*

Ἀπαμβλυθήσεται. ἀσθενὴς μέν . . ὑπὸ τῦ ἔρωτος. An latet vulgat. *κτεῖναι*? Literae erant impeditissimae.

— 873. *Θάτερον.* γράφεται *θατέρᾳν.*

— 877. *Σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῶνδε.* γρ. *ἐκ τῆσδε. ἤγουν ἐκ τῆς τῦ Ἄβαντος, τῆς Ὑπερμνήστρας.*

— 881. *Ταῦτα δὴ μακρῷ χρόνῳ.* γρ. *δεῖ ἀντὶ τῦ δέεται καὶ χρείᾳ ἔνι.*

— 908. *Δυσπλάγχνοις Ἥρας.* γρ. *ἀσπλάγχνοις.*

In permultis quidem Codex noster consentit cum

Digitized by Google

Turneb. et Victor. lectione, dissentit tamen ab iisdem haud raro.

vs. 915. *Καίπερ αὐθάδης φρενῶν. γρ. αὐθάδη φρονῶν.* Idem habet Cod. 2782.

— 922. *Δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ. γρ. πλὴν ἐγώ.*

— 934. *Πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ. γρ. κακῶν.*

— 938. *Καὶ προσδοκᾷν χρὴ δεσπόσειν Ζηνὸς τινά. γρ. τινὰ Διός.* Cod. 2782. *Διός τινα.*

— 953. *Τὸν ἡμέροις. ἀνθρώποις. ἢ τοῖς ἡμέροις πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀγρίων. γράφεται τὸν ἐφημέροις.*

— 960. *Ζεὺς τοῖς τοιούτοις. γρ. Ζεὺς γὰρ τοιούτοις.*

— 969. *Πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντός.* (videtur esse *πολλῷ.*) *γρ. πολλοῦ δέ.*

— 979. *Πράγμασι. γρ. πήμασι.*

— 1001. *Καὶ βροντήμασι χθονίοις. γρ. ἐκβροντήμασι. αἱ γὰρ βρονταὶ καὶ οἱ σεισμοὶ καὶ αἱ νιφάδες χθονός εἰσιν ἤτοι τῶν βροτῶν καταπληκτικά, τοῖς δὲ θεοῖς οὔ. γράφεται ἡμῖν δέ, τοῖς θεοῖς οὔ.*

— 1008. *Ὀρθῶς φρονεῖν. γράφεται καλῶς.*

— 1015. *Λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην λέγειν.*

— 1019. *Ἀτὰρ δέ. γρ. αὐτάρ.*

— 1022. *Σχέψαι δ' ἂν εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείθῃ λόγοις. γρ. πεισθῇς.*

— 1030. *Λευκὸς λάβρος. γρ. λαῦρος.*

Digitized by Google

vs. 1034. *Τοιᾶδε μόχθε τέρμα μήτι. γρ. τῶ σοῦ δέ.*

Μήτι. μηδαμῶς. γρ. δὲ pro *τί.*

— 1048. *Εἰδότι τοί μοι. γρ. εἰδότι μοι.*

— 1057. *Συγχώσειε ἐμέ. γρ. συγχώσειεν ἐμέ.* Cod. 2782. *συγχώσει ἐμέ.*

— 1065. *Εἰ τάδ' εὐτυχεῖ. γρ. εἰ τᾶδ' εὐτυχεῖ,* vel *εἰ τὰ τᾶδ',* nam *τὰ* suprascriptum.

— 1073. *Τᾶτό γε τλητόν. γρ. λητὸν* (an *ληπτόν*? cf. Hesych. in *ἄληπτον. ἀκατάληπτον.* et in *ἀνέλεπτον καὶ ἀνέκλητον.*) *ἦγαν λαθαστόν.* (An *ἄλαστον*? quod habet Hesych. *Ἄλαστα. ἄτλητα. ἀνεπίληστα. ἄτιμα. δεινὰ ἢ μικρά.* (*πικρά*?) cf. Euripid. Phoeniss. v. 343. *ἄλαστα ματρὶ τάδε.* et Troad. 1231. *ἀλάστων κακῶν.* Incideram quoque in verbum *λάζυσθαι, λάζεσθαι.* Sed in tenebris versamur et manibus tentamus viam.)

— 1084. *Ἡμᾶς αὐτάς. γρ. ἡμᾶς.*

Γὰρ ὐκ ἐξαίφνης. γρ. γὰρ καὶ ὐκ.

— 1088. *Κὐκέτι. γρ. κὐ μύθῳ.*

— 1101. *Ἔκδικα. γρ. ἄδικα.*

Digitized by Google

VARIETAS LECTIONIS CODICIS MMDCCLXXXII.

EDIT. SCHÜTZ. PRIOR.

vs. 19. Χαλκεύμασιν.
— 21. Βροτῶν. Noster θεῶν.
— 34. Διὸς δὲ δυσπαραίτητοι φρένες.
— 35. Ἅπας δὲ — ἂν νέον κρατῇ.
— 52. Οὔκουν ἐπείξῃ τῷδε δεσμὰ περιβαλεῖν.
— 55. Λαβὼν νιν ἀμφὶ χερσί.
— 56. Θεῖναι pro θεῖνε.
— 59. Πόρον pro πόρῳς.
— 67. Σὺ δ' ἦν pro σὺ δ' αὖ.
— 69. Ὄμμασιν; Idem signum interrogationis, ut multa alia, Henr. Stephanus in suo codice invenit.
— 74. Κρίκωσον pro κίρκωσον.
— 78. Ὁμοίᾳ μορφῇ γλῶσσά σε γηρ.
— 84. Ἀπαλλάξαι πόνων pro ἀπαντλῆσαι.
— 94. Διακνεόμενος ex pronuntiatione corruptum, ut vs. 541. et passim.
— 95. Ἀεθλεύσω pro ἀθλεύσω.
— 97. et 98. continuo scripti.
— 103. Πεπραμένην pro πεπρωμένην.

Digitized by Google

vs. 111. Πᾶσι βροτοῖς πέφυκε.
— 112. Τοιᾶςδε (sic) ποινὰς pro τοιῶνδε.
— 113. Πασσαλευμένος (sic).
— 114. Ἀ, α, ἔα, ἔα =
Τίς ἀχὼ — — κεκραμένη =
— 117. Ἵκετο τερμόνιον — πάγον πόνων =
— 123. φιλότητα τῶν βροτῶν.
— 124. Αἴ αἴ τί ποτ' αὖ —
— 125. Πέλας οἰωνῶν =
Αἰθὴρ — — ῥιπαῖς.
Ὑποσυρίζει — — φοβερὸν.
Τὸ προςέρπον.
— 133. Κτύπυ γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῇξ' ἄντρων μυχόν.
— 134. τὴν θερμερῶπιν αἰδῶ.
— 135. Τ' εἰλησσομένυ pro θ' εἱλισσομένυ.
— 140. Εἰςίδεσθέ μ' pro ἐςίδεσθ' Οἴῳ. Deinde:
Οἴῳ δεσμῷ προςπαρτὸς τῆςδε φάραγγος =
Σκοπέλοις — — ὀχήσω.
— 147. Εἰςιδῦσιν = Πέτραις.
— 148. Ταῖς ἀδαμαντοδέτοις λύμαις, νέοι γὰρ
Οἰακόν. — Ὀλύμπυ
Νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις
Ζεὺς ἀθέσμως κρατύνει.
— 151. Τὰ πρὶν δὲ λώρια. (Vox sine capite, quod et accidit voci ἑλώρη. πελώρη. in Hesych.)
— 155. Μήποτε θεός.
— 156. Τοῖςδ' ἐπεγεγήθει.
— 159. Τίς ὧδε τλησ. θεῶν
Ὅτῳ τ. ἐ. τίς ὐ ξυνασχαλᾷ
Κακοῖς τ. δ. γε Διός;

Digitized by Google

Ὀδ' ἐπ. α. ϑ. ἀ. νόον
Δάμνεται ὐ. γένναν.

vs. 166. Ἡ π. τ. τὰν δυσάλ. ἔλοι τις ἀρχάν.
— 168. Ἐν γυιοπέδαις αἰκιζ. χρείαν
Ἕξει μ. πρ. δεῖξαι τὸν νέον
Βάλευμ' ἐφ' ὅτῳ σ. τ. τ' ἀποσυλᾶται.
— 173. Ἐπαοιδαῖσι ϑ. στ. τ' ὐ. ἀπειλὰς
Πτήξας, τ. ἐ. κ. πρὶν ἂν ἐξ
Ἀργίων δεσμῶν.
— 178. Σὺ μὲν ϑρασύς τ. κ. π. δύαισιν
Οὐδὲν ἐπιχαλᾷς — ἐλευϑεροστομεῖς.
— 183. Ὅποι ποτὲ χρὴ σ. τ. π. τ. κέλσαντα
Εἰσιδεῖν — — ἤϑεα κέαρ.
— 186. Θρασύς τε καὶ παρ' ἑαυτῷ
Τὸ δίκαιον ἐ— ἔμπας ὀΐω
Μαλακογνώμων ἔσται — ῥαισϑῇ.
— 191. Εἰς ἀριϑμόν.
— 202. Ὡς Ζεὺς ἀνάσσῃ δῆϑεν.
— 213. Δόλῳ τε τὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.
— 216. Κράτιστα δέ μ.
— 226. Ὃ δ' ἔστ' ἐρωτᾶτ' ἔμ', αἰτίαν.
— 247. Μή πω τι πρὸβης.
— 250. Τυφλὰς ἐν ἑαυτοῖς ἐλπίδας κατῴκισαν.
— 251. Μέγ' ὠφέλημα τοῖς τ' ἐδωρήσω βρ.
— 255. Τε post αἰκίζεται omissum.
— 270. Τυχόντ' ἐῤῥήμϑ ex pronuntiatione, ut supra ἀῤῥήγων et paulo post πόῤῥον.
— 271. Ἀρχὴ pro ἄχη.
— 277. Οὐκ ἀκούσαις ἐπεϑ. τῦτ' ὦ Προμηϑεῦ
Καὶ νῦν — .

Digitized by Google

vs. 280. *Θῶκον προλ. — — αἰθέρ' ἀγνόν*
Πόρρον — — χθονί.
Τῆς δε πελῶ.
— 286. *Τὸν πτερυγωκῆ — οἰωνὸν γνώμῃ*
Στομίων — — σαῖς δὲ τύχαις.
Ἴσθι, ξυναλγῶ — ξυγγενὲς ὄτως.
— 290. *Οὐκ ἔστιν ὅτῳ — ἢ σοί.*
— 293. *Ὡς ἐτήτυμα, οὐδὲ μάτην.*
— 294. *Σοὶ χαριτογλώσσειν —*
— 339. *Δώσειν Δί' — ἃ ἐκλύσειν πόνων.*
— 367. Quanta sit perturbatio vel iamborum, nedum Chori, hoc in codice, unum exemplum adposuisse sat erit:
Ἔνθεν ἐκραγήσονται ποταμοὶ πυρὸς=
Λάπτοντ' ἀγρ. γνάθοις τῆς καλλικάρπου=
Σικελίας λ. γ. τοιόνδε τυφὼς=
Ἐξαναζέσει χόλαν θερμοῖς ἀπλήστου=
Βέλεσι π. ζάλης=
— 383. *Μόχθον π. κωφόνους τ' ἀηθίαν.*
— 385. *Φρονεῖν δοκεῖν* ordine inverso.
— 394. *Οἶμαν αἰθέρος* (o et α confusum, nam circumflexus recte positus) *ψαμάθοις πτεροῖς.*
— 396. *Σταθμοῖσιν ἐν.*
— 406. *Πρόπασαν*, et vs. 409 *στένουσαν.*
Et hic chorus est plane ἄμετρος.
— 425. *Ἄλλων* pro *ἄλλον.*
— 433. *Ὑποβρέμει μυχός.*
— 441. *Ταῦτά* pro *αὐτὰ σιγῶ.*
— 442. *Πήματα* pro *παίσματα.*
— 457. *Ἀνατολάς.*
— 461. *Μισομήτορος ἐργάτην.*

Digitized by Google

vs. 469. Ἐξεῦρον τάλας.
— 481. Πρὶν ἐγὼ σφίσιν.
— 492. Ἔχθραι τε καὶ — συναιδρίαι.
— 505. Βραχὺ pro βραχεῖ.
— 517. Τάτων ἆρα Ζεύς.
— 518. Οὔπον ἂν ἐκφύγοιτο.
— 533. Ἄϋτοιμι pro ἀλίτοιμι πόροις.
— 534. Μοι δ' ἔμμένοι.
— 543. Ἰδίᾳ γὰρ μὴ σέβῃ pro γνώμῃ.
— 560. Ὅτε τὰν ὁμηπάτριον Ἔδνος ἤγαγε
— Πειθόν.
— 563. Λεύσειν pro λεύσσειν.
— 566. Ποιναῖς ὀλέκει.
— 575. Πλαναῦται νῆστιν.
— 603. Κέντροις φοιτᾶι.
— 604. Νήστησιν.
— 609. Ἄλλα μοὶ τορῶς τέκμηραν.
— 610. — παθεῖν τί με χρὴ —
— 618. Ὦ κοινὸν — θνητοῖσι φανείς.
Τλήμων Προμηθεῦ —.
— 632. Μὴ σ' ὑ γινώσκειν τὸ πᾶν.
— 646. — τὸ πᾶν, ὅπερ προσχρήζετε.
— 651. Εἰς παρθενῶνας —
— 687. Γῆς πρὸς γῆς ἐλαύνομαι.
— 689. Πόνον σήμαινε.
— 693. Οὔποτ' ἔποτ' ἦν χεν.
— 701. Ἐσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.
— 713. Πρῶτον μὲν — ἀνατολάς.
— 718. Οἷς μὴ — ἑλιστόνοις γύποδας.
— 721. Σὲ ante χρὴ omissum.
— 734. Αὖταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ —.

Digitized by Google

vs. 776. *Οὐ δῆτα πλὴν ἔγωγ'* — .
— 784. *Δυοῖν λόγοιν σοι.*
— 785. *Ποίοις; πρόδειξον.*
— 789. *Θέσθαι θέλησον — λόγον.*
— 791. Sine *σὲ* Aldi, sed cum *νῦν* post *χάρ.*
— 795. — *Δέλτοισι φρενῶν.*
— 796. *Πρὸς ἀνατολὰς φλογ.*
— 801. *Τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμματ' ἐκτημέναι.*
— 822. *Σοὶ* ante *ψελλόν τε* omissum.
— 856. *Γεννημάτων* pro *θυγημάτων.*
— 865. *Γάμος, φθόνον — δέ δεξεται θεός.*
— 878. *Σπορᾶς γε μὴν — φύσεως θρασύς.*
— 884. *Ὑπό μ' αὖ — φρενοβλαβεῖς Μανίαι θάλπουσιν.*
— 894. *Ὃς πρῶτος — ἐβάσταζε καὶ = Γλώσσᾳ.*
— 898. *Καὶ μήτε τῶν πλάτων.*
— 902. *Διὸς λεχέων* ordine inverso.
— 909. *Ἐμοὶ — ὁμαλὸς γάμος* sine *ὁ.*
— 910. *Προσδράμοι με* videtur esse, forte *προσδράκοι με* pro *προσδέρκοιτό με.*
— 914. *Τὰν Διὸς — ὅπως φύγοιμ' ἄν.*
— 915. *Αὐθάδη φρονῶν.*
— 925. *Πυριπνοῶν βέλος.*
— 938. *Διὸς τινά.*
— 956. *Αὐδᾶν — ἐκβληθῇ κράτος.*
— 979. *Χλιδᾶν — πράγμασι.*
— 1014. *Λῦσαί με — τῷ παρόντος δέω.*
— 1029. *Μακρὸν — ἐκτελευτήσεις Ἄλυρον δ' ἥξεις* — .

Digitized by Google

vs. 1053. *Ἐρεθιζέσθω βροντῇς.*
— 1057. *Συγχώσει ἐμέ.*
— 1094. *Πνεύματα — κατ᾽ ἄλληλα.*
— 1099. *Ὦ πάντων Θέμι*
Αἰθὴρ — εἱλίσσων.

Digitized by Google

HUETII
NOTAE MARGINALES IN AESCHYLI PROMETHEA.

vs. 85. α. Τέχνης. τῶν δεσμῶν. corr. τύχης.

— 134. Σύθην δ' ἀπέδιλος. ὥστε γείτονες ἄξωτοι ἔκιον. corr. ἄζωτοι.

— 143. β. Φρερὰν ἄζηλον ὀχήσω. οἴκησιν κακὴν, ἣν ὐδεὶς ζηλώσει, φυλάξω. Scholiast. inquit, legebat οἰκήσω.

— 151. Πελώρια, quae olim reverentia et honore digna habebantur.

— 193. ad Schol. α. Πάρεργον ad marginem περίεργον.

— 248. β. Πρὸς δέρκεσθαι correxit προδέρκεσθαι.

— 261. β. Λέγει corr. λέγειν.

— 275. α. Ἐμοὶ μόνῃ corr. μόνῳ, ut habet cod. 2787.

— 284. α. Ἥκω δολιχῆς. ὁ Ὠκεανὸς — τῷ χορῷ καθήκασθαι τῆς μηχανῆς. corr. καθήλασθαι.

Digitized by Google

vs. 351. α. *Τὸν Ἄργον* corr. *τὸν Ἄρκην.* Apollod. I, 1. init.

— 383. β. *Μόχθον περισσόν. μόνον μάταιον.* corr. *πόνον.*

— 435. *Μή τι χλιδῇ. σιωπῶσι* — in fine *πρόσελοι* addit: Hesych. *προσέλει. προπηλακίζει* — *ὕβρισται γὰρ* (pro *δέ*). Sequentia, inquit, mendosa sunt et hiulca. [Quae hiulca forte ita conjungi possunt: *πρόσελοι ἢ προσέληνοι, ὑβρισταί. ὁ δὲ Προμ.* —. F.]

— 442. *Πήματα*, quae hominum causa patior. *Μέμψιν ἔτιν'* causam nullam habens, cur de hominibus conquerar.

— 437. *Ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προσελώμενον.* corr. *προσηλώμενον.*

— 447. β. *Βίου. ζωήν.* corr. *χρόνον. βίον, ζωήν.*

— 450. *Ἴσαν* corr. *ἴσαν.*

Ἀήσυροι ad margin. *ἀείσυροι.*

— 457. α. *Παλάμῃδη προσῆψεν* corr. *προσῆψαν.*

— 460. α. *Ὅπερ τοῖς ἀνθρώποις* corr. *ἅπερ.* (Meliora habet cod. 2787. quae vide sis.)

— 460. β. *Καὶ λόγων μέτρα.* corr. *μητέρα.*

— 479. *Οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστόν.* Theocrit. Idyll. 2. *Φάρμακον ἅτ' ἔγχριστον, ἅτ' ἐπίπαστον.* Longus Pastor. *Ἔρωτος — ᾠδὴν φάρμακον, ἃ πινόμενον, ἃ ἐσθιόμενον.*

— 506. β. *Καιρῷ. καιρῷ πέρα.*

— 529. *Θεὸς ὁσίαις. ἴσως θεοῖς.*

— 616. α. *Παρῆλθον* corr. *παρῆλθεν.* Ita quoque Cod. 2787.

— 629. *Θράξει* corr. *θράξαι.*

— 637. *Ἄλλως* alioquin.

Digitized by Google

vs. 652. α. Ὡς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων. corr. ἐπί.
— 675. β. Μύωπι. πλέκτωρ. corr. πλήκτρῳ.
— 792. β. Ὃς μιγεὶς τῇ ἑαυτῆ ἀδελφῇ. corr. τῇ.
— 805. β. Ὃς διὰ τὸ πιαίνειν τὴν Αἴγυπτον πλύτων καὶ χρυσορρόαν. corr. χρυσορρόᾳς.
— 810. β. Καταβασμόν. Sallust. Bell. Iugurth.
— 852. α. Schol. β. ad vers. 773. Aeschyl. Suppl. 320. et sqq.
— 865. β. Τὸν Λιγγέα corr. Λυγκέα.
— 912. β. Δυστυχιῶν ἐνφυγήν. corr, ἐκφυγήν.
— 921. α. Πρὸς ἕνα μόνον transfert ad τοῖς μετώποις.
— 936. β. Κρατοῦντα, ἀεὶ τὸν διαλέγειν omittit ἀεὶ sine commate.
— 952. α. Προσήκων τῶν θεῶν, τῷ Ἑρμῇ. ἴσως scr. ὑπηρέτη τῶν θεῶν, τῷ Ἑρμῇ.
— 970. α. Ὅτι χρεῖσσον ἡγοῦμαι τῷ προσηλῶσθαι τῇδε τῇ πέτρᾳ. corr. τὸ προσηλῶσθαι.
— 1021. α. Οὕτως δὲ ὀστᾶ μόνα τῇ πιμελῇ. corr. ἕτος δέ.
— 1057. α. Ποιήσῃ τὸ ὄχημα τῆς τοῦ Διὸς βροντῆς. corr. μύκημα, ut v. 1062. iterum. Sed Cod. 2787. optime utroque loco ἦχημα.

Digitized by Google

VARIETAS LECTIONIS IN SCHEDULIS BRUNCKII.

vs. 20. *Προσπασσαλεύσω.* In altero folio *προσπατταλεύσω.* Alter C. *προσπαταλεύσω.*

— 23. *Χροιᾶς.* glossa *εἴδους.*

— 35. *Τρηχύς.*

— 48. *B. ἔμπας. δωρικῶς.*

— 53. *Ἐλινύοντα.* Uterque *ἐλιννύοντα,* sed cum unico *ν* scribendum.

— 55. *Λαβών νιν.* glossa in *B. αὐτὰ τὰ ψάλια.*

— 87. *Τύχης. B. ἐκκυλισθήσῃ τέχνης. A. τύχης.*

— 100. *Τέρματα. A. χρὴ τέλος τέρμα τῶνδ. B. τέρματα. γράφεται τέρμα.*

— 108. *Τπέζευγμαι.* Uterque *ἐπέζευγμαι.*

— 124. *Κινάθισμα. B. κινύθισμα.*

— 219. *Ἐμαῖς δέ. A. τε. B. δέ.*

— 219. *Μελαμβαθής. B. μελεμβαθυς φης* i. e. *μελαμβαφής. A.* perspicue *μελαμβαθής.*

— 233. *Φιτῦσαι. A. φυτῆσαι. B. φιτῦσαι. γράφεται φυτεῦσαι.*

Digitized by Google

vs. 237. *Τῷ τοι τοιαῖσδε. τοιαῖσδε τῷ τοι.*
— 245. *Ἠλγύνθην. A. ἠλγήθην. B. ἀλγύνθην. ἰωνικῶς. γράφεται ἠλγύνθην.*
— 248. *Θνητούς τ'. B. θνητούς τ'.*
— 265. *Ἠπιστάμην. B. ἐπιστάμην.*
— 271. *Παρόντα δ'ὔρεσθ'. Uterque μὴ δ'ὔρεσθ'.*
— 273. *Ὡς μάθητε. B. μάθητε. A. μάθοιτε.*
— 277. *Ἐπεθώϋξας. A. ἐθώϋξας.*
— 280. *Θῶκον. A. θᾶκον. B. θᾶκον.*
— 303. *Ἀφῖξαι. A. ἀφίξω.*
— 309. *Γίγνωσκε.*
— 319. *Γίγνεται.*
— 326. *Ἐκλῦσαι. A. ἐκλύσειν.*
— 328. *Ἤ. Uterque ἦ οὐχ.*
— 348. *Ἐσπέροις τόποις. Uterque cod. ἑσπέρους τόπους.*
— 381. *A. Προμηθεῖσθαι. B. προμηθεῖσθαι. γράφεται προθυμεῖσθαι.* Glossa *προβουλεύεσθαι, προνοεῖν.*
— 384. Uterque *τῇδε τῇ νόσῳ. γράφεται τήνδε τὴν νόσον. ἦγεν τὴν εὐήθειαν.*
— 461. *Μνήμην θ' ἁπάντων.* Livius initio L. VI. et rarae per eadem tempora literae fuere, una custodia fidelis memoria rerum gestarum.
— 1086. *B. ἀπέρατον. Gl. ἢ τέλος οὐχ εὑρίσκεται. A. ἀπέραντον.*

Digitized by Google

Quum potestatem Tragoedias Aeschyli a Brunckio editas adeundi non haberem, ideoque nescirem, quae ille ibi adnotasset; haec descripsi. Cetera partim a Schuetzio V. Cl. sua in editione sunt laudata, partim in Varietate lectionis codicum a me collatorum deprehenduntur.

Digitized by Google

AESCHYLI SEPTEM ADV. THEBAS.

COD. MMDCCLXXXVII.

vs. 12. *Βλάστιμον — πολήν.* (*πολλήν?*) *γρ.* *πολὺν* et *πολύ.*
Ὥραν ἔχον θ' ἕκαστον. γρ. ὥραν τ' ἔχ.
Ὡς τι additur *καθάπερ.* Correxit *ὥς τε* in *ὥστε.*
— 46. *Ὡρκομόχησαν — κατασφαγάς. γρ. κατασκαφάς.*
— 50. *Πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσίν. γρ. Πρὸς ἅρμα τ' Ἀδράστου χεροῖν.*
— 64. *Ἄρεος — χερσαῖον στρατόν. γρ. χερσαίου.*
— 65. *Καὶ τόνδε καιρὸν ὅστις. γρ. ὡς τις.*
— 78. *Μεγάλ' ἄχη. γρ. μεγάλα τ' ἄχη.*
Θρέομαι. γρ. θρεῦμαι.
— 80. *Ῥεῖ πολὺς ὧδε. γρ. πολὺς δ' ὧδε. γρ. πολὺς δ' ὅγε.*
— 83. *Ἐλεδεμνὰς — τε ὠτί.* suprascr. *ὠσί. γρ. τί* pro *τε.*
— 87. *Ἰὼ* ter, *θεοί* =
Ἰὼ θεαί τ' ὀρρόμενον. γρ.
Ἰὼ θεαί θ' ὁρώμενον.

Digitized by Google

vs. 91. *Εὐπρεπὴς — ἦγεν τοῖς ὅπλοις κεκοσμημένος. ὡπλισμένος. γρ.*
Εὐτρεπὴς καὶ εὐκίνητος.
— 94. *Θεῶν ἢ θεᾶν. θεανῶν.*
γρ. θεαινῶν. γρ. θεαινᾶν.
— 103. *Κτύπον — πάταγος ἐχ ἑνὸς δορός. γρ. πάταγος δ' ἑδενός.*
— 109. *Θεοὶ πολιεῦχοι. γρ. πολισεῦχοι.*
— 117. *Ἄρεος ὀρρομένων. ταρασσομένων, διεγειρομένων, κινεμένων. γρ.*
Ὀρρόμενον, διεγειρόμενον.
— 122. *Διάδετοι — ἱππείων. γρ. καὶ διὰ δέτοι. καὶ συντάσσεται ἵππος· οἱ διὰ τῶν ἱππείων δέτοι γενύων χαλινοί* (scr. *δετοί*).
— 125. *Λορυσσόοις — ἑβδόμαις. γρ. καὶ δορυσσοσάγεις ἦγεν ὡπλισμένοι.*
— 149. *Τόξον εὖ πυκάζω. γρ. ἐντυκάζω* (ἐμπυκάζω?) *ἦγεν κατασκεύαζε, εὐτρέπιζε καὶ ἐντείνας τὸ τόξον, τὸ γὰρ πύκα ἀντὶ τοῦ ἐπιστήμονος* (ἐπιστημόνως).
— 153. *Ἔλακον — χνόαι. γρ. χνόαν.*
— 155. *Λορυτίνακτος — ἐπιμαίνεται. ταράσσεται, ἠχεῖ. γρ. ἐπισημαίνεται.*
— 168. *Ἰὼ παναλκεῖς θεοί. πάντα δυνάμενοι. γρ. παναρκεῖς.*
— 172. *Ἑτεροφώνῳ στρατῷ. ἑτερολέκτῳ, διὰ τὸ ἔχειν συμμάχους βαρβάρους. γρ.*
Ἑτεροφρόνῳ.
— 183. *Μνήστορές ἐστέ μοι.*
Μνηστῆρες. γρ. μνήστορες.
— 189. *Μήτ' ἐν — εὐεστοῖ φίλῃ. γρ. εὐετῇ* (im-

Digitized by Google

pressum est *εὐετηρίᾳ, εὐδαιμονίᾳ*) *εὐδαιμονίᾳ καὶ εὐτυχίᾳ καὶ εὐπραγίᾳ καὶ προσφιλεῖ.* Ultimum ad vocem *φίλῃ* pertinere videtur.

vs. 190. *Ξύνοικος — γένει.* γρ. *φύλῳ*, quod metri lex respuit.

— 196. *Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν — παρθάμεθα.* γρ. *ὑφ' ἑαυτῶν ἦγεν αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν.*

— 201. *Λευστῆρα — μὴ φύγῃ μόρον.* μὴ suprascr. *ἃ* et additur *παρέλκει.*

— 232. *Ἀνδρῶν τάδ' ἐστί.* γρ. *χωρὶς τῶ ἐστὶ, ἀνδρῶν τάδε σφάγια.*

— 235. *Διὰ θεῶν — ἀδάμαστον.* γρ. *ἀδάμαντον, ἄφθαρτον.* Idem habet Cod. 2886.

— 240. *Εὔκηλος.* γρ. *ἔκηλος.*

— 244. *Μὴ νῦν — τετρωμένους.* γρ. *τετραμμένους. ἦγεν ἡττημένους καὶ τρεπομένους.*

— 246. *Καὶ μὴν — φρυαγμάτων.* γρ. *φρυμαγμάτων.*

— 249. *Στένει πόλισμα γῆθεν.* *ἔξωθεν τῆς γῆς.* γρ. *δῆθεν.*

— 252. *Οὐ σίγα. σιώπα.* γρ. *ἃ σιγᾶ* (scr. *σῖγα.*)

— 286. *Εἰς ἑπτατειχεῖς.* γρ. *εἰς ἑπτὰ τείχους ἦγεν εἰς τὰς ἑπτὰ πύλας τῆς πόλεως.*

— 311. *Ὅσων ἴησι.* γρ. *ἴησιν μετὰ τῶ ν.*

— 328. *Τὰς δὲ κεχειρωμένας.* γρ. *τὰς δέκεν ἠχρειωμένας.*

— 331. *Περιρηγνυμένων* (sic) φ. γρ. *περὶ ἐρηγμένων.*

— 332. *Οἰκτρὸν — τήνδ' ὠγυγίαν.* γρ. *ὧδ' ὠγυγίαν.* Idem habet Cod. 2886.

Digitized by Google

vs. 335. *Κλαυτὸν — ὠμοδρόπων. γρ. ὠμοτρόπων.*

Ἀρτιτρόποις. γρ. καὶ ἀρτιδρόποις ἦγεν ταῖς κόραις ταῖς ἄρτι δρεπομέναις τὴν παρθενείαν πρὸ τῦ ἐλθεῖν εἰς ὥραν γάμυ.

— 344. *Καπνῷ χραίνεται. γρ. κρίνεται.* Lectio, quae oculos et mentem teneat lectoris, dignissima.

Ἐπιπνεῖ. γρ. πιτνεῖ. ἐμπίπτει.

— 354. *Ξυμβαλεῖ* correxit in *ξυμβάλλει. γρ. ξυμβαλεῖ.*

— 348. *Ὀρκάνη λέγεται κυρίως τὸ θηρευτικὸν δίκτυον, ὃ καὶ σαργάνη καλεῖται. γρ. σαγήνη.*

— 365. *Δμωΐδες — Τλήμονες.*

Δμωΐδεσι δὲ καινοπημόνεσι νέαις τλημόνεσιν.

— 369. *Ἐλπίς — μυλεῖν. γρ. ὁμιλεῖν.*

— 374. *Καὶ μήν. γρ. Καὶ νῦν.*

— 377. *Λέγοιμ' ἄν, εἰδὼς εὖ. γρ. εἰδών.*

— 378. *Ὡς τ' ἐν — εἵληχε πάλον, ἀντὶ τῦ εἰς κλῆρον ἔλαβε. γρ. εἵληφε.* — 396. *Κλύων* pro *μένων* in schedis Brunckii notatum vidi. — 385. *Καί. γρ. μή.*

— 419. *Τὸν ἀμόν. γρ. ἐμόν.*

— 422. *Ὁλομένων. γρ. ὀλλυμένων.*

— 431. *Ἐμποδών. γρ. ἐκποδών.*

— 441. *Γίγνεται* habent schedae Brunckii.

— 469. *Στείχει — ἐκπέρσαι θέλων. γρ. ἐκπρῆσαι.*

— 474. *Πέμποιμ' — σὺν τύχῃ δέ τῳ. γρ. ξυν-*

Digitized by Google

τύχοι καὶ ἄν ποτε, ἵνα συμβάλῃ τῷ καὶ ἐκείνῳ τῷ Ἐτεόκλῳ.

vs. 481. Ἑλὼν — πατρός. γρ. ἐλθών.
Πατρός. γρ. πάλιν.

— 482. Κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ. γρ. ἄλλον.
Λέγων. γρ. λίαν.

— 490. Ἱππομ. — μέγας τύπος. γρ. πάνος.

— 499. Αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν. ἐβόησεν. γρ. ἐπηλάλαζεν. ἦγεν ἐφώνει.
Ἔνθεος δ' Ἄρην. γρ. δ' Ἄρει.

— 503. Πρῶτον μέν — ἀγχίπτολις. γρ. ἐγχίπολις, ἡ διὰ τῶν ἔγχους πορθοῦσα τὰς πόλεις.

— 515. Σταδαῖος — βέλος φλέγων. τὸν κεραυνὸν καὶ ἀνάπτων καὶ ἐκπέμπων. γρ. φέρων suprascr. φλέγων. Εἰ μὲν φλέγων, ἡ διὰ ἀντὶ τῆς ἀπὸ ληφθείη· εἰ δὲ φέρων, ἡ διὰ ἀντὶ τῆς ἐπί.

— 523. Πέποιθα τὸν Διὸς — ἔχοντ'. Διὸς γρ. δορός.

— 543. Σφίγγ' — προσμεμηχανημένην. γρ. προσμεμηχανευομένην. ἦγεν μετὰ μηχανῆς ἐζωγραφημένην, κεκραφωμένην (κεκαρφωμένην?)

— 551. Πύργοις ἀπειλεῖ τοῖς δ'. γρ. δεῖν'.
Idem habet Cod. 2886.

— 558. Ὅς ὐκ — ἄτερ. γρ. ἄνευ.
Ἐρμάτων. γρ. ἁρμάτων.

— 559. Ἔσω πυλῶν φ. γρ. ἔξω. εἰ μὲν γρ. ἔσω, τὴν οἰκείαν γλῶσσαν φησί· εἰ δὲ ἔξω, τὴν τῶ Παρθενοπαίου γλῶσσαν λέγει.

— 563. Πυκνῶ κροτ. — δάκτυς. πυκνῶ. συνεχῶς. γρ. πυκρῶ.

Digitized by Google

vs. 570. *Ἔκτον — σωφρονέστερον. γρ. σωφρονέστατον τῶν προειρημένων πέντε ἀνδρῶν.*

— 576. *Ἐρινύός — πρόσπολον φόνε. γρ. πρόσπορον φ.* cum scholio impresso.

— 586. *Μητρὸς δὲ πηγήν. τὰ δάκρυα ποία παύσει ἐκδικήσασα.*

Δίκη. τιμωρία.

— 587. *Πατρὶς δὲ γαῖα. γρ. πατρός τε.* Ita videtur esse, sed ō et ῑ sibi simillima pinguntur.

— 590. *Μάντις — ὑπὸ χθονός. γρ. ἐπὶ χθ.*

— 592. *Τοιαῦθ' — νέμων. γρ. ἔχων.*

— 606. *Ὄλωλεν — θεοπτύστῳ γένει. γρ. θεομίσῳ.*

— 609. *Ταυτᾶ — ἐνδίκως ἀγρεύματος. δικαίως γρ. ἐκδίκως. διότι ἐπορεύετο μετὰ ἀσεβῶν.*

— 610. *Πλαγεὶς — παγκοίνῳ δάμῃ. γρ. παγκοίνως.*

— 612. *Σώφρων — εὐσεβὴς ἀνήρ. γρ. εὐγενής.*

— 624. *Γέροντα — ἠβῶσαν φέρει. γρ. ἠβῶντα. Φέρει. γρ. φύσει ἦγεν ἡλικία.*

— 630. *Λαρίσανα — πρὸς ἐπιμόλες. γρ. γᾶς ἐπιμ.* sine *πρός.*

— 632. *Ζεὺς σφε κάνοι κ. κάνοι κόψειεν. γρ. κονοῖ. καὶ εἰς κόνιν ποιήσει(ε).* Impressa: *κάνοι, ἀφανίσειε καὶ ἀδένα ἄγοι.*

— 635. *Οἷας γ' ἀρᾶται — τύχας. γρ. Οἷα* et *Οἷος ὁρᾶται* (pro *ἀρᾶται*).

— 636. *Πύργαις — κἀπικηρυχθείς. χειροτονηθεὶς βασιλεύς. γρ. καπιγυρωθεὶς* (scr. *κἀπικυρωθείς*?).

Digitized by Google

vs. 644. *Ἔχει δὲ — εὔκυκλον ὃ. γρ. εὔθετον.*

— 652. *Δοκεῖ. καὶ ἀρέσκει σοὶ ἢ τῷ κείνῳ. γρ. Δοκεῖς ἦγον νομίζεις.*

— 663. *Ἐκ᾽ ὠσπ. — φρενῶν. γρ. φρενί.*

— 673. *Δίκη, ξυνᾶσα. γρ. ξενᾶσα καὶ φιλισμένη.*

— 680. *Ὀργὴν — αὐθωπέτῳ. γρ. ὁρμήν.*

— 684. *Οὐκ ἔστι γῆρας — μιάσματος.*

Γῆρας. τιμή (leg. *γέρας*). *γρ. πέρας.* Ad marg. *ἤτοι φθορά*, quod ad *γῆρας* spectat.

— 686. *Ἔστω — τεθνηκότι. γρ. τεθνηκόσι.*

— 688. *Τί μέμονας, τέκνος. γρ. τεκνον.*

— 696. *Τελεῖν αἷμ. ὑ θεμιτῶ. γρ. ἀθεμίστω.*

— 697. *Φίλα γὰρ αἰσχρά μ. γρ. ἐχθρά μοι.*

Τέλει᾽ ἄρα. γρ. καὶ ὕτως.

Τελεῖ. τελευτᾷ ἀρά. τὸ τελεῖ ἀντὶ τῦ τελειῦται.

— 700. *Ἀλλὰ — κακός. γρ. δειλός.*

— 708. *Λήματος α. χρονίᾳ. γρ. χρόνια καὶ βραδέως καί ποτε*, quae ultima vox fere deleta est.

— 714. *Πείθω γυναιξί, κ. ὑ. στέργων ὁμῶς. γρ. νόμως.*

— 715. *Μακράν. γρ. μακρά.*

— 728. *Παιδολέτωρ δ᾽ ἔρις. γρ. Ἐριννύς.*

— 739. *Φοίνιον. γρ. φόνον.*

— 752. *Κρατηθείς. γρ. καρτηθείς.*

— 756. *Σπείρας ἄρ. ἵν᾽ ἐκτρᾴφη. γρ. ἐτράφη.*

— 760. *Κακῶν δ᾽, ὦ. θάλασσα, συνάγαγε καὶ συνέμιξε. γρ. σύναγε.*

— 761. *Τὸ μὲν πιτνῶν. γρ. πιτνοῖ* et *πίπτον.*

Τῦτο λέγει, τὸ μὲν τῶν κακῶν κῦμα πίπτει· τὸ δὲ διεγείρεται· τὸ δὲ περὶ τὴν ναῦν προσρήγνυται (*προσρήγνυται*).

Digitized by Google

vs. 762. *Τρίχαλον. γρ. τροχαλὸν, ἦγεν κυρτόν.*
Τριπλῶν ἢ τραχὺ ad illud referendum.
— 765. *Τείνει πύργος. γρ. πύργᾳ.*
Ἐν εὔρει. ἐν πλάτει, ἐν μετεχμίῳ τινί. (μεταιχμίῳ.) γρ. Ἄρει.
Τείνει καὶ τείνεται καὶ γενήσεται.
— 770. *Τὰ δ' ὁλοὰ τελόμεν', ἀντὶ τῶ τελειώμενα καὶ πληρώμενα. γρ.*
Παλλόμενα et *πελόμενα* et *τελλόμενα, ἀντὶ τῶ ἀνατέλοντα (ἀνατέλλοντα?) καὶ φαινόμενα.*
— 774. *Τίν' ἀ. γὰρ τοσόνδ'. γρ. τοσόνγ'.*
— 780. *Ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων. γρ. δ' ἄρ' ἔμφρων.*
— 786. *Κρεισσοτέκνων. γρ. κρείσσω τέκνων. δύο μέρη λόγου.*
— 788. *Ἐφῆκεν ἐπικότους τροφάς. μανικὰς, ἐπιβλαβεῖς. γρ. ἐπισκότους.*
Ἐφῆκεν ἐπικότους τροφάς. γρ.
Ἀφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς. στικτέον δὲ εἰς τὸ τροφᾶς. ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ἕνεκα δὲ τῆς τροφῆς καὶ τῆς ἀνατροφῆς ἀφῆκε καὶ ἔπεμψε τοῖς τέκνοις ἀραίας καὶ κατάρας ἐπικότους καὶ ὀργίλους καὶ μανικάς.
Ἀράς. πικρονόμους ἢ πικρογλώσσους. Τὸ δὲ Αἴ αἴ διὰ μέσου.
— 789. *Αἴ αἴ, πικρογλώσσους. γρ. πικρονόμους.*
— 799. *Στέργει δὲ πύργος — φερεγγύοις. γρ. στέγει ἦγεν ὑπομένει καὶ ἵσταται, μὴ καταβληθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων. Φερεγγύοις. γρ. φερεγγύους, ἵν' ᾖ πρὸς τὸ πύλας, φερεγγύους πύλας, τὰς δυναμένας φέρειν τὴν ἐγγύην.*
— 805. *Τί δ' ἔστι πρᾶγος νεόκοτον πόλει πα-*

Digitized by Google

ρόν. Πρᾶγος. γρ. πρᾶγμα. Idem habet Cod. 2886. Νεόκοτον. γρ. νεότοκον, ἀντὶ τῶ νεωστὶ συμπεσὸν ἢ νεωστὶ κατεσκευασμένον.

Παρόν. γρ. πλέον.

vs. 806. Πόλις σέσωσται, βασιλέες. γρ. βασιλεῖς.

Ὁμόσποροι, οἱ αὐτάδελφοι. γρ. ὁμοσπόροιν aut ὁμοσπόρων.

— 812. Ἐκεῖθι κ' ἦλθον; βαρέα δ' ἂν, ὅμως φράσον. γρ. καὶ ἅτως·

Βαρέα μέν, ἀλλ' ὅμως φράσον.

— 813. Οὕτως ἀδ. χ. ἠναίροντ'. γρ. ἀνήρηντ'.

— 823. Πέπωκεν αἷμα γᾶν. γρ. γαῖ'.

— 836. Κακόν με καρδία τι. τι correxit in πι.

Κακόν με. γρ. κακόν μι.

— 839. Νεκρὸς κλ. δυσφόρως. γρ. δυσμόρως. Cod. 2886. legit δυσφόρως.

— 856. Ἀλλὰ γόων, ὦ φ. κατ' ἄρον. κατ' εὐθεῖαν γὰρ καὶ ἀκολούθως ἐστὶ τὸ θρηνεῖν τινὰς νεκρωθέντας. γρ. κακέργων.

Γόον suprascr. γόων.

— 864. Πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ'. γρ. θ' ἥδ'.

— 865. Θρῆνον ἀδελφοῖν. γρ. ἀδελφῶν. suprascr. ἀδελφόν.

— 871. Ἐχθρὸν π. ἐπιμέλπειν. γρ. ἐπιμάπτειν (f. ἐπιμάρπτειν).

— 891. Τετυμμένοι δῆθ', ὁμο — σπλάγχνων. γρ. ὠμοσπλάγχνων.

— 917. Δόμων μάλ' ἀχώ. ἠχὼ (ἦχόν aut ἠχὴν) καὶ βοήν. γρ. ἀχήεις.

Digitized by Google

vs. 921. *Δακρυχέων ἐκ φρ. γρ. καὶ ὅτως·*
Δάκρυ χέων δ' ἐκ φρ.

— 924. *Πάρεστε δ'. γρ. πάρα δ'.*

— 929. *Πολυφθόρους ἐν δαΐδι. Δαΐ. τῷ πολέμῳ, ἐν τῇ μάχῃ. γρ. ἐκ δαΐδι.*
Τὸ ἐν δαΐ, κατὰ ἀποκοπήν.

— 935. *Ὠμόσπαρτοι δὴ καὶ δῆτα πανώλεθροι. γρ. πανωλέθριοι.*

— 955. *Τελευτῷ. ἐπὶ τῷ θανάτῳ. γρ. τελευταίᾳ.*

— 970. *Πανδάκρυτε σύ. γρ. πολυδάκρυτε σύ.*

— 975. *Ἀχέων παίων τάδ' ἐγγύθεν. γρ. ἐγγύθι.*
Ἄτινα ἐγγύθεν εἰσὶν ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἀλλότρια, ἀλλὰ πάνυ ἄγχι ἀτένοντα.

— 986. *Τάλαινα καὶ παθόν. γρ. τάλανα πάθη. γρ. καὶ ὅτως· τάλανα καὶ πάθαν.*

— 987. *Δύστονα κήδε' ὀμώνυμα. ἀληθῶς γὰρ ὁ εἷς κλέος, ὁ δὲ ἕτερος νείκην ἔφερον. (γρ. κλέος μάταιον, ὁ δὲ ἕτερος πολὺ νεῖκος ἔφερεν.) ὅτι ὁ μὲν Πολυνείκης ἀπὸ τοῦ πολὺ καὶ τὸ νεῖκος· ὁ δὲ Ἐτεοκλῆς ἀπὸ τοῦ ἐτὸς, ὃ δηλοῖ τὸ μάτην, καὶ τὸ κλέος ἐκλήθη.*

— 992. *Σὺ τοίνυν. γρ. νίν.*

— 999. *Ἰώ. γρ. μόνος*
Καὶ τὸ πρόσω γ'.

— 1004. *Ἰὼ* semel.
Ποῖ σφε. suprascr. *πῇ.*

— 1011. *Στυγῶν. γρ. εἴργων*, ut Aldus, ac si quis vocem *στέγων* voluisset interpretari. Cod. 2886. *εἶλε πόλεως.* Forte lectio quaedam fuit antiqua *στέγων — εἴλετο, πόλεως* vel *πτόλεως.*

Digitized by Google

vs. 1014. *Οὕτω μὲν ἀ. τῶδ'. γρ. τῶδ'* (an *τῶνδ'*) *ἐντέταλται ἦγεν ὥρισται.*

— 1026. *Ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς. γρ. δ' ἐκ φθορᾶς. γρ. ἐκφοράν.*

— 1044. *Αὐδῶ πόλιν σ. μ. β. τάδε. γρ. τόδε, τὸ τοῦτον θάψαι.*

— 1061. *Πῶς* bis,

Μήτε σέ. γρ. μήποτε σὲ κλάειν. In contextu est *κλαίειν*. *Μήτε* iterum *γρ. μήποτε.*

— 1072. *Αἵδε πρόπομποι. γρ. προπομπεῖ?* (an *προπομπή?*) *γρ. πόμπιμοι.*

Digitized by Google

AESCHYLI SEPTEM ADV. THEBAS.

COD. MMDCCCLXXXVI.

vs. 4. *Εἰ μὲν γὰρ — θεῶν. γρ. θεδ.*
— 7. *Ὑμνοῖθ' — πολυῤῥόθοις.*
— 23. *Καλῶς τὰ πλείω πόλεμος. πόλεως.*
— 84. *Χρίμπτ. β. ποτᾶται, βρέμει*
Δ ἀ. δ. ὐ. ὀροτύπω.
Ἰ. ἰ. ἰ. θεοὶ
Θεαί τ' ὀρόμενον
Βοᾷ ὐ. τ.
Ὀ. λ. ὄ. λ. εὐ—
Τρεπὴς, ἐ. π. δ.
Τίς ἀ. ῥ. τ. ἀ. ἐπαρκέσει.
— 95. *Πότερα δ. ἐ. π. βρέτη*
Δαιμόν. ἰ. μ. εὐεδροι,
Ἀ. βρ. ἐ, τι
Μέλλ. α.
Ἄκτ. ἦ. ὐ. ἀ. ἀ. πτύπον
Π. κ. στ. π. ἐ. μ. νῦν
Ἀμφὶ λ. ἕξομεν.
— 106. *Τὰν τεὰν* (sine *γᾶν*) *ὦ χρ. δαίμον*
Ἐπιδ' ἐ. πόλιν

Digitized by Google

Ἄν π. ἐ. ἐ. θεοὶ
Πολιάοχοι χθονός.
vs. 112. Ἱκέσ. λ. δ. ὕπερ.
— 115. Δοχμολόφων ἀ. κ., πνοαῖς.
— 120. Ἀργεῖοι δὲ πολ. Κ.
— 122. Διὰ δέ τοι γενύων. abest δέ.
— 125. Πυλαῖς.
— 136. Ἐπώνυμον Κάδμῳ —
Πόλιν φ. κ. τ᾽ ἐναργῶς.
— 144. Πελαζόμεθα. κ. σ᾽ Λ. ἄναξ, —
— 148. Λατογέν. κ. τ. ε. πυκάζῃ.
— 156. Τί πτόλις ἄμμι.
— 158. Ἀκροβ. δ᾽ ἐ. λ. ἔρχεται.
— 163. Καὶ διόθεν
Πολεμόκρ. ἀ. τ. ἐ. μάχαισι
Τε μ. —
— 178. Δείξαθ᾽ ὡ. φιλοπόλιδες.
— 181. Φιλοθ. δ. τ. π. ὀργίων —
— — ἀκὼ—
— 206. Σασα τ. ἁρματόκτυπον
Οττ. ὁ σύ—
ριγγες ἔ. ἐλίτροχοι
Ἱππ. τ᾽ ἀϋπνων
Πηδ. δ. στόμα.
— 210. Τί ἦν, ὁ ναύτας ἆρα μὴ πρώραν.
— 212. Νεὼς — ἐν κύματι;
— 213. Ἀλλ᾽ ἐ. δ. πρ. ἦλθον
Ἀρχ. βρ. π. θεοῖς
Νιφ. ὁ. ὁλοᾶς
Νιφομ. βρ. ἐ. πύλαις,
Δὴ τ. ἠ. φόβῳ

Digitized by Google

Πρ. μ. λ. πόλεως.
vs. 218. Πύργον στέγειν εὔχ.
— 221. Μήποτ' ἐ. κ. αἰ. λείποι θ.
— 238. Οὔτοι φθονῶ σοι δ. τ. γένος.
— 241. Ποταίνιον κλ. π. ἄμμϊγα.
— 256. Αὐτὴ σὺ δ. καί σε κἀμὲ καὶ πόλιν.
— 262. Αἰτεμ. μ. κ. εἰ δοίη τέλος.
— 290. Γείτονες δ. καρδίας
Μέριμναι ζ. τάρβος.
— 294. Ὑπερδέδοικε λεχέων
Δυστην. πάν —
Τρομος πελεία.
— 307. Τᾶςδ' ἄρ. ἐχθροῖς
Ἀφέντ. τ. β. αἶαν
Ὕδωρ τε Δ. εὐτραφέ-
στατον πομάτων
Ὅσ. ἵ. Π. ὁ γαιάοχος.
— 320. Καὶ πόλ. ῥ. εὔεδροι
Τε στάθ. ὀ. λιταῖσιν.
— 323. Οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ' ὠχυγίαν —.
— 328. Ἄγεσθαι ἐ, ἐ
Νέας τ. κ. π. ἱ. περιῤ-
ῥηγνυμένων φ.
— 340. Πολλὰ γ. ἐ. α. π. δαμασθῇ
Ἐ, ἐ, ἐ. δ. γ. πράσσει.
Hic uterque versus desideratur.
— 342. Ἄ. δ. α. α. φονεύει
Τὰ δὲ πυρφορεῖ (καὶ omisso)
Καπνῷ δὲ χραίνεται.
— 347. Κορκορυγαὶ δ' ἀ. ἀ. π. πτόλιν.
— 349. — κλίνεται suprascr. καίνεται.

Digitized by Google

vs. 359. *Παντοδ. δ. κ. χ. πεσὼν*
Ἀλγύνει κυρήσας.
— 379. *Προιτίσιν.*
— 392. *Πρέσβιστον ἄστρον.*
— 396. *Βοῇ σ. ὁρμ.*
— 404. *Τάχ' ἂν γ. μάντις κἄκοια τ.*
— 408. *Καὐτὸς καθ' αὑτῷ τήνδ' ὕβριν μ.*
— 421. *Λ' αἱματ. μόρους*
Ὑπὲρ φ. ὀ. ἰδέσθαι.
— 438. *Τίς ἄνδρα κομπάσαντα μὴ τρ. μ.*
— 455. *Κεραυνῷ δέ μιν β. ἐ.*
Πρὶν ἐ. ἐ. δόμον
Πολ. (πωλικῶν) τ' ἐδωλίων (θ' ἐδ.)
Ὑπερκόπῳ δ. π. ἐκλαπ.
— 471. *Ὡς ὐ. ἀ. Ἄρης σφ' ἐκβαλῇ πυργ.*
— 486. *Ζεὺς νεμέ. ἐ. κοταίνων.*
— 489. *Ὄγκας Ἀθ. αὐν βοῇ.*
— 502. *Φόβος γὰρ ἦδη.*
— 504. *Γείτων πυλαῖσιν, ἀνδρὸς ἐχθραίρους.*
— 515. *Σταδαῖος ἦ. δ. χ. β. φέρων.*
— 516. *Κἆπω τις οἶδε Ζῆνά π. νικώμενον.*
— 522. *Σωτὴρ γένοιτο Ζεὺς* sine *ἄν.*
— 525. *Δαίμοσιν, ἐχθρὸν εἶκασμα βροτοῖσί τε*
Καὶ δαιμονίοις θεοῖσι,
Πρόσθε π. κ. ἰάψειν.
— 532. *Σέβειν π., ἀμμάτων δ' ὑπέρτερον.*
suprascr. *θ'.*
— 541. *Τὸ γὰρ πόλ. ὂν. ἐν χαλκηρεφεῖ.*
— 567. *Μεγάλα μεγαληγόρων*
Κλύων ἀ. ἀ. Εἶδε γὰρ
Θεοὶ τ. ὀ. ἐ γᾷ.

Digitized by Google

vs. 612. *Σῶφρων, δίκαιος, εὐσεβὴς, ἀγαθὸς ἀνήρ.*
— 630. *Λορίπ. κ. ἐκτρέποντες*
Γᾶς ἐ. π. δ' ἔκτοθεν
Βαλὼν Ζ. σ. κ. κ.
— 644. *Ἔχει δὲ καινοπληγὲς εὖκυκλον.*
— 688. *Τί μέμονας τ. μή τίς σε θυμοπληθὴς*
Λορίμ. ἄ. φ. κ. δ' ἔκ —
βαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
— 694. *Ὠμοδακὴς σ. ἄγαν ἵμερος ἐκτρύνει*
Πικρόκ. ἀνδροκτ. τελεῖν
Αἵματος ἐ. θ.
— 700. *Ἀλλὰ σ. μ. π. κ. ἐ κεκλήσῃ*
Βίον εὖ —
Εἶσι δόμον, Ἐρ.
— 708. *Λήμ. ἀ. χρ. μεταλλακτὸς,*
Ἴσως —
— 714. *Πείθε γυναιξὶ, καίπερ μὴ στέργων ὅμως.*
— 715. *Λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνυ τις* pro *ἄνη.* Noster *υ* et *ι*, *αι* et *ε* saepe confundit, *ν ἐφελκυστ.* omittit.
— 729. *Ξένος δὲ κλήροις ἐπινωμᾷ.*
— 739. *Μελαμπ. αἱ. φ. τίς ἂν καθαρμὸν πόροι*
Τίς ἂν σ. λ. ὦ. π. δόμων
Νέοι π. συμμιγεῖς κ.
— 746. *Λιῶνα δ. ἐ. τ. μενεῖ,* quod correctum in *μένει.*
— 748. *Βίᾳ, τ. ἐ. ἐ. μεσομφάλοις*
Πυθικοῖς χρ. θνάσκοντα.
— 752. *Κρατηθεὶς δ' ἐ. φ. ἀβουλίᾳ*
Γείνατο —.
— 769. *Βαρεῖαι κ. τ. δ' ὀλοὰ*
Τελλόμεν' ἐ π.

Digitized by Google

vs. 775. *Θεοὶ κ. ξ. πόλεως*
Πολύβοτος —.
— 788. *Ἐπικότους τροφάς.*
— 838. *Θυὰς* et sine *ὡς.*
— 842. *Ἐξέπραξε, ὦδ' ἀπεῖπεν.*
— 846. *Θέσφατ'* sine *καί.*
— 851. *Διπλαῖ μ. διδυμανόρεα*
Κάκ', ἀ. δίμοιρα τέ.
Τὰ πάθη.
— 861. *Τὰν ἀ. Ἀπόλλω—*
νι, τὰν ἀνάλιον.
— 870. *Ἰαχεῖν, Ἀ. τ' ἐ. π. ἐπιμέλπειν.*
— 883. *Ἐὐ ῥιψίτοιχοι.*
— 886. *Οὐκ ἐ. φ. ἀ. ἐ. φ. διεκρίθητε*
Κάρτα δ' ἀ. π. Οἰδιπόδα
Πότ. Ἐ. ἐπέκρανεν. abest *κατεύγματα.*
— 891. *Τετυμμένοι δῆτα.*
Ἥμιχ. Ὁμοσπλ. τ. πλευρωμάτων.
Αἰ αἰ δ' —
— 897. *Δώμασι καὶ σώμασιν.*
— 905. *Ἥμιχ. Στενεῖ κτ. τ' ἐ. δ. ὦ. — τέλος.*
— 909. *Ἥμιχ. Ἐμοιράσαντο δ' ὁ. κτ. ὠ. ἴ. λαχεῖν.*
— 911. *Ἥμιχ. Διαλλακτῆρι δ' ὦ*
Καὶ μεμφία φίλοις
Οὐδ' ἐ. Ἄρης.
— 912. *Σιδαρόπλ. μ. ὧδ' ἔχουσιν — λάχαι,*
— 917. *Δόμων μ. ἀ. ἐ. ἀ. προπέμπει.*
— 918. *Ἥμιχ. Δαίκτης γ. αὐτό —*
στονος, ἀ— ἀνάκτοιν.
— 924. *Ἥμιχ. Πάρεστι δ. ἐ. ἐ. ἀ. ὠ. ἐρξάτην*
Πολλὰ —,

Digitized by Google

vs. 930. *Πρὸ πασῶν γ. ὀπόσαι*
Τεκνογόνοι κέκληνται.
— 933. *Τάσδ' ἔ. οἱ δ' ὦ. ἐτελεύτασαν*
Ὑπ' ἀ. χ. ὁμοσπόροισιν.
— 936. *Διατομαῖς ἀ φ. ἐ. μαινομένᾳ.*
— 939. *Πέπανται — γαίᾳ*
Ζωὰ φ. μέμικται.
— 944. *Θηκτὸς σ. —χρημάτων*
Κακὸς — ἀράν.
— 949. *Ἔχουσι — λαχόντες μέλεοι* sine ὦ.
— 953. *Ἰὼ π. ἐπανθήσαντες*
Π. γενεὰν
Πόνοισί τε δόμοι.
— 956. *Ἀραὶ — τετραμμένα*
Παντρόπῳ φ. γένυς.
Ἕστακε δ' Ἄ τρ. ἐν πύλαις
Ἐν αἷς — κρατή —
σας ἔληξε δαίμων, omisso ὁ.
— 970. *Ἰὼ* semel *πανδάκρυτε σύ.*
— 982. *Οὐδ' ἴκεθ' ὡς κατέκτανεν.*
— 987. *Ἡμιχ. Δύστονα κήδε' ὁμώνυμα.*
— 988. *Τριπάντων.*
— 989. *Ἡμιχ. Μοῖρα.* abest *ἰώ.*
— 994. *Ἐπεὶ κατ. ἐ. πόλιν, δορ. γ. τ. ἀντηρέτας.*
— 998. *Ἡμιχ. Ἰώ, ἰ. κ. σώμασιν.*
Ἡμιχ. Καὶ χθονὶ — ἐμοί.
Καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί. sine *ἰώ.*
— 1000. *Ἡμιχ. Ἰὼ ἰὼ δυστάνων κ. ἄναξ —*
— 1002. *Ἡμιχ. Ἰὼ π. πολυπονώτατοι.*
— 1011. *Στυγῶν — εἷλε πόλεως.*
— 1019. *Τῷ τᾶδ' — κεκλήσεται.*

Digitized by Google

vs. 1037. *Τούτῳ δὲ σάρκας* — .
— 1058. *Κῆρες* — *Οἰδιπόδα γένος*
Ὤλεσ.
— 1068. *Εἶσι τίς οὖν ἂν τὰ πίθοιτο.*
— 1071. *Ἡμιχ. Ἡμεῖς μὲν ἴ. κ. ξυνθάψομεν*
Αἵδε πρ—ξάχος.
— 1074. *Καὶ πόλις* — *δίκαια.*
— 1075. *Ἡμεῖς* — *ὥσπερ καὶ πόλις.*
— 1080. *Κύματε φ. κατακλυσθ. ταμάλιστα.*

Digitized by Google

AESCHYLI SEPTEM ADV. THEBAS.
SCHOLIA COD. MMDCCLXXXVII.

vs. 2. *Ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρ. πόλεως.*

Schol. *β. ἀρχὴν — πρύμνην μὲν τὴν ἀρχὴν ὀνομάσας τῆς πόλεως —.*

— 3. *α. Εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν. εἰ μὲν γὰρ — — ὁ ὕτως ἐν Θήβαις ὀνομαζόμενος —.*

— 46. *α. Ὠρχομότησαν. ὅρκῳ — Φόβος δὲ καὶ Δεῖμος θεράποντες Ἄρεος —.*

— 79. *α. Μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών. ἀφεῖται ὁ ὄχλος — τὸ δὲ ῥεῖ* (pro $\overline{\chi}$) *πρὸς τὴν διαφοράν —.* Forte, cum librarius vulgatae lectionis vocem *ῥεῖ* legere non potuisset, pinxerat obelum χ. Longe alia tradit Stanlejus: *Τὸ* $\overline{\chi}$ notam criticam culpae apud auctores Graecos huic versui affixum fuisse notat Scholiastes, *πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ στρατῷ* et *στρατοπέδῳ*: at cum differentia horum verborum aptissime huic loco conveniat, nullus dubito, quin non $\overline{\chi}$, sed $\overline{\chi\rho}$. legi debeat apud

Digitized by Google

Scholiasten: qua nota Magistri Graeci locum laudabilem designarunt, ut Latini LL.

His lego loca quaedam, ubi litera $\bar{\chi}$ variis ex causis est addita, subjungam. Pind. Ol. 7, 159. 8, 33. Soph. Oed. C. 43. 375. 1492. 1739. Antig. 727. 733. 1160. Aj. 951. Trach. 403. Aesch. Choeph. 532. Soph. Philoct. 342. 410. edit. Erfurdt.

vs. 83. *α. Ἐλεδεμνὰς πεδιοπλ. ὁ ἐλαύνων καὶ διεγείρων ἀπὸ τῶν δεμνίων.*

— 94. *α. Πότερα δῆτ' ἐγώ. πρὸς τὰ εἴδωλα — παρακαλοῦσα καὶ δυσωποῦσα — πράξω.*

— 89. *α. Βοᾷ ὑπὲρ τειχέων ὁ. σὺν θορύβῳ — — ἐπὶ τὴν πόλιν τρέχων, ἐλαύνων, ὁρμῶν. προορᾷ γὰρ — ποιήσασθαι.*

— 101. *α. Πέπλων καὶ στεφέων. πότε ἔξομεν καὶ ἀψόμεθα τῶν πέπλων καὶ τῶν στεφέων τῶν θεῶν, ἐὰν μὴ νῦν αὐτῶν ἐπιλαβώμεθα περὶ τὴν λιτὴν, τὴν περὶ ἡμῶν καὶ τῆς πόλεως; Ἄλλως — εἰ μὴ νῦν τραπεῖσαι πρὸς λιτανείαν; ἀνετίθεσαν γὰρ τοὺς πέπλους καὶ ἕτερά τινα ἀμφία ἐν ταῖς δεήσεσι.*

— 103. *α. Κτύπον δέδορκα. μετήγαγε τὰς αἰσθήσεις πρὸς τὸ ἐνεργέστερον. καὶ Ὅμηρος· νῆς ὁρᾷ καὶ νῆς ἀκούει. καὶ ὡς τὸ ἦκυσας ὁ κόραξ, οἷον ἦλθ' ἐξ ὀρέων.*

— 116. *Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν δοχμ. ἀνδρῶν. ταῦτα τροπικῶς εἶπεν — — ἤτοι τὰ κράνη αὐτῶν. ἐν γὰρ τῇ —.*

Digitized by Google

vs. 127. (125.) *Δορυσσόοις σαγαῖς.* ταῖς διὰ τοῦ δορὸς σύσαις καὶ κινύσαις εἰς φόβον τοὺς πολεμικούς. *Σάγαις* δὲ ἀντὶ τοῦ πανοπλίαις. (σύσαις a σόω, σοέω, pro σούσαις, moveo, concutio, loco moveo. An pro σωζύσαις, quod est impressum? cf. Hesych. σοῦται. ἔρχεται, πορεύεται, διώκεται. σώζεται. et in voce *Λαοσσόος.* τοὺς λαοὺς σώζουσα. ἢ σοῦσα, τουτέστι παρορμῶσα εἰς τὸν πόλεμον.)

— 147. *Λύκει' ἄναξ λύκειος γενοῦ.* Λύκειόν φασι — — ἢ διὰ τὸ ἀνατιθέναι αὐτῷ λύκον ὡς ἱερόν —.

— 188. *Ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά.* καθ' ὑπόκρισιν — — βασταζόμενα παρ' ἐμοί. ἐρωτῶ ὑμᾶς, εἴπατε, ἆρα ταῦτα ἃ ποιεῖτε —.

— 202. *Κ' εἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς.* τοῦτό φησιν ὁ Ἐ. — ὅτι ἐὰν μή τις ἀκούσηται τῆς ἐμῆς ἐξουσίας —.

— 203. *Μεταίχμιον καὶ μέσον ἐστὶν,* οἷον οἱ ἀνήλικοι παῖδες, οἱ μήτε τὰ τῶν ἀῤῥένων ἐνεργοῦντες, μήτε τὰ τῶν θηλειῶν — ἀναγκαίως ἐστὶ νοῆσαι τὸ τούτων μέσον — ἡλικίαν. τινὲς δὲ τὸν (su prascr. τῶν) ἀληθῶς ὀργιζόμενον (γράφεται ὀργιζομένων) λέγουσι εἶναι τὸ μεταίχμιον.

— 211. *Σύριγγες ἔκλαγξαν.* περιφραστικῶς τοὺς — — τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστι μέγα, τὸ δὲ ἕτερον —.

— 230. *Πειθαρχία γάρ ἐστι.* πάνυ εὐφυῶς ὁ Αἰσχ. — — πειθόμεναι γὰρ αἱ πόλεις τοῖς κρατοῦσιν, ἵστανται. γρ. ἱστᾶσιν pro εὖ πράττουσιν.

Digitized by Google

ve. 244. (240.) *Ἔκηλος ἔσθι. Ἔκηλος λέγεται ὁ ἥσυχος ἀπὸ τῆ ἐκὰς καὶ τῆ πόρρω εἶναι ἀλμάτων καὶ ταραχῶν.* (*ἀλμάτων.*)

— 250. *Ἄρης βόσκεται. ἐν τούτῳ γὰρ — ἤτοι τρέφεται ἐν αἵματι τῶν σφαττομένων τῷ φόβῳ βροτῶν* sine *τῶν.* (Verba impressa *ἤτοι τρέφεται ἐν αἵμασι τῶν σφαττομένων* referenda videntur ad lectionem *φόνῳ*, et quae sequuntur *τῷ φόβῳ τῶν βροτῶν*, ad lectionem alteram pro *γρ. φόβῳ βροτῶν.*)

— 259. *Θεοὶ πολῖται. Θεοὶ πατρῷοί εἰσιν οἱ ἐφ' ἑστίας· οὓς ἐτίμων οἱ ἐγκάτοικοι τῆ οἴκῳ καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν. ἐγχώριοι δὲ, ὡς ἐτίμα πᾶσα ἡ χώρα.*

— 275. *Ἑλληνικὸν νόμισμα. ἤτοι κατὰ τὸν νόμον — περὶ τὰς θυσίας γενομένης —* iterum *περὶ τὰς θυσίας ὀλολύζειν.*

— 289. (285.) *Ἀντηρέτας κυρίως ἀντικωπηλάτας· νῦν δὲ τὰς ἀντιστάτας.*

— 351. b. (347.) *Κορκορυγαὶ δὲ κυρίως τὸ τῆς γαστρὸς ἔσωθεν εἰλῶν* (suprascr. $\overline{\eta}$ i. e. *ηχῶν*) *πνεῦμα καὶ ταρασσόμενον.*

— 352. (348.) *Ὀρκάνη. ὀρκάνα τὸ θηρευτικὸν δίκτυον, ὃ καὶ σαργάνη καλεῖται. γρ. σαγάνη.*

— 367. (363.) *Οὐτιδανοῖς ἐν ῥοθίοισι. οἱ γὰρ Λωριεῖς τὸ γάνος δάνος λέγουσι, καὶ τὴν γῆν δᾶν, καὶ τὸν γνόφον δνόφον —.*

— 393. (389.) *Ἔχει δ' ὑπέρφρον. ἔχει δὲ ἐπὶ τ. —* Concinnius noster. *Λαμπρὰ δὲ πανσέληνος*

Digitized by Google

ἡ σελήνη ὅσα ἤγεν πλήθουσα, τὸ πρέσβιστον ἄστρον τῶν ἄλλων, ἢ τὸ τιμιώτατον, ὁ ὀφθαλμὸς καὶ τὸ φέγγος τῆς νυκτὸς πρέπει —.

vs. 467. α. (463.) *Ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν. οἱ κορυφιστῆρες τὰ προμετώπια κυρίως. — ἤδη βυλομένους ἐλθεῖν πρὸς ταῖς πύλαις.*

— 497. α. *Ὁ σηματουργὸς δ' ἁ τίς. ὁ δὴ ποιήσας τὴν ἀσπίδα — — ἐκ τῆς εὐεξάπτου ὕλης τικτόμενοι.*

— 503. (500.) *Ἔνθεος δὲ Ἄρην βακχᾷ. βακχᾷ δὲ καὶ — — γράφεται δὲ καὶ βάκχᾳ καὶ συντάσσεται — μαινομένη.*

— 539. *Ἀνδρόπαις ἀνήρ. ἢ ὁ παῖς ὁ νεωστὶ εἰς ἄνδρας ἐλθὼν, ἢ ὁ ἐν τῇ — ὤν — τὸν υἱὸν τῆς Ἀταλάντης. γρ. καὶ Ἀντιόπης, ἥτις καὶ Παρθ.*

— 545. (541.) *Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος. τὸ περὶ τῆς σφιγγὸς, φησὶν —.*

— 548. (544.) *Λαμπρὸν ἔκκρυστον δέμας. πρὸς τὸ λαμπρὸν — — καὶ σιγὴν καὶ ἔκπληξιν ἐμποιοῦντα τοῖς βλέπουσι.*

— 549. (545.) *Φέρει δ' ὑφ' αὑτῇ φῶτα. φέρει δὲ ἡ σφιγξ — πλεῖστα βέλη ἰάπτεσθαι καὶ ἐμβάλλεσθαι. λέγει δὲ βέλη τὰς αὐτῆς ὄνυχας.*

— 562. *Ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν. ὅστις ὁ Ἄκτωρ, ὁ τῶ Ὑπερβίου ἀδελφός —.*

— 613. (609.) *Ταυτῷ κυρήσας. ἐπιτυχὼν ἐνδί-*

Digitized by Google

κως — καὶ τῇ αὐτῇ παγίδι παγείς. γράφεται καὶ πλαγείς.

vs. 629. *Χεῖρα δ' ὑ βραδύνεται. χεῖρα δὲ ὁ βραδὺς ἐστιν, ὥστε ἁρπάσαι καὶ προσβαλεῖν* (impr. *προσλαβεῖν*) *τὸ δόρυ εἰς μέρος ἐχθρᾶ γυμνωθὲν τῆς ἀσπίδος. ὁμῶς δὲ εἰ καὶ ἀνδρεῖός ἐστιν ἕτος καὶ ἐπιτήδειος· ἀλλὰ τῷ θεῷ ἐστι δῶρον εὐτυχεῖν τὸς ἀνθρώπους.*

— 648. *Ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔκυκλον σάκος. Εὔκυκλον γράφεται καὶ εὔθετον ἀντὶ τοῦ καταβαστακτόν. θεῖναι γὰρ τὸ ἐναγκαλίζεσθαι λέγουσιν Ἀττικοί· ὡς τὸ ὅπλα ἔθεντο ἀντὶ τοῦ ἔλαβον. θεῖναι γὰρ τὸ ἀναλαβεῖν λέγουσιν Ἀττικοί· ὡς τὸ ὅπλα ἔθεντο ἀντὶ τοῦ ἀνέλαβον.*

— 668. *Εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς. ἐὰν δὲ ἡ παρθένος ἡ παῖς τοῦ Διὸς — — ἦγεν τὸ τὴν Δίκης βοηθῆσαι αὐτῷ — ἡμᾶς.*

— 704. (700.) *Κακὸς ὁ κεκλήσῃ. γράφεται δειλός.*

— 702. *Ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι. ἀδακρύτοις, ἀναγήτοις (ἀναλγήτοις) διὰ τὸ τυφλὸς εἶναι τὸς ὀφθαλμὸς τοῦ Οἰδίποδος καὶ μὴ δυναμένους διὰ τὴν πήρωσιν κατάγειν αὐτὸς δάκρυα.*

— 770. *α. Δέδοικα δέ. φοβοῦμαι μὴ* — in fine *χρησμοδοτηθεῖσαι δὲ κεχωρίσθη τῶν τέκνων τῶν κρειττόνων τῶν ὀφθαλμῶν.* Quae spectant ad vers. 790.

— 790. *Ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη. ἦγεν τὸς δύο*

Digitized by Google

ὀφθαλμὸς αὐτῷ ἐτύφλωσε τῇ χειρὶ, τῇ καὶ τὸν πατέρα Λάϊον φονευσάσῃ.

vs. 803. (799.) *Καὶ πύλας φερεγγύοις.* γρ. *καὶ φερεγγύας, ἵν' ᾖ πρὸς τὸ πύλας φερεγγύας, τὰς δυναμένας φέρειν τὴν ἐγγύην.*

— 828. *Ὦ μεγάλε Ζεύς. ὦ μέγιστε Ζεῦ — ἆρα χαίρω καὶ ὑμνήσω καὶ παιανίσω ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως σωτηρίᾳ — — καὶ οὐχ ὅσιον κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν —.*

— 834. *Ἀτέκνους. τοὺς ἐπὶ κακῷ τεχθέντας ἢ ἀτέκνους θανόντας.*

— 915. (911.) *Διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία. οὐδεὶς ἔπαινος* — sub finem *μέμφονται δὲ οἱ φίλοι τὸν διαλλακτῆρα αὐτῶν σίδηρον, ὡς ἀδετέρῳ χαρισάμενον.* suprascr. vulgatum. Postea consentit cum vulgato legens *ἀνελόντι.*

— 923. *Δαΐφρων. ἤτοι διακόπτων τὰς φρένας οὐκ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων.*

— 948. *Πικρὸς λυτὴρ νεικέων. χαλεπὸς καὶ πικρίας καὶ ὀδύνης αἴτιος —.*

— 984. *Οἰδίπου σκιά. σκιὰν Οἰδίποδος — εἶναι δοκεῖ* γρ. *καὶ ἐδόκει καὶ ὁ τέλειος ἄνθρωπος.*

— 993. (981.) *Δίυγρα. ζῶντα πήματα χεόμενα καὶ πολλά.* Interpretatio sane poetica. Videtur ei *δίυγρον* fuisse *recens, vegetum,* ut Sophocl. in Electra vs. 260. An scripsit *ζέοντα*?

— 998. *Σὺ τοίνυν οἶσθα. σὺ οἶδας — τῷ ἀδελφῷ σου πολεμήσας.*

Digitized by Google

vs. 1013. *Δοκοῦντα καὶ δόξαντα. ὁ κήρυξ ἐλθὼν — ῥιφέντα βρωθῆναι ὑπὸ τῶν ὀρνέων —.*

— 1030. (1024.) *Καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν. καὶ μήτε τούτῳ ἑπακολουθῆσαι θύματα τὰ ἐπὶ τοῖς — ἔργαις. —*

— 1073. *Τίς ἂν ταῦτα. τίς ἂν ἂν πεισθείη — γνώμης;*

Digitized by Google

HUETII EMENDATIONES ET TEXTUS ET SCHOLIORUM.

vs. 115. β. Δολοσύνας ὑπέρ. δολείας ὑπὲρ τῦ μὴ λύσαι. corr. δολεῦσαι.

— 147. α. Λύκει' ἄναξ, λύκειος γενῦ. λύκειόν φασι — οἷον ὥςπερ λύκος αὐτοῖς ἐφόρμησεν. corr. ἐφόρμησον, ἀνθ' ὧν —.

— 254. Κυκλωμένων. corr. κυκλώμενον.

— 339. Ὠμοδρόπ. νόμος γάμε, δι' ἃ ἅπω πεπανθεῖσα παρθενεία δρέπεται.

— 371. (367.) Εὐτυχῆντος. φορῆντος εἰς εὐνάν.

— 575. α. Ὑπερμήστρας. corr. Ὑπερμνήστρας.

— 588. β. Τὰς ἐγγενεῖς. τὰς ἐν τῷ — ἀντὶ τὰς ἐκ προγόνων —. corr. τᾦ.

— 664. α. Ἐπωνύμῳ δέ. τᾦτό φησιν — φιλονεικίᾳ. corr. πολυνεικίᾳ.

— 708. β. Πῶς. τὸ πῶς ἐνταῦθα — καὶ ἱκέτευσον τὴν τᾦ πατρὸς ἀρὰν ἀπελάσαι.

— 803. Στένει δὲ πύργος. corr. στέγει.

— 831. α. Ἀτρύμονες. ἐν κακοῖς — ἢ ὃς πολλὰ κακὰ ἐδάμασαν. corr. ὃς μή.

— 948. Ὅμαιμοι. διὰ τὸ addit ὁμᾦ μεμίχθαι αὐτῶν αἷμα.

Digitized by Google

vs. 961. β. *Τ'ὸν ὀξὺν νόμον. τὸν ὄρθιον — καὶ δεῖγμα ταῖς νίκαις ἱστῶσι τρόπαιον.* corr. *τῆς νίκης.* et *τοσῶτον ὑπερβαλλομένη τὰ'πρὸς δυστυχήματα.* corr. *πατρὸς δυστυχ.*

— 1015. β. *Ἐπ' εὐνοίᾳ. ἐπὶ φιλίᾳ — ἀγαπητὸν καὶ ἀπόδειχτον.* corr. *ἀπόδεκτον.*

— 1016. β. *Ἔδοξε. ἔφανε καλόν — ἀποδείκτοις.* iterum *ἀποδέκτοις.*

— 1055. α. *Ἤδη τὰ τῶδε. τὰ περὶ τῆς τ. τότε τῷ Πολ. ὑπὸ θ. ἃ κέκριται κακῶς.* corr. *καλῶς. ἀλλὰ τίμιος.* corr. *ἀλλὰ ἄτιμος καὶ ἔτος παρὰ θεοῖς.*

— 1078. *Ἄχος.* corr. *ἄκος.*

Digitized by Google

VARIETAS LECTIONIS AD AESCHYLI PERSAS. COD. MMDCCLXXXVII.

vs. 13. *Ὄιχωκε.*

Νέον δ' ἄνδρα βαΰζει. τὸν ἐξάρχην ἔχειν ἡγεμόνα διὰ βοὴν ἐπικαλεῖται. ληπτέον δὲ τὸ ἔχειν ἡγεμόνα ἔξωθεν.

— 22. *Ἀστάσπης. γρ. καὶ Ἀστάσπις.*

— 33. *Πολυθρέμμων. γρ. πολυθέμων? ὁ πολλὰ θέματα ἔχων?*

— 35. *Πηγαστταγών. γρ. πηγᾶς ταγῶν.*

— 40. *Πλῆθός τ' ἀνάριθμοι. γρ. πλῆθος καὶ τ' ἀνάριθμον.*

— 43. *Μιτρογαθὴς* adnotatum in schedis Brunckii.

— 51. *Θάρυβις. γρ. Θάρβις.*

— 54. *Πέμπει σύρδην. ἔσθι δέ. γρ. σύδην ἀντὶ τῦ ὁρμητικῶς, ἃ ἡ χρῆσις ἐν τοῖς ἑξῆς.*

— 56. *Τὸ μαχαιροφόνον. γρ. μαχαιροφόρον.*

— 67. *Χώραν. γρ. χθόνα.*

— 76. *Ἐχυροῖσι. γρ. ὀχυροῖσι.*

— 78. *Χρυσογόνυ. γρ. καὶ χρυσονόμυ.*
Ἰσόθεος φώς. γρ. ἰσόθεον φῶς.

— 84. *Ἄρην. γρ. Ἄρη. κοινῶς.*

Digitized by Google

vs. 85. *Δόκιμος δ' ἤ τις ὑποστάς.* γρ. *ἐπιστὰς ἦγεν ἐναντιαθεὶς μαχεσάμενας ἀντιστάς.*

— 108. *Πνεύματι λαύρῳ.* γρ. *λάβρῳ.*

— 109. *Πόντιον ἄλσος.* γρ. *ἄλγος.*

— 125. *Καὶ πεδοστιβὴς λεώς.* γρ. *πεδοτριβὴς, τῦτ' ἔστι πεζός.*

— 127. *Μελισσάων.* γρ. *μελισσῶν.*
Ὀρχάμῳ. γρ. *ὀρχάμοιν.*

— 137. *Λείπεται μονόζυξ.* γρ. *μονόννυξ ἤτοι μόνη τὴν νύκτα διάγουσα.* Illud est *ἐστερημένη τῦ ἀνδρός.*

— 149. *Φάος ὁρᾶται μήτηρ βασιλέως.* γρ. *ὁρμᾶται καὶ ἔρχεται.*

— 154. *Μῆτερ.* γρ. *μέρων.* an *μητέρων*?

— 156. *Εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε.* γρ. *ἐφέστηκε, ἐναντιώθη, ὑπεχώρησε.*
Στρατῷ. *ἀπὸ τῦ στρατῦ* ad marginem.

— 157. *Ταῦτα δὴ λιπῦσ' ἰκάνω χρυσεοστόλους δόμους.* γρ. *χρυσεοστόλμους.* suprascr. *χρυσεοστίλβους.* subscr. *χρυσεοπάστους, χρυσῷ κεκασμένους.*

— 168. *Πρὸς τάδ' ὡς ἔτως ἐχόντων τῶνδε.* γρ. *πρὸς τάγ'.*

— 169. *Γίγνεσθε* habent schedulae Brunckii.

— 187. *Τεύχειν ἐν ἀλλήλῃσι.* γρ. *τεῦχον. ἀπὸ τῦ κοινῦ τὸ ἐδοξάτην μοι.*

— 205. *Μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ. δρόμῳ.* γρ. *φόβῳ.*

— 206. *Πτεροῖς ἐφορμαίνοντα.* γρ. *σφαδάζοντα.*

— 216. *Τὰ δ' ἀγαθά γ' ἐκτελεῖν.* γρ. *Τ' ἀγαθὰ δ' ἐκτελῆ.*

Digitized by Google

vs. 215. *Εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτῶ τῶνδ'. γρ. τῷδ'. ἀντὶ τῶ τῶδε καὶ ἕνεκα τούτου.* Quae est interpretatio lectionis vulgatae.

— 218. *Γαίᾳ. γρ. γαίαν.*

— 226. *Ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά. γρ. ἐξιλεοῖτο.*

— 235. *Καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλος; πλῆτος ἐξαρκής. γρ. καὶ ἐξαρκεῖ.*

— 236. *Ἀργύρου πηγή τις ἐστιν αὐτοῖς θησαυρὸς χθονός. γρ. καὶ αὐτοῖς ἐστι.*

— 244. *Ἀλλ', ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον. γρ. καὶ νημερτεῖ λόγῳ.*

— 250. *Ὅλβος, τὸ Περσῶν. γρ. καὶ Πέρσαις.*

— 273. *Ἁλίδονα σώματα πολυβαφῆ. γρ. καὶ ἁλιδνά.*

— 276. *Οὐδὲν γὰρ ἦρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο. γρ. καὶ ἀπώλετο.*

— 279. *Δυσαιανῆ Πέρσαις. γρ. καὶ δυσεανῆ ἤγαν πολυποίκιλον.*

— 280. *Δαΐοις, ὡς πάντα παγκάκως. ἤτοι πολεμικοῖς. ἤτοι καταχοπεῖσι καὶ μεριοθεῖσι. ἤτοι διακεκομμένοις ἢ πρὶν ὦσι πολεμικοῖς.*

— 282. *Ὦ πλεῖστον ἔχθος. γρ. ἄχθος.*

— 309. *Πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου. γρ. Αἰγυπτίων.*

— 311. *Φαρνῆχος, οἵγε. γρ. οἵτε.*

— 320. *Πένθος παρασχὼν, Σεισάμης. γρ. καὶ Σεισάρμης.*

— 321. *Θάρυβις πεντήκοντα. γρ. καὶ Θάβυρίς τε.*

— 327. *Τοιῶνδέ γ' ἀρχόντων. γρ. καὶ ἐπαρχόντων.*

Digitized by Google

vs. 326. *Ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς.* γρ. *νηλεῶς*, non *ἀνηλεῶς*, ut MS. Guelf.

— 350. *Ἡ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας.* γρ. *καὶ κατακαυχήσας.*

— 362. *Εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα.* γρ. *φλόγα.*

— 374. *Ἑτροποῦτο κώπην σκαλμόν.* γρ. *καὶ σκαρθμόν. Σκαλμὸς λέγεται ὄρθιον ξύλον, εἰς ὃ εἰσέρχεται ἡ τρόπις.*

— 393. *Σάλπιγξ δ' ἀὐτῇ πάντ' ἐκεῖν' ὑπέφλεγεν.* γρ. *ἐπέφλεγεν.*

— 396. *Θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς.* γρ. *ἐμφανεῖς.*

— 397. *Τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐστόχως.* γρ. *εὔτακτον.*

— 409. *Κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ηὔθυνε.* γρ. *ἴθυνε.*

— 433. *Εὖ νῦν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν.* γρ. *καὶ μεσεῦσαι.*

— 434. *Ταιάδ' ἐπ' αὐτὰς ἦλθε συμφορὰ πάθος.* γρ. *πένθος.*

— 436. *Καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη.* γρ. *καὶ τύχης. Καὶ τίς ἂν γένοιτο ἐχθίων καὶ περισσότερος;*

— 455. *Ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δ' ἐ—.* γρ. *δέ.*

— 457. *Ὅποι τράποιντο.* γρ. *τράπωνται.*

— 478. *Ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων.* γρ. *λελεγμένων.*

— 491. *Χώραν ἀφικόμεσθ' ἐπ' Ἀξίου.* γρ. *καὶ*

Digitized by Google

ἀξείω (an voluit scribere *ἀξείνω*?!) *ἦγεν τῷ βαρβαρίῳ.*

Πάγαιον. γρ. *Παγγαῖον* et *Πάγχαιον*, non *Παγχαῖον.*

vs. 532. *Στρατιὰν ὄλεσας.* γρ. *ὤλεσας.*

— 534. *Πένθει δνοφερῷ. αἰολικῶς.*

— 538. *Τέγγυσσ', ἄλγυς.* γρ. *καὶ ἄχυς.*

— 543. *Πενθῆσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.* γρ. *καὶ ἀκορεστάτοις.*

— 547. *Γαῖ' Ἀσιὰς ἐκκενωμένα.* γρ. *καὶ ἐκμαινομένα.*

— 551. *Βαρίδεσσι ποντίαις.* γρ. *καὶ βαρίδες θ' αἱ πόντιαι.*

— 552. *Τίπτε.* γρ. *τί ποτε. θαυμαστικῶς.*

— 566. *Τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοιροι.* γρ. *πρωτόμοροι· οἱ πρῶτοι θανόντες οἳ ἐν Σαλαμῖνι ἀποθανόντες.*

— 569. *Στένε καὶ δακνάζυ.* γρ. *δακρύζυ.*

— 585. *Οὐκ ἔτι δασμοφορῦσι.* γρ. *καὶ δαμοσφορῦνται.*

— 582. *Τὸ πᾶν δὴ κλύδωσιν.* γρ. *κλύοντες ἦγεν ἀκούοντες.*

— 606. *Τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων.* γρ. *καὶ τήνδ' ἄνις εὐτυχημάτων.* f. *ἄνευ εὐτυχημάτων.*

— 618. *Ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων.* γρ. *καὶ ταῖσδ' ἐν νερτέρων.* In contextu legitur *ταῖσδ' ἐνερτέρων.*

— 621. *Τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.* γρ. *καὶ τάσδ' ἐνερτέρων* continuo scriptum.

— 623. *Σύ τε.* γρ. *Σύ τ' εὖ.*

Digitized by Google

vs. 642. *Ἰόντ' αἰνέσατ'. γρ. καὶ ἰέντ'.*
— 677. *Νᾶες, ἄναες ἄναες ποι τριήρεις.*
— 679. *Πέρσαι γεραιοί. γρ. καὶ γηραλέοι.*
— 688. *Ὡς δυναστεύσας. γρ. ἐνδυναστεύσας.*
— 689. *Ἥκω. γρ. καὶ ἦλθον.*
— 710. *Πάντα γὰρ, Δαρεῖ, ἀκύση μῦθον ἐν βραχεῖ χρόνῳ. γρ. καὶ λόγῳ.*
— 712. *Τίνι τρόπῳ; λοιμῷ. γρ. λιμῷ* solemni errore.
— 721. *Ὧδ' ἔχει γνώμης. γρ. καὶ γνώμῃ.*
— 726. *Πᾶς λαός. γρ. λαὸς πᾶς.*
— 739. *Ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χὠ θεός. γρ. καὶ χὴ θεός.*
— 758. *Τόδ' ἄστυ Σ. ἐξεκ. πεσόν. γρ. καὶ κατὰ πεσσὸν ἦγεν δίκην ταυλίᾳ πέσσῃ.* (Vox neogr. si integra, a *ταυλὴ*, tabula. cf. Hesych. in *πεττοί· βόλια, ἐν οἷς ταυλίζουσι.*)
— 766. *Ἄρξας ἔθηκε πᾶσαν. γρ. πᾶσιν.*
— 771. *Πέμπτος δὲ Μέρδις ἦ. αἰσχύνη πάτρης (πάτρας). γρ. πάτρῃ (πάτρᾳ).*
— 788. *Εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τ. Ἑλλήνων τόπον. γρ. στρατόν.*
— 791. *Κτείνουσα λιμῷ τὰς ὑπερπώλους. γρ. ὑπερκόμπους.*
— 793. *Ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀρᾶμεν στ.*
— 804. *Ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων. γρ. καὶ δωρημάτων ἦγεν δεξιωμάτων.*
— 814. *Προὸς γῆ. γρ. καὶ γῆν.*
— 815. *Θῖνες δὲ νεκρῶν κ. τριτοσπόρῳ γονῇ. γρ. γένει.*
Θεῶν νεκρῶν δέ. γρ. τε.
Καὶ τριτοσπόρῳ. γρ. τριοσπόρῳ.

Digitized by Google

vs. 822. *Ὑπερφρονήσας.* γρ. *περιφρονήσας.*

— 831. *Λαβὲσ' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γάρ.* γρ. *παντᾶ ἦγεν πανταχῆ.*

— 835. *Μόνοις γὰρ, οἶδα.* γρ. *μόνης.*

— 843. *Ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε.* γρ. *μάλιστα γ'.*

— 896. *Ἑλλάνων.* γρ. *καὶ ἐλάνων* (*ἐλάων*?) *ἐλαύγων ἦγεν πορθῶν.*

— — *Ἀκάμαντον.* γρ. *ἀκάματον. ἄκαμπτον.*

— 925. *Ἀσία δὲ χθὼν, βασιλεῦ, γαίας.* γρ. *καὶ γαῖαν.*

— 955. *Δοτάμας.* γρ. *καὶ Δομάτας.*

— 1061. *Δυσβάϋκτος.* γρ. *δύσβατος.* In contextu est *δύσβακτος.*

Digitized by Google

SCHOLIA
CODICIS MMDCCLXXXVII.

vs. 13. *Νέον δ' ἄνδρα βαΰζει.* ἤτοι νεότητα πᾶσαν τῶν Περσῶν ἀνακαλεῖται ἢ Ἀσία, ἢ ἡ ψυχή μου.

— 21. *Οἷος Ἀμίστρης.* βασιλεῖς — ὑποτεταγμένοι δὲ τῷ Ξέρξῃ. τὰ μέν —.

— 414. *Ἀβροδιαίτων.* τοιοῦτοι γὰρ ὄντες — *Καμβύσῃ υἱὸς* (γράφεται πατὴρ) *πολεμήσας* — *καὶ ὑποχειρίως αὐτῷ πεποίηκεν* — *μήτε μοι Λυδῶν κήρυκας, μήτε μαστίγων* — (vitiose pro *καρύκας*. cf. Hesych.).

— 70. *Ἀθαμαντίδος Ἕλλης. Ἀθάμας ἔσχε* — — *πεποίηκε τῇ μαντείᾳ ἐπαναστρεφομένης μηδὲν ἕτερον λέγειν* —.

— 520. *Τμεῖς δὲ φαύλως. πρὸς τὸν χορὸν* — sub finem *καὶ τὸ Ὁρῶ δὲ φεύγοντ'* — *Φοίβῳ.*

— 525. *Ἐπίσταμαι μέν. οἶδα μὲν* — *ἀλλ' ὅμως κἂν ἐπὶ τοῖς ζῶσιν ἀνδράσιν εὔξωμαι, εἴπως τὸ μέλλον καλῶς ἀποβῇ.* suprascr. *ἀποβήσεται.*

— 523. *Ἥξω λαβοῦσα.* legit *ἄξω. ἐπάξω. ἢ στικτέον εἰς τὸ ἥξω. ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ἔπειτα ἥξω*

Digitized by Google

καὶ ἐπάξω δωρήματα γῇ τε καὶ ἕνεκα τῶν φθιτῶν ἤγαν τῶν νεκρῶν· λαβοῦσα ἀπὸ τῶν ἐμῶν οἴκων πέλανον καὶ θῦμα.

vs. 535. Στρατιὰν ὀλέσας. γρ. καὶ ὤλεσας, ἵν' ᾖ στιχτέον ἐν τέτῳ. ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν ὤλεσας τὴν στρατιὰν τῶν Περσῶν τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων. ἐλλειπτικῶς δὲ τὸ καὶ· καὶ τὸ ἄστυ τῶν Σύσων καὶ τῶν Ἐκβατάνων κατέκρυψας ἐν δνοφερῷ πένθει.

— 537. Κατερεικόμεναι. κατασχίζουσι ἐνεργητικῶς. ἐρείκη γὰρ εἶδος φυτοῦ εὐσχίστου.

— 551. Τὸ ποι καὶ τὸ τοι ἐπιῤῥήματα σχετλιαστικὰ καὶ ἀντὶ τοῦ φεῦ λεγόμενα· ποποῖ δὲ καὶ τοποῖ ἐπιῤῥήματα τὸ πῦ καὶ τὸ ἐκεῖσε.

— 554. Βαρίδεσσι ποντίαις. γρ. καὶ βαρίδες θ' αἱ πόντιαι. Βαρίδεσσι τοῖς ἀπὸ Βαρέως πόλεως ὄσι πλοίοις. ἢ βαρίδες λέγονται αἱ νῆες παρὰ τὸ βάρη καὶ φορτία φέρειν· ἀφ' ἧς καὶ φορταγωγοὶ καὶ φορτὶς ἡ αὐτή.

— 558. Πεζός τε γάρ. πεζός τε γὰρ — in fine post ἀπώλεσαν ἐκεῖ, ἦγεν αἱ τῶν Ἀθηναίων.

— 563. Διὰ δ' Ἰαόνων χέρας τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ' αὐτῶς ὡς ἀκούομεν. περισσοὶ οἱ δύο — — περὶ τὰς Κυχρείας οὕτως καλουμένας ἀπὸ Κύγχρου τινός.

— 581. Τοκῆες δ' ἄπαιδες. οἱ τοκῆες — καὶ τοῖς τέλεσιν ὑποκεῖνται, ἃ ἔθος ἦν — .

— 600. Φίλοι κακῶν. ὦ φίλοι, ὅστις — καὶ εἰς τὸ ἑξῆς φαντάζεσθαι.

Digitized by Google

ve. 613. *Βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς. ἁγνὴν τὴν βῶν — καὶ φωτεινὰ καὶ ἀρύπαντα* (leg. *ἀφρύπαντα*).

— 616. *Ἀκήρατόν τε ποτόν. γάνος τόδε — ἀγριωπῷ διὰ τὴν μέθην —.*

— 619. (616.) *Ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα. πάρεστι γῶν — θαλλόσης τοῖς φίλοις* pro *φύλλοις.*

— 651. *Ἀϊδωνεὺς δ' ἀνίει Δαρεῖον — Δαρειάν. ὁ Ἀϊδωνεὺς — κεκλημένον ἢ ἄνακτα Δαρειάν. ἔοικεν ὁ Δαρεῖος καὶ Δαρειὰν λέγεσθαι. ἢ τὰν Δαρείαν ψυχὴν ἀνάπεμψον.*

— 656. *Θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο. θεομήστωρ — ὃ μόνον δὲ ἐκαλεῖτο — ἡνιόχει ἢ ἀνεπτέρω καὶ ταχύτατον ἐποίει τὸν στρατόν.*

— 677. *Τί τάδε δυνάτα δυνάτα. Συντάσσεται δὲ καὶ τῇδε, τὸ τάδε πρὸς τὸ τῇ γῇ ἀποδιδόμενον.*

— 683. *Ὦ πιστὰ πιστῶν. τὸ τῷ Δαρείῳ* — in fine *ἀνέδωκέ με.*

— 686. *Λεύσσων δ' ἄκοιτιν. ἐγὼ δὲ βλέπων — φοβοῦμαι, μή τι κακὸν αὐτῇ ἐπιγέγονε —.*

— 693. *Ὅμως δ' ἐκείνοις. ἤτοι, μέγα κἀγὼ — ὡς οἱ λοιποὶ τῶν τεθνεώτων ἥκω —.*

Τάχυνε ἦγεν ταχέως λέγε, ὡς μὴ μεμφθῶ ἕνεκα τῶ χρόνω. ac si Imperativum legisset, sed in contextu est *τάχυνα.*

— 705. (700.) *Ἀλλ' ἐπεὶ δέος. εἰπόντος τῷ χορῷ* — in fine *ἵνα μάθω τί πάσχετε.*

— 719. (714.) *Τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων. Λέγεσι, τὸν Δαρεῖον ἐσχηκέναι παῖδας ἑπτὰ, Σμέρδιν καὶ ἄλλους διαφόρους ἀπὸ διαφόρων παλλακῶν·*

Digitized by Google

τὸν Ξέρξην δὲ μόνον σχεῖν παῖδα ἐν βασιλικῇ ἀρχῇ, ὃς καὶ βασιλεὺς ἀνηγορεύθη. νόμος μὲν γὰρ τοῖς Πέρσαις τὸν πρῶτον υἱὸν τῆ βασιλέως ἀναγορεύεσθαι βασιλέα. προετιμήθη δὲ ὁ Ξέρξης, εἰ καὶ ὕστερος ἦ διὰ τὸ ἐν τῇ βασιλείᾳ γεννηθῆναι ἑπτὰ ὧν ὄντων τῶν υἱῶν Δαρείῳ, καὶ ὁ τῆ Ξέρξῃ, ἄλλῃ τινὸς προτέρᾳ ὑπάρχοντος τῶν ὅλων, διὰ τῦτο καὶ ὁ Δαρεῖος ἠρώτησε· τίς τῶν ἐμῶν υἱῶν ἐστρατηλάτει;

vs. 720. (715.) Ἠπείρῳ πλάκα. πλάκα γάρ φασι πάντα τὸν πλατὺν καὶ ἐπίπεδον τόπον.

— 743. Νῦν κακῶν. ἔοικεν εὑρεθῆναι καὶ ἀνοιχθῆναι τοῖς φίλοις — πηγή. Ἄλλως· ὡς ἡ πηγὴ τὸ μὲν τῆ ὕδατος ἀναδίδωσι πρὶν ἄλλο δὲ μετ' αὐτὸ ἀναβλύζει, ὕτω καὶ ἐνταῦθα.

— 747. Ὅστις Ἑλλήσποντον. ἢ ὡς ὅτι θεῖαι δυνάμεις ἐπεκάθηντο φυλάττουσαι τὰς τόπους, ἃς διῆλθεν ἡ Ἰώ.

— 753. Δέδοικα, μὴ πολύς. φοβοῦμαι — τῆ φθάσαντος ἤτοι τυχόντος.

— 776. Πέμπτος δὲ Μάρδος. γράφεται καὶ Πέμπτος δὲ Μάρδ. αἰσχύνειν ἦρξε πατρί.

— 781. (776.) Κἀγὼ πάλῃ τ' ἔκυρσα τἄπερ ἤθελον. Legitur etiam vulgatum.

— 794. (789.) Αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ. αὐτὴ γὰρ ἡ Ἑλλὰς συμμαχεῖ ἐκείνοις τοῖς Ἕλλησι διὰ τὸ τὰς μὲν τρέφειν ἐν τοῖς οἰκείοις καρποῖς· τὰς δ' ὑπερπώλους καὶ πολυίππους, ἦγεν τὰς Πέρσας· ἢ τὰς ὑπερκόμπους ἦγεν τὰς ἀλαζόνας φθείρασα ἐν λιμῷ.

Digitized by Google

vs. 805. (800.) *Κεἴπερ τάδ' ἐστί, πλῆθος ἔκκριτον. καὶ ἐάν περ τάδε τὰ πεπρωμένα ἀληθῆ τυγχάνωσιν* — .

— 860. (855.) *Πρῶτα μὲν εὐδοκίμα. πρῶτα μὲν ἀπεφαινόμεθα* — *καὶ ὁρμῶμεν* — .

— 900. *Κατὰ κλῆρον Ἰόνιον πολυάνδρες. καὶ τὰς εὐκτεάνους καὶ πλησίας τῶν Ἑλλήνων τὰς πολυάνδρους, ἤτοι τὰς κλῆρον καὶ λάχος ἐχούσας τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐκράτυνε καὶ ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος ἔσχε. τινὲς δὲ τὸ κτέαν, κατὰ κλῆρον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν πλοῦτόν φασιν.*

— 929. (922.) *Πάνυ γὰρ φύστις. ὥσπερ πύθω, πύσω, πύστις, ἡ ἐξ ἀγγελίας μάθησις, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ φύω, φύσω, φύσις (φύστις), ἡ φυὴ καὶ ἡ φύσις.*

— 933. (925.) *Γαίας. γράφεται δὲ καὶ γαῖαν. καὶ συντάσσεται οὕτω· κέκλιται καὶ ἔκλινον τὸ γόνυ ἐπὶ τὴν γαῖαν.*

— 941. (934.) *Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος. Μαριανδυνοὶ αὐλοί — Οἴαγρον τὸν Μαρσύα πατέρα· εἰσὶν οἱ Μαριανδυνοὶ ἔθνος Παφλαγονικόν.*

— 954. (945.) *Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα. ὁ Ἄρης — ὁ ἑτέροις ἦγεν τοῖς Ἕλλησιν ἀλκήν* — .

— 968. (959.) *Ἐκ ναὸς ἐρρόντας. ἀντὶ τοῦ φθαρέντας. τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ. τοιοῦτον ἐστὶ καὶ τό· Ὦ κλινα (κλεινὰ) Σαλαμὶς, σὺ μέν πω ναίεις, ἀντὶ τοῦ κατοικῇ. καὶ τό· Πόλις ναιετάσσα, ἀντὶ τοῦ κατοικουμένη.*

— 985. (977.) *Ὀφθαλμὸν μυρία μυρία πεμπαστάν. ἆρα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν — ἔνθα καὶ οἱ λοιποί; τινὲς δὲ καὶ τὸν ὀφθαλμὸν τῶν Περσῶν φασι.*

Digitized by Google

vs. 1059. (1046.) *Κἀπιβόα τὸ Μύσιον. τοῦτ' ἐστὶ τὸ θρηνητικόν. οἱ γὰρ Μυσοὶ καὶ — θρηνητικοί.* — 1062. (1055.) *Ἄπριγδ' ἄπριγδα. ὁ χορὸς, εἰπόντος — τίλλω τὰς τρίχας ἀντὶ τοῦ τίλλε. καὶ χειροψάλλας Διονύσιος ὁ τίλλων τὰ μόρια τῶν γυναικῶν.* Claudit his verbis impeditis atque constructione laborantibus, in quibus describendis forte ipse erravi: quumque codex, quem non semel, sed centies desideravi, ad manum non sit, ne hoc quidem scio, utrum meliora, quod dubito, inde peti possint. *Ὁ γῆν θαλασσῶν Περσικωτάτῳ θράσει καὶ χωμάτων θάλασσαν καὶ φυσσῶν (φυσῶν) μέγα τοῖς Ἀττικοῖς ἄθυρμα δείκνυται Ξέρξης.*

Digitized by Google

AESCHYLI PERSAE.

CODEX MMDCCCLXXXVI.

vs. 9. *Πολυχρύσε στρατιᾶς.* *πολυχρύσους στρατιάς.*
— 30. *Καὶ Μασίστρης*
Ὁ τε τ. ε. Ἰμαῖος
Φ. δ' ἵππων τ. ε. Σ.
— 35. *Λἰγυπτογενὴς.*
— 38. *Ἀριομάρδος.*
— 44. *Ἀρκεύς τ'. Ἀρκτεύς.*
— 46. *Ἅρμασι πολλοῖς. πολλοῖς ἅρμασιν.*
— 59. *Περσίδος αἴης. αἴας.*
— 66. *Βασιλ. στρ. εἰς ἀν-*
τίπορον γ. χώραν
Λινοδ. σχ. πόρ-
θμὸν ἀμείψας.
— 73. *Ἐπὶ π. χθ. ποιμα-*
νόριον θ. ἐλαύνει
Λίχοθ. πεζ. ἔκ
Τε θαλάσσης.
— 76. *Ἐχυροῖσι*, ut versu 87.
— 80. *Φοινὶξ δέρμα δρ. φοινίκεα δέργμα.*

Digitized by Google

vs. 94. *Εὐπετέος ἀνάσσων.* εὐπετέως.
— 105. *Τε κλόνους*
Πόλεών τ' ἀναστάσεις
πύθη —
— 116. *Ταὶ κέν. μ. α. Σουσίδος*
Καὶ τὸ Κισσίων πό-
λισμ' ἀ. ἔσσεται.
— 122. *Βυσσίνοις δ' ἐ. πέπλοις*
Πέσῃ λακίς.
— 126. *Σμῆνος ὡ. ἐκλελοι-*
πεν μέλισσα σὺν ἀρ. στρατῷ
Τὸν ἀ. ἐξαμείψας
Ἀμφοτέρας ἅλιον —.
— 132. *Πίμπλαται δακρύμασιν*
Περσίδες δ' ἀκροπεν-
θεῖς· ἐ. π. φιλάνορι
Τὸν αἰχμήεντα θ. εὐνα-
τῆρ' ἀποπεμψαμένα.
— 157. *Χρυσεοστόλμους δόμους.* χρυσεοστίλβους.
— 158. *Εὐνατήριον.* εὐναστήριον.
— 167. *Ὄμμα γὰρ δόμων.* δόμου.
— 191. *Ἐν ἠνίαισι δ' εἶχεν.* ἐν ἡνίαιςιν εἶχεν.
— 201. *Βωμὸν προσέστην, ἀποτρ. δαίμοσιν.*
— 209. *Τμῖν δ' ἀκούειν.* ὑμῖν τ'.
— 225. *Παισὶ καὶ δ. ἐ. τήνδ' ἐκύρωσεν.*
— 230. *Τῆλε πρὸς δυσμαῖς.*
— 235. *Καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἀ. πλ. ἐξ. δόμων.*
— 305. *Θαλασσόπλακτον* (pro *θαλασσόπλαγκτον*).
— 311. *Μέταλλος.*
— 316. *Ἀρτάβης τε Βάκτριος.*

Digitized by Google

vs. 317. *Σκληρᾶς ἔποικος —*
Ἀμίστρης.
— 320. *Σησάμης. Σισάρμης.*
— 324. *Σύνεσίς τε πρῶτος αὐτὸς εἰς εὐψυχίαν.*
— 325. *Κιλίκων ἄρχος.*
— 327. *Τοιῶνδ' ἀρχόντων νῦν ὑ. πέρι.*
— 332. *Πόσον δὲ πλῆθος. πῶς δὴ πλῆθος.*
— 334. *Μάχην συνάψαι ναίοισιν.*
— 335. *Ἦν* pro *ἄν.*
— 357. *Νεῶν ἐπενθορόντες. ναῶν ἐπανθορόντες.*
— 360. *Ἕλληνος ἀ. ἀ. τῶν θεῶν φθόνον.*
— 370. *Ὑπ' ἐκθύμω. ὑπερθύμω.*
— 373. *Δεῖπνόν τ' ἐ. ναυβάτης τ' ἀνήρ.* supra scr. *ναυάτης ἀνήρ.*
— 374. *Ἐτροπᾶτο. τροπᾶτο.*
— 383. *Κρυφαῖον ἐ. ἀδαμῆ. ἀδαμᾶ.*
— 387. *Μολπηδὸν ηὐφήμησεν. εὐφήμησεν.*
— 394. *Εὐθὺς δ. κ. ῥ. ξυνεμβολῇ. ξὺν ἐμβολῇ.*
— 415. *Ἑλληνικαί τε. δέ.*
— 423. *Ἀγαῖσι κ. θραύσμασιν. θραύμασιν.*
— 432. *Πέρσαις τε καὶ προπ. βαρβάρων. βαρβάρῳ.*
— 433. *Κακὸν — αὐτοῖς — πένθος.* forte *πένθος συμφορά.*
— 438. *Ἐλθεῖν, κ. ῥ. ἐς. εἰς.*
— 439. *Περσῶν ὅσ. ἡ. ἀ. φύσιν. φύσει.*
— 442. *Αἰσχρῶς δυστυχεστάτῳ.*
— 476. *Νηῶν* iterum, sed non constanter.
— 481. *Διώλλυθ'. διώλυθ'.*
— 482. *Δίψει πονοῦντες οἱ δ' ὑπ'. οἱ δ' ἐπ'.*

Digitized by Google

vs. 491. *Χώραν ἀφ. ἐπ' Ἀξίου. Ἀξιοῦ.*
— 492. *Πάγχαιον.*
— 503. *Μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων. φλεγμαίνων.* Suprascr. puncta (:).
— 527. *Καὶ παῖδ' ε. π. δ. ἐ. πρόσθεν, μόλοι.* suprascr. η.

Versus 550 — 558. *Ξέρξης* ad vocem *τοτοῖ* usque desiderantur.

— 565. *Δυσχειμέρως* et *δὴ* v. 566. ante *φεῦ* omissum.
— 575. *Σκύλλονται. σκύλονται.*
— 578. *Τυχῆες δ' ἀ. δ. ἄ. ἔῤῥανται=*
— 581. *Ὀδυρόμενοι.*
— 585. *Οὐκ ἔτι δασμοφορῆσιν.*
— 588. *Βασίλεια.* Additum *ἡ βασιλική.*
— 619. *Ὦ τύμνοις ἐπευφημεῖτε τόνδε δαίμονα.*
— 621. *Τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέρων θεοῖς.*
— 632. *Ἦ ῥ. ἀ. μ. μακαρίτας=*
Ἰσοδ. —
— 639. *Ἀλλὰ σ. μ. γ. τ. κ. ἄλλοι=*
Χθονίων ἀ. δ. μεγαλαυχῆ.
— 648. *Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς=*
Ἀνείης Ἀϊδωνεὺς=
— 653. *Θεομήστωρ τ' ἐ. π. Θεομήστωρ=*
— 656. *Βαλλὴν, ἀρχαῖος Βαλλὴν=*
Ἴθι, ἴκω.
— 663. *Ὅπως κ. τ. κλύῃς*
Νέα τ' ἄ=
— 668. *Ὄλωλεν.*
— 673. *Περὶ τᾷ σᾷ δ. διάγαιεν δ' ἀμάρτια=*

Digitized by Google

v. 680. *Στένει, κέκοπται καὶ ταράσσεται.*
— 686. *Ἄλλως τε πάντως θ' οἱ.*
— 705. *Γίνεται.*

—

— 792. *Ἀλλ' εὐστελῆ τοι λεκτὸν ἀρᾶμεν στόλον.*
— 814. *Πρὸς γῆν. πρὸς γῇ.*
— 815. *Θῖνες νεκρῶν τε καί.*
— 843. *Ἄλγη, μάλιστα δ' ἥγε συμφορά.*
— 853. *Ἄμαχος βασιλεὺς=*
Ἰσόθ. Δ. α. χώρας=
— 859. *Ἀπόνως ἀπαθεῖς=*
Εὐπράσσοντας ἄ. ἐ. οἴκους, sine *ἡμᾶς.*
— 865. *Οἵαι Στρυμονίᾳ*
Πελάγους Ἀχελῳ=
ἴδος ε. π.
— 869. *Κατὰ χέρσον ἐληλα=*
μέναι — .
— 882. *Νάξος, Μύκων=*
Τήνῳ δὲ συνα=
— 888. *Καὶ Ῥόδον, ἣ δέ.* F. voluit scribere *ἠδέ.*
— 896. *Ἑλλάνων ἐκράτυνεν=*
Σφετέραις φρεσίν=
Ἀκάματον δὲ παρῆν=
— 910. *Εἰσιδόντ'.*
— 925. *Ἀσία χθὼν* sine *δὲ — γαῖαν=*
— 928. *Μέλεος, γ. γ. κ. πατρίᾳ=*
Κακὸν ἀ. ἐγενόμαν.
— 957. *Λιπών. προλιπών.*
— 979. *Σησίμα.*

Digitized by Google

vs. 994. *Τόλμαν αἰχ. ἀκ.*
— 1021. *Τραπέντα ναύαρχον ἐρεῖς ὅμιλον;*
— 1026. *Πλεῖον. πλέον.*
— 1037. *Ὀττοττοττοτοῖ.*
— 1064. *Πέμψω τοί σε.*

Digitized by Google

HUETII
EMENDATIONES ET ADNOTATIONES.

vs. 12. Ἀσιαδογενής.

— 87. (85.) Οὔτις. ἴσως ὅστις hoc sensu: Quicunque tot viris poterit obsistere, idem maris fluctus sistere possit.

— 105. Πολέμοις πυργοδαΐκτας.
Schol. ultima vox χαίρουσι pro χαρίζουσι.

— 111. (109.) Ἄλσος. ob navium malorumque multitudinem.

— 130. Κοινόν. utrumque promontorium antea mari divisum, nunc commune est terrae utriusque, postquam ponte conjunctum est.

— 199. Χεροΐν.

— 211. Κακῶς δὲ πρ. ὐχ ὑπεύθυνος πόλει. ἴσως πέλει pro πόλει.

— 236. Ἀργύρου — θησαυρὸς χθονός. Terrae fecunditas ipsis est pro ingenti thesauro.

— 363. Λήξῃ, κν. δ. τέμενος. Coeli lucida templa. Lucretius.

— 393. Σάλπιγξ — ἐπέφλεγεν. Martemque accendere cantu. Virgil.

— 419. Ἄκται δὲ — ἐπλήθυνεν. ἐκπλήθυνον.

— 430. Πλῆθος τοσατάριθμον. Schol. τοσοῦτ' ἀριθμόν.

Digitized by Google

vs. 457. *Πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν πέτρησιν.* saxa manualia. cf. Tacitus.

— 481. *Κρηναῖον γάνος.* Non videtur nomen proprium esse. v. 614. *ἀμπέλου γάνος.*

— 482. *Κενοί.* anheli,

— 526. *Πιστοῖς.* correxit *πιστάς.*

— 558. *Νᾶες ἄγαγον.* Naves Persarum.
Νᾶες ἀπώλεσαν. Naves Graecorum.

— 571. *Οὐρανὶ ἄχη.* a Diis immissa. v. 580.

— 630. Schol. *ἦγεν νικήσοντα* pro *νικῆσον τὰ.*

— 685. *Οὐκ εὐέξοδον.* facilis descensus Averni, sed revocare gradum etc. Virgil.

— 739. *Ἀλλ' ὅταν σπ. τις αὐτὸς.* pro *αὐτῷ χῷ θεὸς συνάπτεται.*

— 758. *Ἔνδον αἰχμάζειν. ἀκμάζειν.* v. 784. *Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ.*

— 775. (771.) Schol. *ἴσως Μαρδίου* pro *Μαρφίου.*

— 776. (772.) Schol. *Μαρδίᾳ* et postea *θηλείας αἰσθανόμενος* pro *θησείας.* Delevit verba *Ἀρταφρ. κ. Δαρ. ἄθλον* usque ad *δεινῶν.*

— 798. (794.) Schol. *Μαρδώνιος* pro *ὁ γὰρ Μαρδών.*

— 860. (855.) *Πρῶτα μὲν εὐδοκίμου.* *εὐδόκιμοι* legit.

— 857. *Τὰ πύργινα.* urbes omnes juxta leges regebant.

— 910. *Τήνδ' ἡλικίαν.* Hoc videtur ad senes illos referri, quos cum solos superstites obvios habeat, recordatur florentis illius juventutis Xerxes, quam amisit.

— 1039. *Ἔρεσσ' ἔρεσσε. ἄρασσ' ἄρασσε.*

Digitized by Google

AESCHYLI AGAMEMNON.

HUETII ADNOTATIONES.

In hypothesi sub finem ἑξηκοστῇ.

vs. 11. Ἥδε γὰρ κρατεῖν Γυναικὸς ἂν δρόβυλον ἐλπίζω κέαρ. Ita placiturum me spero mulieri, si noctes insomnes duxero.

— 76. Ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
Ἐντὸς ἀνάσσων
Ἰσόπρεσβυς, ἄρης δ' ἐκ ἔνι χώρᾳ.
Quando juveniles medullae in vetulo corpore aestuant et Martius ardor inest in loco sibi non convenienti, tunc — .

— 80. Τρίποδας μὲν ὁδὸς Στείχει. Μὲν ὁδὸς. ἴσως μεθ'. Hypallage. incedit per vias tripodes pro tribus pedibus incedit per vias.

— 137. Οἴκῳ γὰρ — διὰ τὸ τὸν κύοντα τὸν λαγὼν ἀποκτεῖναι.

— 234. Γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγάν. ἀρωγά.

— 246. Βίᾳ χαλινῶν — αὐτὴν pro αὐτὸν λαλεῖν.

— 267. Γαίας μονόφρεφρον. an quod ad eam unicus aditus patet?

Digitized by Google

vs. 314. Ὥτρυνε θεσμὸν μοὶ (pro μὴ) χαρίζεσθαι πυρός.

— 353. Θεοῖσι δ' ἀμπλάκητος. ἂν ἀμπλάκητος.

— 396. Προβωλόπαις ἄφερτος ἄτας — ἄκος. ἴσως ἄχος, τῶν Ἀτρειδῶν δηλονότι.

— 402. Μελαμπαγής. ferro accinctus Agamemnon aerei alicujus instrumenti similis ictibus et assultibus illatam sibi injuriam ulciscitur et, ut puer avem, sic Paridem persequitur.

— 449. Ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης reddit urnas aureas.

Ἐν μάχῃ δορός. qui gravi hasta in proeliis utitur.

— 455. Εὐθέτως.

— 459. Τάδε σιγᾷ, τίς βαΰζει.

— 492. Ἔπειτ' ἀλλαγᾷ. ἴσως ἐπί τ' ἀλλαγᾷ. δηλονότι πυρός.

— 507. Πυρός. non face accensa, sed conceptis verbis Trojae expugnationem nuntiabit.

— 568. Λακόντες pro λαχόντες ἥματος μέρος.

— 674. Ὁρμῇ pro ὅρμῳ.

— 705. Πλατᾶν — κέλσαν τᾷ.

— 722. Παμπρόσθη. ἴσως παμπληθεὶ ἢ παμπρώτη.

— 725. Αἱμ' ἀνατλᾶσα. Interpres legit ἄνδρα.

— 728. Οὗτος ἀνήρ. ὁ τὸν ἐκτεθέντα θρέψας.

— 735. Ἀνάγκαις. cum puer nutrimentis indigeret.

— 920. Ἡγῆσθαι pro ἠγῆται.

— 946. Αἰδεσθῆς ψόγον.

— 957. Στρωματοφθορεῖν.

— 972. Δειμάτων. leg. δ' εἱμάτων.

— 1052. Ἔπαυσεν. corr. ἴσως· ἐπῶρσε.

Digitized by Google

vs. 1033. Schol. *βλαβῆναι.* legebat, inquit, *ἀβλαβείᾳ.* (non *εὐλαβείᾳ.*)
— 1149. *Τίς — στέλλεται; — θεσπιῳδῶν.*
— 1242. *Τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς. Αἴγισθος δηλονότι, ὃν ὑπὸ πολλῶ ἄναλκιν ἐπάλεσε.*
— 1258. *Εὔφημον ὦ τ. κολμιασιν.*
— 1288. *Ἀντ' ἐπίξηνον —*
Κοπείσας.
— 1295. *Ἄξει.*
— 1335. *Τοῖς τ' ἐμοῖς τιμαόροις.*
— 1381. *Πληθύνομαι* pro *πληροφορῦμαι.*
— 1419. *Ῥυτᾶς — ὀρόμενον.*
— 1440. *Αἵματος ὑπρέπει ἀτίετον. ἴσως· ὑπρέποι ἄν ἄτιτον.*
— 1459. Chorus *α.*

Quaenam illa mors subita carens doloribus neque lecto per morbum affigens repente nos invadet et nobis somnum aeternum afferet, postquam optimum regem amisimus.

— 1466. *Παράνομος Ἑλένα.*
— 1470. *Ἀπηνθίσω.*
— 1482. *Καρδιόδηκτον.*
— 1488. *Νείραις* pro *νείρει.*
— 1507. *Ἐπιλεχθῆς* pro *ἐπιλεχθής.*
— 1558. *Ἐπιτύμβιον αἶνον.*
— 1564. *Ἰφιγένειά νιν. Ἰφιγένειαν ἴν'.*
— 1575. *Προσάψαι. προσάψαν.*
— 1577. *Χρησμὸς* pro *χρησμόν.*
— 1580. *Ὁ δὲ λοιπόν.*
— 1584. *Μοι δ' ἀλληλοφόνους.*

Digitized by Google

vs. 1604. *Ἔθρυπτ' ἄνωθεν. ἴσως· ἔθρυπτ' ἄνω θεὶς ἀνδρὶ παρκαθήμενος.*

— 1634. *Σὺ τῶδ' ἥκοντος* pro *τὼς ἥκοντας.*

— 1640. *Νηπίοις* pro *ἠπίοις.*

— 1646. *Ἦν παλαιγενὴς* pro *ἢ π.*

— 1667. *Ἐρξαντα πράττειν χρῆν τ. ὡ. ἐκπράξαμεν.*

— 1668. *Εἰ δέ τι μόχθων.*

— 1673. *Ἴσως· Σώφρονος γνώμης τ' ἁμαρτεῖν ὠ κρατῶν φέρειν θέλοι.*

Digitized by Google

AESCHYLI AGAMEMNON.

LIBER MANU ISAACI CASAUBONI EXARATUS.

vs. 13. Ἐπισχοτουμένην quidam legunt.

— 14. Φόβος γὰρ. Si construas γὰρ, sensus sive oratio erit semper suspensa nec habebit redditionem, erit ἀνανταπόδοτον; si relinquas, sensus erit perfectus. Est autem γὰρ stilus tragicus, multa n. tragici admittunt et immiscent carminibus suis vocabula, quae in aliis poëtis non inveneris. Vel potes legere ἄρ' per pleonasmum, ut saepe fit apud poëtas.

— 18. Συμφορὰ ex usu, ut *valetudo* apud Latinos, in malam partem accipitur, *hic* in bonam.

— 14. Παραστατεῖν. proprie vocabulum castrense.

— 16. Μινύρεσθαι. intra dentes canere more eorum, qui sunt cogitabundi. minurire etiam de avibus dicitur.

— 27. Ἀνατέλλειν pr. de stellis, quae repente adscendunt supra horizontem. hic de Clytaemnestra e lecto exurgente.

Digitized by Google

vs. 40. Hic chorus est admodum prolixus, nam senes convocati a Clytaemnestra inducuntur cantantes per vias, cum ad regiam ejus tenderent. Postea cum ad fores accessissent, tunc stantes cantarunt, quod est Strophe et Antistrophe, nam erat e regia majestate Clytaemnestrae, ut non statim admitterentur in domum, sed paullum ad fores exspectarent.

— 50. *Ἄλγεσσι.* Male. Casaub.

— 65. *Διαχναιομένης.* vox poëtica.

— 68. *Ὑποχλαίων* minus quam *δακρύων.*

— 73. *Ὑπολειφθέντες.* Cum denotamus causam, quae dedit occasionem alicujus rei, utimur praepositione *ὑπὸ*, ut h. l. senectus est causa, quae occasionem dedit, quo minus senes irent ad bellum. Et possemus uti praepositione *ὑπὸ* hoc modo, *λειφθέντες ὑπὸ τῆς παλαιᾶς σαρκὸς*, ut dicitur *λείπεται ὅτος ἐκείνου*, il vaut bien moins que l'autre.

— 79. *Χώρᾳ.* *Ἄρης* significat vim et robur, qua re opus est ad bellum. Idem dixit in Suppl. Aeschyl. *οὐκ ἔνεστιν Ἄρης. Χώρα* hic significat *pectus.* Nam dum dicit hoc verbum, tangit pectus. Et hoc verbum *χώρα* designat multa, quando scil. quid volumus significare per verbum *χώρα*, designamus vel manu vel aliqua alia re.

Φυλλὰς arbores ita aptatae, ut folia umbram concilient trichora, vet. Latini vocant *trachillam*, a quo nomine credo derivatum nostrum Gallicum verbum *treille*, quod est proprie *φυλλάς.* Hic autem accipitur pro coma.

Digitized by Google

ve. 83. *Σὺ δὲ Τυνδάρεω.* Senes Clytaemnestram compellant absentem. Quod est notandum, et videntur quasi praesentem interrogare, quid novi? etc. Ad nuntium rei laetae ignes et faces accendi solitae, ut vel ex hoc loco possumus colligere.

— 87. *Πυθοῖ* a *ἡ πυθὼ*, *ᾶς*. Graviter errant, qui legunt *πειθοῖ*. (In Cod. Casaub. fuit scriptum *πειθοῖ*, sed deletum est.)

Θυοσκινεῖς. verbum poëticum et Aeschyli. Alii legerunt *θυοσκοεῖς*, sed errant, nam ponitur *θυοσκοεῖν* apud Homerum pro verbo vaticinationis et hic significat *θυοσκινεῖν* sacra excitare.

Περίπεμπτα. vox Aeschyli, quam alibi non inveneris.

— 93. *Λαμπὰς* hic ponitur vel pro cereo vel pro lucerna. Cum autem veteres nondum invenissent usum candelae, utebantur maxime oleo in lucernis, et hoc est, quod significatur his verbis, *λαμπὰς φαρμασσομένη χρίσματος ἀγνῦ μαλακαῖς* etc.

— 96. *Πελάνῳ*. Valde improprie utitur hoc vocabulo, nam *πέλανος* significat libum. Hic autem non *libum*, sed *oleum* intelligitur, quod Latini *pingue* vocant. Verum quia inungebant libum veteres pingui et oleo, hoc autem oleo poterant uti ad accendendum ignem, ideo posuit libum ipsum Aeschylus pro pingui materia.

— 97. *Τούτων λέξασ' ὅ, τι*. Cas.

— 103. *Τὴν θυμοβάρον λύπης φρένα*. Hypallage pro *λύπην φρενός*. Ad margin. hypallage

Digitized by Google

dura. vel legendum *λύπην φρενός*. Sed tamen nihil volo mutare.

vs. 104. *Κύριός ἐ. θρ. ὁ κρ. αἴ. ἀνδρῶν* una serie, ut v. 86. *Τί χρ. — ἀγγελίας* et v. 93. *Ἄλλη δ' — ἀνίσχει. Κύριός εἰμι*, potis sum.

Κράτος hic augurium portendens victoriam.

— 106. In contextu *Ἐκτελέων*. Casaubon. ad margin.:

Ἐντελέων virorum in magistratibus constitutorum.

Κατακνέει.

— 107. *Πειθὼ μ. ἀλκὰν σύμφυτος αἰὼν,*
Ὅπως Ἀχ. δ. κρ. Ἑ. ἦβαν
Πέμπῃ ξ. δ. δίκας πράκτορι
Θέριος ὀ. Τ. ἐ. α. οἰ. βασιλεύς.

— 108. *Ἀλκὰν* improprie dixit pro *δύναμιν*.

— 110. *Ἦβαν*. Legendum potius videtur *ἥβας* et ita exponendum erit *ταγὰν Ἑλλάδος ἥβας* ductores pubis graecanicae.

— 112. *Πράκτορι* pro *εἰςπράκτορι*.

— 113. *Ἀετὸς* aquila candida.

— 117. *Ἴκταρ* est atticum, quod usurpat Plato pro *ἐγγύς*.

— 119. *Παμπρέπουσ ἔδραισι*
Βασκ. λ. ἐ. φέρβοντο γένναν.

— 121. *Βλαβέντα* ad *γένναν* refertur *πρὸς τὸ σημαινόμενον*, ut Homerus *φίλε τέκνον*.

— 127. Aves *ἀρχοὶ* dicuntur principes, quae dant principium rei, latine, quae addicunt.

Digitized by Google

Diana offensa erat his aquilis, non quod leporem interfecerant, sed quod ipsam cum ipso foetu ante partum mactassent, nam Diana est benevola omnibus pullis avium et catulis ferarum.

vs. 122. Est versus eleganter interpositus, ut: il en arrivera, ce qu'il plaira à Dieu.

— 145. *Ἀέπτοις.*

— 166. *Τοῖς δ' ὁμόφωνον.*

— 173. *Μάτας.*

— 185. *Πάθει μάθος.*

— 208. *Προμοισιν.*

— 218. *Κακῶν; τι. κακῶν τι;*

— 224. *Περιόργως δ' ἐπιθυμεῖ Ἀρ=*

τεμις — Diana expetit praevehementi ira, quod Deus bene vortat. Cas.

— 228. *Τόθεν* correxit *ὅθεν.*

— 230. *Φρονεῖν μετέγνω βροτοῖς.* Sententia: unde consilium quamvis audax suscipiendi subit mortalium animos.

— 237. *Παρ' ὀδὲν αἰῶνα παρθένιόν τ'*

Ἔθεντο. Iphigenia sacrificans haec verba proferebat *πάτερ, πάτερ!*

Κληδόνας sine jota subscr. Preces Iphigeniae et ominosas appellationes patris nihili et aetatem puellarem fecerunt.

— 393. *Μεγάλας δίκας.*

— 418. *Τόδ'* deletum et *τόνδ'* suprascr.

— 422. *Σιγᾶσ'* scr. et additum *σιγᾶς.* Hic debet esse Genitivus. Itaque tollenda apostrophus, quae est in textu et *σ* finalis facienda, licet nempe esset par-

Digitized by Google

ticipium, hic oporteret scribi σιγῶσα, non σιγᾶσα.

vs. 423. Ἄδιστος ἀφεμένων ἰδεῖν. Heu! heu! domus et ejus ductores, heu torum et vestigia viro amica, dilecta Menelao. Adest Helena silentio multum honoranda, nullo convicio afficienda, suavissima, rumpendo ita ut videre ipsam possimus. Spectrum ejus desiderio autem absentis et trans mare jam vectae Helenae spectrum videbitur reginae loco regere domum, quamvis pulchri phasmatis, quod erat instar magnae statuae, displicuit gratia Menelao oculorum et inanitatibus peribat tota Venus.

Ἀφεμένων scil. ἡμῶν τῆς σιγῆς, ὃ ἐστιν ἀφισταμένων τῇ σιγᾷν καὶ παῤῥησιαζομένων διὰ τὸ μὴ προσεῖναι τὴν δέσποιναν. Est Genit. absolutus. Figmentum est poetae inducentis domesticos Menelai et ipsum Menelaum existimantes post raptum Helenae eam adesse, quasi in ea domo spectrum Helenae versaretur. Simile quid Herodi et Claudio accidit.

— 432. Πάρεισι δόξαι.

— 441. Συνορμένοις deletum et scriptum συνόρμενον. Ad marginem συνορμένων. Universum autem e Graecia terra luctus cor premens in domibus singulorum civium versatur insigniter, multa igitur illis contingunt jecur, i. e. movent desiderium et iram.

— 442. Δόμων correx. δόμοις.

— 455. Γεμίζων — εὐθέτου. implens urnas — cinere bene composito gemunt cives.

Digitized by Google

Ἄνδρα laudantes quemque defunctorum, hunc quidem.

vs. 474. *Παλιντυχῆ* mutatum in *παλιντυχεῖ* — *ἀλαχᾷ*. infortunato vitae usu reddunt obscurum. Ubi autem illo reductus, nullum est robur excellentissimo bene audire, fulmen grave immittitur in oculos et periculosum.

— 492. *Ἐπεὶ ἀλλαγᾷ λόγος.* in marg. *ἀλαλαγᾷ*, deinde orationem meditetur. *Ἀλαλαγά*. Apud veteres Graecos moris fuit in pugna clamandi et sonos quosdam emittendi, inter quos erat *ἄλαλα*. Inde clamor pugnae pro clamore exultationis.

— 495. Sed cito extincta, quam praedicat mulier, perit gloria, seu fama.

— 531. *Ἦπαρ* subintellig. *ἄν*. Laetis oculis suscepissetis dudum ornatu regio regem post tam longum tempus.

Ἀντήλιοι. Ex hoc loco cognoscis, veteres Deorum statuas ad orientem convertere solitos, quod et nos Christiani observamus.

— 555. *Πεπληγμένος*.

— 558. *Στύγος στρατῷ*, quod deletum et in marg. adscriptum *στρατᾷ*. Qua de causa cives odio persequebantur exercitum?

— 561. *Ὧν νῦν*. Adeo multa fuerunt, ut tuum illud libens usurpem sitque mihi res gratissima mors.

— 568. *Στύγος* desolatio longe major.

— 571. *Ἐξ ὀρανᾶ γάρ. γὰρ* deletum et emendatum *δ' αὖ*.

— 608. *Κοιμῶντες* deletum et emendatum *καίοντες*.

Digitized by Google

vs. 623. *Ἄλλε πρὸς α. μ. — ἢ χαλκῷ βαφάς.* Formula, cum dicimus, nos aliquid nescire, orta forte, quod multa desiderantur ad temperamentum ferri.

— 668. *Ποιμένος κακῷ στροβῷ.* pastoris mali (gubernatoris) rotatione sive gubernaculo male administrato.

— 675. *Ναυστολῶσα.* Cas.

— 680. *Νεῶν* navium nostrarum. Cas.

— 699. *Ἑλένα γ'.* Cas.

— 727. *Ἀγάλακ= Τον ὁ πατὴρ φιλόμαστον.* Ad marg.

— 748. *Λέγοιτ' ἄν.* Ad marg.

— 777. *Νεαρὰ φάος κότον.* Ad marg. *σκότον.*

— 826. *Ἐλπὶς προσίμει χειρός.* ad marg. *χεῖλος.* Casaub.

— 912. *Τοιοῖσδε τοί νιν.* ad marg. *τοίοις σε.* Casaub.

— 993. *Πρυμνησίων ξυνεμβόλοις.* ad marg. *ἐμβολαῖς.* Casaub.

— 995. *Εὖθ' ὑπ' Ἴλιον.* ad marg. *ἐπ' Ἴλιον.*

— 1017. *Κτησίων ὄκνος βαλών.* Nominat. pro Gemit. absoluto. Ignavia patris projiciens sive patre per ignaviam projiciente. Sensus: Ignavia, quae patris familias projiciens per fundam i. e. dilapidans id quod excellit inter opes, non ideo facit perire universam domum, etsi calamitate vehementer sit pressa, neque pater familias dilapidando fortunas suas omnes penitus evertit familiam, nam largitio e Ioue est magna et paupertatem extinxit ex reditibus annuis. At sanguinem, qui in terram cecidit etc.

Digitized by Google

vs. 1014. *Ἔπαισεν ἀφ. ἕρμα.*

— 1026. *Τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσόν γ', ἄπαξ.* Cas.

— 1063. *Οὗτοι θυραίᾳ* ad margin. dicit mollius. *Πάρα* pro *πάρεστι.*

— 1079. *Ἐκῶς' ἀνάγκῃ τῇδε.* Legendum videtur *ἀνάγκης τῆσδε.* ad marg.

— 1092. *Παρών.* (*παρόν.*)

— 1100. *Ἀνδροσφάγιον* ad margin. uno tenore script.

— 1163. *Τάδ' ἐπὶ φ.*

— 1208. *Καὶ πῶς ἂν ὅρκος πῆμα γ. παγὲν Παιώνιος γ.* Nominat. absolut. pro Genitivo. et quomodo jusjurandum, quando firmum adhaeret malum, huic domui salutare fuerit?

— 1227. *Φροιμίοις εὐφημίοις.* ad marg. *infaustis.*

— 1390. *Ἔπεσεν ἐπ',* ad margin.

— 1394. *Καλὸν* in margine pro *κακόν.*

— 1403. *Γαῖα* in marg. melius ex Casaub.

— 1419. *Ἑδανὸν.* cum leni emendatione Cas. Hesych. notat, hanc vocem propriam esse Aeschyli.

— 1432. *Παρεσκευασμένον.*

— 1440. *Ἐμπρέπει ἀνίερον* ad margin.

— 1444. *Ἀκούεις.* Quia nullum praecessit jusjurandum et *ὅρκια* accipere pro justa causa duriusculum sit, fortasse aliter exponendum et pro *ἀκούεις* legendum *ἄκουσον*? ut sit sensus: Audi jusjurandum, quo ego justitiam meam firmabo.

— 1453. *Ναυτικῶν.*

— 1457. *Εὔνις* pro *εὐνῆς.*

— 1470. *Ἀπηνθίσω* absorpsisti. 2. pers. a. 1. Med.

Digitized by Google

vs. 1505. *Κοίταν* pro *κατὰ κοίταν.*
— 1579. *Χρησμός.* Casaub.
— 1585. *Κτεάνων γε.*
— 1522. *Μέλας Ἄρης. ὅς γε* nempe *ἀλάστωρ.*
— 1598. Forte *ἑστίαν.* in marg. ex Casaub.
— 1650. *Ἄρχειν τὸ λοιπὸν* legit Ios. Scaliger, sed nostra lectio melior. Casaub.
— 1666. *Δυστήνων ὁ ἔρως.*
— 1669. *Ἔρξαι χρῆν τάδε.* Ios. Scaliger *ἔρξαι χρῆν τἀδ' ὡς.* Et vox *καιρὸς* est corrupta.
— 1670. *Εἰ δέ τοι μόχθων:* Ad marg. *τε.*
— 1677. *Μέτειμ'* pro futuro, persequar.

Absolvit Is. Casaub. V. Kal. Mart. 1610.

Digitized by Google

AESCHYLI CHOËPHORAE.

HUETII ADNOTATIONES.

vs. 22. *Φοίνισσ' ἀμυγμοῖς.*

— 43. *Μ' ἰάλλει.*

— 46. *Τί γάρ; λυγρὸν. λύτρον.*

— 71. *Ἴσως· κατέλυσαν μάτην.*

— 96. *Λίκνσσα τεῦχος.*

— 107. Scholiastes videtur legisse *τάτε*, non *τάτας*, cui assentior.

— 119. *Καὶ ταῦτα μοῦ. μοί.*

— 127. *Πάτερ, ἐποίκτειρ.*

— 141. *Ἀντικακκτανεῖν.*

— 180. *Κἀμοὶ προσεστι καρδία.*

— 182. *Λίψιοι.* affatim decidunt quasi ad sedandam sitim.

— 239. Schol. *ἴσως· μητρὸς στέργηθρον* pro *μητέρα στεργόμενον* in schol. *Ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται.*

— 259. *Κόμιζ' ἀπὸ σμικρᾶς δ' ἀνάρσιας.*

— 279. *Λευκὰς δὲ κόρσας τ. ἐ. νόσῳ.* Lepri nos laboraturos, in quibus capillus albescit. Leuit. 13, 3.

Digitized by Google

vs. 294. Ἆρα pro ἄρα.

— 315. Ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί. An in sepulcro et tenebris aliqua luce fruerer? an luctus, qui defunctis Atridis impendet, potest gratiarum nomine affici, ipsis gratus est?

— 381. Hoc tamen in parentum gratiam fieri assolet.

— 401. Ἐπάγουσα.

— 423. Ἀπὸ ξ μὲν οἱ πληκτά.

— 437. Ἐμασχαλίσθη.

— 515. Δειλαία χάρις. tardum, serotinum, a δείλη.

— 540. Ἴσως· ὠρμίζετο v. 525. pro ὠπλίζετο.

— 625. Τίων δ' ἀθέρμαντον. ἴσως· τίωμεν. honorem habeamus foeminis pudicis et modestis.

— 630. Δεινὸν ἄν pro αὖ.

— 650. Παῖ μάλ' αὖθις. αὖ, τίς ἐν δόμοις.

— 755. Non haec ratione, sed ex ventris appetitu significant.

— 755. Σπευσθεῖσα pro ψευσθεῖσα.

— 769. Κρυπτὸν ὀρθωθῇ φρενί.

— 777. Σοῖς ταῦτα πείσομαι pro τοῖς.

— 793. Τίς ἂν ποιήσειε τῦτο δάπεδον σωζόμενον ῥυθμὸν, ἰδεῖν ὄρεγμα ἀνομένων πημάτων.

— 818. Γοώντων.

— 851. Κλέψειεν ὠμματωμένην.

— 861. Schol. δαΐδων, sed legendum δαΐων, accendens.

— 873. Ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν. ut ter eadem exclamatione utar.

— 968. Πεσεῖται πάλιν, παρὰ τὸ φ. ἰδεῖν.

— 999. Schol. σορῦ pro ὄρυς in schol. Δρύτης κατασκήωμα.

Digitized by Google

vs. 1007. Ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε. Haec Orestes purgandi sui causa.

— 1035. Τὸ δ' αἷμα κοινόν. pollutum, impurum.

— 1038. Τέως pro λεως, populus.

— 1042. Φήμης πονηρᾶς.

Neque ea taceri volo, neque ipse narro.

Digitized by Google

AESCHYLI EUMENIDES.

CODEX MMDCCLXXXII.

EDIT. SCHÜTZ. PR.

vs. 18. Ἴζει τέταρτον — ἐν θρόνοις. χρόνοις.
— 30. Καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν. μεστῶν.
— 38. Λείσασα γὰρ γραῦς ὐδὲν sine commate.
— 46. Πρόσθεν δὲ — θαυμαστὸν λέχος. pro λόχος.
— 66. Ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς — γενήσομαι πρέπων ad marginem.
— 110. Καὶ ταῦτα πάντα — πατέμενα.
— 112. Καὶ ταῦτα κέφως — ἀρκυσμάτων.
— 124. Δεινῆς δρακαίνης ἐξεκράανεν sine jota subscr.
— 133. Ἀτμῷ κατισχαίνουσα νηδύος πυρί.
— 137. Εἰδώμεθ', εἴτι τῶδε — ματᾷ.
— 150. Ἐμοὶ δ' ὄνειρος ἐξ ὀνειράτων μ.
— 152. Verba μεσολαβεῖ κέντρῳ, et
— 154. πάρεστιν μαστίκτορος, et
— 158. Κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον, et
— 160. Περὶ πόδα, περὶ κάρα desiderantur.
— 160. Verba προσδρακεῖν αἱμάτων desunt.
— 167. Παρὰ νόμον θεῶν βρέτεα — τίων.

Digitized by Google

vs. 169. *Κἀμοί γε πικρὸς κἀπὶ τὸν ἔκ ἐκλύσεται.*
— 183. *Παίδων, κακεῖται χλεῖνις ἠδ' ἀκρ.*
— 196. *Πῶς δή; τοσοῦτον μῆκος — λόγω.*
— 208. *Ἦ κἀρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' ὐδὲν ἀρκέσω.*
— 211. *Ὅθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα.*
— 212. *Εὐνὴ γὰρ — μόρσιμοι.*
— 213. *Ὅρκως τι μείζων τῆ δίκη φρυαγμένη.*
— 225. *Ἐγὼ δ' ἄγειν γὰρ αἷμα —*
— 231. *Ἥκω, δέχου πραυμενῶς δέ* omisso.
— 233. *Ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη, προστετριμμένην* suprascr. *προστετριμμένον.*
— 258. *Τὸ διερὸν πέδον κεχυμένον οἴχεται.*
— 261. *Βοσκὰν φεροίμαν πόματος δ.*
— 263. *Ἀντιποίνους τείνεις μητροφόνε δύας.*
— 264. *Ὄψει δ' ἐκεῖ τίς ἄλλος ἧλιτεν βρ.*
— 307. *Εὐθυδίκαι θ' ἰδοίμεθ' εἶναι* (pro *ἠδοίμεθ'*).
— 314. *Μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν.*
— 318. *Νὺξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν.*
— 320. *Ἰνίς μ' ἄτιμον τίθησιν.*
— 326. *Παραφοραὶ φρενοδαὴς.*
— 347. *Συνδάτωρ μετάκοινος.*
— 352. *Τιθασὸς ὤν, φίλος* videtur esse.
— 355. *Μαυρῶμεν ἐφ' αἵματος νέω.*
— 361. *Ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὲς ἀ= ξιόμισον.*
— 364. *Ὑπ' αἰθέρι= Σεμναὶ —.*
— 381. *Τε τλήμονες σεμναὶ.*
— 383. *Ἄτιμ' ἀτίεται διόμεναι.*
— 385. *Τ' ἀνηλίῳ λάμπαι.* ubi jota adscr.
— 389. *Ἐμὲ κλύων θεσμῶν.*

Digitized by Google

vs. 392. *Γέρας παλαιὸν, ὑ=*
δ ἀτιμ. κυρῶ κ. ὑ. χθόνα=
— 403. *Καὶ νῦν δ' ὁρῶσα τῆς δ' ὁμιλίαν χθονός.*
— 409. *Οὔτ' ἂν βροτείοις ἐμφ. μορφώμασιν.*
— 432. *Κἀξίαν τ' ἔ παξίων* (sic).
— 437. *Ἧσαι φυλάσσων — ἐμῆς πέλας.*
— 450. *Ταύτην μὲν οὕτω. μὲν* deest.
— 455. *Ἔθηκας· ἔφθιθ' ἕτος.* ordine inverso.
— 457. *Μήτηρ κατέκτα — ἀγρεύμασιν.*
— 472. *Ὅμως δ' ἄμορφον ὄντα — πόλει.*
— 495. *Τοκεῦσιν, μεταῦθις ἐν χρόνῳ.*
— 537. *Μηδέ νιν τὴν δίκην=*
Κέρδος — .
— 539. *Ποδὶ λὰξ πατήσης* (*πατήσῃς*). *γρ. ἄτισῃς.*
— 545. *Δωμάτων ἐπιστροφὰς αἰ=*
δόμενος.
— 555. *Καλεῖ — ὐδὲν=*
δ' ἐν μέσᾳ — .
— 557. *Γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀ. θερμοέργῳ.*
— 570. *Καὶ τόνδ' ὅπως ἄν —.*
— 583. *Ὀρθὸν. γράφεται ἐν μέρει.*
— 590. *Πρὸς τῷ δ' — τίνος βυλεύμασιν.*
— 594. *Ἀλλ' εἶ σε μάρψει ψῆφος . . εἰς τάχα.*
— 596. *Νεκροῖσι νῦν . . . σθι μητέρα κτανών.*
— 658. *Ἔσωσεν ἔρνος — βλάψει θεός.*
— 681. *Αἰεὶ δ' ἑκάστων τῶτο βυλευτ.*
— 704. *Ταύτην μὲν ἐξαιτεῖν ἐμοῖς πορ.* ex pronuntiatione.
— 765. *Τοῖς τἀμὰ παρμένουσι.* ubi *μ* cum *β* et *ε* cum *αι* mutatum.
— 785. *Στενάξω; τί ῥέξω;*

Digitized by Google

vs. 795. *Αὐτὸς δ' ὁ θήσας — μαρτυρῶν.*
— 799. *Τεύξητ', ἀφεῖσαι — σταλάγματα.* Ad marg. *γρ. στενάγματα.*
— 838. *Πνέω τοι μένος=*
Ἅπαντά τε κότον.
— 845. *Παρ' ὐδὲν ἦραν δόλῳ* bis.
— 855. *Τεύξῃ παρ' — στόλον.*
— 858. *Νέων — θυμώμασιν.*
— 860. *Ἐν τοῖς ἐμοῖσιν ἀστοῖσιν ἱδρυθῇ κάρᾳ.*
— 863. *Ἐν ᾧ τις ἔστι δεινὸς — ἔρως.*
— 887. *Ἔξεστι γὰρ — ἀμοίρου χθονός.*
— 893. *Ὡς μή τιν' οἶκον εὐσθένειν.*
— 916. *Ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε=*
Φρούριον θεῶν νέμει.
— 911. *Τοιαῦτα σ . . τῶν ἀρειφ.*
— 938. *Φλοιγμὸς δ' ὁ. φυτῶν=*
— 943. *Ξὺν διπλοῖς ἐμβρίοις*
Τρέφοι χρ. τ. γόνος. Omissum *γαῖα.*
— 951. *Φανερῶς — διαπράσσουσιν.*
— 967. *Τάδε τοι χώρᾳ τῇ μῇ προφρόνως=*
Ἐπικραινομένων=
— 994. *Χαίρετ' ἐν αἱσιμίαις πλάτᾳ.* In Antistr. *χαίρετε* bis.
— 1003. *Πρόπομπον.*
— 1009. *Παῖδες — μέτοικοι.*
— 1030. *Βάτ' ἐν δόμῳ μεγάλαι φιλότιμοι.*
— 1034. *Ὠγυγίοισιν.*
— 1037. *Παν δαμ.* et *τύχαι* f. jota adscr.

Digitized by Google

HUETII ADNOTATIONES.

EDIT. STANLEI.

vs. 137. *Οὐδ' αἱματηρὸν πνεῦμ'.* leg. *σὺ δ' αἱμ.*

— 125. Schol. *Τί σοι· τί ὐ* pro *ὖν.*

— 140. (135.) *Ἔγειρ' ἔγειρε. ἀνίστησι αὐτὰς ὐκ ἀθρόως* — . .

— 182. (176.) *Μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν.* In amuletis Valentinianorum Abraxas pingi solet flagellum tenens, cujus funes in serpentes desinunt.

— 188. (184.) *Λευσμόν τε* corr. *λευσμός τε.*

— 327. (323.) *Κόρων φόνυ.* בעל הים.

— 360. *Ἐφ' αἵματος νέυ.*

— 412. (406.) *Βρέτας τε τὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ.* Diis supplicabant sedentes. Unde frustra colligunt, Palladium fuisse sedentis figura. v. 80. 442. 443. 449.

— 473. *Τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴ τις οἴεται τόδε. ἤ τις οἴηται τόδε.*

— 476. *Φόνυς διαιρεῖν ὀξυμηνίτυ. φόνυ.*

— 526. (520.) *Καρδίας ἀνατρέφων.* Cogitationes dissimulans.

— 596. *Πρὸς τῦδ' ἐπείσθης; πρὸς τῦ δ'.* a quo persuasus?

Digitized by Google

vs. 606. *Οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς, ὃν κατέκτανεν.* Unico facinore duplex scelus admisit, quippe occidit et virum suum et patrem meum. At, inquit Eumenis, vivis nec te interfecit; caesi vero mariti poenas dedit.

— 607. *Τί δ' οὐκ ἐκείνην· οὐκ εἰ τέθνηκε, τοῦτ' —.*

— 698. *Τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον.* suppl. *βίον.*

— 746. (740.) *Ὅσοις δικαστῶν. ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀρεοπαγιτῶν λ̄ καὶ εἷς.* Si tot fuerunt, quomodo aequalis potuit esse numerus sortium?

— 776. (771.) *Αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.* Benigniores erimus iis, qui alternis opem ferent, quam illi ipsi, qui eas regunt.

— 792. *Λύσοιστα πολίταις ἔπαθον.* ea passa sum, quae mala civibus intoleranda pariet. (parient?)

— 830. *Καὶ κλῇδας οἶδα δώματος.*

— 842. *Ἄτλητον φεῦ μύσος. ἀνεκδίκητον, τιμωρεῖσθαι μὴ δυνάμενον —.*

— 928. *Ἐξαμβρόσαι.* leg. *ἐξαμβρύσαι.*

— 989. (984.) *Καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.* eosdem odisse, eosdem hostes habere.

— 1009. *Πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπόν.* leg. *ἱερῶν τῶνδε προπ.*

Digitized by Google

AESCHYLI SUPPLICES.

CODEX MMDCCLXXXII.

vs. 6. Συρίαν, potius Συρίαι cum jota adscr.
— 9. Ἀλλ' αὐτογένητον φυλαξάνορος. γρ. φυξάνορος.
— 15. Φεύγειν ἀ. δ. κυμβαλέον.
— 16. Κεάσαι δ' Ἄρεως γαῖαν — .
— 17. Γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόμου.
— 41. Νῦν δ' ἐπικεκλόμενα. Haec verba desunt.
— 23. Ἱεροστέπτοισι κλάδοισιν.
— 49. Ἔπαφον δ' ἐγέννασε.
— 28. Δέξαι θ'.
— 77. Δειμαίνουσ' ἀφίλους
Φυγάς.
— 53. Πρὸς θεῶν πόνων μϊασαμένα.
— 87. Βωμὸς Ἄρεως φυγάσιν.
— 60. Οἶκτον οἰκτὸν (sic) αἴων.
— 89. Εἴθ' εἴη Διὸς εὖ παναληθῶς.
— 112. Ὁμὸν γάμον τὸ θάλλος
Δυσπαραβύλοισι φρεσίν.
— 147. Πρευμενεῖς κτίσειεν.
— 213. Τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωπωσωφρόνων.

Digitized by Google

vs. 214. *Ἴτω προσώπων.*
— 220. *Φυλάξομαι δέ.*
— 230. *Εἰδὼς* pro *ἰδών.*
— 263. *Ἑρμᾶ ῥάβδον.*
— 270. *Στρυμὼν τᾶ* pro *Στρυμών τε.*
— 335. *Ἀναστήσας στόλον.*
— 355. *Εἴπερ γ' ἀπ' — κοινὸς ἦν.*
— 404. *Μήτι — ὑποχέριος*
Κράτεσσιν.
— 421. *Ὠνωμένων.* ω cum o confusum.
— 442. *Μήτι τ' αἴσταν ἱκέτιν κατιδεῖν.* Ad marg. *μήτι τλαίης.*
— 460. *Ἄτην γε μείζω καὶ μέγ' —.*
— 487. *Τάδ' ἐσέβηκα* (sic).
— 498. *Βωμοὺς ἐπ' ἄλλων δαιμόνων.*
— 521. *Ἐγὼ δὲ πῶς ἀρῶ; τί θράσος —.*
— 572. *Εἰσικνεμένα βέλει.*
— 590. *Ζεὺς αἰῶνος κραίνων ἀπαύστως.*
— 604. *Ἐξ Ἐπάφω κυρήσας.* suprascr. *κυρήσαις.*
Τίν' ἂν θ. ἐνδικωτέροισιν.
— 618. *Ἑνός περ ἡμῖν παῖ κ.*
— 633. *Πάλιν πλατῦναι, ξενικὸν — ἅμα.*
— 684. *Τῶς πόλις.* suprascr. *πάλεις.*
Ζῆνα μέγα σεβόντων.
— 697. *Δῆμον ἔξω παίζων.*
— 700. *Εὐμενὴς δ' ὄλβιος ἔ-*
στω πᾶσα νεολέα.
— 740. *Ἐγὼ δ' ἀρωγὰς — θήσω.* suprascr. *ξ.*
— 746. *Θαρσεῖ τε χρόνῳ τοι κυρίῳ σὺν ἡμέρᾳ.*
— 772. *Μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς θεῶν.* additum *ὐδὲν ἐπαΐοντες.*

Digitized by Google

vs. 795. *Ἀμπετάσας δὲ* = *Κόνις.*
— 803. *Τῷδε χριμφθῆναι* sine *χεροῖν.*
— 820. *Τέκνω γάμῳ καὶ λυτήρια.*
— 866. *Ἀτίταν ἄπολιν εὐσεβῶν.*
Μήποτε πάλιν ἴδοι.
— 872. *Βαθρείας βαθρείας*=
Γέρον σὺ δὲ ναὶ ναὶ — .
— 877. *Βάτεαι βαθῦμητροκακαπαθῶν.* Si hac in perturbatione conjicere fas est, forte: *βᾶθι, μὴ τρίκακα παθῶν.* (*πάθῃς*?)
— 884. *Εὐρυχωρείαις ε. αὔραις.*
— 895. *Ὄρον τάχιστα.* ρ et σ commutata.
— 908. *Μαῖ μαῖ π. δ. ὄφις*
Ἔχιδνα δ' ὡς με τί ποτ' ἐν δακοσαχ . .
ut in Turneb.
— 923. *Ἐπεὶ ὰ κακᾶ ἔξω τῶν ἐμῶν λ.*
— 956. *Ψῆφος κέκραται.*
— 1000. *Δορϋκάνημέρῳ.*
— 1001. *Χώρας* pro *χώρᾳ.*
— 1038. *Πρὸς χοὰς σέβωμεν.*
— 1040. *Θαλερὸν π. χέεσι πολύτεκνοι.*
— 1044. *Ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ*=
Στόλον οἰκτ. — *ἀνάγκας.*
— 1052. *Μετάκοινοι δὲ φίλαι*
Πόθος τ' — *τελέθει θεα-* (signum crucis suprascr.) *κτορι πειθοῖ.*
— 1061. *Ὅτι τοι μόρσιμόν ἐστι.* et paulo post iterum *ἐστι μέγ.*
— 1076. *Ἀποστεροῖ*=
η γάμον δ.

Digitized by Google

AESCHYLI SUPPLICES.

HUETII ADNOTATIONES.

vs. 23. Ἱεροστέπτοισι. leg. ἐριοστέπτοισι.

— 114. Καὶ διάνοιαν μαινόλιν. Verba haec pertinent ad τὸ νεάζει· ἃ φύλλοις, ἀλλὰ τῇ ἀνοίᾳ τῶν παίδων ἑαυτῆ· νεάζει τὸ θάλος.

— 154. Δι' ἀσφαλίας.

— 168. Θεῶν ὀλυμπίων. ὦ Ζεῦ — Schol. hoc pertinet ad versum sequentem.

— 201. (208.) Ἔχεσαι διὰ χερῶν συνωνύμων. ὅ ἐστιν — κατέχεσι. Legebat schol. εὐωνύμων optimo sensu. Dextra ramos tenentes, sinistra Jovis statuam amplexae.

— 243. (250.) Laciniis πυκνώμασι.

— 260. (268.) Πελασγῶν. Πελασγός.

— 264. (270.) Πρὸς δύνοντος ἡλίου. ad solem occidentem. Immo versus septentrionem.

— 340. (347.) Πότερα κατ' ἔχθραν. τίς γὰρ τὰς ἄνδρας δεσπότας ὤνοιτο; Hic deest scholion, istud vero translatum ex v. 341.

— 452. Καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθεῖ. Ἄτης γε — ἐμπλήσας γόμος. in marg. χρημάτων — ἐμπλήσαι (ut Stanlej. emendavit).

Digitized by Google

vs. 521. (528.) *Εὔφημον εἴη δυσφόρων εὐφημουμένη.* ad marg. *εἴης — εὐφημουμένη.*

— 529. (535.) *Τοῖα χρὴ λέγειν.* ad marg. *ποῖα.* (ut Heath.)

— 614. *Ἀλλ' ὡς ἂν ἡβήσαιμι.* prae gaudio. v. 782. *ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί.*

— 626. (633.) *Πόλις πλατῦναι* pro *παχῦναι.*

— 642. *Τὸ ἐξῆς· μή ποτε μάχλον Ἄρη, ὃς ἄχορδός ἐστι τὴν βοάν, κτίσαι πυρίφατον τὴν Πελασγίαν πόλιν.*

Βοὰν proelium.

— 696. (702.) *Καρποτελεῖ.* scr. *καρποτελεῖν.* (ut Stanlej.)

— 707. (712.) *Φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς. τιμᾷς.*

— 715. *Τὸ γὰρ τεκόντων σέβας.* Hic versum deesse, recte vidit Scholiastes.

— 745. (751.) *Πολυδρόμῳ φυγᾶς ὄφελος ἔτι μοι.* Fugere possem, sed timore praepedior.

— 747. (753.) *Ἐπὶ τελεία ψῆφος Ἀργεῖον.* scr. *Ἀργείων.*

— 753. (759.) *Πόλει μελαγχίμῳ.* scr. *πολεῖ.* (ut Stanlej.)

— 798. *Πρόπαρ θανόσας.* Conjunctim *προπαρθανόσας.*

— 861. *Μήποτε πάλιν ἴδαι. τὸ δόρυ δηλονότι.* h. e. *ἡ ναῦς.*

— 863. *Ἔνθεν δεξάμενον,* quae hausta. Nihil mutandum.

— 871. *Βάτεαι βαθμὶ προκακοπαθῶν.* leg. *πρὸ κακοπαθεῖν.*

— 876. *Δι' ἁλίρρυτον ἄλσος.* Navim appellat

Digitized by Google

ἄλσος, quod mali arborum similitudinem quandam referunt.

vs. 889. Schol. Ἀντίστροφον. Schol. legebat ἀμφίστροφον.

— 894. (899.) Ῥοσάται μαλδαάγει
— — βάδην. Huet. leg.
Πρὸς ἄταν, μάλα μ' ἄγει
ἄδην pro βάδην.

— 917. Ἐπεὶ ὐκ ἀκύεις . . τῶν ἐμῶν λ. Huet. Ἐπ' ὐκ ἀκύεις τῶνδε τῶν ἐμῶν λ.

— 926. (932.) Ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις. Sensus postulat, ut legamus: ἕπων, ab ἕπω, sequor, προξέν. ἐγχωρ.

— 939. Ἕκαστα. πῶς, φῶ, πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθείς. A quo defraudatas dicam mulieres huc advenisse. Nihil mutandum.

— 945. Τί σοι λέγειν χρὴ τἄννομ' ἐν χρ. Huet. τ' ἔννομ' ἐν χρ. μαθών.

— 968. Schol. Καὶ μονοῤῥύθμους δόμους· ἀ πολλῶν ξένων ἐκεῖ οἰκόντων.

— 996. Τοιῶνδε τυγχάνοντας. Huet. τυγχάνοντος. (Ita Stanlej.)

— 1050. Ψεδυρὰ. Ψεδυραὶ. (Ita Stanlej.)

— 1060. Προτέραν πέλοι γυναικῶν. Προτερᾶν.

— 1079. Καὶ δίκα δίκας ἔπεσθαι. Huet. δίκᾳ.

Digitized by Google

AESCHYLI PROMETHEUS. CHORI.

CODEX MMDCCLXXXVII.

EDIT. SCHÜTZII POSTER.

vs. 125. Πέλας οἰώνων
Αἴ. δ' ε. πτ. ῥιπαῖς.
Ὑποσ. π. μ. φ. τ. προσέρπον.
— 140. Π. ω. δ. ἐσίδεσθέ μ'
Οἵῳ δ πρ. τ. φάραγγος
Σκοπ. ε. α. φ. α. ὀχήσω.
— 146. Εἰσιδᾶσι.
— 150. Νεοχ. δ. νόμοις
Ζ. α. κρατύνει.
— 164. Δάμν. υ. γ. υ. λήξει
Πρὶν α. η. κ. κ. η. παλάμᾳ
Τινὶ τ. δ. ἑ. τ. ἀρχάν.
— 173. Ἐπαοιδ. ϑ. στ. τ' ὃ==
Ποτ' α. π. τ. ἐγὼ etc.
— 178. Σὺ μ. ϑ. τ. κ. π. δύαισιν
Οὐδὲν ε. α. δ' ἐλευθεροστομεῖς.
— 182. Δέδ. γ. α. σ. τ. π. ποτε
Τ. π. χ. σ. τ. κ. ἐσιδεῖν
Ἀκιχ. γ. η. κ. ἀπαράμυθον
Ε. Κρ. παῖς.

Digitized by Google

vs. 186. *Οἶδ' ὁ. τ. κ. π. ἐ. τ. δίκαιον*
Ἐχ. Ζ. α. ε. οἶω
Μ. ε. π. ὅταν
Τ. ρ. τ. δ. α. στ. ὀργὴν.
— 277. *Οὐ. α. ε. τ. Προμηθεῦ,*
Κ. ν. ε. π. κραιπνόσσοντον.
— 397. *Στένω σ. τ. ἐ. τ. Προμηθεῦ,*
Δ. δ. α. ὅσσων etc.
Ἀμεγ. γ. τ. Ζ. ἰ. νόμοις
Κρ. ὑ. ϑ. τ. π. δείκνυσιν.
— 405. *Αἰχμ. π. δ. ἡ. στονόεν*
Λέλ. χ. μ. καρχαιο-
Πρε. στ. τ. σὰν
Ξυν. τ. τ. ὑ. τ' ἔποικον
Ἀ. Α. etc.
Μεγαλ. σ. π. σ. ϑνητοί.
— 415. *Κολ. τ. γ. ε. π. μ. ἄτρεστοι*
Κ. Σ. ὁ. ὁ. γ. ε. π. α. Μαιῶτιν
Ε. λ. etc. *ἄνϑος* pro *ἔϑνος.*
— 424. *Λάϊος στ. ο. β. ε. αἰχμαῖς.*
— 429. *Κραταιὸν ἐ. τ. π. ν. ὑποστενάζει.* quod explicat per *ὑποβαστάζει μετὰ στεναγμῶν.*
— 431. *Βοᾷ δ. π. κ. ξ. στένει*
Βυϑ. κ. δ. α. υ. μυχὸς.
— 525. *Μη. ὁ. π. ν. ϑ. ἐμᾷ*
Γν. κ. α. Ζεὺς
Μ. ἐ. ϑ. ὁσίαις
Θ. π. βεφόνοις
Παρ' ω. π. α. πόρον
Μ. α. λ. α. μ. τ. ἐμμέ-
νοι κ. μ. π. ἐκταχείᾳ.

Digitized by Google

vs. 538. Ἡδὺ τ. ϑ. τ. μ. τ. βίον
E. φ. ϑ. α. ἐ. εὐφροσύναις
Φρ. δ. σ. δ. μ. μ. διαχναιόμενον.
Z. γ, ὃ τ. ἰ. γ. σέβῃ
Θ. α. Π. φ. ὅπως χάρις
Ἄχαρις ὦ. φ. ἐ. π. τ. ἀλκά;
— 548. Ὀλιγ. α. ἰσόνειρον
Ἀ τ. φωτῶν
Ἀλ. γ. ἐμπεποδισμένον
Οὔπ. τ. Δ. ἀ ϑ. παρεξίασι
Βελ. ἐ. τ. σ. π. ὁλοὰς
Τύχ. Π. τ. δ. δ' ε. μέλος
Προσέ. τ. ε. ϑ. ὁ. α. λοετρά
Τε κ. λ. σ. ὐ. ἰ. γάμων
Ὀ. τ. ὁ. ἐ. α. Ἡσιόνην.
— 562. Τόνδε χ. ε. πετρίνοισι ὀρείοις (leg. ὀρείοις)
Χειμαζόμενον;
Τίνος α. π. ὀ. σ. ὅπη
Γῆς ἡ μ. π. α, α, ἐ, ἐ.
Ἀ ἀ χρίει τ. α. μ. τ. οἶστρος
Εἶδ' Α. γ. ἀ. ω. δ. φοβοῦμαι
Τὸν μ. ε. βύταν.
— 573. Κυνηγ. π. τ. νῆστιν
Ἀνὰ τ. π. ψάμμον
Ὑπὸ etc.
— 577. Τί ποτέ μ. ω. Κ. π. τ. π. τ. π. τ. ἐνέζευξας
Εὐ. ἀ. ε. π. ἐ, ἐ etc.
Πυρὶ φ. ἡ. χ. κ. ἡ παντίοισι
Δά. δ. β. μ. μ. φθονήσῃς
Ε. α. α. μ. π. πλάνοι
Γ. ὦ. ἐ. μ. ὁ. π. ἀλύξω.

Digitized by Google

vs. 593. *Πόθεν ε. σ. π. ὀ. ἀ. ἐ. ἐμοὶ*
Τᾷ μ. τ. ὠ. τ. ἀ. μ. ὠ. τάλας.
— 597. *Θε. τ. ν. ὠ. ἀ. μαραίνει*
Μὲ χρ. κ. φ. ἐ, ἐ.
Σκ. δ. ν. αἰ. λ. ἦλθον
Ε. μ. δ. δυσδαι=
μόνων δ. τ. ὀ. ἰ. ἐ. ὀ. ἐγὼ.
— 603. *Μογ. α. μ. τ. τ. ὅ τί μ'*
Ἐπαμ. π. τ. μ. χ. τ. φάρμακον
Νόσω· δ. ε. ο. ϑ. φράζε (γρ. φράζε τε)
Τᾷ δ. παρθένῳ.
— 687. *Ε. ε. ε. φ. ἀ. ἀ. ηὔχων*
Ξέν. μ. λ. ε. ἀ. ἐμὰν
Οὐ. ὠ. δ. κ. δ. πήματα
Λ. δ. ἀμφῆκει.
— 888. *Ὃς πρ. ἐ. γ. τ. ἐβάστασε*
Κ. γλ. διεμυθολόγησεν
Ὡς τ. κ. κ. ἑαυτὸν
Ἄρισ. μ. κ. μ. τ. πλώτῳ
Διαθρ. μ. τ. γ. μεγαλυνομένων
Ὀ. χ. ε. γάμων.
— 894. *Μήπ. μ. μ' ὠ. μοῖραι*
Λέχ. Δ. ἐκπάτειραν
Ἰδ. π. μ. πλ γαμέτᾳ
Τινὶ τ. ἐ. ἀ. τ. γὰρ
Ἀστερ. παρθενίαν.
— 902. *Ἄφοβος ἀ δ. μ. κρ. ϑ. ἔρως*
Ἄφ. ὀ. πρ. etc.
— 906. *Τὰν Δ. γ. ἀ. ὀ. μῆτιν*
Ὅπα φύγοιμ' ἄν.

Digitized by Google

AESCHYLI SEPTEM ADV. THEBAS. CHORI.

CODEX MMDCCLXXXVII.

vs. 83. Ἐλ. π. τε (γρ. τι) ὦτε
Χρίμπτ. π. βρέμει
Ι. ι. ι. ι. θεοὶ
Ἰὼ θεαὶ τόρ. π. ἀλεύσασθε
Βοᾷ ὑ. τ. ὁ. λ. ὁ. λαὸς
Εὐπρεπὴς, ε. π. διάκων
Τ. α. ῥ. τ. α. ε. θεῶν ἢ
Θεᾶν; π. δ. ε. ποτε=
πέσω βρέτη
Δαιμόν. ἐ. μ. εὑεδροι
Ἀκ. βρ. ε. τι
Μέλλ. ἀ. ἀ. ἢ ἀ ἀκέσει
Ἀσπ. κτ. π. κ. στ. π. ε. μ. νῦν
Αμ. λ. ἴξομεν;
— 100. Πάταγον ὐ. ἐ. δ. τ. ῥ. κροδώσεις
Παλ. Δ. τ. τ. γ. ὠ. χρυσοπήληξ
Δαῖμ. ε. ε. π. ἀ. π. εὐφιλήταν
Ἐθθ. Θ. π. χθ. ἴ. ἴ. πάντες
Ι. π. ἰ. λ. δ. ὑπέρ
Κῦμα γ. π. πόλιν
Δοχ. α. κ. πνοαῖς.

Digitized by Google

vs. 122. Ἰχθ. μ. Ποσειδῶν.
— 125. Κάδμ. ε. π. φύλαξον.
— 129. Σεθ. γὰρ ἔξ αἵ.
— 131. Πελάζ. κ. σ. Λ. ἄναξ
Λυκ. γ. στ. δαίω etc.
Λατογ. κ. τ. ε. πυκάζω
Α. etc.
— 137. Ὄττοβον ἀ. ἀ. π. κλύω
Ω. π. Ἡ. ἐ. ἀ. βρ. χνόας.
— 144. Ἀκροβ. δ. ἐκάλξεων
Λιθ. ε. ὠ. φ. Ἄπολλον.
— 147. Καὶ Δ. π. ἀ. τ. ἐν
Μάχ. τ. μ. α. Ο. πρ. πόλεως
Ἑπτ. ε. ε. ἰώ·
Παναλ. θ. ἰ. τ. τ. τ. γᾶς
Τᾶςδε π. π. δορίπονον
Μὴ πρ. ἐ. μ. στ. Κλ. παρθένων
Κλύ π. χ. λιτάς.
Ἰὼ φ. δ. λ. ἀμφιβάντες
Πόλ. δ. ὠ. φ. μέλεσθ' (sine δ')
Ἱερ. δ. μ. ἀρήξατε (sine δ').
— 186. Ὦ φ. Ο. τ. ἐ. ἀπάσασα
Τὸν ἀ. ὄττοβον
Ὅτε τ. σύριγγες
Ἐπλ. ἐ. ἐ. τ' ἀΰπνων
Πηδ. διὰ στόμα
Πυριγ. χαλινῶν.
— 195. Α. ε. δ. πρ. ἦλθον
Ἀρχ. βρ. π. θ. ν. ὅτ'
Ὁλ. ν. βρ. ἐ. π. δ. τ. ἤρθην
Φόβ. πρ. μ. λ. π. ἐ. ὑ. ἀλκάν.

Digitized by Google

vs. 204. *Μήπ. ἐ. κ. αἰ. λ. θ. ἀ. πανή=*
γυρις μ. ἐ. τ. ἄστυ=
δρομεμ. π. κ. στράτευμ'
Ἀπτ. π. δαΐφ.
— 219. *Δυσμ. δ' ὀ. π. α. τ. τ. ν. στυγεῖς;*
— 273. *Γείτ. δ. κ. μ. ζ. τάρβος*
Τὸν α. λ. ὄρ. δ. ὦ. τ. τέκνων.
— 277. *Τ. δ. λ. δ. πάντροφος*
Πετ. τ. μ. γ. π. πύργους
Πανδ. π. στ. τ. γένωμαι
Τ. δ' ἐ. α. ἰ. πολίταις
Χ. ὀ. π. δ. Διογενεῖς
Θ. π. κ. στ. Κ. φύεσθε.
— 289. *Ποῖον δ' ἀ. γ. π. τ. ἀ. ἐχθροῖς*
Ἀφέντ. τ. β. αἶαν
Τ. τ. Δ. ε. πομάτων
Ὄ. ἰ. Π. ὁ. γ. Τ. τ. παῖδες;
— 297. *Πρὸς τ. ὦ. π. Θ. τ. μ. ἐ. πύργων*
Ἀνδρ. ἅταν
Ἐμβ. α. κ. τοῖς δὲ
Πολ. κ. π. ῥ. εὔεδρόν τε
Σταθ. ὀ. λ. αἰ. γ. π. ὦ. ὠγυγίαν
Αἰδ. πρ. δ. ἄ. δ. ψ. σποδῷ,
Τπ' α. Α. θ. π. ἀτίμως
Τὰς δ. κ. α. ἐ. ἐ. ἐ. ν. τ. κ. παλαιὰς
Ἰ. π. π. φαρέων
Βοᾷ δ. ἐ. π. λ. ὀλλυμένας
Μιξοθρ. β. τ. τ. πρ. κλ. δ' ἀρτιτρόποις
Ὦ. ν. π. διαμεῖψαι
Δ. στ. ὁδόν.
— 325. *Α. δ' ἄ. α. φ. τ. δ. π. πυρφορεῖ.*

Digitized by Google

vs. 329. *Μιαίνων ἐ. Ἀ. κ. δ' ἄν*
Ἄστυ π. πτ. δ' ὁ. πυργῶτις.
— 333. *Βλ. δ' αἱ. τ. ἐπιμαστιδίων.*
— 338. *Ξυμβ. φ. φ. α. κ. κ. καλεῖ.*
— 341. *Τίν' ἐκ τ. εἰ. λ. π. παντοδαπὸς*
Δὲ καρπ. χ. π. ἀ. κυρήσας.
— 345. *Γᾶς δ. οὐ ἐ. ῥ. φορεῖται*
Δμ. δ. κ. ν. τλήμονες
Εὐναὶ αἱ. ἀ. εὐτυχοῦντος
Ὡς δ. ὑπερτέρω.
— 403. *Θεοὶ δ. ὦ. δ. π. πρ. ὄρνυται*
Τρέ. δ' αἱ. μ. ὐ. φίλων
Ὁλ. ἰ.
— 439. *Πρὶν ἐ. ἐ. δ. κ. θ' ἑδωλίων*
Ὑπερ. δ. π. ἐκλ.
— 469. *Μαιν. φρ. τῶν νιν*
Ζ. ν. ε. κοταίνων.
— 508. *Δαίμ., ἐ. εἴ. βροτοῖσι γε*
Καὶ δ. θεοῖσι
Πρόσθε π. κ. ἰάψειν.
— 550. *Μεγ. μ. κλ. ἀνοσίων*
Ἀ. Εἴ. γ. θ. τ. ὀ. ἐ. γᾷ.
— 613. *Λοιπ. κ. ἐκτρέποντες*
Γᾶς ε. π. δ' ἐ. β. Ζ. σ. κ. κερανν῀.
— 671. *Κ. μ. τ. μήτις σε*
Θυμ. δ. ἀ. φερέτω·
Κ. etc.
— 677. *Ὦ. σ. ἀ. ἴ. ἐξοτρύνει*
Πιερ. α. τελεῖν.
— 683. *Ἀ. σ. μ. π. κ. ὐ. κεκλήσῃ*
Βίον ἐ. κ. μ. ἐκ.

Digitized by Google

vs. 691. *Λ. ἀ. χ. μεταλλακτὸς,*
Ἰσ. etc.
— 706. *Ὁμοίαν* pergit: *ἀ γὰρ νύκτωρ παρεπε-*
λεύσατο καὶ γέγονε
Παναλ. κακόμαντιν.
— 719. *Ἐπειδ. αὐτοὶ κτάνωσιν.*
— 724. *Τὶς ἀ. σ. λ. ὦ. π. δόμων*
Νέοι π. σ. κακοῖσι
Παλ. γ. λ. π. ὠκύπομον
Αἰ. δ' ἐ. τ. μ. Λ. ε. Λάϊος
Βίᾳ τρ. ἐ. ἔ. μεσομφάλοις
Πυθ. χρ. θνάσκοντα etc.
— 736. *Γείνατο μ. μ. ἀ. π. Οἰδίπο δα*
Ὅστε μ. π. ἀ. σπ. α. ἰ. ἐτράφη
Ῥίζ. αἱ ἐ. π. σύναγε.
— 746. *Πόλεως κ. μ. δ' α. δι' ὀλίγω* etc.
Δέδ. δ. σ. β. μ. π. δαμασθῇ.
— 752. *Βαρεῖαι κ. τ. δ. ὀλοὰ*
Τελόμ. ὐ. παρέρχεται etc.
Ἀνδρ. α. ὄ. ἄ. παχυνθείς.
— 757. *Τίν' ἀ. γ. τ. ἐ. θ. κ. ξ. π. κ. τ' αἰ. βροτῶν*
Ὅσον τ. Οἰ. τῖσον
Ἀν. κ. ἀ. χώρας;
Ἐπεὶ δ. α. ἐ. μ. ἀθλίων
Γαμ. etc.
Μαιν. κ. δ. κ. ἐτέλεσε
Πατρ. χ. τ. κρεισσοτέχνων
Δ' ἀπ' ὀμ. ἐπλάγχθη.
— 816. *Ὤλοντ' α. δ. ὦ. μ. κ. τέλεία*
Γένεος Οἰ. τ. Ἀ. κ. μ. κ. τε
Περιπιτνεῖ κ. ἔ. τ. μέλος

Digitized by Google

Ὦ. ϑ. αἰ. γ. κ. δυσφόρως
Θ. ἠ. δ. ἀ. ξ. δορός.

vs. 825. Ἐξ. ὐ. ἀ. π. ἐ. φάτις
Βυλαὶ δ' ἀ. Λ. διήρκεσαν
Μερ. δ' ἀ. πτ. κ. ϑ. ὐ. ἀμβλύνεται.
Ἰ. π. τ. ε. ἄπιστον
Ἦλθε δ' ἀ. π. ὐ λόγῳ.

— 835. Κάκ' ἀ. δ. τ. τ. π. τι φῶς;
Τί δ' ἀ. γ' ἠ. π. π. δ. ἐφέστιοι.

— 842. Τὰν ἄστονον μ. ϑεωρίδα.

— 859. Ἰὼ ἰ. δ. φίλων ἄπιστοι
Καὶ κ. ἀτρ. δόμως
Ἑλόντ. μ. σ. αἰχμᾷ.

— 865. Ἰδ'. ἠ. δ. σιδάρῳ
Οὐ. ε. φιλίᾳ ἀ. ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε
Κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
Πότνι' Ἐριννὺς ἐπέκρανε.

— 871. Τ. ϑῆτα—
Ὁμο. etc.

— 843. Αἴ α. δ. ἀ. ἀ. δ' ἀ. ϑ. ἀραί.

— 882. Στόνος στ. κ. στ. πέδον
Φίλανδρ. μ. κτ. δ' ἐπιγόνοις
Δι' ὠ. αἰ. δ. ὠ. γ. ἔ. κ. ϑ. τέλος.

— 897. Δόμ. μ. ἀ. δ' ἐ. α. προπέμπει
Δαϊκτ. γ. α. αὐτοκτήμων
Οὐ. φ. ὐ. φ. ἐ. δ. ἐ. φρενὸς,
Ἅ κλ. μ. μινύθει.

— 903. Πάρεστι δ' ἐ. ἐ. ἀ ὠ. ἐρξάτην etc.
Ἐν δαΐ.

— 910. Τὼς δ' ἐ. ὁ. δ' ὠ. ἐτελεύτησαν
Τ. α. χ. ὁμοπόροισιν.

Digitized by Google

Ὁμοσπ. δ. κ. πανώλεθροι etc.
Ἐριδι μ. ν. ἐ. τελευτᾷ.

vs. 917. *Πέπ. — γαίᾳ*
Ζωὰ φ. μέμικται
Κάρτα δ' ἐ. ὅμαιμοι etc.

— 922. *Θηκτὸς σ. π. δ. χρημάτων*
Κ. δ. Α. α. γ. π. τ. ἀληθῆ etc.

— 927. *Διόςδ. α. ὑ. ϕ. σ. γᾶς* etc.

— 930. *Ἰὼ π. ε. π. ἀ. δόμοι*
Τελ. δ' ἀ. ἐπηλάλαξαν
Ἀραὶ τ. ὀ. ν. τετραμμέναι
Παντρ. ϕ. γένεις.

— 938. *Ἐληξ' ὁ δαίμων*
Παισθεὶς ἔπαισας.

— 950. Antig. *Ἴτω γόον.* Ism. *ἴτω δάκρυα.*

— 976. Verba *Ἐτεόκλεες ἀρχηγέτα* desunt.

— 964. *Πάθον.*

— 1055. *Μὴ 'νατραπῆναι*
Μηδ' ἀλλοδ. κ. ϕωτῶν
Κ. τὰ μάλιστα.

Digitized by Google

AESCHYLI PERSAE. CHORI. CODEX MMDCCLXXXVII.

vs. 11, Θυμὸς ἐ. π. γ. ι. Ἀσιατογενὴς.
— 23. Ταγοὶ Π. β. β. ὐ. μεγάλᾳ.
— 58. Ἀσίας ἐ. δ. β. ὐ. πομπαῖς.
— 67. Βασίλ. στ. ε. ἀντίπορον
Γείτ. χώραν — Λινοδ. σχ. π. ἀμείψας=
Ἀθαμ. Ἐ. π. ὅδισμα=
— 75. Ἐπὶ π. χθ. ποιμανό= ριον θ. ἐλαύνει=
Λιχ. π. ἐ. τ. θαλάσσης= Ὀχ. π. στ. ἐφέταις=
— 86. Ε. δ. ἀνδράσι= Τοξ. Ἀ. δ. δ. ὐ. τ.
ὑποστὰς=
— 92. Ἀπρός γ. ὁ. Π. στρατὸς=
Ἀλκίφρ. τε λαός.
— 96. Τίς ὁ κ. π. πηδήματος=
Εὐπ. α. φ. γ. ναί= νεσα τ. π. παράγει=
— 101. Τ. ὐ. ἔ. ὐ. θ. ἀ. φυγεῖν.
Θ. γ. κ. μ. ἐ. τ. παλαιὸν=
Ἐ. δ. Π. π. πυργοδαίκτης.
— 109. Ἐ. δ. εὐ. θαλάσσης= Πολιαι. π. λαύρᾳ=
Π. λ. πείσμασι=
Λαοπ. τ. μ.
— 118. Τῦτο μ. π. πύθηται
Κέν. μ. α. Σεσίδος.
— 120. Καὶ τὸ Κ. π. α. ἔσσεται

Digitized by Google

Οἀ α. ε. γυναικοπληθὴς=
Βυσσ. δ. ἐ. π. π. λακίς.
vs. 125. *Πᾶς γ. ἑ. κ. π. λεὼς=*
Μελισ. ξ. ο. στρατῦ=
Τὸν ἀμφ. ἐξαμείψας=
Ἀμφ. ἀλίς= Πρ. κ. αἴας.
— 140. *Στέγος α. φ. κ. κ. βαθύβυλον.*
— 144. — *Δαρειογενὴς=*
Τὸ πατρ. γ. ἀμέτερον.
— 255. *Ἄνι ἀ. κ. ν. κ. δ. αἰ αἴ*
Διαί. Π. λ. α. κλύοντες.
— 261. *Ἡ μ. ὅ. γ. τ. α. ἐφαάνθη*
Γερ. α. τ. π. ἄελπτον.
— 280. *Δυσαι. Πέρσαις= Δαΐοις ὦ. παγκάκως=*
Πάντα ἐ. α. α. στ. φθαρέντος.
— 286. *Μέμυ. τοι πάρα= Ὦ. π. Π. μάταν=*
— 552. *Βαρί. π. Τ. π. Δ. μ. οὕτω=*
Τότ' ἀ. ε. τ. παλίταις.
— 562. *Διὰ δ. Ἰ. χ. τ. γ' ἐ. ἄνακτ'=*
Αὐτ. ὦ, ἀ. Θρ. ἀμπδιήρεις=
Δυσχ. etc.
— 567. *Τοὶ δ' ἀ. πρ. δ. φ. ληφθέντες=*
Πρὸς ἀ. η. α. α. Κ. ὀά=
Στένε κ. δ. β. δ. ἀμβόασον=
Οὐρ. ἀ. ὀά, τ. δ. δ. βοᾶτιν=
Τἀλαιναν αὐδάν.
— 579. *Τοκῆες δ' ἀ. δ. ἄ. ὀά=*
Ὀδυρόμ. γ. τ. π. δ. κλ. ἄλγος=
— 632. *Ἡ ῥ. α. μ. μ. ἰ. βασιλεὺς*
Βάρβ. σ. ἑ. τ. π. αἰ=
ανῆ δ. (γρ. καὶ βάσματα.)

Digitized by Google

vs. 639. Ἀλλὰ σ. μ. Γ. τ. κ. ἄλλος=
Χθ. ἀ. δ. μεγαυχῆ=
— 644. Πέμπ. δ' ἀ. ὁ. ὐ. Π. αἳ' ἐκάλυψεν=
— 648. Ἀϊδ. δ' ἀ. ἀνείη=
Δαρεῖον ὁ. ἀ. Δ. ἠέ.
— 652. Πολεμ. ἀ. θεομήστωρ δε (an δ' ἑ?)
Κικλήσ. Π. Θ. δ. ἔσκεν=
— 657. Ἴθι, ἴ. ἐ. ἐ. ἀ. κ. ὄχθω=
Κροκ. π. εὐ. ἀείρων=
Βασιλ. τ. φ. πιφαύσκων=
— 664. Ὅπως κ. τ. κ. υ. τ' ἄχη=
Δεσπ. δ. φ. Στ. γὰρ= Τ. ε. ἀ. π.=
Νεολ. γ. ἦ. κ. π. ὄλωλε.
— 674. Δυνάστα δ. = Περὶ τ. σ. δ. δ. ἁμαρτίᾳ=
Π. γ. τ. ἐ. ἀ. τρίσκαλμοι.
— 679. Νᾶες ἄναες ποι τριήρεις.
— 851. Ἀγαθ. τ. π. β. ἐπεκύρσαμεν=
Εὖθ' ὁ. γ. π. ἀκάκης=
— 855. Δαρ. α. χ. Π. μ. εὐδοκίμω=
Στρατ. α. ἠ. νόμιμα=
Τὰ πυργ. π. ε.
Νόστοι δ' ἐ. π. ἀ. ἀπαθεῖς=
Εὖ πρ. ἀ. ἐ. οἴκως sine ἡμᾶς.
— 862. Ὅσας δ' ἐ. π. π. ὐ. διαβὰς=
Ἀ. π. ὐ. α. ἐ. σὺν θεῖς.
Οἵαι στρ. π. Δ. εἰσὶ=
Πάροιχ. Θρ. ἐπαυλέων.
— 870. Λίμν. τ' ἐ. ἀ. π. χέρσον=
Ἐληλ. π. π. τ. ἀ. ἄϊον=
Ἑλλ. τ' ἀ. π. πλ. αὐχόμεναι=
Μ. τ. πρ. κ. στ. πόντω.

Digitized by Google

vs. 878. *Νᾶσοί θ' ἁ. κ. πρ. ἀ. περίκλυστοι=*
Τᾶδε γ. π. ὁ. τ. Λέσβος=
Ἐλαιόφ. τ. Σάμος=
Χῖος ἠ. Π. Ν. Μηκώνος=
Τήνῳ δ. συνάπτουσ' Ἀ. ἀγχιγείτων.
— 885. *Καὶ τ. ἀ. ἐ. μεσακτίοις=*
Λῆμν. Ἰ. θ' ἑ. κ. Ῥ. ἠ. Κνίδον=
Κυπρ. τ. π. Π. ἠ. Σόλοις=
Σαλ. τ. τ. ν. ματρόπολις=
Τῶνδ' α. στ. Κ. τ. εὐκτεάνοις=
Κ. κ. Ι. π. Ἑ. ἐκράτυνε=
— 892. *Παμμ. τ' ἐ. Ν. δ' ὠ. ἀμφιλάγοις=*
Θεότρ. τ. ἀ. φ. πολέμοισι=
Δμαθ. μ. πλ. τ. παντίαισιν.
— 930. *Πρόσφθ. α. ν. τ. π. βοᾶν=*
Κακομ. ἰ. Μ. θρηνητῆρος=
Πέμψω πολυδ. ἰαχάν.
— 935. *Δύσθρ. ἀ. Δ. γὰρ=*
Ὅδ' α. μ. ἐ. ἐμοί.
— 939. *Λαοπ. τ. β. ἀ. τ. βάρη=*
— 951. *Σσσ. Π. Δ. ἠ. Ἀγδαβάτας.*
— 955. *Ἐκ ναὸς Ἐρῦ. ἐ. α. Σαλαμίνιοι=*
Στυφ. etc.
— 961. *Πῦ δὲ Σ. ἀ. ἦ, Λ. εὐπάτωρ=*
— 967. *Ἰὼ ἰ. μ. μ. τ. ὠγυγίους=*
Κατιδ. ε. στ. Ἀθάνας=
Πάντ. ε. πιτύλῳ=
Ἐ. ἐ. ἐ. τλ. α. χέρσῳ.
— 1008. Chor. *ὁρῶ, ὁρῶ.*
Chor. *Τί τόδε λέγεις;*
Xerx. *Σεσωσμένον θησαυρὸν βελέεσσι.*

Digitized by Google

PARAPHRASIS ET GLOSSAE

IN

SOPHOCLIS OEDIPUM REGEM.

CODEX MANU EXARATUS MMDCCLXXXVII.

Digitized by Google

Digitized by Google

PARAPHRASIS ET GLOSSAE

COD. NO. MMDCCLXXXVII.

IN

SOPHOCLIS OEDIPUM REGEM.

EDIT. BRUNCK. ARGENTOR. MDCCLXXXVI.

vs. 1. *Τέκνα.* ἐμὰ δηλονότι.

Νέα. νέοι ὄντες, καταγόνιοι δὲ ἀπὸ τῦ Κάδμε.

Νέα. ἀπαλοί· νέοι, ἀπόγονοι τῦ Κάδμε.

— 2. *Τίνας.* ἆρα τὰς ἐνταῦθα προσεδρείας. Εἰκότως ἐνταῦθα εἶπε τὸ μοι, διὰ γὰρ αὐτὸν ἐκάθηντο.

— 3. *Ἱκτηρίοις.* ἱκετικοῖς· δεητικοῖς.

— 4. *Θυμιαμάτων.* ἃ πρὸς τὰς θεὰς ποιῦσιν οἱ ἱκετεύοντες θυσιῶν.

vs. 5. *Παιάνων.* ὕμνων ἐπὶ ἀφέσει τῦ λοιμῦ ἀδομένων.

— 7. *Ὦ δε. ἐνταῦθα πρὸς ὑμᾶς.*

— 8. *Κλεινὸς.* ὁ ἔνδοξος διὰ τὸ καταβεβληκέναι τὴν Σφίγγα.

— 9. *Πρέπων.* ἄξιος τιμῆς. ἁρμόζων διὰ τὸ γῆρας καὶ τὴν τῆς ἱερωσύνης ἀξίαν.

— 10. *Πρὸ τῶνδε. τῶν νέων.*

Φράζε. λέγε.

Τρόπῳ. διὰ ποίαν

Digitized by Google

αἰτίαν ἐνταῦθα ὑπάρχετε, ἔστε.

vs. 11. Στέρξαντες. παθόντες.

— 12. Προσαρκεῖν. βοηθεῖν ὑμῖν, ὃ ἂν βέλησθε.

— Δυσάλγητος. ἄκαμπος (f. ἄκαμπτος aut ἀκαμπὴς) καὶ ἀνελεήμων.

— 13. Τοιάνδε. ἐλεεινὴν, οἵαν ὑμεῖς ἐνταῦθα προσκάθησθε.

Ἕδραν. τὸν καθήμενον λαόν.

— 14. Κρατύνων. κρατῶν,

— 15. Ἡλίκοι. ὁποῖοι.

Προσήμεθα. προσκαθήμεθα.

— 17. Οἱ μὲν. ἦγεν οἱ νέοι.

Πτέσθαι. δραμεῖν, βαδίσαι, ὁρμῆσαι διὰ τὴν ἐκ τῦ λοιμῦ βίαν καὶ καταβολήν.

Βαρεῖς. δυσχερεῖς, ἀδύνατοι.

Ζηνός. ἱερεὺς ὤν.

Οἱ δ' ἠϊθέων. τῶν νέων, ἀζύγων ὄντες, ἦγεν νέοι.

vs. 19. Λεκτοί. ἔκκριτοι.

Φῦλον. γένος τῆς πόλεως.

Ἐξεστεμμένον. ἐστεφανωμένον.

— 20. Θακεῖ. κάθηται.

Διπλοῖς. δύο γὰρ ἐν Θήβαις ναοὶ Ἀθηνᾶς.

— 21. Μαντείας. Suprascript. μαντείᾳ.

— 23. Ἤδη. νῦν.

Σαλεύει. κλονεῖται καὶ κινδυνεύει.

Ἀνακωφίσαι. ἀνενέγκαι.

— 26. Φθίνουσα. ἦγεν πᾶσι τοῖς θρέμμασιν ἐκ ἔχουσιν, ὅθεν τραφῆναι.

Βουνόμοις. μεγάλαις. Βῶς γὰρ τὸ μέγα· ὥσπερ καὶ βύπαις ὁ μέγας παῖς.

— 27. Ἀγόνοις. ἀγεννήτοις, ἐκ ἔχουσι τροφήν.

Πυρφόρος. ἦγεν ὁ διὰ τῦ πυρὸς ποιῶν στεγματίας τὺς ἀνθρώπους.

Digitized by Google

vs. 28. *Σκήψας.* ἐμπεσών.

Ἐλαύνει. ἀφανίζει.

Ἔχθιστος. μισητὸς πᾶσιν.

Μέλας. σκοτεινός.

— 30. *Δ' αἴδας.* γρ. δ' αἴδης.

Στεναγμοῖς. τῶν τὰς θανάτους ἐχόντων.

— 31. *Μὲν νῦν.* (sic) γρ. ἦν.

Ἰσάμενον. σύναπτε δὲ πρὸς τὸ κρίνοντες.

— 32. *Ἐφέστιοι.* πρόσοικοι.

— 33. *Πρῶτον.* ἦγεν ἐν τῷ εὑρεῖν μηχανὴν καὶ ἀπαλλαγὴν αὐτῶν.

Συμφοραῖς. συναντήμασι.

— 34. *Δαιμόνων.* ἦγεν μηχανήσασθαι, πῶς χρὴ διαλλάξαι θεάς.

Συναλλαγαῖς. ὁμιλίαις.

— 36. *Σκληρᾶς.* τῆς χαλεπῆς ἡμῖν Σφιγγὸς τῆς ἔμμετρα φθεγγομένης.

Ὃν παρείχομεν. γρ. ὅνπερ εἴχομεν.

vs. 37. *Ἐξειδὼς.* εἰδὼς, ἀκηκοώς.

Δασμὸν τῆς σκληρᾶς ἀοιδῆς. ἦγεν τῆς Σφιγγὸς, ὃν παρείχομεν.

— 38. *Ἐκδιδαχθεὶς.* περὶ τῶν αἰνιγμάτων.

Προσθήκη. ἦγεν ὥσπερ ἂν εἰ θεὸς ἡμῖν προσετέθη.

Προσθήκῃ. συνάρσει, ξυμμαχίᾳ.

— 39. *Ὀρθῶσαι.* ἀνεγεῖραι κινδυνεύοντα.

— 40. *Κράτιστον.* ἐντιμώτατον.

Πρόστροποι. προσνενευκότες, προσκείμενοι.

Ἀλκὴν. βοήθειαν.

Εὑρεῖν. μηχανήσασθαι.

Ἀνδρὸς. μάντεως.

Οἶσθά πω. τοῦτο κατὰ συνεκδοχήν.

Συμφορὰς. τὰ τέλη.

Digitized by Google

vs. 46. Ἀνόρθωσον. ἀνάστησον.

Εὐλαβήθηθ'. αἰδέσθητι τὰ πρόσθεν τὰ σὰ κατορθώματα καὶ ἡμᾶς ὅτως ἀθλίως ἔχοντας καὶ δεομένους σθ.

Καλῇζει. ὀνομάζει.

Τῆς. ἐπὶ τὴν Σφίγγα.

Προθυμίας. ἕνεκα.

Μηδαμῶς μεμνώμεθα. ἐνθυμώμεθα.

— 50. Στάντες. πρώην.

Ὕστερον. διὰ τὸν λοιμόν.

Ἀσφαλείᾳ. ἐν γνώμῃ ἀσφαλεῖ καὶ ὄχυρᾳ (ὀχυρᾷ vel ἐχυρᾷ.) καὶ εὐβελίᾳ τὸ ἐμπεσὸν κακὸν ἀνόρθωσον.

Τύχην. τὴν ἐπὶ τῆς Σφιγγὸς καλῶ εὐτυχίαν.

Ἴσος. ὅμοιος καθὼς πρώην.

Ὡς. ὅτι.

Οὐδὲκ. ὐδενὸς ἄξιον.

Ἔρημος. κενή.

— 59. Ἱμείροντες. κλαίοντες.

Ὡς. καθώς.

Οὐκ ἔστιν. ὐδεὶς ἀφ' ὑμῶν.

Γνωστὰ κ' ὔκ ἄγνωστα. Suprascriptum γνωτὰ κὐκ ἄγνωτα.

vs. 62. Ἄλγος. ἦγεν ἡ λύπη, ἣν ὑμεῖς ἀλγεῖτε.

Εὖδοντα. εἰς τὰ παρόντα ἀμελῶς διακείμενον.

— 66. Ἴστε. γινώσκετε.

Πολλὰ. κατὰ πολύ.

— 69. Ἔπραξα. ἀντὶ τοῦ ἐνήργησα.

Ἦν δ'. θεραπείαν μόνην καλῶς εὕρισκον σκοπῶν.

Φροντίδος. λογισμῶ.

— 70. Γαμβρὸν. συγγενῆ.

Πυθικὰ. μαντικά.

Ὡς πύθοιθ'. ἵνα ἐρωτήσῃ.

— 72. Ῥυσαίμην. ἀπαλλάξαιμι, σώσαιμι.

Ἥμαρ. τὸ ἐνεστός.

Ἤδη. νῦν.

Digitized by Google

vs. 75. *Καθήκοντος.* τῶ ὁρισμένῳ.

Ἵκηται. ἀφίκηται.

Τηνικαῦτα. τότε.

Θεὸς Ἀπόλλων.

Εἶπας. τοῦτο.

Προστείχοντα. προσερχόμενον.

— 80. *Εἴ.* εἴθε.

Τῷ. τινί.

Βαίη. ἔλθοι.

Λαμπρὸς. φαιδρός.

Ὡς περ. ἔστιν.

Ὄμμασι. ὄμματι suprascript.

— 82. *Εἰκάσαι.* νομίσαι.

Πολυστεφὴς. περιεστεμμένος.

Παγκάρπω. ἀειθαλεῖ.

Τάχα. ταχέως.

— 84. *Εἰσόμεσθα.* γνωσόμεθα.

Ξύμμετρος. ἦγεν ἐκ ἀπέχων ἡμῖν πολύ, ἀλλὰ μέτριος.

Κήδευμα. συγγένεια.

— 86. *Φάτιν.* φήμην. (ordine inverso.)

Δύσφορα. τὰ δοκοῦντα σχέτλια.

Ὀρθὸν. ἦγεν τελεσθέντα ὡς δεῖ.

Εὐτυχεῖν. ὑμᾶς.

vs. 90. *Προδείσας.* ἀντὶ τοῦ δείσας.

Χρῄζεις. θέλεις.

Ἕτοιμος. εἰμί.

Στείχειν. ἔρχεσθαι.

Ἔσω. τοῦ οἴκου.

Εἰς. (pro ἐς.) πρός.

— 93. *Αὔδα.* λέγε.

Ψυχῆς. ἀντὶ τοῦ ζωῆς.

Ἄνωγεν. ἐκέλευσεν.

Ἐμφανῶς. καὶ ἐκ αἰνιγματωδῶς.

Τετραμμένον. ἐμπεφυκός.

— 98. *Ἐν τῇδ'.* γρ. ἐκ τῆσδ'.

Τρόπος. ἡ μεταχείρησις.

— 100. *Ἀνδροκλατοῦντ.* τὸν πράξαντα τοῦτο ἄνδρα ἐλαύνοντας.

Φόνῳ. τοῦ φονεύσαντος, τοῦ φονευθέντος.

Αἷμα. δι' ὃ τὸ μίασμα. λέγει δὲ τὸν φόνον τοῦ Λαΐου. τὸ δὲ

Digitized by Google

Χειμάζει ἀντὶ τοῦ κλυδωνίζει καὶ διαφθείρει.

vs. 102. *Τύχην. τὸν φόνον.*

Ἀπευθύνειν. διεξάγειν.

Χθόνα. πόλιν. (ordine inverso.)

— 105. *Πω. γρ. πῶ.*

Ἐπιστέλλει. προστάττει.

Αὐτοέντας. ἤγουν τοὺς γινομένους αὐτόχειρας.

Τιμωρεῖν. κολάζειν.

Οἵδ'. οἱ αὐτόεντες.

Ἴχνος. ἀρχὴ καὶ ἀφορμή.

Δυστέκμαρτον. ἀφανές, ἀκατανόητον.

Αἰτίας. μέμψεως ἤτοι τοῦ φόνου.

— 111. *Ἀλωτὸν. καταληπτόν.*

— 114. *Θεωρὲς φασι —— εἰς Ἀπόλλω, μαθεῖν περὶ τοῦ ἐκτεθέντος παιδὸς, εἰ ἄρα ζῇ.* Cetera consentiunt cum scholiis Demetrii Triclinii impressis.

Ἐξημῶν. ἦγεν ἀπερχόμενος εἰς Ἀπόλλω.

vs. 115. *Ἀπεστάλη. ἀπῆλθε.*

Συμπράκτωρ. μέτοχος.

Ὅτου. ἀφ' οὗ.

Ἐχρήσατ' ἄν. κατενόησε τὸν πράξαντα τὸν φόνον.

— 118. *Θνήσκουσι. πάντες οἱ σὺν αὐτῷ.*

Πλὴν. εἰ μή.

Φυγὼν. ἐσώθη.

Μαθεῖν. ἡμᾶς.

— 122. *Συντυχόντας. κατὰ τύχην φανέντας.*

Ῥώμῃ. ἦγεν ὁ μιᾷ πληγῇ.

Πλήθει. ἦγεν πάντας ὁμῶς συμπεσόντας αὐτῷ.

— 126. *Δοκοῦντα. ἦγεν καὶ ἡμεῖς ὅτως ἐνομίζομεν.*

Οὕτω. ὡς φατέ.

Ταῦτ'. γρ. τοῦτ'.

— 130. *Ποικιλῳδὸς*

Digitized by Google

ἢ ποικίλα καὶ δύσφραστα ᾄδουσα.

Πρὸς ποσὶ. ἦγεν τὸ ἐνιστάμενον ἐξ αὐτῆς κακόν.

Μεθέντας. ἀφέντας.

Τ' ἀφανῆ. ἦγεν τὸ περὶ τὲ φόνε ζητεῖν.

Προσήγετο. ἠνάγκαζεν.

vs. 130. Φανῶ. δείξω.

Ἐπιστροφὴν. ἔρευναν, φροντίδα, ἐπιμέλειαν.

Τιμωρῶντα. βοηθῶντα.

Ἀποσκεδῶ. ἀπολύσω.

Μύσος. μίασμα.

Τοιαύτῃ. ἐπιβάλῳ.

— 141. Προσαρκῶν. βοηθῶν διὰ τὴν περὶ τὲ φόνε ζήτησιν.

Ὠφελῶ. ἀσφάλειαν γὰρ τῇ ἀρχῇ πορίζω.

Βάθρων. ἐπί.

Ἱκτῆρας. τὰς ἱκετικάς.

Ὧδ'. ἐνταῦθα.

— 145. Δράσοντος. ὅσον συμβάλλεται εἰς τὴν περὶ τοῦ μιάσματος ζήτησιν καὶ ἀπέλασιν.

Πεπτωκότες. κινδυνεύοντες.

Ἱστώμεσθα. ἐπὶ τῶν βάθρων τὲ ζητῆσαι τὸ αἴτιον τὲ λοιμὲ.

vs. 151. Φάτις. φήμη.

Ποτε. ἄρα.

Τᾶς. ἀπό.

Ἀγλαὰς. εὐδαίμονας.

Ἐκτέταμαι. ἐκπέπληγμαι.

Δείματι. φοβήματι.

Πάλλων. κινῶν.

— 154. Ἰήϊε. τοξικέ.

Δάλιε. ἐν Δήλῳ τιμώμενε Ἄπολλον, ἔφορε τὲ λοιμὲ.

Ἀζόμενος. σεβόμενός σε.

Περιτελλομ. ἐπελθούσαις, περιερχομέναις.

Ἐξανύσεις. τελέσεις.

Χρέος. χρείαν, καὶ γὰρ χρεία πόλλη ἦν τῆς ἀπαλλαγῆς τὲ λοιμὲ.

Digitized by Google

vs. 158. *Ἄμβροτε. θεία.*

Φάμα. μαντεία.

Κεκλόμενος. ἐπικαλούμενος. γρ. κεκλομένῳ.

Γαιάοχον. συνέχουσα τήνδε τὴν γῆν.

Κυκλόεντ'. κυκλοτερῆ.

Εὐκλέα, ἔνδοξον.

Θάσσει. κάθηται.

— 164. *Ἄτας. δυστυχίας.*

Ὀρνυμένας. κινουμένας.

Ἤνυσατ'. ἐτελέσατε.

Ἐκτοπίαν. πορρωτάτην καὶ μακράν.

Πόποι. θεοί, ἢ φεῦ φεῦ.

Ἀνάριθμα. πολλά.

— 169. *Στόλος. ἡ πρὸς τὸν βίαν πορεία καὶ δίαιτα.*

Ἔνι. ὑπάρχει.

Ἔγχος. δύναμις, βοήθεια.

Ἀλέξεται. βοηθήσει ἑαυτῷ.

Ἔγγονα. τὰ σπέρματα καὶ ἡ ἄλλη πόα.

Κλυτᾶς. ἐνδόξου.

vs. 173. *Αὔξεται. ἀναδίδοται.*

Τόκοισιν. γένεσιν.

Ἰητῶν. θρηνητῶν.

Καμάτων. πόνων.

Ἀνέχουσι. ἀναφαίρουσιν. (Error ex pronuntiatione ortus pro *ἀναφέρουσιν.*) *ἐλευθεροῦνται.*

— 175. *Ἄλλον. ἄνθρωπον.*

Προσίδοις. συνιδοις.

Ἄιπερ. καθά.

Εὖπτέρου. ταχύτατον.

Κρεῖσσον. κάλλιον.

Ἀμαιμακέτου. ἀκαταπονήτου.

Ὄρμενον. φερόμενον. Καλῶς εἶπε τὸ

Ἀκτήν, παρ' ὅσον διὰ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης, ὡς λῃροῦσιν, εἰς Ἅιδου περῶσιν οἱ θανόντες.

— 178. *Ἐσπέρου. σκοτεινοῦ.*

Digitized by Google

Θεᾶ. Ἄιδα.

Ἀνάριθμος. μέτοχος. (ac si legisset ἐνάριθμος.)

Νηλέα. ἀνηλεῆ.

vs. 180. Δὰ (forte δ' ἄ) γένεθλα. (γενέθλα.) γρ. δὲ. Ἔμβρυα· μήπω τυχόντα τῶ πρέποντος καιρῶ τῷ τοκετῷ.

— 182. Ἀνοίκτως. ἀνηλεῶς.

Ἐπὶ. σὺν ταύταις.

Ματέρες. αὐτῶν τῶν ἀλόχων.

— 185. Λυγρῶν. ἀθλίων.

Ἱκτῆρες. παρακλήτορες.

Παιὰν. ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ ἀφέσει λοιμῶ.

Λάμπει. αὐξάνεται.

Γῆρυς. βοή.

Ὅμαυλός. συμμιγής.

— 188. Ὧν ὕπερ. τῶ παιᾶνος καὶ τῆς βοῆς.

Εὐῶπα. εὐόφθαλμε Ἀθηνᾶ. Εὕρηται καὶ Εὐωπὰν, ὃ πρὸς τὸ ἀλκὴν συνάψεις ὕτω(ς)· ἀλκὴν καὶ βοήθειαν εὐωπὰν καὶ χαρίεσσαν.

vs. 190. Εἰκότως τὸν λοιμὸν Ἄρει παρεικάζει ὡς φθορᾶς αἴτιον, ὥσπερ ἐκεῖνος.

Περιβόητον δὲ καλεῖ, διὰ τὸ καὶ ἐν τούτῳ πολλὰς γενέσθαι ὥσπερ ἐν πολέμῳ βοάς. Περιβόητος. μέγας καὶ σφοδρός.

— 192. Φλέγει. καίει.

Μαλερὸν. καυστικόν.

Ἄχαλκος. ἦγεν δίχα ξίφους καὶ ἀσπίδων.

Ἀντιάζων. ἐμπίπτων.

— 193. Παλίσσυτον. ὀπισθόρμητον.

Δρόμημα. πορείαν.

Νωτίσαι. δὸς παλινδρομῆσαι.

Ἄπορον. ἦγεν ξένον ποδώκεστατον.

Ἀπόξενον. εἰς τὸν ἄξενον πόντον.

Θάλαμον Ἀμφι-

Digitized by Google

Digitized by Google

PARAPHRASIS ET GLOSSAE

COD. NO. MMDCCLXXXVII.

IN

SOPHOCLIS OEDIPUM REGEM.

EDIT. BRUNCK. ARGENTOR. MDCCLXXXVI.

---

vs. 1. *Τέκνα. ἐμὰ δηλονότι.*

Νέα. νέοι ὄντες, καταγόνιοι δὲ ἀπὸ τῦ Κάδμυ.

Νέα. ἄπαλοί· νέοι, ἀπόγονοι τῦ Κάδμυ.

— 2. *Τίνας. ἆρα τὰς ἐνταῦθα προεδρείας. Εἰκότως ἐνταῦθα εἶπε τὸ μοι, διὰ γὰρ αὐτὸν ἐκάθηντο.*

— 3. *Ἱκτηρίοις. ἱκετικοῖς· δεητικοῖς.*

— 4. *Θυμιαμάτων. ἃ πρὸς τὰς θεὰς ποιῦσιν οἱ ἱκετεύοντες θυσιῶν.*

vs. 5. *Παιάνων. ὕμνων ἐπὶ ἀφέσει τῦ λοιμῦ ᾀδομένων.*

— 7. *Ὧδε. ἐνταῦθα πρὸς ὑμᾶς.*

— 8. *Κλεινὸς. ὁ ἔνδοξος διὰ τὸ καταβεβληκέναι τὴν Σφίγγα.*

— 9. *Πρέπων. ἄξιος τιμῆς. ἁρμόζων διὰ τὸ γῆρας καὶ τὴν τῆς ἱερωσύνης ἀξίαν.*

— 10. *Πρὸ τῶνδε. τῶν νέων.*

Φράζε. λέγε.

Τρόπῳ. διὰ ποίαν

Digitized by Google

αἰτίαν ἐνταῦθα ὑπάρχετε, ἔστε.

vs. 11. Στέρξαντες. παθόντες.

— 12. Προσαρκεῖν. βοηθεῖν ὑμῖν, ὃ ἂν βέλησθε.

— Δυσάλγητος. ἄκαμπος (f. ἄκαμπτος aut ἀκαμπὴς) καὶ ἀνελεήμων.

— 13. Τοιάνδε. ἐλεεινὴν, οἵαν ὑμεῖς ἐνταῦθα προσκάθησθε.

Ἕδραν. τὸν καθήμενον λαόν.

— 14. Κρατύνων. κρατῶν.

— 15. Ἥλικοι. ὁποῖοι.

Προσήμεθα. προσκαθήμεθα.

— 17. Οἱ μέν. ἦγεν οἱ νέοι.

Πτέσθαι. δραμεῖν, βαδίσαι, ὁρμῆσαι διὰ τὴν ἐκ τῶ λοιμῶ βίαν καὶ καταβολήν.

Βαρεῖς. δυσχερεῖς, ἀδύνατοι.

Ζηνός. ἱερεὺς ὤν.

Οἱ δ' ἠϊθέων. τῶν νέων, ἀζύγων ὄντες, ἦγεν νέοι.

vs. 19. Λεκταί. ἔκκριτοι.

Φῦλον. γένος τῆς πόλεως.

Ἐξεστεμμένον. ἐστεφανωμένον.

— 20. Θακεῖ. κάθηται.

Διπλοῖς. δύο γὰρ ἐν Θήβαις ναοὶ Ἀθηνᾶς.

— 21. Μαντείας. Suprascript. μαντείᾳ.

— 23. Ἤδη. νῦν.

Σαλεύει. κλονεῖται καὶ κινδυνεύει.

Ἀνακτα φίσαι. ἀνενέγκαι.

— 26. Φθίνουσα. ἦγεν πᾶσι τοῖς θρέμμασιν ἐκ ἔχουσιν, ὅθεν τραφῆναι.

Βουνόμοις. μεγάλαις. Βῶς γὰρ τὸ μέγα· ὥσπερ καὶ βώπαις ὁ μέγας παῖς.

— 27. Ἀγόνοις. ἀγεννήτοις, ἐκ ἔχουσι τροφήν.

Πυρφόρος. ἦγεν ὁ διὰ τῆ πυρὸς ποιῶν στεγματίας τὺς ἀνθρώπως.

Digitized by Google

vs. 28. Σκήψας. ἐμπεσών.

Ἐλαύνει. ἀφανίζει.

Ἔχθιστος. μισητὸς πᾶσιν.

Μέλας. σκοτεινός.

— 30. Δ' αἴδας. γρ. δ' αἴδης.

Στεναγμοῖς. τῶν τὰς θανάτους ἐχόντων.

— 31. Μὲν νῦν. (sic) γρ. ἓν.

Ἰσάμενον. σύναπτε δὲ πρὸς τὸ κρίνοντες.

— 32. Ἐφέστιοι. πρόσοικοι.

— 33. Πρῶτον. ἦγεν ἐν τῷ εὑρεῖν μηχανὴν καὶ ἀπαλλαγὴν αὐτῶν.

Συμφοραῖς. συναντήμασι.

— 34. Δαιμόνων. ἦγεν μηχανήσασθαι, πῶς χρὴ διαλλάξαι θεάς.

Συναλλαγαῖς. ὁμιλίαις.

— 36. Σκληρᾶς. τῆς χαλεπῆς ἡμῖν Σφιγγὸς τῆς ἔμμετρα φθεγγομένης.

Ὃν παρείχομεν. γρ. ὅνπερ εἴχομεν.

vs. 37. Ἐξειδὼς. εἰδὼς, ἀκηκοώς.

Δασμὸν τῆς σκληρᾶς ἀοιδῆς. ἦγεν τῆς Σφιγγὸς, ὃν παρείχομεν.

— 38. Ἐκδιδαχθείς. περὶ τῶν αἰνιγμάτων.

Προσθήκη. ἦγεν ὥσπερ ἂν εἰ θεὸς ἡμῖν προσετέθη.

Προσθήκη. συνάρσει, ξυμμαχίᾳ.

— 39. Ὀρθῶσαι. ἀνεγεῖραι κινδυνεύοντα.

— 40. Κράτιστον. ἐντιμώτατον.

Πρόστροποι. προσνενευκότες, προσκείμενοι.

Ἀλκὴν. βοήθειαν.

Εὑρεῖν. μηχανήσασθαι.

Ἀνδρὸς. μάντεως.

Οἶσθά πω. τοῦτο κατὰ συνεκδοχήν.

Συμφορὰς. τὰ τέλη.

Digitized by Google

vs. 46. Ἀνόρθωσον. ἀνάστησον.

Εὐλαβήθηθ'. αἰδέσθητι τὰ πρόσθεν τὰ σὰ κατορθώματα καὶ ἡμᾶς ὅτως ἀθλίως ἔχοντας καὶ δεομένους σου.

Καλῆζει. ὀνομάζει.

Τῆς. ἐπὶ τὴν Σφίγγα.

Προθυμίας. ἕνεκα.

Μηδαμῶς μεμνώμεθα. ἐνθυμώμεθα.

— 50. Στάντες. πρώην.

Ὕστερον. διὰ τὸν λοιμόν.

Ἀσφαλείᾳ. ἐν γνώμῃ ἀσφαλεῖ καὶ ὄχυρᾳ (ὀχυρᾷ vel ἐχυρᾷ.) καὶ εὐβουλίᾳ τὸ ἐμπεσὸν κακὸν ἀνόρθωσον.

Τύχην. τὴν ἐπὶ τῆς Σφιγγὸς καλῶ εὐτυχίαν.

Ἴσος. ὅμοιος καθὼς πρώην.

Ὡς. ὅτι.

Οὐδὲν. ὐδενὸς ἄξιον.

Ἔρημος. κενή.

— 59. Ἱμείροντες. κλαίοντες.

Ὡς. καθώς.

Οὐκ ἔστιν. ὐδεὶς ἀφ' ὑμῶν.

Γνωστὰ κ' ἐκ ἄγνωστα. Suprascriptum γνωτὰ κὲκ ἄγνωτα.

vs. 62. Ἄλγος. ἦγεν ἡ λύπη, ἣν ὑμεῖς ἀλγεῖτε.

Εὖδοντα. εἰς τὰ παρόντα ἀμελῶς διακείμενον.

— 66. Ἴστε. γινώσκετε.

Πολλὰ. κατὰ πολύ.

— 69. Ἔπραξα. ἀντὶ τοῦ ἐνήργησα.

Ἦν δ'. θεραπείαν μόνην καλῶς εὕρισκον σκοπῶν.

Φροντίδος. λογισμοῦ.

— 70. Γαμβρὸν. συγγενῆ.

Πυθικὰ. μαντικᾶ.

Ὡς πύθοιθ'. ἵνα ἐρωτήσῃ.

— 72. Ῥυσαίμην. ἀπαλλάξαιμι, σώσαιμι.

Ἥμαρ. τὸ ἐνεστός.

Ἤδη. νῦν.

Digitized by Google

vs. 75. Καθήκοντος. τῶ ὁρισμένω.

Ἵκηται. ἀφίκηται.

Τηνικαῦτα. τότε.

Θεὸς. Ἀπόλλων.

Εἶπας. τῦτο.

Προστείχοντα. προσερχόμενον.

— 80. Εἴ. εἴθε.

Τῷ. τινί.

Βαίη. ἔλθοι.

Λαμπρὸς. φαιδρός.

Ὡς περ. ἔστιν.

Ὄμμασι. ὄμματι suprascript.

— 82. Εἰκάσαι. νομίσαι.

Πολυστεφὴς. περιεστεμμένος.

Παγκάρπω. ἀειθαλῆς.

Τάχα. ταχέως.

— 84. Εἰσόμεσθα. γνωσόμεθα.

Ξύμμετρος. ἦγεν ἐκ ἀπέχων ἡμῖν πολὺ, ἀλλὰ μέτριος.

Κήδευμα. συγγένεια.

— 86. Φάτιν. φήμην. (ordine inverso.)

Δύσφορα. τὰ δοκῦντα σχέτλια.

Ὀρθὸν. ἦγεν τελεσθέντα ὡς δεῖ.

Εὐτυχεῖν. ὑμᾶς.

vs. 90. Προδείσας. ἀντὶ τῦ δείσας.

Χρῄζεις. θέλεις.

Ἕτοιμος. εἰμί.

Στείχειν. ἔρχεσθαι.

Ἔσω. τῦ οἴκυ.

Εἰς. (pro ἐς.) πρός.

— 93. Αὔδα. λέγε.

Ψυχῆς. ἀντὶ τῦ ζωῆς.

Ἄνωγεν. ἐκέλευσεν.

Ἐμφανῶς. καὶ ἐκ αἰνιγματωδῶς.

Τεταμμένον. ἐμπεφυκός.

— 98. Ἐν τῇδ'. γρ. ἐκ τῆσδ'.

Τρόπος. ἡ μεταχείρησις.

— 100. Ἀνδροκλατῦντ. τὸν πράξαντα τῦτο ἄνδρα ἐλαύνοντας.

Φόνφ. τῦ φονεύσαντος, τῦ φονευθέντος.

Αἷμα. δι' ὃ τὸ μίασμα. λέγει δὲ τὸν φόνον τῦ Λαΐυ. τὸ δὲ

Digitized by Google

Χειμάζει ἀντὶ τοῦ κλυδωνίζει καὶ διαφθείρει.

vs. 102. *Τύχην. τὸν φόνον.*

Ἀπευθύνειν. διεξάγειν.

Χθόνα. πόλιν. (ordine inverso.)

— 105. *Πω. γρ. πῶ.*

Ἐπιστέλλει. προστάττει.

Αὐτοέντας. ἦγεν τοὺς γινομένους αὐτόχειρας.

Τιμωρεῖν. κολάζειν.

Οἴδ'. οἱ αὐτόεντες.

Ἴχνος. ἀρχὴ καὶ ἀφορμή.

Δυστέκμαρτον. ἀφανές, ἀκατανόητον.

Αἰτίας. μέμψεως ἤτοι τοῦ φόνου.

— 111. *Ἀλωτὸν. καταληπτόν.*

— 114. *Θεωρὼς φασι —— εἰς Ἀπόλλω, μαθεῖν περὶ τοῦ ἐκτεθέντος παιδὸς, εἰ ἄρα ζῇ.* Cetera consentiunt cum scholiis Demetrii Triclinii impressis.

Ἐκδημῶν. ἦγεν ἀπερχόμενος εἰς Ἀπόλλω.

vs. 115. *Ἀπεστάλη. ἀπῆλθε.*

Συμπράκτωρ. μέτοχος.

Ὅτου. ἀφ' οὗ.

Ἐκρήσατ' ἄν. κατενόησε τὸν πράξαντα τὸν φόνον.

— 118. *Θνήσκουσι. πάντες οἱ σὺν αὐτῷ.*

Πλὴν. εἰ μή.

Φυγὼν. ἐσώθη.

Μαθεῖν. ἡμᾶς.

— 122. *Συντυχόντας. κατὰ τύχην φανέντας.*

Ῥώμῃ. ἦγεν ὁ μιᾷ πληγῇ.

Πλήθει. ἦγεν πάντας ὁμῶς συμπεσόντας αὐτῷ.

— 126. *Δοκοῦντα. ἦγεν καὶ ἡμεῖς ὅτως ἐνομίζομεν.*

Οὕτω. ὡς φατέ.

Ταῦτ'. γρ. τοῦτ'.

— 130. *Ποικιλῳδὸς.*

Digitized by Google

ἢ ποικίλα καὶ δύσφραστα ᾄδουσα.

Πρὸς ποσὶ. ἦγεν τὸ ἐνιστάμενον ἐξ αὐτῆς κακόν.

Μεθέντας. ἀφέντας.

Τ' ἀφανῆ. ἦγεν τὸ περὶ τῦ φόνυ ζητεῖν.

Προσήγετο. ἠνάγκαζεν.

vs. 130. Φανῶ. δείξω.

Ἐπιστροφὴν. ἔρευναν, φροντίδα, ἐπιμέλειαν.

Τιμωρῦντα. βοηθῦντα.

Ἀποσκεδῶ. ἀπολύσω.

Μύσος. μίασμα.

Τοιαύτῃ. ἐπιβάλῳ.

— 141. Προσαρκῶν. βοηθῶν διὰ τὴν περὶ τῦ φόνυ ζήτησιν.

Ὠφελῶ. ἀσφάλειαν γὰρ τῇ ἀρχῇ πορίζω.

Βάθρων. ἐπί.

Ἱκτῆρας. τὺς ἱκετικύς.

Ὧδ'. ἐνταῦθα.

— 145. Δράσοντος. ὅσον συμβάλλεται εἰς τὴν περὶ τοῦ μιάσματος ζήτησιν καὶ ἀπέλασιν.

Πεπτωκότες. κινδυνεύοντες.

Ἱστώμεσθα. ἐπὶ τῶν βάθρων τῦ ζητῆσαι τὸ αἴτιον τῦ λοιμῦ.

vs. 151. Φάτις. φήμη.

Ποτε. ἆρα.

Τᾶς. ἀπό.

Ἀγλαὰς. εὐδαίμονας.

Ἐκτέταμαι. ἐκπέπληγμαι.

Δείματι. φοβήματι.

Πάλλων. κινῶν.

— 154. Ἰήϊε. τοξικέ.

Δάλιε. ἐν Δήλῳ τιμώμενε Ἄπολλον, ἔφορε τῦ λοιμῦ.

Ἀζόμενος. σεβόμενός σε.

Περιτελλομ. ἐπελθύσαις, περιερχομέναις.

Ἐξανύσεις. τελέσεις.

Χρέος. χρείαν, καὶ γὰρ χρεία πολλὴ ἦν τῆς ἀπαλλαγῆς τῦ λοιμῦ.

Digitized by Google

vs. 158. Ἄμβροτε. θεία.
Φάμα. μαντεία.
Κεκλόμενος. ἐπικαλούμενος. γρ. κεκλομένῳ.
Γαιάοχον. συνέχουσα τήνδε τὴν γῆν.
Κυκλόεντ'. κυκλοτερῆ.
Εὐκλέα, ἔνδοξον.
Θάσσει. κάθηται.
— 164. Ἄτας. δυστυχίας.
Ὀρνυμένας. κινουμένας.
Ἤνυσατ'. ἐτελέσατε.
Ἐκτοπίαν. πορρωτάτην καὶ μακράν.
Πόποι. θεοί, ἢ φεῦ φεῦ.
Ἀνάριθμα. πολλά.
— 169. Στόλος. ἡ πρὸς τὸν βίαν πορεία καὶ δίαιτα.
Ἔνι. ὑπάρχει.
Ἔγχος. δύναμις, βοήθεια.
Ἀλέξεται. βοηθήσει ἑαυτῷ.
Ἔκγονα. τὰ σπέρματα καὶ ἡ ἄλλη πόα.
Κλυτᾶς. ἐνδόξου.
vs. 173. Αὔξεται. ἀναδίδοται.
Τόκοισιν. γένεσιν.
Ἰητῶν. θρηνητῶν.
Καμάτων. πόνων.
Ἀνέχουσι. ἀναφαίρουσιν. (Error ex pronuntiatione ortus pro ἀναφέρουσιν.) ἐλευθεροῦνται.
— 175. Ἄλλον. ἄνθρωπον.
Προσίδοις. συνιδοις.
Αἰπερ. καθά.
Εὔπτερον. ταχύτατον.
Κρεῖσσον. πάλλιον.
Ἀμαιμακέτου. ἀκαταπονήτου.
Ὄρμενον. φερόμενον. Καλῶς εἶπε τὸ Ἀκτὴν, παρ' ὅσον διὰ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης, ὡς λεγουσιν, εἰς Ἅιδου περῶσιν οἱ θανόντες.
— 178. Ἑσπέρου. σκοτεινοῦ.

Digitized by Google

Θεῶ. Ἄιδα.

Ἀνάριθμος. μέτοχος. (ac si legisset ἐνάριθμος.)

Νηλέα. ἀνηλεῆ.

vs. 180. *Δὰ* (forte δ' ἄ) *γένεθλα.* (γενέθλα.) *γρ. δὲ.* Ἔμβρυα· μήπω τυχόντα τῶ πρέποντος καιρῶ τῷ τοκετῷ.

— 182. Ἀνολκτως. ἀνηλεῶς.

Ἐπὶ. σὺν ταύταις.

Ματέρες. αὐτῶν τῶν ἀλόχων.

— 185. *Λυγρῶν.* ἀθλίων.

Ἰκτῆρες. παρακλήτορες.

Παιὰν. ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ ἀφέσει λοιμῶ.

Λάμπει. αὐξάνεται.

Γῆρυς. βοή.

Ὅμαυλός. συμμιγής.

— 188. Ὧν ὕπερ. τῶ παιᾶνος καὶ τῆς βοῆς.

Εὐῶπα. εὐόφθαλμε Ἀθηνᾶ. Εὕρηται καὶ *Εὐωπὰν,* ὃ πρὸς τὸ ἀλκὴν συνάψεις ὕτω(ς)· ἀλκὴν καὶ βοήθειαν εὐωπὰν καὶ χαρίεσσαν.

vs. 190. *Εἰκότως τὸν λοιμὸν* Ἄρει παρεικάζει ὡς φθορᾶς αἴτιον, ὥσπερ ἐκεῖνος.

Περιβόητον δὲ καλεῖ, διὰ τὸ καὶ ἐν τούτῳ πολλὰς γενέσθαι ὥσπερ ἐν πολέμῳ βοάς. Περιβόητος. μέγας καὶ σφοδρός.

— 192. *Φλέγει.* καίει.

Μαλερὸν. καυστικόν.

Ἄχαλκος. ἦγεν δίχα ξίφεις καὶ ἀσπίδων.

Ἀντιάζων. ἐμπίπτων.

— 193. *Παλίσσυτον.* ὀπισθόρμητον.

Δράμημα. πορείαν.

Νωτίσαι. ὁδὸς παλινδρομῆσαι.

Ἄπυρον. ἦγεν ξένον πορφύρωτατον.

Ἀπόξενον. εἰς τὸν ἄξενον πόντον.

Θαλάμων Ἀμφι-

Digitized by Google

τρ. ἦγεν εἰς τὸν Ὠκεανόν.

vs. 198. Τέλει. ἐν.

Εἴ (pro ἤν) τι. κακόν.

Τὸν. ὄντινα λοιμόν,

Πυρφόρων. καυστικῶν.

Κράτη. ἐξουσίαν.

Νέμων. ἔχων, εὐάγων.

— 202. Φθίσον. ἀφάνισον.

Ἀγκυλῶν. τόξων.

Ἀδάμαστ'. θεῖα, ἄφθαρτα.

Ἐνδατεῖσθαι. ὁρμᾶσθαι κατὰ τῦ λοιμῦ.

— 206. Ἀρωγὰ. σύμμαχα ἡμῖν.

Προσταθέντα. ὁρισθέντα παρά σε.

Πυρφόρους. καυστικάς.

Λύκει' ὄρεα. εἰς ἃ οἱ λύκοι διατρίβουσι.

Διάσσει. διέρχεται. κυνηγετικὴ γὰρ ἡ θεός.

Χρυσομίτραν. τὴν χρυσῆν περικεφαλαίαν.

Ἄγλας. Θέλοιμ' ἂν χωρεῖν κατὰ τῦ λοιμῦ. Εἰκότως τὰ τῆς Ἀρτέμιδος τόξα αἴγλας καλεῖ· ἀλληγορεῖται γὰρ αὕτη πρὸς τὴν Σελήνην. Πυρφόρους δὲ ἢ διὰ τὸ δίκην πυρὸς τῆς δεχομένης τυγχάνειν, ἢ διότι χρυσᾶ ἦσαν. (Impressa τοῖς δεχομένοις τὰ βέλη — ἦν.)

vs. 210. Κικλήσκω. ἐπικαλοῦμαι.

Ἐπώνυμον. ἤτοι Θηβαῖον.

Οἰνῶπα. κωμαστήν.

Εὔϊον. γρ. εὐΐτων.

Ὁμόστολον. ὁμοδίαιτον.

Πελασθῆναι. πλησιάσαι.

Φλέγοντ'. καίοντα.

Ἀγλαῶπι. πυρφόρῳ.

Πεύκᾳ. λαμπάδι καταχρηστικῶς.

— 215. Ἀπότιμον. ὃν οὐδεὶς τιμᾷ.

Ὑπηρετεῖν. ἦγεν ὑπὲρ αὐτῆς σπουδάζειν.

Α. ἔπη.

Digitized by Google

Ξένος. κεχωρισμένος.

Τῷ λόγῳ. ὁ γὰρ πώποτε περὶ τούτου ἤκουσα.

Ξένος δέ. ὁ γὰρ ἦν (forte παρῆν), ὅτε ὁ φόνος ἐπράχθη.

Πραχθέντος. ἔστι δὲ τὸ (f. τῷ) πραχθέντος ὑδέτερον.

vs. 220. *Οὐ γὰρ ἄν.* πλείστου χρόνου ὄντος τῷ ἐν μεταξύ, ἀνεζήτουν τὸ πρᾶγμα, εἰ μὴ ἤδειν καταληψόμενος. Ἐλπίδα δὲ αὐτοῖς ὑποβάλλει, ἵνα προθυμοτέρως ἐργάσηται.

— 221. *Ἴχνευον.* ἠρεύνων.

Αὐτὸ. (pro vulg. αὐτὸς.) τὸ περὶ τῷ μιάσματος.

Ὕστερος. τῷ φόνῳ.

Ἀστὸς. γρ. αὐτὸς. (quod forte ex interpretatione ad marginem scriptum.)

Ἀστὸς. πολίτης.

vs. 226. *Σημαίνειν.* δηλοῦν.

Τὸ πίκλημ. τὸ ἁμάρτημα.

Ὑπεξελῶν. τὸ φοβεῖσθαι.

— 230. *Αὖ.* πάλιν. (In schedis meis habeo αὖθις.)

Αὐτόχειρα. τὸν φονέα.

— 235. *Ἄκ τῶνδε.* Ἐκ τοῦ μὴ ἐκεῖνον εἰπεῖν τοῦτο.

— 233. *Εἰ φίλος.* εἰ ἐκεῖνος ἐποίησε, ὑπὲρ ἐκείνου ἀπενέγκει τοῦτος τὸ περὶ τοῦ φόνου.

Χαὐτῷ. εἰ αὐτὸς ἐποίησε.

Ἄκ τῶνδε. ἐκ τοῦ μὴ ἐκεῖνον εἰπεῖν τοῦτο.

— 237. *Ἀπαυδῶ.* ἀπαγορεύω.

Θρόνους. ἕδρας.

Νέμω. διεξάγω, ἔχω.

Εἰς δέχεσθαι. ἐν τῷ οἴκῳ.

Θύμασι. ἐν θυσίαις.

— 240. *Χέρνιβας.* καθάρσια.

Digitized by Google

Νέμειν. παρέχειν αὐτῷ.

Ὠθεῖν. ἐξελαύνειν.

Τῦδ' ἡμῖν. τῷ ἀνθρώπῳ. δέον εἰπεῖν ὡς ὄντως μίασμα, πρὸς τὸ τῷδε ἐποίησε τῷ μιάσματος.

vs. 243. *Ἐξέφηνεν.* ἐδήλωσεν.

Δαίμονι. Ἀπόλλωνι.

Τῷ δ' ἀνδρὶ. τῷ Λαΐῳ.

Πέλω. γρ. τελῶ.

— 246. *Κατεύχομαι.* καταρῶμαι.

Κακῶς νιν ἄμοιρον. κακοδαίμονα.

Ἐκτρίψαι. μετὰ ἐκτριβῆς καὶ ἀφανισμοῦ τελέσαι.

— 249. *Ξυνέστιος.* σύνοικος.

Ξυνεισότος. γινώσκοντος τοῦτο.

Παθεῖν. ἐμέ.

Τοῖς δ'. τοῖς φονεῦσι.

— 252. *Ταῦτα.* ἃ προειρήκειν.

Ἐπισκήπτω. ἐντέλλομαι.

Τελεῖν. ποιεῖν.

Τἀμὰ τ' ἐμαυτοῦ. ὁ γὰρ ἐκεῖνον ἀποκτείνας ἴσως ἂν καὶ ἐμέ.

Θεοῦ. προσέταξε γὰρ ἐξελεῖν τὸ μίασμα.

Γῆς. ἵνα παύσηται τοῦ λοιμοῦ.

Ἀθέως. ἔξω τῆς θεῶν ἐπιμελείας.

vs. 255. *Πρᾶγμα.* ὁ φόνος.

Θεήλατον. ἐκ θεοῦ ἐλθὸν εἰς ζήτησιν.

Ἀκάθαρτον ὑμᾶς. Suprascript. ἡμᾶς.

Ἐπικυρῶ. ἐπὶ τῷ Ἀπόλλωνος λόγῳ βεβαιῶ.

Ἐκεῖνος. ὁ Λάϊος.

— 260. *Ὁμόσπορον.* ὁμόκοιτον.

Κοινῶν. καὶ εἰ μὴ ἐκείνῳ τὸ γένος ἐδυστύχησεν, ἦν ἂν ἡμῖν κοινὰ ἐκπεφυκότα ἔγγονα ἀπὸ τῶν κοινῶν παίδων.

Γένος. τι

Ἐδυστύχησεν. ἀπέθανεν.

Digitized by Google

Ἐκπεφυκότα. γεγενημένα.

vs. 263. *Κείνα. μέρος.* (Ad marg. *Κρᾶτ'. Κρᾶτα.* suprascript. *κεφαλή. Κάρτ'. λίαν.*)

Ἐνήλαθ'. ἐνέπεσε.

Ἀνθ' ὧν. εἰ ἔχων τὴν ἀρχὴν, ἣν εἶχεν ἐκεῖνος.

Ὑπερμαχοῦμαι. ὑπεραγωνιοῦμαι.

Ἀφίξομαι. ἥξων πᾶσαν σπουδὴν καὶ ζήτησιν εἰσενέγκω.

— 266. *Αὐτόχειρα. τὸν αὐτοχείρως πράξαντα.*

Λαβδακείῳ. τῷ Λαβδάκου, υἱῷ τοῦ Λαΐου. ἔστι δὲ ἡ δοτικὴ πρὸς τὸ φόνου.

— 269. *Καὶ ταῦτα. ἃ πρὶν εἴρηκα, λέγω τὸ μήτ' εἰσδέχεσθαι καὶ τὰ ἑξῆς.*

Θεοῖς. εἰς θεούς.

Ἄροτον. ἠροτριασμένην. (sc. γῆν.) γρ. Ἄροτον.

Ἀνιέναι. ἀναδιδόναι.

vs. 271. *Γυναικῶν. ἀνιέναι.*

Ἀλλὰ. εὔχομαι.

Πότμῳ, τῷ ἐνεστῶτι λοιμῷ.

— 273. *Φθερεῖσθαι. φθαρεῖσθαι, φθαρήσεσθαι.*

Ἐχθίονι. χείρονι.

Τάδ'. ἃ ἔφην.

Σύμμαχος. βοηθός.

Ξυνεῖεν. ἦγεν βεβοηθηκότες. καὶ εὐμελῶς. (ἐμμελεῖς? Conf. Hesych. in Ἐμμελές et Ἐμμελῶς.)

— 276. *Ἀρᾶιον. καταράσιμον.*

Ἔκκακον. τὸν Λάϊον.

Ζήτημα. τὸ περὶ τοῦ φόνου.

Πότε. ἆρα.

— 280. *Ἀναγκάσαι. ὡς δὲ καὶ Ἀπόλλων, εἰ ἐβούλετο, αὐτίκα ἂν ἐδήλου τὸν φονέα, καὶ οὐ ζητεῖν ἡμᾶς τοῦτον εἴα.* Eadem fere sunt Triclinii impressa.

Οὐδεὶς. γρ. οὐδὲ εἷς. Textus verba et sensu

Digitized by Google

et metro carent: ἔν μὴ θέλωσιν, ὐδεὶς δύναται ἀνήρ.

vs. 283. *Τρίτ'.* δοκοῦντά σοι.

Παρῆς. ἀφῆς.

Φράσαι. ταῦτα.

Ταὔθ'. ὅμοια.

Ὁρῶντ'. γινώσκοντα.

— 285. *Μάλιστα.* παντὸς ἄλλου.

Σκοπῶν. ἐρευνῶν καὶ ζητῶν.

Ἐν ἀργοῖς. ἦγον οὐκ ἐν ἀμελείᾳ τοῦτο ἐποίησα.

Ἐπραξάμην. ἀλλὰ σπουδαίως.

Εἰπόντος. ἐμοὶ περὶ τούτου.

Πομπὸς. ἡγεμόνας καὶ διακονιστάς.

Θαυμάζεται. εἰς θαῦμά μοι καθίσταται.

— 290. *Κωφὰ.* ψευδῆ.

Παλαί'. σαθρὰ καὶ μάταια.

Σκοπῶ. ἦγον παντὶ λεγομένῳ λόγῳ προσέχω, εἴπερ ἀφορμὴν περὶ τῶν παρόντων εὕρωμι.

Ἐλέχθη. ὁ Λαΐου.

vs. 293. *Ἦκουσα.* ἐκ τοῦ Κρέοντος.

Ἰδόντ'. ὡς ὑπὸ ὁδοιπόρων ἁλωλε.

Ἀλλ' εἴ τι. γρ. (vitiose) εἴ τις.

Δὴ. μήν.

— 296. *Τάρβος.* ἦγεν ὅσον οὐκ ἔσχε φόβον, ἡνίκα ἐποίει, οὐδ' ἀπειλὰς πτήξειεν.

Ἐξελέγχων. εἰς φῶς ἄγων.

— 299. *Ἐμπέφυκεν.* ἔνεστιν.

Νωμῶν. διεξάγων τῷ νῷ καὶ εἰδώς.

Διδακτά. γνώσει καὶ διδαχῇ ὑποπίπτοντα.

Χθονοστιβῆ. γήϊνα.

— 305. *Μὴ βλέπεις, τυφλὸς γάρ.*

Φρονεῖς. καταλαμβάνεις.

Προστάτην. ὑπέρμαχον.

Πέμψασιν. παρ' ἐκείνου ὥστε μαθεῖν, τί χρὴ ποιεῖν.

Digitized by Google

Ἔκλυσιν. ἀπαλλαγήν.

Νοσήματος. λοιμοῦ.

Μαθόντες εὖ. ἀκριβῶς ἐπιγνόντες.

vs. 310. Φθονήσας. κρύψας· ὁ γὰρ φθονῶν κρύπτει τὴν ἀλήθειαν.

Σεαυτὸν. Θηβαῖος γὰρ καὶ σύ.

Ὁδὸν. πορείαν καὶ μεταχείρησιν.

Ῥῦσαι. ἐξ αὐτῆς.

Μίασμα. ὃ κατέσχε τὴν πόλιν διὰ τὸν τοῦ Λαΐου θάνατον.

— 314. Ἐν σοὶ. ἤγουν τὰς ἐλπίδας εἰς σὲ ἔχομεν τοῦ βίου.

Ὠφελεῖν. τοὺς δεομένους αὐτοῦ.

Πόνων. γρ. Πόνος.

Φρονεῖν. ἐκεῖσε,

Δεινὸν. ὄντως, λίαν.

Μὴ τέλη λύει. ἀντὶ τοῦ λυσιτελεῖ.

Ταῦτα. ἃ ἔφην, ὅτι ὡς δ. φρ. κ. τὰ ἑξῆς.

— 318. Διώλεσ'. οἱονεὶ ἐπιλέλησμαι καὶ ἔξω τῆς διανοίας οὐκ οἶδ' ὅπως γεγόνασι.

Ἄθυμος. λυπηρός.

Ῥᾷστα. εὐκόλως καὶ ἀνενοχλήτως.

Σὺ. διοίσεις.

vs. 322. Ἔννομ'. δίκαια.

Προσφιλὲς. ἀποδεκτόν.

Τήνδ'. ταύτην τὴν πόλιν.

Φάτιν. μαντείαν. ἤγουν μὴ μαντευόμενος αὐτῇ τὰ λυσιτελέσοντα.

Σοὶ. τὸ σοὶ εἰς τὸ πρὸς καιρὸν συναπτέον.

— 324. Ἰὸν. ἐρχόμενον.

Πρὸς καιρὸν. ἤγουν πρεπόντως, ἁρμοδίως καὶ λυσιτελῶς.

Ὡς. ἵνα.

Πάθω. ἀκαίρως δόξω· σιγῶ δηλονότι.

— 326. Φρονῶν. ἔχων λέγειν περὶ τῶν παρόντων.

Ἀποστραφῇς. ἡμῖν.

Ἱκτήριοι. παρακλητικοί.

Digitized by Google

Φρονεῖτ'. ἀ γινώσκετε τὸ λυσιτελές.

vs. 330. Ξυνειδὼς. ὅθεν ἀπαλλαξόμεθα τῆ λοιμῆ.

Ἄλλως. ἦγεν μάτην.

Ἐλέγχεις. ὥσπερ εἰς ἔλεγχον προφέρεις καὶ πολυπραγμονεῖς.

— 335. Ὀργάνειας. κινήσεις εἰς ὀργήν.

Ἄτεγκτος. σκληρὸς, ἀκαμπής.

Κἀτελεύτητος. μὴ τέλος τοῖς ζητεμένοις διδὺς, ἀτελεσφόρητος.

— 337. Ὀργὴν ἐμέμψω. ἣν ἔχω πρὸς τὰ παρόντα, μὴ βυλόμενος λέγειν, ὅθεν παύσονται.

Ναίουσαν. οἰκοῦσαν. λέγει δὲ ἣν (ἣ) νῦν κατ' αὐτῆ ἐχρήσατο εἰπὼν, ὦ κακῶν κάκιστε.

— 341. Ἥξει. ἐπ' ἀτεμάζω, ἃ λέγειν με ἀναγκάζεις.

Στέγω. φυλάσσω.

Πέρα. ἐπέκεινα ὧν ἔφην, ὅτι οὐκ εἶπον.

— 345. Παρήσω. ἀφήσω.

Οὐδέν. ἐπείνων.

Ὀργῆς. ἦγεν ὡς δυνατὸς ὢν ὀργίζεσθαι.

Ξυνίημι. ἱκανὸς (ἱκανὰ?) πρὸς τόλμαν εἶναί σοι.

Λοιχῶν. φαινόμενος.

vs. 347. Ξυμφυτεῦσαι. σὺν ἄλλῳ πανουργεύσασθαι.

Χερσὶ. ἀλλὰ βιαίοις.

Καίνων. φονεύων.

Τἔργον. τὸν φόνον.

— 350. Ἀληθὲς. ἔστε τῶδ', ὃ λέγεις.

Κηρύγματι. τῷ ὀνείδει λέγω τὸ τῦ φόνυ.

— 354. Ἐξεκίνησας. ἐξήνεγκας κατ' ἐμῦ.

Φεύξεσθαι. ἦγεν κῦ φυγὼν οὐχ ἕνεκα τύτυ δώσεις ἐμοὶ δίκην.

Τἀληθὲς. ἦγεν τὴν ἀλήθειαν ἰσχυρὰν ἔχων ἃ πεφόβημαι.

Διδαχθεὶς. ἦγεν πόθεν μαθὼν τὴν ἀλήθειαν δοκεῖς ἰσχυρὰν ἔχειν.

Προὐτρέψω. ἐκίνησας.

Digitized by Google

Μάθω. ἵνα ἀκριβῶς γνώσωμαι.

vs. 360. *Ξυνῆκας.* ἐνόησας ὃ εἶπον.

Ἐκπειρᾷ. ἀλλὰ δοκιμάζεις καὶ ἐνοχλεῖς.

Οὐχ. ἔφρασα ἅπαξ.

Γνωστὸν. νοούμενον.

Λῦθις. διὰ τὸ μὴ νοῆσαι.

Οὔτι. ὐδαμῶς.

Κυρεῖν. ὑπάρχειν. *Λέον εἰπεῖν, ὃν ζητεῖς, πρὸς τὸ ἀνδρὸς ἐποίησε.*

— 363. *Χαίρων.* μετὰ χαρᾶς.

Πημονὰς. βλάβας ἐμοί. *Λέγω δὲ ταῦτα, ἃ φῄς.*

Ὅσον. εἰπὲ δηλονότι.

— 365. *Χρῄζεις.* γινώσκειν.

Εἰρήσεται. λεχθήσεται.

Λελῆθέναι. σαυτὸν καὶ τὰς ἄλλας.

Φιλτάτοις. ἦγεν τῇ μητρί.

Λίσχιαθ'. κακῶς καὶ ἀνόμως συνόντα.

Ἵν'. ὅπῃ ὑπάρχεις.

vs. 368. *Ἦ.* ἆρα.

Γεγηθὼς. χαίρων.

Κράτος. σθένος.

Εἴπερ. γεγηθότως λέξω ἐν ἀνθρώποις.

Ἔστι. πᾶσιν.

Ἠλὴν. χωρίς.

— 370. *Ταὐτ'.* γρ. *Τοῦτο.* Οὐκ ἔστι τὸ κράτος τῆς ἀληθείας.

Οὐδεὶς. ἀντὶ τοῦ πᾶς.

Τῶνδ'. τῶν παρεστώτων.

Τρέφῃ. τιτθεύεται, διύλυε ἐν τῷ σκότει διατρίβεις.

— 376. *Οὐ γὰρ.* οὐκ αὐτὸς βλάψεις.

Μοῖρα. πεπρωμένον.

Πεσεῖν. θανεῖν.

— 377. *Ἐκπρᾶξαι.* τὸν ἐμὸν θάνατον οἰκονομῆσαι . . . Cetera, ut passim, improba ligatoris manus corrupit.

Ταῦτα. ἃ κατ' ἐμὲ λέγεις.

Digitized by Google

Σὺ σοὶ πῆμα ὑπάρχεις.

vs. 380. *Πλῆτε. εὐδαιμονία.*

Τυραννὶ. βασιλεία.

Πολυζήλῳ. τῇ πᾶσιν ἐπιθυμητῇ ζωῇ.

Φυλάσσεται. παρὰ τῶν ἄλλων.

— 384. *Εἰσεχείρισε. ἔδωκε.*

Ἰμείρεται. ἐπιθυμεῖ, σπεύδει.

Τφεὶς. ὑποβαλών.

Μηχανορράφον. μηχανικὸν καὶ ἀπατεωνα.

Ἀγύρτην. Est scholion Triclinii impressum vs. 388.

— 389. *Δέδορκε. ἀποβλέπει.*

Πε. ἦγεν ἐν κοίῳ πράγματι.

Σαφὴς. ἀληθής.

Ραψῳδὸς. ἡ ἔμμετρα λέγουσα ἀναιδὴς καὶ ἀρπακτικὴ Σφίγξ.

— 392. *Ἐκλυτήριον. ἐλευθερωτήριον τῆς ἐξ αὐτῆς ἐπιθέσεως.*

Τῷ πιόντος. τῷ ἐπελθόντος καὶ τυχόντος.

Διειπεῖν. σαφηνίσειν.

Ἔδει. χρεία ἦν.

vs. 395. *Πρόφάνης. πρὸ ἐμοῦ ἐδείχθης.*

Γνωτὸν. νοούμενον.

Νιν. τὴν Σφίγγα.

— 398. *Γνώμῃ. ἐν οἰκείᾳ διανοίᾳ, ἀλλ' ἐ μαντείᾳ.*

Κυρήσας. ἐπιτυχὼν τῷ αἰνίγματος.

Πειρᾷς. θέλεις.

Δοκῶν. νομίζων.

Θρόνοις. τῇ βασιλείᾳ.

— 400. *Παραστατήσειν. συνδράσειν.*

Κρέων. γρ. κλαίων.

Παθὼν. κολασθείς.

Εἰκάζεσι. ὑπονοῦσι.

Τῶδ'. τῷ Τειρεσίᾳ.

— 405. *Δοκεῖ. φαίνεται.*

Τοιούτων. ὀργῆς, θυμοῦ.

Λύσομεν. τελέσομεν, κατορθώσομεν.

Digitized by Google

νs. 408. *Τυραννεῖς.* βασιλεύς εἶ.

Ἐξισωτέον. ἄξιον ὑπάρχει ἐμοὶ ἐξισῶν.

Γᾶν. ἄρα.

Ἀντιλέξαι. σοί.

Κρατῶ. τῷ ἔχειν ἐπ' ἀδείας ἀντιλέγειν, ἔνθα δεῖ.

— 410. *Ἄλλος.* ἵνα ὑπείκω, οἷς ἂν λέγοις.

Λοξίᾳ. ἵνα τῆς ἀληθείας προΐσταμαι.

Προστάτης. ὑπέρμαχος.

Γεγράψομαι. κατηγορηθήσομαι, ὡς αὐτὸς ὠνείδισας, ἢ λογισθήσομαι.

— 413. *Δεδορκὼς.* ὅτι ὀφθαλμοὺς ἔχεις.

Βλέπεις. ἦγνοῦ ἃ κατανοεῖς.

Ἵν'. ὅπου.

Ναίεις. ἐν τοῖς πατρὸς οἰκείοις δώμασιν.

Ὅτων. ἦγνοῦ μετὰ τῆς μητρός.

Ἀφ' ὧν. ἦγνοῦ ἐξ ὧν γέγονας.

Λέληθας. σαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους.

Νέρθε. εἰς τὸν Ἅιδην.

νs. 417. *Ἀμφιπλὴξ.* ἀμφοτέρωθεν πλήττουσα.

Ἐλᾷ. ἐλαύνει.

Βλέποντα. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντα διὰ τὸ μὴ συνεῖναι τὴν ἀνομίαν.

Ἔπειτα. ὕστερον δὲ τυφλωθέντα διὰ τὸ συνεῖναι.

— 422. *Καταίσθῃ.* νοήσεις.

Τμέναιον. τὸν γάμον.

Ἄνορμον. κακολιμένιστον.

Εὐπλοίας. εὐτυχήσας διὰ τὰ τῆς Σφιγγὸς αἰνίγματα.

— 425. *Ἐξισώσει.* ἐξομοιώσει.

Κρέοντα. ὡς σοί με ὑποβάλλοντα, ὡς λέγεις.

Στόμα. ὡς λάλον.

Προπηλάκιζε. ἀτίμαζε.

Digitized by Google

Κάκιον. χεῖρον.

vs. 428. *Ἐκτριβήσεται. ἀφανισθήσεται.*

Ἢ ταῦτα. ὄντως, ἄρα.

Ὄλεθρον. ἀπώλειαν.

Ἀποστραφεὶς. ἐκχωρήσας.

— 431. *Ἄπει. ἀπέλθῃς.*

Ἰκόμην. ἔσθι δέ, ὡς οὐδὲ ἦλθον ἄν.

Σχολῇ. ἀντὶ τοῦ βραδέως, ὐδαμῶς.

Ἐστειλάμην. μετεκαλεσάμην.

— 436. *Γονεῦσι. ἤγαν τῇ σῇ μητρί.*

Εὔφρονες. εὐφραντικοί, ὡς παρανομίας αὐτοὺς ἐξάγοντες. γρ. Ἔμφρονες. ἤγαν φρόνιμοι.

Μεῖνον. καρτέρησον.

Ἄγαν. ὄντως, λίαν.

Αἰνικτὰ. αἰνιγματώδη.

Ἀσαφῆ. ἄγνωστα.

Φύσει. ἀντὶ τοῦ οἴων γονέων δείκνυσι.

— 438. *Διαφθερεῖ δὲ διὰ τὴν πήρωσιν καὶ τὴν λοιπὴν τοῦ βίου ἀνατροπήν.*

vs. 440. *Σὺ ταῦτ'. ὥσπερ εἶρων. — ἔπαινον.* Eadem sunt, quae in Scholiis antiquis vs. 440. legumtur.

Ἄριστος εὑρίσκειν. ὡς πρώην ἐκόμπασας. ἔστι δὲ ὁ λόγος πρὸς γέλωτα.

— 443. *Μέλει. τῆς ἐμῆς σωτηρίας.*

Παῖ. θύγατερ.

Παρὼν. ἐνταῦθα.

Συθεὶς. ἐκχωρήσας.

Ἀλγύναις. εἰ γὰρ ἐνταῦθα τυγχάνεις, καὶ πλέον λυπήσεις.

— 448. *Πρόσωπον. ἐξουσίαν.*

Ἔσθ' ὅπου. καιρὸς ἢ ὅτε.

Οὗτος. ὁ φονεύς.

Ξένος. λέγεις γὰρ ἐκ Πολύβου φοὺς ἐνταῦθα ἐλθεῖν.

— 456. *Προδεικνὺς. ἑαυτῷ.*

Digitized by Google

Ὁμόσπορος. ὁμόγαμος.

Φάσκειν. ἀντὶ τοῦ, φάσκε, θέλε φάσκειν.

Ἤδη. ἀπὸ τοῦ νῦν.

Τίς. ἔστι.

vs. 463. Θεσπιέπεια. ἡ χρησμολόγος καὶ μαντική.

Ἀρρητ'. ὑσφημα.

Τελέσαντα. πράξαντα.

Ὥρα. καιρός.

Νιν. αὐτὸν τὸν φονέα.

Ἀελλοπόδων. ταχυτάτων.

— 468. Σθεναρώτερον. ἰσχυρότερον. σπουδαιότερον.

Νωμᾷν. κινεῖν.

Ἐπ' αὐτὸν. φονέα.

Ἐπενθρώσκει. ἐπέρχεται δίκην κεραυνοῦ.

Στεροπαῖς. ἀστραπαῖς.

Διὸς γενέτας. ὁ ἐκ Διὸς γεννηθεὶς Ἀπόλλων δίκην πυρὸς ἐπ' αὐτὸν τὸν φονέα χωρεῖ, τὴν κατ' αὐτοῦ ζήτησιν ἐπισπεύδων.

vs. 473. Ἔλαμψε. δίκην πυρὸς ἐπῆλθε.

Νιφόεντος. χιονώδους.

Φάμα. μαντεία.

Παρνασσοῦ. ἦγεν εἰς ἐν τῷ Παρνασσῷ οἰκοῦντος Ἀπόλλωνος.

— 475. Ἄδηλον. τὸν ἀφανῆ φονέα.

Ἰχνεύειν. ἐρευνᾶν.

Φοιτᾷ. ἔτος ὁ ἀνήρ.

Ἀγρίαν. ἦγεν εἰς λόγχμας (scrib. λόχμας) ὀρῶν.

Τ' ἄντρα. εἰς ὀρεινὰς σχισμάς.

Πέτρας. εἰς ὄρη.

Χηρεύων. μεμονωμένος.

— 480. Μεσόμφαλα. τὰ ἐν μέσῳ τῷ ὀμφαλῷ τῆς γῆς ὄντα.

Ἀπονοσφίζων. ἐκφεύγων.

Περιποτᾶται. ἦγεν τὴν κατ' ἐκείνου ζήτησιν ἀεὶ ἐπισπεύδουσι.

Δειναὶ. χαλεπαί.

Digitized by Google

Ταράσσει. εἰς ταραγμὸν ἐπιφέρει καὶ λύπην.

vs. 485. *Δοκῶντ'. διὰ τὸ μὴ οἷά τε πιστεύεσθαι, ἐκ ἀρέσκοντά μοι.*

Ἀποφάσκονθ'. ἀπόφασιν καὶ ἀπιστίαν δεχόμενα διὰ τὸ μάντιν εἶναι τὸν εἰπόντα.

Πέτομαι. ἤγμαι ἐλπίδα ἔχω, μὴ εἶναι Οἰδίποδα ἔνοχον τῷ φόνῳ.

— 488. *Ὁρῶν. νῦν εὑρίσκων τινὰ αἰτίαν.*

Λαβδακίδαις. τῷ υἱῷ Λαβδάκου, Λαΐῳ.

Τῷ Πολύβου. τῷ υἱῷ Οἰδίποδος.

Πάροιθέν. πρώην.

— 492. *Ἐμαθον. τί ἦν πρὸς αὐτὸν διάφορον.*

Βασάνῳ. ἐξετάσει.

Ἐπίδαμον. ἐπελθοῦσαν παρὰ τῶ Τειρεσίᾳ.

Ἐπίκουρος. βοηθός.

Ἀδήλων. ἀφανῶν.

Ξυνετοί. πάντων ἐπιστήμονες εἰσί.

vs. 501. *Πλέον. εἰς τὸ εἰδέναι τὰ ἀφανῆ.*

Κρίσις. ὠδεῖς μετ' ἀληθείας εἶπε, ἄνθρωπος γὰρ καὶ ὁ μάντις, ὥσπερ ἐγώ.

Σοφίᾳ. φρονήσει.

Παραμείψειεν. παρέλθοι.

Ὀρθὸν. ἀποβὰν καὶ τελεσθὲν ἤτοι μάντεως πρὸς Οἰδίποδα βλασφημοῦντος.

— 508. *Καταφαίην. κατηγορήσαιμι τῷ Οἰδίποδος.*

Φανερὰ. διάδηλος πᾶσιν.

Αὐτῷ. τῷ Οἰδίποδε.

Κόρα. ἡ Σφίγξ.

Σοφὸς. εὗρε γὰρ τὰ ταύτης αἰνίγματα.

— 510. *Βασάνῳ. ἐξετασμῷ.*

Ἡδύπολις. ἡ εὐφραντὸς τῇ πόλει. cf. vs. 592. *ἡδίων.*

Τὸ. γρ. Τῷ.

Φρενὸς. ἤγμαι ἔποτε ἐξ ἐμοῦ κακὸς νομισθήσεται.

Digitized by Google

vs. 513. Πεπυσμένος. ἀκούσας.

Ἀλλητῶν. δυσχεραίνων, ὐκ ἀνεχόμενος, δυσανασχετῶν.

Πρὸς. παρά.

Βλάβην. αὐτῷ.

Πόθος. ἦγων οὐκ ἐπιθυμῶ ἐπὶ πλέον ζῆν.

Ἁπλῶν. εἰς μέτριον.

Ἦλθε. σοὶ ἀπὸ τῦ Οἰδίποδος.

Τάχ'. ἴσως.

Γνώμῃ. βυλήσει.

— 525. Τῦ πρὸς δ'. (legit pro impresso πρὸς τῦ δ'.) ἦγων τίς εἶπε.

Γνώμαις. βυλαῖς.

Ψευδεῖς. ὥς περὶ τῶν παρόντων λέγει.

Ηὐδᾶτο. παρὰ τῦ βασιλέως, ὅτι ὑπὸ σῦ ἐπείσθη.

— 530. Ὁρῶ. γιγνώσκω.

Αὐτὸς. ὁ βασιλεύς.

Δεῦρ'. ἐνταῦθα.

Τόλμης. ἦγων θρασὺς καὶ ἀναιδὴς εἶ.

Τῦδε. ἐμῦ.

— 535. Λῃστής. πολέμιος.

Ἐναργὴς. φαιδρός.

Δειλίαν. ἦγων ὑφειμένως καὶ καταπεπτωκότως καὶ ἀφρόνως διοικῶ τὴν ἀρχήν.

Τἔργον. ὃ κατ' ἐμῦ ἐμηχανῶ.

Ὡς ὐ. γρ. ὡσί. an ὡσεί?

vs. 539. Δόλῳ. δολίως καὶ κρυφίως γινόμενος.

Ἀλεξοίμην. ἦγων καὶ εἰ μάθοιμι, ὐ δυνηθείην ἀποσοβῆσαι.

Θηρᾶν. ζητεῖν, διώκειν.

Ἀλίσκεται. ἐναργεῖται, κατορθῦται.

— 543. Εἰρημένων. ὑπό σε.

Ἀντάκουσον. ἀπ' ἐμῦ.

Ὡς. καθὰ ἤ ὅπως.

— 549. Χρῆμα. γρ. Κτῆμα.

Χωρὶς. Δὴ (δεῖ) γὰρ τοῖς ἀλαζόσι καὶ νῦ, ὥστε χρωματίζειν τὸ πάθος καὶ μὴ βαρεῖς αὐτίκα δοκεῖν.

Τφέξειν. δώσειν.

Digitized by Google

Δίκην. τὴν ὀφειλομένην ἐνταῦθα.

Ξύμφημι. συνομολογῶ.

Παθεῖν. ἐξ ἐμοῦ.

vs. 555. Χρεί' ἦ μ' ἐπι. γρ. καὶ χρεία ἀντὶ τοῦ χρεὼν ἦ.

— 556. Σεμνόμαντιν. εἰρωνικῶς δέ.

Δέδρακε. τοῦτο διὰ μέσου εἶπε ὁ Λάϊος. (εἶπεν.)

— 560. Ἄφαντος. ἀφανής.

Ἔῤῥει. ἐφθάρη.

Χειρώματι. ἐνεργήματι. Εἰ δὲ η γράψεις, τὸ χηρ. ἀντὶ τοῦ στερήσει εἴποις.

Μακροὶ. πολλοί.

Παλαιοὶ. εἰκότως εἶπε τὸ παλαιοὶ πρὸς τὸ μακροί. οἱ γὰρ μακροὶ χρόνοι καὶ παλαιοί εἰσιν.

Μεταρθεῖεν. ἐξ οὗ τοῦ ἐκείνος ὅλωλε.

— 562. Τέχνῃ μαντικῇ.

Σοφὸς. ἦν καὶ τότε ὥσπερ νῦν.

Τιμώμενος. παρὰ πάντων.

Χρόνῳ. ὅτε ἠκούσθη ὁ τοῦ Λαΐου θάνατος.

vs. 565. Οὔκουν. ἐμνήσθη σοῦ ἐνώπιόν μου.

Ἔρευναν. ζήτησιν.

Παρέσχομεν. ἔρευναν ἐποιήσαμεν.

Οὐχί. ποιήσειν ἔρευναν.

Ἠκούσαμεν. ὠδέν τι περὶ τοῦ φόνου τοῦ Λαΐου.

Τάδε. ἦγεν τὸν φόνον ποιήσαντα.

Φίλῳ. εἴωθα.

— 570. Τόσον. τοσοῦτον. (Vulg. τὸ σόν.)

Λέγοις. αὐτό.

Ἄν. ἀντὶ τοῦ εἶγε.

Ἀρνήσομαι. ἀλλ' ἐλέγξω δή.

Ξυνῆλθε. εἰ μὴ μετὰ σοῦ ἐβουλεύσατο.

Σοῦ. παρά.

Ἐμὰς. ἦγεν ἂν ἄν ποτε Λαΐου με φονέα εἶπεν.

Digitized by Google

vs. 578. *Ἂν ἱστορεῖς.* γράφεται ἀνιστορεῖς.

Ταυτὰ. ἦγεν ὅμοια.

Γῆς. γῆς ἀρχὴν παρέχων ἐκεῖνος. (ἐκείνῃ?)

Δικαιῶ. δίκαιον κρίνω.

Ἁλώσομαι. κρατηθήσομαι καὶ ἀποφανῶ.

— 580. *Κομίζεται.* λαμβάνει.

Ἰσῦμαι. ἴσος τυγχάνω ὑμῖν κατὰ τὴν ἀρχήν.

Σφῶιν. γρ. *Σφῷν.*

Ἐνταῦθα. ναὶ εἰς τοῦτο, ὅτι ἴσος ἡμῖν εἶ.

Οὐκ. φανήσομαι κακὸς φίλος.

Ἐγὼ. ποιῶ.

Λόγον. ἐξέτασιν. ἦγεν λελογισμένως τὰ περὶ ἐμοῦ ἐξετάσεις.

— 584. *Σκέψαι.* λόγισαι.

Δοκεῖς. νομίζεις.

Ἑλέσθαι. προκρῖναι.

Φόβοισι. ἦγεν μετὰ φόβων.

Ἄτρεφτον. ἄφοβον.

Εὖδοντ'. καθεύδοντα.

Ταῦθ'. αὐτὰ ἃ σὺ ἔχεις.

Κράτη. ἀρχάς.

Ἱμείρων. ἦγεν ἐπιθυμῶν.

vs. 588. *Τύραννα δρᾷν.* βασιλικὰ ποιεῖν καὶ μὴ βασιλεὺς εἶναι, ὥσπερ αὐτὸς ἔχω νῦν.

— 592. *Ἡδίων.* εὐφραντοτέρα.

Ἀρχῆς. ἀφ' ἧς νῦν εἰμί.

— 596. *Πᾶσι.* ἀνθρώποις· οὐδενὶ γὰρ λύπης αἴτιος γέγονα.

Χρῄζοντες. εἰς βοήθειαν.

Ἐκπαλῶσι. μεσῶντα.

Τυχεῖν. τοῦτο δηλονότι.

Ἅπαντ'. ἃ χρῄζουσι.

Ἐνταῦθ'. εἰς ἐμέ, ἦγεν ἐν ἐμοί.

Δῆτ'. ἄν.

Λάβοιμ'. τὴν σὴν ἀρχὴν ὑποπτον.

Ἄφελς τάδε. τὸ

Digitized by Google

χαίρειν πᾶσι καὶ παρὰ πάντων φιλεῖσθαι.

vs. 600. Οὐκ. ὥστε καὶ αὐτὸς ἐκ ἂν πρὸ τῶν λυσιτελούντων τἀναντία αἱροίμην.

Τλαίην. ἐθελήσαιμι.

Τῶνδ'. ὧν ἔφην.

Ἔλεγχον. δοκίμασιν.

Πυθώδ'. εἰς τὴν Πυθίαν.

Πεύθ. μάνθανε. γρ. Πύθ.

Σαφῶς. ἀληθῶς.

Ταῦτ'. ἃ ἔφην ἐκ ἐπίβουλός σοι γέγονα.

— 605. Τερασκόπῳ. τῷ τὰ τέρατα καὶ τὰ σημεῖα σκοπῶντι καὶ σαφηνίζοντι διὰ τῆς μαντείας Τειρεσίᾳ.

Βουλεύσαντα. κατά σε.

Ψήφῳ. διὰ ψήφου ἐποίουν τὰς καταδίκας.

Ἀδήλῳ. ὑπολήψει ἀφανεῖ.

Μάτην. ἀνεξέταστον.

vs. 615. Ἐκβαλεῖν. τινά.

Φιλεῖ. φίλτερον γὰρ οὐδὲν ζωῆς.

Ἀσφαλῶς. ἤγουν ἐκ ἐπίβουλος ἐγὼ ἐγινόμην σοι.

— 616. Ἔλεξεν. ὁ Κρέων.

Εὐλαβουμένῳ. φοβουμένῳ.

Λάθρα. κρυφίως.

Βουλεύειν. τι κατ' ἐκείνου.

— 620. Προσμενῶ. ἵνα ὁ χρόνος αὐτὸν ἐξελέγξῃ, ἃ κατ' ἐμοῦ μηχανᾶται.

Ἡμαρτημένα. ἃ δίκαιον πρὸς τὰς ἐκείνου μηχανὰς ποιεῖν με.

Ἦ. ὄντως, ἆρα.

— 623. Ἥκιστα. τότου χρῄζω.

Ὅταν. τότε φονεύσεις με.

Φθονεῖν. οἷός ἐστιν ὁ ἐμὸς πρὸς σὲ φθόνος.

Ὑπείξων. ὑποταγησόμενος καὶ ὑπακούσων τῇ ἡμετέρᾳ κατὰ σοῦ

Digitized by Google

ψήφῳ· ἀλλὰ χεῖρα ἀνταρῶν.

vs. 627. *Τὸ γᾶν ἐμόν. ἦγεν τὸ ἐμοὶ λυσιτελῶν φρονῶ.*

Ἐξ ἴσα. ἦγεν ὃ μόνον τὸ σοὶ λυσιτελῶν φρόνει, ἀλλὰ δεῖ ἐξ ἴσα φρονεῖν σὲ καὶ τὸ ἐμοὶ λυσιτελῶν.

Κακὸς. περὶ ἐμέ.

Ξυνιεῖς μηδέν. ἦγεν ψευδῶς τῦτο νοεῖς.

Ἀρκτέον. κυριευτέον ἐμοί σε.

Κακῶς. ἄρξειν ἐμῦ.

Ἄρχοντος. ὥσπερ σύ.

— 631. *Καιρίαν. ἔγκαιραν* (pro *ἐγκαίραν* aut *ἔγκαιρον* rectius). *γρ. Κυρίαν.*

Τμῖν. παρά.

Εὖ θέσθαι. ἦγεν διαλῦσαι.

Ἄβυλον. ἄφρονα.

Ἐπήρατ'. ἐγείρατε.

— 637. *Εἶ. πορεύσῃ.*

Στέγας. γρ. Κατὰ στέγας. In textu versus ita claudicat: *Οὐκ εἶ σύ, τ' ἐς* (εἰς) *οἴκυς, σύ τε, Κρέων, στέγας.*

Οἴσετε. καὶ εἰσελθόντες ἐντὸς κομίσετε.

vs. 640. *Δικαιοῖ. δίκαιον κρίνῃ.*

Ἀποκρίνας. διελόμενος.

Ἀπῶσαι. ἐκβαλεῖν.

Τέχνῃ. μηχανῇ.

Ὀναίμην. ἀπολαύσαιμι τῦ ζῆν.

Ἀραῖος. καταράσιμος. ἦγεν καταρῶμαι ἐμαυτῷ ἀπώλειαν.

— 644. *Εἰ σέ τι. γρ. Εἰς σέ τι.*

Ὅρκον. ὃν αὐτὸς ὤμοσε. Λέγει δὲ τῦτο, διότι πρόσθεν εἶπε τὸ, μὴ νῦν ὀναίμην, καὶ τὸ, ἀραῖος ὀλοίμην.

— 648. *Πάρεισί μοι. γρ. σοί. Μέγας. ἔτοι αἰδέσιμος.*

Φρονήσας. καὶ γὰρ ὃ θέλει τις, καὶ φρονεῖ.

Εἰκάθω. ὑποταγῶ.

Digitized by Google

Καταίδεσαι. αἰδέσθητι τὸν Κρέοντα.

Ὄρκῳ. ᾧ (ὃν?) ὤμοσε.

vs. 655. *Οἶσθ'.* τοῦτο γάρ, ὃ ζητεῖς, μετ' ἐμοῦ ἐστι.

Ἐναγῆ. ἦγεν ὃν δοκεῖς ἐναγῆ Κρέοντα. ἐνταῦθα τὸν καθαρόν φησι.

Ἐν αἰτίᾳ. μέμψει.

Ἀφανεῖ, ἀνεξετάστῳ ὑπολήψει.

Ἐκβαλεῖν. λέγω.

Ὄλεθρον. ἀπώλειαν.

— 660. *Οὐ τὸν.* μὰ ἀ κίνδυνον σὸν καὶ φυγὴν βυλόμενος λέγω.

Πρόμον. πρόμαχον.

Φρόνησιν. βυλὴν, γνώμην.

Τάνδ'. suprascript. τήνδ'.

— 665. *Λυσμόρῳ.* ἀθλίῳ.

Φθίνουσα. φθειραμένη.

Τρύχει. δαμάζει.

Καὶ τάδ'. τοῦτο τρύχει με.

Κακοῖς. τοῖς κατέχουσι νῦν τὴν πόλιν.

Προσάψει. συνέλθῃ.

vs. 669. *Ὅδ'.* ὁ Κρέων.

Ἦτω. ἀπελθέτω ἀκόλαστος, ὡς ἱκετεύεις. Τὸ δὲ

Χρὴ ἀντὶ τοῦ ἀπόκειται.

Ἐποικτείρω. ἐλεῶ.

Στυγήσεται. παρ' ἐμοῦ.

— 673. *Στυγνὸς.* σκυθρωπός.

Εἴκων. ὑποτασσόμενός τινι, ὅταν δεήσηταί σου, ἣν ἔχεις ὀργὴν παῦσαι.

Περάσῃς. εἰς πέρας ἔλθῃς.

— 674. *Αἱ δὲ.* αἱ κατ' ἄμφω ὅτως ἔχουσαι.

Ἀλγίσται. χαλεπαί.

Κἀκτὸς εἰ. ἐμοῦ.

Ἴσος. ὑπάρχων οἷος καὶ πρώην.

Μέλλεις. βραδύνεις.

Τόνδ'. Οἰδίποδα.

Μαθοῦσα . . . γνοῦσα, τίς ἐστιν ἡ κατέ-

Digitized by Google

χυσα αὐτὸς τύχη ἤγων ἡ μάχη.

vs. 681. *Δόκησις.* ὑπόληψις.

Ἀγνὼς. ἀνεξέταστος.

Λάπτει. δαμάζει.

Ἀμφοῖν ἀπ. ἦλθε πρὸς ἀλλήλους δόκησις. γρ. ὑπ.

Λόγος. ἦγων ἡ διαφορά.

— 685. *Ἄλις.* αὐτάρκως.

Προπονουμένας. προπασχούσης ὑπὸ λοιμοῦ.

Φαίνετ'. ὁ λόγος.

Αὐτῷ. ἐκεῖσε.

Παριεὶς. ἐκλύων πρὸς λύπην.

Καταμβλύνων. θλίβων διὰ τὸ μὴ δύνασθαι διηγεῖσθαι.

Εἶπον. ἔτι εὖνους εἰμί σοι καὶ πιστός.

— 690. *Ἅπαξ.* ἀλλὰ πολλάκις.

Ἴσθι. γίνωσκε.

Παραφρόνιμον. ἄγων.

Φρόνιμα. τὰ νουνεχῆ.

Πεφάνθαι. φανῆναι.

Νοσφίζομαι. ἀλλότριός εἰμι καὶ μὴ πίστιν ἔχων πρός σε.

vs. 695. *Πόνοις.* τοῖς ἀπὸ τῆς Σφιγγός.

Ἀλύσαν. ἀδημονοῦσαν.

Οὔρισας. (ἔρησας habet.) εὐθυδρομῆσαι ἐποίησας, ᾄδων τὰ αἰνίγματα.

Τανῦν. ἦγων ἐν τῇ παρούσῃ βίᾳ.

Πομπὸς. ὁδηγὸς πρὸς εὐτυχίαν.

— 699. *Μῆνιν.* ὀργήν.

Πλέον. μᾶλλον ἢ τοῦτον τιμῶ.

Νεῖκος. τὴν μάχην.

Ἐγκαλῶν. κατηγορῶν ἐκείνου.

Ξυνειδὼς. λέγει τοῦτο.

— 705. *Εἰς πέμψας.* πρός με, ἵνα τοῦτο εἴπῃ.

Ἄφελς. ὥστε τοιαῦτα ἐξετάζειν.

Ἐστί σοι. γρ. μοι.

Βρότειον. ἀνθρώ-

Digitized by Google

πινον. Τοῦτο τὸ ἐδὲν πρὸς τὸ τέχνης συναπτέον, καὶ ὃ πρὸς τὸ βρότειον.

vs. 710. Φανῶ. δείξω.

Σύντομα. ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδε μαντεύεσθαι.

Φοίβ. ἐκεῖνος γὰρ ἀληθῶς χρησμολογεῖ.

Ὑπηρετῶν. τῶν δούλων αὐτοῦ.

Μοῖρα. τύχη.

Φάτις. ἔστι.

Ἀμαξιτοῖς. ὁδοῖς κατημαξευμέναις. Ita implicita solvi.

— 717. Βλαστὰς. γονάς.

Διέσχον. διέλιπον.

Μιν (legit). τὸν παῖδα.

Ἄρθρα. ἄκρα.

Κεῖνος. ὁ Λάϊος.

Ἐνζεύξας. ἐναρμόσας.

— 719. Ὄρος. τὸν Κιθαιρῶνα.

Κἀνταῦθ'. τότε.

Ἦνυσε. ἐτέλεσε.

Φῆμαι. λόγοι.

Ἐντρέπω. φρόντιζε.

Διώρισαν. διωρισμένως εἶπον.

vs. 725. Χρείαν ἐρευνᾷ. ἤτοι χρείαν ἐρεύνης παρίστησι.

Φανεῖ. ταῦτα.

Ἀκούσαντ'. ἃ περὶ τοῦ Λαΐου ἔφησα.

Πλάνημα. περιστροφή.

Κἀνακίνησις. ἀναπέμπασις καὶ ἀναλογισμός.

— 728. Μερίμνης. φροντίδος.

Ὑποστραφεὶς. τῆς προτέρας ἐνστάσεως.

Λήξαντ'. παυθέντα (pro παυσθέντα).

Πάθος. τὸ πρὸς τὸν Λάϊον.

Καλῄζεται. ὀνομάζεται.

Ταυτὸ. εἰς ἕν.

— 734. Κἀπὸ. γρ. κἀπί.

Χρόνος. τῷ πεπραγμένῳ περὶ τὸν Λάϊον.

— 735. Οὐξελήλυθ' ὡς. παρελθών.

Τἄτ'. τὸ περὶ τοῦ Λαΐου.

Ἐνθύμιον. ἦγεν τέ

Digitized by Google

ἐνθυμηθεὶς περὶ ἑαυτῷ δυσχεραίνεις πρὸς τὸν Δία.

Φύσιν. τὸν τῷ σώματος ὄγκον.

vs. 741. *Ἔχων. ἦν.*

Ἀπεστάτει. ἀπεῖχε.

Ἀρὰς. ἃς ἠρασάμην τῷ τὸν Λάϊον φονεύσαντι.

— 745. *Ἀρτίως. προσφάτως.*

Ὀκνῶ. φοβοῦμαι.

Ἀποσκόπως. ἦγον πρὸς τὰς σὰς λόγους.

Δεινῶς. μεγάλως.

Δείξεις. ὅτι ὁ μάντις βλέπει.

— 749. *Ὀκνῶμεν.* (*ὀκνοῦμεν* pro *ὀκνῶ μέν.*) *φόβον ἔχομεν διὰ τὰς σὰς λόγους.*

Ἂν ἔρῃ. ἐρωτήσεις.

Ἃ δ' ἂν ἐρῇ. γρ. ἃ δ' ἂν ἔρῃ.

Λοχίτας. ὑπασπιστάς.

Οἷον. (pro *οἵ.*) *καθά.*

— 753. *Ἀπήνη. ἅρμα.*

Τόδ' ἤδη. ἃ φοβοῦμαι.

Διαφανῆ. φανερά.

Οἰκεὺς. δοῦλος.

Ἵκετ'. ἀφίκετο ἐκεῖθεν.

Δόμοις. τοῖς ἡμετέροις.

Κράτη. βασιλείαν.

vs. 760. *Θιγὼν. ἁψάμενος.*

Ἄποπτος. ἀθέατος.

Φέρειν. λαμβάνειν.

Μόλοι. ἔλθοι.

Ἡμῖν. χάριν.

Πάρεστιν. δυνατόν ἐστι τοῦτο.

Ἐφίεσαι. ἐπιθυμεῖς ἢ προστάττεις. Ἐστὶ δὲ καὶ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ τὸ ἐφίεμαι, ὥσπερ καὶ τὸ ἐπιθυμῶ. ἢ τὸ ἐφίεσαι ἀντὶ τοῦ προστάττεις, ὃ καὶ κρεῖττον.

— 767. *Πόλλ' ἄγαν. ἤτοι ἀληθῶς καὶ εὐστόχως.*

Εἰρημένα. παρὰ τοῦ μάντεως.

Δυσφόρως. κακῶς.

Digitized by Google

vs. 772. *Βεβῶτος.* ἑστῶτος.

Τοιᾶσδ'. ἧς ἔχω, ἢ ἧς μέλλω εἰπεῖν ἐρχόμενος ἢ ἐλθών.

Δωρὶς. ἦγεν ἐκ Πελοποννήσου.

Ἠγόμην. ἐκφερόμην, διῆγον.

Τῶν ἐκεῖ. τῶν Κορινθίων.

Τύχη. ἦγεν σύμβασις.

Ἐπέστη. ἐπῆλθε.

Θαυμάσαι. διὰ τί ὅτως ἐγένετο.

Μέντοι. μενοῦν?

— 778. *Σπαδῆς.* τῷ σκοπῷ καὶ παρασκευῆς.

Πλησθεὶς. γεμισθείς.

Οἴνῳ. ἐν τῇ μέθῃ.

Βαρυνθεὶς. χολωθείς.

Οὖσαν. ἦγεν τὴν ἐνισταμένην.

Κατέσχον. ἐμαυτόν.

Θατέρᾳ. τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἡμῖν ἐλθὼν πλησίον.

Ἤλεγχον. πρὸς αὐτὸς τὸν ὑβρίσαντά με.

Δυσφόρως. χαλεπῶς.

vs. 784. *Μεθέντι.* ἀφέντι πρός με.

Ἔκνιζε. ἐκέντισε, ὑπέπληττε.

Ἄτιμον. ἀνάξιον. εἰκότως δὲ εἶπε τοῦτο. τιμὴν γὰρ αὐτῷ φέρειν ἂν ἐδόκει παρ' Ἀπόλλωνος, περὶ ὧν ἔχρῃζε μαθεῖν.

— 791. *Χρεία.* χρεὼν καὶ ἀπόκειται? (videtur esse scriptum ἀπόκειμαι.)

Ἄτλητον. ἀφόρητον.

Τὸ λοιπὸν. εἰς τὸ ἑξῆς.

Ἔφευγον. ἐκεῖσε.

Ὠψολίμην. θεασαίμην.

Τελούμενα. πληρούμενα.

— 798. *Ἰκνοῦμαι.* ἔρχομαι καταλαμβάνων.

Ἐνταῦθ'. τότε.

Πωλικῆς. ἱππικῆς.

Digitized by Google

Οἷον σὺ φῂς. μέγαν τῇ ἡλικίᾳ καὶ μιξοπόλιον.

Ἡγεμὼν. ὁ προοδοποιῶν κήρυξ.

vs. 805. *Ἠλαυνέτην.* ἐδίωκον.

Ἐκτρέποντα. ἦγεν τὸν ἐξελαύνοντά με.

Τροχηλάτην. τὸν ἡγεμόνα ἡνίοχον τῶ ἅρματος.

Παραστείχοντα. πλησίον ἐρχόμεναν.

Καθίκετο. καθῆψατο.

— 810. *Ἔτισεν.* ἀπέδωκεν.

Σκήπτρῳ. ῥάβδῳ.

Ἐκκυλίνδεται. ἐκπίπτει.

Ξύμπαντας. ὅσοι μετ' ἐκείνε ἦσαν.

Τούτῳ. τῷ παρ' ἐμοῦ φονευθέντι.

Συγγενὲς. ἦγεν κατὰ φύσιν συνάφεια καὶ τούτῳ (?). τοῦτ' ἐστὶν, εἰ ὁ φονευθεὶς ὑπ' ἐμοῦ τότε ἦτος ἦν ὁ Λάϊος.

vs. 815. *Τίς τοῦδέ γ' ἀνδρός ἐστιν ἀθλ. γράφεται*

Τίς τοῦ δ' ἀνδρὸς νῦν ἐστιν.

Ἐχθροδαίμων. δυστυχής.

Ὠθεῖν. ἀπελαύνειν.

— 821. *Λέχη.* γυναῖκα.

Χραίνω. μολύνω.

Κακὸς. ἦγεν κακός εἰμι τοιαῦτα ποιήσας.

Ἀναγνος. ὅλος ἀκάθαρτός εἰμι.

Χρὴ. ἀπόκειται.

Φυγεῖν. πόρρω τῆσδε γῆς διὰ τὰς τοιαύτας ἀνομίας.

— 824. *Μὴ ἅστι.* γράφεται μή με.

Ἐμβατεύειν. τῷ τόπῳ.

Ζυγῆναι. συνελθεῖν.

Ὠμῷ. χαλεπῷ, βαρέος.

Κρίνων. ἐξετάζων ταῦτα.

Τῷ δ'. ἐμοί,

Ἀνορθοῖ. ἦγεν ἔξω αἰτίας θήσει.

Digitized by Google

Ταύτην. ἐν ᾗ ἂν ἐξελεγχθήσομαι παρανομῶν.

vs. 833. *Κηλῖδ'.* μίασμα.

Ὀκνήρ'. περίφοβά ἐστι.

Παρόντος. τῷ ἀγρότῃ τῷ ἐν τῷ φόνῳ παραγενομένῳ.

— 838. *Πεφασμένῳ.* φανέντος ἐκείνῳ.

Προθυμία. ἦγων διανοεῖ δρᾶσαι.

Ταὐτ'. ὅμοια.

Περισσὸν. ἦγων ἐκτὸς ὧν εἶπον.

— 843. *Αὐτὸν.* τὸν ἀγρότην.

Ἀριθμὸν. ὅτι λῃσταί.

Οἰόζωνον. μόνον· παρόσον ὁ εἷς μίαν ζώνην ἔχει.

Σαφῶς. φανερῶς.

Φανέν. δειχθὲν παρ' ἐκείνῳ.

Ὡδ'. ὅτως ὡς ἐγὼ λέγω.

— 851. *Κἀκτρέποιτο.* μεταβάλοιτο καὶ ἐκσταίη.

Ὀρθὸν. ἦγων ὅτι ὑπὸ σῦ γέγονε.

Χρῆναι. ἀποκείμενον εἶναι.

Κεῖνος. ὁ παῖς.

Παροιθεν. πρὸ τῆ Λάϊον ἀπολωλέναι.

vs. 859. *Νομίζεις.* ἃ εἶπες.

Ἐργάτην. τὸν ἐργάτην καὶ ἀγρότην ἄνδρα.

Στελοῦντα. κομοῦντα.

Ταχύνασ'. σπεύσασα.

Εἶ. εἴθε.

Μοῖρα. εὐτυχία.

Εὔσεπτον. ἤτοι τὸ πάνσεπτον σέβας.

—873. *Ὕβρις φυτεύει.* διὰ τῆς ὕβρ. κ. τ. λ. — usque ad *ἐπαρθείς*. Scholion vetus, nisi quod pro *ὕβρεως* legatur *φύσεως*.

— 866. *Ὑψίποδες.* ὑψηλοί, μεγάλοι.

Τεκνωθέντες. γεννηθέντες.

Ὧν. νόμων.

Νιν. αὐτὸς.

Digitized by Google

Ἔκικτεν. ἐξεῦρεν.

Λάθρα. εἰς ἀφανισμόν.

vs. 870. Καταχοιμάσει. καταβαλεῖ.

Τάτοις. τοῖς νόμοις.

Θεὸς. ἡ ἀλήθεια.

Μέγας. ἔστι.

Φυτεύει. αὐξάνει, ποιεῖ εἰς τὸ ὑβρίζειν δηλονότι.

— 876. Ὕβρις. λέγω.

Ὑπερπλησθῇ. γεμισθῇ.

Πίκαιρα. πρέποντα τῷ οὕτως ἔχοντι.

Συμφέροντα. γράφεται

Ἐμφέροντα.

Ἀπότομον. σκληρὰν καὶ ῥαχίαν πέτραν.

Ὦρωσεν. ὥρμησε, πέπτωκε.

— 878. Οὐ ποδὶ χρησίμῳ. ἀλλ' ἀχρήστῳ, εἰς τοιαύτην δηλονότι ἀνάγκην.

Δ' ἔχον. τὸ διακείμενον.

Πάλαισμα. ἔρευναν.

Προστάταν. ἀντιλήπτορα.

Ὑπέροπτα. ὑπεροπτικῶς.

Χερσὶν. ἤγουν διὰ ἔργων.

Πορεύεται. διάγει.

vs. 885. Δίκας. τὰς τῶν θεῶν.

Σέβων. τιμῶν.

Νὶν. αὐτόν.

Χάριν. ἕνεκα.

Χλιδᾶς. τρυφῆς ἤτοι τῆς τῶν θεῶν ὑπεροψίας.

Δυσπότμου. δυστυχοῦς.

— 889. Κέρδος. ἤγουν τὰ τῆς κακίας ἐπὶ χεῖρα λήψεται.

Ἀσέπτων. ἀσεβῶν ἐγχειρημάτων.

Ἔρξεται. κωλυθήσεται.

Ἀθίκτων. ἀψαύστων καὶ ἀσεβῶν ἐγχειρημάτων.

Ματάζων. γράφεται

Ματαιάζων. ματαιοπονῶν.

Digitized by Google

vs. 895. *Τοιαῖδε. αἱ ἀσεβεῖς.*

Χορεύειν. πανηγύγεις ἱστάναι τοῖς θεοῖς.

Ἄθικτον. τὸν ἄψαυστον, ὡς θεῖον.

Σέβων. τὸν ἐν αὐτῷ Ἀπόλλωνα.

Ἄβαισι. τὸν ἐν Λυκίᾳ.

Ὀλυμπίαν. τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ τιμώμενον Δία.

— 901. *Χειρόδεικτα. φανερά.*

Ἁρμόσει. ἁρμοδίως ἐπέλθῃ παρὰ θεῶν.

Κρατύνων. ἄρχων.

Ὀρθ'. ἤγουν εἰ Ζεὺς ὀρθῶς ὀνομάζῃ.

— 904. *Λάθῃ.* (Ipse habet *λάθοι.*) *τοῦτο τὸ τοὺς πονηροὺς τετιμωρῆσθαι.*

Φθίνοντα. ἀτιμαζόμενα.

Παλαιὰ. τὸν πάλαι δοθέντα τῷ Λαΐῳ χρησμὸν, ὡς ὑπὸ παιδὸς τεθνήξεται.

Ἐξαίρεσιν. ἐκβάλλεσι, ἀτιμάζουσι.

Ἐμφανὴς. διάδηλος.

vs. 910. *Ἐρρει. ἐφθάρη.*

Ἄνακτες. πρέχοντες.

Δόξα μοι παρεστάθη. ἤγουν ἔδοξέ μοι.

Αἴρει. ὑψοῖ.

Ὅποῖ. ὥσπερ.

Ἔννεσις. συνετός.

Καινὰ. τὰ νέα.

Πάλαι. ὅτι Ἀπόλλων ὑπὸ παιδὸς Λαΐου ἔφη ἀπολωλέναι. τὸ δὲ

Τεκμαίρεται, ἀντὶ τοῦ σημειοῦται.

— 917. *Λέχη. εὐνῇ.*

— 918. *Ὅτ' ἦν. ἐπεί.*

Ἄγχιστος. πλησίος.

Κατεύγμασιν. θύμασι, καθ' ὧν εὔχονται ἄνθρωποι.

Λύσιν. τῆς ἐνεστώσης Οἰδίποδι βίας.

Εὐαγῆ. καλήν.

Πόρσις. (pro *πόρης.*) *παράσχοις, σὺ γὰρ τῶν κρυπτῶν γνώστης.*

— 922. *Ὀκνεῖμεν. φοβούμεθα.*

Κυβερνήτης. ὥσ-

Digitized by Google

περὶ ἐκπέπληκται. γρ. Κυβερνήτην.

Νεὼς. καταδυομένης.

Ἆρ' ἂν. γρ. ἆρ' ἄν.

Λῖδε. ἐκεῖνα εἰσί.

Ὄλβία. εὐδαίμων.

vs. 931. Αὔτως. αὐτῶς ὄλβιος ἔσῃ.

Εὐεπείας. εὐλογίας.

Σημῆναι. δηλῶσαι.

Ἀγαθὰ θέλω σημῆναι.

Κορίνθ. ἀφῖγμαι.

— 937. Ἥδοιο. εὐφραν-θείης.

Ἀσχάλλοις. λυπη-θείης.

Ὧδ'. ἔτως, ὡς λέγεις.

Ἰσθμίας. τῆς Κορινθίας τῆς ἐν τῷ Ἰσθμῷ τῆς Πελοποννήσου κειμένης.

Ἦ. ἔτως, ἆρα.

— 945. Πρόσπολ'. δῦλη.

Μαντεύματα. ἃ ἐδόθη τῷ Οἰδίποδι, ὡς τὸν πατέρα ἀποκτενεῖ.

Ἵν'. ὅπου.

Τρέμων. φοβούμενος.

Κτάνῃ. suprascript. κτάνοι.

vs. 951. Δεῦρο. ἐνταῦθα.

Σέμν'. εἰρωνικῶς.

Ἀγγελῶν. μηνύων.

Σημάντωρ. μηνυτής.

Βεβηκότα. ἀπελθόντα.

Δόλοισιν. τινῶν.

Ξυναλλαγῇ. παρουσίᾳ, συνελεύσει.

Σμικρὰ. ἢ τυχοῦσα πρόφασις ἐξαρκεῖ, ὥστε τὸν παλαιὸν ἐξενεγκεῖν τοῦ βίου.

— 961. Εὐνάζει. καταβάλλει ὑπέλευσιν τινὸς νόσου.

Ἔφθιτο. ἐφθάρη.

Καὶ τῷ. μὴ μόνον νόσῳ.

Συμμετρούμενος. συναριθμούμενος.

— 965. Πυθόμαντιν. ἦγεν τὸν Ἀπόλλωνα.

Κλάζοντας. ἠχοῦντας. λέγει δὲ Τειρεσίαν, ὅτος γὰρ οἰωνόσκοπος.

Ὑφηγητῶν. προμηντικῶν.

Digitized by Google

Κεύθει. κρύπτει.

Ὅδ'. γρ. Ὧδ'. ἐνθάδε.

vs. 969. Ἔγχος. δι' ὃ ἔμελλον αὐτὸν ἀποκτενεῖν. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ἄψαυστος καὶ ὁ ψαυόμενος καὶ ὁ ψαύων.

Κατέφθιθ'. ἐφθάρη.

Οὕτω. ἤγων διὰ τὸν ἐμὸν πόθον.

Παρόντα. ἐμοί.

— 972. Ἄξι'. ἤγων μάταια καὶ ἀπλήρωτα.

Πρὸ λεγον. ὅτι οὐκ ἀληθείας μετέχουσι τὰ μαντεύματα.

— 974. Παρηγόμην. παρεσαιρόμην καὶ ἠπατώμην, ὥστ' ἐνόμιζον ἀληθῆ.

Τύχης. ἤγων ἡ τύχη βοηθεῖ.

Πρόνοια. πρόγνωσις.

Σαφὴς. ἀληθής.

Εἰκῇ. ἁπλῶς καὶ ἀφροντίστως καὶ μὴ πρὸς μαντείας ὁρῶν.

— 983. Οὐδέν. ἤγων οὐδενὸς ἄξια λογίζεται.

Ἐξείρητο. λέλεκτο.

Κύρει ζῶσ'. ἔζη.

Ὀκνεῖν. φοβεῖσθαί με.

Ὀφθαλμὸς. μεγάλη ἀπόδειξις, δήλωσις, ὡς τὰ μαντεύματα ψευδῶς ἔχει.

Ἐκφοβεῖσθ'. γρ. Εὐλαβεῖσθ'.

vs. 993. Θεήλατον. ἐξ Ἀπόλλωνος ἐλθεῖν.

Μάλιστα. ῥητόν.

Πάλαι. ποτέ.

Ἑλεῖν. λαβεῖν καὶ ἐκχέαι.

Ἀπωκεῖτ'. γρ. Ἀπώκιστ'.

— 998. Μέν. ἐμοί.

Ἐξελυσάμην. ἠλευθέρωσα.

Λάβοις. διὰ τοῦτο.

Δόμους. εἰς τὴν Κόρινθον.

Φυτεύσασιν. ἤγων τῇ γεννησάσῃ μητρί.

— 1010. Εἰ τῶνδε. ἔτως οὐκ οἶδας, τί δρᾷς.

Ταρβῶ. φοβοῦμαι.

Σαφὴς. ἀληθής.

Δίκης. ἀπὸ δικαίου.

Οὐχὶ τρέμω δικαίως.

Digitized by Google

Τοῦδε. ἐμοῦ.

Ἐξ ἴσου. ἔσεται.

vs. 1023. Μέγαν. γρ. μέγα.

Ἐξέπεισ'. μέγα στοργεῖν.

Ἐμπολήσας. κερδήσας ποθέν.

— 1026. Ναπαίαις. ὀρειναῖς.

Πτυχαῖς. περιστροφαῖς.

Θητείᾳ. μισθαρνίᾳ.

Πλάνης. πλανήτης.

— 1030. Σωτήρ. ὑπῆρχον.

Τὰ σά. πῶς εἶχες.

— 1034. Διατόρους. διαμπερεῖς.

Ἀκμάς. κέντρα.

Σπαργάνων. ἀπό.

Ἀνειλόμην. ἐλα-

[illegible] ...ήτης.

...ς εἰ. [illegible]

κέκλησαι.

Ὦ πρὸς θεῶν. γηραιέ.

— 1037. Πρὸς μητρὸς. ἔπαθον τοῦτο.

Ὁ δοὺς. σὲ ἐμοί.

Ταῦτ'. εἴτε ἐκ πατρὸς ἢ μητρὸς ἔπαθες.

Λῷον. γρ. λώϊον.

vs. 1050. Σημήναθ'. δηλώσατε.

Ἄλλον. εἶναι.

Κἀμάτευες. ἐζήτεις.

Πρόσθεν. γρ. πρῶτον.

Οὐχ ἥκιστα. μάλιστα.

Ἐφιέμεσθα. ἐπιθυμοῦμεν.

Τὸν. ὅντινα.

— 1056. Τί δ'. γρ. τίς δ'.

Ὅντιν'. ποῖον.

Ἐντραπῇς. φροντίσῃς, καταπλαγῇς.

Μάτην. τὸ γὰρ τούτου μνησθῆναι μάταιον.

Φανῶ. δηλώσω.

— 1061. Ἅλις. ἀρκούντως.

Φρονοῦσα. καλῶς σὲ διακειμένη.

Ἰῷστα. φίλα καὶ λυσιτελῆ.

Πάλαι. γρ. πλέον.

— 1070. Πλουσίῳ. Εὐδαίμονι. τοῦτο δὲ λέγει,

Digitized by Google

διὰ τὸ μὴ θέλειν ταύτην ἐξ ἀτίμων (pro impresso ἀσήμων) τῶν ὄντα φανήσεσθαι.

Ὕστερον. ὁ γάρ μαζῶσαν ἔτ' ἴδοις.

Σιωπῇς. εἰ χρησαμένη ἀπῆλθε.

Ἀναῤῥήξει. ἐκφανῇ εἰς ἑαυτήν.

vs. 1076. Ῥηγνύτω. δεικνύτω.

Σμικρὸν. φαῦλον.

Σπέρμα. γένος.

Ἰδεῖν. γνῶναι.

Φρονεῖ. μεγαλοφρονεῖ.

Εὖ διδόσης. εὐτυχούσης.

Τῆς. ταύτης· ἦγον τῆς τύχης ὑπάρχω, υἱὸς δηλονότι.

Διώρισαν. ἔταξαν.

— 1088. Οὐ τὸν. γρ. ὁ μὰ. ὁ μὰ τὸν Ὄλυμπον ἄπειρος ἐκ ἔσῃ, ὦ Κιθαιρών, κατὰ τὴν (in impressis τὰν) αὔριον πάνυ λαμπρὰν ἡμέραν τῷ μὴ ὐκ αὔξειν, ἦγον τιμᾶν σε ἡμᾶς δηλονότι καὶ ὁμοδίαιτον τῷ Οἰδίποδος καὶ τροφὸν καὶ μητέρα καὶ τιμᾶσθαι παρ' ὑμῶν ὡς ἐπέραστα φέροντα τοῖς ἐμοῖς βασιλεῦσιν. Ὦ Κιθαιρών, ἐκ ἔσῃ εἰς τὸ αὔριον ἀπείρατος τῷ μὴ ἡμᾶς αὔξειν σε καὶ μεγαλύνειν ὡς τροφὸν καὶ μητέρα τῷ Οἰδίποδος.

Κατὰ γνώμην ἴδρις. κατανοῶ.

Οὐκ ἔσῃ. γρ. Οὐκέτ' ἔσῃ.

Αὔριον. κατὰ τὴν αὔριον πάνυ λαμπρὰν ἡμέραν.

Ἐπίηρα. ἐπέραστα, ἐπιθυμητά.

vs. 1099. Μακραιώνων. αἰειζώων.

Πελαθεῖσα. suprascript. Πελασθεῖσα.

Τῷ. τούτῳ τῷ Πανὶ.

Φίλα. προσφιλεῖς.

Ἀνάσσων. βασιλεύων· ἦγεν ὁ Ἑρμῆς.

— 1105. Ναίων. οἰκῶν.

Ἀπὸ τῷ, ἐκ τινός.

Digitized by Google

Πλεῖστα ξυμπαίζει pro *συμπαίζει.*

Πω. ἀκμήν.

vs. 1110. *Χρὴ. πρέπει.*

Ξυναλλάξαντα. συντυχόντα.

Πρεσβεῖς. γράφεται Πρέσβυ.

Σταθμᾶσθαι. ἀκριβῶσθαι.

Βοτῆρ'. νομέα.

Δοκῶ. νομίζω.

— 1111. *Πάλαι. ἐκ μακρῦ.*

Μακρῷ. ἐπὶ πολὺ παρατεινομένῳ χρόνῳ ὧν δηλονότι.

Ξυνᾴδει. συμφωνεῖ τῷ λόγῳ.

Ἄλλως. ἀλλοτρόπως.

Ἄγοντας. αὐτὸν δηλονότι.

— 1115. *Ἔγνωκ'. ὁρῶ.*

Ἐπιστήμῃ. τῇ καταλήψει.

Ὡς. καθὰ προσήκει ἀνδρὶ νομεῖ.

— 1120. *Εἰσορᾷς.* suprascr. *Εἰσορῶ.*

Πρέσβυ. πρὸς τὸν νομέα γεραιὸν ἦγεν πρὸς ἐμὲ βλέπων φώνει μοι ἦγεν λέγε μοι.

vs. 1123. *Οἶκοι. ἐν οἴκῳ ἀνατραφείς.*

Βίον. πολιτείαν.

Ξύναυλος. παρὰ τίσι τόποις αὐλιζόμενος.

Χρῆμα. τί πρᾶγμα πράττοντα ἐκεῖ ἔμελλον αὐτὸν ὄψεσθαι.

— 1130. *Πάρεστιν. παρὼν ἔστιν.*

Συναλλάξας. συντυχών τι. suprascr. *Συνήλλαξας.*

Σαφῶς. φανερῶς.

Ἀγνῶτ'. ἀντὶ τοῦ ἐπιλαθόμενον αὐτόν.

Ἥμος. ὁπηνίκα.

— 1136. *Ἐπηὸλαζον. συνανεστρεφόμην.*

Ὅλως. ὁλοκλήρως.

Ἀρκτῦρον. μετόπωρον.

Χειμῶνι. κατὰ τὸν χειμῶνα.

Ἔπαυλ. εἰς τὰς ἐμὰς ἐπαύλεις.

Φέρ'. ἄγε εἰπὲ νῦν.

Πρὸς τί. ἐπὶ πόσῳ σκοπῷ.

Digitized by Google

Ἱστορεῖς. ἐρωτᾷς.

vs. 1145. Ὅδ'. ὅτος.

Ὦ τὰν. ὦ σύ.

Ποτ'. γρ. Τότ'.

Κόλαζε. ἐπίπληττε.

Τί. κατὰ τί.

Φέριστε. γενναιότατε.

Ἁμαρτάνω. πταίω.

— 1150. Ἐννέπων. ἁμαρτάνεις.

Χάριν. μετὰ εὐχαριστίας.

Τάχος. κατὰ τάχος.

Ἀποστρέψει. καὶ εἰς τοὐπίσω στρέψει. ἕνεκα τίνος προστάττεις ἀποστρέφειν τὰς χεῖράς μου.

— 1155. Λύστηνος. ἄθλιος ἐγὼ δηλονότι.

Τί. ἐπὶ τούτοις θέλων μαθεῖν.

Εἰς τόδ'. ἤγουν εἰς τὸ ὀλέσθαι.

Πολλῷ. κατὰ πολύ.

Ἔοικεν. φαίνεται.

Διόλλυμαι. ἀντὶ τοῦ ἀπολοῦμαι.

— 1160. Ἐλᾷ. ἐλαύνει.

Πάλαι. πρὸ μακροῦ.

Τοῦ. παρὰ τινός.

Στέγης. ἀντὶ τοῦ οἰκίας.

vs. 1168. Ἐγγενὴς. γνήσιος γεγονώς.

Δεινῷ. ἐπ' αὐτῷ εἰμι τῷ χαλεπῷ· ὥστε λέγειν.

Ἀκουστέον. εἰμὶ τῷ δεινῷ ἀκούειν, ἄξιον ἀκοῦσαι.

— 1172. Ἔχει. διάκειται.

Μάλιστ'. ἀντὶ τοῦ ναί.

Πρὸς τί χρείας. ἢ ἐπὶ ποίᾳ χρείᾳ.

Ἀναλώσαιμι. ἵνα ἀπολέσαιμι αὐτόν.

Νὶν. γρ. Σέ.

— 1176. Λόγος. φήμη.

Ἀφῆκας. κατέλιπες, εἴασας.

Κατοικτίσας. οἰκτισάμενος.

— 1179. Ἀποίσειν. ἀπάξειν.

Κάκ' εἰς μεγιστ'. εἰς μεγίστας δυστυχίας.

Πέφασμαι. δέδειγμαι γεννηθείς.

Χρῆν. πρέπον.

Digitized by Google

vs. 1186. Ἰώ. γρ. Ἰὼ ἰώ.

Ἴσα. ἐπίτασις· ἐπ' ἴσης τοῖς νεκροῖς.

vs. 1192. Δόξαντ', νομισθέντα.

Ἀποκλῖναι. καὶ πεσεῖν.

Τὸ σὸν. τὸ συμβεβηκός σοι.

Δαίμονα. τὴν σὴν τύχην.

Οἰδίποδα. γρ. Οἰδίπου.

Μακαρίζω. εὐδαιμονίζω.

— 1196. Τοξεύσας. ὑπερβολικῶς εὐτυχήσας.

Γαμψώνυχα. τοὺς ἀγκύλους ἔχουσαν.

— 1200. Πύργος. ἀσφάλεια.

Τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης. τὰς μεγίστας τιμὰς ἐτιμήθης.

Ἀνάσσων. βασιλεύων.

Τανῦν. κατὰ τὰ παρόντα.

Τίς. ἄλλος δηλονότι ἔστιν.

vs. 1210. Πῶς. κατὰ τίνα τρόπον.

Σῖγ'. μετὰ σιγῆς.

Φέρειν. ὑπομένειν.

Ἄγαμον. κακόγαμον.

— 1215. Τεκνοῦντα. τεκνούμενον καὶ τεκνοῦντα.

Ἰαχαίων. φωνῶν.

Στομάτων. γρ. Στομίων.

Ὀρθὸν. τὸ δὲ σύντομον καὶ οὐ σκολιὸν εἰς τὸ εἰπεῖν.

— 1236. Ἐντρέπεσθε. φροντίζετε.

Νίψαι. ἀπολῦσαι διὰ καθάρσεως τὴν οἰκίαν τῶν κακῶν.

Κεύθει. κρύπτει.

Αὐτίκα. μετ' ὀλίγον.

— 1229. Φανεῖ. φανερὰ ποιήσει.

Ἑκόντα. ἑκούσια κ' οὐκ ἀκούσια.

Αὐθαίρετοι. ἑκούσιοι.

Λείπει. αὐτὸ τὸ λείπεται.

Βαρύστον'. ἄξια βαρέων στεναγμῶν.

Digitized by Google

vs. 1238. Ἄλγιατ'. τὰ πάνυ ἀλγεινά.

Ὄψις. ἡ πρᾶξις τῦ θανάτυ (ὑ) πάρεστι.

Ὅσον. καθώς.

Πεύσῃ. μάθῃς.

— 1249. Ἐγοᾶτο. ἐκώκυεν.

Ἀνδρὸς ἄνδρα. τῦ Λαΐυ Οἰδίποδα.

Ἐκ τῶν δ'. μετὰ ταῦτα.

Ἦν. δυνατὸν ἦν.

Περιπολῦντ'. περιστρεφόμενον.

Ἐλεύσσομεν. βλέπομεν.

— 1255. Φοιτᾷ. ἦγεν μετὰ μανίας καὶ λύσσης περιήρχετο.

Λυσσῶντι. ἐμμανῶς διακειμένῳ.

Γυναῖκα. δηλονότι ἐξαιτῶν.

Κίχοι. εὕροι.

— 1262. Ἔκλινε. ἀνέστρεψε.

Οὗ. ὅπυ.

Κρεμαστὴν. μετέωρον.

Εἰσείδομεν. ἀντὶ τῦ εἴδομεν.

vs. 1265. Δεινὰ. δεινῶς, χαλεπῶς.

Τἀνθένδ. ἀπὸ τῆδε.

Ὁρᾷν. εἰσορᾷν.

Λίσιν. δι' ὧν.

Ἐξεστέλλετο. ἀντὶ τῦ περιεγένετο.

— 1270. Ἄρας. ἐπάρας, ἀναπετάσας.

Τεταῦθ'. γράφεται Τοιαῦθ'. ἀντὶ τῦ ὅτι.

Ὄψοιντο. ἐκ παραλλήλυ.

Σκότῳ. ἐν τυφλότητι.

Λοιπὸν. κατὰ τὸ ἐπίλοιπον.

Οὐκ ἔδει. ἀχρεία ἦν.

— 1274. Ὀψοίαθ'. ἀντὶ τῦ θεάσονται.

Ἐφυμνῶν. βοῶν.

Ἐπαίρων. ἀναπετῶν.

Φοίνιαι. αἱματηραί.

— 1277. Γλῆναι. αἱ κόραι τῶν ὀμμάτων.

Ἔτεγγον. ἔβρεχον.

Ἀνίεσαν. ἀνέστελλον, ἀνέκοπτον.

Digitized by Google

Φόνα. αἵματος.

Μυδώσας. τὰς διαβροχάς.

Ἀλλ' ὁμῶ. συνεχῶς.

vs. 1279. *Ὄμβρος.* θρόμβων αἱματίνων?

Ἐρρώγεν. ἀντὶ τῦ ἐρράγη.

Συμμιγῆ. σύμμικτα ἀνδρὸς καὶ γυναικός.

Πάροιθε. πρότερον.

Τῇδε. ἔστι δηλονότι.

Ἄτη. βλάβη.

— 1285. *Ὅσ' ἐστὶ πάντων.* γρ. *Ὅσ' ἐσθ' ἁπάντων.*

Σχολῇ. διατριβῇ.

Διοίγειν. ἀνοίγειν.

Δηλῶν. δεικνύναι.

Ἀνόσι'. ἐκεῖνα, ἃ ἔμελλε εἰπεῖν, ἄξια ῥηθῆναι.

— 1292. *Ῥώμης.* βοηθείας.

— 1293. *Νόσημα.* τὸ πάθος.

Λείξει. ἀντὶ τῦ δειχθήσεται.

Κλῇθρα. ἡ ἰωνικῶς.

Τάχα. γρ. *Τάδε.*

Τάχα. ἴσως.

vs. 1297. *Ἰδεῖν.* εἰς τὸ.

Ἀνθρώποις. ὑπάρχει.

Δεινότατον. πάθος.

Πάντων. τῶν κακῶν.

Προσέκυρσ'. ἐθεασάμην.

— 1304. *Ἐθέλων.* ἐπιδεχόμενος.

Ἀθρῆσαι. θέλων ἀπὸ κοινῦ.

Φρίκην. τρόμον.

Αἴ αἴ.

Φέρομαι. κινῦμαι.

— 1310. *Πᾶ.* πῦ.

Ἐξήλα. προέβης.

Οὐδ' ἀκέστὸν. γρ. *Οὐκ.*

Ἐπόψιμον. θεατόν.

Ἀδάμαστόν τε καὶ

— 1316. *Δυσέριστον.* δυσπερίληπτον.

Φορεῖν. γράφεται *Φέρειν.*

Ἐπίπολος. πρὸς ἐμὲ διατρίβων.

Σκοτεινὸς. ὢν δηλονότι.

Digitized by Google

vs. 1328. Ἐπῆρε. ὥστε δρᾶσαι τοιαῦτα.

— 1333. Οὔτις. οὐδείς.

Τί. κατά.

— 1336. Ἦν τὰ. γράφεται Ταῦθ'.

Τί δὴ. γρ. Δῆτα.

Ἐμὸν. γρ. Ἐμοί.

Βλεπτὸν. ὁρατόν.

Στερκτὸν. ἀγαπητικόν.

Προσήγορον. παραγορευόμενον.

— 1339. Ἡδονᾷ. σύν.

— 1347. Τοῦ νοῦ. ἕνεκα.

Ἴσως. ὁμοίως (videdetur scripsisse).

Ὡς. λίαν, εἴθε.

Ὄλοιθ'. εἴθε ἀπόλοιτο.

— 1352. Ἔῤῥυτο. ἐῤῥύσατο.

Κἀνέσωσεν. ἐφύλαξεν.

Πράσσων. εὐεργῶν.

Ἐμοὶ. ἐμαυτῷ.

— 1355. Ἄχθος. ἄλγος.

Ἂν ἦν. τὸ ἀποθανεῖν σὲ τότε.

Ἦλθον. ἀπέβην.

Νυμφίος. ἀνήρ.

Πρεσβύτερον. ἀρχαιότερον.

vs. 1359. Ἔφυν. ἐγένετο.

Πῶς. κατὰ τίνα τρόπον.

— 1371. Βλέπων. εἰ ἔβλεπον.

Προσεῖδον. ἀντὶ τοῦ εἶδον.

Μολὼν. ἀπελθών.

Ὄψις. θεατὸν πρόσωπον.

Βλαστοῦσ'. εἰς φῶς φανεῖσα.

— 1376. Ἔβλαστε. ἐφάνη.

Οὐ δῆτα. οὐδαμῶς.

Ἄστυ. πόλις.

Πύργος. τεῖχος.

Δαιμόνων. τῶν θεῶν.

Τῶν. ὧν.

— 1380. Κάλλιστ'. ἐξαίρετος ἀνήρ.

Τραφεὶς. διατρίψας.

Τὸν ἐκ θεῶν. ἐκ τῆς μερίδος τῶν θεῶν.

— 1383. Ἄναγνον. ἀκάθαρτα.

Γένους. ἀπὸ τῆς μερίδος τοῦ γένους τοῦ Λαΐου.

Digitized by Google

Ἐμὰν. suprascript. ἐμήν.

vs. 1385. Ὀρθοῖς. ἀναισχύντοις.

Ἥκιστα. ἐλάχιστα.

Οὐκ ἠνεσχόμην. (pro ἂν ἐσχόμην.) οὐχ ὑπέμεινα.

Δέμας. ἐλεεινὸν σῶμα.

— 1390. Φροντίδ'. τὴν αἴσθησιν.

Οἰκεῖν. ἔχειν.

Τί. διὰ τί.

— 1392. Ὡς. ἵνα.

Ἔνθεν. ὅθεν, ἀφ' ὧν (?) ἐγενόμην.

— 1398. Κακός. ἀκάθαρτος καὶ ἐξ ἀκαθάρτων.

Κέλευθοι. ὁδοί.

Δρυμὸς. ἄλσος.

Τὐμὸν αἷμα. ἤγουν τοῦ ἐμοῦ πατρός.

Λεῦρ'. ὧδε.

— 1404. Ἐφύσαθ'. ἐγεννήσατε.

Ἀνεῖτε. ἀνεδώκατε.

Χώπόσα. καὶ ἕτερα ὁπόσα.

Αἴσχιστ'. αἰσχρόστατα.

Καλύψατ'. ἐκβάλλοντες καὶ ἀφανῆ ποιήσατε.

vs. 1412. Ἐκρίψατ'. ἐκβάλλοντες ἐκρύψατε.

Ἀξιώσατ'. ἄξιον νομίσατε.

Φέρειν. βαστάζειν.

Ἐπαιτεῖς. ζητεῖς.

Τὸ πρὸς. εἰς.

Τόνδ'. Κρέοντα.

Ἔνδικος. δικαία.

— 1421. Πάρος. κατὰ γὰρ τὰ πρότερον.

Τί. διὰ τί.

Τῶν. ἕνεκα.

Βόσκουσαν. τρέφουσαν.

— 1426. Ἄγος. μίασμα.

Τὸ. ὅπερ.

Μήτ' ὄμβρος. οὔτε τὸ ὕδωρ.

Μήτε. οὔτε.

Προσδέξεται. ἀνέξεται.

— 1431. Ἔχει. διάκεισαι τὸ πρᾶγμα.

Ὧδε. οὕτως, ἐπιμόνως αἰτεῖς.

Ὅπου. ἐκεῖσε δηλονότι.

Digitized by Google

Ἔχρηζον. χρείαν εἶχον ἐκ τοῦ θεοῦ.

vs. 1442. Ἵν'. ἐνταῦθ' ὅπου τῆς χρείας.

Ἄμεινον. κρεῖττον ἔστιν.

Ἐπισκήπτω. ἐνόρκως ἐντέλλομαι.

Προτρέψομαι. αἰτήσομαι.

Ὀρθῶς. ἀσφαλῶς.

Οἰκητοῦ. οἰκήτορος.

— 1453. Κύριον. κεκυρωμένον.

Τοσοῦτον. κατὰ τοῦτο.

Πέρσαι. καταστρέψαι.

Θνήσκων. εἰ ἔθνησκον.

Παίδων. ἀπὸ τῶν.

Σπάνιν. ἔνδειαν.

Σχεῖν. λαβεῖν.

Ὅσων. βρωμάτων.

— 1465. Ψαύοιμι. ἔψαυον.

Χερσίν. διὰ τῶν χειρῶν.

Πυ. τοπικόν.

Ἐκγόνοιν. τῶν ἐμῶν παίδων.

Ποσσύνας. ὁ παρασχών.

vs. 1477. Τέρψιν. εὐφροσύνην.

Πάλαι. ἐκ μακροῦ.

Εὐτυχοίης. εἴθε εὐτυχῆν ἔχοις.

Τῆσδε. ἕνεκα.

Ὡς. εἰς.

— 1485. Ἐφάνθην. ἐφάνην.

Ἔνθεν. ὅθεν.

Ἠρόθην. ἐσπάρην.

— 1492. Ἀκμὰς. ἦγεν εἰς καιρόν.

Παραῤῥίψει. παρόψεται.

Δηλήματα. βλάβας.

Πατέρα. τὸν ἑαυτοῦ.

Ἔπεφνε. ἐφόνευσεν.

— 1498. Ὅθεν. ἐξ ἧς ἐγεννήθη.

Χέρσος. παρθένος.

— 1507. Κακοῖς. δυστυχίαις.

Φρένας. φρόνησιν.

— 1512. Εὔχεσθε. ἦγεν εὐχῆς τυγχάνετε, οὗ καιρὸς ἀεὶ ζῆν.

Βίου. περιουσίας, ζωῆς.

Digitized by Google

Κυρῆσαι. ἐπιτυχῆσαι.

Ἄλις. αὐταρκῶς ἔχει.

Ἐξήκεις. εἰς τοῦτον τὸν τόπον.

Οἷς. ἐνθυμήμασι.

vs. 1518. Ἄποικον. γρ. Ἀπ' οἴκων.

Ἤδη. ἀπὸ τοῦ νῦν.

Κρατεῖν. νικᾶν.

Ἀνράτησας. καθ' ἃ ἐνίκησας.

vs. 1525. Κράτιστος. μέγιστος.

Ζήλῳ μακαρισμῷ.

Ἐπισκοπῶντα. ἐξετάζοντα.

Digitized by Google

SOPHOCLIS OEDIPUS REX.

VARIETAS LECTIONIS

COD. MMDCCXCIV.

v. 152. Ἔβας suprascr. η̄. Sed ς̄ videtur erasum.
— 162. Ἰὼ ἰώ.
— 167. Ὦ πᾶσι.
— 172. Ἔχουσα χλυτὰ χθονός.
Ἰήων jota non subscr. pro ἰήιων.
— 180. Δ' ἀ γενέθλα?
— 184. Ἀκτὰν παραβώμιον.
— 186. Ἱκετῆρες ἑστοναχῆσι.
— 198. Εἴ τι νὺξ ἀφῇ.
— 204. Ἐπ' ἀγκυλῶν — θέλομι' ἄν.
— 212. Μαινάδων μονόστολον. Sed glossa τὸν συνόμιλον, τὸν συναδοιπόρον vulgatam lectionem ὁμόστολον explicat.
— 279. Φοίβῳ τάδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασται τάδε. γράφεται ποτὲ περισσόν.
— 437. Ποίαισι σήμηναν videtur esse, atque ex interpretatione irrepsit. γράφεται μεῖναν.
— 470. Πυρὶ καὶ στεροπαῖς Διὸς sine ἁ.
— 477. Ὑπ' ὀργίαν.

Digitized by Google

vs. 492. Οὔτε τῶν νῦν πω ἔμαθον, πρὸς ὅτου δὴ sine χρησάμενος.

— 616. Καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ σοι πεσεῖν.

— 621. Πεπραγμέν' ἔστι. γρ. ἔσται.

— 660. Οὐ μὰ τὸν πάντων θεῶν.

— 663. Ὅ τοι πύματον ὀλοίμαν.

— 673. Στυγνὸς μὲν — βραδὺς δ'. γρ. βαρύς.

— 839. Εἰ γὰρ εὑρεθῇ λέγων. Alia antea ibi stetit vox, forte ἦν.

— 870. Μήν ποτε λάθρα. Fuit olim λάθα, τὸ ρ̄ postea insertum.

— 874. Ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλ.

— 879. Vox πόλει in serie omissa, sed in marg. adscripta.

— 899. Ἄβαισίν νιν.

— 903. Ἀλλ' ὦ — ὄρθ'. Gl. ὀρθῶς, ἀσφαλῶς.

— 906. Φθίνοντα γὰρ παλαιὰ Λαΐου θέσφατ'.

— 966. Κλάζοντας — ὑφηγητῶν δ' ἐγώ.

— 1096. Ἰήϊε Φοῖβε, omisso σοί.

Σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ'. γρ. ἄριστ'.

— 1108. Νυμφῶν=

Ἑλικωνιάδων.

— 1214. Ὃς δικάζει τὸν ἄγαμον —.

— 1217. Ἰδοίμαν.

— 1301. Μείζονα δ. τῶν κακίστων.

— 1311. Ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐξήλυ. ὅπου προέβης.

— 1458. Ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ' — ἴτω.

Caetera desiderantur.

Digitized by Google

SOPHOCLIS OEDIPUS REX.

VARIETAS LECTIONIS COD. MMDCCLXXXVII.

vs. 30. *Ἄιδας.* γράφεται *Ἄιδης.*
— 31. *Μὲν νῦν.* γρ. *ἂν.*
— 36. *Σκληρᾶς — ὃν παρείχομεν.* γρ. *ὅνπερ εἴχομεν.* cf. Gl. 2787.
— 58. *Γνωστὰ κ' οὐκ ἄγνωστα.* suprascr. vulgat.
— 81. *Ὄμμασι.* suprascr. *ὄμματι.*
— 86. *Φάτιν.* *φήμην.* cf. Gl. 2787.
— 93. *Εἰς πάντας αὖδα* pro *ἐς.*
— 98. *Ἐν τῇδ'.* γρ. *ἐκ τῆσδ'.*
— 101. *Χθόνα.* *πόλιν.*
— 105. *Πω.* γρ. *που.*
— 129. *Ταῦτ'.* γρ. *τᾶτ'* in Gloss.
— 159. *Κεκλόμενος.* γρ. *κεκλομένῳ.*
— 180. *Νηλέα δὰ γενέθλα.* forte *δ' ἀ.* γρ. *δέ.*
— 189. *Εὐῶπα.* *εὕρηται καὶ εὐωπὰν* in Gl.
— 198. *Εἴ τι νὺξ ἀφῇ.*
— 211. *Εὔϊον.* γρ. *εὐΐων.*
— 221. *Ἴχνευον αὐτὸ, μὴ οὐκ —.*
— 222. *Ἀστὸς.* γρ. *αὐτός.*
— 230. *Εἰ δ' αὖ τις.* γρ. *αὖθις.*

Digitized by Google

vs. 245. Τῷ τ' ἀνδρὶ — πέλω. γρ. τελῶ.
— 256. Ἀκάθαρτον ὑμᾶς. suprascr. ἡμᾶς.
— 263. Νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ'. suprascr. κεφαλήν. Κάρτ'. λίαν.
— 270. Μήτ' ἄροτον. Ἀροτὸν, ἠροτριασμένην γῆν. γρ. ἄροτον. 2787.
— 281. Ἂν μὴ θέλωσιν, οὐδεὶς. γρ. οὐδὲ εἷς. 2787.
— 294. Ἀλλ' εἴ τι. γρ. εἴ τις.
— 315. Ἔχοι τε καὶ — πόνων. γρ. πόνος.
— 369. Εἴπερ τί γ' — κράτος. σθένος. cf. Gl.
— 370. Ἀλλ' ἔστι — σοὶ δὲ ταῦτ'. γρ. τοῦτ'.
— 401. Κρέων. γρ. κλαίων.
— 436. Μῶροι· γονεῦσι δ' — εὔφρονες. γρ. ἔμφρονες.
— 511. Τὸ ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς. γρ. τῷ.
— 525. Πρὸς τοῦ δ'. Ordine inverso Τοῦ πρὸς δ'.
— 538. Ἦ τ' οὖργον ὡς οὐ. γρ. ὡσὶ. an ὡσεὶ?
— 549. Εἴ τοι νομίζεις χρῆμα. γρ. κτῆμα.
— 555. Ἔπειθες ἢ οὐκ — χρεί' ᾖ μ' ἐπί. γρ. καὶ χρεία ἀντὶ τοῦ χρεών.
— 570. Τόσον· τοσοῦτον pro τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα, καὶ — φρονῶν.
— 578. Ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἂν ἱστορεῖς. γρ. ἀνιστορεῖς.
— 581. Οὔκουν ἰσοῦμαι σφωῖν. γρ. σφῷν.
— 604. Πεύθου, τὰ χρησθέντ'. μάνθανε. γράφεται πύθου.
— 631. Παύσασθ' ἄνακτες. καιρίαν. ἔγκαιραν pro ἐγκαίραν vel rectius ἔγκαιρον. γρ. κυρίαν.
— 637. Οὐκ εἶ σύ τ' ἐς οἴκους, σύ τε, Κρέων, στέγας. γρ. κατὰ στέγας.

Digitized by Google

vs. 644. Μὴ νῦν ὀναίμην — εἴ σέ τι. γρ. εἴς σέ τι.
— 648. Ἔπειτα κἀμὲ — οἳ πάρεισί μοι. γρ. σοι.
— 657. Σὸν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον ἐκβαλεῖν.
— 684. Ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν. γρ. ὑπ'.
— 696. Κατ' ὀρθὸν οὔρησας pro οὔρισας.
— 708. Ἐμοῦ πάκουσον — οὕνεκ' ἐστί σοι. γρ. μοι.
— 718. Τρεῖς καί μιν pro νιν.
— 734. Ἐς ταυτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλ. γρ. κἀπί.
— 737. Ἀρχὴν ἐφαίνου, τοῦτ' pro impresso ταῦτ'.
— 749. Καὶ μὴν ὀκνῶμεν (ὀκνοῦμεν?). φόβον ἔχομεν διὰ τοὺς σοὺς λόγους.
Ἃ δ' ἀνέρῃ. γρ. ἃ δ' ἂν ἔρῃ.
— 751. Ἄνδρας — οἷον ἀνὴρ ἀρχ.
— 815. Τίς τοῦδέ γ' ἀνδρός ἐστιν ἀθλιώτερος. γρ. Τίς τοῦδ' ἀνδρός νυν ἐστ. ἀθλ.
— 824. Καὶ μοὶ φυγόντι μή 'στι. γρ. μή με.
— 875. Ἃ μὴ — συμφέροντα. γρ. ἐμφέροντα.
— 891. Ἢ τῶν ἀθίκτων — ματάζων. γρ. ματαιάζων.
— 924. Ἆρ' οὖν παρ' — ἆρ' ἂν παρ'.
— 921. Ὅπως λύσιν — πόροις. παράσχοις.
— 948. Τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνῃ. suprascr. κτάνοι.
— 968. Κεύθει κάτω — ὅδ' ἐνθάδε. γρ. ὧδ' ἐνθάδε.
— 989. Ποίας δὲ — ἐκφοβεῖσθ'. γρ. εὐλαβεῖσθ'.
— 998. Μακρὰν ἀπῳκεῖτ'. γρ. ἀπῴκιστ'.
— 1023. Κᾆθ' ὧδ' ἀπ' — μέγαν. γρ. μέγα.
— 1036. Ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης αὐτῆς. γρ. ταύτης.
— 1038. Οὐκ οἶδ' ὁ δοὺς — λῷον. γρ. λώιον.
— 1052. Ὃν κἀματεύεις πρόσθεν. γρ. πρῶτον.
— 1056. Τί δ', ὅντιν' εἶπε. γρ. τίς δ'.

Digitized by Google

vs. 1067. *Τὰ λῷστα τοίνυν — πάλαι.* γρ. *πλέον.*
— 1088. *Οὐ τὸν Ὄλυμπον.* γρ. *ὃ μὰ τὸν Ὄλ. Οὐκ ἔσῃ.* γρ. *ὐκέτ' ἔσῃ.*
— 1101. *Προσπελαθεῖσα.* suprascr. *προσπελασθεῖσα.*
— 1111. *Πρεσβεῖς, σταθμᾶσθαι.* γρ. *πρέσβυ.*
— 1120. *Ἡ τόνδε — ὥσπερ εἰσορᾷς.* suprascr. *εἰσορῶ.*
— 1130. *Τόνδ', ὃς — συναλλάξας.* γρ. *συνήλλαξας.*
— 1145. *Ὃδ' ἐστὶν — ὃς ποτ' ἦν νέος.* γρ. *τότ' ἦν νέος.*
— 1174. *Ὡς πρὸς τί — ἀναλώσαιμί νιν.* γρ. *σε.*
— 1219. *Ἰαχαίων ἐκ στομάτων.* γρ. *στομίων.*
— 1271. *Λυδῶν τε ταῦθ'.* γρ. *τοιαῦθ'.*
— 1285. *Ὅσ' ἐστὶ πάντων.* γρ. *ὅς ἐσθ' ἁπάντων.*
— 1295. *Διοίγεται — ἐσόψει τάχα.* γρ. *τάδε.*
— 1312. *Ἐς δεινὸν, ὃ δ' ἀκουστὸν.* γρ. *ὐκ ἀκουστόν.*
— 1320. *Διπλᾶ σε — φορεῖν κρᾶ.* γρ. *φέρειν.*
— 1336. *Ἦν τὰ, ὅπως παρ — γρ. ἦν ταῦθ'.*
— 1355. *Οὐκ ἦν φίλοισιν — τοσόνδ' ἔχθος. ἄλγος.*
— 1387. *Πηγῆς δὲ — ὐκ ἠνεσχόμην* pro *ἂν ἐσχόμην.*
— 1518. *Γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον.* γρ. *ἀπ' οἴκων.*

Digitized by Google

SOPHOCLIS OEDIPUS REX.

BRUNCKII NOTAE EX EIUS SCHEDULIS DESCRIPTAE.

vs. 25. Φθίνουσα. Hujus versus mentem bene expressit Seneca:

Denegat fructum Ceres
Adulta et altis flava cum spicis cremat,
Arente calamo sterilis emoritur seges.

— 41. Πάντες. nos omnes, qui hic adsumus. Toup. in Suid. II. 168.

— 56. Ὡς ὐδέν ἐστιν ὅτε πύργος, ὅτε ναῦς. Thucyd. VII, 97. Ἄνδρες γὰρ πόλις, καὶ ὰ τείχη, ὐδὲ νῆες ἀνδρῶν κεναί.

— 68. Εὕρισκον. ad margin. ηὕρισκον.

— 130. Ἡ ποικιλῳδὸς Σφίγξ. Vim τῆ ποικιλῳδὸς Σφ. expressit Seneca:

Nec Sphinga caecis verba nectentem modis
Fugi —
Nodosa sortis verba et implexos dolos.
Ac triste carmen alitis solvi ferae.
Creon. Curam peremti major excussit timor.
Oedip. Pium prohibuit ullus officium metus?
Creon. Prohibent nefandi carminis tristes minae.

Digitized by Google

vs. 187. *Παιὼν.* ad marginem *Παιάν.*

— 227. *Ἐπίκλημα* pro *ἔγκλημα.* Habet etiam Aelian. V. H. III, 15. Xenoph. Hellen. p. 9. *Εἰ δέ τις ἐπικαλοίη τι αὐτοῖς, λόγον κ. τ. λ.*

— 248. *Νὶν* ante *ἄμοιρον* delevit.

— 260. Hunc et sequentes duos versus ita expressit Seneca (vs. 239.):

Quod facere monitu coelitum jussus paro,
Functi cineribus regis hoc decuit dari,
Ne sancta quisquam sceptra violaret dolo.
Regi tuenda maxime regum est salus.
Queritur peremtum nemo, quem incolumem timet.

— 284. *Ταὖθ'.* ad margin. *ταῦθ'.*

— 329. Ita corrigendus est:

Τἄμ' ὡς ἂν εἴποιμ', ἢ τὰ σ' ἐκφανῶ κακά.

— 456. *Σκήπτρῳ προδεικνύς.* Seneca (vs. 657.):

Baculo senili triste praetentans iter.

— 534. *Τᾔδ'.* ad margin. *τᾗ δ'.*

— 630. Corrigendus:

Κἀμοὶ πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ.

— 748. Seneca (vs. 774.):

Oedip. Quae spatia moriens Laïus vitae tulit?
Primone in aevo viridis, an fracto occidit?
Iocaste. Inter juvenem senemque, sed propior seni.

— 825. *Ἦ γάμοις.* ad margin. *ἦ.*

— 977. A Grotio versi:

Quid quisque metuat, quando fortuna omnia humana versat nullaque est mentis nota superae. Optimum ergo vivere, ut ea sustulit.

Similiter Thucyd. IV, 62.

Digitized by Google

Τὸ δὲ ἀστάθμητον τῷ μέλλοντος ὡς ἐπιπλεῖστον κρατεῖ.

vs. 1034. *Λύον.* ad margin. *λύω.*

— 1043. Seneca (812):

Forata ferro gesseras vestigia
Tumore nactus nomen ac vitio pedum.

— 1046. *Εἰδῆτ'. εἰδεῖτ'* pro *εἰδείητε* ab Optat. *εἰδείην.*

Οὐκιχώριοι. οἱ ἐγχώριοι.

— 1251. Hesych. *Ἀνίησιν. ἐᾷ, ἀπολύει, ἀναπαύει, ἐνδιδοῖ.* Thucyd. IV, 27. *Ἀλλ' ἢ σφῶν ἀνέντων — ἄνδρας.*

— 1392. *Ἔδειξα μήποτε.* ad margin. *ἔδειξ' ἄν.*

CODEX MMDCCCXX.

vs. 194. *Πάτρας ἄπερον, εἴτ' ἐς. γρ. εἰς.*

— 360. *Οὐχὶ ξυνῆκας — ἢ ἐπείρᾳ. εἰς πεῖραν λόγων προτρέπῃ.* suprascr.

Digitized by Google

SOPHOCLIS OEDIPUS COL.
CODEX MMDCCCLXXXVI.

vs. 16. Σάφ' εἰκάσαι. ἀπεικάσαι.
Ἱρὸς pro ἱερός.
— 22. Δεῖ. χρή.
— 27. Εἴπερ γ' ἔστιν. Εἴπερ ἔστι γ'.
— 47. Ἀλλ' ὐδὲ μέντοι. ἀλλ' ὐδ' ἐμόν τοι.
— 75. Οἶσθ', ὦ ξέν'. ἴσθ', ὦ ξέν'.
— 121. Λεύσαεις κιν. Λεύσατ' αὐτόν.
— 138. Ὅδ' ἐκεῖνος ὀρᾷν ἐγώ. φωνῇ γὰρ ὁρῶ τὸ φατιζόμενον.
— 149. Ἔ ἔ αἰ αἰ.
— 150. Ἀλαῶν ὀμμάτων ἄρα καὶ. suprascr. φῆς.
— 155. Περᾷς γὰρ, περᾷς=
Ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐκ ἀ-
φθέγκτῳ.
— 161. Τῶν, ξένε πάμμορ' εὖ.
— 170. Θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθοι.
— 174. Ὦ ξένοι, μὴ δῆτ' ἀδ.
— 181. Προσβίβαζε, κώρα, πράσω=
— 183. Ἕπεο μ' ἄν, ἔπε' ὧδ' ἀμ.
— 184. Κώλῳ, πάτερ, ᾧ σ' α. τ. ξεῖ=
νος ἐ. ξ. ω. τλ. ὅτι=
Καὶ π. τ. ἄφιλον.

Digitized by Google

vs. 193. *Πόδα κλίνῃς. πόδα κινήσῃς.*

— 195. *Ἥστω λέχρ. γ' ἐ. ἄκρȣ=*
Λάȣ βρ. ὀκλάσας. Quae continuo leguntur et Oedipodi tribuuntur.

— 201. *Πρόκλινον φιλίαν ἐμάν. προκλίνας.*

— 205. *Τίς ὤν — τίν' ἂν*
σȣ̃ πατρίδ'. Noster
Τίνα σȣ = Πατρίδ'.

— 217. *Λέγ', ἐ. ἐπ' ἔσχατα μένεις.* Error ex literarum *β* et *μ* permutatione, quod recte monuit Brunckius, et ex pronuntiatione ortus. Lexica utriusque pronuntiationis exempla habent multa, ut *βύρμακας* et *μύρμηκας*. v. Hesych.

— 219. *Μακρὰ μ. ἀλλὰ ταχύνετε.*

— 222. *Ἄθλιον Οἰδίποδα.*

— 223. *Δέος ἴσχετε μηδὲν ὧν αὐδῶ.*

— 243. *Τȣ̃ μόνȣ ἄντομαι —.*

— 251. *Ἢ τέκνον, ἢ λόγος, ἢ χρέος.*

— 259. *Μάτην ῥ. ὠ. γίνεται.*

— 277. *Καὶ μὴ θεȣ̀ς τ. εἶτα τ. θεῶν*
ὥραν ποιεῖσθε. Noster
Τȣ̀ς θεȣ̀ς — Μοίρας ποιεῖσθαι.

Forte latet hic lectio antiqua et vera, ita ut legendum sit:

Εἶτα τῶν θεῶν μοῖραν ποιεῖσθε μηδαμῶς.

honorem, qui Deorum est, nihili facitis, seu rem Deorum negligitis. cf. Plat. Crit. T. I. p. 18. *ἐν μείζονι μοίρᾳ ἐστὶ* et Cratyl. T. III. p. 260. ubi *μοῖρα* et *τιμὴ* conjunguntur. Euripid. Hippolyt. v. 988. *Ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'.*

Digitized by Google

vs. 284. *Ἀλλ' ὥσπερ — — οἰκέτην.* iterum ex pronuntiatione.
— 335. *Οἱ δ' αὖθ' ὅμαιμοί παι ν. πονεῖν.*
— 336. *Εἴσ' οὔπερ εἰσι. δεινὰ δ' ἐκείνοις.*
— 371. *Νῦν δ' ἐκ θ. σ. κ. ἀλιτήρι φρενός.*
— 387. *Ἔγωγε τοῖς νῦν — μαντεύμασιν.*
— 400. *Κρατῶσι μέν σε — μὴ 'χβαίνῃς.*
— 417. *Ἄμφω θ' ὁμοίως.*
— 421. *Ἀλλ' οἱ θεοὶ — πεπραγμένην.*
— 426. *Μείνειεν — πάλιν.* pro *πόλιν.*
— 427. *Ἔλθοι ποτ' — οἵ με τὸν φύσαντ'.*
— 444. *Φυγάς σφιν ἔξω — ἠλώμην ἀεί.*
— 450. *Ἀλλ' ἤ τι μὴ λάχωσι.* suprascr. *λάχωσι.*
— 458. *Ξὺν ταῖσι ταῖς σ.*
— 469. *Πρῶτον μὲν ἴ. ἐξ ἀειῤῥύτου χοάς.*
— 471. *Ὅταν δὲ χεῦμα τῶτ' ἀκήρατον βαλών.*
— 475. *Οἰὸς νεαρᾶς οἰνοτόκῳ* (f. *οἰοπόκῳ*, an *οἰνοτόκῳ*) *μαλλῷ λαβών.*
— 487. Iterum *οἰκέτην.*
— 502. *Ἔρημον ἕρπειν — δ' ἄνευ.*
— 504. *Χρὴ 'σται μ' ἐφευρεῖν, τῶτο —.*
— 507. *Χωροῖμ' ἂν εἰς τόδ'.*
— 525. *Κακᾷ μὲν εὐνᾷ — ἴδρις γαμῶν — ἅταν.* corrupte.
— 548. *Καὶ γὰρ ἀλλοῖς ἐφόνευσα.* Sensu non careret *ἄλλως*, temere, ira abreptus.
— 557. *Θέλω τι ἔρεσθαι.*
— 579. *Ποῖον δὲ — ἥκεις φ.*
— 592. *Ὦ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κ.*
— 608. *Θεοῖσι γῆρας, οὐδὲ κατθανεῖν ποτε.*
— 613. *Καὶ πνεῦμα — ἀνδράσιν.*

Digitized by Google

vs. 624. Ἀλλ' ὁ γὰρ — ἡδύς.
— 628. Τῶν ἐνθάδ', εἴπερ οἱ θ. ψ. μὲ an μή?
— 630. Γῇ τῇδ' ὁ γ' ἀνήρ.
— 632. Ταῦδ', ἅτα πρῶτον —.
— 658. Lectio Aldina.
— 661. Κείνοις δ' — ἐπερρώσθη λέγειν.
— 697. Φύτευμ' ἀχείρητον, αὐτόκτιστον.
— 704. Ὁ γὰρ εἰσαιέν σ. π. λεύσσει=
— 721. Ταῦτα νῦν φαίνειν ἔπη.
— 728. Ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς.
— 735. Ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόνδ' ἐπ.
Πείσων — τὸ Καδμείων πέδον.
— 797. Ἀλλ', οἶδα — πείθων, ἴθι, suprascr. πεί-θοντ', ἴθι.
— 819. Ξυναρπάσας — δ' ἔξω τάχα. sed v. 826. recte ἐξάγειν.
— 827. Ἄκουσαν — παρεύσεται.
— 868. Τοιγὰρ σὲ χαὐτὸν, καὶ γένος.
— 881. Ἀνέσθ' — τάχ' ἀ τελεῖ.
— 886. Περῶσι δή.
— 900. Σπεύδειν — ἀπαλ.
— 906. Ἄτρωτον ἀδ' ἀφῆκ' ἂν ἐξ.
— 941. Τἔργον τόδ' ἐξέπραξα.
— 945. Κἄνανδρον ἀ θεξαίατ'.
— 973. Οὐ μητρὸς ἔσχον, ἀλλ' ἀγ.
— 977. Πῶς γ' ἂν τόδ' ἄκον.
— 996. Τίνοις ἄν, ἀδὲ τἀνδικον.
— 1012. Ἐλθεῖν ἀρωγὰς ξυμμάχους, ἵν'. suprascr. ξυμμάχους θ' ἵν'.
— 1016. Ἄλις λόγων — ἐξηρπασμένην cum punctis.

Digitized by Google

vs. 1132. Ἃ δεῖ μ' ἀθροῖσαι.
— 1041. Πρὶν ἄν σε — στῆσαι τέκνων.
— 1054. Ἔνθ' οἶμαι τὸν ὀρειοβάταν.
— 1081. Εἴθ' ἀελλαία ταχύῤῥωτος. suprascr. ταχύῤῥοθος.
— 1088. Ἐπινικείῳ σθένει τὸν.
— 1105. Ἐλπισθὲν — βαστάσαι τόδε.
— 1110. Ἔχω τὰ φίλτατ' ὐδ' ὅταν πανάθλιος.
— 1118. Καὶ σοί τε τοὔργον.
— 1130. Καὶ μοὶ χαῖρ' ὦ ἄναξ δεξιάν τ' ὀρ. (an est χεῖρ' pro χέρ'?)
— 1173. Ψέξαιμί τι.
— 1180. Μή σοι πρόνοι.
— 1211. Ὅστις τοῦ πλέονος μ. χρῄζει=
— 1218. Ὁππότ' ἄν.
— 1220. Τοῦ — κοῦρος=
Ἰσοτέλεστος=
— 1244. Αἵτε κλονέουσιν.
— 1370. Τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ. pro νῦν ὁρᾷ.
— 1373. Κείνην ἐρεῖ τις. pro ἐρείψεις.
— 1508. Ῥοπὴ βίου — ἅπαξ ξυνῄνεσα.

CODEX MMDCCXI.

vs. 66. Λόγος. ἡ φροντὶς τοῦ ἄρχειν, ἤγουν ἡ δημοκρατία ἔστιν.
— 84. Εὖτε. ἐπειδή.
— 87. Ἐξέχρη. ἐμαντεύετο.
— 89. Τερμίαν. τελευταίαν.
— 91. Κάμψειν. καταλῦσαι, τελειῶσαι.

Digitized by Google

SOPHOCLIS ELECTRA. GLOSSAE.

CODEX MMDCCXCIV.

vs. 54. *Τύπωμα. ἀγγεῖον.*

— 62. *Σοφὰς. φιλοσόφως.*

— 96. *Ἐξένισεν. ἐξενοδόχησε φόνῳ.*
Βάρβαρον. τῶν Τρώων.

— 114. *Ὁρᾶτε.* suprascr. *ἐφ'. ἀδίκως θνήσκοτας,* omisso *ν*.

— 115. *Τὰς εὐνὰς ὑποκλεπτομένας,* omisso *τάς*.

— 121. *Ὦ παῖ παῖ*
Δυστανοτάτας.

— 127. *Ὁ τάδε π. ὁ. εἴ μ. θέμις=*
Τάδ' αὐδᾷν.

— 132. *Φυγγάνει, ἃδ' αὖ θέλω προλ. τόδε.*

— 133. *Στενταχεῖν,* suprascr. *ο*.

— 136. *Ἱκνοῦμαι.* Addit *ἱκετεύω ὑμᾶς* interpretationis causa.

— 137. *Ἀλλ' ἤτοι τόνδ' —.*

— 139. *Οὔτε γόοισιν ἔτε λιταῖσιν.*

— 144. *Τί μοι τῶνδε δυσφόρων.*

— 146. *Ἐπιλάθεται ἀντὶ τοῦ λανθάνεται.*

— 148. *Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφ.* sine *γ*.

— 152. *Αἰ αἰ.*

Digitized by Google

vs. 160. *Ὄλβιος. μακάριος.*
— 177. *Ἐχθαίροις.* Sed interpretatio *μῖσος ἔχεις* consentit vulgato *ἐχθαίρεις.*
— 181. *Βύνομον.* corr. *βυνόμην!*
— 185. *Ἀπέλιπεν. ἀντὶ τοῦ ἐπι(ἀπο)λέλοιπεν.*
— 189. *Ἀλλ' ὥσπερεί τις ἐ. ἀναξία.*
— 198. *Προφυτεύσαντες. προγενεηκότες.*
— 200. *Πράσσων.* Additur *ὅλοιτο.*
— 201. *Κεῖνα.* Legit *ἐκεῖνα.* Hic quoque, ut saepius, consentit noster cum cod. Jenens.
— 220. *Ἔριστα. ὃν ἀξίαν ἔριν ἔχοντα· πολὺ πλῆθος αὐτῶν κακῶν ἐκτήσω διὰ τῆς σῆς δυσθύμου ψυχῆς, τίκτουσα ἀεὶ πολέμους καὶ ἔριδας.*
— 222. *Οὐ γὰρ λάθοι μ' ὀργά.*
— 238. *Ἔν τινι τοῦτ' ἔβλαστεν ἀνθρώπων.*
— 240. *Μήτ' εἰ τῷ πρόσκειμαι. Τὸ δὲ πᾶν ὅτως· ταῦτα διὰ τιμῆς ἦγον τὸ ἀμελῶς διακεῖσθαι ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσι· μήτε, εἴ τινι χρηστῷ πρόσκειμαι, ξυνναίοιμι κ. τ. λ.*
— 250. *Θνατῶν.* corr. *θνητοῖς.*
Πάντων. ἀνθρώπων δηλονότι.
— 495. *Πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει. ὑπὲρ τῶνδε ἔχει με τοῦτο.*
— 497. *Ἀψεγές. ἀλλὰ ἀρεστὸν πλησιάζειν.*
— 498. *Συνδρῶσιν. σοὶ τῇ ἀχθομένῃ καὶ ἡμῖν συναχθομέναις.*
— 838. *Ἄρχεσι* (error manus) *σὺν καὶ ὅπλοις.*
— 848. *Ὃς ἔτ' ἦν* sine *γάρ.*
— 859. *Τ' ἀρωγοί.* suprascr. *ἀρωγῶν.*
— 862. *Κείνῳ.* suprascr. *ἐκείνῳ.*
— 1071. *Νοσεῖ· τὰ δέ. νοσεῖται· τὰ δέ.*

Digitized by Google

vs. 1075. *Τὸν ἀεὶ. χρόνον.*
Πατρὸς. ἕνεκεν.
— 1078. *Οὔτε τι τᾶ μὴ θανεῖν.*
— 1081. *Τίς ἦν ἄρ' εὐπατρις.*
— 1091. *Πλάτᾳ*, omisso *τε*.
— 1096. *Τῶνδε· ἀπό.*
Φερομέναν· ἔχουσαν δὲ τὰ νόμιμα ἀπὸ τῶνδε κατὰ κράτος, ἅτινα ἐφάνη κατὰ τὴν εὐσέβειαν τῶ Διὸς μέγιστα· τούτων ἀποφερομένων τὸ κράτος ἦγεν τὸ κράτος τὸ ἐπὶ τούτοις ἀποφερομένης.
— 1108. *Οἵ μοι τάλαιν' ἆρά ποθ' ἧς ἡκέσαμεν.* (*ἆρα* correctum, alia enim ibi stetit vox.) suprascr. *μὴ. γράφεται ὃ δή.*
— 1128. *Εἰσέπεμπον. γρ. ἐξέπεμπον.*
— 1246. *Ἐπέβαλες. ἀνέμνησας. Ἐπιβάλλω τὸ ἐπιτυχῶς στοχάζομαι.* Cetera nihil differunt ab impressis.
— 1255. *Τάδε δίκαια χρόνος.*
— 1258. *Δρῶσα. φυλάξω τὴν ἐλευθερίαν.*
— 1260. *Τίς ἦν ἀξίαν γε* (omisso *ἄν*)
Μεταβάλλοιτ'.
— 1269. *Θεῖον.* Addit *δαιμόνιαν*, quod glossam sapit.
— 1275. *Μήτι, πολύστονον ὧδ' εἰδώη.*
— 1285. *Οὐδ' ἂν κακοῖς* sine *ἐν.*
— 1414. *Φθίνει* (semel). *φθείρει.*
— 1428. *Βλέπω. γρ. λεύσω* (*λεύσσω*).
— 1437. *Δι' ὠτὸς μὲν* pro *ἄν.*
— 1458. *Ἀναδεικνῦναι. ἀναπετᾶν· ἀνακαλύπτειν.*

Digitized by Google

SOPHOCLIS ELECTRA.

CODEX MMDCCXI.

CONTINET TRICLINII ET TURNEBI LECTIONES.

vs. 10. Πολύφθορον δὲ δῶμα.
— 55. Οἶσθά μοι. γράφεται πυ.
— 56. Θνήσκοντες. γρ. κλέπτοντες.
— 57. Ἔῤῥει. ἔφθαρται.
— 75. Ἀνδράσιν.
— 96. Φοίνιος Ἄ. ἐξείνισεν.
— 102. Ἀδίκως οἰκτρῶς τε θ.
— 150. Ἀλλ' ὦ παντλήμων=
Νιόβα σ. — θεόν.
— 160. Ὄλβιος, ὃν ἁ κλ.
— 166. Τάλαιν' ἄνυμφος α. οἰχνῶ.
— 205. Τὲς ἐμὸς εἶδε πατήρ.
— 206. Ἀεικεῖς, sed suprascr. συνίζησ. ergo αἰκεῖς.
— 209. Οἷς ὁ μέγας θεὸς Ὀ=
λύμπιος.
— 250. Πάντων= Τ' εὐσέβεια θνητῶν.
— 414. Ἀλλ' ὐ — σμικρῷ φράσαι.
— 496. Μήποτε μήποθ' ὑμῖν.
— 505 et 515. Πυλύπονος.
— 528. Ἡ γὰρ Δίκη νιν εἷλε κὐκ ἐγὼ μ.

Digitized by Google

vs. 533. *Λύπης, ὅτ' — ἡ τεκοῦσ' ἐγώ.*
— 636. *Εὐχὰς ἀνάσχω — ἃ νῦν ἔχω.*
— 754. *Ἱππικῶν δρόμων.*
— 833. *Εἰ τῶν φ. οἰ=*
χομένων ἐ. Ἅϊδαν=
Ἐλπὶς φ. χ. ἐμῆ=
Τακομένας=
Μᾶλλόν ἐκεμβάσει.
— 880. *Κἀγὼ τᾶδ' ἴστωρ.* Scholion pancis exceptis idem est. Pro *πάντα συρόντων* habet *πάντα κατασυρόντων*. Post vocem *πεποιήκασιν* additur *ἅτω χρὴ γράφειν πανσύρτων καὶ Ἀχαιῶν — ἐν τινὶ γὰρ τῶν — εἰ δὲ μὴν πανσύρτῳ — ἀεικινήτῳ* pro *πολυκινήτῳ* — *συντάττειν* pro *συνάπτειν*.
— 843. Schol. *ἦγεν ὁλοὰ καὶ ὀλεθρία ὑπῆρξεν.*
— 855. *Πάρεισιν ἐλπίδων. ἓν κῶλον ἔστι· τὰ γὰρ δύο πρόσωπα ἓν ἀποτελεῖ κῶλον, ὡς καὶ ἐν τῇ πρώτῃ στροφῇ δείκνυται.*
— 977. *Τώδε τὼ κασιγνήτω. σημειωτέον, ὅτι οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται τοῖς ἀρσενικοῖς ὀνόμασιν ἀντὶ θηλυκῶν, ὡς τὼ χεῖρε καὶ ἄλλα πολλὰ ἂν εὕροις παρ' Ὁμήρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅτω λεγόμενα· ὡς καὶ ἔνιος ὁ Σοφοκλῆς θηλυκὰ προτάξας ὀνόματα τὴν Χρυσόθεμιν καὶ τὴν Ἠλέκτραν ἐκήνεγκεν ἀρσενικοφανῆ τὸ τώδε τὼ κασιγνήτω καὶ τὸ ὦ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην καὶ τὸ ἀφειδήσαντε καὶ τἄλλα. ἔστι δὲ ἡ χρῆσις αὕτη ἀττικὴ σεσημειωμένη.*
— 1006. *Βάξιν κακὴν.* suprascr. *καλήν.*
— 1260. *Τίς ἦν ἂν ἀξίαν γε. οἱ γράφοντες τίς*

Digitized by Google

ἂν ἓν, ὃν ἴσασι τὰ περὶ τῶν μέτρων. διὸ περισσὸν κείμενον ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ τὸ ἓν· ἔχει γὰρ καὶ πρὸς τὴν σύνταξιν ὅτως μᾶλλον ὀρθῶς· ὅτωσὶ κείμενον. Iam sequuntur verba textus.

vs. 1176. *Εἰπὼν κυρεῖς. Ἀττικὸν τὸ ἦθος τὸ εἰπὼν κυρεῖς, ἤγουν λέγεις· καὶ ἄλλα μύρια τοιαῦτά τις ἂν εὕροι ἔν τε πεζοῖς καὶ ἐμμέτροις λόγοις.* *Εὔστοχος. ὀρθὸς, ἀληθὴς, μὴ ζημιωθείς τι τῇ σῇ διαμαρτίᾳ καὶ ἀπειρίᾳ.* Hoc loco suo motum est.

CODEX MMDCCCXX.

vs. 9. *Φάσκειν. ἔνεστι.*

BRUNCKII ADNOTATA.

vs. 226. *Γενέθλα* est nominat. singul. dorice pro *φίλη γενέθλη.*

— 466. *Τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον, δυοῖν ἐρίζειν.* Nam unam cum duabus contendere neutiquam aequum est. Toup. in Suid. T. II. p. 133. Ego sic intelligebam: Non aequum est, *δυοῖν οὐ παρέχει πρόφασιν ἐρίζειν.*

— 1063. *Ἐπίσας.*

Digitized by Google

SOPHOCLIS ANTIGONE.

GLOSSAE ET LECTIONES VARIAE.

CODEX MMDCCXII.

vs. 20. Χαλκαίνεσ'. suprascr. κρύπτουσα. γράφεται Καλχαίνεσ'. πορφύρουσα, φροντίζουσα. Χάλκη (κάλχη scr.) γὰρ ὁ κόχλος τῆς πορφύρας.

— 25. Ἔκρυψε, τοῖς ἔνερθεν — νεκροῖς.

— 126. Δράκοντι. ἀντὶ τοῦ δράκοντος, τῶν Θηβαίων δηλονότι — .

— 131. Βαλβίδων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δρομέων, ἢ τῶν κρηπίδων τῶν τείχους.

— 134. Ταντάλωθεὶς. τὸ διασεισθεὶς, ὡς καὶ Ἀνακρέων.

— 151. Τῶν νῦν θέσθε λησμοσ.

— 206. Λίκισθέν τ' ἰδεῖν.

— 368. Παρείρων. στέργων, πληρῶν.

— 447. Ἥιδειν. τί δ' οὐκ ἔμελλον;

— 471. Γέννημ'. φώνημ'. suprascr. γέννυμ'. Quid hoc monstrum sibi vult? Forte interpretationis causa additum γήρυμα. Nec lectio φώνημα omnino contemnenda.

— 531. Σὺ δ', ἢ κατ' οἴκους — ὑφειμένη.

— 699. Οὐχ ἥδε χρυσῆς — τιμῆς λαχεῖν;

Digitized by Google

vs. 781. *Κτήμασι.* Gl. *πλεοίοις.*

— 1165. *Καὶ νῦν ἀφεῖται — τὰς γὰρ ἡδονάς. ἤτοι ὅταν αἱ ἡδοναὶ παρέλθωσιν·· ὀδενὸς ἄξια . .* (nulla lacuna in cod.) *τὸν ἄνθρωπον, κἂν τἄλλα εὐδαίμων ᾖ.*

— 1337. *Μὴ νῦν κατεύχου μηδέν. τουτέστι τὸ θανεῖν· οὐκ ἔστι γὰρ αὐτὸ ἐκφευξεῖν τὸν, ὃς ἅπαξ . . . ἅπαξ . .* Nihil deest in cod.

COD. MMDCCXI.

vs. 53. *Διπλῶν ἔπος. ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῶν μήτηρ καὶ γυνὴ ἦν.*

— 151. *Θέσθε. θελήσατε, ἤγαν —.*

— 368. *Παρείρων. ὁ φυλάττων τὰς ἐν γῇ ὄντας νόμους.*

BRUNCKII ADNOTATIONES.

vs. 4. Absurda vulgata. Legendum *ἅτ' ἄτην φέρον* vel *ἅτ' ἀτάσθαλον*, vel *ἅτ' ἀτι . . λον*? aut quid simile. Sed nihil non potius quam *ἄτης ἄτερ*. Vide Hel. 297. Trach. 66. Scribi etiam potuit *οὔτ' ἀτηρὸν αὖ* seu potius *οὔτ' ἀτήριον.*

— 108. *Φῶτα.* Singul. pro Plural. Musgrave ad Euripid. Hippolyt. 1148.

— 230. *Πρὸς.* Libri omnes *παρ'.*

— 260. *Φύλαξ.* Terent. Eunuch. 429.

— 342. *Πολεῖον.*

Digitized by Google

vs. 754. Φρενώσεις in E. ὢν sine μ'. φρενὸς αὐτὸς ἐκτός. Unde scribendum:

Ἐκτὸς ὢν αὐτὸς φρενῶν.

— 767. Βαρὺς. forte βαρύ. vs. 1251.

— 966. Πελαγέων. pro πετρῶν.

— 974. Quid hoc sibi vult? Lege ἀλάστορος ἐν.

— 1033. Φέρει pro λέγει.

— 1175. Αὐτόχειρ. insititium est. Aliud quid scripsit poeta.

— 1212. Ἆρα δυστυχεστάτην. cf. Aj. 994.

— 1319. Σ' ἔγωγ'. Mallem

Σφ' ἔγωγ'.

Ex nonnullis harum animadversionum intelligitur, eas impressis esse priores, suaque ipsum vineta cecidisse vinitorem.

Digitized by Google

SOPHOCLIS AIAX. GLOSSAE.

CODEX MMDCCXCIV.

va. 1. Ἀεὶ. ἀόριστον δὲ ἕλω.

Λέδορκα. ὁρῶ, αἰολικόν. βλέπω.

— 2. Πεῖραν. ἣν πειρῶνται οἱ ἐχθροὶ πρὸς, κατὰ τῶν.

Πεῖραν. προσβολὴν, ἐπιχείρησιν.

Ἄρ πάσαι. ἀξέως νοῆσαι.

Θηρώμενον. ἀνιχνεύοντα, ζητοῦντα· τὸ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ.

— 4. Αἴαντος. τοῦ.

Ἐσχάτην. τὴν τελευταίαν.

Ἔχει, ἐπικρατεῖ.

— 5. Πάλαι. ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Κυνηγετοῦντα. ζητοῦντα, ἐξετάζοντα, ἐρευνῶντα.

Μετρούμενον. ἐξαριθμοῦντα.

Εὖ δέ φ' ἐκφέρει. καλῶς ἐξάγει, εἰς τέλος ἄγει ἡ βάσις.

— 8. Εὔρινος. εὐόσφρητος.

— 9. Ἔνδον. τῆς αὐτῆς θηλονότι.

— 10. Στάζων. σταζόμενος ὑπὸ τοῦ ἱδρῶτος.

Χεῖρας. ἔχων διὰ ξίφους εἰργασμένας τὸν φόνον.

Digitized by Google

vs. 11. *Παπταίνειν. ἀτενίζειν, ἐξεστατικῶς βλέπειν.*

— 12. *Ἔργον. ἦγεν χρεία.*

— 13. *Ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς. ἵνα παρ' ἐμὲ γινωσκόσης ἀκριβῶς γνῷς.*

— 15. *Εὐμαθές. εὔγνωστον.*

Ἄποπτος. ἀθέατος.

— 16. *Ἀκὼν. ἧκουσα.*

Ξυναρπάζω. ὀξέως νοῶ.

— 18. *Δυσμενεῖ. ἐναντίον ὁ εὐμενής. τὸ ὅλον ἔστως· ἐπὶ γὰρ τῆς νυκτὸς τῆσδε εἰργάσατο ἡμᾶς πρᾶγμα ἄσκοπον, ἀβούλευτον, ἀπροσδόκητον.*

— 28. *Τρέπει. γρ. νέμει.*

Πᾶς τις ἀκὼν ἐκείνῳ τὴν αἰτίαν λογίζεται ἦγεν αἴτιον ἡγεῖται τῆς φορ. . . (an φθορᾶς?) τῶν προκρ. (ita videtur esse, f. προβάτων.) ἀλλὰ καὶ κατάσκοπος ἰδὼν αὐτὸν ξίφος αἱματώμενον ἔχοντα ἐδήλωσεν.

— 34. *Τά τ' ἔν πάρος, τά τ' εἰσέπειτα. τά τε πρότερον καὶ τὰ εἰσέπειτα· ἦγεν τὰ ἑξῆς· τοῦτό ἐστιν ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους.*

— 39. *Τῶδε. δεικτικόν.*

— 40. *Δυσλόγιστον. βαρέως κινηθεῖσαν, ἀκατανόητον.*

— 41. *Χόλῳ βαρυνθείς. ἦγεν ὑπ' ὀργῆς ἐβαρύνθη, καὶ ἡ χολὴ γὰρ σκότωσιν ποιεῖ, ὡς οἶνος.*

— 50. *Μαιμῶσαν. μανικῶς ὁρμῶσαν, κινεμένην.*

— 59. *Μανιάσιν νόσοις. παρακινούμενον ὑπὸ μανίας.*

— 64. *Οὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων. ἀχ ὡς ζῶα κερασφόρα· ἦγεν εὐφυῶς ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς κέρασι,*

Digitized by Google

τετέστι κερασφόρος καὶ εὔκερως ταῦρος, ὁ καλὰ κέρατα ἔχων.

vs. 66. *Περιφανῆ νόσον. τὴν μεγάλην μανίαν.*

— 68. *Μίμνε. μένε μετὰ θάρρους.*

— 82. *Φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ. Φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἔξεστιν ἰδεῖν.* Videtur aliud quid ibi stetisse, quod deletum. Pro *ἔξεσιν* forte vulgatum *ἐξέστην ὄκνῳ*, nam explicatio est addita: *ὐδαμῶς ἀπεχώρησα, ἐξεπλάγην φόβῳ.*

— 85. *Βλέφαρα κἀν δεδορκότα.* Forte *κ' εὖ δεδορκότα* correctum est, nam antea procul dubio vulgata lectio ibi stetit.

— 87. *Κυρεῖς ἔχων. ὑπάρχεις. ἦγεν ὡς ἔχεις, ὡς διάκεισαι.*

— 90. *Βαιὸν. ὐδαμῶς.*

Ἔκτρεπε. ἐπιστροφὴν ποιεῖς ἐμοῦ.

— 134. *Τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος. τῆς περιῤῥύτου. ἀφεῖλε δὲ τὸ ἕτερον ῥ διὰ τὸ μέτρον.*

— 150. *Σφόδρα. εὐκόλως πείθοι ἂν ἐπὶ τούτοις.*

— 154. *Μεγάλων ψυχῶν ἐεἰς. ἀνδρείων τοξεύων τὰ β. . .* (an *βέλη*?) *ἢ ἡκατας* (*ἠλακάτας*? Ita potius mente quam oculis lego.)

— 158. *Σμικροὶ. τῇ δυνάμει ἄνανδροι ἀνδρείων.*

— 159. *Ῥῦμα. φυλακὴ ἐπισφαλής.*

Πέλονται. πέλωσι, ὑπάρχωσι.

— 166. *Ἀπαλλάξασθαι. ἀντιτάξασθαι,* quae est interpretatio deinceps sequentis. *γρ. Ἀπαλέξασθαι.*

— 188. *Ὑποβαλλόμενοί κλέπτωσι. κρυφῶς φέροντες, ὑποσπείροντες* (vulg. *ὑποσπείραντες*) *τινὰς λόγους, λέγοντες κρύφιόν τι.*

Digitized by Google

vs. 198. *Ἐν εὐανέμοις βάσσαις. ἐν τοῖς βατοῖς τόποις τῶ ὄρους. βῆσσαι γὰρ ὁ βάσιμος τόπος τῶ ὄρους.*

— 235. *Ὧν τὰ μὲν εἴδω φράζ. Ὧν τὴν μὲν ἐφράζ.* Utrumque correctum, priore deleto. Pro *τὰ δὲ* noster habet *τὰς δὲ — ὧν τὰ. πρὸς τὸ σημαινόμενον.*

— 251. *Ἐρέσσουσιν. τοιαύτας μεγάλας κινῆσιν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων.*

Ἀτρεΐδαι. οἱ δύο ἄρχοντες Ἀτρεΐδαι.

— 256. *Αἶσ᾽ ἄπλατος.* (suprascr. *ἄπλητος.*) *μοῖρα κακὴ, ἀπλήρωτος, μεγάλη.*

— 313. *Τὸ ξυντυχὸν.* Ita emendatum, priore raso, quod forte verum fuit *συντυχόν.*

— 368. *Αὔδα τάδε. γράφεται τόδε.*

— 534. *Πρέπον γέ τ᾽ ἦν ἄν. πρέπον γ᾽ ἂν ἦν δαίμονος τῶ μῶ τόδε.* Noster consentit cum Mosqu. b.

— 582. *Πήματι. γρ.* (quod glossa) *τραύματι.*

Θροεῖν videtur correctum, et quia addit *ἐπάδειν* et *ὡς λέγω λόγον*, vel *θρηνεῖν*, quae lectio in multis occurrit libris, vel *ᾄδειν* legisse videtur.

Τομῶντι. τομῆς ἐπιθυμοῦντι.

— 585. *Τί ποτε δρασείας. γρ. δρασείεις.* Idem habet August. b.

— 603. *Ἀνήριθμος. ἀδένος λόγῳ ἀξιούμενος.*

— 604. *Εὐνώμᾳ.* suprascr. *εὐνόμᾳ.*

— 615. *Νῦν δ᾽ αὖ φρενὸς οἰοβότας.* Omissa particula *γ᾽* post *φρενός.*

— 618. *Ἔργα χερσὶ=*
Μέγιστ᾽ ἀρετᾶς.

Digitized by Google

vs. 617. *Εὕρηται. εὑρέθην.*

— 629. *Ἥκει.*

Ἄσει. ὐδὲ ἀφήσει γόον οἰκτρᾶς ὄρνιθος ἀηδοῦς. Suprascr. *ἀφ'*. Procul dubio *ἄσει* in *ἥκει* pro *ἀφήσει* corrigere voluit.

— 632. *Στέρνοισι. στέρνοις.*

— 635. *Κεύθων, ἢ νοσῶν μάτην.*

— 637. Vox *ἄριστος* abest.

— 645. *Αἰακιδῶν ἄτερθέ τἄδε* sine particula *γε.*

— 693. *Ἀνεπτόμην=*

Κυλανίας=

Χιονοτύπε. videtur esse emendatum pro *χιονακύπε, τῆς τυπτομένης ὑπὸ τῆς χιόνος· χιονοβλήτε.*

— 708. *Πάρα. πάρεστι.*

— 712. *Πάνθυτα θέαμ' ἐξήνυσεν.*

— 714. *Μαραίνει τε καὶ φλέγει.*

— 887. *Προσβλέπει, ἀπύει.*

Λεύσσων. ἀπύει. βλέπων.

— 892. *Πάραυλος. πλησίον; ἔξω τῆς ἦχε (ἠχοῦς? an τἄ ἦχε?) ἔξω τἄ αὐλᾶ.*

— 893. *Τλήμον.*

— 895. *Συγκεκραμένην.*

— 898. *Περιπτυχὴς. περιπεπλεγμένος.*

— 903. *Ταλαΐφρον.*

— 910. *Ἄφρακτος φίλων. ἔξω τῆς φυλακῆς τῶν φίλων.*

— 957. *Τοῖς. τὸ ῑ* finale, quod prior manus scripsisse videtur, posterior delevit.

— 1008. *Σὸς πατὴρ* sine articulo *ὁ* et *ἐμός τ' ἴσως. γρ. πατὴρ ἐμός θ' ἅμα* et *Ἰλεώς θ' ἅμα.* suprascr. *ἴσως.* Ad margin. *ἵλεων.*

Digitized by Google

vs. 1011. Ἥδιον. Noster facit cum Mosqu. b. quod saepius. γρ. Ἥδιστον. Suprascr. ἥκιστον.
Ἡδὺ. ἧγον ἡδέως.
— 1118. Οὐκ ἂν pro ἀδ' ἂν videtur positum. Gl. ἀδαμῶς.
— 1165. Κἄπεστόν τιν' ἰδεῖν. Κάπεστον εἰσιδεῖν τινα, ut len. et Mosqu. b.
— 1189. Ἐπάγων ἅταν=
Ἀνὰ τὴν εὐρώδη Τροίαν
Ἠνεμόεσαν=
Δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων ὤφελε.
— 1195. Ἔδειξεν= Ἕλλασι Ἀρὴν.
— 1208. Πυκναῖς. γρ. Πυκιναῖς.
— 1209. Τεγκόμενος. βρυχόμενος. (leg. βρεχόμενος).
— 1211. Οὖν abest.
— 1222. Προσείποιμεν.
— 1227. Ἀνοιμωκτί. χωρὶς οἰμωγῆς.
Χανεῖν. εἰπεῖν.
— 1237. Πᾶ βάντος καὶ πᾶ στάντος.
— 1238. Ἆρ' ἐκ. γρ. ἐκ ἆρ' pro ἆρ'.
— 1410. Ξὺν ἐμοί. σὺν ἐμοί.
— 1413. Ὅστις τ' ἀκήρ, ut Mosqu. b.
— 1414. Σέσθω. βάσθω.
— 1416. Λῴονι βροτῶν. suprascr. θνητῶν.
— 1417. Πότε. suprascr. τότε.
Ὅτ' ἦν. ὅτε ἔζη.
— 1418. Ἔστιν εἰσιδεῖν.
Πρὶν δ' ἂν ἰδεῖν.

Digitized by Google

SOPHOCLIS AIAX.

CODEX MMDCCCXX.

vs. 2. *Θηρώμενον. ἀντὶ τῦ θηρῶντα, ζητῦντα.*
— 8. *Κυνὸς. εὐοσφράντω πορεία, βάδισις ἀγαθῆς τὴν ὀσφρύν.*
— 9. *Τυγχάνει. ὢν δηλονότι ἀντὶ τῦ ὑπάρχει.*
Στάζων. σταζόμενος ὑπὸ ἱδρῶτος.
— 13. *Παρ' εἰδυίας. παρ' ἐμῦ γινωσκόσης.*
— 15. *Εὐμαθὲς. λίαν, εὔγνωστον.*
Ἄποπτος. ἀθέατος καὶ ἀφ' ἕ δύναταί τις εἰδεῖν μακράν. ἀθεώρητος.
— 16. *Φρενὶ. διὰ νοὸς, νῷ.*
— 17. *Χαλκοστόμω. χαλκῆς.*
— 18. *Ἀνδρὶ δυσμενεῖ. ἦγεν κατ' ἀνδρὸς ἐχθρῦ, ὅς ἐστὶν ἐναντίος, δυσμενής.*
— 19. *Σακεσφόρῳ. ἀσπιδοφόρῳ.*
— 21. *Πρᾶγος ἄσκοπον. πρᾶγμα ἀπροσδόκητον.*
— 22. *Εἴργασται. ἦγεν εἰργάσατο ἡμᾶς ἐπὶ τῆσδε τῆς νυκτός.*
— 23. *Ἴσμεν. γινώσκομεν.*
Ἀλώμεθα. πλανώμεθα.
— 24. *Πόνῳ. κόπῳ.*
— 26. *Λείας. τὰ ποίμνια, τὰ βοσκήματα ἀπὸ τῆς λαφυραγωγίας?*
Κατηναρισμένας. πεφονευμένας.

Digitized by Google

vs. 27. Ἐκ χειρὸς. ἐξ ἐνεργείας χειρός.
Αὐτοῖς. σύν.
— 28. Ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει. εἰς ἐκεῖνον πᾶς τις κατηγορίαν τρέπει.
— 33. Ἔχω. δύναμαι.
— 38. Πρὸς καιρὸν. ἐπικαίρως.
— 34. Πάντα. κατά.
Πάρος. τότε, πρότερον.
— 35. Εἰς ἔπειτα. ἤγουν τὰ ἑξῆς. ἤγουν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.
Χερὶ. δυνάμει.
— 36. Ἔβην. ἐπορεύθην.
— 40. Ἵκεν. ἐκίνησε (legitur ἐνίκησε) χεῖρα δυσλόγιστον, ἤγουν δυσκατανόητον.
— 41. Χόλῳ. ὑπὸ χόλου, ὑπὸ ὀργῆς.
Ἀχιλλείων ὅπλων. ἕνεκα.
— 43. Χραίνεσθαι. μελαίνειν, μιαίνειν.
Φόνῳ. ἤγουν διὰ φόνου.
— 45. Ἐξέπραξεν. καὶ εἰς ἔργον ἤγαγε τὴν βουλήν.
— 47. Νύκτωρ. κατὰ τὴν νύκτα.
— 51. Γνώμας. ὑπολήψεις.
— 56. Ῥαχίζων. διχοτομῶν, σφάζων, διακόπτων.
— 57. Αὐτόχειρ. αὐτοχείρως ἤγουν οἰκείαις χερσὶ κρατῶν.
— 58. Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον. ἤγουν ἄλλοτε δὲ ἐδόκει δηλονότι κτείνειν.
Στρατηλατῶν. ἀπό.
— 60. Ἕρκη. δίκτυα.
— 61. Ἐλώφησεν. ἐπαύσατο.
— 63. Κομίζεται. κομίζει.
— 197. Ἀτάρβητα. γρ. Ἀτάρβητος.

Digitized by Google

vs. 215. *Πάθος. γράφεται Βάρος.*

— 259. *Φρόνιμον* corr. in *φρόνιμος*. In marg. *καὶ φρόνιμος.*

— 265. *Ποτεραν* (forte *πότερον*). *γρ. Πότερα.*

— 360. *Ποιμένων. κηδεμόνων, ἐπει . . ποιμν. . ἀπὸ τὸ φροντίζειν.* (Ductus literarum confusi.)

— 363. *Μὴ κακὸν κακῷ δεδὼς*
ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει. ἤγουν τὸ πάθος βλάβης· μὴ ποίει τὸ πάθος τῆς βλάβης πλέον, δεδὼς ἄκος κακὸν κακῷ.

— 406. *Τοῖσδ' ὁμῶς πέλας. τοῖς βοσκήμασι.*

— 405. *Τὰ μὲν φθίνει. ἤγουν εἰ ἐμὴ αὐτυχία φθείρεται.* Impressum est *ἡ ἐμή.*

— 418. *Φρονῶν ἴσ τω. εὐφρονῶν γινωσκέτω.*

— 1141. *Ἀλλ' ἀντακούσῃ. γρ. Σὺ δ' ἀντακούσῃ.*

— 1196. *Ἔδειξεν ὅπλων Ἕλλ.*

— 1230. *Ὑψηλ' ἐφώνεις. γρ. ἐκόμπεις.* Illud videtur genuinum, partim quia idem in plurimis invenitur codicibus, partim quia *ἐφρύαξις*, quod in nonnullis deprehenditur, inde natum esse verisimile.

— 1393. Repone genuinam a vetere Scholiaste et Suida servatam:

Ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς εὐβουλία.

Brunckius in schedis suis.

CODEX MMDCCXI.

vs. 125. *Πλὴν. τὸ πλὴν διαιρέσεως ἐστὶν ἐπίρρημα* . . (literae paucae in schedis meis desunt) *ἀντὶ τῦ χωρὶς λαμβάνεται. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τῦ ἀλλά ἐστι.*

Digitized by Google

vs. 126. *Σκιάν.* ὅτι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἀδὲν διαφέρει σκιᾶς.

— 127. *Ὑπέρκοπον.* ὑπέρκομπον ἔδει γράφειν, διὰ δὲ τὸ μέτρον ἐξεβλήθη τὸ μ.

— 394. *Ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος,*
Ἔρεβος ὦ φαεννότατον ὦ. ἐ—
Ὦ σκότος ἐμὸν φάος ἔρεμβος=
Ὦ φαεννὸν ὡς ἐμός=

— 412. *Πόροι ἁλίρροθοι πάραλά τ' ἄντρα=*
Καὶ νέμος ἐπάκτιον=
Πολὺν, πολὺν δαρόν τε μι.

— 786. *Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τῦτο.* τέμνει εἰς βάθος τὸ σῶμα, ὥστε ὁ πέλεκυς· ἐν ξυρῷ τὰ πράγματα ἵσταται· ὁ ξυρὸς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῦ δέρματος ἅπτεται τῦ χροὸς, ἅπτεται καὶ τῆς σαρκός. ἐπὶ κινδύνυ λέγεται παροιμία.

CODEX MMDCCXII.

vs. 63. *Εἰς δόμυς κομίζεται.*

— 89. *Ὦ ἔτος, Αἶαν, δεύτερον — .*

— 90. *Τί βαιὸν οὕτως — συμμάχυ;*

— 130. *Βάρει.* suprascr. *βάθει.*

— 189. *Βασιλεῖς* pro *βασιλῆς.*

— 198. *Ὁρμᾶτ' ἐν δ' ἀνέμοις βάσσαις.*

— 537. *Τί δῆτ' ἄν ὡς ἐκ τῶνδ'.*

— 602. *Λειμωνίᾳ ποίᾳ μήλων=*
Ἀνάριθμος αἰὲν εὐνόμᾳ=
Χρ. τρ. κακάν=
Ἐλπ. ἔ. ἔ. με πανύσειν=

Digitized by Google

Τὸν ἀπότροπον=
Αἰδηλον Αἰδαν.

vs. 610. *Ξύνεστιν ἔφεδρος ᾧ μοι μοι=*
— 615. *Νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβότας=*
Φίλοις μέγα πένθος εὕρηται=
Τὰ πρ. δ' ἔγγα χερσὶν μ. ἀρ. ἀφ.
Παρ' ἀφίλοις=
Ἔπεσεν, ἔπεσεν.
— 622. *Ἡ πᾶ παλαιᾷ μ. ἔντρ. ἀμέρᾳ=*
Λευκῷ δὲ γήρᾳ=
— 629. *Ἥσει.* suprascr. *φήσει.*
— 632. *Στέρνοις πεσοῦνται.*
— 634. *Κρεῖσσον γ. Ἄιδᾳ κ. ἢ νόσων μάταν=*
— 636. *Ἥκων γενεᾶς.* Abest *ἄριστος.*
— 645. *Γε* ante *τῶδε* abest.
— 678. *Ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι.*
— 881. *Ἄγρας.* suprascr. *ἕδρας.*
— 1227. *Ἀνοιμώκτει χανεῖν.*
— 1230. *Ἐφρόνεις* pro *ἐκόμπεις.*
— 1272. *Κἀνόητ' ἔπη.*

CODEX MMDCCCLXXXVI.

vs. 333. *Ἦ οὐκ ἀκούσατε.*

SOPHOCLIS PHILOCTETES.

vs. 637. *Οὐκῶν ἐπειδὰν πνεῦμα τ' οὐκ* (suprascr. *γ̄*) *πρώρας ᾖ.*

Digitized by Google

vs. 11. *Παπταίνειν. ἀτενίζειν, ἐξεστατικῶς βλέπειν.*

— 12. *Ἔργον. ἦγεν χρεία.*

— 13. *Ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς. ἵνα παρ' ἐμοῦ γινωσκούσης ἀκριβῶς γνῷς.*

— 15. *Εὐμαθές. εὔγνωστον.*

Ἄποπτος. ἀθέατος.

— 16. *Ἀκέω. ἤκουσα.*

Ξυναρπάζω. ὀξέως νοῶ.

— 18. *Δυσμενεῖ. ἐναντίον ὁ εὐμενής. τὸ ὅλον ἔστως· ἐπὶ γὰρ τῆς νυκτὸς τῆσδε εἰργάσατο ἡμᾶς πρᾶγμα ἄσκοπον, ἀβούλευτον, ἀπροσδόκητον.*

— 28. *Τρέπει. γρ. νέμει.*

Πᾶς τις ἀκούων ἐκείνῳ τὴν αἰτίαν λογίζεται ἦγεν αἴτιον ἡγεῖται τῆς φορ. . . (an φθορᾶς?) τῶν προκρ. (ita videtur esse, f. προβάτων.) ἀλλὰ καὶ κατάσκοπος ἰδὼν αὐτὸν ξίφος αἱματώμενον ἔχοντα ἐδήλωσεν.

— 34. *Τἀ τ' ὂν πάρος, τά τ' εἰσέπειτα. τά τε πρότερον καὶ τὰ εἰσέπειτα· ἦγεν τὰ ἑξῆς· τοῦτο ἔστιν ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους.*

— 39. *Τῶδε. δεικτικόν.*

— 40. *Δυσλόγιστον. βαρέως κινηθεῖσαν, ἀκατανόητον.*

— 41. *Χόλῳ βαρυνθείς. ἦγεν ὑπ' ὀργῆς ἐβαρύνθη, καὶ ἡ χολὴ γὰρ σκότωσιν ποιεῖ, ὡς οἶνος.*

— 50. *Μαιμῶσαν. μανικῶς ὁρμῶσαν, κινουμένην.*

— 59. *Μανιάσιν νόσοις. παρακινούμενον ὑπὸ μανίας.*

— 64. *Οὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων. ἐχ ὡς ζῶα κερασφόρα· ἦγεν εὐφυῶς ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς κέρασι,*

Digitized by Google

τετέστι κερασφόρος καὶ εὔκερως ταῦρος, ὁ καλὰ κέρατα ἔχων.

vs. 66. *Περιφανῆ νόσον. τὴν μεγάλην μανίαν.*

— 68. *Μίμνε. μένε μετὰ θάρρους.*

— 82. *Φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ. Φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἔξεστιν ἰδεῖν.* Videtur aliud quid ibi stetisse, quod deletum. Pro *ἔξεσιν* forte vulgatum *ἐξέστην ὄκνῳ*, nam explicatio est addita: *οὐδαμῶς ἀπεχώρησα, ἐξεπλάγην φόβῳ.*

— 85. *Βλέφαρα κἄυ δεδορκότα.* Forte *κ' εὖ δεδορκότα* correctum est, nam antea procul dubio vulgata lectio ibi stetit.

— 87. *Κυρεῖς ἔχων. ὑπάρχεις. ἦγον ὡς ἔχεις, ὡς διάκεισαι.*

— 90. *Βαιὸν. οὐδαμῶς.*

Ἔκτρεπε. ἐπιστροφὴν ποιεῖς ἐμοῦ.

— 134. *Τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος. τῆς περιῤῥύτου. ἀφεῖλε δὲ τὸ ἕτερον ῥ διὰ τὸ μέτρον.*

— 150. *Σφόδρα. εὐκόλως πείθοι ἂν ἐπὶ τούτοις.*

— 154. *Μεγάλων ψυχῶν ἰεὶς. ἀνδρείων τοξεύων τὰ β...* (an *βέλη*?) *ἢ ἡκατας* (*ἠλακάτας*? Ita potius mente quam oculis lego.)

— 158. *Σμικροὶ. τῇ δυνάμει ἄνανδροι ἀνδρείων.*

— 159. *Ῥῦμα. φυλακὴ ἐπισφαλής.*

Πέλονται. πέλουσι, ὑπάρχουσι.

— 166. *Ἀπαλλάξασθαι. ἀντιτάξασθαι,* quae est interpretatio deinceps sequentis. *γρ. Ἀπαλέξασθαι.*

— 188. *Ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι. κρυφῶς φέροντες, ὑποσπείροντες* (vulg. *ὑποσπείραντες*) *τινὰς λόγους, λέγοντες κρύφιόν τι.*

Digitized by Google

vs. 198. *Ἐν εὐανέμοις βάσσαις. ἐν τοῖς βατοῖς τόποις τῶ ὄρους. βῆσσαι γὰρ ὁ βάσιμος τόπος τῶ ὄρους.*

— 235. *Ὧν τὰ μὲν εἴσω ὄφαζ. Ὧν τὴν μὲν ἐσφαζ.* Utrumque correctum, priore deleto. Pro *τὰ δὲ* noster habet *τὰς δὲ* — *ὧν τὰ. πρὸς τὸ σημαινόμενον.*

— 251. *Ἐρέσσουσιν. τοιαύτας μεγάλας κινῆσιν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων.*

Ἀτρεΐδαι. οἱ δύο ἄρχοντες Ἀτρεΐδαι.

— 256. *Αἶσ' ἄπλατος.* (suprascr. *ἄπλητος.*) *μοῖρα κακὴ, ἀπλήρωτος, μεγάλη.*

— 313. *Τὸ ξυντυχὸν.* Ita emendatum, priore eraso, quod forte verum fuit *συντυχόν.*

— 368. *Αὔδα τάδε. γράφεται τόδε.*

— 534. *Πρέπον γέ τ' ἦν ἄν. πρέπον γ' ἂν ἦν δαίμονος τῆ μῆ τόδε.* Noster consentit cum Mosqu. b.

— 582. *Πήματι. γρ.* (quod glossa) *τραύματι.*

Θροεῖν videtur correctum, et quia addit *ἐπᾴδειν* et *ὡς λέγω λόγον*, vel *θρηνεῖν*, quae lectio in multis occurrit libris, vel *ᾄδειν* legisse videtur.

Τομῶντι. τομῆς ἐπιθυμοῦντι.

— 585. *Τί ποτε δρασείας. γρ. δρασείεις.* Idem habet August. b.

— 603. *Ἀνήριθμος. ἀδενὸς λόγε ἀξιούμενος.*

— 604. *Εὐνώμα.* suprascr. *εὐνόμα.*

— 615. *Νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβότας.* Omissa particula *γ'* post *φρενός.*

— 618. *Ἔργα χερσὶ=*
Μέγιστ' ἀρετᾶς.

Digitized by Google

vs. 617. *Εὕρηται.* εὑρέθην.

— 629. *Ἥσει.*

Ἄσει. οὐδὲ ἀφήσει γόον οἰκτρᾶς ὄρνιθος ἀηδοῦς. Suprascr. ἀφ'. Procul dubio ἄσει in ἥσει pro ἀφήσει corrigere voluit.

— 632. *Στέρνοισι.* στέρνοις.

— 635. *Κεύθων, ἢ νοσῶν μάτην.*

— 637. Vox ἄριστος abest.

— 645. *Αἰακιδῶν ἄτερθε τοῦδε* sine particula γε.

— 693. *Ἀνεπτόμην=*

Κυλανίας=

Χιονοτύπου. videtur esse emendatum pro χιονοκτύπου, τῆς τυπτομένης ὑπὸ τῆς χιόνος· χιονοβλήτου.

— 708. *Πάρα.* πάρεστι.

— 712. *Πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσεν.*

— 714. *Μαραίνει τε καὶ φλέγει.*

— 887. *Προσβλέπει, ἀπύοι.*

Λεύσσων ἀπύοι. βλέπων.

— 892. *Πάραυλος.* πλησίον, ἔξω τῆς ἤχου (ἠχοῦς? an τοῦ ἤχου?) ἔξω τοῦ αὐλοῦ.

— 893. *Τλήμον.*

— 895. *Συγκεκραμμένην.*

— 898. *Περιπτυχὴς.* περικεκλιμένος.

— 903. *Ταλαΐφρον.*

— 910. *Ἄφρακτος φίλων.* ἔξω τῆς φυλακίας τῶν φίλων.

— 957. *Τοῖς.* τὸ ῑ finale, quod prior manus scripsisse videtur, posterior delevit.

— 1008. *Σὸς πατὴρ* sine articulo ὁ et *ἐμός τ' ἴσως.* γρ. *πατὴρ ἐμός θ' ἅμα* et *Ἱλεώς θ' ἅμα.* suprascr. ἴσως. Ad margin. ἵλεων.

Digitized by Google

vs. 1011. Ἥδιον. Noster facit cum Mosqu. b. quod saepius. γρ. Ἥδιστον. Suprascr. ἥκιστον.
Ἡδὺ. ἦγεν ἡδέως.
— 1118. Οὐκ ἄν pro ἐδ' ἄν videtur positum. Gl. ἐδαμῶς.
— 1165. Κάπετόν τιν' ἰδεῖν. Κάπετον εἰσιδεῖν τινα, ut Ien. et Mosqu. b.
— 1189. Ἐπάγων ἅταν=
Ἀνὰ τὴν εὐρώδη Τροίαν
Ἠνεμόεσαν=
Δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων ὤφελε.
— 1195. Ἔδειξεν= Ἕλλασι Ἀρχήν.
— 1208. Πυκναῖς. γρ. Πυκιναῖς.
— 1209. Τεγκόμενος. βρυχόμενος (leg. βρεχόμενος).
— 1211. Οὖν abest.
— 1222. Προσείποιμεν.
— 1227. Ἀνοιμωκτί. χωρὶς οἰμωγῆς.
Χανεῖν. εἰπεῖν.
— 1237. Πᾶ βάντος καὶ πᾶ στάντος.
— 1238. Ἀρ' ὐκ. γρ. ὐκ ἄρ' pro ἆρ'.
— 1410. Ξὺν ἐμοί. σὺν ἐμοί.
— 1413. Ὅστις τ' ἀκήρ, ut Mosqu. b.
— 1414. Σάσθω. βάσθω.
— 1416. Λῴονι βροτῶν. suprascr. θνητῶν.
— 1417. Πότε. suprascr. τότε.
Ὅτ' ἦν. ὅτε ἔζη.
— 1418. Ἔστιν εἰσιδᾶσι.
Πρὶν δ' ἂν ἰδεῖν.

Digitized by Google

SOPHOCLIS AIAX.

CODEX MMDCCCXX.

vs. 2. Θηρώμενον. ἀντὶ τῦ θηρῶντα, ζητῦντα.
— 8. Κυνὸς. εὐοσφράντε πορεία, βάδισις ἀγαθῆς τὴν ὀσφρύν.
— 9. Τυγχάνει. ὢν δηλονότι ἀντὶ τῦ ὑπάρχει.
Στάζων. σταζόμενος ὑπὸ ἱδρῶτος.
— 13. Παρ' εἰδυίας. παρ' ἐμῦ γινωσκούσης.
— 15. Εὐμαθὲς. λίαν, εὔγνωστον.
Ἄποπτος. ἀθέατος καὶ ἀφ' ἕ δύναταί τις εἰδεῖν μακράν. ἀθεώρητος.
— 16. Φρενὶ. διὰ νοὸς, νῷ.
— 17. Χαλκοστόμυ. χαλκῆς.
— 18. Ἀνδρὶ δυσμενεῖ. ἦγυν κατ' ἀνδρὸς ἐχθρῦ, ὅς ἐστιν ἐναντίος, δυσμενής.
— 19. Σακεσφόρῳ. ἀσπιδοφόρῳ.
— 21. Πρᾶγος ἄσκοπον. πρᾶγμα ἀπροσδόκητον.
— 22. Εἴργασται. ἦγυν εἰργάσατο ἡμᾶς ἐπὶ τῆσδε τῆς νυκτός.
— 23. Ἴσμεν. γινώσκομεν.
Ἀλώμεθα. πλανώμεθα.
— 24. Πόνῳ. κόπῳ.
— 26. Λείας. τὰ ποίμνια, τὰ βοσκήματα ἀπὸ τῆς λαφυραγωγίας?
Κατηναρισμένας. πεφονευμένας.

Digitized by Google

vs. 27. Ἐκ χειρὸς. ἐξ ἐνεργείας χειρός.
Αὐτοῖς. σύν.
— 28. Ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει. εἰς ἐκεῖνον πᾶς τις κατηγορίαν τρέπει.
— 33. Ἔχω. δύναμαι.
— 38. Πρὸς καιρὸν. ἐπικαίρως.
— 34. Πάντα. κατά.
Πάρος. τότε, πρότερον.
— 35. Εἰς ἔπειτα. ἦγον τὰ ἑξῆς. ἦγον ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.
Χερὶ. δυνάμει.
— 36. Ἔβην. ἐπορεύθην.
— 40. Ἧιξεν. ἐκίνησε (legitur ἐνίκησε) χεῖρα δυσλόγιστον, ἦγον δυσκατανόητον.
— 41. Χόλῳ. ὑπὸ χόλου, ὑπὸ ὀργῆς.
Ἀχιλλείων ὅπλων. ἕνεκα.
— 43. Χραίνεσθαι. μελαίνειν, μιαίνειν.
Φόνῳ. ἦγον διὰ φόνου.
— 45. Ἐξέπραξεν. καὶ εἰς ἔργον ἦγαγε τὴν βουλήν.
— 47. Νύκτωρ. κατὰ τὴν νύκτα.
— 51. Γνώμας. ὑπολήψεις.
— 56. Ῥαχίζων. διχατομῶν, σφάζων, διακόπτων.
— 57. Αὐτόχειρ. αὐτοχείρως ἦγον οἰκείαις χερσὶ κρατῶν.
— 58. Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον. ἦγον ἄλλοτε δὲ ἐδόκει δηλονότι κτείνειν.
Στρατηλατῶν. ἀπό.
— 60. Ἕρκη. δίκτυα.
— 61. Ἐλώφησεν. ἐπαύσατο.
— 63. Κομίζεται. κομίζει.
— 197. Ἀτάρβητα. γρ. Ἀτάρβητος.

Digitized by Google

vs. 215. *Πάθος. γράφεται Βάρος.*

— 259. *Φρόνιμον* corr. in *φρόνιμος*. In marg. *καὶ φρόνιμος.*

— 265. *Ποτεραν* (forte *πότερον*). *γρ. Πότερα.*

— 360. *Ποιμένων. κηδεμόνων, ἐπει . . ποιμν. . ἀπὸ τὸ φροντίζειν.* (Ductus literarum confusi.)

— 363. *Μὴ κακὸν κακῷ δοὺς*

ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει. ἤγουν τὸ πάθος βλάβης· μὴ ποίει τὸ πάθος τῆς βλάβης πλέον, διδοὺς ἄκος κακὸν κακῷ.

— 406. *Τοῖσδ' ὁμῶς πέλας. τοῖς βοσκήμασι.*

— 405. *Τὰ μὲν φθίνει. ἤγουν εἰ ἐμὴ εὐτυχία φθείρεται.* Impressum est *ἡ ἐμή.*

— 418. *Φρονῶν ἴσθι. εὐφρονῶν γινωσκέτω.*

— 1141. *Ἀλλ' ἀνακύσῃ. γρ. Σὺ δ' ἀνακύσῃ.*

— 1196. *Ἔδειξεν ὅπλων Ἕλλ.*

— 1230. *Ὑψηλ' ἐφώνεις. γρ. ἐκόμπεις.* Illud videtur genuinum, partim quia idem in plurimis invenitur codicibus, partim quia *ἐφρύαξις*, quod in nonnullis deprehenditur, inde natum esse verisimile.

— 1393. Repone genuinam a vetere Scholiaste et Suida servatam:

Ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς εὐθήλια.

Brunckius in schedis suis.

CODEX MMDCCXI.

vs. 125. *Πλὴν. τὸ πλὴν διαιρέσεως ἐστιν ἐπίρρημα* . . (literae paucae in schedis meis desunt) *ἀντὶ τοῦ χωρὶς λαμβάνεται. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἀλλά ἐστι.*

Digitized by Google

vs. 126. *Σκιάν. ὅτι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ὐδὲν διαφέρει σκιᾶς.*

— 127. *Ὑπέρκοπον. ὑπέρκομπον ἔδει γράφειν, διὰ δὲ τὸ μέτρον ἐξεβλήθη τὸ μ.*

— 394. *Ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος,*
Ἔρεβος ὦ φαεννότατον ὠ. ἐ—
Ὦ σκότος ἐμὸν φάος ἔρεμβος=
Ὦ φαεννὸν ὡς ἐμός=

— 412. *Πόροι ἁλίρροθοι πάραλά τ' ἄντρα=*
Καὶ νέμος ἐπάκτιον=
Πολὺν, πολὺν δαρόν τε μι.

— 786. *Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο. τέμνει εἰς βάθος τὸ σῶμα, ὥστε ὁ πέλεκυς· ἐν ξυρῷ τὰ πράγματα ἵσταται· ὁ ξυρὸς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ δέρματος ἅπτεται τοῦ χροὸς, ἅπτεται καὶ τῆς σαρκός. ἐπὶ κινδύνου λέγεται παροιμία.*

CODEX MMDCCXII.

vs. 63. *Εἰς δόμους κομίζεται.*

— 89. *Ὦ ξτος, Αἶαν, δεύτερον — .*

— 90. *Τί βαιὸν οὕτως — συμμάχου;*

— 130. *Βάρει.* suprascr. *βάθει.*

— 189. *Βασιλεῖς* pro *βασιλῆς.*

— 198. *Ὀρμᾶτ' ἐν δ' ἀνέμοις βάσσαις.*

— 537. *Τί δῆτ' ἄν ὡς ἐκ τῶνδ'.*

— 602. *Λειμωνία ποία μήλων=*
Ἀνάριθμος αἰὲν εὐνόμα=
Χρ. τρ. κακάν=
Ἐλπ. ἔ. ἔ. με πανύσειν=

Digitized by Google

Τὸν ἀπότροπον=
Ἀΐδηλον Ἅιδαν.

vs. 610. *Ξύνεστιν ἑφεδρος ᾧ μοι μοι=*
— 615. *Νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβότας=*
Φίλοις μέγα πένθος εὕρηται=
Τὰ πρ. δ' ἔργα χερσὶν μ. ἀρ. ἀφ.
Παρ' ἀφίλοις=
Ἔπεσεν, ἔπεσεν.
— 622. *Ἦ πᾶ παλαιᾷ μ. ἔντρ. ἀμέρᾳ=*
Λευκῷ δὲ γήρᾳ=
— 629. *Ἥσει.* suprascr. *φήσει.*
— 632. *Στέρνοις πεσοῦνται.*
— 634. *Κρεῖσσον γ. Ἅιδᾳ κ. ἢ νόσων μάταν=*
— 636. *Ἥκων γενεᾶς.* Abest *ἄριστος.*
— 645. *Γε* ante *τῶδε* abest.
— 678. *Ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι.*
— 881. *Ἄγρας.* suprascr. *ἕδρας.*
— 1227. *Ἀνοιμώκτει χανεῖν.*
— 1230. *Ἐφρόνεις* pro *ἐκόμπεις.*
— 1272. *Κἀνόητ' ἔπη.*

CODEX MMDCCCLXXXVI.

vs. 333. *Ἦ οὐκ ἀκούσατε.*

SOPHOCLIS PHILOCTETES.

vs. 637. *Οὐκῶν ἐπειδὰν πνεῦμα τ' οὐκ* (suprascr. *γ̄*) *πρώρας ἄῃ.*

Digitized by Google

— 715. "Ησθη δεκέτει χρόνῳ
Λεύσσειν δ'.
— 1132. "Αθλων ὧδέ σοι. Ad margin. ἄθλων.
— 1168. "Εχειν μ. ἄχθος, ὃ ξυνοικεῖ.
— 1401. Τροίας· ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις. Ad margin. τεθρηλήται λόγοις. (an τεθρύλληται?)

BRUNCKII ADNOTATIONES.

vs. 80. Ἐν δόμοις pro εἰς δάμους μένειν.
— 295. Καὶ τὰς μὲν ἔνδον οὐκ ἔχω φράζειν πάθας. legit Suidas.

SOPHOCLIS TRACHINIAE, COD. MMDCCLXXXVII.

vs. 57. Δοκεῖ.
— 101. Δισσαῖσιν ἀπείροισιν.

COD. MMDCCCLXXXVI.

vs. 7. "Οκνον. ad margin. ὄτλον.
— 281. Ἐξ ὕβρεως. ad marg. ἐκ γλώσσης.
— 549. Ὑπεκτρέπει. πόδα.
— 1004. Θανὼν ἂν π. ἰδοιμ' ἄν.

Digitized by Google

VARIETAS LECTIONIS

SCHOLIA ET GLOSSAE

IN

EURIPIDIS TRAGOEDIAS.

Digitized by Google

Digitized by Google

EURIPIDIS HECUBA.

COD. MCXXXV.

Quae sequuntur, liberalitati Hasii, custodis LL. MSS. graecorum, qui in bibliotheca Imperiali Parisiis asservantur, doctissimi atque humanissimi, accepta refero. *F.*

Codex membranaceus fol. 151 constans in 8., in catalogo Roma misso 170. Ibi continentur:

I. *Euripidis Hecuba* cum glossis interlinearibus et scholiis. Argumentum fol. 2. recto. Glossae interlineares plerumque ex paraphrasi sumtae in Barnesio-Beckiana editione textui subjecta. Scholiorum duo sunt genera, breves adnotationes ad marginem adscriptae, magna sua parte cum Barnes. consentientes, sed tamen quaedam, quae ibi nusquam inveni, ut illud fol. 35. ad verba Hecubae vers. 968.

Αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον.

sic conceptum: *Τῇ ἀληθείᾳ ὃ θέλει αὐτὸν ὁρᾶν μισοῦσα τὸν φονεύσαντα τὸν υἱόν· προφασίζεται δὲ διὰ δυστυχίας ἐρυθριᾶν.* Secundum eodem folio ad vers. 981.:

Ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἦδ' ἐρημία. ἐν ὑδενὶ φόβῳ· δειλοὶ γὰρ οἱ βάρβαροι.

Tertium folio 38. recto ad vers. 1076.:

Digitized by Google

Βάκχαις ᾇδε. Βάκχας ᾇδε εἶπε τὰς Τρωάδας διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς φονίας καὶ ἀπη... (forte *ἀπηνεῖς*). Sequentia erasa sunt. *καὶ αἱ ἕτεραι Βάκχαι· ἀλλὰ ᾇδουσαι ἐπὶ καλῷ καὶ θρέψει* (recte emendat Hasius *τέρψει*) *τῶν ἀνθρώπων καὶ ἄλλως· διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς αἰθίας* (*αἰτίας*) *θανάτῳ πικρῷ τῶν τέκνων αὐτῷ καὶ ἀπωλείας καὶ εἰσαγωγῆς εἰς ᾅδου παρὰ καιρόν.* Alia aliquanto longiora uno corpore continentur. Haec inedita, nec ita contemnenda puto, ut apparebit ex speciminibus. Singula numeros praefixos habent ad textum, qui aliquot foliis post sequitur, referendos. Folio c. recto haec leguntur:

vs. 59. *Ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων. Προϊοῦσα ἀπὸ τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνονος ταῦτά φησιν, χειραγωγουμένη ὑπὸ τῶν Τρωάδων διὰ τὸ ἀδυνάτως βαδίζειν ὑπό τε τῆς δυστυχίας καταπονηθεῖσα καὶ τῷ γήρως.*

— 106. *Οὐδὲν παθέων ἀποκωφίζουσα* (sic), *ἀλλ' ἀγγελίας ἀειρομένη* (sic).

Μέγα. οὐκ ἐλαττοῦσα τὰς συμφορὰς σου· ἀλλὰ μᾶλλον καὶ παραύξουσα καὶ διὰ ταύτης ἀγγελίας. ἄλλως ἐν ὑπερβατῷ· Ἐκάβη, σπουδῇ πρὸς σ' ἐλιάσθην· οὐδὲν παθέων ἀποκωφίζουσα (sic), *ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπιθεῖσα βάρος ἀγγελίας· τοῦτ' ἔστιν ἕτερά σοι πρὸς οἷς* (sic) *κακὰ ἀπαγγέλλουσα.*

— 139. *Στάντα φθιμένων. οὐχ ἁπλῶς λέγει περὶ τῶν θανόντων καὶ ἐν ᾅδου ὄντων· ἀλλὰ τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐν Τροίᾳ ἐν τῷ ἀριστεύειν ἀποθανόντων καὶ ἄλλων προμαχεσθαι* (sic inverso verborum ordine) *ἠρημένων καὶ ἀναιθέντων* (pro *ἀναιρεθέντων*) *καὶ ἐν ᾅδου ὄντων.*

Digitized by Google

γρ. 140. Ὡς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς τοῖς οἰχομένοις. ὅτι ἀχάριστοι οἱ Ἕλληνες ἐγένοντο εἰς τοὺς τελευτήσαντας ὑπὲρ αὐτῶν Ἕλληνας· ἢ ὡς ἀπέβησαν ἀπὸ τῶν πεδίων τῆς Τροίας οἱ Δαναοὶ ἀχάριστοι τοῖς Δαναοῖς τοῖς τεθνηκόσι ὑπὲρ αὐτῶν.

— 134. Ἠδυλόγος. διαφέρει ἠδυλόγος καὶ ἡδύλογος. ἡδύλογος γάρ ἐστι ὁ ἡδὺς λόγος· ἠδυλόγος δὲ ὁ ἡδεῖς λόγους χέων· ὥστε θεολόγος καὶ θεόλογος· ὅπερ οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει· θεολόγος γάρ ἐστιν ὁ θείους λόγους χέων καὶ λέγων· θεόλογος δέ, ὅπερ ἐστὶ δύσχρηστον, ὁ θεῖος λόγος. καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ εὑρίσκονται τοιαῦτα σημαίνοντα.

— 143. Ὅσον ἐκ ἦδη. ὠδέπω, μετ' ὀ πολύ· ὁρᾷ γὰρ αὐτὸν ἑστῶτα ἐγγύς· καὶ διὰ τοῦτό φησιν ὅσον ἐκ ἦδη· ὠδαμῶς γὰρ ἔμελλεν ἀργῆσαι, ὥστε εἰπεῖν χορὸν, ὅσον ἐκ ἦδη.

— 150. Ὀρφανόν. Ὀρφανὸς κυρίως ὁ ἐστερημένος πατρὸς ἢ μητρός. ἐνταῦθα τέθειται ἐπὶ τῶν γονέων τῶν στερηθέντων τῶν ἰδίων τέκνων. Διὰ τί εἶπεν ὀρφανὸν καὶ ἐκ εἶπεν ὀρφανήν; ἢ διὰ τὸ δεῖξαι τὸ ἀνδρεῖον τῆ φρονήματος τῆς γυναικὸς, ἢ ἐχρήσατο τῷ λόγῳ ὡς πολλοί, λέγοντες ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ἄνθρωπος, ὁ κάλλιστος καὶ ἡ κάλλιστος καὶ ἄλλα πλείονα. ὅτως ὤν, ὡς οἶμαι, ἐχρήσατο τῷ λόγῳ ὁ παρὼν ποιητὴς, εἰπὼν ὀρφανόν.

— 162. Φρῦδοι. φρῦδος λέγεται ὁ προαφανισθείς. λέγεται δὲ ἐκ τῆς πρὸ προθέσεως καὶ τοῦ ὁδὸς, πρόοδός τις ὂν καὶ λεγόμενον. συγκοπῇ ὂν τοῦ ο ὤφειλε γράφεσθαι πρῦδος· διὰ δὲ τὸ τίθεσθαι δα-

Digitized by Google

σεῖαν εἰς τὸ ὁδὸς, γίνεται φρᾶδος, τροπῇ τῦ ψελῦ εἰς δασύ.

Τὸ μέτρον τῶν στίχων τύτων μολοσσικόν etc.

vs. 166. *Ὦ κάκ' ἐνεγκᾶσαι πήματα. ὦ γυναῖκες Τρωϊκαὶ, κακά μοι καὶ ἀβέλητα μηνύματα ἀπαγγείλασαι, ἢ ὦ Τρῳάδες κακὰ ὑπομείνασαι καὶ παθᾶσαι.*

— 761. *Τὸ μέλλον λεχθῆναι παρὰ σῦ ὃ δύναμαι ὑπονοεῖν.*

— 825. *Κύπριν προβάλλειν. ὁ μαστροπώδεις οἱ λόγοι; ἀλλ' ἀφαιρεθεῖσα τὸν τῆς τύχης ὄγκον εἰς πᾶν ὁτιῶν καταβαίνει, καθομιλῦσα τοῖς καιροῖς καὶ λέγυσα τοιαῦτα, δι' ὧν ἔμελλε θηρᾶσθαι βοηθόν.*

— 846. *Ὁ Μενέλαος, ὃς ἦν ἐχθρὸς πρῶτον, νῦν φίλος διὰ τὴν ἀνάγκην· ὁ δὲ Πολυμήστωρ, ὃς ἦν φίλος μοὶ, ἀφ' ᾧ ἐφόνευσεν τὸν υἱόν μυ, ἐχθρός μοι ἐγένετο.*

Alia sunt mire confusa, deleta, negligenter scripta, ut quid sibi velint difficile, alia nunquam explices.

II. *Breve fragmentum Lexici* sive Adversariorum sine titulo. Incipit fol. 101. verso: *Δρᾶμα τὸ πρᾶγμα. λέγεται δὲ δρᾶμα καὶ τὸ τῶν θεατρικῶν μίμημα γινόμενον, ὡς ἐν ὑποκρίσει δῆθεν, καὶ τὸ ἐκ συσκευῆς καὶ κακυργίας δρώμενον.*

III. *Euripidis Phoenissae.*

Praemittitur argumentum, id quod in editione Musgravii. Annotationes maximam partem cum Barnesianis scholiis consentientes praeter pauca quaedam inedita, ut fol. 109. verso ad

vs. 215. *Παρνασσῦ. δικόρυφον αὐτὸν εἶπεν,*

Digitized by Google

ὅτι ἀμφοτέραις ταῖς ἄκραις τῶ Παρνασσῶ εἰσὶ ἱεραὶ, τὸ μὲν Ἀρτέμιδος καὶ Ἥλιὸ, τὸ δὲ Διονύσου. ἐπεὶ τοίνυν ἐν ἑκατέρῳ πῦρ ἅπτεται πρὸς τὰς θυσίας, ἀνάγκη καὶ τὸ πῦρ δικόροφον εἶπεν, ἅτε δὲ ἐν ἑκατέρᾳ ἄκρᾳ ἀναπτόμενον, ὐκ ἀπὸ τῶν δύο κορυφῶν ἀναδίδοται αὐτομάτιον τὸ πῦρ.

IV. Formulae et tituli in epistolis ad diversos usurpandi. Sine inscriptione.

V. Fragmentum Grammaticum.

Codex noster rescriptus seculo duodecimo in membrana flava, in qua antea orationes sacrae erant, quarum praesertim fol. 151. recto luculenta exstant vestigia. Scripturae ratio, ut per totum Codicem non satis literata, in scholiis praecipue est pessima. Virgula frequens est cum utroque puncto, superiore et inferiore, iteratum ρ̄, nusquam spiritus notatur.

Haec sunt, quae ex schedis Hasii V. Cl. descripsi, quaeque viros Musarum Graecarum amicos ignorare nolui.

EDIT. BARNES.

COD. MMDCXLVIII. SIGN. A.

COD. MCXXXV. SIGN. B.

vs. 14. *Ὑπεξέπεμψεν. κρυφίως ἔπεμψε.* A.
— 26. *Ξένος. ξεῖνος.* B.
— 30. *Ἄταφος ἄκλαυστος.* B.
— 36. *Τρωϊκῆς χθονός. γράφεται Θρῃκίας.* B.

Digitized by Google

vs. 59. *Πρὸ δόμων. ἔξω τῶν δόμων.* B.
— 60. *Ἄγετ' ὀρθ. τὴν ὁμόδ. νῦν*
Τροφάδ. — ἄνασσαν.
Λάβ. φέρ. πέμπετ'
Ἀείρετέ με δέμας. A.
— 64. *Γερεᾶς.* A.
— 65. *Σκίπωνι.* B.
— 73. *Ὄψιν ἣν*
Περὶ π. ἐμῷ. A.
— 75. *Ἀμφὶ Π. τε, φ. θυγατρὸς,*
Εἶδον γ. φ. ὃ. ἔ. ἐδάην. A.

Totius hujus Chori systema multum a vulgato recedit.

— 80. Schol. *Ὃς μόνος. ἢ πρὸς τὸ μόνος ὑποστικτέον — ἂν μηδὲν δι'* (pro *δὴ*) *αὐτῶν ἀνύσασιν ἐπὶ τῇ τελευτῇ* (pro *τελευταίᾳ*) *τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν.* A.
— 81. *Θράϊκην.* B.
— 85. Schol. *Οὔποτ' ἐμὰ φρήν. Οὔποτε — τοιῶτο* (pro *τοῦτο*) *φυγεῖν.* B.
— 110. *Δόξαν.* suprascr. *δῆλον.* A.
— 111. *Σφάγιον θέσθαι. θῦμα ποιῆσαι.* B.
— 114. Schol. *Πρότονος. πρότονα λέγονται τὰ σχοίνια, δι' ὧν δεσμεῖται ὁ ἱστός.* A.
— 123. *Ἀνέχων. τιμῶν, κρατῶν.* B.
Βάπχην, διὰ τὸ ἐνθουσιαστικόν. A.
Μαντίπολον δὲ ὡς μάντιν. A.
— 125. Schol. *Τῶ Θησείδα. οἱ τῦ Θησέως παῖδες, ὁ Ἀκάμας καὶ ὁ Δημοφῶν.* A.
— 132. *Κατατεινομένων. ἐφαπτομένων.*
— 136. Schol. *Τὰ δὲ Κασάνδρας λέκτρ'. Λέκ-*

Digitized by Google

τρα ἀπὸ τῦ πλεονάζοντος λέγεται, ὥσπερ τὸ κατακαλεσθῆν τοῖς μύλοις. A.

vs. 135. *Πείθει στρατιάν. Στρατιὰ μὲν λέγεται τὸ ἄθροισμα, ἤτοι τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν· στρατεία δὲ αὐτὸς ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἐν πολέμῳ παράταξις.* A.

— 142. *Τῆς Τροίας πεδίων.* A.

— 143. *Ὅσον οὐκ ἤδη.* Glossa interlinearis, *μετ' ὀλίγον.* A.

— 146. *Ἀλλ' ἴθι ναός. Ναὸς, ἐν ᾧ προσηύχοντο. Βωμὸς, ἐν ᾧ ἔθυον.* A.

— 152. *Προπέτης. ὁ κοινῶς λεγόμενος πρόγλωσσος.*

Προπέτης δὲ, ὁ ἔμπροσθεν τινὸς κείμενος. A. (Moschop. *Προπετὴς, ὁ ἔμπροσθεν κείμενος· Προπέτης δὲ, παρὸν παῤῥησιαζόμενος· ἀπὸ τῶν στρεθίων τῶν πρὸ καιρῦ ζητούντων πέτεσθαι.*)

— 158. *Τλατᾶς* = *Ὦ μοι μοι* =

— 164. *Ἧσω. ὁρμήσασα.* B.

— 168. *Ἀπώλεσα ἀντὶ τὸ ἔφθειρα καὶ ἀπώλεσα ἀντὶ τὸ κοινῶς λεγόμενον. ἔχάωσα.* (*ἔχασα* a *χάζω* existimo esse scribendum.) A.

— 178. *Μᾶτερ.* semel.

— 189. *Κοινᾷ γνώμᾳ. ἐν κοινῇ γνώμῃ.* A.

— 197. *Ψήφοις.* suprascriptum *ῳ.* B.
Παντλάμων. suprascr. *ο.* B.

— 204. Schol. *Σκύμνον γὰρ. Σκύμνος — καὶ ὑπὸ τὸν σκότον τῦ ᾅδυ πεμπομένην, ἀπαλαιμότομον ἦγεν ἀποτετμημένην τὸν λαιμόν.* A.

— 208. *Ἀιδαν. εἰς τὸν Ἅιδην.* B.

Digitized by Google

vs. 214. *Ἀλλὰ θανεῖν μοι — Ξυντυχία κρείσσων.* ἦγεν ἡ συμφορὰ τὸ θανάτῳ κρείσσων ὑπῆρξεν ἐμοὶ τῆς ζωῆς δηλονότι. A.

— 226. *Μήτ' εἰς χερῶν. μήτ' ἐς χ.* A.

— 235. *Δηκτήρια.* δῆξεν ἐπάγοντα. γρ. *μυστήρια.* Cod. 896.

— 248. *Ὥστ' εἰσορᾶν γε.*

— 253. *Κακῶς δ', ὅσον δύνῃ.* τὸ θέμα δύνημι· τὸ παθητικὸν δύναμαι· τὸ β δύνασαι, καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ δύνααι, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η καὶ κράσει τοῦ η καὶ α δύνῃ. A.

— 260. *Τὸ χρῆν κατὰ μὲν τοὺς παλαιοὺς κανονίζεται· κατὰ δὲ τοὺς νέους ῥῆμά ἐστιν ἀπρόσωπον· κανονίζεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρῆμι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἔχρην ἀττικῶς διὰ τοῦ η.* A.

— 268. *Ἡ Τυνδαρὶς γὰρ εἶδος· ἡ Τυνδαρὶς γὰρ εὐειδεστάτη καὶ ἐφωράθη μᾶλλον ἡμῶν ἀδικοῦσα.* A.

— 281. *Βάκτρον.* βακτηρία, ῥάβδος ἐπερειστική. A.

— 288. *Παρηγορῶ.* β' σημαίνεται, τὸ παραμυθοῦμαι καὶ τὸ παραινῶ. A.

— 298. *Ἐκβάλλει,* sed bene interpres, *ἐκπέμψει.* A.

— 300. *Τὸν εὖ λέγοντα.* τὸν καλῶς συμβουλεύομενον ἐχθρὸν νόμιζε. A.

Φρενί. κατὰ νοῦν. A.

— 324. Schol. *Νύμφαι.* νύμφη — αἱ ἄνδρας ἔχουσαι. Continuat: *γυναῖκες, καὶ νύμφιος ὁ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχόμενος. ἐνταῦθα δὲ νυμφίων ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν ἁπλῶς γυναῖκας ἐχόντων.* A.

— 332. Schol. *Αἳ αἳ τὸ δεῖλον.* *Ὅμοιον τῷ παρὰ Σοφοκλεῖ — ἦγεν ὥστε εἰς ὕπαρξιν ἐλθεῖν.* Noster

Digitized by Google

pergit: ὃς ὥσπερ ἐπανορθοῖ τὰ λόγω? ἵνα δείξῃ τὸ ὑπὸ δουλείας κακὸν εἰς ὕπαρξιν ἐλθεῖν· ὁ μέντοι γε κακὸν κατὰ τὴν ἑαυτῆ φύσιν. A.

vs. 358. Schol. Εἰωθὸς. ἔθω — ἀφίημι τόδε τὸ φέγγος τῶν ὀμμάτων ἐλεύθερον, προστιθεῖσα τὸ ἐμὸν σῶμα, δέμας τῷ Ἅιδῃ ἀντὶ τῆ τῷ θανάτῳ. A.

— 374. Schol. 372. Ὦ μῆτερ. Πρὸ τῆ τυχεῖν πραγμάτων ἀσχήμων (ἀσχημόνων?) ἦγεν ὁ κατ' ἀξίαν, τῦτ' ἔστι παρὰ τὴν ἀξίαν, περὶ (παρὰ) τὸ πρέπον. A.

— 379. Καπίσημος ἐν βροτοῖς. περιφανὴς, διάδηλος, ἔνδοξος. B.

— 387. Κτείνετε. γρ. κεντεῖτε. B.

— 403. Χάλα. ἐνδίδω. B.

— 404. Σύ τ'. A.

— 416. Ὧν μ' ἐχρῆν τυχεῖν. ἦγεν νυμφεύματος καὶ ὑμεναίω. A.

— 419. Ποῖ τελευτήσω βίον. πληρώσω, τελέσω. ἦγεν μέχρι τίνος ζήσομαι· ἄχθομαι τῆς ἑαυτῆς ζωῆς· τῦτό φησι. A.

— 422. Τί σοι πρὸς Ἕκτορα. τί βύλει — ἢ πρὸς τὸν γέροντα τὸν σὸν πόσιν ἢ τὸν ἄνδρα εἶπω. A.

— 433. Σφαγῆναι γ'. sine γ'.
Schol. Ἐκτέτηκα. κυρίως — καταπιπτόντων καὶ ἀπὸ λύπης διαῤῥεομένων.

— 435. Schol. Ὦ φῶς προσειπεῖν — ἦγεν καὶ γὰρ ἐνδίδωσί μοι προσειπεῖν τὸ σὸν ὄνομα. A.

— 436. Schol. Μέτεστι μετουσία — πλέον, πλὴν καὶ ὅσον χρ. ἔ. A.

Digitized by Google

vs. 444. *Ἄῦρα (αὔρα) ἡ ἐξ ὑγρᾶ φερομένη πνοὴ διὰ τοῦ ῡ· ἄβρα δὲ ἡ δύλη διὰ τοῦ β'.* A.

— 445. *Κομίζεις. στέλλεις.* B.

— 446. *Ἀκάτους. ἄκατοι τὰ μικρὰ πλοῖα· ἐνταῦθα δὲ τὰς ναῦς ἁπλῶς λέγει.*

— 448. Schol. *Τῷ δυλόσυνος. πρὸς τίνος οἶκον — ἢ πορεύσεις με ἀπὸ κοινῆ πρὸς τὸν ὅρμον τῆς Δωρίδος γῆς· ἦγεν τῶν Πελοποννησιακῶν, ἢ εἰς τὸν ὅρμον τῆς Φθιάδος γῆς, ἦγεν εἰς τὰ Φάρσαλα.* A.

— 455. Schol. *Ἀλιήρει κώπῃ. ἢ πορεύσεις με τὴν — ἔνθα καὶ ὁ πρωτόγονος φοῖνιξ καὶ δάφνη πρωτογόνη* (pro *πρωτόγονος*) *ἱερὸς ἀνεβλάστησε κλάδος κ. τ. λ.* A.

— 511. *Λέξας ἀντὶ τοῦ λέξεις.*

Ὡς θανουμένους. ὡς θανουμένην, ἦγεν ὡς μέλλουσαν τεθνήξεσθαι. A.

— 514. *Ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοὐπί σ'. ἡμεῖς δέ, ὅσον τὸ ἐπί σοι, ἦγεν τὸ κατὰ σὲ ἄτεκνοι ὑπάρχομεν.* A.

— 515. *Πῶς καί νυν. πῶς αὐτὴν ἐφονεύσατε — ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθετε, ἦγεν δεινῶς, τοῦτ' ἔστιν ἀπηνῶς ἐφονεύσατε, ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες.* A.

— 534. *Πατὴρ δ' ἐμοί.* Addit. signum ⁘. A.

— 548. *Τοὐμοῦ· παρέξω — δέρειν* cum signo ⁘.

— 550. *Ἐλεύθερος γὰρ ὁ ἀπολελυμένος καὶ μὴ ὑπό τινος κατεχόμενος, καὶ ὁ μὴ ὑπὸ δουλείαν· κ. τ. λ.* A.

— 560. *Ἀγάλματα.* A. Idem habet Schol. *καὶ ἔδειξε τὰ στήθη, καθάπερ ἀγάλματα κάλλιστα*, quod Barnes. minus recte in *ἀγάλματος* correctum voluit.

— 570. *Κρύπτειν θ'. καὶ κρύπτειν ἃ χρεὼν ἦγεν*

Digitized by Google

πρέπον κρύπτειν τὰ ὄμματα τῶν ἀρρένων. τὸ κρύπτω μετὰ αἰτιατικῆς λέγεται καὶ πρὸς τὸ πρόσωπον καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα, οἷον κρύπτω σε τὴν ἐμαυτῆ βελήν. A.

vs. 579. Ὥσπερ τὸ τρίτον ἐπὶ μορίων ἢ τὸ δ' ἤ τις (τι) ἕτερον τῆς ἀκολουθίας ταύτης. ἐνίοτε μὲν λέγεται μόνον, ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τῶ μορίω ἦγεν τριτημόριον, ἢ τεταρτημόριον· ὅτω καὶ τὸ κακὸν ἐπὶ τρόπω· ἐνίοτε μὲν λέγεται μόνον, ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τῶ τρόπω ἦγεν κακότροπον.

— 593. Εὖ στάχυν φέρει. θέρει. A.

— 605. Schol. 600. Ἔχει γέ τι, ἀντὶ τῶ — καὶ εἰπὲ τοῖς Ἀργείοις τάδε, μὴ ψαύειν τῆς παιδὸς, ἦγεν θυγατρὸς ἀδέν', ἀλλ' εἴργειν· τοῦτ' ἔστι κωλύειν τὸν ὄχλον. ἔστι δὲ τὸ ἀλλὰ ἀντὶ καί· ἦγεν καὶ τὸν ὄχλον κωλύειν.

— 610. A. Schol. Βάψασα. βάπτειν ἐστὶ τὸ χαλᾶν τι εἰς ὕδωρ ἢ τι ἕτερον ὑγρόν· ὅμοιον τῷ ἔφαγε τῶ ἔρτυ καὶ ἔπιε τῶ ὕδατος.

Ἐνεγκαι. φέρω· οἴσω· ἤνεγκα, ἤνεγκας, ἤνεγκε, καὶ τὸ προστακτικὸν ἔνεγκαι. A.

— 621. Ἦ δ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων. τῶν τέκνων τῶ Πριάμω, ἦγεν καὶ ἐγὼ ἥδε ἡ γεραιὰ συμμετέχουσα ἐκείνων τῆς εὐτεκνίας. A.

— 629. A. Schol. Ἐμοὶ χρῆν συμφοράν. ἀπέκειτο ἐμοὶ συμφορὰν γενέσθαι· ἀπέκειτο ἐμοὶ βλάβην γενέσθαι, ὅτε πρῶτον ὁ Ἀλέξανδρος ἐτάμετο τὴν Ἰδαίαν ὕλην τὴν ἐλατίνην· ἦγεν τὰ ἀπὸ τῆς Ἴδης τῶ ὄρως δένδρα τὰ ἐλάτινα· στόλον νεῶν μέλλων κινήσειν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸ θαλάσσιον· ἐπὶ

Digitized by Google

τὴν κοίτην τῆς Ἑλένης, ἣν εὐειδεστάτην λάμπει ὁ χρυσοφαὴς ἥλιος.

vs. 631. B. *Πρῶτον ὕλαν. πρώταν ὕλαν.*

— 637. A. *Ἅλιος αὐγάζει. αὐγάζει ἅλιος* ordine inverso.

— 633. *Ἐτάμεθ' ἅλιον ἐπ' οἴδμα ναυστολήσαν.* A.

— 640. A. *Κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας. κοινὸν δὲ καὶ ἀφανιστικὸν καὶ συμφορὰ ἐπῆλθεν ἀπ' ἄλλων ἀνθρώπων τῇ Τρωϊκῇ γῇ ἐξ ἰδίας ἀφροσύνης, τῆς γῆς δηλονότι· ἡ γὰρ τῶ Πάριδος εὐφροσύνη* (leg. *ἀφροσύνη*) *ἐκ ἀλλοτρία τῶν Τρώων ἦν.*

— 642. *Ἐκρίθη δ' ἔρις, ἂν ἐν Ἴδᾳ. ἦν ὁ ἀνὴρ ὁ βυκόλος ἦγεν ἃ Ἀλέξανδρος ἔκρινεν ἐν τῇ Ἴδῃ τὰς τρεῖς παῖδας τῶν μακάρων ἐπὶ πολ. κ. φ. κ. βλ. τῶν ἐμῶν οἰκημάτων.* A.

— 649. *Στένει δὲ καί τις. στένει δὲ καί τις κόρη Λάκαινα ἐν τοῖς δόμοις πολυδάκρυτος περὶ τὸν Εὐρώταν εὖρων.* A.

— 642. *Ὀλέθριον ἔ. σ. τ' ἀ. ἄλλων.*
Ἐκρ. δ' ἐ. ἅ. ἐ. Ἴ. κρ. τρ. μακάρων. A.

— 651. *Λάκαινα πολυδ. ἐ. δ. κόρα.* A.

— 656. *Λίαμ. ὄν. τιθ. σπαραγμοῖς.* A.

— 655. *Δρύπτεται παρειὰν,* omisso *τε.*

— 665. *Δόμων ἄπο. γρ. ὕπερ. ἀντὶ τῆς ὑπὸ προθέσεως ἡ ὕπερ.* C. 896.

— 676. *Βακχεῖον κάρα. τὸ ἐνθουσιαστικὸν κάρα. ἦγεν τὸ σῶμα, ἀπὸ τῶ κρείττονος μέρους τὸ ὅλον, ὡς παρὰ Συνεσίῳ· εἴη τὴν ἱερὰν σὴ καὶ τριπόθητον κεφαλὴν, σχῆμα Πενταπολιτ. (?) πένθιμον περιτίθησι. καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ· ἡ τιμία κεφαλὴ καὶ αἰδέσιμος.* A.

Digitized by Google

vs. 686. A. *Δύστηνε.*

— 703. B. sine *τ' ἐμῶν.*

— 705. B. "*Ο ἐσεῖδον* correctum. Quid antea ibi steterit, discerni nequit.

— 706. B. *Οὐκέτ' ἐόντα.*

— 713. A. *Ὡς ἔχῃ. ἵν' αὐτὸν κτανὼν ἔχῃ τὸν χρυσόν.*

— 714. A. *Ἀῤῥητα. ἃ δυνάμενα ῥηθῆναι· ὑπερβολικῶς δὲ λέγεται.*

— 719. B. *Τεμῶν.*

— 742. *Πᾶν τὸ προστιθέμενον αὐτόν* (?) *ἐστι κυρίως, ᾧ προστίθεται. διὰ τοῦτο ἄλγος εἰπὼν τό δ' ἄλγει παρεσιώπησεν.*

— 756. *Οὐ δῆτα. εἰς ἀδέν τι τούτων καλῶ σε, ὦ ἄναξ, ὧν ὑπονοεῖς.* A.

— 761. B. *Φράσαι* pro *μαθεῖν.*

— 782. A. *Γ' ὧδε.* sine *γε.*

— 791. "*Ος ἅτε τὰς. ἦγεν ὃς ἅτε τὰς κάτω τῆς γῆς θεὰς δηλονότι, ἦγεν τὰς καταχθονίους, ἅτε τὰς ἄνω δείσας πεποίηκεν ἔργον ἀνοσιώτατον.*

— 794. *Ξενίας τ' ἀριθμῷ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων. γρ. ξένων. Πρῶτα* suprascript. *πρῶτος.*

Καὶ ἐν ἀριθμῷ. ἦγεν ἐν τάξει δεξιώσεως φίλων πρῶτος τασσόμενος, δηλονότι τῶν ἐμῶν φίλων. Cod. 896.

Καὶ ἐν ἀριθμῷ ἦγεν τάξει δεξιώσας φίλων πρῶτα τασσόμενος, δηλονότι τῶν ἐμῶν φίλων. A.

— 799. *Κείνων. τῶν ἀνθρώπων δηλονότι.* A.

— — B. *Στένουσι,* sed correctum *σθένουσι.*

— 800. A. *Νόμῳ γὰρ τὰς θεάς. διὰ τὸ νόμιμα γὰρ τὰς θεὰς γινώσκομεν καὶ ζῶμεν, διὰ τὸ νόμιμα τὰ*

Digitized by Google

δίκαια καὶ τὰ ἄδικα τάξαντες. ἴσως δὲ λέγει· ἔχει καὶ τινὰ ἐλπίδα τιμωρήσεσθαι αὐτόν. A.

vs. 806. Ταῦτ' ἔν ἐν αἰσχρῷ. ἦγεν αἰσχυνθεὶς εὐλαβήθητι. A.

Ἀποσταθείς. μακράν.

Ἰδοῦ. θέασαι καὶ ἀνασκόπησον. A.

— 816. Πειθὼ δὲ. τὴν ῥητορικὴν τὴν τῷ πεῖθειν ἐπιτηδεύσασαν τέχνην τῶν λόγων, τὴν μόνην ἐν τοῖς ἀνθρώποις δέσποιναν. A.

— 823. Ὑπερθρώσκον θ' ὁρῶ. ὁρῶ ἐπάνω τῆς πόλεως πηδῶντα. A.

— 828. Εὐφρόνας. τὴν διὰ τῆς νυκτὸς γινομένην εὐφροσύνην.

Εὐφρόνη δὲ ἡ νὺξ λέγεται. A.

— 835. A. Δράσεις. δηλονότι εὐεργετήσεις.

— 836. A. Βραχίοσιν.

— 853. Δῦναι δίκην. γρ. δίκην. βοήθειαν ἦγεν τιμωρίαν. Cod. 896.

— 854. A. Φανείη γ' suprascr. τὸ πρᾶγμα.

ὥστε σοί τ' ἔχειν καλῶς.

— 864. A. Ὅταν γένηταί τι ἄλλο, μηδενὸς ἄλλου μηδαμῶς ἐνεργοῦντος.

Pro πράξεις τῶν ἀνθρώπων habet τάξεις.

— 867. A. Εἴργουσι. κωλύουσι, μὴ χρῆσθαι τρόποις τοῖς ἑαυτῶν κατὰ γνώμην, ἦγεν κατὰ θέλησιν.

— 917. Μολπῶν — χαροποιῶν. γρ. χοροποιῶν. Cod. 896.

— 931. Πότε τὰν Ἰλιάδα σκοπιὰν. Τρωϊκήν. γρ. τήν. Gl. Τὴν ἀκρόπολιν. Σκοπιὰ ἐστὶ ὑψηλὸς τόπος, ἐν ᾧ ἵσταταί τις ἰδεῖν μακράν. Cod. 896.

Digitized by Google

vs. 935. A. *Σκοπιὰν. ἦγεν τὴν ἀκρόπολιν. σκοπιὰ ὑψηλὸς τόπος, ἐν ᾧ ἵσταταί τις ἰδεῖν μακράν.*

— 943. A. *Ἑλέναν κάσιν Ἰδαῖόν τε βέταν*
Αἰνόπαριν κατάρᾳ διδοῦσ', ἐπεί με
Τᾶς ἐκ πατρὸς ἀπώλεσεν.

— 945. *Διδοῦσ', ἐπεί με.* γρ. διδοῦσα. Cod. 898.

— 959. B. *Πατρῴων ἵκοιτ' ἐς οἴκων.*

— 963. B. *Τυγχάνων* et *ἐτύγχανον.*

— 965. B. *Ἕλκοντί μοι. γρ. Λίροντί μοι.*

— 982. B. *Ἡμῶν.*

— 984. B. *Μὴ πράσσουσιν εὖ.* γρ. *δυστυχοῦσιν.*

— 994. B. *Μήδ' ἔρα τῶ πλησίον.*
Νῦν. γρ. *νῦν.*

— 1002. A. *Κατώρυχες. ἦγεν παλαιοὶ θησαυροὶ κατορωρυγμένοι.*

— 1034. *Χερὶ.* suprascr. *χειρί.* A.

— 1025. *Ἐμπεσών. ὥσπερ τις εἰς πέλαγος ἁλίμενον ἐκπέσῃ τῆς φίλης ψυχῆς.* A.

— 1055. *Θυμῷ ῥέοντι.* suprascr. *πνέοντι.* A.

— 1056. *Ὦ μοι μ. — κέλσως;*
Τεθέμεν. — ποίαν. A.

— 1064. *Ἰὼ* semel. A.

— 1079. B. *Πᾷ στῶ; πῇ βῶ; πᾷ κάμψω;*

— 1107. *Σύγγνωσθ'. συγγνώμης ἄξιον, ὅταν τις πάθῃ κακὰ κρείττονα ἢ φέρειν, ἐλευθερωθῆναι τῆς ταλαίνης ζωῆς.* A.

— 1109. *Οὐ γὰρ ἥσυχος. ὃ γὰρ ἥσυχος λέλακεν, ἦγεν ἤχησεν ἡ ἠχώ, ἡ παῖς τῆς πέτρας τῆς ὀρεινῆς.* A.

Digitized by Google

vs. 1113. A. *Ἠχὼ — Ἑλλήνων —*
Οὗ ὁ κτύπος.
— 1119. *Ὅστις δ' ἦν. γρ. ὅστις ἦν.* B.
— 1139. A. *Ἀθρήσῃ* pro *ἀθροίσῃ.*
— 1141. B. *Αἴροιεν δόρυ. γρ. στόλον.* Illud procul dubio genuinum.
— 1175. A. *Βάλλων τ' ἀράσσων.* Cod. 2820. *Βάλλων ταράσσων. γρ. ἀράσσων.*
— 1185. Schol. *Τὸ πολλαὶ ἱκανὸν ἦν καὶ μόνον τετελεσμένον ποιῆσαι τὸ γένος* pro *τὸν λόγον.* A.
— 1190. *Σαθρὸς. γρ. σαφεῖς.* B.
— 1200. *Τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἕλλησιν γένος. γρ. φῦλον.* Cod. 2816.
— 1201. A. *Τίνος δὲ καί.*
— 1218. A. *Ἀχαιοῖσιν φίλος. Τὸ φίλος λέγεται καὶ ἐπὶ τῶ φιλοῦντος, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἐπὶ τῶ φιλουμένω.*
— 1221. B. *Ἀποξενωμένοις.*
— 1222. B. *Σὺ δ' ὐδὲν. γρ. σὺ δ' ὐδέ.*
— 1225. A. *Σώζω τὸ φυλάσσω καὶ τὸ ῥύομαι.*
— 1226. *Σαφέστεροι. γρ. σαφέστατοι.* A.
— 1263. *Πρὸς ἱστὸν νηὸς.* A.
— 1267. A. Schol. *Θρηξὶ μάντις. ἢ ἀνήρ τις ἦν ἐν Θράκῃ μάντις Διόνυσος καλούμενος.*
— 1274. *Κυνὸς ταλαίνοις.* A.
— 1291. A. *Πλεύσοιμεν.*
— 1294. Duo ultimi versus una serie leguntur. A.

Digitized by Google

EURIPIDIS ORESTES.

CODEX MCXXXV.

vs. 140. *Λευκὸν.* γράφεται *λευκόν.*
— 162. *Ὦ ἄδικοι.* γρ. *ἆ ἄ.*
— 166. *Κινεῖται δέμας.* γρ. *κινεῖ.*
— 179. *Τὸν Ἀγαμεμνόνειον δόμον.* γρ. *γόνον.*
— 183. *Ἠγάγετ᾽.*
— 188. *Τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ εἶπας.* suprascr. *εἶπῃς.*
— 200. *Ἴσοι νέκυες.*
— 238. *Ἐῶσιν* sine *σε.* γρ. *ἐῶσί σ᾽.*
— 239. *Χάριν φέρεις.* γρ. *φέρεις* pro *λέγεις.* Cod. 896.
— 264. *Μέθες μ᾽ ἰοῦσα.* γρ. *μέθες, μί᾽ ἴσα.*
— 285. *Μητρῷον αἷμα.*
— 312. *Καὶ μὴ τὸ ταρβεῖν καὶ φοβεῖν.* γράφ. *κἀκφοβεῖν.*
— 330. *Ἄπο φάτιν.* γρ. *Ἀπόφασιν.*
— 356. *Τῇ.* γρ. *πῇ.*
Τῇ δ᾽. ποτέ.
— 384. *Ἱκέτης, ἀφίλε. μὴ προσφίλε.* γρ. *ἀφύλλῳ, ἤγουν ἀκλάδε.* Cod. 896.
— 417. *Ἀμαθέστερός γ᾽ ὢν τοῦ καλοῦ.* γρ. *ἀμαθέστερος τοῦ καλοῦ,* omisso *γ᾽ ὤν.*

Digitized by Google

vs. 445. *Χθονός.* γρ. *Χερός. δυνάμεως.*
— 526. *Ὅτ' ἐξέβαλε μαστὸν* sine *σέ.* γρ. *Ἐξέτεινε.*
— 544. *Λυπήσειν.* γρ. *λυπῆσαι.*
— 669. *Θωπείαν.* sed interpret. *κολακείᾳ.* (An est jota, quod antiquiores librarii in fine adscribere solebant?)
Λέγω. γρ. *λόγε.*
— 727. *Πρὸ ἄστεος.* γρ. *διὰ ἄστεος.*
— 729. *Ἐπὶ σέ, τὴν σὴν σύγγονον.* γρ. *Ἐπὶ σέ, σύγγονόν τε τὴν σήν.*
— 750. *Τὸ τῶδε κῆδος.* γρ. *τότε κῆδος.*
— 800. *Ὧν* pro *ὡς.*
— 817. *Τεκέων Πυριγενεῖ.*
— 864. *Ἐτύγχανον γάρ.* γρ. *μέν.*
— 881. *Παιδαγωγίᾳ.* γρ. *Χειραγωγίᾳ.*
— 964. *Κρατὶ θεῖσα κάριμον, τῶν Ἀτρειδῶν.*
— 974. Verba *Πολύστονά τε δὴ καὶ* desunt.
— 980. *Καὶ* omissum.
— 989. *Πτανὸν* in *πτερὸν* correxisse videtur.
— 1002. *Ἀελίᾳ.*
— 1003. *Οὐρανῷ προσαρμόσασα.*
— 1004. *Ἐς ἀῶ.*
— 1007. *Θανάτῳ ἐκ θανάτων.*
— 1012. *Καὶ μὴν ὧδε* pro *ὅδε.*
— 1151. *Ἑνὸς γὰρ ὁ σφαλέντος,* sed puncta (. .) supraposita.
— 1152. *Κακῶς σεσωσμένοι.*
— 1162. *Βάρος τι κἀν τῷδ' ἔνεστιν.* γρ. *ἐστίν.* Cod. 896.
— 1176. *Τέρπω φρένας.*

Digitized by Google

vs. 1178. *Ἐκ τρίτων τ' ἐμοί.*
— 1180. *Ἐπεὶ τὸ συνετὸν δ' οἶδα.*
— 1181. *Καὶ σὺ δεῦρο πᾶν ἔχε. γρ. γᾶν.*
— 1182. *Λέγειν. γρ. μέλλειν.*
— 1187. *Ὑπὸ ματρὸς τ.*
— 1189. *Τίνος.* Gl. *χάριν.*
Φάρμακον. Gl. *σωτηρίαν.*
Τ'ρισσοῖς φίλοις. γρ. τοῖς σοῖς φίλοις.
— 1258. *Ἐγὼ μὲν τρίβον,* omisso *ἓν.*
— 1259. Ter scr. *τοὶ* et *ὃς πρὸς ἕσπ.*
— 1267. *Πάντῃ.* suprascr. *πάντα.*
— 1273. *Κεινὸς γὰρ.* suprascr. *κενός.*
— 1278. *Ἔνθεν δ' ἀλλὰ τἀπί σε. γρ. τἀπί σε.*
— 1289. *Ἑνοπλος. γρ. ἐνόπλιος.* (An *ἐν ὅπλοις?*)
— 1293. *Ἐλίσσετε.* Gl. *βλέπετε.*
— 1303. *Φονεύετε, θείνετ', ὄλλυτε, κτείνετε.*
Πέμπετε non habet.
— 1387. *Ὀρνιθόγονον* et *κυκνόπτερον.*
— 1393. *Αὖθ' ἕκαστ' ἂν δόμοις. γρ. ἕκαστ' ἐν δόμοις.*
— 1397. *Κατὰ γαῖαν.*
— 1402. *Πατὴρ ἐκέκλητο — Θ' ὁ δὲ* (i. e. *ἐκέκλη — Θ' ὁ δέ*).
— 1405. *Πιστὸς δὲ φίλοις.* suprascr. *φίλος. θρασὺς δ' εἰς.*
— 1007. *Πρὸς θρόνους ἔσω μολεῖντες.*
— 1422. Sine *ἐς* et *παῖδα τὰν Τυνδαρίδ'.*
— 1428. *Ἑλένας* semel.
— 1430. *Νόμοις.*
— 1465. *Ἀδ' ἂν ἴαχεν.*
— 1474. *Ἠχᾷ.*

Digitized by Google

vs. 1477. *Ὁ μὲν πέτραν — ξίφος πρόκοπον.*
— 1488. *Ὑπὸ σκότον δὲ φεύγομεν.*
— 1507. *Βαρβάροισι προσπεσὼν. γρ. προσπετνῶν.* Cod. 896.
— 1514. *Τἄνδον ἐχ ἔτω φρονῶν. γρ. θρηνῶν* (an θροῶν? addit enim) *ἤγαν λέγων.* Cod. 896.
— 1544. *Ὅπα θέλει.* suprascr. *ὅπα.*
— 1599. *Σίγα νυν — ἐνδίκως πάσχων κακῶς. γρ. πράσσων.* C. 896.
— 1683. *Θεόν.*

Digitized by Google

EURIPIDIS PHOENISSAE.

CODEX MCXXXV.

vs. 16. *Παίδων ἐς οἶκ. γράφεται Τέκνων.*
— 155. *Πόλιν ἐπέβα πέρσων.*
— 157. *Ὃ καὶ δέδοικα*, quod interpretatur *καὶ διὰ ὃ. γρ. ᾧ* sine *καί.*
— 169. *Παρὰ*, ni fallor, scriptum, et *Βάλοιμι.*
— 177. *Φιλαίματος.* suprascr. *φιλαιμάτῳ.*
— 252. *Εἴ τι πείσεθ' —*
Ἑπτάπυργος ἅδε γᾶ.
— 260. *Εἴσεται.*
— 270. *Ὃ καὶ δέδοικα. γρ. ᾧ.*
— 310. *Γηραιᾷ ποδὶ τρομερὰν. γρ. Γηρᾷ* (*γήρᾳ*) et *ποδός.*
— 320. *Παραχορ.* (*περιχορ.*) — *Παλαιὰν λ. χαρμονὰν — Ὦ τέκος, ἐμὸν τέκος.*
— 326. *Κείρομαι.* Gl. *ἀντὶ τοῦ κέκαρμαι.*
— 335. *Ὑπὲρ τέρεμνά τ' — τέκνοις ἀρᾶς.*
— 647. *Ἔχρησεν.*
— 652. *Τέκετο* bis,
— 686. *Βαρβάροισι βοαῖς λιτῶν.*
— 799. *Ἅρματι δὲ καὶ ψαλίων τετραβάμονος.*
— 832. *Ὑπο πύργος. γρ. ὑπόπυργος* et *ἀνέσταν.*

Digitized by Google

vs. 834. *Καταδεύει. γρ. καταρδεύει.*
— 838. *Ἕτερα ἑτέροις ἀμειβομένα.*
— 948. *Σπαρτῶν ἀνῆκεν. γρ. σπαρτόν.*
— 1029. *Πολύφθορος, πολύστονος*, ordine inverso.
— 1034. *Νέος δ' αἰρῶ.*
— 1040, 41 et 45. Abest *δέ.*
— 1385. *Κτανεῖν. γρ. κτείνειν.*
— 1393. *Εἰ δ' ὅμμ' ὑπερσχὸν ἴτυος ἄτερος μάθοι. γρ. Εἰ δ' — θάτερος μάθοι ἴτυος.*
— 1418. *Ἀπαλλαγεὶς. γρ. ἐξαλλαγείς.*
— 1505. *Ἢ τέκνα μεσοπόλων. γρ. τίνα μεσ.* Cod. 896.
— 1516. *Ἐλελίζει — ὄρνις*
Ἢ δρυὸς — μονομάτερος. Quaedam desiderantur.
— 1563. *Αἰρομένα. γρ. ὁρωμένα.*
— 1568. *Φόνιος, Ἂν ἔλ.*
— 1599. *Εἰς ἄδυτα χάσμ. γρ. ἄβυσσα.*
— 1739. *Ἄλις ἔχουσα — ἐμῶν.*
— 1746. *Ὅδε. γρ. τάδε.* et
Ὃς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον.

Digitized by Google

EURIPIDIS MEDEA.

CODEX MMDCCCXVI.

CUM VERSIONE LATINA ET ANIMADVERSIONIBUS QUIBUSDAM NESCIO CUIUS.

vs. 94. Δόλυ, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκῆψαί τινα. γράφεται Δόλον.

— 138. Ἐπεὶ μὰ φίλα κέκραται. γρ. Ἐπεί μοι et sic legendum censet T. (Thom. Mag.?) Κέκραται pro κέκρανται i. e. τετέλεσται.

— 106. Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς. Leg. propter carmen δῆλον δ' ἀρχῆς sine ἐξ.

— 140. Δῶμα. γρ. λέκτρα.

Ὁ μὲν pro οὗτος, ut apud Homerum. et melius hic ita legitur quam in Ald.? ὃς μέν.

— 151. Κοίτας ἔρος. γρ. ἔρως.

— 186. Μόχθυ. Duplex sensus: vel laboris tui causa, ἕνεκα, vel ut non suppleatur ἕνεκα, laboris mei causa.

— 213. Ἀπέραντον Suidas admonet ἀπέρατον dicendum esse a περάω.

— 268. Μήδεια. πενθεῖν δ' ἔ σε θ. τύχας. δὲ pro γάρ.

— 280. Ἐρήσομαι. γρ. εἰρήσομαι. Utrumque reperitur.

Digitized by Google

vs. 282. *Περιαμπίσχειν λόγους. Παραμπέχειν.* Sic in quodam codice et melius, alioquin carmen non constat.

— 329. *Πλὴν γὰρ — πολύ.* In quibusdam codd. *πόλις* scribitur.

— 475. *Ἐκ τῶν δὲ πρ— λέγειν;* Sic in Aldino, in alio tamen legitur sine interrogatione, et sic legendum et postea (vs. 509.).

— 509. *Τοὶ γάρ με πολλαῖς μακαρίαν Ἑλληνίδων.* in Ald. in alio vero sic
πολλοῖς μακαρίαν ἀν' Ἑλλάδα.

— 584. *Ὡς καὶ σὺ μὴ — γένῃ. Ποίησον* sup. *ὡς.* Ὡς aliquando vacat, ut annotat etiam Budaeus. Vide, num sit legendum *ὦ* (sic) an *ὅ*?

— 586. *Χρῆν — πείσαντί με.* Scribe *πείσαντα.*

— 610. *Ἀλλ' εἴ τι β. π. ἢ σαυτῇ φυγῇ.* Melius in quodam Cod. legitur *φυγῆς.*

— 642. *Προσβάλλοιμ' ὦ δεινὰ Κύπρις.* In alio cod. legitur *προσβάλλοι δεινὰ Κύπρις.* (Supra igitur fuit f. *προσβάλοι.*)

— 644. *δ' ὀξύφρων κρίνει λ.* In alio cod. *κρίνοι.*

— 664. *Καλλίον ἀδεὶς — φίλος.* In quibusdam Codd. *φίλοις*, sed male.

— 668. *Τί δ' ὀμφαλὸν — ἱκάνεις.* Legitur et melius *ἑστάλης*, nam penultima et brevis et melius sic.

— 723. *Οὕτω δ' ἔχοιμι — χθόνα. γρ. ἔχοι μοι.* Sic enim mihi res se habent.

— 736. *Ἄγουσιν ἃ μεθῇς ἄν — ἐμέ.* Legendum *μεθεῖ' ἄν.*

— 738. *Φίλος γένοι' ἂν κἀπὶ κηρυκεύμασιν. γρ. κἀπικηρυκεύμασιν* una dictione.

Digitized by Google

PLATONIS DIALOGI

ET

EPISTOLAE.

VARIETAS LECTIONIS

CODICIS MDCCCVII.

Digitized by Google

Digitized by Google

PLATO
DE REPUBLICA.
EDITIO BIPONT.

L. I.

T. VI. p. 184. (p. 345. c.) *Ἀλλὰ ποιμαίνειν.* In contextu *πιαίνειν*, ad marginem vulgatum.

p. 197. (p. 351. c.) *Εὖ γέ τοι ποιῶν. γρ. σύ.*

L. II.

— 227. (367. d.) *Ὡς ἐγὼ τῶν μὲν ἄλλων ἀποσχοίμην ἄν. γρ. ἀποδεχοίμην.*

L. IV.

— 349. (430. e.) *Κρείττω δὲ αὐτῆ φαίνονται. γρ. λέγονται.*

— 355. (433. e.) *Εἰ οὕτω δόξει. γρ. σαυτῷ.*

— 375. (443. b.) *Τελευταῖον ἄρα. γρ. τέλεον.*

L. V.

T. VII. p. 19. (457. b.) *Ἀτελῆ τῆ γελοίᾳ. γρ. ἅτε δὴ.*

p. 42. (468. b.) *Τί δέ; δεξιωθῆναι. γρ. τί δὲ ἐξιασθῆναι.*

— 55. (474. e.) *Μελαγχλώρους. γρ. μελιχλώρους.* Ex hoc loco apparet, Codicem, quem nos Parisiis consuluimus, ab illo, cujus lectiones variae e Cod. Regio sumtae in calce edit. Bipont. leguntur, differre; in hoc enim verba inde a *μελαγχλώρους* ad

Digitized by Google

ἢ ἐραστῇ usque desunt. In nostro, quae conjecerat ingenio Henr. Stephanus, scripta leguntur manu.

L. VI.

p. 74. (486. c.) Ἀνόητα δὲ πονῶν. γρ. ἀνόνητα.
— 77. (488. a.) Οὕτω γὰρ χαλεπὸν πάθος, omisso τό. γρ. τὸ πλῆθος — τοιοῦτον πεπονθὸς — — ναύκληρον. in contextu ναύκληρον.
— 99. (498. e.) Ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοιαῦτ'. γρ. τοιαυτὶ ῥήματα.
— 100. (499. a.) Ἐκ παντὸς προσώπ. γράφ. τρόπ.
— 110. (504. c.) Μέτρον τῶν τοιούτων ἀπολείπων κ. ὁ. τῷ ὄντος ἀ. π. μ. γίγνεται. γρ. ἀπολεῖπον κ. ὁ. τοιοῦτος ἀ. πάνυ μέτριον γίγνεται.
— 138. Τοιοῦτοι. (sc.) φιλόσοφοι.
— 153. (527. b.) Ὡς τῷ ἀεὶ ὄντος. omisso τῆς.

L. VII.

— 153. (527. b.) Εὖ διομολογητέον. γρ. εὐομολόγητον.
— 178. (539. c.) Μᾶλλον μιμήσεται. γρ. μεμνήσεται. Postea tuetur vulgatum τιμιώτερον.

L. VIII.

— 249. (576. c.) Δημοτικὸς δὲ, κατὰ τὴν δημοκρ. Postea ἆρα ἡ τυραννευμένη. Ad marginem ἀρετῇ.

L. X.

— 309. (607. d.) Ἢ τινι ἄλλῳ μέτρῳ. γρ. τρόπῳ.
— 319. (612. d.) Πάλιν ἀπαιτῶ sine ἐγώ.
— 321. (613. e.) Ἀληθῆ λέγων, εἶτα. γρ. λέγοντα.
— 337. (621. b.) Ἰδεῖν ἔωθεν. γρ. ἄνωθεν.

Digitized by Google

PLATO DE LEGIBUS.

L. I.

T. VIII. p. 4. (624. a.) *Ὅθεν ὅδε ἐστίν.*

p. 5. (624. e.) *Ἀκούεις γὰρ. γρ. ἀκούετε.*

— — (625. a.) *Περὶ πολιτείας ταυτῶν* sine *τε.*

— 8. (626. c.) *Πότερ' ἂν δὴ πόλεσι.*

— — (— d.) *Ἢ πῶς ἔτι λέγομεν.* correct. ex priori *λέγωμεν.*

— 9. (627. a.) *Κρείττω τε ἑαυτῆς εἶναι λ. τινά.*

— 14. (629. c.) *Ἔγωγε καὶ* suprascr. *τε* et *πρὸς ταῦτ' οἶμαι.*

— — (— d.) *Οὕτως ὑπερεπῄνεσας* omisso *τὰς μὲν* verisimil. ob similitudinem vocis praecedentis. Deinde *τολμήσωσι* pro *τολμήσασι* et ordine mutato *πόλεμον γιγνόμενον.*

— 16. (630. b.) Post *λέγει ταῦτα* est signum personae positum.

— — (— c.) *Ἦν τις δικαιοσύνην ἂν τελέαν,* et paulo post *τετάρτη μέντοι ὅμως.*

— — (— e.) *Ζητεῖν* pro *ἐζήτει.*

— 17. (631. a.) *Ὅτι δὲ πάντ' εἰς μόριον ἀρετῆς.*

— — (— b.) *Πάντα* pro *ἅπαντα γὰρ τὰ ἀγαθὰ πορίζουσι. διπλᾶ τ' ἀγαθά ἐστιν.*

— 18. (— c.) *Εἰς δρόμον,* omisso *τε,* et *Ἔστιν ἀγαθῶν ἡ φρόνησις* pro *ἀγαθόν.*

— — (— d.) *Οὕτως. μετὰ δὲ ταῦτα.*

— 19. (— e.) *Ξυμπάντων δὲ ἑρώτων.*

— 20. (632. c.) *Ἅπασι τούτοις φύλακας ἐπιστήσεται,* nisi oculi me fefellerunt.

— 21. (633. a.) *Εἶτα ἆττ' αὐτὰ καλεῖν χ. τ.* sine *ἄν.*

Digitized by Google

et δηλοῦντα μόνον ἃ λέγει pro ὃ λ. et τρίτον τοίνυν ἔγωγ' εἴποιμ' ἄν.

p. 23. (634. a.) Πρὸς τὰ δεξιὰ, omisso δέ.

— 24. (— c.) Τίς ἡμῶν περὶ τὰς ἑκάστων pro ἡμᾶς. et οἵοι νόμους ψέξῃ τι. γρ. ἐζήτει.

— — (— —) Κατὰ Κρήτην νόμοις ἔχοιμι. γρ. μόνοις. f. νομίμοις.

— 28. (636. b.) Καὶ δὴ καὶ παλαιῶν νόμων. suprascr. παλαιὸν νόμον. γρ. νόμιμον.

— 51. (647. e.) Ὥστε ὁπόσῳ πλέον ἂν ἕλῃ τις. γρ. ἐθέλῃ. Si illud recte, πίνειν est ejiciendum.

— 56. (650. b.) Τοῦτο μὲν ἄρα. γρ. ἆρα.

L. II.

Ἀντία πάντα. γρ. πάντη.

L. III.

— 107. (677. c.) Ἆρα ἦν. γρ. ἄρδην ἐν τῷ τ. χρόνῳ.

— — (— —) Ὅτιοῦν τοῦτο. γρ. ὅτι ἂν χωρὶς τοῦτο.

— 110. (678. e.) Ὅσαι περ σιδήρου λέγονται. γρ. δέονται.

— 128. (687. c.) Τὴν βούλησιν δὲ μηδὲν μᾶλλον. γρ. πολύ.

— 132. (689. c.) Ὡς τοῖς ταῦτα μανθάνουσι. γρ. τοῖς ταῦτ' ἀμαθαίνουσι.

— 136. (691. c.) Τὰ μὲν εἰς νόσους θεῖ. γρ. πίπτει. Unde intelligitur, hanc vere, quod Bipontini in dubium vocabant, esse lectionem variam.

— 137. (692. b.) Καὶ δεῖ δὴ τὴν μὲν ὕσαν. Ad marginem ἴσως· μένουσαν.

— 157. (701. e.) Ἐπὶ δὲ τὸ ἄκρον ἀγαθὸν τῶν. γρ. ἀγαγόντων.

Digitized by Google

L. IV.

p. 164. (705. e.) "Οτῳ ἂν συνεχῶς τῷ τῶν ἀεὶ καλῶν τι ξυνέπηται μάνῳ. γρ. "Οτῳ ἂν συνεχῶς ἀεὶ καλῶν τι ξυνέσπηται μόνον, omisso τάτων.

— 169. (708. c.) Ῥᾴω κατοικίζεσθαι τῇδε, omisso τε καὶ νομοθετεῖσθαι. Ad marginem ἐν ἄλλ. εὑρ. τε νομοθετεῖσθαι.

— 170. (— d.) Ἀλλ' ὄντως ἐστὶ νομοθεσία. γρ. οὕτως. γρ. ὅμως.

— 180. (713. e.) Εἰρήνην τε καὶ αἰδῶ καὶ εὐνομίαν. γρ. ἐλευθερίαν.

— 187. (717. a.) Ἢ τοῖς βέλεσιν ἔφεσις. γρ. ἄφεσις.

— 190. (718. d.) Ψυχῆς μᾶλλον δ' ἡμερώτερον. γρ. λαβόμενα.

L. V.

Κοινὴν τε π. κοινῇ. γρ. καινήν τε.

L. VI.

— 256. (754. e.) Ἐὰν δ' ὁ φεύγων ὀφλῇ. γρ. ὄφλῃ.

— 266. (759. c.) Εἰς τὰ θεῖα ἁμαρτανομένων. γρ. Εἰς τὰ θεῖα πάντα ἁμαρτ.

— 270. (761. c.) Εἴτι πᾳ δάσος. γρ. ἄλσος.

— — (— d.) Δεχομένες εὐμενῶς pro εὐμαρῶς.

— 283. (767. e.) Τί χρὴ πρὸς τάτων πάσχειν εἰ περὶ δὲ τῶν δημοσίων ἐγκλημάτων. γρ. κοινῶν.

— 290. (771. b.) Ὀρθότατα φῦν. γρ. φῦναι.

— 292. (772. b.) Χορὸς μὲν ἓν μέτριος. γρ. χρόνος.

— 305. (778. e.) Τὰ μὲν σκάψοντας. Ad marginem τὰ δὲ ταφρεύσοντας. Procul dubio sunt verba in serie omissa.

Digitized by Google

L. VII.

p. 320. (788. a.) *Τοῦτο δὲ κακὸν ταῖς πόλεσιν.* N *ἐφελκυστ.* amat noster ubique suffigere vel consonante sequente, nec sensu finito.

L. VIII.

— 417. (838. b.) *Οὐκοῦν σμικρὸν ῥῆμα κατασβέννυσι. γρ. κατασβεννύει.* +ı+ ∞ı (i. e. *ψιλῶς.*)

— — (— —) *Οὔτε ὕδωρ οὔτε πνεύματα. γρ. οὔτε ὑγρὸν οὔτε πνεύματα.*

— 442. (850. c.) *Μεινάτω ὅπη. γρ. μείνας ἴτω ὅπη.* Ita jam Stephanus legi jubebat, *ὅπη* praeterea mutato in *ὅποι.*

L. IX.

T. IX. p. 10. (857. a.) *Καὶ μία δίκη τιμωρίαις ξύμπασιν.*

p. 11. (— c.) *Ὥςγε ἐν τῷ νῦν παραπεπτωκότι. γρ. παρόντι,* quod ex interpretatione natum.

— 19. (861. d.) *Οὐ γὰρ ἂν ἐμὸν. γρ. οὐδ' ὅσιον. γρ. νόμιμον.*

— 21. (862. b.) *Καὶ τὸ μὲν ἀβλαβές. γρ. βλαβέν.*

L. X.

— 91. (897. b.) *Προςλαβοῦσα ἀεὶ θεὸν ὀρθῶς θεοῖς ὀρθὰ καὶ εὐδαίμ. Ἐν ἄλλ.* ad marg. *θεὸς οὖσα, ὀρθὰ* etc.

— 93. (— e.) *Μεμνήμεθα τοίνυν γε τοσοῦτον. Ἐν ἄλλ. γρ. Μεμνήμεθα τοίνυν τόγε τοσοῦτον τῶν τότε, ὅτι,* omisso *ἔτι.*

— 108. (905. b.) *Εἴτε καὶ τούτων εἰς ἁγιώτερον. γρ. ἀγριώτερον.* (Ficinum non nostrum codicem du-

Digitized by Google

cem habuisse, patet ex versione, quam dedit: ad remotiorem aliquem inaccessibilemque locum translatus. Unde H. Stephanus conjicit, eum ἀπώτερον legisse.)

p. 111. (906. c.) *Πλεονεκτῆσι φησὶν. γρ. σφίσιν.*

L. XI.

— 121. (913. b.) *Ἀναποτινύσαιμι τῶν ἁμωσγέπως.* suprascr. *τοῖς.*

— — *Τὴν γῆ παραχαταθήκην. γρ. τήν γε.* (Quam lectionem H. Stephanus recte eam habet, quae ad genuinam deducere possit detegendam, et corrigit *τὴν ἐν γῇ παραχαταθ.*)

— 129. (917. a.) *Οὓς αἰδεῖσθαι πᾶσιν πάντας πρ. — πολιτικαῖς δὴ μάλιστα ἀρχαῖς.*

Ὅθεν ἂν παρ' ὧν. γρ. ὁ νῦν — ἐλήλυθεν.

— 148. (926. a.) *Ἃ μὴ γιγνώσκων, πράττει. γρ. προστάττει.*

— 150. (926. e.) *Προστάττομεν ἐν μελέτῃ. γρ. ἐμμελῇ.*

— 164. (933. e.) *Ὅσ' ἄν τις ἄν ἕτερον ἄλλον. γρ. Ὅσα τις ἂν ἕτερος ἄλλον.* Deinde *ζημιώσας. γρ. ζημιώσθω.*

L. XII.

— 191. (948. c.) *Νῦν δὲ δὴ ὅτε μέρος τι φαμέν. γρ. Νῦν δέ ὅτε δὴ μέρος μέν τι φαμέν.*

Δικαίων καὶ ἀγαθῶν. γρ. καλῶν.

— 222. (963. d.) *Οὐδὲν χαλεπὸν ὅγε λέγω. γρ. ἐρῶ.*

— 223. (964. b.) Post *σωφροσύνη* interpungitur. Deinde *φρόνησις δὲ δικαιοσύνη. γρ. Δικαιοσύνη· φρόνησις.*

— 226. (965. d.) *Καὶ ἐν φρονήσει ἓν ὅ. γρ. ἓν ὄν.*

Digitized by Google

p. 227. (965. e.) *Οὕτως ἓν, δυνατοὶ. γρ. οὕτω' ὡς ἓν, δυνατοί.* Cum voce *ἐχὼν* mutat persona.

— 230. (967. c.) *Ταῦτ' ἦν τὰ τότε ἐξειργασμένα. γρ. ἐξειργασάμενα.* Deinde *Ἀλλὰ ταῦτα ἀνόητ', γρ. ἀλλά τε ἀνόητα.*

— 232. (968. e.) *Ἀπόῤῥητα μὲν λεχθέντα. γρ. ἐλειχθέντα.* an *ἐλεχθέντα? δειχθέντα?*

PLATONIS TIMAEUS.

— 281. (p. 17.) *Ἓν μόνον ἐπιτήδευμα καὶ ἀφ' ἑκάστου τῇ τέχνῃ. γρ. ἑκάστῃ τέχνῃ.*

— 287. (20. d.) *Δοκεῖ μὴν* pro *μέν.*

— — (— —) *Ταῦτα δὴ ὁρᾷν.* suprascr. *χρὴ.* Ad marginem *Εἴτε μὴ ταῦτα χρὴ ὁρᾷν.*

— 297. (25. d.) *Ηλῶ κάρτα βαθέος. γρ. καταβραχέος.*

— 299. (26. e.) *Καὶ τίν' ἄν, ὦ Κρ. μ. ἀ. τ. μεταλάβοιμεν; ὡς τῇ* omisso *ἄν.*

— — (— d.) *Ἀπασόμεθα* correctum. Recte. Ita quoque Ficinus, qui vertit: *Neque abs re fuerit*, si cives tuos revera priscos illos exstitisse dixerimus — legisse videtur. H. Stephanus ergo ingeniose divinavit, nisi, quod suum venditat, ex Cod. aliquo suffuratus est.

— 303. (28. e.) *Πότερον πρὸς τὸ — ἢ πρὸς τὸ γεγονός. γρ. μὴ γεγονὸς αὐτό.*

— 314. (36. b.) Forte *κατέκαμψεν εἰς ἓν κύκλῳ*(?). *γρ. εἰς κύκλον.* Me recte legisse, haud affirmaverim, literae enim confusae erant.

Digitized by Google

p. 325. (41. a.) *Ἀ δὲ ἐμοῦ. γρ. τάδε.* et *Μὴ θέλοντος* pro *γε.*

— 337. (46. e.) *Ποιητέον δὴ κατὰ* sine *καί.*
Λεκτέα. suprascr. *λεκτέον.*

— 336. (46. b.) *Ξυμπαγεῖ. γρ. ξύμπαν ὅμμα.*
Φαντάζεται κατὰ τὰ ἀριστερά.

— 338. (47. c.) *Λόγος τε γὰρ ἐπ' αὐτὰ ταῦτα. γρ. εἰς δύο.*

— 345. (50. c.) *Τῶν ὄντων ἀεὶ ὄντα μιμήματα. γρ. Ἄλλων ἀεὶ μιμήματα.* Deinde *Τυπωθέντα ἀπ' αὐτῶν* pro *ὑπ'.*

— 349. (52. c.) *Τῷ δὲ ὄντως ὄντι βοηθὸς ὁ δ' ἀκριβείας. γρ. ὁ δὲ ἀκριβ.*

— 366. (60. a.) *Πίττα καὶ τήκει. γρ. κίκι.*

— — (— b.) *Ἔσχεν· τὸ δὲ — κάειν.*

— — (— —) *Τὸ ξυμμιγὲν ὕδωρ* pro *ξυμπαγέν.*

— — (— c.) *Κενὸν δ' ὑπῆρχεν αὐτὸν ὀδέν. ὑπερεῖχεν? αὐτὸν. ὀδέν* (an est *περιεῖχεν?* ι enim insertum esse videtur, ut sit *κενὸν δὲ περιεῖχεν ὀδέν.*)

— — (— —) *Ὁ δὲ ἅτε ὢν βαρύς?*

— 367. (60. c.) *Τὸ δὲ ὑπὸ πυρὸς τάχους* pro *πάχους.*

— 384. (68. d.) *Καὶ πάλιν ἐξ ἑνός. γρ. βίᾳ* pro *καί.* Post ordine mutato *ταῦτα δὴ πάντα.*

— 385. (69. b.) *Αὐτὰ τὰ ἀτάκτως. γρ. τωῦτα.*

— 388. (70. b.) *Πᾶν ὅσον αἰσθητικὸν ἐν τῷ σώματι — — — ἐῷ. γρ. ἡγεμονίν ἔφ.* (an est *ἡγεμονήν?*)

— 395. (73. d.) *Παντάχῃ. γρ.* an *πένταχα?*

— 398. (75. a.) *Τά τε περὶ τὰ τῶν βραχιόνων — ἡμῶν ἄναρθρα. γρ. τά τε ἄρθρα.*

Digitized by Google

p. 404. (77. e.) *Πλέξαντες, διεῖσαν. γρ. διέστασαν.*
— 417. (83. d.) *Φλέγματος δὲ αὖ νέᾳ ξυνισταμένης ὀρὸς. γρ. δ' ἄνευ νέᾳ ξ.*
— — (— —) *Ξυναπασῶν δὲ τῶν ὄγκων.* Noster habet *τὸν ὄγκον.*
— — (— —) *Σῶμα* (suprascr. *τα*) *τὸ καθ' ἡμέραν.*
— — (— e.) *Αἷμα* pro *ἅμμα.* Deinde *Τροφή.*
— 418. (84. c.) *Πάλιν τε αὐτὸ ἐ. ἐ. ἐναντίως ἴῃ ψυχ. γρ. ὡσθῇ ψηχόμενον.* (*ψυχόμενον.*)
— 427. (88. a.) *Διάπυρον αὐτὸ ποιῶσα λύει. γρ. ναλεύει.*
— — (— b.) *Γίγνησθον,* ut Cod. Tuber. quocum noster in multis consentit.

PLATONIS MINOS.

T. VI. 124. (313. a.) *Τῶν νόμων; Σω. Τί δ' ἐστιν.*

PLATONIS EPISTOLAE.

Epistola I.

T. XI. 61. (309. a.) *Πᾶσι τῶν μάλιστα. γρ. πάντων μάλ.* et *Καὶ μὴν περὶ τούτου ὃ τοῦδ' ἐστι μειώτερόν τ' ἔστιν καὶ θειότερον.* (Conjunctim scripta, ut fit hoc in codice, disjungenda sunt.) Legitur ad marg. vulgatum.

Ep. II.

— 74. (315. a.) *Ἀλλὰ εἴτι ἀγαθὸν καὶ ἔπειτα βελτίω. γρ. ἐπὶ τὰ β.*

Ep. III.

— — (— b.) *Κλήσει, ἔτι θεῷ.* Vulgatum in margine.

Digitized by Google

— — (— e.) *Ἀδικεῖς δ' ᾗδέν ἐμέ. γρ. ἀδικεῖς δ' ἤν ἐμέ.*

— 76. (316. a.) *Ὅπῃ πλέον. γρ. ὅτε τι πλέον.* et *διασκευωρίαν. γρ. διασκευωρεῖν.*

— 84. (319. e.) *Μεταστήσι. γρ. μετάστηθι.* (Illud more Laconum, qui τὸ θ̄ cum σ̄ mutant. cf. Hesych. in voce *καβάσι. κατάβηθι. Λάκωνες.*)

Ep. VI.

— 91. (323. c.) *Ἤν ὅταν. γρ. ἢν ἄν μ. φιλ.*

— 92. (— d.) *Σπεδῇ τε μάλα μὴ ἀμέσως. γρ. ἅμα.*

Ep. VII.

— 94. (325. a.) *Καὶ εἴτιν ἄλλα. γρ. ἔτι ἄλλα.*

— 96. (— e.) *Περὶ τὰ αὐτὰ. γρ. περί τε αὐτὰ τ.*

— 105. (330. a.) *Ὡς δὴ μανθάνων. γρ. ἴσως.*

— 107. (331. a.) *Τὸν δ' ἐχ ὑπομένοντα.* Omissum *ὐχ.*

— — (— b.) *Βιασόμενος δὲ, ὐδ' ἂν υἱὸν ὁμοδέλῳ. γρ. ἢ μὲ δέλῳ.*

— — (— d.) *Πατρὶ διὰ πολιτείας. γρ. πατρίδι.*

— 115. (335. a.) *Δικαστάς τε ἴσχειν. γρ. δίκας τε.*

— 117. (336. a.) *Ἀπήλλαξεν ἐλευθέρας δ' ἐν σχήματι. γρ. ἀπήλλαξεν φαιδρύνας* (sine *καὶ*) *ἐλευθερίῳ ἐν σχ.*

— 120. (337. a.) *Μηδὲν μᾶλλον προσῆκον αὐτοῖς. γρ. πρὸς ἡδονήν.* — *Ἀναγκάζωσι.* suprascr. *σ.*

— 122. (338. a.) *Ὅπῃ δή ποτ' ἐδυνάμην. γρ. ὅποι ποτὲ ἠδυνάμην.*

— 124. (338. e.) *Ὅθεν ἅμα μὲν εἰς ἐπιθυμίαν ἤγειτο διακῦσαι. γρ. ἦει τῦ διακῦσαι.*

— 130. (342. a.) *Ἀληθές ἐστιν πέμπτον δ' αὐτὸ τι-*

Digitized by Google

θέναι διὰ δὴ γνωστόν. Legitur vulgatum ei Ἀληθῶς ἐστιν ὄν· ἓν μέν ὄνομα.

Ep. VIII.

p. 153. (352. c.) Πᾶσα μάχη. γρ. ἅπασα μηχανή.

— 158. (354. c.) Φεύγειν φυγῇ ἁπλήστως πλὴν τῶν εὐδαιμ. γρ. πεινώντων.

Ep. IX.

— 167. (358. d.) Ἐπέστειλα μὲν σοὶς. (sic. σ videtur esse correctum et perperam additum.) Hic igitur, quod Stephanus suspicabatur, legitur, nisi aliena pro suis venditavit.

— 165. (359. a.) Εὖ ποτε πόλιν. γρ. πολιτείαν.

Ep. XII.

— 169. (359. d.) Οὗτοι δ' ἁπάντων ἐπὶ Λαομ. γρ. αὗται δ' ἦσαν τῶν ἐπὶ Λαομ.

PLATONIS AXIOCHUS.

— 185. (366. a.) Ἐν ὑγιεῖ καθειργμένον χωρίῳ. pro φρουρίῳ. Deinde Σχῆνος τυτὶ πρὸς κακῶ. et ᾧ ἐν ἥδοντα ἀμυχεδία. γρ. ᾧ τὰ μὲν ἥδοντα μυχιαία.

— 186. (366. c.) Ἀ δὲ χειρ τὰν χεῖρα· εἰ δίδως τι, καὶ λάβοις τι, (omisso νίζει, quod, ut solemne in proverbiis laudandis, recte abesse potest.)

— 188. Βεβέσθαι videtur esse. An βεβλέσθαι? γρ. γενέσθαι.

PLATONIS DEFINITIONES.

— 292. (413. a.) Εὔναια. γρ. εὐγένεια.

— 295. (414. c.) Ὑπάληψις μεταπιστὸς. γρ. μετὰ πίστεως.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

TRAGICOS GRAECOS,

PLATONEM, SCHOLIA IN PINDARI CARMINA, DIONYSIUM HALICARN.

ET

HESYCHII LEXICON.

Digitized by Google

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

AESCHYLI TRAGOEDIAS.

Digitized by Google

Καὶ τὸ μὲν παλῶς ἔχον
Ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βουλευτέον.
Ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιώνιων,
Ἤτοι κάοντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
Πειρασόμεσθα πήματος τρέψαι νόσον.

AESCHYLI AGAMEMN. v. 855. sqq.

Digitized by Google

IN AESCHYLI PROMETHEUM VINCTUM.

SCHOLIA EX STANLEII.

VERBA TEXTUS EX SCHUETZII, QUAE PRODIIT HALAE MDCCC. EDITIONE CITANTUR.

---

vs. 41. Schol. β. Οἷον. Addendum τε, ut recte v. 84. Iterum male omissum v. 107.

— 68. β. Στένεις. τὸ λυπεῖσθαι. An τῷ λυπεῖσθαι?

— 134. β. Ἐκ δ' ἔπληξέ μι τὴν θερμερῶπιν αἰδῶ. — ἣν οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ βλέπειν. Videtur ἐν deesse, ut supra: ἣν οὐκ ἔγεστιν ἐν ἀνδρὶ βλέπειν.

— 356. Schol. α. Χαλᾷ κακῶν. συνήθης αὐτῷ ἡ χαλᾷ φωνή. Ni fallor, χαλᾷν scribendum.

— 281. Ὀκρυοέσσῃ χθονὶ τῇ χαλεπῇ καὶ σκληρᾷ καὶ πετρώδει, λέγω δὲ τῷ Καυκάσῳ. Aptius videtur λέγει.

— 346. β. Ὡς πλείστοισι — in fine: εὕρηται γὰρ καὶ τὸ τυχεῖν πρὸς αἰτιατικὴν ἅπαξ. Ego malim οὐχ ἅπαξ, ut Plat. in Legg. L. IV. p. 175. οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις, quod et de hac constructione dici potest.

— 400. Schol. Ῥέος. ῥεῦμα. παρὰ τὸ ῥέω ῥέος.

Digitized by Google

ὡς κλέπτω κλέπος. Ni fallor, *κλέπω*, unde *clepere* XII. tabul., emendandum.

vs. 379. *β. Μαλθάσσῃ. καταπραΰνοι.* Scr. *καταπραΰνῃ*, ut 379. *α.*

— 525. *β. Μηδάμ'. εἰς φόβον — ἔμοιγε μὴ δὲ καυσαίμην.* Scr. *μηδέ.* Etiam v. 533. *μὴ δὲ* perperam.

— 534. *β. Τόδε. τὸ τιμῶ τὸς θεός.* An *τὸ τιμᾷν*?

— 601. *β. Νήστισιν αἰκίαις. ἐστερημέναις τροφῆς καὶ στάσεως.* Haec interpretatio ad utramque derivationem et a *νὴ* et *ἔδω* et a *νὴ* et *ἵστημι* factam respicit. cf. Schol. 601. *α.*

— 616. *Ἅρμοῖ. ἀπείρηκα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἁρμάτων.* At supra *πέπαυμαι* addendum.

— 845. *β. Κάνωβος — καὶ Μενέλαος νεῶν αὐτῷ —.* scr. *νεών.*

— 880. *β. Καρδία δὲ φόβῳ — ἀναθυμάσεως — συνθολεῖ.* Scrib. *ἀναθυμιάσεως* et *συνθολοῖ.*

— 968. *β. Φῦναι. λέξαι.* Vel interpretatus est vera nunciare, nuncium fidum et certum ferre, vel *δόξαι* legendum videtur.

— 1106. *Λέγων ἔοικα. — ὐδὲν γὰρ μαλθάσσῃ καὶ πραΰνῃ καὶ τέγγῃ καὶ ἐνδίδως τῆς ἐνστάσεως.* cf. Sophocl. Aj. Schol. 1152. *Ἔσται μεγάλης ἔριδος. ἐπειδὴ, φησὶ, τοιαύτη ἔνστασις ἔστι τῷ Τεύκρῳ πρὸς τὸν Μενέλαον.*

IN AESCHYLI SEPT. ADV. THEB.

vs. 72. *Ἐκθαμνίσητε. ἐκσπάζητε* pro *ἐκσπάσητε.* Illa est dubiae fidei forma.

Digitized by Google

v. 88. β. *Βοᾷ. ἐστίν.* Videtur Substant. legisse Scholiastes.

— 120. *Πάντως. ἀληθές.* Forte *ἀληθῶς.*

— 188. α. *Ὑμᾶς ἐρωτῶ θρέμματ'.* — Sub finem *παέβαλε τὰς παρθένους.* An *ἐπέβαλε*? *παρέβαλε*? v. 192. *παρενέβαλε τὰς παρθένους.*

— 414. *Προστατεῖν. προστάτην.* Legit ergo *προστατεῖν.*

— 514. α. *Ἑρμῆς δ' εὐλόγως.* — *τυχηρνῶς* vitiose impr. pro *τυχηρῶς.*

— — β. *Συμμερίτην.* Scr. *συμμεριστήν.*

— 539. β. *Ἀνδρόπαις. πρὸς ἄνδρας παραγγείλας ἄρτι ἤτοι πλησίον.*

Παρεγγίσας flagitat contextus.

— 558. β. *Ἠτ'. ὄντως καί.* Scr. *ὄντως, ναί,* commate interposito.

— 627. *Ἐχθρόξενον. δημιτινόν.* Scr. *δημοτικόν.*

— 572. β. *Ἀνοσίων ἀνδρῶν. ἀσεβῶν, ἅτε μὴ δ' αὐτῶν.* Scr. conjunctim *μηδ'.*

— 593. β. *Πιανῶ. δοξάσω. κοσμήσω.* Interpretatio vere *παχεῖα* et pingui Minerva depromta.

— 923. *Αὐτόστονος. αὐτοπήμων. — δαίφρων δὲ, ὡς ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων.* Quae potius est interpretatio *τῷ ὑ φιλαγαθής,* quod cf. Vel est legendum *ὡδὲ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων.*

— 929. β. *Ὡς ἐρξάτην* — Sub finem *καὶ ἀπολελωχώς.* An *ἀπολωλώς*?

— 957. β. *Πλῆτος* — *δι' ἣν ἔτως ἀθλίως ἀπώλοντο ὑπὸ τῷ ᾅδῃ.* Post *ἀπώλοντο* comma ponatur.

— 1003. β. *Κακὰ δώμασι. τὰ ἀπελθόντα τοῖς*

Digitized by Google

δώμασι. Hic et v. 1004. errore typothet. pro ἐπελθόντα.

vs. 1012. β. Πάρευνον. ὃν τὸ εὐνοίᾳ, ἢ παρὰ τὴν εὔνοιαν αὐτοῦ, ἤγουν ἐκτὸς — γενόμενον. Mirae argutiae!

IN PERSAS.

vs. 312. Schol. Ἀδεύης καὶ Φερεσσέβης. — ἤχει χαρακτῆρα. Scrib. ἔχει, ut recte v. 308.

— 318. Σαλαμῖνα scrib.

— 462. Τέλος δ' ἐφορμηθέντες. — ἕδραν γὰρ εἶχειν. Scrib. εἶχε.

IN AESCHYLI SUPPLICES.

vs. 106. Δι' ἀμὸν γάμον τοι θάλπος. Neque Schützii V. Cl. de nostro optime meriti θάλπος pro τὸ θάλος aut θάλλος mihi satisfacit, neque τόνδ' ἀθλῶν, quod ego olim conjeceram, mihi hodie placet, ideoque satius fuerit in vulgato, donec meliora allata fuerint, acquiescere.

— 235. Σκοπεῖτε, κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τρόπον. Lectionem Codd. antiquam τόπον restituo, et ne hoc superioribus repugnet; lego μὴ ἀμείβεσθε, ut intelligatur κοινοβωμία, quae ne deseratur, iterum monet.

— 363. Ποτιτρόπαιον αἰδόμενος οὐκ ἀπορεῖς. Olim legebatur ὅπερ, quod locum antiqui εἴπερ occu-

Digitized by Google

paverat: idque revoco, quum, modo versus, qui mancus est, sibi constet, bonum fundat sensum.

vs. 395. Ὑπάστρῳ δέ τοι
Μῆχαρ ὅριζέ μοι γάμου, δύσφρονος
Φυγᾶ.

Haec est emendatio loci, quam Schütz. adhibuit. Quum vero vetus lectio parum vel nihil habeat obscuritatis, non est, cur ea mutetur.

— 410. Οἰνωμένον. Locus bene valet et δινώμενον ego potius interpretationem dixerim. Incideram ipse aliquando in οἰδώμενον. A Dionys. Halicarnass. Appius Claudius ille male sanus in Antiquitt. Rom. L. XI. c. 35. dicitur οἰδῶν τὴν ψυχήν. Sed nihil muto.

— 598. Δούλιος φρὴν est mens adjutrix, consiliis promta, quae habet, quod in medium conferat et suppeditet.

— 638. Ἐν ἀροταῖς
Θερίζοντα βροτοὺς ἀλωαῖς.

Ita Schütz. constantiae metaphorae accommodate atque ingeniose pro vulgato ἐν ἄλλοις, quod ego in ἀμάλλαις mutandum censui, quo non minus metaphora sibi constat. Mars metit, caedit homines manipulatim, catervatim, passim.

— 660. Μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
Τῶνδε πόλιν κενώσαι.

Nescio, an τάνδε praeferendum sit vulgato, quum τῶνδε vix vi quadam positum dixeris, *viri* autem opponantur *juventutis flori*, qui paulo post commemoratur. V. 680. idem legitur.

— 738. Περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως.

Digitized by Google

Πολυδρόμῳ φυγᾶς ὄφελος ἔ τι μοι.
Παροίχομαι, πάτερ, δείματι. Schütz.

Vulgatum: *ὄφελος εἴ τι μοι*
Παροίχεται, πάτερ, δείματι,

illi, opinor, sua sponte non cedet locum. Sermo, ut solet, animi perturbati perturbatus est atque abruptus. Natura artis magistra. Fugae multivagae si qua videbatur esse utilitas, periit ob metum, pater!

vs. 807. *Τίνα γὰρ ἄτας ἔτι πόρον*
Καὶ γάμῳ λυτῆρα τέτμω.

Vetus lectio *εὕρω* digna erat, quae proscriberetur, quod recte fecit Schütz. hujus rei arbiter et *τέτμω* illius locum occupare jussit. Ego vero ex *τέχνω*, quod Aldus legit, antiquam lectionem eamque veram *τέμνω*, quae potius ad *πόρον* quam ad *λυτῆρα* referenda sit, facillime elici posse existimaverim. *Πόρον* autem *τέμνειν* elegans esse atque solemne, nemini non constat.

— 850. *Ἄφαρ* pro *ἴχαρ* putabam, sed languet ideoque melidra exspecto atque desidero.

— 853. *Ἀτίετ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβεῖν.* Vulgatum *εὐσεβῶν* recte stabit, si mecum legeris *ἀνίεθ'*. Cessa Deos intra urbem revereri.

— 854. *Μήποτε πάλιν εἴδοι-*
μ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ.

Vetus est *εἴδοι*. Damno hodie, quod olim putaveram, *εἴδοις*. *Εἴδοι* refertur *ποιητικώτερον* ad Nilum ipsum. Si necesse fuerit, potius *με* ante *ἀλφεσίβ.* inseratur.

— 879. *Περιχριμπτὰ βρυάζει*
Νόσος ἔρωτος.

Digitized by Google

Antiquum, ὃς ἐρωτᾷς, Oedipo eget. Schütz. correctio, pace illius magni viri sit dictum, parum habet, quo se commendet. Nec mea unice vera jactaverim, quae tamen hic repetere liceat: Ὅσα ᾄωχᾷς. Quantum fremis, saevis, insanis! Cf. Hesych. Stridor dentium a loco non abhorret.

IN AESCHYLI AGAMEMNONEM.

vs. 14. Ἐμοὶ φόβος γὰρ ἀθλίῳ παρασταθεῖ. Vetus: Ἐμὴν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου. Olim putabam praestare:

Ἐμῷ φόβος κάρᾳ 'νθ' ὕπνου.

Capiti meo adstat terror. Sed et hic ἐπέχειν praestiterit, cum voce γὰρ non adeo offendar, quam utique e medio tollendam existimem. Nec vox ὕπνος repetita mihi necessitatem corrigendi imponit, quum primo loco personam Somni referat.

— 134. In vocem οἴκτῳ pro οἴκῳ etiam ego incideram. Nec absonum videtur εἰκός. Sed nec hoc nec illud pertinaciter defendam.

— 286. Ἰσχὺς πορευτῶ λαμπάδος πρὸς ἐκδοχήν. Lectio vetus ἡδονήν adeo elegans est atque poetica, quae nemini librariorum in mentem venerit.

— 253. Τορὸν γὰρ ἥξει ξύναρθρον μάταιος. Clarum enim exitum habebunt peccatis convenientem. Ita Schütz. pro vulgato ἀΰταιος.

Ego incidi in τίταιος, ut sensus sit:

Digitized by Google

Poena, sceleribus par, vindicibus obtinget, sese offeret, vel poenam repetent vindices justam, i. e. Δίκη ejusque cliens et minister.

vs. 377. Ἦ πᾶ τὸ βέλτιστον ἐστὶν ἢ ἀπήμαντον.

Ita ex emendatione Schütz. Lectio vetus:

Ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπήμαντον.

Mihi, si ἅπερ pro ὑπὲρ legitur, quo etiam metrum sibi constat, sensus est integer: Quatenus bonum est bonum, eatenus sit incolume et integrum, ita ut etc. Interpunctio est tollenda.

— 465. Βάλλεται γὰρ ὅσσοις Διόθεν κεραυνός.

Olim conjeceram ὅσσοις. Quot jam fulmen Iovis feriit! Aliud jam occurrit: περισσοῖς pro γὰρ ὅσσοις. i. e. fulmen Iovis ferire solet superbos et impios.

Βάλλεται pro ἐμβάλλεται, nisi malis legere Διὸς ἐν κεραυνός, quod non necesse.

— 508. Ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος.

Ut metro consulatur, legendum censeo ἦσθ'.

— 659. Ἡμᾶς γε μὲν δὴ, ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος Ἦτοι τις ἐξέκλεψεν, ἢ ἐγηήσατο, Θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἷακος θιγών.

Ita jubet legi Schütz. Mihi sanum est ἐγητήσατο, quippe et pie et ex superstitione prisca dictum. Nec superfluum οἷακος θιγών, eo enim pulcerrime ostenditur, preces non fuisse irritas.

— 763. Νεαρὸν φάει σκότον. Schütz. Antiqua lectio: Νεαρὰ φάους κότον. Unde ego confeci:

Νεότροφόν κότον. Odium inveteratum recens nutritum.

Digitized by Google

vs. 811. *Τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει*
Ἐλπὶς προσῆκε χειρὸς ὐ πληρωμένη, correxit Schütz. ita vertens: Ad alterum autem vasculum Spes manus educturae accessit ita, ut irrita recederet. Lectionem vulgatam *πληρωμένῳ* sensu carere, idem censet. At videamus, an plane nullus ex verbis, quae auctoritate codicum nituntur, sensus elici possit. Graecia, quae sexcenties consuluit Latio, Latium consulat semel. Forte *χείρ*, quo apud Suetonium in Octau. c. 71. sensu occurrit *manus*, eodem est hic explicandum. Verba Suetonii, ubi de alea, qua delectabatur Augustus, agitur, sunt haec: „Nam si quas *manus* remisi cuique, exegissem, aut retinuissem, quod cuique donavi, vicissim vel quinquaginta millia." Quo ex loco patet, *manum* pro *jactu* esse positam. Redeamus jam ad nostrum locum et interpretemur *χείρ* per manum sive jactum. Quod si fecerimus, hic fere sensus existet: Dii in Trojae excidium calculos conjecerunt in urnam cruentam, Spes autem ad alterum vasculum jactu sc. suffragiorum vel sortium minime plenum i. e. vacuum accessit. Quod idem est, ac si dixisset: Spes inanis abiit atque irrita, et ne unum quidem duxit suffragium. Quae est eadem sententia, quae ex mutato textu proficiscitur.

— 995. *Μᾶλα γὰρ τὸ τᾶς π. ν.* — *Ἀπάρεστόν τοι τέρμα.* Schütz. — Cardo, quo utrumque comparationis membrum vertitur, est: Quemadmodum ille, qui nimia, ut ita dicam, valetudine turget, in morbos gravissimos haud raro incidere solet et vel

Digitized by Google

morti proximus est; ita quoque, qui nimia opum vi abundat, ab eadem ad res turpissimas perpetrandas impellitur et haud raro injurias Diis hominibusque infert maximas. Acquiescimus igitur in prisco et aliorum et nostram conjecturam, *ἀπόρευτον* vel *ἀπέραστον* legentium, recte rejicimus.

vs. 1056. *Ἡ μαίνεταί γε καὶ κακῶν θύει φρενῶν.* Schütz. Antiquum *κλύει*, quod illi viro doctissimo ineptum est, id nos aptissimum habemus idque vertimus: Sane quidem furit ac pravae suae menti obsequitur.

— 1650. *Εἴξαντε καιρῷ χρὴν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.* Schütz. Vetus lectio: *ἕρξαντα καιρόν.*

Meo, *στέρξαι δὲ καιρὸν χρὴν, τάδ' ὡς ἐπρ.* quod ita fere vertas: Acquiescere nos oportet in qua versamur conditione atque fortuna — locus cedatur, donec, quae plane satisfaciant, in medium collata fuerint.

IN AESCHYLI CHOEPHORAS.

vs. 292. *Συλλύειν. Συνναίειν* legere, quamquam Scholiastae interpretationi *συγκλύειν, συνοικεῖν*, respondet, aut *θιγγάνειν*, videtur paulo audacius.

— 401. *Ὅταν δ' αὖτ' ἐπ' ἀλκῇ θρασεῖα*
Ἀπέστραξεν ἄχος. Schütz.

Ego olim conjeceram:

Τότ' ἂν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς θρασεῖ

Digitized by Google

Ἐπέσπασεν ἄκος. Tum iterum firmum et verum solatium meliora sperare atque boni esse animi me jussit; — sed meliora ipse exspecto.

vs. 468. *Δώμασι δ' ἔμμοτον*

Τῶν δ' ἄκος ἐκ ἀπ' ἄλλων κ. τ. λ. Schütz. Vulgatum: *τῶν δ' ἐκάς.*

Alia ratione loco huic succurri posse, olim putabam, si legeretur *Δώμασιν ἐμμόνον* aut *ἔγχοτον.* Sed utrique praestat vulgatum. Deinde f. *κῶν πέλας* i. e. Consanguineos, non extraneos vita se invicem privare, hic est sanguinearum sub terra Dearum hymnus. cf. Sophocl. Antig. 477.

— 495. *Καὶ τὰς ὁμοίας ἀντίδους βλάβας λαβεῖν.* Ita Schütz. Vetus lectio *ἢ τὰς ὁμ.*, si pro *ἢ* legatur *ἦ*, cujus ope, qua Iustitia adjuvante — optime se habebit, nec ullam aliam medicinam circumspiciet.

— 540. *Ὅφις ὡς τε παῖς ἐν σπαργάνοις ὡμίλιζετο.* Schütz. Antiquum: *ὄφις τε πᾶσιν σπαργάνοις ὠ-πλίζετο.* Alii aliud, et *ηὐλίζετο* et *εἰλίξετο*, ego *εἰλίσσετο.* Forte antiquum ita defendi poterit, ut *ὠπλίζετο* interpretemur *instruebatur*, ita ut sensus esset: Si enim serpens mecum ex eodem utero natus *omnibus*, quibus scil. infantes involvi solent, fasciis vestibusque indutus et filii instar ornatus, mammamque meae infantiae nutricem suxit, verbo, si serpens ille filii loco est habitus atque ornatus, oportet etc.

— 502. *Παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνος σωτήριοι θανόντι.* Locum hunc pulcerrimum Schütz. ita emendare sustinuit. Sed optime se habet antiqua lectio

Digitized by Google

κληδόνες, modo teneas, hanc vocem hic non famam, sed *praecones* esse vertendam. Liberi virtutum patris mortui sunt praecones perennes.

vs. 502. Schol. Οὕτω γὰρ. ἐὰν ἡμεῖς ὦμεν. An ζῶμεν? quod *morti* rectius opponeretur. σ̄ vicinum forte hausit τὸ ζ̄. cf. Schol. 504. Φελλοί. ἐκεῖνοι γὰρ ἐπιπλέον σημαίνουσι τὴν ἐν βυθῷ σαγήνην. οὕτω καὶ ἡμεῖς ζῶντες τὸν θανόντα. Potest tamen εἶναι stare pro ζῆν, ut saepius usurpatur pro *stare, consistere, bene valere.* cf. Euripid. Heracl. v. 492. Med. v. 139.

— 620. Ἔπειτ' ἐπιμνησόμεσθ' ἀμειλίχων
Πόνων ἀκραίους, τὸ δυσφιλὲς γ.
— — σεβα-
σμίῳ δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων.

Ita Schütz. Quid Hermannus in medium contulerit, ex ipsius scriptis manu cujusvis tritissimis notum est. Magnis parva si componere licet, haec, quae olim suspicatus sum, apponam. Legi autem pro ἀκραίους, ἐγείρω vel ἀναίρω τὸ δυσφιλὲς γαμήλευμ' —.

Ἐπ. ἀ. δ. ἐπικότῳ· πέβα.
Κίοντ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων κ. τ. λ.

ut sensus sit: *Excito*, inquam, invisum illud Clytaemnestrae connubium — adgressa est autem virum, quum ille ad focum haud calefactum rediret etc.

— 645. Καινὸν μύσος excogitavit Schütz. Ego nihil mutandum statuo.

— 641. Δίκας δ' ἐρείδεται πυγμή. Ita Schütz. Sed antiquum πυθμὴν bene. Surculus, soboles, mi-

Digitized by Google

nister Justitiae firmatur et succrescit ad poenam repetendam.

vs. 785. *Καὶ δρόμῳ προστεθεὶς*
Μέτρον δὸς ἀνσωζόμενον ῥυθμῷ
Τῆτ' ἰδεῖν δάπεδον. Ita Schütz.
Antiqua lectio; *Τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμὸν*
Τῆτ' ἰδεῖν δάπεδον. Mihi placet:
Αἰχμᾶς σωζόμενον ῥυθμὸν
Τῆτ' ἰδεῖν δάπεδον. Puta *ὥστε*, Huic, legem justitiae pie colenti, contingat ad penates redire patrios.

IN AESCHYLI EUMENIDES.

vs. 68. *Πεσῶσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι.* Vox *πεσῶσαι*, quam Schütz. aut in *σ' ἑλοῦσι* aut in *πονοῦσι* mutatam cupit; facilius et rectius cedet meo: *πρέπουσι.*

— 246. Schol. *Τετραυματισμένον.* — *Ὅρα δὲ, μὴ ἐκβαίνῃ τὴν πίστιν ὁ ἀπὸ Ἄργους εἰς Δελφοὺς ἥκων, εἶτα ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας, καὶ ἔτι αἷμα στάζον ἀπὸ τῶν ξίφους.* Puto *στάζων.*

— 294. (Edit. Stanlej.) 302. Schol. *Ἀναίματον. ὁ μηδὲ αἷμα σχήσων ἐξ ἡμῶν, ἀλλὰ γεννησόμενος σκιά.* Me judice legatur *ὑμένων.*

— 463. *Ὀξυμηνίτου* retinendum censeo.

— 605. Nescio, an rectius *τὰ μὲν δίκαιον τῶδ'* scribatur.

— 713. *Σύ τοι παλαιὰς δὴ νόμους καταφθίσας Ὕπνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς* conjecit Schütz. Antiqua lectio erat *παλαιὰς δαίμονας.* Hinc ego colligo, legi posse:

Digitized by Google

Σὺ τοι πάλαι τὰς δῃμόνας καταφθίσας
Ὕπνῳ παρηκάτησας ἀρχαίας νέος,
ubi juvenis veteribus recte opponitur.

vs. 732. *Ἡμῖν γὰρ ἔῤῥειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.* Ego lego *μένειν*, ut alterum alteri, fluere atque evanescere et manere atque consistere, qui mos est veterum, vi quadam opponatur. Constructio praeterea concinnior: sic utrumque verbum ad idem refertur nomen.

— 849. *Θυραῖος ἔστω πόλεμος, ἐ μῶλος παρών*, quod est Wakefieldii, in versione mea Tragici germanica jam amplexus eram. Ego antea conjeceram *ἐ στάσις μερῶν.* Hoc habet Dionys. Halic. in oratione Licinii illa celeberrima Antiquitt. R. L. 6, c. 86. Palmam, ut solet, Hermannus tulit.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

IN

SOPHOCLIS TRAGOEDIAS.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN SOPHOCLIS OEDIPUM REGEM.

EX EDIT. BRUNCKII ARGENTOR. MDCCLXXXVI.

vs. 249. Ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
Ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτο μὴ ὐ ξυνειδότος.

Brunckius vulgatum:

Ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ ξυνειδότος

loco movit, quia nulla, inquit, causa erat, cur quidquam imprecaretur interfectori, quem ipse comperisset secum domi suae habitare; illum statim expellere poterat, aut quovis supplicio multare. At longe gravius est, si, quas aliis imprecatur diras, easdem sibi ipsi dicit nec se communi, quam tulit, lege eximit, eoque omnem, quae in se cadere posset, suspicionem amovet.

— 893. Ἕξει utique legendum pro ἕρξει.

— 1355. Ἄγος malebam olim, quum de piaculo, quod Oedipus et sibi et civitati contraxisset, agatur hic loci.

IN SOPHOCLIS OEDIPUM IN COL.

vs. 308. Ἕρπει Brunckii quum nimium, quod ad ductum literarum attinet, a prisco εὕδει recedat, teneamus, quod Hubertus van Eldik divinavit, σπεύδει.

Digitized by Google

vs. 1064. Ἁλώσεται. Quod olim conjeceram, ἑλάσεται, hodie damno.

— 1084. Αὐτῶν δ' ἀγώνων θεωρήσασα τὠμὸν ὄμμα. Suo se Marte defendant mea: τὠμὸν αἷμα. Ego nihil habeo, quo ea satis tueat.

— 1222. Quod olim mihi placuit, δέοντος pro θέλοντος, hodie etiam mihi recte se habere videtur.

— 1233. Φθόνος jam olim censui primo loco esse ponendum, φόνοι postremo. Sed exempla, ubi re et tempore posteriora priorem locum obtinent, haud magno opere inveneris.

IN SOPHOCLIS ELECTRAM.

vs. 495. Πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει.

Equidem μένει substituendum censeo. Ita Aeschyl. Prometh. Ἀλλά μοι τόδε μένοι. s. ἐμμένοι. v. 533. Et Cicero non semel *manet* pro *certum est, stat*, usus est.

— 720. Pro ἔχων forte ἑλῶν legendum. Idem ex Scholiaste, qui forte ἑλῶν forma solemniore ἑλαύνων explicare voluit, apparere videtur. Ceterum utrumque parum vel nihil differt.

IN SOPHOCLIS ANTIGONEN.

vs. 40. Λύσσ' ἂν ἥ θάπτουσα πρ. πλέον;

Mirae sagacitatis atque ingenii subtilitatis docu-

Digitized by Google

mentum dedit Brunckius, dum finxit *Λύσσ' ἄν ἤ φάπτουσα*, quod ei est *solvens* vel *adstringens* legem. Facillima correctio est:

Γοῦσ' ἄν ἡ θάπτουσα.

IN TRACHINIAS.

vs. 56. *Μάλιστα δ', ὅπερ εἰκὸς, Ὦ Τλλον, εἰ πατρὸς Νέμοι τιν' ὥραν τῷ καλῶς πράσσειν, δοκεῖν.* Mihi videtur:

Νέμοι τιν' ὥραν, ὃ καλῶς πράσσειν ὀκνεῖν.

— 144. *Τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται Χώροισιν αὐτῷ.* Habet lectio antiqua nescio quid offensionis. Nec, quae mihi innotuit, aliorum virorum doctorum medicina malo commode mederi videtur. Vide, an nostrum: *Χώροισιν αὖτως*, habeat, quo se commendet.

— 243. *Οἰκτραὶ γὰρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.* Vulgata lectio, quam ita interpretor, optime se habet: Miserandae sane, nisi me earum sors fallit, i. e. nisi beata illa est praedicanda ob amorem, quo fertur in eam conjux meus. Id quod toti sermonis tenori suspicacique Deianirae animo atque perturbato mirum in modum convenit. Omnes autem *οἰκτρὰς* appellat, ne, quid animi medullam ureret atque morderet, temere proderet.

— 716. *Φθείρει τὰ πάντα κνώδαλα.* Si legitur *φθείροντα*, arctius oratio cohaerere videtur.

— 1176. *Καὶ μὴ 'πιτεῖναι τἀμὸν ὀξύναι στόμα.* Putabam, alterum alteri ut adversa fronte op-

Digitized by Google

poneretur, ob εἰκάθοντα, quod sequitur, rectius legi ἐντιτεῖναι; sed ipse mihi paulo audacior esse videor et, quod nolo, temeritatis culpam incurrere.

IN SOPHOCLIS AIACEM.

vs. 273. Φρονοῦντας. Altera lectio βλέποντας, quam Scholiastes servavit, laude majore est digna et illa praestantior atque certior: nemo enim facile hanc illa exponat, potius illam hac.

IN SOPHOCLIS PHILOCTETEN.

vs. 55. Τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
Ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.

Ego malim λαθών. In Ajace v. 1137. λάθρα cum eodem verbo conjungitur.

— 228. Κατώμενον pro κακούμενον conjiciebam.

— 444. Ὅπου μηδεὶς ἐφῇ. Ego nihil video, quod correctione egeat, cum sensus sit bonus et clarus.

— 1420. Ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον.

Αἴγλην esse legendum, persuasum mihi habeo. Nec literae hujus ab illius multum differunt.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

IN

EURIPIDIS TRAGOEDIAS.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN
EURIPIDIS HECUBAM.

EX EDIT. BARNES.

vs. 80. Scholion. Ὃς μόνος sub finem. οἱ τὰς ἄλλας ῥίψαντες ἀγκύρας, ἂν μηδὲν δὴ αὐτῶν ἀνύσωσιν. Legendum esse putabam δι' αὐτῶν, quod postea in Cod. 2648. reperi.

— 328. Schol. Οἱ βάρβαροι δὲ. ὑπόμενε, φησὶ, ταῦτα. ἡμεῖς δὲ ἐὰν οἰόμεθα. Scrib. οἰώμεθα.

— 678. Schol. Ζῶσαν λέλακας. τὴν ζῶσαν — ἀλλ' ἄθρησαι. Leg. ἄθρησον, ut in Schol. vs. 807.

IN EURIPIDIS ORESTEN.

vs. 228. Schol. Κἀσθενῶ. ἤγουν ὡ δύναμαι — καταβαλάσης τῆς νόσου. Forte mutandum in καταλαβούσης τῆς νόσου sc. ἐμέ.

— 427. Schol. Τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς διάκεισαι δράσας τάδε. Vox διάκεισαι videtur ex interpretatione irrepsisse nec pro lectione varia est habenda.

— 439. Schol. Τί δρῶντες. τὸ ὅτι bis falso scriptum pro ὅ, τι.

Digitized by Google

vs. 516. Schol. *Τὸ λοίσθιον. τὸ ἔσχατον — ὁ μηκέτι ἔχων μεθ' ἑαυτὸν ἄλλων.* Scribendum *ἄλλον.*

— 635. Schol. *Μὴ νῦν κέραινε — βουλεύσεσθαι.* An *βουλεύεσθαι*?

— 939. Schol. *Ὁ νόμος ἀνεῖται. ἐνδέδοται — ἐχ ὑποτάξοιτε.* Scribendum *ὑποτάξετε*, ut respondeat praecedenti *φονεύσετε.*

IN EURIPIDIS PHOENISSAS.

vs. 326. Schol. *Ὅθεν ἐμάν τε. — ἀντὶ τῶ ἠλλαξα ταῦτα τρίχινα ἐνδύματα.* Aut legit *ἀμφιτριχῆ* in contextu, aut hic legendum *τρύχινα.*

— 558. *Ἴδια. φυσικὰ ἦγεν — ἄλλως· ὅταν δὲ βούλονται παρασχεῖν.* leg. *βούλωνται.*

— 762. Schol. *Ἐλεῖν δορί. φονεύσειν διὰ τῶ δυρός.* legendum *δορός.*

— 1261. *Μάντεις τε μῆλ' ἔσφαζον, ἐμπύρους τ' ἀχμὰς,*
Ῥήξεις τ' ἐνώμων, ὑγρότητ' ἐναντίαν.

Quam obscurus hic locus aliis fuerit, ostendunt labores multi multorum in eo illustrando emendandoque. Aliorum, quae nota sunt, studiis omissis, quid ego censeam, paucis exponam. Quid si *ῥήξεις* mutemus in *ξηρὰς*, ut referatur ad *ἐμπύρους τ' ἀχμὰς* et sequentia contrarium contineant. Constat enim, flammas, si alta rectae et clarae petiissent, bonum quid portendisse, contra, si humi repsissent et sonitum atque crepitum ob humorem edi-

Digitized by Google

dissent, malum quid. Scholiastes quoque addit explicationem: *ξηρὸν γὰρ τὸ πῦρ*, quae quo referatur, nisi *ξηρὰς* legatur, haud facile intelligitur. Possunt tamen ob vocem *ὑγρότητα* addita esse. Illa si teneamus, sequentia, *ὑγρότητ' ἐναντίαν*, per se patebunt, continent enim contrarium prioris. Praeterea legendum existimo, *ὑγρότητά τ' ἀντίαν*. Conjunctione enim *τε* aegre carebimus.

IN EURIPIDIS MEDEAM.

vs. 356. Schol. *Οὐ γάρ τι δράσεις. Δίδυμος μετὰ — καὶ μέμφονται τοῖς ὑποκριταῖς.* Leg. *μέμφεται.*

IN EURIPIDIS HIPPOLYTUM.

vs. 107. Schol. *Τιμαῖσιν, ὦ παῖ. χρὴ ταῖς τιμαῖς — χρῆσθαι.* Cum verbo *Τὰ πρόσφορα* incipit novum schol. vers. 112.

— 140. Schol. *Κέλσαι ποτὲ. τέρμα. ἐπὶ ἀδήλῳ συμφορᾷ καὶ μὴ ἐμφαινομένῃ.* Ni fallor, ut vs. 133. legendum est *ἐκφαινομένῃ.*

— 213. *Μανίας ἔποχον ῥίψασα λόγον.* *Ἔποχον*, quod Rostius V. Cl. loco movere studuit, multis nominibus suo *ἔνοχον* est praeferendum, quippe et elegantius et poetico sermoni accommodatius. Plato idem verbum in sermone et re haud poetica usurpat. Cf. de Legg. L. III. p. 152. ed. Bipont. T. VIII.

Digitized by Google

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐλπίδος ὀχέμενοι ταύτης. Ἔνοχος esset interpretamentum.

vs. 237. Ὡς τίς σε θεῶν ἀνασειράζει. Ὅστις legendum. Dubitaverat jam supra Chorus, quis Deorum Phaedram agitet atque vexet, utrum Pan an Hecate, utrum Cybele an Diana. Cf. vs. 140 — 47. Eadem quaestio vs. 269. repetitur.

— 260. Τῆς. Malim τῆσδ'.

— 276. Πότερον ὑπ' ἄτης. Interpretes multum trepidarunt in hoc loco interpretando. Et ego ipse eum olim suspectum habebam. Modo mihi sanus est. Deest vox τινὸς, ab Ate aut Furia quadam acta atque incitata cibis abstinet. Cf. vs. 803.

— 406. Schol. Γυνὴ δὲ. τὸ ἐξῆς — Ἄλλως· μίσημα πᾶσι, ἀκριβῶς ἔγνω ὁ Εὐριπίδης, τὴν ῥίζαν τῆς πορνείας ἄνωθεν ἐξ ἐρίδων συστῶσαν τὸ ἐξαπλῶσθαι εἰς πολὺ τὸ κακόν. εἰ γὰρ ἐβεβλαστήκει ἐξ εὐτελῶν, ταχέως ἂν ἐξεκέκοπτο καὶ οὐκ ἐζηλῶτο. Verba ἐξ ἐρίδων, quae Barnesius corrupta habet, bene se habent. Euripides, inquit Scholiastes, intellexit, radices et semina lasciviae et scortationis, si per aemulationem alantur, in immensum ingravescere atque augeri. Radix mali latet in lascivia nobilium, quae si ex plebe atque vulgo proficisceretur, facile exscinderetur nec aemulatione ingravesceret.

— 524. Schol. Τοῖς ἔνδον ἡμῖν. Vox ἔνδον post ἄρα abundat, cum proxime sequatur.

— 588. Ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'. Recte Rostius: Sed et huic suus honor. Cf. Platon. Cratyl. T. III. p. 260. ubi μοῖρα et τιμὴ conjungitur sequeque excipit.

Digitized by Google

vs. 1063. *Μάτην δ' ἂν ὄρκοις συγχέαιμι.* Scr. *ὄρκους.*

IN ALCESTEN.

vs. 805. *Ὁ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.* Antequam animadvertissem, Cod. Valckenaerii habere optime: *Οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος*, correxeram; *Ὁ βίος ἀληθῶς ἄβιος* pro *ἀβίωτος.*

— 1024. *Λέξω· γυναῖκα τήνδε μοι σῶσαι λαβών.* Omnino *σῶσον* legendum.

— 1156. *Ἀλλ' εὐτυχοίης· νόστιμος δ' ἔλθοις δόμον.* Exquisitior, quam citat Scholiastes, lectio: *νόστιμον δ' ἔλθοις πόδα.*

IN EURIPIDIS ANDROMACHEN.

vs. 131. *Καιρὸς ἀτυζομένᾳ, δέμας ἀεικέλιον.* Metrum flagitat *αἰκέλιον.*

— 196. *Πόλεώς τε μεγέθει.* Aut *πλήθει*, cujus postea non semel fit mentio, ut vs. 210. et 332. aut *γένους* videtur esse substituendum, quum supra jam utraque urbs inter se collata esset.

— 398. *Οὐκ ἐξεπαίζω.* Donec meliora inveniantur, optimum fuerit, legere *ἐξετάζειν.*

— 484. *Κατά τε πόλιας.* Metrum jubet *πτόλιας.*

— 479. Schol. *Πνοιαὶ δ' ὅταν ἄητον.* Quo vox *ἄητον* pertineat, nesciò. Forte lectio varians.

Digitized by Google

Pro *αὐτῇ νηΐ* legendum *τῇ αὐτῇ νηΐ*, ut paulo post *ἐν μιᾷ νηΐ*. Forte etiam *ἐν* praefigendum.

vs. 638. Schol. *Σπορὰ*. Pro *διεργάζεται* leg. *διεργάζηται*, ut paulo post *ἐὰν λείπηται ἀνέργαστος*.

— 650. *Ἦν χρῆν σ' ἐλαύνειν τῇδ'*. Alii *τήνδ'*. Forte *τῆσδ'*, sc. *γῆς*.

— 1133. *Ἦνυ'* pro *ἦνυεν* metri lex jubet.

IN EURIPIDIS SUPPLICES.

vs. 55. *Ἔτεκες καὶ σύ ποτ', ὦ πότνια*. Metro jubente *πότνα* legendum.

— 187. *Σπάρτη μὲν ἡ 'μὴ καὶ πεποίκιλται τρόπος*. Quod olim conjeceram, hodie teneo, *ἦ θη* pro *ἡ 'μὴ*, quod sensu caret. Quam alii medicinam adhibuerint, quum constet, non opus est enumerare.

— 192. *Οὗ χρεία πόλεις*
Πολλαὶ διῶλοντ' ἐνδεεῖς στρατηλάτου.
Quamquam in promtu sit, quo concinnitati sermonis consuleretur, *εὐκλεεῖς* pro *ἐνδεεῖς*, quod abundat, legere; tamen ejusmodi abundantiae genera passim occurrunt apud quosque auctores vel verborum parcos, nedum apud Euripidem verbosum.

— 312. *Παῦσαι*. Leg. *παῦσον*.

— 440. *Ἔστ'* pro *ἐστίν*.

— 469. *Εἰ δ' ἔστιν ἐν τῇ*. forte *εἰ δ' ἔστι τῇδε*.

— 945. *Πικραὶ γὰρ ὄψεις χ' ἅμα τῷ τέλει νεκρῶν*. Sententia tenebris involuta. Nec, quae olim conjeceram:

Πικρὰ γὰρ ὄψις σωμάτων πέλει νεκρῶν,

Digitized by Google

hodie placent, mutatio enim paulo audacior et a literis textus corruptis justo remotior; attamen quae proferam meliora, non habeo.

IN EURIPIDIS IPHIGENIAM IN AULIDE.

vs. 80. *Ἀΐξαντες δορί.* Scrib. *ἄξαντες δ.*

— 187. *Φοινίσσουσα παρηίδ'.* Leg. *παρῇδ'.*

— 309. *Ἄλλως ἀμιλλῶ.* Legendum, ut videtur, *ἄλλοις*, ita ut hoc opponatur sequenti: *ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.*

— 378. *Βέλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ, βραχέα, μὴ λίαν ἄν ὦ,*
Βλέφαρα πρὸς τ' ἀναιδὲς ἀγαγών.
Defendo, quod olim excogitavi, *ἀλῶ* cum *ἀγαγών* constructum, ut sensus sit: Ne oculos ad impudentiam deducere deprehendar.

— 449. *Ἅπαντα ταῦτα.* Quae aut ita sunt sumenda, ut, *πάρεστι* subintellecto, sensus sit: Haec, quae sequuntur incommoda, nobiliores premunt: censorem et gubernatorem vitae habemus plebem eandemque dominam servi; aut *ἄποντα* subaudiatur, quod alii jusserunt, aut *ἔνοντα*, in quod ego incideram, legatur.

— 556. *Καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδίτας.* Metrum *μετάσχοιμι* postulat.

— 721. *Θύσας γε θύμαθ' ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς.* Aut *μ'*, quod aliis placuit, metri causa ejiciendum, aut, quod mihi succurrit, *θῦμ' ὅπερ* legendum.

Digitized by Google

vs. 1063. *Μέγα φῶς*
Μάντις ὁ Φοίβου, ὁ Μακᾶν
Τ' εἰδὼς γεννάσεις
Χείρων, ἐξωνόμασεν.
Hoc verbum, quo metrum violatur, cedat meo, quod et metrum admittit et rerum seriei adaptatum est, *ἐξεπόνασεν*. Supra vs. 209. idem verbum eadem vi pro excolere, educare, instituere usurpatum.

— 1075. *Ἔτικτεν* jubet metrum.

— 1168. *Μενέλαος* metri causa *Μενέλεως*.

— 1224. *Εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι*. Aut *ἀνέρος*, quod Heath. voluit, aut transpositione facta legatur:
Εὐδαίμονος δόμοις ἐν ἀνδρὸς ὄψομαι.
Illa emendatio facilior.

— 1560. *Σιγῇ· παρέξω*. Quae verba ego conjuncta lego, nec *σιγῇ* ad praeteritum, sed ad *παρέξω* refero.

IN EURIPIDIS IPHIGENIAM IN TAURIS.

vs. 813. *Ἦκουσα, χρυσῆς ἀρνὸς ἡνίχ' ἧν πέρι*. Pro *ἡνίχ'* procul dubio ponendum *ἥτις*.

IN EURIPIDIS BACCHAS.

vs. 190. *Κἀγὼ γὰρ ἠβῶ, κἀπιχειρήσω κακοῖς*.
Non mirum, interpretes modo hanc modo illam medicinam obtulisse, laborat enim locus morbo. Quid

Digitized by Google

enim verba ultima sibi velint, haud facile divinaveris. Hinc pro κακοῖς, quod certe κακῶς positum est, alius χοροῖς, alius νέοις, alius καλοῖς, alius aliud excogitavit. Mihi videtur mutatio et minima et contextui congruens κάκως pro ἀκάκως. Adgrediar *impigre* sc. rem.

vs. 197. Μακρὸν τὸ μέλλειν. Forte μακρὸν τί μέλλειν; Quid diu morari atque cunctari? Instat igitur atque urget.

— 209. Δι' ἀριθμῶν δ' οὐδὲν αὔξεσθαι θέλει.

Quicquid vidi interpretationum atque conjecturarum, id parum mihi satisfecit. Ipse alia via salutem quaesivi et ex rerum connexione lego δι' ἀριθμῶν δ' ἴσθ' ἐναύξεσθαι θέλει. Ejusmodi enim quid postulare videtur contextus. Deus, inquit, nulla ratione aut ordinis, aut sexus, aut aetatis habita, ab omnibus omnino et singulis quibusque coli cupit cultumque publicum atque communem in votis habet.

Antea legebam ὧδ' ἐναύξεσθαι θέλει.

vs. 1383. Μήτε Κιθαιρῶν' ὄσσοισίν μ' ἐγώ.

Ego aliis haud multo felicior in restituendo hoc loco corrupto mihi fuisse videor, dum lego;

Μήτε Κιθαιρὼν ὄσσοις ἀνέχει.

ut sensus sit: Proficiscar illuc, ubi neque Cithaeron impurus est, neque idem oculis meis procul surgit atque se ostendit — nam illud μήτε repetitum mihi displicet, quamquam forte defendi possit, si ita explicetur, ut et prius et posterius aliam rem exprimat, prius, nolo in monte isto ipso esse, posterius, ne ibi quidem, vel loco remotiore, ubi tamen montis vertex emi-

Digitized by Google

neat, et tristissimae cladis memoriam revocet. Sed mea mihi non satisfacere, ingenue fateor.

IN EURIPIDIS CYCLOPEM.

vs. 325. *Ἢ μόσχον ὀπτὸν ἤ τι θήρειον δάκος*
Δαινύμενος ἐν στέγοντι γαστέρ' ὑπτίαν.

Olim conjeceram *ἐκτείνων τε γ. ὑ.* supinum ventrem distendens farciensque. Quod hodie damno et omnium facillimum *εὖ στένων τε*, quod idem significat, cupide arripio.

— 397. *Φῶτε συμμάρψας δύω*
Ἕσφαξ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῷ τινι.

Forte *γ' ἑνί* pro *τινι*, ut respondeat superiori voci *δύω*. uno ictu.

— 643. *Ὡς αὐτόματον.* Metro jubente legendum *ὡς αὐτόματα.*

IN EURIPIDIS HERACLIDAS.

vs. 164. *Ποῖα πεδ' ἀφαιρεθεὶς*
Τιρυνθίοις θῆς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν;

Scaliger *λῆς*, Reiskius *φῆς*, Heathius vulgatum tuetur, ego *τλῆς* legendum existimo. Quibus campis spoliatus sustinebis bellum inferre Argivis!

— 196. *Τὸ δ' Ἄργος ὀγκῶν, ὅπερ καὶ νῦν λέγεις.*

Forte *τότ' Ἄργος* legendum, quo referatur *καὶ νῦν λέγεις.*

Digitized by Google

vs. 765. *Καὶ λεύσιμον Ἄργος.* Olim correxeram aut *θωπεύσομεν* aut *καὶ λεύσιμον ἔργον.* Sed neutrum defendere ausim.

— 799. *Εἰς μὲ λόγος σοι πάντα σημαίνει τάδε.* Videtur *σημανεῖ* rectius esse.

— 805. *ὦ στρατηγὸς ὃς Ἄργοθεν*
Ἥκεις ἐπὶ τήνδε γαῖαν, οὐκ ἐᾷ σὰ μέν,
Καὶ τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσῃ κακὸν
Ἀνδρὸς στερήσας.

In hoc loco desperato ac obscuro satis fuerit, periculum fecisse et voluntatem prodidisse. Vide, an haec vulgatis tibi sint potiora:

ὦ στρατηγὸς, ὃς Ἄργοθεν
Ἵκνεῖ ἐπὶ τ. γαῖαν, οἰκείους ἅμα
Καὶ τὰς M. ἀ. ἐργάσῃ κακὸν
Ἀνδρὸς στ.

Deesset *τὰς*, quod aegre abesse potest. O dux, qui ab Argis venis in hanc terram, neque tuis amicis, domesticis, neque rei publicae Mycenarum quidquam damni inferes, si utrumque uno viro i. e. te privaveris, tu enim es homo nihili. *Ἀνδρὸς* ergo pro *ἑνὸς* sumendum atque in contemtum.

Alia esset via, qua sensum quendam eliceres: *ὦ στρατ. ὃς Ἀρ. — Ἥκεις τί τήνδε γαῖαν; οἰκείους ἅμα κ. τ. λ.* O dux, *quid* venis Argis huc? Certe tuis et rebus Mycenarum parum damni inferes, si etc.

In Pausan. Messen. IV, 16, 2. *οἰκεία* pro *οὐκ εἶα* olim legebatur.

— 943. *Καὶ τλῆθι τὰς σὰς προσβλέπειν ἐναντίας Ἐχθρούς.* Mihi videtur *ἐναντίας* ex adverso stan-

Digitized by Google

tes esse explicandum, nisi quis malit *ἐναντίας* legere idque ad *τλῆθι* referre.

IN EURIPIDIS HELENAM.

vs. 87. *Τελαμών· Σαλαμὶς δὲ πατρὶς, ἡ θρέψασά με.* Huic versui succurrere possumus transpositione verborum:

Πατρὶς δὲ Σαλαμίς.

— 126. *Οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν* legendum.

— 270. *Καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς καλὰς, ἃς νῦν ἔχω,*
Ἕλληνες ἐπελάθοντο· τὰς δὲ μὴ καλὰς
Ἔσωζον, ὥσπερ τὰς κακὰς σώζουσί με.

Hic locus vexatissimus mihi non tam corruptis vocibus, quam prava interpunctione ideoque interpretatione laborare videtur. Vide, an ita tenebrae disjici possint. Comma, quod *ἔσωζον* sequitur, migret post *ὥσπερ*,

— — *τὰς δὲ μὴ καλὰς*
Ἔσωζον ὥσπερ, τὰς κακὰς σώζουσί με.

aut ita:

— — *τὰς δὲ μὴ καλὰς,*
Ἔσωζον ὥσπερ τὰς κακὰς, σώζουσί με.

et verbum *σώζουσι* non vertatur *servant*, sed *recordantur*, *in memoria tenent*, ut opponatur superiori *ἐπελάθοντο*, quae hujus verbi vis non infrequens. Ita enim Sophocl. verbo *διόλλυμι* usus est in Oedipo R. vs. 518. et Plato in Criton. p. 172. *Ἔσωζον* non persona tertia, *servant*, sed prima, *re-*

Digitized by Google

tineam est sumendum. Quod si fecerimus, haec fere sententia sibi constabit: Nam honestae quidem meae fortunae, quam nunc habeo, vitaeque, quam modo teneo, obliti sunt; malam autem, ac si mores illos priores haud honestos hodie adhuc tenerem, recordantur et in memoria tenent. Quae sententia videtur aptissima.

vs. 317. *Καὶ τἄμπαλίν γε τῶν δι' ἀληθείας σαφῆ.* Vt metro succurratur, forte *τῶν δ'* legendum, ut *δι'* ex prioribus subaudiatur.

— 781. *Ἐνιαύσιον, πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα*
Ἔτεσι· διῆλθον δ' ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν.
Locus perturbatus, qui ita forte componatur:
Ἐνιαυσίους πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα
Ἔτεσι διῆλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν.

— 809. *Μένει* praestat.

— 1606. *Πάλιν πλέωμεν Ναξίαν.* Quid haec sibi velint, me latet, nec mea, aut legam *νεὼς ἄναξ*, aut *δεξιὰν*, nodum solvunt.

IN EURIPIDIS IONEM.

vs. 602. *Τῶν δ' αὖ λογίων.* Metri causa legendum *εὐγενῶν τε*, quod et sensum praebet bonum.

— 638. *Θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶν' ἢ βροτῶν*
Ὑπηρέτην χαίρουσιν ὃ γοώμενος.
Quum haec correctio mirum quantum a prisca MSS. lectione
Θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς ἢ γόοισιν ἢ βροτῶν

Digitized by Google

recedat, nec, quae viri docti ad sanandum hunc locum attulerunt, satisfaciant, liceat mihi quoque mea qualiacunque in medium conferre:

Θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς ἢ γόοισιν ἦν βροτῶν
Ὑπηρετῶν, χαίρουσιν ἢ γοώμενος.

Aut in precibus hominum Diis fundendis votisque nuncupandis aut eorum questibus eram occupatus, nec tristis laetis, i. e. hominum precibus atque sacris, eorumque rebus et tristibus et laetis aderam laetus atque volens.

vs. 874. *Οὐκέτι κρύψω λέχος, ὡς στέρνων*
Ἀπονιψαμένη ῥᾴων ἔσομαι.

Olim conjeceram, *ὡς στέργοντ'*
Ἀποτισαμένη. Deinde, *ὡς ἔργοις*
Ἀποτισαμένη. An *ὥστ' ἔργον Ἀποτισαμένη*? ut, vindicta de re atque facinore atrocissimo sumta, levior sim.

— 951. *Καλὸς* pro *κακὸς* acerbius.

— 1115. *Ἐγνώσμεθ' ἐξῆς ὅσ' ἐν ὑστάτοις κακοῖς.*

Quum aliorum studiis, quod ego sciam, res necdum transacta sit, liceat meum qualecunque apponere:

Ἐγνώσμεθ' ἐξίσης ἐν ὑ. κ.

IN EURIPIDIS HERCULEM FURENT.

vs. 170. *Τῷ τᾶ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμυνέτω μέρει Παιδός.* Mollius flueret sermo, si legeretur atque distingueretur:

Digitized by Google

Τὸ μὲν Διὸς μέν, Ζ. ἀ. μέρει
Παιδός· τὸ δ' εἰς ἔμ', Ἡρ. ἐμοὶ μέλει.
Quod ad Iovem adtinet, Iupiter —
Quod vero ad me.

— 299. *Ἥκιστα φεύγειν σχαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν, χρεών,*
Σοφοῖσι δ' εἶκειν κ. τ. λ. καλῶς.
Mihi videtur ita distinguendum:
Ἥκιστα· Minime. Qua voce Megara ipsa sibi respondet. Virum stultum, pergit, oportet fugere, nec cum eo agere.

— 402. *Θνατοῖς*
Ταλαντίας τιθεὶς ἐρετμοῖς.
Multa sunt, quae sagacitas virorum doctissimorum excogitavit ad nitorem hujus loci pulcerrimi nativum restituendum. Quantum profecerint, penes alios sit judicium. Mihi videtur locus ita sanari posse:
Θνατοῖς aut *θνατῶν*
Καθ' ἁνίας τιθεὶς ἐρετμοῖς. Mortaliumque remis habenas injecit et frenum, ostenditque, ultra columnas, quas posuisset, viam non patere, nec fas esse, navigare. Cf. Pindar. N. III, 35 sqq.

— 1189. *Ἥρας ὅδ' ἀγών τις χολωμένης, γέρον.*
Olim legebatur *δόλῳ νεκροῖς*, quod paulo audacius ita mutatum est. Forte haec ferenda:
Ἥρας ὅδ' ἀγών τις δόλῳ πικρὸς, γέρον.

Digitized by Google

ve. 1065. Ἡ μὲν γὰρ ἁρπασθεῖσ', ἑκοῦσ' ἀπώλετο. Comma aut omnino delendum aut post ἑκοῦσ' ponendum, ut sensus sit non, quod versio dicit: Nam haec quidem rapta, periit volens, sed: Nam haec quidem *volens rapta*, periit, i. e. ipsa se praedam obtulit nec rapta est invita, sed sua sponte.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

PLATONIS OPERA.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN PLATONIS EUTHYPHRON.

EDIT. BIPONT.

T. I. p. 17. (p. 8. c.)

Ἀδικοῦντες γὰρ πάμπολλα, πάντα ποιοῦσι καὶ λέγουσι —.

Vox *πάμπολλα* a Ficino perperam omissa est, opponitur enim *πάντα ποιοῦσι καὶ λέγουσι.* Qui vel summam injuriam intulerunt, summo id studio et agunt et dicunt, omnemque lapidem movent.

— 20. l. 2. *Εἰ ὅτι μάλιστα.*

Conjunctim scribendum *ὁτιμάλιστα*, ut recte *ὁτιτάχιστα* Sophist. T. II. p. 237. *τοπρῶτον* p. 230. *τοπρότερον* Euthydem. T. III. p. 40. *ὡςβέλτιστα* Gorg. IV. p. 122. *τοαρχαῖον* Ion. p. 202. *τονῦν* Theaet. p. 203. et multa alia. Sexcenties tamen haec lex neglecta.

Eadem negligentia atque inconstantia in $\overline{\nu}$ *ἐφελκυστ.* modo recte modo temere aut addito aut omisso, in $\overline{\sigma}$ et $\overline{\xi}$, quae literae nulla certa lege confunduntur. Idem valet de *μικρὸν* et *σμικρὸν* temere confuso

Male quoque variat ratio scribendi in *κλάειν.*

Digitized by Google

IN PLATON. CRITONEM.

T. I. p. 118. (51. b.) *Ἐν μείζονι μοίρᾳ.* Recte Ficinus: *superiore loco.*

In Cratylo *μοῖρα καὶ τιμὴ* conjunguntur eodem fere sensu T. III. p. 260. (389. b.)

Uterque locus illum Euripid. in Hippol. v. 988. *Ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'* interpretatur et, quam vim ibi habeat *μοῖρα*, ostendit.

T. I. p. 172. (75. e.)

Ἀπολωλεκέναι. Opponitur *λαβόντα τὴν ἐπιστήμην ἔχειν.* Memoria quid tenere, memoria perdere, oblivisci.

Eadem vi utitur Sophocl. in Oedip. R. v. 318. verbo *διόλλυμι.* Ita quoque Horatius in Epist. L. II. 1. v. 84.

Vel quia turpe putant parere minoribus et quae
Imberbi didicere, senes *perdenda* fateri.

IN PLATON. PHAEDONEM.

T. I. p. 178. (78. c.)

Τούτῳ μόνῳ προσήκει μὴ πάσχειν τὰ αὐτὰ, εἴπερ τῳ ἄλλῳ.

Ficinus vertit: Si quid vero non sit compositum, huic soli convenit, non eadem pati, *quae* alii cuipiam — ac si legisset *ἅπερ.*

T. I. p. 179. (78. d.)

Καὶ ὀδέποτε ὁδαμῇ ὁδαμῶς ἀλλοίωσιν ὁδεμίαν ἐνδέχεται;

Digitized by Google

Quae vocum negantium coacervatio et Nostro et Tragicis aliisque scriptoribus Graecis solemnis. Cf. Sophista p. 265. *Ξυμβαίνει δ' ἴσν, ἀκινήτων τε ὄντων, νῶν μηδενὶ περὶ μηδενὸς εἶναι μηδαμῶ.* Et p. 271. *Διὰ τὸ μηδαμῶς μηδέποτε μηδαμῶ ψεῦδος εἶναι.* Et p. 297. *Μηδενὶ μηδὲν μηδεμίαν δύναμιν ἔχειν κοινωνίας εἰς μηδέν.* Phileb. *Οὐδεὶς εἰς ἀδὲν ἀδενὸς ἂν ἡμῶν ἀδέποτε γένοιτο ἄξιος* p. 225. T. IV. Euripid. Cyclop. v. 120.

Ἀκέει δ' ἀδὲν ἀδεὶς ἀδενός.

Eadem abundantia *αὖ* et *πάλιν* sive *αὖθις*, *ἴσως* et *τάχα* conjunguntur. L. de Legg. III. p. 106. T. VIII. L. V. p. 203. Theag. T. II. p. 12. De Legg. L. VII. p. 329.

Ita *ἄρτι* et voces cum *νέον* compositae. De Legg. VII. p. 329. T. VIII. Ita *ταχὺ* et *παραχρῆμα*. Theag. T. II. p. 22. *αὐτίκα* et *εὐθύς*. De Legg. L. V. p. 203. Idem dixeris de *ἄν* et *πω* repetito. Theaetet. T. II. p. p. 72, 174. Sic verba laudis se premunt. *Θαυμάσε, ὦ Κρίτων, πάνσοφοι ἀτεχνῶς.* Euthyd. T. III. p. 5. Nec parce dicitur *παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν.* De Legg. L. I. p. 48.

IN PLATON. THEAGEN.

T. II. p. 19. (128. b.)

Ὁρᾷς, ὦ πάτερ, ὅτι Σωκράτης ὁ πάνυ μοι δοκεῖ τι ἔτι ἐθέλειν ἐμοὶ συνδιατρίβειν; ἐπεὶ τό γ' ἐμὸν ἕτοιμον, ἐὰν ἅτος ἐθέλῃ —.

Digitized by Google

Ficinus, qui vertit: Videsne pater — nam quod ad me attinet, paratus eram, modo *ipse* voluisset, — videtur legisse *αὐτός*.

IN PLATON. THEAETETUM.

T. II. p. 52. (144. a.)

Τὸ γὰρ εὐμαθῆ ὄντα, ὡς ἄλλῳ χαλεπὸν πρᾶον αὖ εἶναι διαφερόντως — ὁρῶ γιγνομένους —.

Ficinus: Difficile *admodum* est, reperire hominem docilem simul et prae ceteris mansuetum atque cum omnibus virilem.

An legit *ἄλλως*? ut paulo post *καὶ ἄλλως εὐδοκίμει*?

— b. *Μανικώτεροι ἢ ἀνδρειότεροι φύονται.* Eadem dicendi ratio ex Graecia in Latium transiit.

T. II. p. 56. (146. b.) *Διαλεκτους* pro *διαλέξεις*.

T. II. p. 58. (147. a.)

Οὐκ ἂν γελοῖοι ὦμεν;

Si Ficinus, qui tamen, ut recte Huetius judicat, sententias modo dilatat, modo contrahit, modo de verbo ad verbum summa religione vertit, modo justo negligentior est, hic verba Graeca sublegit, *δοκῶμεν* suo in libro habuit, vertit enim: Nonne ridiculi *videamur*? Certe syllaba *δοκ* ob similitudinem proxime praecedentis facile omitti potuit. Equidem rem in medio relinquo. Vt ut sit, utrumque bene se habet. Theaetet. p. 152. *γελοῖοι ἐσόμεθα*.

T. II. p. 66. (151. a.)

Οἷς, ὅταν πάλιν ἔλθωσιν δεόμενοι τῆς ἐμῆς συν-

Digitized by Google

σαίας καὶ θαυμαστὰ δρῶντες, ἐνίοις μὲν τὸ γιγνόμενόν μοι δαιμόνιον ἀποκωλύει συνεῖναι —.

Ficinus: Cum vero ad me revertuntur, congressu meo iterum indigentes eumque *mirifice affectantes*, nonnullis statim daemonium meum congredi prohibet.

Si versionem Ficini verba textus prisca reddidisse putaremus, *ἐρῶντες* levi mutatione legi posset. Sed *θαυμαστὰ δρᾶν* hoc in contextu recte potuit verti, *mirifice affectare*. Infra habet *πᾶν ποιοῦσιν, ὥστε δίκην μὴ διδόναι*. Gorg. p. 71. T. IV.

T. II. p. 67. (157. b.)

Ὧν πολλοὺς μὲν δὴ ἐξέδωκα Προδίκῳ, πολλοὺς δὲ ἄλλους σοφοῖς τε καὶ θεσπεσίοις ἀνδράσιν —,

Ficino duce, qui vertit: Quorum multos Prodico elocavi, multos etiam *aliis* sapientibus divinisque hominibus —, lego *ἄλλοις*. Ita sibi pars rei utraque, *πολλοὺς μέν* atque *πολλοὺς δέ*, *Προδίκῳ* atque *ἄλλοις α. τ. καὶ θεσπεσ. ἀνδράσιν*, ad amussim respondent, nec Prodicus hac ratione sapientium numero excluditur.

T. II. p. 68. (152. b.)

Εἰκὸς μέν σοι σοφὸν ἄνδρα μὴ ληρεῖν. Ficinus: *Atqui* probabile est, sapientem virum nequaquam delirare.

Utique reponendum esse *μέντοι*, existimo.

T. II. p. 69. (152. b.)

Τὸ δέ γε φαίνεται, αἰσθάνεσθαι ἔστιν; Aut *φαίνεσθαι*, ut Ficinus vertit et Henr. Stephan. censet, legendum est, aut, si illud retineatur, *αἰσθάνεται* legendum, ut p. 95. (164. a.) *Τὸ δέ γε οὐχ ὁρᾷ, ὃν ἐπίσταται ἔστιν*, nisi velis et hunc locum,

Digitized by Google

me quidem invito, ex versione Ficini mutare: Non *videre* autem *nescire* est. Ficinus ex sensu, quod solet, vertisse videtur.

Similia locus est p. 141. Ὦι τὸ ἔστιν ἐπονομάζεις καὶ τὸ οὐκ ἔστιν, quod Ficin. hic quoque *esse* et non *esse* vertit.

T. II. p. 71. (153. b.)

Ἡ δ' ἐν ψυχῇ ἕξις οὐχ ὑπὸ μαθήσεως μὲν καὶ μελέτης, κινήσεων ὄντων, κτᾶταί τε μαθήματα, καὶ σώζεται καὶ γίγνεται βελτίων· ὑπὸ δ' ἠυχίας ἀμελετησίας τε καὶ ἀμαθίας ὅσης, ἅτε τι μανθάνει, ἅ, τε ἂν μάθοι, ἐπιλανθάνεται —. Ficinus: Animae quoque habitus disciplina et meditatione, quae motus sunt, doctrinas consequitur *servaturque* et perficitur: otio autem i. e. negligentia et pigritia nihil penitus discit et si quid didicerit, *obliviscitur* —. Quum vero utrumque, et doctrinas percipere atque memoria tenere et oblivisci, sibi opponantur, rectius forte fuerit, ad memoriam utrumque verbum referre. Ita verbum σώζεσθαι de memoria quoque usurpatur p. 94. et alibi. Deinde f. ἐσῶν pro ὄντων legendum, ut in Sophista p. 249. ubi ἐσῶν etiam ad utrumque substantivum, et ad ἀντιλήψεις et ad ἀπορίας, refertur.

T. II. p. 72. (153. d.)

Ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ ταὐτὰ δηλοῦν, ἅπερ λέγεις —. Ficinus vertit *eadem*, ac si ταὐτὰ legisset.

T. II. p. 73.

Μεταβάλλειν mutare vel mutari, se mutare. Ita quoque Latini verbo *mutare* utuntur, ut Livius

Digitized by Google

L. III. c. 10. Quod (carnis) intercidit, sparsum ita jacuisse per aliquot dies, ut nihil odor *mutaret*.

T. II. p. 74. (154. d.)

Ἡ μὲν γλῶττα ἀνέλεγκτος ἡμῖν ἔστω, ἡ δὲ φρὴν ὡς ἀνέλεγκτος. Cf. Euripid. in Hippolyt. v. 612.

Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

T. II. p. 76.

Εἰσὶ δέ ἔτοι (ἀμύητοι) οἳ οὐδὲν ἄλλο οἰόμενοι εἶναι ἢ ὃ ἂν δύνωνται ἁπρὶξ ταῖν χεροῖν λαβέσθαι.

Sententia tali philosopho dignissima. Cf. Sophista p. 259. *Οἱ μὲν εἰς γῆν — οὐδὲν ἐθέλοντες ἄλλο ἀκούειν.* Et *ἐπεὶ τούτων — πᾶν ὃ μὴ δυνατοὶ ταῖς χερσὶ συμπιέζειν εἰσὶν, ὡς ἄρα τοῦτο οὐδὲν τοπαράπαν ἔστι* p. 262. Sophista. Recte Plato in Sophista: *Τὰ τῆς τῶν πολλῶν ψυχῆς ὄμματα καρτερεῖν πρὸς τὸ θεῖον ἀφορῶντα ἀδύνατα.* p. 276.

T. II. p. 84. (159. b.)

Καὶ καθεύδοντα δὴ καὶ πάντα —. Et oppositionis et versionis Ficinianae causa videtur supplendum *καὶ γρηγορῶντα.* Sic de Legg. L. I. p. 45. T. VIII. addit versio: *et uniformem praeterea*, quae verba in Graeco desiderantur. Cf. quoque p. 111.

T. II. p. 86. (160. a.)

Οὔτ' ἐκεῖνο τὸ ποιῶν ἐμὲ, μήποτ' ἄλλῳ συνελθὸν, ταυτὸν γεννῆσαν, τοιοῦτον γένηται —.

Ficinus: Neque illud me talem efficiens, *aliquando* congrediens alteri, idem generans, tale quidquam existet. Recte, opinor, contextus jubet legi *δή ποτε.*

T. II. p. 92. (165. a.)

Ἀλλ' ἤδη σκεπτέον — ἄλλῃ —. Minus recte Fi-

Digitized by Google

cinus: Sed jam *alia res* — consideranda. Theaet. Alia certe. Vertendum potius: alia via, alia ratione.

T. II. p. 110. (171. a.)

Εἰ δὲ αὐτὸς μὲν ᾤετο, τὸ δὲ πλῆθος μὴ συνοίεται, οἴσθ' ὅτι πρῶτον μὲν ὥσπερ πλεύσει, οἷς μὴ δοκεῖ ἢ οἷς δοκεῖ, τοσούτῳ μᾶλλον οὐκ ἔστιν ἢ ἔστιν;

Pro *οἴσθα* forte legendum *ἴσθι*. Ficinus quoque vertit *scito*. Sed et Romani utrumque modum permutant. Cf. de Republ. L. VI. T. VI. p. 112. (505. a. et b.), ubi *οἴσθα* ter legitur et bis a Ficino *scito* vertitur.

T. II. p. 111. (171. c.)

Μήτε τὸν ἐπιτυχόντα ἄνθρωπον μέτρον εἶναι, μηδὲ περὶ ἑνὸς, οὗ ἂν μὴ μάθῃ.

Ficinus, qui vertit: Tunc sane et ipse Protagoras confitebitur, neque canem, neque quemvis hominem esse mensuram aut *omnium* aut unius etiam — legisse videtur: *μηδὲ περὶ πάντων, μηδὲ περὶ ἑνός.*

T. II. p. 152. (151. b.)

Ἀμφότεροι δ' ἂν φανῶσι μηδὲν μέτριον λέγοντες, γελοῖοι ἐσόμεθα, ἡγάμενοι ἡμᾶς μέν τι λέγειν φαύλους ὄντας, παμπαλαίους δὲ καὶ πανσόφους ἄνδρας ἀποδεδοκιμακότες.

Ficinus recte: Aut si neutri verisimile aliquid adducere nobis appareant, ridiculi evademus, putantes, nos viles homunculos *magnum aliquid* sapere, cum nihil nisi priscis illis ac sapientibus viris derogaverimus.

Μέν τι legendum, ut paulo ante *καὶ ἐὰν μέν τι φαίνωνται λέγοντες.*

Digitized by Google

T. II. p. 152. (190. d.)

Post verbum ἀληθῆ λέγεις ex Ficini versione sermo Theaeteti continuatur ad vocem δοξάζει usque. Cum voce ἆρ' ἄρ' excipit Socrates sermonem.

T. II. p. 166.

Εἰ μέντοι ἦν ἀντιλογικὸς οἷος ἀνὴρ, εἰ καὶ νῦν παρῆν, τούτων τ' ἂν ἔφη ἀπέχεσθαι —.

Ficinus vertit: *Possem* tamen quoquo modo, si contentiosus essem. Et *nunc si quis talis adesset*, abstinere ab his vocabulis profiteretur et nos ab his, quae ipse narro, vehementer deterreret — ac si legisset:

Εἰ μέντοι ἦν ἀντιλογικὸς, οἷός τ', (sc. ἦν) οἷος ἀνὴρ εἰ καὶ νῦν παρῆν, τούτων — commate post ἀνὴρ deleto. Forte, ut rem clariorem redderet, haec verba ex contextu addidit.

T. II. p. 167. (197. c.)

Τρόπον μὲν γὰρ ἄν τινα φαῖμεν αὐτὸν αὐτὰς ἀεὶ ἔχειν, ἅ, τι δὴ κέκτηται.

Ficinus, qui vertit: *quia* possidet — legisse videtur ἅτε, idque recte.

IN PLATONIS SOPHISTAM.

T. II. p. 206. (219. c.)

Τὸ δὴ μαθητικὸν αὖ μετὰ τοῦτο εἶδος ἄλλο, καὶ τὸ τῆς γνωρίσεως, τό, τε χρηματιστικὸν καὶ ἀγωνιστικὸν καὶ θηρευτικὸν, ἐπειδὴ δημιουργεῖ μὲν οὐδὲν τούτων, τὰ δὲ ὄντα καὶ γεγονότα, τὰ μὲν χειρῶσιν λόγοις καὶ πράξεσι, τὰ δὲ τοῖς χειρωμένοις οὐκ ἐπιτρέπει, μάλιστ' ἄν τι διὰ ταῦτα ξύμ-

Digitized by Google

παντα τὰ μέρη τέχνη τις κτητικὴ λεχθεῖσα ἂν διαγράψειε. Θεαί. Ναί. πρέποι γὰρ ἄν.

Ficinus: Disciplinae vero et cognitionis species universa et quaestus certaminisque ac venandi peritia, ars acquirendi summatim vocanda videtur: quippe cum nihil ex his quidquam fabricet; quae vero sunt et fuerunt, comparet partim sermonibus actionibusque capiens, partim *capientibus concedens.* Theaet. *Decet.*

Quae versio ita sonat, ac si legisset *αὖ* pro *ἂν*. Sed vulgatum recte se habere videtur, cujus sensus: Altera harum artium, disciplina, in aliis erudiendis quaestum facit, altera, *τὸ ἀγωνιστικὸν* et *θηρευτικὸν*, in eo versatur, ut sibi commodum comparet, nec id aliis occupantibus vel occupaturis concedat, sed sibi praeripiat. Cf. p. 216 — 218. et 231 sqq.

Deinde, cum Nominativus *τέχνη τις κτητικὴ λεχθεῖσα ἄν* cum *διαγράψειε* ex legibus grammaticis stare nequeat, Henr. Stephanus jam ad marginem, procul dubio praeeunte Ficino, scripserat: Alii *τέχνην τις κτητικὴν λεχθεῖσαν διαγράψειε.* Quinam illi alii sint, pro more suo callide subticuit. Ita quoque Cornarius. Utriusque sententiam amplexus est Fischerus. Mihi quidem locus depravatus ita restituendus esse videtur, ut legatur *διακρέψειε* pro *διαγράψειε* et forte pro responso Theaeteti, ut modo legitur, ponatur: *Διακρέποι γὰρ ἄν.* Quo facto tota constructio sibi constabit et cum sequentibus optime cohaerebit. Literarum mutatio praeterea fere est nulla. Alterum tamen non est necesse.

Digitized by Google

T. II. p. 208. (220. b.)

Τί δέ; ταύτην αὖ τὴν θήραν ἆρ' ἐκ ἂν κατὰ μέγιστα μέρη δύο διελοίμην;

Ficin. forte legit *διέλοιμεν*: vertit enim: Piscationem autem nonne in duo maxima membra *dividimus*.

T. II. p. 216. (221. d.)

Μανθάνω γὰρ ὃ λέγεις, ὡς πάντως δεῖ τοιοῦτον εἶναι, τόν γε ὄνομα τοῦτο ἔχοντα.

Ficinus: Intelligo equidem, *non oportere illum*, qui ita vocatur, inertem esse, sed arte quadam instructum.

Ni fallor, pro *πάντως* legendum est *παντὸς*, ut passim *πολλοῦ*, *ὀλίγου δεῖ*, et *παντὸς λείπει* de Legg. V. p. 205. T. VIII. *τοῦ παντὸς δέω* Aeschyl. Prometh. v. 1014. Plurimum abest, ut is, qui ita vocetur, iners esse debeat, ut potius arte quadam instructus. Hoc orationis tenori convenit, illud ei repugnat, nisi haec verba referantur ad priora: *παντάπασιν ὡς ἀληθῶς σοφιστήν*, quod mihi quidem minus placet. Praeterea in Ficini versione proxima verba ab eodem continuantur Theaeteto.

T. II. p. 226. (229. c.)

Καὶ δὴ καὶ τούτῳ γε οἶμαι μόνῳ τῆς ἀγνοίας ἀμαθία τοὔνομα προσρηθῆναι.

Henr. Stephan. voci *μόνῳ* additum volebat *εἴδει*, ego, si necesse fuerit, ob similitudinem literarum *μέρει*, quod paulo post legitur.

T. II. p. 236. (234. d.)

Προσάγειν absolute est positum, ut verbum hac

Digitized by Google

in re solemne *προσέχειν* et addita voce *νῶν* vel *διάνοιαν* et omissa usurpatur.

T. II. p. 240. (236. e.)

Ὅπως γὰρ εἰπόντα χρὴ ψευδῆ λέγειν ἢ δοξάζειν.

Ficinus male vertit, ac si legisset *ὅτως*: Sic enim dicentem oportet mentiri aut arbitrari, ita re vera esse. Potius: Quomodo enim oporteat dicentem mentiri, — difficile est.

T. II. p. 255. (244. a.)

Ἐπειδὴ τοίνυν ἡμεῖς ἠπορήκαμεν. Ficinus, quia vertit: Postquam igitur nos in hoc *defecimus*, forte legit *ἀπειρήκαμεν.*

T. II. p. 259. (246. a.)

Τῶν γὰρ τοιούτων ἐφαπτόμενοι πάντων, διϊσχυρίζονται τοῦτο εἶναι μόνον, ὃ παρέχει προσβολὴν καὶ ἐπαφήν τινα, ταὐτὸν σῶμα καὶ οὐσίαν ὁριζόμενοι.

Ficinus ita: Nam cum talia haec omnia tangant, solum id esse affirmant, quod quoquo modo *percipitur atque tangitur*, idemque corpus et essentiam tradunt.

Προσλαβὴν pro *προσβολὴν* legendum esse, *τοῦτο κᾆν παῖς γνοίη.*

Sententia praeterea philosopho illo magno est dignissima. Cf. quae supra collegimus Theaet. T. II. p. 76.

— — — — (236. b.)

Τοιγαροῦν οἱ πρὸς αὐτοὺς ἀμφισβητοῦντες μάλα εὐλαβῶς ἄνωθεν ἐξ ἀοράτου πόθεν ἀμύνονται.

Ficinus: Horum autem adversarii *caute* admodum

Digitized by Google

atque *pie* superne ex invisibili sede pro invisibili essentia pugnant —.

Unde minime sequitur, quod quis forte putaverit, Ficinum legisse post *εὐλαβῶς, καὶ εὐσεβῶς*, interpretatus est enim, quamquam minus recte, unam eandemque rem duobus verbis, et *caute* et *pie*, quo sensu posteriore haec vox quoque occurrit Actor. II, 5. Sic vox *ὑγιής* vertitur *solidus et simplex* p. 304.

T. II. p. 287. (259. c. d.)

Τὸ ταὐτα ἐάσαντα, ὡς δυνατὰ, τοῖς λεγομένοις οἷόν τ' εἶναι καθ' ἕκαστον ἐλέγχοντα ἐπακολουθεῖν. ὅταν τέ τις ἕτερον ὄν πη, ταὐτὸν εἶναι φῇ, καὶ ὅταν ταὐτὸν ὄν, ἕτερον, ἐκείνῃ καὶ κατ' ἐκεῖνο ὅ φησιν τούτῳ πεπονθέναι πότερον.

Quemadmodum Ficinus hunc locum implicitum legerit, equidem omni ex parte decernere non ausim, multum enim ac multum ejus versio a verbis, quae hodie leguntur, recedit. Vertit vero: Quod et supra dictum est, ut his tanquam *levibus* omissis, *ea quae eadem plane sunt*, redarguere unaquaque in re possis: sive quod alterum est idem, sive quod idem, alterum atque id *eadem utrumque ratione* esse convincens.

Sed quum non alium praeter textus verba perturbata viae habeamus ducem, periculum est faciendum, quo modo his auspiciis rem geramus.

Forte legendum: *ὡς τὰ αὐτὰ* (pro *δυνατὰ*) *τοῖς λεγομένοις, οἷόν τ' εἶναι — ἐκεῖνο, ὅ φησιν ταὐτὸ* (pro *τούτῳ*) *πεπονθέναι πότερον* f. *θάτερον*.

Digitized by Google

T. II. p. 291.

Τί γὰρ ὅ γ' ἀθυμῶν ἐν τούτοις, δράσειεν ἂν ἐν ἄλλοις;

Ficinus: Quomodo enim qui in istis haesitet, in aliis *audeat* unquam?

Θαῤῥήσειεν pro *δράσειεν* et *τῷ ἀθυμῶν* atque perpetuitati metaphorae et versioni Ficini melius convenire videtur, quamquam vulgatum non plane damnaverim.

T. II. p. 300. (266. a.)

Οἷον τότε μὲν κατὰ πλάτος τέμνων τὴν ποιητικὴν πᾶσαν, νῦν δὲ αὖ κατὰ μῆκος.

Illud *τότε*, tunc, quod Ficinus sua in versione neglexit, quia opponitur *τὸ νῦν*, nunc, abesse nequit.

IN PLATONIS EUTHYDEMUM.

T. III. p. 5. (271. d.)

Τούτῳ δέ, πρῶτον μὲν τῷ σώματι δεινοτάτῳ ἔστον.

Pro *σώματι* legendum est *στόματι*. Error typoth.

T. III. p. 9.

Ἐγελασάτην ἓν ἄμφω βλέψαντές εἰς ἀλλήλω —. Scr. *βλέψαντε.*

T. III. p. 13.

Οὐ γὰρ σμικρὸν τὸ ἔργον, δύνασθαι ἀναλαβεῖν διεξιόντα σοφίαν ἀμήχανον ὅσην.

Ficinus: Neque vero exigua res putanda est, *inaestimabilem* illam sapientiam enarrare posse.

Digitized by Google

Contextus docet, hanc versionem a vero abhorrere textus sensu, agitur enim de sapientia ea, quae difficile detegatur atque eruatur. Id quod etiam ex invocatione Musarum apparet.

T. III. p. 14.

Καὶ πρὶν ἀναπνεῦσαι καλῶς τε καὶ εὖ τὸ μειράκιον, ἐκδεξάμενος ὁ Διον. — Comma post *μειράκιον* delendum.

T. III. p. 17. (277. d.)

Ποιεῖτον δὲ ταὐτὸν, ὅπερ οἱ ἐν τῇ τελετῇ τῶν Κορυβάντων.

Pro *δὲ* legendum *δὴ*, ut vertit Ficinus *profecto*.

T. III. p. 43. (290. a.)

Ποῖ ἄν — τραποίμεθ' ἄν, ὅτι ἐπὶ ποίαν τέχνην;

Henr. Stephanus: forte *τραποίμεθ' ἂν ἔτι*, nisi pro *ὅτι* scribendum sit *ἔφην*.

Equidem *ποτὲ* legendum censeo, quod, ut Romanorum *tandem*, a Graecis in simili rerum societate addi solet.

T. III. p. 71. (303. b.)

Ἐνταῦθα δὲ ὀλίγα καὶ οἱ κίονες οἱ ἐν τῷ Λυκείῳ ἐθορύβησάν τ' ἐπὶ τοῖν ἀνδροῖν καὶ ἤσθησαν.

Ita gestiunt apud Ciceronem parietes gratias agere.

T. III. p. 87.

Ὡς οὔτ' ἂν τῶν ἐμῶν ἐπιλίποιμι οὐδέν, οὔτε τῶν φίλων.

Ficinus: Neque meis neque amicorum rebus parcerem. Ad verbum verte: *nihil reliqui facerem.*

Digitized by Google

IN PLATON. PROTAGORAM.

T. III. p. 89. (311. d.)

Ἂν μὲν ἐξικνῆται τὰ ἡμέτερα χρήματα. Si modo pecuniae nostrae sufficiant. Et hic, ut saepius, graecum et germanicum ad amussim sibi respondet. Nos: *mit dem Gelde auskommen.*

IN PLATON. CRATYLUM.

T. III. p. 288. (412. c.)

Ἔστιν ἂν ὁ πᾶν τὸ ταχὺ, ἀλλά τι αὐτὸ ἀγαστόν.

Cum *πᾶν* et *τι αὐτὸ* sibi opponantur, pro *αὐτὸ* est scribendum *αὐτῶ*, ut paulo post: *Ὅσοι γὰρ ἡγῶνται τὸ πᾶν εἶναι ἐν πορείᾳ, τὸ μὲν πολὺ αὐτῶ ὑπολαμβάνουσι τοιοῦτόν τι εἶναι, οἷον —.*

Recte itaque Ficinus: Est igitur non omne velox, sed *ipsius* aliquid.

IN PLATON. GORGIAM.

T. IV. p. 38. *Ἀλλ' αὐτὸν λέληθα ὅτως ἀποκεκριμένος.* Error typogr. pro *ὅπως.*

T. IV. p. 65. *Καίειν* et *κάειν* Atticorum inscitia et negligentia librariorum passim legitur.

T. IV. p. 68. (477. d.)

Οὐκᾶν ἦ ἀνιαρώτατόν ἐστιν καὶ ἀνίᾳ ὑπερβάλλον αἴσχιστον τοῦτ' ἐστίν.

Digitized by Google

Ficinus vertit: *Quare* aut quia molestissimum est et molestia superans, idcirco horum turpissimum est — ac si legisset ἤ et τούτων, ut postea αἴσχιστόν ἐστι πάντων.

T. IV. p. 80. (483. d.)

Καὶ τοῖς γένεσιν. i. q. ἔθνεσιν.

T. IV. p. 119. Τὴν ἡδονὴν ἡμῶν μόνον διῳκεῖν, ἄλλο δ' οὐδὲν φροντίζειν.

Quamquam Ficinus vertit: An non tibi haec videtur esse talis, ut nihil aliud quam *aures* delectare curet — tamen inde non sequitur, eum ὦτων legisse. Haud raro enim ex sensu vertit et interdum elegantius.

IN PLATON. PHILEBUM.

T. IV. p. 218. Ὀλίγα δὲ καὶ τῶν ἄλλων ζώων.

Ὀλίγα, omisso δεῖν, hic, ut saepius, absolute positum est. Ita in Lysid. T. V. p. 226. καὶ ὀλίγα ἐξήμαρτον.

T. IV. p. 240. Οὐδαμῶς. ἀλλὰ τρίτον φασί με λέγειν, ἓν τοῦτο τιθέντα τὸ τούτων ἔγγονον ἅπαν, γένεσιν εἰς οὐσίαν ἐκ τῶν μετὰ τοῦ πέρατος ἀπειργασμένων μέτρων —.

Ficin.: Nullo modo. Sed tertium *scito* —.

Hinc videtur φάθι legisse pro φασί, idque recte. Eodem sensu occurrit haec vox in Politico T. VI. p. 65. Τούτων ἕνεκα πάντων τὰ πρόσθεν νοῦν εἰρῆσθαι φάθι.

Digitized by Google

T. IV. p. 241. (27. c.)

Τὴν δὲ τῆς μίξεως αἰτίαν καὶ γενέσεως τετάρτην λέγω. ἆρα μὴ πλημμελοίμην ἄν τι;

Ficin.: Si *quartum vocem*, ac si legisset *λέγων*, quod, ut Bipontini jam animadverterunt, concinnius est.

T. IV. p. 249. (31. b.) Cum verbis: *Ἀλλ' εἰ ταύτῃ — πορευώμεθα* Protagoras incipit loqui, cui verbis: *Ἆρ' ἂν σοι καθάπερ ἐμοί — πέρι* respondet Socrates ex Ficini versione.

Deinde *cognita* legitur pro *cognata*, *ξυγγενής*, ex errore typoth.

T. IV. p. 252. *Οἶμαι κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν — ὡς δοκεῖ.* Negligentia sermonis quotidiani ad vivum expressa!

T. IV. p. 264. (38. e.) *Τά τε πρὸς αὐτὸν ῥηθέντα ἐντείνας εἰς φωνὴν πρὸς τὸν παρόντα.*

Scribendum *αὑτὸν*, ut paulo ante: *πρὸς αὑτὸν εἴποι τοῦτο*, et supra: *εἰπεῖν ἄν τις πρὸς ἑαυτὸν δοκῇ σοι.*

T. IV. p. 292. (52. a.)

Μαθημάτων πληρωθεισῶν, ἐὰν ὕστερον ἀποβολαὶ διὰ τῆς λήθης γίγνωνται, καθορᾷς τινὰς ἐν αὐταῖς ἀλγηδόνας.

Ficinus: Quid vero, si quis *doctrinis imbutus*, earum postea per oblivionem jacturam faciat, nonne tristitiam quandam sequi vides?

Fateor, me sensum verborum, quae impressa leguntur, non capere, qui mihi qualiscunque elici posse videtur, quum lego:

Μαθημάτων πληρωθείς, ὧν ἐὰν ὕστερον — καθορᾷς τινὰς ἐν αὐταῖς ἀλγηδόνας;

Digitized by Google

Nonne tu, si doctrinarum, quibus imbutus fueras, postea per oblivionem jacturam feceris, tristitiam quandam ob res amissas senties? Cui respondet Protagoras, quod alicui forte offensioni sit, non suo nomine, sed tertia persona. Quod tamen saepius fit, v. c. in Sophista:

Ἀλλὰ μὴν τό γε διαλεκτικὸν ἐκ ἄλλῳ δώσεις — Πῶς γὰρ ἄν ἄλλῳ δοίη τις; T. II. p. 275.

Aliud praeterea excogitavi. Forte excidit vocula *τις*, a simili *πληρωθεὶς* absorpta. Quod si concesserimus, genuinam habebimus lectionem versionis Ficinianae. Oppositum est: *ὅταν τις στερηθεὶς λυπηθῇ διὰ τὴν χρείαν.*

IN PLATON. ALCIBIADEM I.

T. V. p. 63. (132. b.)

Γύμνασαι πρῶτον καὶ μάθε, ἃ δεῖ μαθόντα εἶναι ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως, πρότερον δὲ μή.

Ficinus, qui vertit: *Exue illum* prius ac disce — legit *γύμνωσον αὐτόν*, idque retulit ad *δῆμον εὐπρόσωπον.*

Similis locus est in Charmid. T. V. p. 109.:

Τί σοι φαίνεται ὁ νεανίσκος — ἐκ εὐπρόσωπος; — Οὗτος μέντοι — εἰ ἐθέλει ἀποδῦναι, δόξει σοὶ ἀπρόσωπος εἶναι.

IN PLATON. ALCIBIADEM II.

T. V. p. 90. (145. b.) *Ἆρ' ἂν τὸν τοιοῦτο συμβουλεύειν εἰδότα, χωρὶς τῶ πότερον βέλτιον, καὶ ὅτε βέλτιον, φρόνιμον καλεῖς;*

Digitized by Google

Ficinus, qui vertit: An eum, qui ista consulere novit, nisi sciat docere, utrum melius et *quid* melius, prudentem dicis? — legit ὅ, τι, quod orationis continuitati minus convenit. Cf. sqq.

IN PLATON. MENEXENUM.

T. V. p. 301. (247. d.) *Κατὰ νοῦν ἐκβαίνειν*, ex voto, ex sententia succedere, fere idem sonat, quod Suetonius habet, quamquam nove dictum: prospere *decedere*, in Iul. Caesare c. 24.

T. VI. p. 13. *Ἰδιότροπον*. Error typoth. pro *ἰδιότροφον*.

T. VI. p. 21. (265. d.) *Καταθραύειν* idem quod Platoni-solemne *κατακερματίζειν*, *τέμνειν*, *σχίζειν*, *διαιρεῖσθαι*, *διορίζεσθαι*, *διελθεῖν*.

T. VI. p. 22. Ficinus omisit Socratis interrogationem: *Quo?* *τῷ*, utique necessariam.

T. VI. p. 43. (275. e.) *Περικαλύπτειν* i. q. *περιλαμβάνειν* p. 44.

T. VI. p. 46. (277. a.) *Κατά γε τὴν ἐμήν*.
Subaudiatur, ut saepius, *δόξαν* vel *γνώμην*. Cf. p. 76. *Ἐὰν ἡ ἐμή*. de Republ. L. III. p. 284.

T. VI. p. 91. *Θεῶ δὴ καὶ τὸ μετὰ ταῦτα ἑπόμενον*. Scr. *Θεώμεθα*.

Digitized by Google

IN PLATON. DE REPUBL. L. I.

T. VI. p. 154. (331. b.) *Ἔπειτα ἀπιέναι ἐκεῖσε δεδιότα.*
Negatio μὴ δέν deest.
Ficinus recte: Ut quis illuc *intrepidus* proficiscatur.

T. VI. p. 233. *Ἀλλ' οὐκ ἄν πω πάνυ γε μέγα τι εἴη, εἰ αὐτοῖς βουκόλοις τε καὶ ποιμέσιν — προσθείμεν.*
Nescio, an Ficinus legerit μή, vertit enim: *Nisi* ipsis bubulcos et opiliones et pastores alios adderemus.
Sed sententia sine μή sibi constat.

IN PLATON. DE REPUBL. L. III.

T. VI. p. 300. (405. b.) *Ἦ οὐκ αἰσχρὸν δοκεῖ — καὶ ἀπορίᾳ οἰκείων.*
Illud καί mihi molestum. Eo deleto omnia melius cohaerent.

T. VI. p. 323. (417. a.) *Περιάψασθαι* est induere vestes auro argentoque distinctas atque pictas, ut p. 328. *περιτίθημι* et *ἀμφιέννυμι*. Ficinus vertit: *circumferre*. Praeterea videtur legendum: *οὐδ' ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὄροφον ἰέναι* pro *αὐτὸν ὄροφον ἰέναι*. Prius tamen potest defendi.

IN PLATON. DE REPUBL. L. IV.

T. VI. p. 327. (420. a.)
Ὥστε οὐδ' ἂν ἀποδημῆσαι βάλωνται ἰδίᾳ, ἐξέσται αὐτοῖς: οὐδὲ ἄλλοις διδόναι, οὐδ' ἀναλίσκειν

Digitized by Google

ἄν πη βάλωνται ἄλλοσε, οἷα δὴ οἱ εὐδαίμονες δοκοῦντες εἶναι ἀναλίσκεσθαι.

Ficinus recte: Quocirca neque si proficisci privatim alio velint, licebit ipsis, neque quidquam *scortis* largiri —.

Codex Reg. vestigia genuinae lectionis plura conservavit, legens *ἑτέροις*, corrupte tamen pro *ἑταίραις*.

Ex illa voce, *ἑτέροις*, interpretationis sane non bonae loco ortum est *ἄλλοις*, quod textum plane corrupit.

T. VI. p. 329. (421. a.)

Εἰ μὲν οὖν ἡμεῖς μὲν φύλακας ὡς ἀληθῶς ποιεῖμεν ἥκιστα κακούργους τῆς πόλεως.

Ficinus vertens: Quamobrem si *veros* civitatis custodes quaerimus, minime eos eligere debemus — *ἀληθεῖς* legisse videtur.

IN PLATON. DE REPUBL. L. V.

T. VII. p. 5. (450. b.)

Σὺ δὲ περὶ ὧν ἐρώτῶμεν, μηδαμῶς ἀποκάμῃς, ἢ σοι δοκεῖ διεξιών —.

Ficinus vertit, ac si legisset: *εἰ σοὶ δοκεῖ —.*

Tu vero ne graveris, *si* tibi videtur, ea, quae perquirimus, declarare.

Ad verbum ita: Tu vero ne graveris, *qua* optime tibi visum fuerit, uberius exponere.

T. VII. p. 6. l. 10. *Ἡ ἀπατεῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν καὶ δικαίων καὶ νομίμων· περὶ τοῦτο —.*

Digitized by Google

Recte Cod. Reg. *νομίμων πέρι τῶτο* —.

Περί non semel postponitur.

T. VII. p. 26. l. 10. (460. e.)

Post *γίγνεσθαι* procul dubio interpunctio locum habere debet, ut *Ἀληθῆ* sit responsum.

T. VII. p. 45. l. 4. (469. e.)

Ἑατέον ἄρα τὰς νεκροσυλίας καὶ τὰς τῶν ἀναιρέσεων διακωλύσεις.

Ficinus hunc locum non bene cepisse videtur, vertit enim paulo negligentius:

Quare a *rapinis* hujuscemodi abstinendum est, *victoriae namque obstant.* Potius ita:

Quare a cadaveribus spoliandis et quicquid impedit, quominus cadavera suorum tollantur condanturque, est abstinendum.

Solemnis haec vox est de mortuorum sublatione ad sepulturam faciendam. Cf. Pausan. Att. I, 10. et 39. IV, 8. VII, 2.

Quod si Ficinum culpa negligentiae absolutum malueris, supponas, quaeso, eum legisse: *νικητηρίων*, quod sane non multum ab impressis recedit, et Ficinus reus abibit servatus.

T. VII. p. 55. l. 4. (474. d.)

Ἦ οὐχ οὕτω ποιεῖτε πρὸς τὰς καλάς; ὁ μὲν, ὅτι σιμὸς, ἐπίχαρις κληθείς, ἐπαινεθήσεται ὑφ' ὑμῶν — ὥστε μηδένα ἀποβάλλειν τῶν ἀνθόντων ἐν ὥρᾳ —.

Non poenitebit Horatium in Serm. L. I, 3. a vers. 37—48. contulisse:

Illuc praevertamus; amatorem quod amicae
Turpia decipiunt caecum vitia, aut etiam ipsa haec

Digitized by Google

Delectant; veluti Balbinum polypus Hagnae.
Vellem in amicitia sic erraremus, et isti
Errori nomen virtus posuisset honestum.
At pater ut gnati, sic nos debemus amici
Si quod sit vitium, non fastidire. Strabonem
Appellat Paetum pater; et Pullum, male parvus
Si cui filius est, ut abortivus fuit olim
Sisyphus; hunc Varum, distortis cruribus; illum
Balbutit Scaurum, pravis fultum male talis.

T. VII. p. 55. l. 7. (474. e.)

Μελαγχλώρους δὲ καὶ τἄνομα οἴει τινὸς ἄλλο ποίημα εἶναι ἢ ἐραστοῦ ὑποκοριζομένου — ἐὰν ἐπὶ ὥρᾳ ᾖ —.

Quod Henr. Stephanus ex versione Ficini, quae est: *Pallidum* autem adolescentem etc. collegerat, *μελιχλώρους*, id ego in Cod. Paris. a me consulto inveni scriptum.

IN PLATON. DE REPUBL. L. VI.

T. VII. p. 94. l. 8. (496. b.)

Πάνυ σμικρὸν δή τι — λείπεται τῶν κατ' ἀξίαν ὁμιλούντων φιλοσοφίᾳ, ἢ πῃ ὑπὸ φυγῆς καταληφθὲν — βραχὺ δέ πῃ τι καὶ ἀπ' ἄλλης τέχνης δικαίως ἀτιμάσαν εὐφυὲς ἐπ' αὐτὴν ἀνέλθοι —.

Quod olim in versione mea horum librorum germanica conjeceram, idem hodie mihi probatur, *ἀπὸ φυγῆς καταλειφθὲν* et *βραχὺ δέ πῃ τι*, quae verba Ficinus temere confudit: Vel cum magnificus quidam animus, angusta in urbe natus, spretis reipublicae ipsius muneribus, ac multo magis contem-

Digitized by Google

tis reliquarum artium opificiis, pro naturae dotibus ad philosophandum se confert — ego ita fere vertam: Perpauci denique generosioris ingenii, contemtis, ut par est, ceteris artibus, philosophiae castra repetunt.

T. VII. p. 119. l. 9. (508. d.)

"Οταν δὲ εἰς τὸ τῷ σκότῳ κεκραμένον.

Ficinus: Sed cum ad id fertur, quod tenebris est *mixtum*.

Mihi olim placebat: κεκρυμμένον.

IN PLATON. DE REPUBL. L. VII.

T. VII. p. 145. l. 13. (523. d.)

Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις.

Ficinus: In omnibus siquidem *hujusmodi*.

Legit forte ταυτοῖς, idque verum habeo.

IN PLATON. DE REPUBL. L. VIII.

T. VII. p. 221. l. 8. (562. c.)

"Οπερ ἦ α νῦν δὴ ἐρῶν.

Leg. ἦ α, quod cum Participio futuri more Homerico conjungitur. Cf. Theag. T. II. p. 20. ἡνίκα ἀποθανούμενος ἦ ει. Theaet. ὅπερ ἦ α, iterum ἦ α, ἐρῶν p. 130. T. II. Interdum ἔρχομαι ponitur. Ita quoque Dionys. Halicarn. Antiquitt. Rom. L. III, 2. περὶ ὧν ἔρχομαι λέξων. Theaet. ὅταν ἀριθμήσων ἴῃ ὁ ἀριθμητικὸς, et πάλιν ἔρχεται μαθησόμενος p. 170. T. II.

Digitized by Google

T. VII. p. 230. *Καὶ πᾶσιν ἵλεώς τε καὶ πατρῷος εἶναι προσποιεῖται;*

Cod. Reg. recte *πρᾶος*, et Ficinus *mitis*.

Error ex ratione per compendium scribendi ortus.

T. VII. p. 234. *Ἐλάττως εἰσφορᾶς.*

Error typoth. pro *εἰσφοράς.*

T. VII. p. 246. (575. a.)

Ἀλλὰ τυραννικὸς ἐν αὐτῷ ὁ Ἔρως — ἅτε αὐτὸς ὢν μόναρχος, τὸν ἔχοντά τε αὐτὸν, ὥσπερ πόλιν, ἄξει ἐπὶ πᾶσαν τόλμαν —.

Ficinus: Sed tyrannice in ipso Amor omni cum licentia et transgressione vivens, utpote qui solus sit dominus, *subjectum sibi hominem* — impudenter ad omnia rapiet — legisse videtur: *ἁλόντα*, quod e litera $\overline{\chi}$ versa proficiscitur.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. I.

T. VIII. p. 33. l. 3. (638. d.)

Οἱ δὲ, ὅτι τὰς μὴ χρωμένας αὐτῷ ὁρῶμεν νικῶντας μαχομένας —.

Ficinus, qui vertit: Quia *vino* abstinentes vincunt in pugna — aut *οἴνῳ* pro *αὐτῷ* legit, aut id ex contextu supplevit.

T. VIII. p. 16.

Ὥσπερ τό, τε ἀληθὲς, οἶμαι, καὶ τὸ δίκαιον ὑπέρ γε θείας διαλεγομένους λέγειν —.

Ficinus vertens: Qui de *divina republica* disserunt, videtur legisse vel *θείας πολιτείας*, cui vicinitas interitum parasset, vel id ex ingenio addidit.

Digitized by Google

T. VIII. p. 44. l. 9. (644. b.)

Τῶν δυναμένων ἄρχειν αὐτῶν.

Scrib. *ἑαυτῶν* vel *αὑτῶν.*

T. VIII. p. 51. l. 5. *Αὐτῷ ταῖς ἡδοναῖς.*

Iterum *αὐτῷ.*

T. VIII. p. 5[illegible] *Καὶ ἐν οἷς ἀρετὴ ψυχῇ καὶ κακία παραγίνεται, πρῶτον ταῦτ' εἶναι —.* Comma post *παραγίνεται* delendum.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. II.

T. VIII. p. 68. *Ἆρ' ἂν ἐχ ἡμῶν οἱ μὲν νέοι αὐτοὶ χορεύειν ἕτοιμοι —.*

In versione Ficini deest: juvenes *ipsi, sua sponte,* utique necessarium.

T. VIII. p. 78. l. 10. (662. c.)

Πείθοιμ' ἂν τοὺς πολίτας μοι φθέγγεσθαι —.

Scribatur *μοι.*

T. VIII. p. 79. *Τί γὰρ δὴ δικαίῳ χωριζόμενον ἡδονῆς ἀγαθὸν ἂν γίγνοιτο;*

In versione Ficini est impressum: Quid enim a voluptate *superato* justo boni adesse potest? culpa typoth. quum brevi post idem verbum occurrat et recte vertatur: Neque bonum *separat* ab honesto.

T. VIII. p. 80. l. 14. (663. c.)

Ἐκ δὲ δικαίου πάντα τἀναντία παντὶ πρὸς ἀμφότερα —.

Ficinus: *omnino.*

An legit *πάντῃ*?

T. VIII. p. 86. l. 14. (666. b.)

Τετταράκοντα δὲ ἐπιβαίνοντα ἐτῶν, ἐν τοῖς ξυσ-

Digitized by Google

σιτίοις εὐωχηθέντα, καλεῖν τὸς τε ἄλλους θεοὺς, καὶ δὴ καὶ Διόνυσον παρακαλεῖν εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παιδιὰν, ἣν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐπίκηρον τῆς τὸ γήρως αὐστηρότητος ἐδωρήσατο, τὸν οἶνον φάρμακον —.

Ficinus: Qui hominibus vinum quasi remedium adversus senectutis duritiem est largitus —.

Quinam autem sint homines illi *alii*, qui in graeco commemorantur, cum non huic alterive, sed omnibus omnino, in primis senibus hoc munus divinum largitus sit Dionysus, difficile est dictu.

Sensus bene fluet, si legerimus pro ἄλλοις incommodo opportunum αὐτοῦς, ad Deum ipsum relatum. Quod vinum Deus ipse hominibus adversus senectutis duritiem est largitus.

T. VIII. p. 98. (672. a.)

Ἔκει καὶ τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ὃ δωρεῖται —. Scr. *ἐπεί.* Error typoth.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. III.

T. VIII. p. 103. l. 5. (674. b.)

Μηδ' αὖ κυβερνήτας, μηδὲ δικαστὰς, ἐνεργοὺς ὄντας, οἵνῳ γεύεσθαι τοπαράπαν —.

Ficinus: Gubernatores etiam atque judices, *munus suum obituros*, a vino penitus prohiberem.

Nihil dubito, quin pro ἐνεργοὺς legendum sit ἐνάρχους, quod in literis parum differens a vulgato, optime convenit et versioni Ficini et, quod majoris est momenti, rei ipsi.

Digitized by Google

T. VIII. p. 132. l. 10. Verba *Οὐκ ἔστιν* sunt Cliniae ex versione Ficini.

T. VIII. p. 152. l. 5. (699. b.)

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐλπίδος ὀχούμενοι ταύτης. Cf. Euripid. Hippol. v. 213. *Μανίας ἔποχον.*

T. VIII. p. 152. l. 11. (699. c.)

Ἧς ὁ δειλὸς ἐλεύθερος καὶ ἄφοβος —.

Ficinus: Quo quisquis afficitur, *liber* est et imperterritus.

Nescio, an *δοῦλος* pro *δειλὸς* legendum sit, cum praecedat *δουλεύειν*, et p. 184. *ἄρχοντες δοῦλοι τοῦ νόμου* dicantur, et passim *ὁ νόμος* audiat *τύραννος τῶν ἀνθρώπων.* Protag. T. III. p. 142. et *ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων.* Gorg. T. IV. p. 87.

Habet quidem *ὁ δειλός*, quo se tueatur atque defendat, interpretatio enim, quae tamen in utrumque, et in *ὁ δειλός* et in *ὁ δοῦλος*, cadit, oppositum *ἄφοβος* addit, uti contrarium *τῷ ὁ δοῦλος* est vox *ἐλεύθερος.*

IN PLATON. DE LEGIBUS L. IV.

T. VIII. p. 186. l. 11. (716. d.)

Καὶ κατὰ τοῦτον δὴ τὸν λόγον, ὁ μὲν σώφρων ἡμῶν, θεῷ φίλος· ὅμοιος γάρ· ὁ δὲ μὴ σώφρων, ἀνόμοιός τε καὶ διάφορος καὶ ἄδικος —.

Quamquam Ficinus: Atqui secundum hanc rationem, quisquis hominum temperatus est, Deo est amicus, similis enim, intemperatus autem dissimilis, differens et injustus — vertit et *ἄδικος* legit, *ὁ*

Digitized by Google

ἄδικος autem τὸ ἄθεος in se comprehendit, tamen mihi ἄθεος, ut adversa fronte opponatur τῷ θεῷ φίλος, ut ὅμοιος et ἀνόμοιος, videtur esse legendum.

T. VIII. p. 192. l. 9. (719. d.)

Ἐγὼ δέ, εἰ μὲν γυνὴ διαφέρουσα εἴη πλούτῳ —.

Ficinus, qui vertit: Ego autem, si *mihi* uxor esset ditissima — an legit μοί?

IN PLATON. DE LEGIBUS L. V.

T. VIII. p. 268. l ult. (729. c.)

Καὶ μὴν τόγε φίλων καὶ ἑτέρων.

Legatur ἑταίρων. Ita paulo post recte. Idem vitium in Basil. 2.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. VI.

T. VIII. p. 256. l. 7.

Εἱρεῖσθωσαν per errorem typoth. pro αἱρεῖσθωσαν.

T. VIII. p. 265. l. 8. (759. a.)

Ὁδῶν δὲ καὶ οἰκοδομιῶν καὶ κόσμου τοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀνθρώπων τε, ἵνα μὴ ἀδικῶσι, καὶ τῶν ἄλλων θηρίων, ἐν αὐτῷ τε τῷ τῆς πόλεως περιβόλῳ καὶ προαστείῳ ὅπως ἂν τὰ προσήκοντα πόλεσι γίγνηται, ἑλέσθαι δεῖ τρία μὲν ἀρχόντων εἴδη —.

Ficinus: Ad viarum autem aedificationumque exornandarum curam, ne aut homines injurientur aut *ipsae* ferae noceant etc. —.

Digitized by Google

Cum homines quidem sint ζῶα, non vero θηρία, bestiae aut ferae (quamquam contemtus causa hac in classe ponantur de Legg. L. VII. p. 373. l. ult.) quod esse deberet, si vox τῶν ἄλλων θηρίων recte staret, cumque Ficinus *ipsae* verterit, nihil dubitavimus pro ἄλλων restituere genuinum αὐτῶν.

T. VIII. p. 279. In versione Ficini: Si vero minus, alteriùs *sex*, scr. *sextis*.

T. VIII. p. 286. l. 4.

Verba Ἀνάγκη γάρ in Ficini versione cum praecedentibus sunt conjuncta, nec verba Cliniae, quod perperam, ut contextus docet, est factum.

T. VIII. p. 289. l. 1. (770. d.)

Ὅπως εἰς ταυτὸν τοῦτο ὃ λέγομεν, τεταγμένη σπουδῇ πᾶσα ἔσται διὰ παντὸς τοῦ βίου.

Ficinus: Atque ad hoc ipsum, quod dicimus, quisque per totam vitam *omni studio tendat*.

Facili negotio corrigi potest τεταμένη pro τεταγμένη, aegre enim hoc exponatur: In hoc cujusque studium collocetur.

Deinde:

Τελευτῶν δέ, καὶ πόλεως ἐὰν ἀναστατον ἀνάγκη φαίνηται γίγνεσθαι —.

Hic τελευτῶν non *tandem* significare videtur, sed quod saepius, modo βίον addito, modo omisso, *mori*, et cum φανεῖται conjungendum.

Ficinus: Pro patria praeterea, si necesse est, mori paratus sit, antequam velit aut eversam videre civitatem —.

Digitized by Google

T. VIII. p. 286.

Ἢ ὅτι δή ποτε, καλῶσι. — Scr. *ὅ, τι.*

T. VII. p. 294. l. 3.

Μῦθος γάμα pro *λόγος*, ut p. 369. vel *τύπος*, quod passim usurpatur.

T. VIII. p. 299. l. 2.

In versione Ficini est tam *membris* quam *majoribus*, culpa typoth. pro *moribus*.

Paulo ante: *Ὥστ' ἀνώμαλα καὶ ἄπιστα, καὶ οὐδὲν εὐθύπορον ἦθος οὐδὲ σῶμα ἐκ τῶν εἰκότων γεννήσῃ ποτ' ἄν —.*

Ficinus: Nempe verisimile est, eum foetus *inaequales*, *instabiles*, obliquos tam membris quam moribus procreare.

Legendum, ni fallor, *ἄνισα*.

T. VIII. p. 307. l. penult. (780. a.)

Ὅστις διανοεῖται πόλεσιν ἀνοφαίνεσθαι νόμους, μὴ τὰ δημόσια καὶ κοινὰ αὐτὰς χρὴ ζῆν πράττοντας, τῶν δὲ ἰδίων ὅσον ἀνάγκη μηδὲ οἴεται δεῖν· ἐξουσίαν δὲ ἑκάστοις εἶναι τὴν ἡμέραν ζῆν ὅπως ἂν ἐθέλῳ, καὶ μὴ πάντα διὰ τάξεως δεῖν γίγνεσθαι· προέμενος δὲ τὰ ἴδια ἀνομοθέτητα, ἡγεῖται τά γε κοινὰ καὶ δημόσια ἐθελήσειν αὐτὸν ζῆν διὰ νόμων, οὐκ ὀρθῶς διανοεῖται —.

Ficinus: Quicunque itaque publica solum atque communia *censet legibus ordinanda*, propria vero etiam, quae necessaria sunt, non curat, ac licentiam singulis quotidie vivendi, ut volunt, praebet, neque certo ordine putat omnia facienda, sed, privatis neglectis, publica et communia secundum legem gesturos homines opinatur, non recte opinatur.

Digitized by Google

Verba graeca sunt lacera, disjecta et implicita. Morbo, quo laborat locus, ita forte manum medicam admoveas, ut legatur:

Ὅστις διανοεῖται πόλεσιν ἀποφαίνεσθαι νόμους, πῆ τὰ δημόσια καὶ κοινὰ αὐτὲς χρὴ ζῆν, τάττοντας, τῶν δέ —.

Quicunque itaque censet, civitatibus leges esse ferendas, *quae definiant*, qua ratione in rebus publicis atque communibus eos oporteat vitam instituere, privatas vero res etc.

T. VIII. p. 311. l. 1. (781. d.)

Εἰ δὴ δοκεῖ, λόγου γ' ἕνεκα, μὴ ἀτυχῆ τὸν περὶ πάσης τῆς πολιτείας γενέσθαι λόγον, ἐθέλω λέγειν, ὡς ἀγαθόν ἐστι καὶ πρέπον, εἰ καὶ σφῶν ξυνδοκεῖ ἀκούειν· εἰ δὲ μὴ, ἐᾶν —.

Ego nullus dubito, quin pro *ἀτυχῆ* sit reponendum *ἀτελῆ*.

Ficinus recte: ne disputatio de republica *manca* relinquatur.

T. VIII. p. 312. l. 1. (782. a.)

Μεταβαλεῖν orationis seriei vulgato *μεταβάλλειν* accommodatius.

T. VIII. p. 315.

Νύμφην χρὴ διανοεῖσθαι καὶ νυμφίον ὡς ὅτι καλλίστους καὶ ἀρίστους εἰς δύναμιν ἀποδειξομένους παῖδας τῇ πόλει —.

Ficinus: Cogitare omnino sponsus et sponsa debent, quo pacto quam pulcherrimos et optimos civitati liberos poterunt *procreare*.

Num legit *ἀποτεξομένους*? Ex contextu forte ita vertit.

Digitized by Google

— 15. *Ἀψύχων μὲν ἔχεσθαι.*

Nostrum fere refert: *Sich an Speisen lebloser Sachen halten.*

T. VIII. p. 330.

Ἃ καλῶς μὲν τεθέντα καὶ ἐθισθέντα πάσῃ σωτηρίᾳ, περικαλύψαντα ἔχει —. Comma delendum.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. VII.

T. VIII. p. 340. l. 3. (797. d.)

Ἐν πνεύμασιν Ficinus non expressit. Est autem aer, ut p. 432.

T. VIII. p. 373. l. 8. (814. a.)

Γυναῖκας δὲ, διεξόδων καὶ τάξεων καὶ θέσεως καὶ ἀναιρέσεως ὅπλων ἡμμένας· εἰ μηδενὸς ἕνεκα, ἀλλ' εἴποτε δεήσειε πανδημεὶ πάσῃ τῇ δυνάμει καταλείποντας τὴν πόλιν ἔξω στρατεύεσθαι, τὰς φυλάξουσας παῖδάς τε καὶ τὴν ἄλλην πόλιν ἱκανὰς εἶναι τό γε τοσοῦτον.

Ficinus, dum vertit: Mulieres autem consuescant castra movere, ordines struere et arma sumere atque deponere: si nullius rei alterius gratia, attamen, si res cogat, ut in militiam viri proficiscantur, *possint ipsae interim*, si quid adversi acciderit, civitatem defendere — sensum potius quam verba respexit. Id vero ex ejus paraphrasi apparet, eum legisse *ἱκανὰς εἶναι* pro *ἱκανὰς*, ita ut ad mulieres referatur. Ad verbum fere ita: Si nullius rei alterius gratia, attamen, si res cogat, ut in militiam viri proficiscantur omnes, qui defensuri essent liberos

Digitized by Google

omnemque reliquam civitatem, possint ipsae idem praestare.

T. VIII. p. 373. l. antepenult. (814. b.)

Ἀλλ' εὐθὺς πρὸς ἱερὰ φερομένας, πάντας βωμούς τε καὶ ναοὺς ἐμπιπλάναι καὶ δόξαν τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει καταχεῖν, ὡς πάντων δειλότατον φύσει θηρίων ἐστί.

Huc faciunt verba Eteocl. in Aeschyli Sept. advers. Theb. v. 165 sqq.

Τιμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' ἐκ ἀνασχετά,
Ἢ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια
Στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρυμένῳ,
Βρέτη πεσόντας πρὸς πολισσύχων θεῶν
Λῦσιν, λακάζειν, ἀφρόνων μιάσματα;

T. VIII. p. 386. (820. d.)

Ἴσως· ἔοικε γὰρ ἥ, τε πεττεία καὶ ταῦτα ἀλλήλων τὰ μαθήματα ἐ πάμπολυ κεχωρίσθαι.

Ficini versionem, quae est: *Multum* enim tesserae haeque doctrinae inter se distare videntur — si sequamur, aut *ἐ* ejiciendum, aut per interrogationem ponendum.

T. VIII. p. 391. (822. d.)

Κινδυνεύει γὰρ δὴ νομοθέτῃ τὸ προσταττόμενον ἐπὶ μεῖζον εἶναι τῶ νόμῳ θέντα ἀπηλλάχθαι.

Ficini versio: Videtur enim legumlatoris officium non solum hoc esse, ut leges conscribat, sed etiam, ut medio utatur illo — verba parum sublegit graeca. Ni fallor, *ἐέναι*, a verbo *εἶμι*, est scribendum. Quo facto sensus erit clarior. Legumlatoris officium ultra legum lationem videtur tendere.

Digitized by Google

IN PLATON. DE LEGIBUS L. VIII.

T. VIII. p. 429. l. 5. (844. b.)

Ὀρυττέτω μὲν ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ. Legendum est *ἐν τῷ αὐτὲ χ.* Typoth. lapsus est. Hunc errorem excipit vitium longe gravius et altius latens.

Ἐὰν δὲ δι' ἀκριβείας ᾖ καὶ τοῖς γείτοσι, τάξιν τῆς ὑδρείας ταξάμενος παρὰ τοῖς ἀγρανόμοις.

Ficinus: Sed si vicinis quoque *pauca sit aqua*, aquandi modus, quo utatur quotidie, *ab agri curatoribus statuatur.*

Multis animo volutis frustraque tentatis, tandem, ut spero, mihi contigit, genuinam lectionem ex corruptis *ἐὰν δὲ δι' ἀκριβείας ᾖ* etc. revocasse. Legi enim commode potest aut *ἐὰν δ' ἄχρι βαιὸν ᾖ*, aut *ἐὰν δὲ δι' ἀκριβείας βαιὸν ᾖ*. Si *vicinis parum sit aquae*, vel, si vicini quoque *summa cura adhibita parum aquae* inveniant. *Βαιὸν* ob similitudinem vocis proximae excidisset. Cf. Dionys. Halicarn. Antiquitt. Rom. L. I. c. 79. *ὡς ἄχρι πολλοῦ διώκων αὐτούς.*

Caetera constructione laborant, quae, si legerimus: *δεξάμενος παρὰ τῶν ἀγρονόμων*, luce plena fulgebunt.

T. VIII. p. 431. l. 1.

Μέτοικος δέ, ὠνούμενος τὴν γενναίαν ὀπώραν.

Haec verba Ficinus iterum neglexit et tantum in genere vertit *fructus*, cum tamen sint fructus *generosiores* et opponantur illis, qui paulo post dicuntur *agrestes*, sive *rustici*, quos dixit Ficinus.

Digitized by Google

IN PLATON. DE LEGIBUS L. IX.

T. IX. p. 21. l. 4. (862. b.)

Καὶ τὰ μὲν βλαβὲν, ὑγιὲς τοῖς νόμοις εἰς τὸ δυνατὸν ποιητέον, τό τε ἀπολόμενον σώζοντα, καὶ τὸ πεσὸν ὑπό τε πάλιν ἐξορθοῦντα καὶ τὸ θανατωθὲν ἢ τρωθὲν, ὑγιές.

Ficinus, qui vertit: ita ut ad *indemnem integrumque* statum pro viribus quaeque perducat, amissum restituat, quod decidit, erigat, occisum vulneratumque reparet — legisse videtur *ἀβλαβὲν ὑγιές τε*, ut habet Cod. Paris. a me rogatus, ubi *ἀβλαβὲν ὑγιὲς* legitur.

Cum vero totum per partes enumeretur et sua cuique addatur medicina, equidem praetulerim vulgatum, quo refertur *ὑγιές*, ut ad *τὸ ἀπολόμενον* vox *σώζοντα*, ad *τὸ πεσὸν* vox *ἐξορθοῦσα*, ad *τὸ θανατωθὲν ἢ τρωθὲν* vox *ὑγιές*.

T. IX. p. 10. (857. b)

Πῶς δὴ λέγομεν — μηδὲν διαφέρειν τῷ κλέπτοντι, μέγα ἢ σμικρὸν ὠφελομένῳ καὶ ἐξ ἱερῶν ἢ ὁσίων —.

Ficinus vertit: Quonam modo dicimus — nihil differre, sive magnum seu parvum sit furtum, sive a sacro loco, seu *non* sacro sublatum sit —. Inserenda igitur esset negatio *μή*.

T. IX. p. 22. l. 6. (862. e.)

Ὃν δ' ἂν ἀνιάτως εἰς ταὐτὰ ἔχοντα αἴσθηται νομοθέτης, δίκην τούτοισι καὶ νόμον θήσει τινά.

Ficinus: Quos vero insanabiles legislator esse senserit, *ultimo supplicio hos afficiet*, non ignorans,

Digitized by Google

satius fore his, qui insanabiles sint, mori quam vivere.

Et versio Ficini, et tota rerum series, de *supplicio ultimo*, quod vero voces δίκη καὶ νόμος τις vix expresserint, agi, satis ostendunt. In sequentibus haec poena dicitur θάνατος. Horatius quidem dicit: Quin etiam *lex poenaque lata*, sed non hoc, quo noster, sensu, Ep. II, 1, 152. Hinc puto, veram lectionem esse obliteratam.

T. IX. p. 25. l. 10.

Τὸ μὲν διὰ βιαίων καὶ ξυμφώνων πράξεων πραττόμενον ἑκάστοτε.

Ficinus: Alterum, quod vi et *aperte* committitur. Recte: illi enim opponitur τὸ δὲ μετὰ σχότους καὶ ἀπάτης λαθραίως γιγνόμενον. Hinc malim ξυμφαγῶν.

T. IX. p. 27. l. antepenult. (865. c.)

Τούτων δ' ἐξηγητὰς εἶναι κυρίους, οὓς ἂν ὁ θεὸς ἀνέλῃ.

Ficinus: Quarum *idonei* sunt interpretes hi, quos Dei comprobavit oraculum.

Forte legit καίριους. Vulgatum praestat.

T. IX. p. 33. l. 11. (868. c.)

Ἐὰν δὲ ἄλλός τις δοῦλος ἐλεύθερον ἀποκτείνῃ θυμῷ —.

Recte Ficinus: Sin vero servus non dominum suum, sed alium *liberum* per iram necaverit — nam opponitur illi servo superius, qui dominum suum interimat. Leg. ἄλλον.

T. IX. p. 39. l. 12. Pro λύτρων leg. λύτρων. Error typoth.

Digitized by Google

IN PLATON. DE LEGIBUS L. X.

T. IX. p. 107. l. ult. (905. a.)

Ταύτης τῆς δίκης ὅτε σὺ μήποτε, ὅτε εἰ ἄλλος ἀτυχὴς γενόμενος ἐπεύξηται περιγενέσθαι θεῶν —.

Ficinus recte: Quare nec tu, nec *alius ullus* optet confidatque etc. —.

Εἷς videtur legisse pro *εἰ*, quo ad *ἄλλος* addito, sensus augetur: *nec ullus alius, nec ullus mortalium, nec ullus omnium. Τὸ εἷς* superlativis adjiei, docent Lexica. Eusebius *εἰ* non habet. Formulae in rebus secum comparandis non infrequentes: *εἴ τις ἄλλος, εἴ τε ἄλλο, ὡς ἄτις ἄλλος, ὡς ὀδεὶς ἄλλος, εἴπερ καὶ ἄλλη* Theag. p. 6. T. I. satis notae, huc non revocandae videntur.

Ἀτυχής. Stephan. jam emendavit *εὐτυχής.*

T. IX. p. 110. *Ἡμεῖς δ' αὖ κτήματα θεῶν καὶ δαιμόνων.*

Sententia vere divina et in libris sacris ore divino edita.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. XII.

T. IX. p. 189. l. 2, *Ἑκατὸν* in versione Ficini desideratur.

T. IX. p. 195. (950. d.) *Πᾶσα δ' ἐλπὶς αὐτὴν ἐκ τῶν εἰκότων, ἅπερ κατὰ λόγον γίγνηται, μετ' ὀλίγον ἤλιον ὄψεσθαι —.*

Verbum *brevi* in Ficini versione omissum.

T. IX. p. 198. l. 3. *Ὅ, τε νέος, οἵτε ἐκ τῆς τύχης.* Scrib. *οἵ, τε.*

Digitized by Google

IN PLATONIS EPINOMIDEM.

T. IX. p. 238. l. 11. Vox φρόνησιν videtur delenda.

IN PLATONIS TIMAEUM.

T. IX. p. 287. (20. e.)

Ὡς ἀπεμνημόνευεν αὖ πρὸς ἡμᾶς ὁ γέρων.

Ficinus: Ut *ipse* nobis senex postea referebat.

Legit igitur αὐτὸς pro αὖ. Ultima syllaba excidit ob vicinam similem.

IN PLATON. TIMAEUM LOCR.

T. X. p. 11. l. 4. Ναμῆς. Dorice Scr. νομᾶς.

— — 13. l. ult. Ἡμιτετράγωνον. scr. ἀμιτετράγωνον.

— — 18. l. 9. Τῷ δὲ σώματος. Scr. τῶ δὲ σώματας.

— — 20. l. 11. Γλῶτταν. Scr. γλῶσσαν.

— — 25. l. penult. Λᾶθαι. Scr. λᾶθαι.

— — 29. l. antepenult. Πτηνῶν. Scr. πταν ῶν.

IN PLATONIS CRITIAM.

T. X. p. 40. l. 8.

Φιλοτεχνίᾳ. Error typoth. pro φιλοτεχνίᾳ.

IN PLATON. PARMENIDEM.

T. X. p. 71. l. 8. Πολῖται. Parum latine vertit Ficinus *concives*.

Digitized by Google

T. X. p. 254. Ὥσπερ οἱ διψῶντες πιόμεθα.

In versione male impressum *scientes* pro sitientes.

T. X. p. 316. l. ult. (244. d.)

Ἀλλὰ μὴν νόσων γε καὶ πόνων τῶν μεγίστων δι' ἁμαρτήματα ἐκ μηνιμάτων πω θεῶν ἔν τισι γενομένων, ἡ μανία ἐγγενομένη καὶ προφητεύσασα οἷς ἔδει, ἀπαλλαγὴν εὕρετο, καταφυγοῦσα πρὸς θεῶν εὐχάς τε καὶ λατρείας.

Ficinus, qui vertit: Atqui adversus morbos et labores maximos ob antiqua delicta quandoque divina indignatione mortalibus imminentes, *gentibus quibusdam* alicunde furor adveniens ac praedicens, quibus opus erat, remedia adinvenit, confugiens ad vota cultusque Deorum. — procul dubio legit ἐκ ἔθνεσί τισι, quae vox ob similitudinem ductuum periit.

T. X. p. 322. Ἦν μὴ καλῶς ᾗ τεθραμμένα. Scr. ἦν.

T. X. p. 325. l. 5. (248. d.)

Τότε νόμος ταύτην μὴ φυτεῦσαι εἰς μηδεμίαν θήρειον φύσιν ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει.

Ficin. Tunc prohibet lex, hanc in prima generatione in aliquam brutalem *ire* naturam. . . .

An legit φοιτῆσαι?

T. X. p. 343. l. 7. Ἐννέα χιλιάδας ἐτῶν περὶ τὴν κυλινδουμένην αὐτὴν καὶ ὑπὸ γῆς ἄγων παρέξει.

Forte legit γῆν.

Digitized by Google

IN PLATON. HIPPIAM MAI.

T. XI. p. 24. l. 3. (290. b.)

Ἀγνοῶν, ὅτι χρυσὸς ἄρ' ἐστὶν, ᾧ πάντα καλὰ ποιῶν, ὅπῃ ἂν προσγένηται.

Forte Ficinus, qui vertit: *quibuscunque* adhaeret, legit *ὅτῳ*.

T. XI. p. 10. l. 3. *Οὐ γάρ κε ἐφθόνων γε τοῖς ἑαυτῶν παισὶν ὡς βελτίστους γενέσθαι.*

Genio linguae graecae convenientius: *ὡς βελτίστοις*. Sic in Lach. *ὑπακούσῃ τι, καὶ ξυμπροθυμήσῃ, ὡς βελτίστοις γενέσθαι τοῖς μειρακίοις.* T. V. p. 206. in Ion. *Τὸ γὰρ ἅμα — καὶ ὡς καλλίστοις φαίνεσθαι.* T. IV. p. 178. et in de Republ. L. IX. *καὶ πάνυ δοκοῦσιν ἡμῶν ἐνίοις μετρίοις εἶναι.* T. VII. p. 240. et supra p. 23. *Τὸ γὰρ ὀρθῶς λεγόμενον ἀνάγκη αὐτῷ ἀποδέχεσθαι· ἢ μὴ ἀποδεχομένῳ, καταγελάστῳ εἶναι.* et p. 32. *ἀνάγκη αὐτοῖς μεγάλοις εἶναι.*

T. XI. p. 32. l. penult. *Καὶ ἂν μὴ φαίνεται.* Scr. *φαίνηται.*

IN PLATON. EPISTOL. II.

T. XI. p. 67. l. 9. (311. e.)

Βουλόμενος δὲ ἐλθεῖν εἰς Συρακούσας, συμμάρτυρα λαβεῖν σε.

Recte Ficin.: Cupiebam enim, *cum* Syracusas *venissem*, opinionis illius testem te habere.

Legendum *ἐλθὼν* ob concinnitatem.

Digitized by Google

T. XI. p. 69. l. 7.

Ἴν' ἄν τι ἡ δέλτος ᾖ πόντε ᾖ γῆς ἐν πτυχαῖς πάθῃ, ὁ ἀναγνὺς μὴ γνῷ —.

Ficinus: Dicendum est igitur tibi nunc per aenigmata quaedam, ut, si quid huic tabellae vel mari vel terra contingat, qui eam legerit, intelligere non possit.

Non intelligo, quid *ἐν πτυχαῖς* sibi velit. An *τύχαις*?

T. XI. p. 70. l. ult. (343. c.)

Ἐπεὶ γὰρ βασανίζεις αὐτὰ, ξυγγιγνόμενός τε ἄλλοις, καὶ παραθεώμενος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὰ, νῦν σοι ταῦτά τε, εἰ ἀληθὴς ἡ βάσανος, προσφύσεται, καὶ οἰκεῖος τούτοις τε καὶ ἡμῖν ἔσῃ.

Ficinus vertit: Postquam vero haec et per se discusseris et cum aliorum opinionibus comparaveris —.

Corrigendum *παραθέμενος*.

IN PLATON. EPISTOL. III.

T. XI. p. 75. l. 1. *Ὅτι τὰ πολλὰ βλάβην ἡδονὴ καὶ λύπη γεννᾷ.*

Leg. *λύπην*.

T. XI. p. 83. l. 9. *Ἐῤῥύσας ὑπὸ βαρβάρων οἰκίζειν*. Transitive *ἐῤῥεῖν*, ut saepius.

IN PLATON. EPISTOL. VII.

T. XI. p. 129. l. 6. *Οὐδὲν τῶν αὐτῶν ὧν ἀκούει.*

Ficin. ac si legisset *ὡς ἀκούω*, minus recte vertit: Cum nihil tamen horum revera ipsorum inesset, ut equidem audio.

Digitized by Google

T. XI. p. 135. l. 10. (344. b.)

Μόγις δὲ τριβόμενα πρὸς ἄλληλα αὐτῶν ἕκαστα, ὀνόματα καὶ λόγοι, ὄψεις τε καὶ αἰσθήσεις, ἐν εὐμενέσιν ἐλέγχοις ἐλεγχόμενα —.

Licet Ficinus vertat *visus*, tamen, cum et *visus* sit sensus et haec partitio optimi logici ἄλογος esse videatur, auctor sum, ut Ficino invito legatur ἄψεις, quod idem fere sonat quod *αἰσθήσεις*.

T. XI. p. 135. l. antepenult.

Διὸ δὴ πᾶς ἀνὴρ σπουδαῖος τῶν ὄντων σπουδαίων πέρι.

Ficinus, qui vertit: Quamobrem permultum abest, ut vir studiosus et gravis de iis, quae *revera* digna sunt studio — ὄντως pro ὄντων legisse videtur.

IN PLATONIS EPISTOL. VIII.

T. XI. p. 156. l. 1. (353. c.)

Εἰ δέ τι τὸν μετέπειτα χρόνον ἡ τυραννὶς οὐκ ὀρθῶς τῇ τῆς πόλεως δωρεᾷ κατακέχρηται, τούτων δίκας τὰς μὲν ἔχει, τὰς δὲ τινέτω.

Ficinus vertit: Si quid autem postea mali tyrannis ipsa, munere civitatis abutens, patravit, habet quidem sceleris sui *judices, unde et poenas persolvat* — quocum facio et lego *δικαστὰς μὲν ἔχει*, restituoque *δίκας δὲ τινέτω*.

IN PLATONIS AXIOCHUM.

T. XI. p. 184. l. 1. *Εἰ στερήσομαι τῶνδε τῶ φωτὸς καὶ τῶν ἀγαθῶν.*

Forte praestat *τῶνδε ἀγαθῶν*.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

SCHOLIA IN PINDARI CARMINA.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN PINDARI OLYMP. I.

EDIT. HEYNII.

Olymp. I. vs. 84. Schol. *Ἀφίσταμαι* —. *Ἀπέρδεια δέ ἐστιν ἡ κακηγορία καὶ ἡ βλάβη, ἣ τὸς κακηγόρους περιέχει* —. Legendum *ἡ* pro *ἣ*.

Olymp. I. vs. 85. Schol. *Ἄπεπτα δὲ μείναντα, τῷ στομάχῳ μὴ δυνηθέντος κατεργάσασθαι αὐτὰ, βλάβην οὐδεν ἐπάγειν* —.

Forte *εἰωθεν*. Nem. VIII, 41. *Ὅτι ὁ πιθανὸς λόγος καὶ τὴν ἀλήθειαν οὐδε πολλάκις ὑποκλέπτειν*, ubi sine ullo dubio recte est positum.

Olymp. I. vs. 105. Schol. *Προῆκαν* — sub finem: *ὅτε δὲ πρὸς θαλερὰν — ἐζήτησε, προτεθειμένην τῷ βελομένῳ λέγω, σχεθέμεν, ἦγεν δι' ἰσχύν* —.

Ubi sensus clarissimus tenebris obductus est densissimis errore librarii, qui, si *τῷ λέγω*, quod sensu caret, suum reddideris, *ō* finale, quod vicinitas hausit, restitueris, et *γ̄* in *χ̄* mutaveris, suo lumine fulgebit. *Λέχος* ergo pro *λέγω* revocandum. *Λέχος* i. q. *γυνὴ, σύνευνος, γάμος*.

Olymp. I. vs. 114. *Ἔγγὺς δ' ἐλθών* — in medio fere: *Ἵῳ μὲν μνηστῆρι ἐδίδα τὴν Ἱπποδάμειαν ἐν τῷ αὐτῷ ἅρματι φέρειν*. Legendum *αὐτῷ*, ut supra recte *θαρῥῶν τῷ αὐτῷ ἅρματι*.

Olymp. I. vs. 129. *Ὁ μέγας δὲ κίνδυνος* — in me-

Digitized by Google

dio: *Τὰ δὲ ἐπικίνδυνα πραγμάτων ὑ δεῖται ἀτόλμων καὶ ἀθλίων ἀνθρώπων.* Malim *ἀνάθλων.*

Olymp. I. vs. 151. *Θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα. ἐν δὲ τοῖς —. Ἄλλως· Εἰ δεῖ ἀποθανεῖν τὸν ἄνθρωπον, ἄξιον αὐτὸν γενναίως ἢ ἀγεννῶς βιώσαντα τελευτᾷν —.*

Rectius forte *μή.* Sed, si *μᾶλλον*, quod non semel omissum, suppleveris, verba sunt sana.

— — in fine: *Οὐ γὰρ ἔψοι τις τὸ γῆρας, ἀλλ' ἕψεται ὑπ' αὐτῆ —.* Quia sequitur *ἕψεται*, forte *ἕψει* legendum.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. II.

Olymp. II. vs. 82. *Ὅθεν σπέρματος ἔχοντι —* sub finem: *Ὅθεν συλλέξας δύναμιν ἔρχεται εἰς Σικελίαν, καὶ κρατεῖν τῶν τόπων —.*

Ubi *ν* deleatur.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. III.

Olymp. III. v. 81. *Διώξω —. Κεινός. λωλός.* Vox, quod sciam, nihili. *Λαιὸς* an *λάλος*?

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. V.

Olymp. V. vs. 39. *Σωτὴρ ὑψινεφές. Ἀττικῶς, ἀντὶ τῦ, ὑψινεφὲς Ζεῦ, ὅστις σωτὴρ τυγχάνεις, καὶ τῶν ἐν ὕψει νεφελῶν κράτιστόν τε λόφον κατοικεῖς τῦ Κρόνε —.*

Digitized by Google

Heynius post *νεφελῶν* inserit *χρατεῖς*.

Forte *τὸν* pro *τῶν* legendum, ut, *ὄντα* intellecto, referatur ad *λόφον*, quae mutatio est lenissima.

Olymp. V. vs. 44. *Ἰκέτας. Λυδίοις ἀπύων.*

In fine: *εὐθυμίαις* (f. *αὐλῳδίας*) *δὲ Λυδίαις, Λυδιστὶ ἡρμοσμέναις* —. Me judice legatur *εὐρυθμίαις*.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. VII.

Olymp. VII. vs. 12. *Καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν. αὐτόχυτον καὶ ἄκρατον.* An *αὐτόφυτον*? ut paulo post idem dicitur *αὐτόματον*.

Olymp. VII. vs. 110. *Μνασθέντι δὲ* — sub finem: *Ταύτην γὰρ πρός τε ἀνθρώπων χρησιμωτάτην καὶ πρὸς πάντα τὰ ζῶα εὔβοτον καὶ εὔφρονα* —.

Heynius post *ἀνθρώπων* supplet *βίον*, ego malim *χρῆσιν*, quam vocem proxima hausisse videtur.

Olymp. VII. vs. 141. *Τόθι λύτρον συμφορᾶς* — in medio fere: *ἦγεν πρόβατα σφαγιαζόμενα καὶ καιόμενα ποιεῖ.*

Heynio placet suum *πυρί*, mihi meum *πολίμνια*.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. VIII.

Olymp. VIII. vs. 173. *Ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου* —. *Ἐν δὲ μοίρᾳ χρόνου μιᾷ, τουτέστιν ἐν ὥρᾳ μιᾷ, ἐν καιρῷ, ἑνὶ χρόνῳ.*

Digitized by Google

Aut ἐν καιρῷ ἐνὶ χρόνῳ, aut ἐνὶ καιρῷ, ἐνὶ χρόνῳ legendum, nam ἐν καιρῷ, quod est opportune, hinc plane alienum.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. IX.

Olymp. IX. vs. 1. Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου — μέλος — ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ ἑνὸς κιθαρῳδοῦ. Heynius: ὄντος ἐνόντος. An δέοντος? Postea οἱ ἀπορῆντες κιθαρῳδοῦ et μὴ παρόντος.

Olymp. IX. vs. 72. Ἔγειρ' ἐπέων σφιν οἶμον. τὸν τῶν ἐπέων λιμένα.

Heynius scribit: legerat ὅρμον. Forte vox λιμένα transpositis literis fuit ἐμμελῆ, quod proxime sequitur, estque interpretatio τοῦ λιγύν.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. X.

Olymp. X. vs. 9. Ἐπελθών. ἀποφασισμένος. An πεφαντασμένος?

Olymp. X. vs. 92. Ἀείδετο. ἐκρετοῖτο. An ἐκροτεῖτο?

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. XII.

Olymp. XII. vs. 5. Λαιψηροί τε πόλεμοι — διὰ τὴν τύχην ὧν φησι καὶ τὰς ἐν ἀνθρώποις ἐλπίδας ἐκκλείεσθαι (?). An ἐκκλονεῖσθαι?

Olymp. XIV. vs. 7. Σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνά —. οἱ γὰρ ἐπιχαρεῖς δι' ὑμᾶς πᾶσι μόνιμοι διὰ παντός. Putabam λόγιμοι.

Digitized by Google

IN SCHOLIA IN PINDARI PYTH. II.

Pyth. II. vs. 27. *Κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κιννύραν. περὶ μὲν τὸν — οἱ ὕμνοι γίνονται, ἐγὼ δὲ περί σε —.*

Heynius mutat *ἐγὼ* in *ἐμὸς*, quo facto sensus patet. Si *ἐγὼ* vertitur, habemus fere *ὅδε*, quod non minus convenit.

Pyth. II. vs. 32. *Ἄγει δὲ χάρις. ἄγει δὲ αὐτὸν ἡ χάρις πρὸς ἀμοιβήν τινος ὑποστρεφομένη τῶν προϋπαρξάντων ἀσφαλεστάτων ἔργων —.*

Σαφηνεστάτων videtur vulgato aptius.

IN SCHOLIA IN PINDARI PYTH. IV.

Pyth. IV. vs. 138. *Ὁ δ' ἄρα χρόνῳ* — sub finem; *ἢ ἔσκεπε καὶ ἀπήλυγε(?) τὸς φρίσσειν —.* Occurrebat *ἀπήλασε.*

Pyth. IV. vs. 376. *Ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτ' ἦλυθον. ἔπειτα εἰς τὸν Φᾶσιν ποταμὸν, φησὶν, ἦλθον παρ' αὐτῷ τῷ ταχεῖ Αἰήτῃ —.*

Heynius, signo interrogationis addito, ipse nodum intactum reliquit. Nos rem acu tetigisse nobis videmur restituendo *ταγῷ.*

IN SCHOLIA IN PINDARI NEM. I.

Hypothes. Nem. I. p. 661. in fine fol. *Ξυναγῆσαι ἐπὶ πότιμον ὕδωρ.* Heynius *ξεναγωγῆσαι.* Recte ex sensu. Ad literas propius accedit *ξεναγῆσαι.*

Digitized by Google

IN SCHOLIA IN PINDARI NEM. V.

Nem. V. vs. 10. *Οὕπω γένυσι φαΐνεν τέρεινα — προανθεῖ γὰρ πρῶτον· εἶτα ὀπώρα γίνεται. χρῆται δὲ τῇ τοιαύτῃ ἀναστροφῇ συνετῶς —.*

Heynius: *συνεχῶς*. Procul dubio fuit *συνήθως*, quo passim solet uti Noster cum aliis interpretibus, ut superius Nem. VII, 53. X, 55. Isthm. II, 28. pro *εἰωθότως*.

Nem. V. vs. 94. *Πρὸς ζυγὸν καρχασίᾳ* — in medio fere: *ὅτως αἰόλον ἐκπέτασον τὸ ἄρμενον* —.

Heynius *ὅλαν*. Propius ad literarum ductus accedit *διόλα*.

IN SCHOLIA IN PINDARI NEM. IX.

Nem. IX. vs. 95. *Βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρᾳ* — sub finem: *διὰ τὸ πλῆθος τῶν φυομένων*. Forte *φθιομένων*.

IN SCHOLIA IN PINDARI ISTHM. IV.

Isthm. IV. vs. 110. *Τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν. τοῦτό φησιν — ἡ τῶν θεῶν ἀναφαινομένη φλὸξ συνεχῶς λάμπει* —. Heynius *ἱερῶν*. Bene. Nec alienum *θυσιῶν*.

Isthm. IV. vs. 120. *Τὴν τρίταν πρόσθεν, κυβερνατῆρος* —. Sub finem: *Χρύσιππος διασαφεῖ νῦν, ὅτι δεύτερον ἐνίκησεν ἀναβάς*.

Heynius: An *ἄνηβος*?

Digitized by Google

Ego meum Ἀνδραχὰς, per compendium ἀνχὰς scriptum, unde error manavit, multum praefero.

IN SCHOLIA IN PINDARI ISTHM. V.

Isthm. V. vs. 77. Χερσὶ δεξιὸν, νόῳ ἀντίπαλον. τετέστιν, ἴσα ἐπιτάγματα ἔχοντα ἐν τῷ νοεῖν, καὶ τοῖς ἐπιτάγμασι τῶν χειρῶν —. Forte mendum, si res manu et vi dirimenda est, ἐπιτύμμασι sustulerimus.

IN SCHOLIA IN PINDARI ISTHM. VI.

Isthm. VI. vs. 76. Ἔσσεταί τοι παῖς — γενναῖαν ὄντα πᾶσι τοῖς ἥρωσι τῶ πολέμω —. Ego incidi in vocem hoc loco non alienam eamque heroum propriam: ἔργοις. Sic Dionys. Halicarn. in Antiquitt. Rom. ἤραντο τὴν κλίνην οἱ λαμπρότατοι τῶν νέων ἐν τοῖς κατὰ πολέμους ἔργοις. L. VIII. c. 59.

IN SCHOLIA IN PINDARI ISTHM. VII.

Isthm. VII. vs. 27. Κώμαζ' ἔπειτ' ἐν ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ. πρὸς τὴν πόλιν ὁ λόγος· εἴτε ἐκείνοις μάθῃς, φησὶ, καὶ νῦν κώμαζε —. Auctor sum, ut legatur εἰ δὲ ἐκείνοις γήθεις aut γηθεῖς, dorice γαθεῖς. Si, quae commemoravimus, superioribus delectaris, suam et huic concede laudem atque mercedem et celebra etc.

Digitized by Google

Isthm. VII. vs. 60. *Δαίμων δ' ἄϊστος — Τὰ μακρὰ δ' εἴ τις παπταίνει. αὐτός τις τὰ περὶ ἑαυτὸν σκοπεῖ —.*

Heynius post *τὰ* inserit particulam *μὴ*. Sed *περὶ* conversum reddit *ὑπὲρ ἑαυτὸν*, i. e. *τὰ ὑπὲρ τὴν ἑαυτῷ δύναμιν, τὰ ὑπερβαίνοντα τὸν ἑαυτῷ νοῦν*, quod eleganter est dictum. Si quis id, quod vires suas vincit atque superat, spectaverit et supra, ultra se posita affectaverit, is spe cadet sua. Huc facit locus Platon. in Legg. L. VIII. p. 420. *Ὡς δ' ἂν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ ἄνθρωπον.*

Digitized by Google

OBSERVTIONES

CRITICAE

IN

DIONYSII HALICARN. OPERA.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN DIONYSII HALICARN.

ANTIQUITT. ROM.

Antiquitt. L. II. c. 28. p. 297.

Ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς τόν τε πολεμικὸν καὶ τὸν γεωργικὸν ἔταξε βίον· εἰ μὲν εἰρήνην ἄγοιεν, ἐπὶ τοῖς κατ' ἀγρὸν ἔργοις ἐθίζων ἅπαντας μένειν, πλὴν εἴ ποτε δεηθεῖεν ἀγορᾶς· τότε δ' εἰς ἄστυ συνιόντας ἀγοράζειν, ἐννάτην ὁρίζων ἡμέραν ταῖς ἀγοραῖς —.

Si *ἐθίζων* mutaverimus in *ἐθέλων*, oratio sibi constabit nec necesse fuerit, voce *ἐπέτρεπε*, quam *Porto* sententia postulare videbatur, nec voce *ἔταξεν* vel *ἐφῆκεν* post *συνιόντας* addita, quod maluit Reisk., constructioni succurrere laboranti. Illud ad utrumque commode referri potest.

— L. II. c. 37. p. 315.

Σῖτος δὲ καὶ ὅπλα καὶ ὅσα τοιούτοις πρόσφορα ἦν, καὶ εἰς ἅπαντα ἐπεχορηγεῖτο —.

Quamquam vulgatum *καὶ εἰς ἅπαντα* defendi possit, tamen meum, *εὖνως*, dignum videtur, cui

Digitized by Google

inter tentamina locum melius constituendi locus cedatur.

Antiquitt. L. II. c. 47. p. 335.

Οὐάῤῥων δὲ Τερέντιος — τὰ μὲν ἀπ' ἀνδρῶν ληφθέντα ἡγεμάνων, τὰ δ' ἀπὸ πάντων —.

Vulgatum *ἀπὸ πάντων* vitio non caret, cui sanando non ineptam admovit medicinam Reisk. *ἀπὸ τῶν τυχόντων* legens. Nec Gelenii lectio a vero abhorret. Mihi facillimum esse videbatur *παντοίων* pro *πάντων*.

— L. III. c. 1. in fine: *Πολιτικὰ μὲν δὴ ταῦτα τὰ τῦ ἀνδρὸς ἄρματα παραδίδονται λόγυ ἄξια —.*

Sylburg. *πράγματα*. Henr. Stephan. *ἐγχειρήματα*. Reisk. *εὑρήματα*.

Ego putaham *ἔργματα*.

— L. III. c. 35. p. 517.

Ἄνδρα δὲ μιαρὸν καὶ τοσύτοις ἡμαγμένον φανοις ἀδίκως, τίς ἔμελλε θεῶν ἢ δαιμόνων παρήσειν βωμοῖς τε προσιόντα —.

Recte mihi H. Stephanus sensisse videtur, vocem *ἀδίκως*, quum praecesserit *ἄνδρα δὲ μιαρὸν* etc. levius sonare. Cujus si loco posuerimus *ἀθέως*, hoc et prioribus nihil cedet gravitate et proxime sequentibus: *τίς ἔμελλε θεῶν ἢ δαιμόνων π. β.* oppositionis causa melius conveniet.

— L. IV. c. 77. p. 823.

Μὴ ταῦτα παθεῖν ἐκείνους ἐῤῥύσατο —.

Ταῦτα mutatum velim in *ταὐτά*.

Digitized by Google

Antiquitt. L. V. c. 68. p. 1009.

Ἐπειθ' ὃς μὲν ἂν ὁρῶσι τῇ γαστρὶ καὶ ταῖς αἰσχίσταις ἐζηκότας ἡδοναῖς, καὶ διὰ ταῦτα —.

Languet, ni fallor, hic loci *ἐζηκότας*. Fortius et orationis continuitati optime consentiens *τετηκότας*.

— L. VI. c. 21. p. 1087.

Δίκαιον μὲν ἦν, ἔφη, τὰ ἔσχατα παθεῖν, ἃ τε δὴ καὶ αὐτοὶ πράττειν ἐμέλλετε, εἰ κατωρθώσατε, ἃς πολλάκις ἐμάθετε ἐπ' αὐτοὺς ὁδούς —.

Vox *πολλάκις* minus convenit et Latinorum perfidiae sexcenties iteratae, et verbo ipsi *ἐμάθετε*, quum, quam perfidiam illi *semel* didicerint atque penitus imbiberint, eam haud facile *unquam* obliti fuerint ideoque non recte dicantur eandem *πολλάκις didicisse*. Hinc ego malim *ἐπατήσατε* pro *ἐμάθετε*.

Aliud praeterea latet vitium in verbis *ἐπ' αὐτούς*, pro quo cum Sylburgio legi potest *ἐπ' αὐτό*. Cui hoc minus placuerit, is meum, a loco et ingenio Latinorum non alienum, *ἐπιάρχους*, examini subjicere suo haud gravetur.

— L. VI. c. 34. p. 1118.

Τὸ δὲ δημοτικὸν οὐχ ὑπῆκουον αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμνησικάκουν τῆς ψευσθείσης αὐτοῖς πολλάκις ὑποσχέσεως περὶ τῶν ἐπικουρίας δεομένων ἀπόρων, ἀντιδιεπαγόντων δὲ τῶν ὑπὲρ ἐκείνους ψηφιζομένων —.

In hoc loco corruptissimo, de quo opę ingenii re-

Digitized by Google

stituendo vel Reiskius, homo qui haud facile spem omnem abjiceret, desperabat, periculum voluntatis fecisse sat erit. Equidem vulgatis meliora habeo mea: *ἀντιδιαλαχόντων δὲ τῶν ὑπερδείνως σοφιζομένων, qui inopes incidissent in homines, qui artibus impiis atrocissimisque eos eludèrent.*

Deinde *κατισχόμενοι* vel *κατασχόμενοι* mihi videtur defendi posse.

Antiquitt. L. VI. c. 34. p. 1120.

Ἅμα δὲ τῇ στάσει τῇ κατὰ τὴν πόλιν αὐξομένῃ, καὶ τὰ τῶν πολεμίων, πρὸς κατασκευὴν παρασκευαζόμενα, μείζω τὴν ἐπίδοσιν ἐλάμβανεν —.

Vocem *κατασκευὴν* Sylburg. in *ἀπόστασιν* aut *ἐπίθεσιν* mutandam censebat, Reisk. in *ἀπόπληξιν.*

Forte legendum *κατασπεδὴν*, ita ut *πρὸς* ejiciatur, quod pro *praeterea* minus opportuno staret loco.

— L. VI. c. 85. p. 1235. *Ἀλλ' ἐπιζητοῦμεν ἀσφαλείας ἀγενήτους καὶ πίστεις ἀπίστους.*

Ego praetulerim *ἀπύστους*, quod habet fere eandem, quam *ἀγένητος*, vim.

— L. IX. c. 20. *Ἔπειτ' ἀποστέλλοντες ἐκ τῶν χωρίων ποίμνας τε καὶ βυκόλια καὶ φορβάδων ἀγέλας ἵππων ἐπὶ νομὴν τῷ λόγῳ, πρόκαλοῦντο τὰς ἄνδρας ἐπὶ ταῦτα —.*

Λόγῳ. Accommodatius mihi videtur *δόλῳ*, quod illi forma est simillimum.

Digitized by Google

DE LYSIA IUDICIUM.

De Lysia jud. T. V. p. 465.

Ηλὴν οὐχ ἅτως εὐτελῶς οὐδὲ ἀφελῶς, ὥσπερ Λυσίας χρησάμενος αὐτῇ, ἀλλὰ περιέργως καὶ πικρῶς.

Versio: Sed superflue nimis et *frequenter* usurpet, quod esset *πυκνῶς*. Sed vulgatum bene, respicit enim ad superiora: *οὐχ ἅτως εὐτελῶς οὐδὲ ἀφελῶς.*

DE ISOCRATE IUDICIUM.

De Isocrate jud. T. V. p. 548. *Διδάσκων, ὡς ἅτε πρὸς πλῆτον, ἅτε πρὸς δόξαν, ἅθ' ὅλως πρὸς εὐδαιμονίαν, ἀθὲν ἂν συμβάλοιτο τηλικαύτην δύναμιν, ὅσην ἀρετὴ καὶ τὰ μέρη ταύτης —.*

Ego malim *γέρα* pro *γέρατα*, quod etiam Thucyd. L. I, 25. usurpavit. Poetas hanc formam usurpasse constat.

T. V. p. 560. *Ἅπαντας γὰν εὕρισκον τὰς λόγους αὐτὲ τοῖς αὐτοῖς τρόποις τῆς λέξεως κεχρημένους.*

Utique legendum *κεχρωσμένους.*

DE PLATONE.

De Plat. T. VI. p. 752. *Καὶ εἴ γε βαληθεὶς ἐγκώμιον αὐτὲ γράφειν, λόγους τινὰς συγκαταπλέκω τοῖς ἐπαίνοις νόμους —.*

Digitized by Google

Putabam ψόγος — ἄνους ὤν, ut contrarium νοῦν ἔχων p. 754.

Ibid. p. 761. Ἀλλ' ἐκεῖνο ἐνδείξασθαι βούλομενον.

Legendum, ni fallor, βούλομαι μόνον. Prius erat per compendium scriptum.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

HESYCHII LEXICON.

Digitized by Google

Digitized by Google

OBSERVATIONES
IN
HESYCHII LEXICON.

T. I. p. 95. ed. Albert.

Ἀδινοῖο γόοιο. τῦ ἀθρόως ἐρχομένυ, ἤγεν σφαττομένυ.

An *σφαδαζομένυ*?

T. I. p. 127. *Ἀθημένος. ἀδὲν ἔχων ἀμείνω. Ἀθέμηλος*, ut bene vidit Kuster.

Reliqua forte ita emendari poterunt: *ἀδὲν ἔχων, ὃ μένει.*

T. I. p. 133. *Λιάζομένη. θρηνῦσα, ἀχεύσασα.*

Loco hoc esse alieno, nemo non videt. An *ἀχεῦσα*?

T. I. p. 170. *Αἴροντας. μισθῦντας.*

An *μειθῦντας*?

T. I. p. 217. *Ἀλαλημένος. πλανώμενος. ἢ ἀναγεγραμμένος.*

Forte *ἀνεστραμμένος*. In rem sunt *Ἀναστρεφόμενος, περιερχόμενος*, et *Ἀναστροφάδην, ἀνεστραμμένως*, apud Nostrum.

An *ἀνατετραμμένος*? nam infra: *Ἀναστρέφειν. ἀνατρέπειν.*

Digitized by Google

Quod ad literas attinet, hoc ad illud propius accedit; quod ad sensum, parum videtur esse discriminis.

T. I. p. 246. *Ἄλοκας. αὐλακας. αἰδᾶς βωμούς. ἢ γλυφὰς δέλτου.*

Si hariolari licet, fingamus, quod rei, qua de agitur, non repugnat: *ὀλκὰς*, unde Latinorum sulcus, et *βώλους*.

T. I. p. 269. *Ἀμείλιχος. ἀπροσηνής. ἀπειθής. σκληρός. πίης.*

Ceteris conspirat *ἀπηνής*.

T. I. p. 335. *Ἀναπιτνᾶσθαι. ἀνοῖξαι ἢ ἀνοιμῶξαι.*

Nisi quis maluerit vocem *ἀνοῖξαι* corruptam habere et *ἀναπιτνᾶσθαι* confusam cum *ἀναποτνιᾶσθαι*, nihil impedit, quominus *ἀναπτύξαι* legatur.

T. I. p. 338. *Ἄναρ. ὄναρ. ἢ ἧκασα.*

Aliud egit librarius hoc scribens atque somniavit. Ego cum aliis *ἐν τριόδῳ* haereo nec habeo, quo vertam. Unum tamen addere liceat figmentum:

ἔμπασσα, somnii figmentum, incubus; visus nocturnus.

T. I. p. 343. *Ἀνάσσεσθαι. παρῶσαι. γηρᾶσαι. αὐλῶσαι.*

Sua quidque horum laborat difficultate, et laudabo, qui has tenebras spissas, ita ut omnia pateant, discusserit. Nos aliquid lucis accendisse sat habebimus. Confodiamus igitur tria illa posteriora iisque substituamus verba saltem vulgatis non deteriora nec capite suo plane indigna:

κυρῶσαι. χειρῶσαι. ὀσιῶσαι.

Digitized by Google

Sed non omne, ut ajunt, trinum perfectum.

T. I. p. 362. *Ἀνέλεπτον καὶ ἀνέκλητον. τὸ ὑγιῶς καὶ ὀρθῶς ἔχον.*

Forte *ἀνέκλυτον*, quod interpretationem additam lubens admiserit.

T. I. p. 366. *Ἀνέπνεον. ἀνεκτῶντο.*

Locus pisce sanior, qui vel lenissimam medicinam *ἄνην ἐκτῶντο* respuat, quamquam, qui labore exantlato et opere suo peracto voti damnatus sit, recte respirare dicatur. Cf. Pindar. Isthm. II. Schol. 61. sub finem:

Ἕκαστος τῶν ξενιζομένων ἐκ μὲν θερμότητος καὶ καμάτων, πρὸς ψυχρότητα καὶ ἀνάκτησιν ὥσπερ πρὸς αὐτὸν ἔσπευδεν.

T. I. p. 426. *Ἀπαράσημον. ἀσυνέκστατον. ἀπαραχάρακτον.*

Nihil dubito reponere *ἀσυνέκμακτον*. Hoc utrique mire convenit, ut non ovum ovo similius.

T. I. p. 528. *Ἀρίδακρυς. ταχέως.*

Ego malim *παχέως*, cujus vis particulae illi *ἄρι* melius conveniat.

T. I. p. 555. *Ἀρτάνας. βασιλείας καὶ στάσεις.*

Nescio, an rectius sit *καταστάσεις*.

T. I. p. 643. *Ἀφνιδρόν. ἀχολμητον.*

Utrumque corruptum. Caecus caecum ducit.

Ego: *Ἀφιδρόν. ἀκόνιταν*, nihil offensus eo, quod glossa sapiat pulverem doctum.

Nec a loco alienum *ἀπόνητον*.

T. I. p. 645. *Ἀφιλότιμος. ταπεινός. παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν ἡττᾶσθαι τιμῆς.*

Digitized by Google

Ego non video, cur viri docti μὴ insertum cupiant, quum sensus sit bonus; nihil enim hac explicatione elegantius: Non amare honore vinci.

T. I. p. 651. *Ἀφρόν. κυρίως θάλλον. καὶ ἀφρῶδες δὲ διαχώρημα.*

Pro θάλλον perplacet mihi ὕαλον.

— — *Ἀφεδρύνεσθαι. περαίνεσθαι. ἀπαλύεσθαι.*

Optime ἀφυδραίνεσθαι, et bene περιῤῥαίνεσθαι. His addidisse meum ὑγραίνεσθαι non pigebit.

T. I. p. 658. *Ἀχείμονα. ἀγνήν.*

An ἄχνην? sc. ἴσαν vel ὄντα. Illud tamen non sua sponte cedet.

T. I. p. 674. *Βαθύγλωσσοι. ἑλλόγιμοι. καὶ ἀνδρίας.*

Referunt alii, quod nec mihi displicet, ἀνδρίας ad prius βάθρον itaque in ordinem cogunt.

Forte tamen scribendum λάβροι. Sic Pindar. Ol. II. v. 155. λάβροι παγγλωσσίᾳ κόρακες ὥς, et λάβρον στόμα Sophocl. Aj. v. 1147. Qui mediocritatem auream transiliunt, hac sunt ἑλλόγιμοι, illa λάβροι.

Τὸ λ̄ initiale facile potuit commutari cum α̅ addito suo spiritu. An Singul. ubique est ponendus?

Vox βαθύς de utraque re, et de bona et de mala, dici potest, quamquam maximam partem de bona usurpatur. Suidas habet: *Βαθύγλωσσοι. ἑλλόγιμοι. εὔγλωττοι.*

T. I. p. 894. *Γράμματα. τὰ γεγραμμένα, καὶ συλλαβαὶ, καὶ τὰ ζωγραφήματα, καὶ τὰ ἐν ταῖς δικαστικαῖς ψήφοις καὶ ὑ ἀπογραφαί.*

Digitized by Google

Aut *αἱ ἀπογραφαί* sunt descriptiones census, quae fiebant in tabulis censualibus, vel tabulae censuales ipsae, quod Kustero probabatur, aut *αἱ ὑπογραφαί* subscriptiones. Cf. Clavis Cicer. v. *Subscribere* et *Subscriptio.* Certe vox nude posita *γράμμα* facilius potest significare nomen subscribentis vel consentientis, quam tabulas censuales. Ad *τὰ* repeti potest *γεγραμμένα*. Illa litera *ὐ* forte ex correctione viri cujusdam docti ad marginem est orta, quum vitiose scriptum esset *ἀπογραφαί*. Qua ex correctione novus est profectus error, quum utrumque retineretur.

T. I. p. 972. *Διατελείαν. τὸ ἄπρακτον παρὰ Σώφρονι. τινὲς δὲ γράφασι διαγγελείαν.*

Ni fallor, *δι' ἀμέλειαν* corrigendum, ut caput hujus *δι' ἀτέλειαν.*

T. I. p. 985. *Διερειδόμενα. στηριζόμενα τὰς ὀδόντας.* Si *τὰς ὀδόντας*, quod loco plane alieno stat, cum *διερειδόμενα* conjunxerimus, interpretatio minus habebit difficultatis.

T. I. p. 1083. *Ἐδηλώσαντο. ἠκολούθησαν.*

Utrumque laborat morbo, cui ita succurrere possumus: *Ἐδηλήσαντο. ἐκολέσαντο.*

Hoc vere meum dico. Postea vidi, Ruhnkenium hoc praecepisse. Suum cuique.

T. I. p. 1092. *Ἔθεεν. ἔτρεχεν. ὥθει.*

An *ᾄσσει*?

T. I. p. 1110. *Εἱμαρμένη. τὸ πῦρ, ἢ βία καὶ ἀνάγκη. μεμοιραμένη.*

Forte *τὸ πῦρ*, quia ignis non minore negotio quam *ἡ βία καὶ ἀνάγκη* domatur, horum in nume-

Digitized by Google

ro ponitur pro malo quovis invicto atque fato inevitabili. Forte, inquam. Sic Euripid. in Hecuba: *Ναυτικὴ τ' ἀναρχία κρείσσων πυρός.* v. 604. Mirum est illud quoque in Sophocl. Philoct. v. 913. *Ὦ πῦρ σύ.*

An supra scribendum *ἡ κήρ?*

T. I. p. 1126. *Ἑκατόμβη. θυσία ποτὲ μὲν ἑκατὸν βοῶν, ποτὲ δὲ βοὸς καὶ προβάτου καὶ αἰγός. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ παντὸς γένους θυσίαν. ἡ θυσία σύσκιος ἑκατὸν βοῶν, ἢ τῶν ἑκατὸν πόδας ἐχόντων.*

Ex interpretatione addita suspicor, legendum esse pro *σύσκιος*, quod quid sibi velit, me quidem latet, *φυσικῶς.*

T. I. p. 1134. *Ἔνευνοι. ἐπιτήδειοι τόποι εἰς (τὸ εὖδειν) Κύπριοι.*

Τὸ εὖδειν, quod Schrevelii ingenio debetur, quippe civitate indignum, tollendum et *Κύπριοι* in *Κύπριν* mutandum. Quo facto eundem fere sensum, qui adscita voce peregrina efficitur, habebimus. Sic Aeschyl. in Prometh. *ξυναίρεσθαι Κύπριν* v. 651. — — *Ἐνεύχεσθαι.| τὸ δεόμενον τινὸς τυχεῖν. ἐξορῆσαι τὸν ἀξιώμενον.*

Graecam quandam vocem, non Latinam, hic latere, eamque *ἐξαρᾶσθαι* crediderim.

T. I. p. 1151. *Ἐκστέψας. λόγον γυμνώσας. ἐκκενώσας.*

Τὸ λόγον nusquam, quocunque te verteris, suo est loco. Nos non extremis labiis rem attigisse videmur, emendantes: *λάγυνον* vel *λάγηνον*, lagenam, poculum ad feces usque haurire, exsiccare, cadum cum fece siccare.

Digitized by Google

T. I. p. 1157. *Ἐκφοινίξαι. ἀναγλῶσαι.*

Non dissimile *ἀνικμάσαι.*

T. I. p. 1162. *Ἔλασεν. διέτεμεν.*

An *διέτεινεν*? quod esset ferrum, aes ducere.

T. I. p. 1244. *Ἔνιοι. τινές. ἢ φανεροί.*

Quae vox molesta ex *παῦροι*, circumflexo ad $\bar{\pi}$ deducto, originem potuit traxisse.

T. I. p. 1250. *Ἔννεπεν. ὠνείδισεν. ἠπείλησεν. ἐπεπλήρωσεν.*

Vox postrema mihi recte se habere videtur, modo, quod in *ἔννεπεν* latet verbum, addatur, erit enim *verbis, conviciis, opprobriis* aliquem obruere, caedere, castigare. Qui mos, verbum, quod ex contextu facili negotio suppleri potest, omittendi, nostro non est infrequens. Cf. Not. v. *ἐξενασμένα* p. 1288. T. I. Sic *ἄτη* subintellig. p. 7. in *περιέπεσον* vocis *ἀασάμην*, et *φέρων* in v. *ἀγαλματοφόρος* p. 30. T. I.

T. I. p. 1262. *Ἔντοσθεν. ἔσωθεν. ἔντος ὅπλων.*

Si vitium in postremis latet, id nullo fere negotio ita amoveri poterit. Tu lege, si mihi credis: *Ἔντος. ὅπλον.*

Non esset igitur haec nova glossa capite detruncato, quod Albert. putabat, sed caput bene sanum sua cum expositione.

T. I. p. 1265. *Ἐν τῷ ἑστῷ. ἐν τῷ αὐτῷ.*

Certissime *ἐν τωὐτῷ.*

T. I. p. 1279. *Ἐξέθορεν. ἐξεπήδησεν. ἐξέπνευσεν.*

Posterius non ad praecedens refero, sed ad suum, et lego *ἐξέσπευσεν*, vocem formae novae.

Digitized by Google

T. I. p. 1295. *Ἐξιπώμενος. καθαιρόμενος χολήν. ἢ ἐξεμῶν ἢ ἐκρέων.*

Quod aut transitive, ut passim, pro *effundere* est sumendum, aut *ἐκχέων* legendum.

T. I. p. 1329. *Ἐπεσβολίαι. λοιδορίαι. ἐπιτήσεις. πολυλογίαι. κακολογίαι.*

Cum ceteris optime consentit: *ἐπιῤῥήσεις.* Noster habet: *ἐπίῤῥησις. ψόγος.* p. 1380.

T. I. p. 1345. *Ἐπίβωτος. λεῖος. ὁμαλός.*

Utique *ἐπίβατος.*

T. I. p. 1420. *Ἐρδόντων. πλεκτόντων. θυόντων. τελούντων. πρασσόντων.*

Non male *πραττόντων.* An *σφαττόντων*?

T. I. p. 1449. *Ἐρυΐσκετο. ἔῤῥεεν. εἴχετο.*

Ego vero, opinor, *τὸν δεύτερον πλοῦν πεπραγμάτευμαι*, legens: *οἴχετο.*

T. I. p. 1379. *Ἐπακτή. ἐπικαλῶ.*

Mihi, haec sensu destituta legenti, suboluit: *ἐπίκρυσε. ἐπικαλῶ.* Fores enim clausas pulsabant quendam adituri arcessiturive.

T. I. p. 1489. *Ἐτώσια. μάταια. ἄπρακτα. ἀληθῆ.*

Valeat verus error et scribatur *ἀτελῆ*, quod ex literis transpositis proficiscitur.

— — *Εὖα. ἐπευφημισμὸς ἡλιακὸς καὶ μυστικός. καὶ ἔα.*

An *ἡθικός*?

T. I. p. 1558. *Ἔφυσαν. ἐπάτησαν.*

Forte *ἐφοίτησαν. ἐπάτησαν.*

Solemne est, locum celebrare, librum terere, forum, praeceptorem frequentare et similia.

Digitized by Google

T. I. p. 1624. *Ἤλισχεν. ἔπεσεν.* Nonne melius *ἐπίεσεν* vel *ἐπίεζεν*?

T. I. p. 1667. *Ἥφασεν. εἰήλαφα. Τὸ η̄*, quod sensu invito descendit, supra *α̅* recedat et scribatur *εἰλ η̄ αφα*. Librarii aliud agentis manus exspatiabatur libera.

T. I. p. 1674. *Θαλείας. πάθας. μέθας. λίνας. πήρας.* An *λινοπήρας*?

T. I. p. 1721. *Θοὴν διὰ νύκτα. θείαν. τάχειαν. ὀξείαν.*

Non alienum foret *ὠκείαν*, cujus *ω̅* absorptum esset ab *α̅* vicino. An epitheton noctis solemne et poeticum alterum per alterum explicuit, quod fere *τὸ εὐφράνη* involveret?

T. I. p. 1725. *Θῦπος. λόγος. μῦθος. ἐστίασις.* Qui *θῦπος* pro *τῦπος* scripserit, quidni idem etiam hoc cum *δῦπος* confuderit? Quod si concesserimus, scribi poterit *ἢ θίασος*, qui sane ob hymnos, cymbalorum et conviciorum strepitum atque tumultum *δῦπος* recte diceretur, vel *ἐστίασις* ob eandem causam retineri.

T. I. p. 1731. *Θρῆσκος. ἑτερόδοξος. εὐγενής.* An erro, si lego *εὐλαβής*? Mutatio est levissima, nam *γ̅* inverso habebimus fere nostrum rei vulgato convenientius.

T. II. p. 21. *Ἰδιώτας. πολίτας. ὁπλίτας. ἀπείρους.* Vox illa minus opportuna. An *ἀπλόους, ἀπλῶς*? — — *Ἴδιος. ἰδιώτης. αὐτὴ πολυειδώς.*

Utrumque simplicissimum, et hoc et illud, est impeditissimum. Divinationis mirae, quod non mi-

Digitized by Google

rum, exempla habent notae, quibus meum quale-cunque addere liceat: ἤτοι πολλὰ εἰδώς, ἢ πολὺ εἰδώς. An ἢ πολυειδής?

T. II. p. 22. Ἰδρύεται. καθέζεται. ἑδράζεται. ἀναχαλεῖται.

Vere hoc est recantandum! Non absonum ἀνάχειται. An respexit illud tritissimum, quod ne Plato quidem respuit: ὄνος καθεδεῖται?

T. II. p. 38. Ἰκνεῖται. ἔρχεται. νοσεῖ. καθάπτεται. Optime Ruhnken. νοστεῖ. Ego olim conjeceram κονεῖ.

T. II. p. 71. Ἰσάζων. ἴσον ποιῶν. ὀχούμενος. Quamquam non ex omni parte displicet ὁμοιούμενος et Scholia in Soph. Oedip. R. a me publicata habent ἐξισώσει, ἐξομοιώσει, tamen meum nemo facile damnabit: διχούμενος, hoc enim illud plane reddit. Τὸ δ spiritu male picto periit.

T. II. p. 173. Καταλαλάζειν. κατεύχεσθαι. ἢ πολιτικῶς βοᾶν.

An clamare civium seditiosorum tumultuantiumque more? Forte παλιλλόγως.

T. II. p. 620. Μορῆσαι. μερίσαι. διελεῖν. ἐλθεῖν.

An λαχεῖν, aut διελθεῖν, verbis persequi, exponere, partiri? Platoni hoc est familiare. Excidisset δι.

T. II. p. 642. Μυχοί. αἱ καταδύσεις, οἱ ἐνδότατοι καὶ ἀπόκρυφοι τόποι. λιμένες. κοιλότητες. ἔσχατα. καὶ τὰ ποιήματα. ἢ τὰ ἐσώτερα μέρη.

Cogitabam νειότατα.

Digitized by Google

T. II. p. 696. *Νωλεμές. ἰσχυρόν. βίαιον. ἀτελές. καρτερόν. συνεχές.* Bene *ἐντελές*, non minus *παντελές* et *ἐντενές*.

T. II. p. 717. *Ὁδὸν εἰρήνης. τὴν κατὰ θεὸν πολιτείαν.* Ne *βιοτείαν* substituere tentemus, noster ipse nos monet in *Πολιτεία, ἡ πόλις, ἢ βίος — ἡ ἀναστροφὴ καὶ ἡ πρᾶξις.* et Schol. in Oedip. R. Cod. 2787. *βίον πολιτείαν* explicat vs. 1124.

T. II. p. 721. *Οἰδαίνουσι. φλεγμαίνουσι. φυσῶσιν. οἱ δὲ ἅπτοντα τὸν μέλαν.*

Locus impeditissimus, quem ita solvere et expedire poterimus. Cum verbis *οἱ δὲ ἅπτοντα*, quae ita legenda sunt: *Οἴδμα. πόντον τὸν μέγαν*, aut *πόντος μέγας*, nova series incipit. Nihil moror, quod vox eadem paulo post repetatur, quod Nostro haud raro accidere solet, et mirum, nisi in tanta rerum mole accidisset.

T. II. p. 841. *Περιώσας. ὠθήσας. ζώσας.* Quid haec sibi velint, me magis olim latebat *ἢ οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόες.* Sed jam video atque gestio. Si *τὸ σ*, quod sensu repugnante ob vicinum pessum ivit, suo reddideris mecumque legeris: *σωθείσας*, nihil erit, quod desideres, nec opus fuerit, *ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖσθαι. Περιώσας* pro *περισώσας*.

T. II. p. 843. *Παλίγκοτα. ἐκ ἀξιόχρεα. ὀργίλα. ἐχθρά. καὶ τὰ ὅμοια.* Recta in via mihi videor esse, si lego *ὀξυκάρδια*. Uno hoc molesto *ἐκ* offendo pedem, nec tamen vim in eo plane e medio tollendo adhibere velim. Exspectamus opem alienam.

Digitized by Google

T. II. p. 1108. *Ῥέος. ῥεῦμα. (ῥεῦμα) θηρίον.* Putabam *θέριον*, ut Dionys. Halicarn. in Antiquitt. R. L. I. p. 131. edit. Reisk. habet *ὅρμον θερινόν.* Cogitabam quoque *ἄδην ῥέον.*

T. II. p. 1132. *Ῥωπικόν. τὸ ἐπίκτητον καὶ ὠραῖον.* A vero non alienum esse videtur *ὁδαῖον* vel *ὠδίον*, quod vide p. 1585. *Τὰ ὁδαῖα* quis est quin sciat?

T. II. p. 1151. *Σαπρία. σῆψις. σάθρωμα. τυδράκτην.* An *τηκεδών*? *πυθεδών*?

T. II. p. 1164. *Σειριᾷ. φλεγμαίνει. καρῶται.* Non displicet *καρφῶται.*

T. II. p. 1170. *Σεμνολόγημα. σεμνόν. κατάστυγνον καὶ ἥσυχον.* Ab hac *τῷ σεμνὸν* vi non abhorret locus in Euripidis Hippol. vs. 94.

Μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.

Cf. Plato de Rep. L. VIII. p. 223. (565. c.) *ἀτεχνῶς — καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι πάνυ ἐλευθέρως καὶ σεμνῶς εἰθισμένοι πορεύεσθαι.* Et Medea Euripid. vs. 216.

Οἶδα γὰρ πολλὰς βροτῶν,
Σεμνὰς γεγῶτας, τὰς μὲν ὀμμάτων ἄπο,
Τὰς δ' ἐν θυραίοις, οἱ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς
Δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥαθυμίαν.

Ergo verba illa forte sunt ita collocanda: *Σεμνολόγημα. σεμνόν. καὶ ἥσυχον. κατάστυγνον.* Sed *Σεμνολόγημα* videtur sua explicatione carere, nisi ex serie vocum substantivum aliquod rei conveniens substituendi potestatem lectori esse datam crediderimus.

T. II. p. 1171. *Σέσηρε. γελᾷ δολίως. ψύχει τὰς ὀδόντας.* Apud alios quum frustra auxilium quaesi-

Digitized by Google

vissem, meo Marte rem tandem confeci. Lego autem ψιλοῖ, quod mirum in modum respondet illi, quod nos dicimus, *grinzen, einem die Zähne weisen, mit den Zähnen fletschen.* Latini renidere, ringi. Horat. Ep. II, 2, 128. dentes denudare.

T. II. p. 1400. *Τόνῳ. λίαν τέρατι.* Ego malim: *λίαν. κράτει* vel *κάρτα.* Sic Schol. in Oedip. R. Cod. 2787. habet: *κάρτα. λίαν.* ubi tamen *κάρτ'* male pro *κρᾶτ'.* vs. 263.

T. II. p. 1437. *Τύφλων. ὁ ἥρων.*

Tecum loquere! et hic necesse est. Excogitavi *τυφλῶν. πηρῶν.* Cf. *Πηρόν. ἐστερημένον τῆς φωνῆς — προπερισπωμένως δὲ τὸν τυφλόν.* Iterum: *Πηρόν. τὸν παντάπασι μὴ ὁρῶντα.*

T. II. p. 1526. *Φρῦδος. πρόοδος, ἐξ οὗ τὸ οὐκ ἔρχεσθαι δηλοῦται. οἱ δὲ, ἐληλυθὼς, ἔκδημος, ἀφανής.* Quamquam correctionem *ἀπεληλυθὼς* non omnino damnaverim, tamen meum addam.

Lego: *λεληθώς.*

Librarius *τὸ ε̄* bis posuerat, qui error errorem alium in literis genuit.

T. II. p. 1530. *Φύραμα. ζύμη. σπέρμα. ἢ ζημία.* Quod Ruhnkenio est lectio varians vocis *ζύμη*, id in *ἵζημα*, i. q. *ἄντλον*, latine *sentina*, *Bodensatz* germanice, muto. *Φύρμα* paulo post, *κόπρος, ῥύπος.*

T. II. p. 1557. *Χλοιδᾶν. διέλκεσθαι. καὶ τρυφᾶν.* Vox *θέλγεσθαι* ex certamine cum *διέλκεσθαι* inferior, credo, non discedet.

T. II. p. 1565. *Χρόμος. ψύχος. ψόφος ποιός. οἱ δὲ, χρεμετισμός.*

Digitized by Google

Ψύχας ineptum manus quaedam doctior correxerat addito ψόφος. Indoctus autem posterior, qui religioni sibi duceret, vel literulam unam, nedum integram vocem delevisse, utrumque, et vitium et correctionem, bona fide reddidit.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

SCRIPTORES ALIQUOT

ROMANORUM CLASSICOS

VELLEI. PATERCULUM, C. SUETONIUM TRANQUILLUM, HORATIUM FLACCUM, TIT. LIVIUM PATAVIN. ET CORNEL. TACITUM.

Digitized by Google

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

VELLEIUM PATERCULUM.

Digitized by Google

Digitized by Google

OBSERVATIONES CRITICAE

IN

C. VELLEII PATERCULI

HISTORIAM ROMANAM.

EDIT. KRAUSII LIPSIAE MDCCC.

L. I. c. 18. §. 3. Quae urbes, *item ut aliae*, talium studiorum fuere steriles, nisi Thebas unum os Pindari illuminaret.

Verba exemplaris vetusti, *et imitalia*, alii ut nihili omiserunt, plurimi mutarunt in *et multae aliae*, Vossius in *etiam ut aliae*, Krausius, qui novissime de Vellejo emendando optime meritus est, in *item ut aliae*.

Conjecturis conjecturam si licet addere, ego, et literas priscas duces sequens, et quae illae, quas commemoravit, urbes, Argos, Thebae, Sparta, olim fuerint, perpendens, auctor sum, ut legatur: Quae urbes, *eximiae alias*, i. e. licet multis aliis virtutibus excelluerint, talium studiorum fuere steriles. Nam de his, quas modo auctor laudaverat, urbibus etiam hic agi, non de aliis, quas silentio transiit,

Digitized by Google

patet ex eo, quod ad Thebas redierit, dixeritque, Thebas *unum* os Pindari illuminasse.

L. II. c. 7. §. 6. Factum Opimii (quod inimicitiarum quaesita erat ultio) minor secuta auctoritas et visa *ultio* privato odio magis, quam publicae vindictae, data.

Silvam consiliorum, quae adhibuerunt VV. DD. in hoc loco emendando, impediendoque, quo minus vox illa *ultio* aures elegantiorum offenderet, excutere me piget. Mihi quidem haec vox iterum posita non adeo est offensioni, ut omnino eam ejiciendam existimem; attamen et meum addam illi conjecturarum acervo, ita ut *altq* i. e. inveterato odio legatur.

L. II. c. 8. §. 1. Adeo *illius viri* magis voluntatem peccandi intuebantur, quam modum, factaque ad consilium dirigebant, et quid, non in quantum, admissum foret, aestimabant.

Herelius, vir alias sagacissimus, sibi perplacet in suo *veteres* pro *viri*. Placeat sibi, per me licet! Id vero mirandum, eum, quum in recto tramite incederet, *veteres illos* signate hic dici, ubi de severitate priscorum judiciorum sermo sit, et plura in rem vocet loca, eandem judiciorum severitatem probantia, tamen a via deflexisse et conjecturam minore mutatione factam minorisque momenti, *illius viri*, nempe Catonis, praetulisse, quod, ut solet, Krausius ambabus amplexus est. Mihi nihil mutan-

Digitized by Google

dum esse videtur. Nam non de Catone, sed de severa illorum judicum disciplina agi, et praecedentia et proxime sequentia satis superque ostendunt. Hinc *illi δειχτικῶς* est positum atque *haec* pro prisci, veteres illi viri.

L. II. c. 19. §. 3. Hujus gratae religionis memoriam et inscriptio templi adfixa posti hodieque et tabula testatur aerea intra aedem —.

Ex vetusto exemplari, quod habebat: *Testatur aerea interea deinde Coss.*, Rhenanus correxit *intra aedem Coss.* Editor Basileens. *intra aedem. Deinde Coss.* Quod Krausius recepit aliique priores. Praecedentia verba in Cod. MSS. ita legebantur:

Hodieque crabula testatur aerea. A superiori lectione ego, quod ad sensum adtinet, multum discedens, (nam quod ad literarum ductum spectat, mea conjectura haud remotior ceterorum a vetere exemplari est,) lego:

Hujus gratae religionis memoriam et inscriptio templi adfixa posti hodieque tabula testatur aerea *integra*, i. e. incolumis, cujus literae hodie adhuc patent atque distingui possunt.

L. II. c. 20. §. 1. Quippe Q. Pompejus, collega Sullae, ab exercitu Cn. Pompeji proconsulis, seditione, sed quam dux *excitaverat*, interfectus est.

Cod. vetus, quem secuta est edit. pr., habet *creaverat*, quod cum genio sermonis latini minus respondeat, mutarunt in *excitaverat* et *exciverat*. Non male. Forte

Digitized by Google

tamen fuit *ornaverat*. Ornare enim dicitur de quovis apparatu ad rem quandam exequendam necessario. Sic provinciam ornare et fugam. Fundus ornatissimus est rebus necessariis instructus. *Subornare*, quod forte aptius videatur, a literarum ductu paulo remotius.

L. II. c. 27. §. 3. Pro *vultum* Vellejus, ut homines sui aevi, usurpaverit potius *voltum*.

Cujus abscisum caput *ferri* gestarique circa Praeneste Sulla jussit.

Interpretes sudarunt in verbo *ferri*, quod habebant synonymum sequentis *gestari*, emendando. Krausius jam correcturus erat *ferro*, sed timens, ne locus languesceret, manum abstinuit atque concessit, Vellejum ejusmodi synonyma ob numerum orationis cumulare. Mihi vero *ferri* positum est pro *adferri*, ita ut hoc aliud dicat, aliud verbum *gestari*, i. e. spectaculo dari atque ostentari. Illud fiebat, ut suos ipse oculos hoc spectaculo pasceret, hoc, ut alii sua victoria fruerentur.

L. II. c. 30. §. 4. Hoc tribunatu Pompejus tribunitiam potestatem restituit, cujus Sulla imaginem *sine re* reliquerat.

In jure habet Edit. pr. Quamquam haec emendatio rei est convenientissima, tamen, quae olim cogitaveram, adjicere liceat. Legebam: imaginem *inanem*. Ita Plin. Ep. I, 23, 1. *umbram* distinxit voce *inanem*. Aliis verbis idem fere dicentibus usus est Caesar de re-

Digitized by Google

publica, quam dixit nihil esse, appellationem modo, sine corpore ac specie. Sueton. Iul. Caes. c. 77.

L. II. c. 36. §. 1. Omnibus omnium gentium viris *magnitudine* sua inducturus caliginem.

Krausius Herelii sui conjecturam, *claritudine* pro *magnitudine*, laudat quidem eamque nomine elegantissimae celebrat, sed non audet eam, quod justo frequentius fecit, civitate donare. Recte. Quum vero dicit, ita omnino scribendum fuisse Vellejo, ut concinnitati troporum consuleretur, in eo fallitur, nec hic noster est negligens, sed exquisitioris orationis, quod solet, studiosissimus. Quae enim magnitudine sua, ut aedificia, montes, arbores, eminent, eadem rebus se inferioribus caliginem inducere solent lege naturae certissima. Huc facit Scholion in Pindar. Nem. VI, 71. *Δασκίοις δὲ, ἢ τοῖς δασκίοις δένδροις, ἢ κατὰ τὸ ὑψηλὸν, τοῖς μεγίστην σκιὰν ἀπεργάσασθαι δυναμένοις.*

L. II. c. 36. §. 2. Auctoresque carminum Varronem ac Lucretium, neque ullo in suscepti operis (sui) forma minorem Catullum.

Sic Ruhnkenius, cujus merita de Vellejo numero carent. Edit. pr. habebat *in suscepti operis sui carmine*. Quae Krausius ad ingeniosam Ruhnkenii sententiam exemplis ex historia petitis et ex linguae latinae indole firmandam attulit, silentio transeo. Sed aliam viam, qua huic loco succurri possit, patefaciam. Vide, an haec tibi probentur: Neque ullo in suscepti operis sui *certamine* minorem Catullum, aut,

Digitized by Google

neque ullo in *suscepto* operis sui *certamine* minorem Catullum, i. e. qui nemini illorum ullo in certamine, quod operum suorum unum suscepisset, impar erat atque secundus.

L. II. c. 45. §. 3. Idem intra biennium sera Cn. Pompeji cura, verum, *ut coepit*, *intenta*, votisque Italiae ac decretis senatus, virtute atque actione Annii Milonis Trib. pl. dignitati patriaeque restitutus est.

Ita Ruhnkenius, quocum facit Krausius. Editio pr. *et cupit interita*. Editio Basileens. *ut coepit*, *interrita*.

Forte ita: sera Cn. Pompeji cura, verum, ut coepit, *non irrita*. Ut sensus esset: Cicero restitutus est Penatibus cura atque opera Cn. Pompeji, quae quidem sera fuit, sed, cum semel esset adhibita, quod cupiit, ad finem perduxit votique est damnata.

L. II. c. 45. §. 4. Idem P. Clodius (*in senatu*) sub honorificentissimo titulo, M. Catonem a republica relegavit —.

Quum verba *in senatu* stare nequeant, viri docti censuerunt, aut *in tribunatu*, aut *insano conatu* esse reponendum. Mihi obviam se tulit *inde astu*, quod a proxime sequentibus firmari videtur.

L. II. c. 66. §. 2. Nihil tam indignum illo tempore fuit, quam quod aut Caesar aliquem proscribere coactus est, aut *ab ullo* Cicero proscriptus est, abscisaque scelere Antonii vox publica est, cum ejus salutem nemo defendisset, qui per tot annos et publicam civitatis et privatam civium defenderat.

Digitized by Google

Editio pr. *aut bullo*, quod mutauit Rhenanus in *ab illo* et *ab ullo*. Posteriorem lectionem recepit Krausius. Ego, levi mutatione facta, legendum esse *aut pacto* ideo censeo, quia hac tantum conditione res est transacta, ut Cicero, quem Caesar, teste Plutarcho, servare studuerat et cujus in supplicium invitus tandem concesserat, victima caderet ex pacto. Cf. Plutarch. in Cicer. §. 46.

L. II. c. 68. §. 1. Cum in otio ac quiete servari non posset.

Ita Ruhnkenius. Editio pr. *Cum in modica quidem servari posset.* Unde colligo, legi posse: *Cum in modico acquiescere non posset.*

L. II. c. 69. §. 4. Et Vatinius nulli (nomini) non esset postferendus.

Cum Ruhnkenio Krausius vocem *nomini*, ut spuriam, uncis inclusit. Aldus, eam a glossatore profectam esse, censet; Ruhnkenius, eandem ex variante scriptura sequentis *non* in textum irrepsisse, pro compendio scribendi hujus vocis habiti. Mea mihi satisfacit emendatio: *nemini* scribendum pro *nomini*, idque ab interprete quodam in margine per *nulli* expositum, interpretamentumque *nulli* pro *nemini non* denique textum invasisse. Quae erroris origo per se patet.

L. II. c. 130. §. 3. Si autem natura patitur, aut mediocritas recipit hominum, *verecunde cum Diis queri* —.

Digitized by Google

Quae lectio est Herelii Krausio probata. Editio pr. *auro deo cum de his queri.* Multum olei et operae consumserunt in hoc loco vexatissimo restituendo. Rhenanus: *aut Deorum vel auribus Deorum.* Lipsius: *apud aures Deorum de his.* Heinsius: *audeo cum Deis queri.* Alii alia. Ruhnkenius tacet. Si mihi licet periculum facere, suadeo: *aut cura Deorum de his queri.* Exponit auctor pium atque modestum animum prae se ferens causas, quae homini silentium imponant. Si ergo, inquit, aut natura patitur aut hominum imbecillorum recipit mediocritas, aut cura Deorum, quae sane maxima, admittit, de his queri.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

CAIUM SUETONIUM TRANQUILLUM.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN C. SUETONII IULIUM CAESAR.

C. 24. Sed *prospere decedentibus* rebus, et saepius et plurium, quam quisquam unquam, dierum supplicationes impetravit —.

Hoc *decedere* cum graeco ἐκβαίνειν, quo usus est Plato in Menexeno p. 301. T. V. consentit: *Πάντα δὲ ἐ ῥᾴδιον θνητῷ ἀνδρὶ κατὰ νοῦν ἐν τῷ ἑαυτοῦ βίῳ ἐκβαίνειν.*

C. 40. Quo autem magis in posterum ex Kalendis Ianuariis *nobis* temporum ratio congrueret, inter Novembrem ac Decembrem mensem interjecit duos alios fuitque is annus etc.

Nemo est, quin voce *nobis* loco alieno posita offendatur. Alii eam loco moveri jubent, alii aliam opportuniorem vocem circumspiciunt et in Ernestii se esse auctoritate, qui legit: *novâ* temporum ratio, dicunt. Pace illius viri magni aliorumque, qui hunc locum exagitarunt, dixerim, quae mihi videntur. Forte pro *nobis* est *orbis* legendum. Quam quum vocem vir quidam doctus ad marginem recte voce *ratio* interpretatus esset, haec ipsa interpretatio textum invasit et illa, quippe minus solemnis, corrupta est eaque pertinaciter suum locum tenuit. Non semel, sed centies, glossa aut expulit lectionem ge-

Digitized by Google

nuinam, aut una cum hac inhaesit. Vocem autem *orbis* contextui conspirare, mihi quidem certum est. Praeterea verbum *congruere* voci *orbis* convenit, nam si noster *constare* dixisset, quod rationi optime, voci *orbis* minus responderet, manum correctione abstinuissem.

C. 44. Bibliothecas Graecas et Latinas, quas maximas posset, publicare etc.

Ego etiam malim *Graecam* et *Latinam*, quia utramque in unum confecit, non plures separatim collectas publicavit.

— 58. Exercitum neque per insidiosa itinera duxit unquam, nisi perspeculatus locorum situs: neque in Britanniam transvexit, nisi ante *per se* portus et navigationem et accessum ad insulam explorasset.

Hoc *per se* partim, quum ipse Caesar B. G. IV, 21. eandem rem aliter exponat, partim, quum loquendi forma *per se* pro *ipse* minus probetur, (quamquam, quod Bremium fugit, eadem c. 64. Octav.: Nepotes et literas et natare aliaque rudimenta *per se* plerumque docuit — repetitur) offendit, nec tamen aliorum inventa: *persaepe*, *per suos*, *ante quam*, satisfaciunt.

Quae habemus, damus: Nisi ante, *praeter* portus et navigationem etc. Vox nec loco aliena nec a literis *per se* remotior; illae enim potius transpositae quam mutatae essent.

— 66. Fama vero hostilium copiarum perterritos, non negando *minuendove*, sed insuper amplificando ementiendoque confirmabat.

Digitized by Google

Liber Cujacii: *inhibendove*, quod arridet, et facilius quis hoc per illud quam illud per hoc explicuerit.

C. 84. Confestimque circumstantium turba virgulta arida, et cum subselliis tribunalia, quidquid praeterea *ad manum* aderat, congessit.

Ad donum habent editiones priores, quod esse latinum Ernesti negat, Bremi esse concedit, et, ut mihi videtur, recte: idem vero ingeniose negat, locum id hic habere posse, quum non de eo agatur, quod muneri adfuerit, quod verba videantur dicere, sed de eo, quod ad manum fuerit. Non minus bene. At enim vero, si mecum perpendo, unde lectio varians *ad donum* orta sit, verisimile mihi est, lectionem antiquam fuisse *ad munus*, indeque glossam *ad donum* exortam, ex *ad munus* autem corruptum *ad manum*. Nihil igitur restat, quam ut *ad munus* ita explicetur, ut sit, *quicquid praeterea aderat, quod muneris quandam significationem prae se ferret aptumque esset ad animi sensum voluntatemque prodendam*. Dignam existimo esse rem, quae a viris doctis inquiratur et perpendatur.

— 88. Periit sexto et quinquagesimo aetatis anno: atque in Deorum numerum relatus est, non *ore* modo decernentium, sed et persuasione vulgi —.

Non absurda est haec lectio, censet latinitatis arbiter Ciceronianae, sed tamen non satis elegans dicendi ratio aut latina.

At noster elegantiarum parum curiosus. Ne latina quidem? dubito. Esset dictio poetica et emphatica. Exempla ne quaeras quidem. Est, ubi usus loquendi dominetur: est, ubi ingenium in usum loquendi imperium exerceat.

Digitized by Google

Quod Ernesti conjecit: *non honore*, mirum in modum languet.

Quod Bremi observavit: *ore* et *persuasione* vi quadam sibi opponi, credo.

Sed quid sibi vult illud *vulgi?* Respondes: Respicit ad *decernentium.* Audio. Inde autem sequitur, si alterum alteri adversa fronte opponas, *omnes omnino* decernentes ore tantum, non persuasione, eum in numerum Deorum retulisse, quod nec Noster dixerit, nec verisimile, utrasque partes adeo inter se dissensisse. Hinc adhuc haereo. Tandem incidi in *aere*, i. e. tabulis et decretis aere incisis decernentium.

IN C. SUETONII OCTAVIUM.

C. 27. Nam et Pinarium, equitem Romanum, *cum*, concionante se, admissa turba paganorum, apud milites subscribere quaedam animadvertisset, curiosum ac speculatorem ratus, coram confodi imperavit —.

Quem pro *cum* procul dubio concinnius.

— 40. Sed desideranti consuetudinem veterem concessit rursus, ut sui *cujusque* mensis acciperet —.

Nemo, opinor, erit, quin emendationem Wolfii sagacissimi: sui *quisque* mensis acciperet, ambabus amplectatur.

— 64. Nepotes et literas et *natare* aliaque rudimenta per se plerumque docuit —.

Natasse Augustum cum nepotibus, clamat Lipsius, probrum! *Notare* legendum. Acute quidem, sed Au-

Digitized by Google

gusti indolem in hoc sane simplicem et φιλόπαιδα minus intellexit.

Notum est illud Graecorum, quod Plato in Legg. L. III. p. 132. edit. Bipont. laudat: μήτε γράμματα, μήτε νεῖν ἐπίστασθαι pro plane rudem esse. Quod tamen huc nihil facit, addit enim: aliaque rudimenta per se plerumque docuit.

C. 72. Ac per annos amplius quadraginta eodem cubiculo hieme et aestate mansit: quamvis parum salubrem valetudini suae urbem *hieme* experiretur assidueque in urbe *hiemaret* —.

Verba: *assidueque in urbe hiemaret*, otiosa, quum res ipsa jam ex prioribus pateat, et languida esse, nemo non sentit. Alius igitur ea delet, alius torquetur in iis explicandis.

Faciamus etiam nos periculum et mutemus ea, posteriore *hieme* deleto, in: assidueque in urbe *hiemare*.

Tum caetera cohaerent, nec quidquam amplius otiosum. Infinitivus substantive est positus. Sequitur de ejus secessibus.

IN C. SUETONII TIBERIUM.

C. 52. *Per quae* multifariam inscriptum et per noctes creberrime acclamatum est —.

Per quae videtur ex graeco δι' ὅ sive διὸ sumtum.

Digitized by Google

IN C. SUETONII NERONEM.

C. 25. Incedenti passim victimae caesae, sparso per vias identidem croco, ingestaeque *aves* ac lemnisci et bellaria —.

Cogitabam aliquando, quum tenebrae hunc locum adhuc premant, *aves* fuisse artefacta, laminas in avium speciem formatas, quales et priscis temporibus fabricabantur. Cf. Diodor. Sicul. L. V. c. 5.

Ex Platone praeterea constat, eum θειότατα δῶρα, quae inprimis digna essent, quae Diis offerrentur, *aves* et ἀγάλματα, quae ab uno pictore uno die absolverentur, appellasse. De Legg. L. XII. p. 206. (956. b.) T. IX. edit. Bipont.

Quum vero haec vox nude sit posita, nec ulla alia, ut *aenea* aut tale quid, quod viam monstraret, addita, nemo, nisi qui adfuerit, eas indicari, scire potest.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

HORATII FLACCI

LOCA QUAEDAM.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN HORATII FLACCI SERMON. L. II. 3.

Sermon. L. II. 3, v. 69.

Scribe decem *a* Nerio: non est satis: adde Cicutae
Nodosi tabulas centum, mille adde catenas:
Effugiet tamen haec sceleratus vincula Proteus.

Scribe decem a Nerio, interpretantur: *in morem Nerii*, scribe eas syngraphas, quas Nerius suis debitoribus scribere solet, i. e. quae debitores vinclis firmissimis tenent atque implicant, quasque illi aegre effugerint. Utrum autem *scribe decem a Nerio*, pro *in morem Nerii*, recte sumi possit, nescio.

Verisimilius itaque foret: *Scribe decem a Nerio*, scribe decem syngraphas: *A Nerio* sc. accepi hanc summam mutuam. Sed utraque constructio suis laborat difficultatibus. Vide, an haec minoribus premantur:

Scribe decem *ad* Nerio, i. e. si vel ad decem usque scripserit Nerio tabulas, se hanc pecuniam accepisse mutuam, tamen ille effugiet. Nam quo quis plures scripsit syngraphas creditori, eo magis hic habet debitorem sua in potestate, si vel una alterave perierit.

Praeterea Horatius potius scripsisset *ab* Nerio, non *a*, nam Latini, sequente *n*, solent ponere *ab*, quod apparet ex compositis, abnormis, abnego, abnuo. *Ad* autem facile potuit mutari in *ab*, et *ab* commutatum a librario in *a*. Haec lex tamen non constanter observatur.

IN HORATII FLACCI EPIST. L. I. 19.

Epistol. L. I. 19. v. 39.

Non ego nobilium scriptorum auditor et *ultor*
Grammaticas ambire tribus et pulpita dignor.

Digitized by Google

Cogitabam aliquando, *altor* pro *ultor* esse ponendum, quum praecedat:

Non ego ventosae plebis suffragia veror
Impensis coenarum et tritae munere vestis.

Sed *ultor* bene est pro patronus, qui eorum causas agat atque defendat.

IN HORATII FLACCI EPIST. L. II. 1.

Epistol. L. II. 1. v. 67.

Si quaedam nimis antique, si pleraque dure
Dicere credit eos, *ignave* multa fatetur
Et sapit et mecum facit et Iove judicat aequo.

Ignave significat serviliter, hocque vituperat eos poetas, qui non audeant vestigia veterum ne digitum quidem deserere, qui in verba magistri juraverint et antiquis iisque Graecis temere adhaereant, verbo, servum pecus imitatorum petit atque tangit. — v. 84. Vel quia turpe putant parere minoribus, et quae
Imberbi didicere, senes *perdenda* fateri —.

Perdere, sc. memoriâ, est oblivisci, ut Graecorum ὄλλυμι, ἀπόλλυμι. Cf. Sophocl. Oedip. T. v. 318. et Plato in Criton. p. 172.

IN HORATII FLACCI DE ARTE POET.

De A. P. v. 73.

Res gestae *regumque ducumque* et tristia bella
Quo scribi possent numero, monstravit Homerus —.

Quum reges et duces iidem fere essent, nec poeta eos tantum cecinerit, sed etiam *Deos*, hominibus potiores, ego existimaverim, *Deumque* esse legendum, quamquam me non lateat, hanc dicendi formam esse Homericam non semel obviam. Sic Il. α. v. 486. ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι, et Il. β. v. 81. ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, et saepius.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

TITI LIVII PATAVINI

LOCA QUAEDAM.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN TITI LIVII PATAV. L. III. 68.

L. III. c. 68. Et quia in concordia ordinum nullos se usquam esse vident, malae rei se, quam nullius, turbarum ac seditionum, duces esse *volunt*.

Volunt pro *malunt* more Graecorum, qui βούλομαι aliaque, ut nomina gradus positivi pro comparativi gradus nominibus sequente particula ἤ, usurpant, est positum. Cf. II, α. v. 117.

Eadem ratione interpretor verba Nostri L. II. c. 30. Medium maxime et moderatum *utroque* consilium Virginii habebatur — ubi *moderatum*, quia sequitur Ablativus, pro *moderatius* est positum, ut quidam corrigunt, alii *prae* supplent, neutrum vero necesse videtur.

Non multum abludit ab hac dictione alia, cujus exemplum occurrit in L. V. c. 21.

Ut si cui Deorum hominumque nimia sua fortuna populique Romani videretur, ut eam invidiam lenire suo privato incommodo, quam minimo publico populi Romani liceret — ubi *potius* omissum, id quod ex particula *quam* addita hucque respiciente apparet. Alii alia.

Digitized by Google

IN TITI LIVII PATAV. L. IV. c. 2. et 25.

L. IV. c. 2. Reminiscerentur, quam majestatem Senatus ipsi a patribus accepissent, quam liberis tradituri essent; ut, (quemadmodum plebs) gloriari posset, auctiorem amplioremque esse —.

Sententiis aliorum, quae notae sunt, omissis, unum hoc addam.

Forte, nisi hoc abruptius videatur, quod tamen in ejusmodi orationibus Nostro non est infrequens, *ut* pro *utinam* est positum.

Utinam Senatus, quemadmodum plebs, gloriari posset, suam majestatem auctiorem amplioremque esse.

L. IV. c. 25. Famem *cultoribus* agrorum timentes in Etruriam Pomptinumque agrum et Cumas, postremo in Siciliam quoque frumenti causa misere —.

Recte mirati sunt lectores acuti, qui tandem magis timuerint cultoribus quam toti urbi. Equidem puto, scribi posse *a* cultoribus, i. e. ob paucos, peste diminutos, quod minus coluissent agros minusque semina fecissent.

A pro *ob* Nostro solemne, ut paulo post: *a* penuria frumenti periculum fuit.

IN TITI LIVII PATAV. L. V. c. 12.

L. V. c. 12. Inter has iras plebis in Patres, quum tribuni plebis nunc illud tempus esse dicerent stabiliendae libertatis et ab Sergiis Virginiisque ad plebejos viros fortes ac strenuos transferendi summi honoris —.

Digitized by Google

In *Sergiis Virginiisque* latent voces: *ignavis* et *malis*, quod virtutes in plebejis commemoratae ostendunt.

IN TITI LIVII PATAV. L. III. c. 5. 8. et 24.

L. III. c. 5. Venissetque in periculum summa rerum, ni T. Quinctius peregrinis copiis (cum Latino Hernicoque exercitu) subvenisset —.

Locus procul dubio corruptus virorum doctorum excitauit consilia atque studia. Alii legunt *cum peregrinis copiis*, Latino Hernicoque exercitu; alii *perituris* aut *peraegris* aut *propere aegris*, alii aliud.

Ego excogitaui: Ni T. Quinctius *impigre his* copiis cum Latino Hernicoque exercitu subvenisset. Quae emendatio partim est lenissima, partem a vero non abhorrens.

L. III. c. 8. Itaque hostes — quanto longius ab urbe hostium abscederent, eo solutiore cura in Lucretium incidunt consulem, jam ante exploratis itineribus *suis* instructum et ad certamen intentum —.

Pro *suis*, quod Dukero obelo dignum, Doering. cum *instructum* conjungit, alii pro *eorum* sumunt, forte *satis* est legendum.

L. III. c. 24. Quum ad rumores hominum de unoquoque legum capite edito satis correctae viderentur —.

Praestare mihi videtur *editos*, quod et Dukero placuisse video.

Digitized by Google

IN T. LIVII PATAVINI L. V. c. 29.

L. V. c. 29. Si tribunicia vis tribunicio auxilio repelli nequeat, aliud *telum* Patres inventuros esse.

Telum. Graeci voce βέλος et ὅπλον ita utuntur.

IN T. LIVII PATAVINI L. VI. c. 27.

L. VI. c. 27. Adgravantibus summam etiam *invidiae ejus* tribunis plebis, quum ab iis elevaretur, quibus — expediebat.

Verba, *invidiae ejus*, sunt implicita. An *invidiosius?* quod a literarum ductu parum recedit, nec contextum impedit.

IN T. LIVII PATAVINI L. IX. c. 19.

L. IX. c. 19. Nunquam ab equite hoste, nunquam a pedite, nunquam aperta acie, nunquam aequis utique *nostris* locis laboravimus —.

Doering. *nostris* explicat: *recte a nobis captis et exploratis locis ab equite et pedite in discrimen adducti vel superati sumus.* Rectius ita: nobis opportunis et in rem nostram natis, plus enim hoc dicit quam *aequis*, i. e. ubi opportunitas ex utraque parte est fere eadem, nec nobis aut hostibus minor, ubi res aequo Marte agitur.

IN T. LIVII PATAVINI L. X. c. 30.

L. X. c. 30. Sed superjecere quidam augendo fidem —.

Superjicere est Graecorum ὑπερβάλλειν.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

C. CORNELII TACITI DE ORATORIB. L.

De Oratoribus L. c. 7. Tum mihi supra Tribunatus et Praeturas et Consulatus adscendere videor, tum *habere*, quod, si non in animo oritur, nec codicillis datur, nec cum gratia venit —.

Vetus librorum lectio procul dubio corrupta: Tum *abire*, quod si non in *alio* oritur etc.

Forte *ambire*, petere, affectare.

— c. 25. Ut si omnium pariter libros in manum sumseris, scias, quamvis in diversis ingeniis, esse quandam judicii ac *voluntatis* similitudinem et cognationem —.

Antiqua lectio est *voluminis*.

Hinc effeci *acuminis*. Unam duo exprimunt substantiva rem.

Digitized by Google

IN C. CORNEL. TACITI ANNAL. L. I. c. 17.

Annal. L. I. c. 17. Ac si quis tot casus vita superaverit, trahi *adhuc* diversas in terras.

Mihi videtur aptius *ad hoc*, i. e. more Livii praeterea, respicitur enim, ni fallor, non ad proxima, sed ad illa remotiora: Ne dimissis quidem finem esse militiae, sed apud vexillum retentos, alio vocabulo eosdem labores perferre.

Digitized by Google

SYLLABUS VERBORUM,

QUAE IN SCHOLIIS EXPLICANTUR.

A.

Ἀ. Prm. v. 568. p. 40.
Ἄβαι. Oedip. R. 895. p. 222.
ἀγείτων. Prm. 270. p. 22.
ἀγλαός. Oedip. R. 151. p. 195.
ἀγνώς. Oedip. R. 687. p. 215.
ἄγονος. Oedip. R. 27. p. 188.
ἄγος. Oedip. R. 1426. p. 233.
ἄγρυπνος. Prm. 358. p. 28.
ἄγχιστος. Oedip. R. 918. p. 222.
ἀδάμαστος. Oedip. R. 206. p. 196.
ἄδηλος. Oedip. R. 492. p. 208. 687. p. 215.
ἀελλόπους. Oedip. R. 468. p. 207.
ἄθικτος. Oedip. 889. p. 221.
αἴ. Prm. 136. p. 14.
αἴγλη. Oedip. R. 206. p. 196.
αἷμα. Oedip. R. 100. p. 190.
αἱμύλος. Prm. 206. p. 19.
αἴρω. Oedip. R. 910. p. 222.
ἀκμή. Oedip. R. 1034. p. 225.
ἄκλαυστος. Sept. 702. p. 115.
ἀκοίμητος. Prm. 139. p. 15.
ἀκραγεῖς. Prm. 792. p. 53.
ἄκρατος. Prm. 679. p. 46.
ἄλγος. Oedip. R. 62. p. 190.
ἅλις. Oedip. R. 1431. p. 233.
ἁλίσκω. Oedip. 539. p. 209. et 578. p. 211.
ἄλλως. Oedip. R. 330. p. 202. 1112. p. 227.
ἀλύω. Oedip. 695. p. 215.
Ἀμαζόνες. Prm. 722. p. 49.
ἀμαιμάκετος. Oedip. 175. p. 194.
ἁμαρτάνω. Oedip. 1145. p. 227.
ἄμοιρος. Oedip. 246. p. 198.
ἀμφίρυτος. S. Aj. 134. p. 261.
ἀνάγκη. Prm. 514. p. 37.
ἄναγνος. Oedip. 821. p. 219.
ἀνακίνησις. Oedip. 725. p. 215.
ἄναξ. Oedip. 910. p. 222.
ἀναξίος. Oedip. 784. p. 218.

Digitized by Google

ἀναῤῥήγνυμι. Oedip. 1070. et 1076. p. 226.
ἀνασώζω. Oedip. 1352. p. 232.
ἀνάσσω. Oedip. 1099. p. 226.
ἀνδρόπαις. Sept. 539. p. 114.
ἄνεμος. Prm. 88. p. 11.
ἀνήριθμος. S. Aj. 603. p. 262.
ἄνθος. Prm. 7. p. 4. et 68.
ἀνίημι. Oedip. 1277. p. 230.
ἀνορθόω. Oedip. 824. p. 219.
ἀντηρέτης. Sept. 289. p. 113.
ἀντί. Prm. 21. p. 5.
ἀξιόω. Oedip. 1412. p. 233.
ἄξων. Prm. 347. p. 27.
ἀπαράμυθος. Prm. 185. p. 18.
ἀπευθύνω. Oedip. 102. p. 192.
ἄπλατος. S. Aj. 256. p. 262.
ἀποικία. Prm. 813. p. 53.
ἀπόλεμος πόλεμος. Prm. 903. p. 61.
ἀπόξενος. Oedip. 193. p. 195.
ἄποπτος. Oedip. 760. p. 217. S. Aj. 2. p. 259.
ἄπορα πόριμος. Prm. 903. p. 61.
ἀποσείω. Prm. 134. p. 14.
ἀπότιμος. Oedip. 215. p. 196.
ἀπότομος. Oedip. 876. p. 221.
ἄπυρος. Oed. 193. p. 195.
ἄπυρος. Prm. 879. p. 58.
ἀποφάσκω. Oedip. 485. p. 108.
Ἀρᾶξις. Prm. 716. p. 48.
ἄραρεν. Prm. 60. p. 8.
ἄρδις. Prm. 878. p. 58.
ἀρκτῦρος. Oedip. 1136. p. 227.
ἄροτος. Oedip. 269. p. 199.
ἁρμοῖ. Prm. 616. p. 43.
ἁρπάζω. S. Aj. 2. p. 259.
ἄρταμος. Prm. 1022. p. 66.
ἀρτίτροπος. Sept. 335. p. 94.
ἄρτιος. Oedip. 745. p. 217.
ἄσεπτος. Oedip. 889. p. 221.
ἄσκοπος. S. Aj. 21. p. 265.
ἀσχάλλω. Oedip. 937. p. 223.
ἄτεγκτος. Oedip. 335. p. 202.
ἀτελεύτητος. Oedip. 335. p. 202.
ἄτη. Oedip. 1279. p. 231.
Ἄτλας. Prm. 428. p. 31.
ἄτλητος. Oedip. 513. p. 209. et 218.
αὐθαίρετος. Oedip. 1229. p. 227.
αὖρα, ἄβρα. E. Hecub. 444. p. 282.
αὐτοέντης. Oedip. 105. p. 192.
αὐτόκτιστος. Prm. 298. p. 24.
αὐτόχειρ. Oedip. 230. p. 197. 266. p. 199.
ἄχαλκος. S. Aj. 57. p. 266. Oedip. 192. p. 196.
ἄχθος. Oedip. 1355. p. 232.
ἄψαυστος. Oedip. 969. p. 224.

B.

Βαιόν. S. Aj. 90. p. 261.
βαλβίδες. S. Antig. 131. p. 256.
βάκτρον. E. Hec. 281. p. 280.
βακχεῖον. E. Hec. 676. p. 284.
βάπτω. E. Hec. 610. p. 282.
βαρίδες. Pers. 554. p. 128.

Digitized by Google

βαρύνω. Oedip. 778. p. 218.
χόλῳ. S. Aj. 41. p. 260.
βαρύς. Oedip. 17. p. 188.
βαρύστονος. Oedip. 1229. p. 229.
βάσανος. Oedip. 492. p. 208.
βῆσσαι. S. Aj. 198. p. 262.
βίος. Oedip. 1123. p. 227.
βλαστάνω. Oedip. 1371. 1376. p. 232.
βλαστή. T. 717. p. 216.
βλεπτόν. T. 1336. p. 232.
βόσκω. T. 1421. p. 233.
βόσπορος. Prm. 732. p. 50.
βόστρυχος. Prm. 1042. p. 66.
βοτήρ. T. 1110. p. 227.
βουκόλος. Prm. 676. p. 45.
Βύβλος. Prm. 807. p. 54.

Γ.

Γάνος. Sept. 367. p. 113.
γαιάοχος. T. 158. p. 193.
γέλασμα. Prm. 90. p. 11.
γηγενής. Prm. 351. p. 27.
γλήνη. T. 1277. p. 230.
γοάσμαι. T. 1249. p. 230.
Γοργόνες. Prm. 792. p. 53.
γράφω. T. 416. p. 205.
γύποδες. Prm. 711. p. 47.

Δ.

Δαίμων. T. 1192. p. 229.
δαΐφρων. Sept. 903. p. 116.
δάπτω. T. 681. p. 215.
δείλιος. T. 535. p. 209.
δεινός. Prm. 59. p. 8.
δέρκω, δέδορκα. S. Aj. 1. p. 259.
δηκτήρια. E. Hc. 235. p. 280.
δηλεῖν. T. 1285. p. 231.
διάτορος. T. 1034. p. 225.
διαφανής. T. 753. p. 217.
δίκην δοῦναι. E. Hc. 853. p. 286.
δικαιόω. T. 578. p. 211. 213.
διορίζω. T. 1076. p. 226.
δίγκρος. Spt. 993. p. 116.
δοκέω. T. 1110. p. 227.
δρυμός. T. 1398. p. 233.
δυσάλγητος. T. 12. p. 188.
δυσλογιστος. S. Aj. 40. p. 260.
δυσόριστος. T. 1316. p. 231.
δύσποτμος. T. 885. p. 221.
δυσπαραίτητος. Prm. 34. p. 6.
δυστέκμαρτος. T. 105. p. 192.
δύστηνος. T. 1155. p. 228.
δυσφόρως. T. 767. p. 217. et 218.

E.

Ἐγγενής. T. 1168. p. 228.
ἔγχος. T. 169. p. 194.
ἕδνα. Prm. 561. p. 39.
εἶεν. Prm. 36. p. 6. 581. p. 41.
εἰσοιχνέω. Prm. 122. p. 13.
εἰκῆ. T. 974. p. 224.
ἔκηλος. Spt. 244. p. 113.
ἔκγονος. T. 169. p. 194.
ἐκλυω. T. 998. p. 224.
ἐκπρασσω. S. Aj. 45. p. 266.
ἐκτύπιος. T. 164. p. 194.
ἐκτήκω. E. Hc. 379. p. 281.
ἐκτρέπομαι. T. 719. p. 216. 229. 851. p. 220. 225.

Digitized by Google

ἐκτρίβω. T. 246. p. 198.
ἐκφαίνω. T. 243. p. 198.
ἐκφύω. T. 260. p. 199.
ἑκών. T. 1229. p. 229.
ἐλεύθερος. Prm. 50. p. 7. E. Hc. 550. p. 282.
ἑλικίας. Prm. 359. p. 28.
ἑλιννύω. Prm. 53. p. 8.
ἔμβρυον. T. 180. p. 195.
ἐμόν. T. 627. p. 213.
ἐμπολάω. T. 1023. p. 225.
ἐμφανῶς. T. 93. p. 191. 222.
ἐναργής. T. 535. p. 209.
ἔνδικος. T. 1412. p. 233.
ἔννυς. T. 910. p. 222.
ἐξαίρω. T. 904. p. 222.
ἐξαίσιος. Prm. 10. p. 4.
ἐξάλλομαι. T. 1310. p. 231.
ἐξαρτάω. Prm. 710. p. 47.
ἐξελέγχω. T. 296. p. 200.
ἐξομματόω. Prm. 498. p. 36.
ἐξωριάζειν. Prm. 17. p. 4. et 68.
ἐπαιτέω. T. 1412. p. 233.
ἐπενθρώσκω. T. 468. p. 207.
ἐπίηρα. T. 1088. p. 226.
ἐπομαίνομαι. Spt. 155. p. 92.
ἐπίσημος. E. Hc. 379. p. 281.
ἐπισκοπεῖν. T. 1525. p. 235.
ἐπιστήμη. T. 1115. p. 227.
ἐπιστροφή. T. 132. p. 193.
ἐπιτιμητής. Prm. 77. p. 9.
ἑπτατειχής. Spt. 286. p. 93.
ἐργάτης. T. 859. p. 220.
ἐρέσσω. S. Aj. 251. p. 262.
Ἐριννύς. Prm. 518. p. 38.
ἔρις. Prm. 765. p. 98. T. 560. p. 210.
ἔρως. Prm. 593. p. 42.
ἑτεροφωνος. Spt. 155. p. 93.
εὐαγής. T. 918. p. 222.
εὖδω. T. 62. p. 190.
εὐέπεια. T. 931. p. 223.
εὐλαβοῦμαι. T. 616. p. 212.
εὐμαθής. S. Aj. 15. p. 260.
εὐνάζω. T. 961. p. 223.
εὐπρεπής. Spt. 91. p. 92.
εὔπτερος. T. 175. p. 194.
εὔρινος. S. Aj. 8. p. 259.
εὖρος. Spt. 765. p. 98.
εὔσεπτος. T. 859. p. 220.
εὔστοχος. S. El. 1176. p. 255.
εὐτρεπής. Spt. 91. p. 92.
εὔφρων. εὐφρόνη. E. Hc. 828. p. 286.
ἐφήμερος. Prm. 83. p. 10.
ἐφίεμαι. T. 760. p. 217.
ἐφυμνέω. T. 1274. p. 230.
ἐχθροδαίμων. T. 875. p. 219.

Z.

Ζεύγνυμι. T. 824. p. 219.
ζηλῶ. Prm. 330. p. 26. T. 1525. p. 235.

H.

Ἥγεμών. T. 798. p. 219.
ἡδυλόγος. E. Hec. 134. p. 275.
ἠίθεος. T. 17. p. 188.
ἧπιον. Prm. 482. p. 36.

Θ.

Θεήλατος. T. 255. p. 198.

Digitized by Google

Θεμερῶπις. Prm. 134. p. 14.
Θηρᾶν. T. 539. p. 209. S. Aj. 2. p. 259.
Θητεία. T. 1026. p. 225.

I.

Ἰκτήριος. T. 3. p. 187.
ἰμείρω. T. 384. p. 204.
Ἴναχος. Prm. 637. p. 44.
ἴχνος. T. 105. p. 192.

K.

Καιρὸς πρός. T. 324. p. 201.
κακος. T. 1398. p. 230.
κάλλιστος. T. 1380. p. 232.
καλύπτειν. T. 1404. p. 233.
κάμπτω. C. 91. p. 249.
καταιβάτης κεραυνός. Prm. 359. p. 28.
κατακοιμᾶν. T. 870. p. 221.
καταμβλύνω. T. 685. p. 215.
κατερείκω. Prs. 537. p. 128.
κάτευγμα. T. 918. p. 222.
κέλευθος. T. 1395. p. 233.
κέλσαι. Prm. 184. p. 17.
κέντρον, πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτείνειν. Prm. 323. p. 26.
κεύθω. T. 961. p. 224.
κηλίς. T. 833. p. 220.
Κιμμερικός. Prm. 729. p. 49.
κίνυμα. Prm. 157. p. 16.
Κισθήνη. Prm. 792. p. 49.
κλάζω. T. 965. p. 223.
κληδών. Prm. 486. p. 36.
κλήζω. T. 728. p. 216.
κλίνω. T. 1262. p. 230.
κνίζω. T. 784. p. 218.
κνώδαλον. Prm. 486. p. 36.
κορκορυγή. Spt. 351. p. 113.
κρατεῖν. T. 1404. p. 233.
κράτιστος. T. 1518. p. 235.
κρίνω. T. 824. p. 219.
κρόταφος. Prm. 720. p. 48.
κρύπτω. T. 1404. p. 233.
κυνηγετεῖν. S. Aj. 5. p. 259.
κυρῆσαι. T. 1431. p. 231. S. El. 1176. p. 255.
κῶλον. Prm. 495. p. 36.
κωφός. T. 290. p. 200.

Λ.

Λάθρα. T. 618. p. 212. 221.
λακτίζειν. Prm. 323. p. 26. cf. *κέντρον.*
λαόσσοος. Spt. 127. p. 112.
λεκτός. T. 19. p. 188.
λέχος. T. 821. p. 219.
λειουργός. Prm. 5. p. 1. et 68.
λόγος. C. 66. p. 249.
λόφος. Prm. 930. p. 62.
λῦμα. Prm. 691. p. 47.
λυσσᾶν. T. 1255. p. 230.
λῷστον. T. 1061. p. 225.
λωφᾶν. S. Aj. 61. p. 266.

M.

Μαιμᾶν. S. Aj. 50. p. 260.
μακαρίζω. T. 1192. p. 229.
μακραίων. T. 1099. p. 226.
μαντικός. Prm. 483. p. 35.
Μαριανδυνός. Prs. 941. p. 131.
μᾶσσον. Prm. 630. p. 44.
ματεύω. T. 1050. p. 225.

Digitized by Google

μέλλω. T. 674. p. 214.
μεσόμφαλος. T. 480. p. 207.
μεταίχμιον. Spt. 203. p. 112.
μετρόω. S. Aj. 5. p. 259.
μοῖρα. T. 376. p. 203.

N.

Ναπαῖος. T. 1026. p. 225.
Νεῖλος. Prm. 850. p. 57.
νέος. T. 1. p. 187.
νεότοκος. Spt. 805. p. 99.
νήστησις. Prm. 601. p. 42.
νίπτω. T. 1236. p. 229.
νόσημα. T. 1293. p. 231.
νοσφίζομαι. T. 690. p. 215.
νωμᾶν. T. 299. p. 200.

Ξ.

Ξενίζω. S. El. 96. p. 250.
ξυρεῖ ἐν χρῷ. S. Aj. 786. p. 268.

O.

Οἰκεῖν. T. 1390. p. 233.
οἰκονόμος. Prm. 144. p. 15.
οἶμος. Prm. 2. p. 1.
οἰόζωνος. T. 843. p. 220.
οἰστροπλήξ. Prm. 682. p. 46.
ὀκνεῖν. T. 745. p. 217.
ὀκνηρός. T. 833. p. 220.
ὄλβιος. T. 922. p. 223.
ὅλος. T. 1136. p. 227.
ὅμαυλος. T. 185. p. 195.
ὁμόσπορος. T. 260. p. 198. 287.
ὁμόστολος. T. 210. p. 196.
ὁμῶ. T. 1277. p. 230.
ὀρθόβυλος. Prm. 18. p. 5.
ὀρθός. T. 86. p. 191. 229. 1385. p. 233.
ὀρκάνη. Spt. 348. p. 94. et 113.
ὄρομαι. Spt. 117. p. 92.
ὀρφανός. E. Hec. 150. p. 275.
ὀδέν. T. 50. p. 190.
ὀρίζω. T. 695. p. 215.
ὀφθαλμός. T. 983. p. 224.

Π.

Πάγκαρπος. T. 82. p. 191.
παγος. Prm. 117. p. 13.
παιάν. T. 5. p. 187. v. 185. p. 195.
πεῖς. Prm. 985. p. 64.
πάλαι. T. 1112. p. 227. S. Aj. 5. p. 259.
πάλαισμα. T. 878. p. 221.
πανόπτης. Prm. 676. p. 46.
παπταίνω. S. Aj. 66. p. 261.
παράγω. T. 974. p. 224.
παραιτεῖμαι. Prm. 31. p. 6.
παραστείχω. T. 805. p. 219.
παρείρω. S. Antig. 368. p. 257.
παρθένος. Prm. 590. p. 41.
παρηγορεῖν. E. Hc. 288. p. 280.
παρίημι. T. 685. p. 215.
πάροιθε. T. 1279. p. 231.
πάχνη. Prm. 25. p. 5.
πέδον. Prm. 1. p. 1.
πεῖρα. S. Aj. 2. p. 259.
πελώριον. Prm. 151. p. 16.
περαίνω. Prm. 57. p. 8.

Digitized by Google

περᾶν. T. 673. p. 214.
περιβόητος. T. 190. p. 195.
περιπολεῖν. T. 1249. p. 230.
περιπτυχής. S. Aj. 898. p. 263.
περιτέλλεσθαι. T. 154. p. 193.
περιφανής. S. Aj. 66. p. 261.
πέτομαι. T. 485. p. 208.
πηγὴ πυρός. Prm. 110. p. 12.
πλάνημα. T. 725. p. 216.
πλάνης. T. 1026. p. 225.
πλήθω. T. 778. p. 218.
πλήν. S. Aj. 125. p. 267.
πλησιάζω. T. 1136. p. 227.
Πλούτων. Prm. 792. p. 53.
ποικιλολείμων. Prm. 24. p. 25.
πολῖται θεοί. Spt. 259. p. 113.
πομπός. T. 695. p. 215.
πόρπαξ. Prm. 61. p. 9.
ποτανίνιον. Prm. 103. p. 12.
πράσσω. T. 1352. p. 232.
πρέπων. T. 9. p. 187.
πρηστήρ. Prm. 359. p. 28.
πρόνοια. T. 974. p. 224.
Προμηθεύς. Prm. 85. p. 10. v. 110. p. 13.
προπετής. E. Hc. 152. p. 279.
πρόσελος, προσέληνος, προσελεῖν. Prm. 451. p. 32.
προσαρκεῖν. T. 12. p. 188.
πρόσηλος. Prm. 450. p. 33.
προσίγορος. T. 1336. p. 232.
προσθήκη. T. 38. p. 189.
πρόστροπος. T. 40. p. 189.
προστάτης. T. 305. p. 220. et 221.
πρόσχωμα. Prm. 846. p. 56.
πτέσθαι. T. 17. p. 188.
πτυχή. T. 1026. p. 225.
πυθόμαντις. T. 961. p. 223.
πυκάζομαι. Spt. 149. p. 92.
πύργος. T. 1200. p. 229.
πυρφόρος. T. 27. p. 188.

P.

Ῥαχίζω. S. Aj. 56. p. 266.
ῥίπτειν. Prm. 512. p. 25.
ῥυθμίζειν. Prm. 241. p. 21.
ῥῦμα. S. Aj. 59. p. 261.
ῥύω. T. 72. p. 190.
ῥώμη. T. 1292. p. 231.

Σ.

Σαλεύω. T. 23. p. 188.
σαφῶς. T. 600. p. 212. 224.
σακέσφορος. S. Aj. 19. p. 265.
σέβας. Prm. 1090. p. 67.
σεμνός. Prm. 520. p. 38.
σημαίνω. T. 1050. p. 225.
σθεναρός. T. 468. p. 207.
σκηπτός. Prm. 359. p. 28.
σκοπιά. E. Hc. 935. p. 287.
σκύτος. T. 1270. p. 230.
Σκύθης. Prm. 708. p. 47.
σκύμνος. E. Hc. 204. p. 279.
σμικρός. T. 1076. p. 226. S. Aj. 158. p. 261.
σοφός. S. El. 62. p. 250.
σπέρμα. T. 1076. p. 226.
συγγενές. T. 870. p. 219.
σύμμετρος. T. 84. p. 191.
συμμετρεῖν. T. 961. p. 223.
συμμιγής. T. 1279. p. 231.

Digitized by Google

συνάδω. T. 1112. p. 227.
συναλλάσσω. T. 1105. p. 227.
συνέστιος. T. 249. p. 198.
στάζω. S. Aj. 10. p. 259.
σταθευτός. Prm. 22. p. 5.
σταθμᾶσθαι. T. 1115. p. 227.
στέγη. T. 1160. p. 228.
στείχω. Prm. 81. p. 9.
στέργω. T. 11. p. 188.
στερκτόν. T. 1336. p. 232.
στοιχίζειν. Prm. 483. p. 55.
στόλος. T. 169. p. 194.
στονόεις. Prm. 406. p. 30.
στυγνός. T. 673. p. 214.
σφάκελος. Prm. 877. p. 58. v. 1044. p. 66.
σχολή. T. 1285. p. 231.

T.

Ταντάλου. S. Antg. 134. p. 256.
ταράσσω. T. 480. p. 208.
ταρβῶ. T. 1010. p. 224.
τέγγω. T. 1277. p. 230.
τεκμαίρομαι. T. 910. p. 222.
τεκνόω. T. 1215. p. 229.
τελευτάω. E. Hc. 419. p. 281.
τέρασκόπος. T. 605. p. 209.
τέρμα. Prm. 940. p. 63.
τήκω. Prm. 525. p. 38.
τηλυρός. Prm. 1. p. 1.
τλησικάρδιος. Prm. 159. p. 116.
τόλμης. Prm. 231. p. 20. T. 530. p. 209.
τραχύς. Prm. 178. p. 17. 186. p. 18.
τρέπω. Spt. 244. p. 93.
τρέφω. T. 370. p. 203.
τροχαλόν. Spt. 760. p. 98.
τροχηλάτης. T. 805. p. 219.
τρόχις. Prm. 940. p. 63.
τρύχω. T. 665. p. 214.
Τρωγλοδύτης. Prm. 411. 420. p. 30.
τυγχάνω. S. Aj. 9. p. 265.
τοξεύω. T. 1196. p. 229.
τύπωμα. S. El. 54. p. 25.
τύραννος. Prm. 10. p. 4.
τυφλός. Prm. 250. p. 21.

Y.

'Υβριστής, ποταμός.' Prm. 716. p. 48.
ὑπείκω. T. 623. p. 212.
ὑπεύθυνος. Prm. 324. p. 26.
ὑπνοδότης. Prm. 577. p. 41.
ὑποβάλλειν. S. Aj. 188. p. 261.
ὑφηγητής. T. 965. p. 223.
ὑψίποδες. T. 866. p. 220.

Φ.

Φάτις. T. 522. p. 201.
φαίνω. T. 1229. p. 229.
φερέγγυος. Spt. 803. p. 116.
φέριστος. T. 1145. p. 228.
φέρω. T. 1210. p. 229.
φθίνω. T. 904. p. 222.
φιλεῖν. T. 565. p. 210.
φλύω. Prm. 503. p. 37.
φοβερός. Prm. 144. p. 15.
φοίνιος. T. 1274. p. 230.
φόνος. T. 1277. p. 231.

Digitized by Google

φρήν. Prm. 880. p. 59.
φρίκη. T. 1304. p. 231.
φρίσσω. Prm. 541. p. 39.
φρονεῖν. T. 1076. p. 226.
φρόντις. T. 1390. p. 233.
φῦλον. T. 19. p. 188.
φύσις. T. 735. p. 217.
φύστις. Prs. 929. p. 131.
φυτεύω. T. 870. p. 221. 224.

X.

Χαλινός. Prm. 670. p. 45.
χάλκη, χαλκαίνω. S. Antg. 20. p. 256.
χάλυψ. Prm. 133. p. 14.
χανεῖν. S. Aj. 1227. p. 264.
χειμάζω. T. 100. p. 192.
χείρ. S. Aj. 35. p. 266.
χειρόδεικτος. T. 901. p. 222.
χείρωμα. T. 560. p. 210.
χερνήτης. Prm. 892. p. 60.
χέρνιψ. T. 240. p. 197.
χηρεύω. T. 475. p. 207.
χθονοστιβής. T. 299. p. 200.
χλιδή. T. 885. p. 221.
χορεύω. T. 895. p. 222.
χραίνω. T. 821. p. 249. S. Aj. 43. p. 266.
χρή. T. 669. p. 214. 219. 226.
χυδαῖος. Prm. 10. p. 4.

Ψ.

Ψαίρω. Prm. 394. p. 30.
ψάλλα. Prm. 54. p. 8.
ψελλόν. Prm. 815. p. 54.
ψολόεις. Prm. 359. p. 28.

Ω.

Ὠκεανός. Prm. 140. p. 15.
ὠμός. Prm. 10. p. 4. T. 824. p. 219.

Digitized by Google

SYNOPSIS LECTIONUM VARIANTIUM

QUO SESE EXCIPIUNT ORDINE.

Varietas Lectionis Codd. MMDCCLXXXII. et MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Prometh. Vinct.

p. 68. v. 13. 19. 20. 21. 27. 35. 39. 52. 55. 56. 78. 88. 89. 103. 108. 110. 112. 113. 115. 124. 133. 134. 135. 140. 147. 156. 162. 163. 164. 166. 170. 173. 183. 198. 202. 204. 213. 216. 219. 223. 232. 233. 237. 245. 247. 248. 250. 251. 265. 271. 273. 276. 277. 282. 288. 300. 303. 309. 319. 326. 328. 343. 348. 351. 371. 385. 386. 402. 406. 409. 422. 433. 435. 438. 440. 441. 442. 444. 461. 472. 480. 481. 482. 492. 505. 518. 533. 534. 543. 560. 563. 566. 568. 571. 572. 574. 575. 592. 600. 603. 609. 611. 613. 619. 620. 626. 632. 642. 646. 651. 655. 689. 701. 703. 712. 713. 719. 722. 734. 737. 755. 767. 776. 778. 784. 785. 790. 789. 795. 797. 811. 840. 860. 865. 867. 869. 877. 881. 884. 898. 902. 908. 910. 914. 922. 934. 960. 1001. 1014. 1015. 1019. 1022. 1029. 1034. 1048. 1053. 1057. 1065. 1073. 1084. 1086. 1088. 1094.

Varietas Lectionis Codd. MMDCCLXXXVII. et MMDCCCLXXXVI. in Aeschyli Sept. adv. Theb.

p. 91. v. 4. 12. 23. 46. 50. 80. 83. 86. 87. 93. 106. 109. 117. 122. 125. 148. 149. 153. 156. 168. 172. 178. 183. 189. 190. 196. 201. 210. 218. 221. 232. 235.

Digitized by Google

238. 241. 246. 252. 256.
286. 311. 328. 331. 332.
335. 344. 349. 365. 369.
374. 377. 378. 379. 385.
392. 396. 404. 408. 419.
422. 431. 438. 441. 457.
469. 471. 474. 481. 482.
489. 490. 499. 503. 504.
516. 522. 523. 525. 532.
541. 543. 558. 559. 563.
586. 590. 592. 609. 610.
612. 624. 632. 635. 636.
644. 652. 663. 671. 673.
680. 684. 686. 697. 702.
706. 708. 714. 715. 719.
728. 746. 752. 756. 761.
765. 770. 774. 776. 780.
788. 789. 799. 805. 806.
812. 813. 823. 838. 859.
840. 846. 856. 864. 865.
883. 891. 897. 912. 917.
921. 924. 935. 955. 964.
970. 975. 982. 988. 992.
998. 999. 1004. 1011. 1014.
1019. 1026. 1037. 1044.
1061. 1068. 1072. 1075.

Variet. Lect. Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Persas.

p. 120. v. 9. 22. 33. 35. 38.
40. 43. 44. 51. 54. 56.
76. 78. 80. 85. 108. 109.
118. 126. 127. 132. 137.
149. 154. 156. 167. 168.
169. 187. 191. 201. 205.
206. 209. 216. 215. 218.
235. 244. 250. 273. 276.
279. 282. 305. 309. 311.
312. 316. 317. 318. 320.
321. 324. 325. 326. 332.
334. 350. 357. 360. 373.
374. 383. 393. 394. 396.
397. 409. 415. 423. 432.
433. 434. 438. 439. 457.
476. 478. 481. 491. 503.
523. 527. 532. 538. 543.
547. 551. 552. 566. 569.
575. 580. 582. 585. 588.
606. 618. 619. 621. 623.
642. 656. 668. 677. 679.
680. 686. 688. 705. 712.
721. 758. 766. 771. 787.
791. 792. 814. 815. 822.
813. 835. 843. 888. 896.
910. 925. 955. 957. 979.
1021. 1064.

Variet. Lect. Cod. MMDCCLXXXII. in Aeschyli Eumenides.

p. 158. v. 30. 66. 110. 124.
133. 137. 150. 167. 169.
183. 196. 208. 211. 213.
231. 233. 258. 261. 263.

Digitized by Google

264. 307. 314. 318. 320.
326. 347. 352. 355. 381.
385. 389. 403. 409. 432.
437. 450. 455. 457. 472.
495. 537. 539. 557. 583.
590. 704. 765. 785. 799.
845. 854. 860. 863. 893.
938. 951. 1003. 1030.
1034. 1037.

Variet. Lect. Cod. MMDCCLXXXII. in Aeschyli Suppl.

p. 194. v. 9. 16. 23. 28. 49.
77. 53. 87. 89. 112. 147.
213. 230. 263. 270. 335.
355. 404. 442. 498. 521.
572. 590. 594. 618. 684.
697. 700. 740. 746. 772.
795. 803. 820. 865. 866.
877. 895. 923. 956. 1000.
1001. 1038. 1040. 1052.
1061.

Varietas Lectionis Codicum MMDCCXCIV. et MMDCCLXXXVII. in Sophocl. Oedip. R. ed. Brunckii pr.

p. 187. v. 30. 31. 36. 58.
81. 86. 93. 98. 101. 105.
129. 152. 162. 167. 180.
186. 194. 198. 211. 221.
222. 230. 245. 256. 263.
270. 279. 294. 315. 369.
370. 401. 437. 470. 477.
492. 511. 525. 538. 549.
570. 578. 581. 604. 616.
621. 631. 637. 644. 648.
657. 663. 684. 708. 718.
734. 737. 749. 751. 815.
824. 839. 875. 891. 899.
924. 968. 989. 998. 1023.
1036. 1038. 1052. 1056.
1067. 1088. 1097. 1101.
1120. 1145. 1174. 1217.
1219. 1271. 1285. 1301.
1312. 1336. 1355.

Variet. Lect. Cod. MMDCCCLXXXVI. in Sophocl. Oedip. Col.

p. 245. v. 47. 75. 121. 138.
149. 150. 170. 174. 193.
205. 219. 223. 259. 277.
284. 236. 371. 387. 400.
421. 426. 427. 444. 450.
469. 471. 475. 487. 502.

Digitized by Google

507. 525. 579. 613. 624. 628. 661. 697. 704. 721. 797. 811. 827. 868. 881. 906. 941. 945. 973. 977. 996. 1012. 1016. 1032. 1041. 1054. 1081. 1088. 1110. 1130. 1173. 1218. 1244. 1508.

Varietas Lectionis Codicum MMDCCXCIV. et MMDCCXI. in Sophocl. Electr.

p. 250. v. 55. 56. 75. 96. 115. 132. 133. 137. 139. 144. 148. 166. 177. 181. 185. 189. 201. 222. 238. 250. 414. 496. 505. 533. 754. 838. 848. 859. 862. 1006. 1071. 1081. 1091.

Variet. Lect. Cod. MMDCCXII. in Sophocl. Antigon.

p. 256. v. 20.

Varietas Lectionis Codicum MMDCCXCIV. et MMDCCXII. in Sophocl. Ajacem.

p. 259. v. 82. 85. 89. 90. 63. 166. 189. 298. 313. 368. 534. 582. 607. 629. 632. 635. 693. 712. 893. 895. 903. 957. 1008. 1011. 1118. 1165. 1189. 1196. 1208. 1211. 1209. 1227. 1237. 1238. 1410. 1415. 1416. 1417. 1410.

Variet. Lect. Cod. MMDCCCLXXXVI. in Sophocl. Philoct.

p. 269. v. 639. 715. 1132. 1172. 1401.

Variet. Lect. Cod. MMDCCLXXXVII. in Sophocl. Trachin.

p. 270. v. 57. 101. 549. 1004.

Digitized by Google

Varietas Lectionis Codicum MCXXXV. et MMDCXLVIII. in Euripid. Hecub.

p. 277. v. 30. 36. 64. 65. 73. 81. 110. 142. 158. 168. 178. 226. 235. 248. 298. 387. 404. 433. 534. 548. 593. 631. 637. 655. 665. 686. 703. 705. 706. 713. 719. 761. 782. 794. 836. 917. 946. 952. 963. 965. 982. 996. 1034. 1079. 1113. 1119 1139. 1141. 1175. 1190. 1201. 1121. 1222. 1226. 1263. 1274. 1291.

Variet. Lect. Cod. MCXXXV. in Euripid. Orestem.

p. 289. v. 162. 166. 183. 188. 200. 238. 239. 264. 285. 312. 330. 356. 384. 417. 526. 544. 669. 729. 750. 800. 817. 864. 881. 964. 989. 1002. 1003. 1004. 1007. 1012. 1151. 1152. 1162. 1176. 1178. 1180. 1181. 1182. 1189. 1258. 1259. 1267. 1273. 1278. 1289. 1313. 1387. 1393. 1397. 1405. 1407. 1422. 1428. 1430. 1466. 1474. 1477. 1488. 1507. 1514. 1544. 1599.

Variet. Lect. Cod. MCXXXV. in Euripid. Phoeniss.

p. 293. v. 16. 155. 169. 270. 320. 335. 647. 652. 799. 832. 838. 948. 1029. 1034. 1040. 1385. 1418. 1505. 1563. 1568. 1599. 1739. 1746.

Varietas Lectionis in Platon.

p. 299. T. VI. p. 184. 197. 227. 349. 355. 375. T. VII. p. 19. 42. 55. 74. 77. 99. 100. 110. 155. 178. 249. 309. 321. 337. T. VIII. p. 4. 5. 9. 14. 16.

Digitized by Google

17. 18. 19. 20. 21. 23. 24. 51. 56. 107. 110. 132. 136. 137. 157. 164. 170. 180. 187. 256. 266. 270. 283. 290. 292. 417. 442.

T. IX. p. 10. 11. 19. 21. 91. 93. 108. 111. 121. 148. 164. 191. 225. 226. 227. 230. 281. 297. 299. 303. 314. 325. 336. 337. 345. 349. 366. 367. 385. 388. 395. 398. 404. 417. 418.

T. XI. p. 61. 74. 76. 84. 91. 92. 94. 96. 105. 107. 115. 117. 120. 122. 124. 130. 153. 165. 167. 169. 185. 186. 188. 292. 295.

LIPSIAE
IMPRESSIT BENEDICTUS GOTTHILF TEUBNER.

Digitized by Google

Corrigenda et Addenda.

pag. 23. v. 272. ὅπερ' an ὅπως?
— 32. v. 440. *καὶ* l. *καθ'*.
— 52. v. 774. *Ἠλεκτρυών*.
— 89. v. 461. memoriae.
— 126. v. 896. *ἐλαύνων*.
— 124. v. 585. (*δασμοφορῆνται.*)
— 192. v. 114. *παιδός*.
— 261. v. 85. num *κἂν*?
— 316. v. 616. ut.
— 377. praevertamur.
— 361. T. II. p. 86. Post *δήποτε* addatur: An referendum est *μήποτε* ad *ἔτε*?
— 386. T. VIII. p. 299. Post *ἄνισα* addatur: Cf. tamen de Legg. IV. 163. (705. a.) *ἤδη παλίμβολα καὶ ἄπιστα ταῖς ψυχαῖς ἐνέτεινα.*
— 428. An *δικήματα*?

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

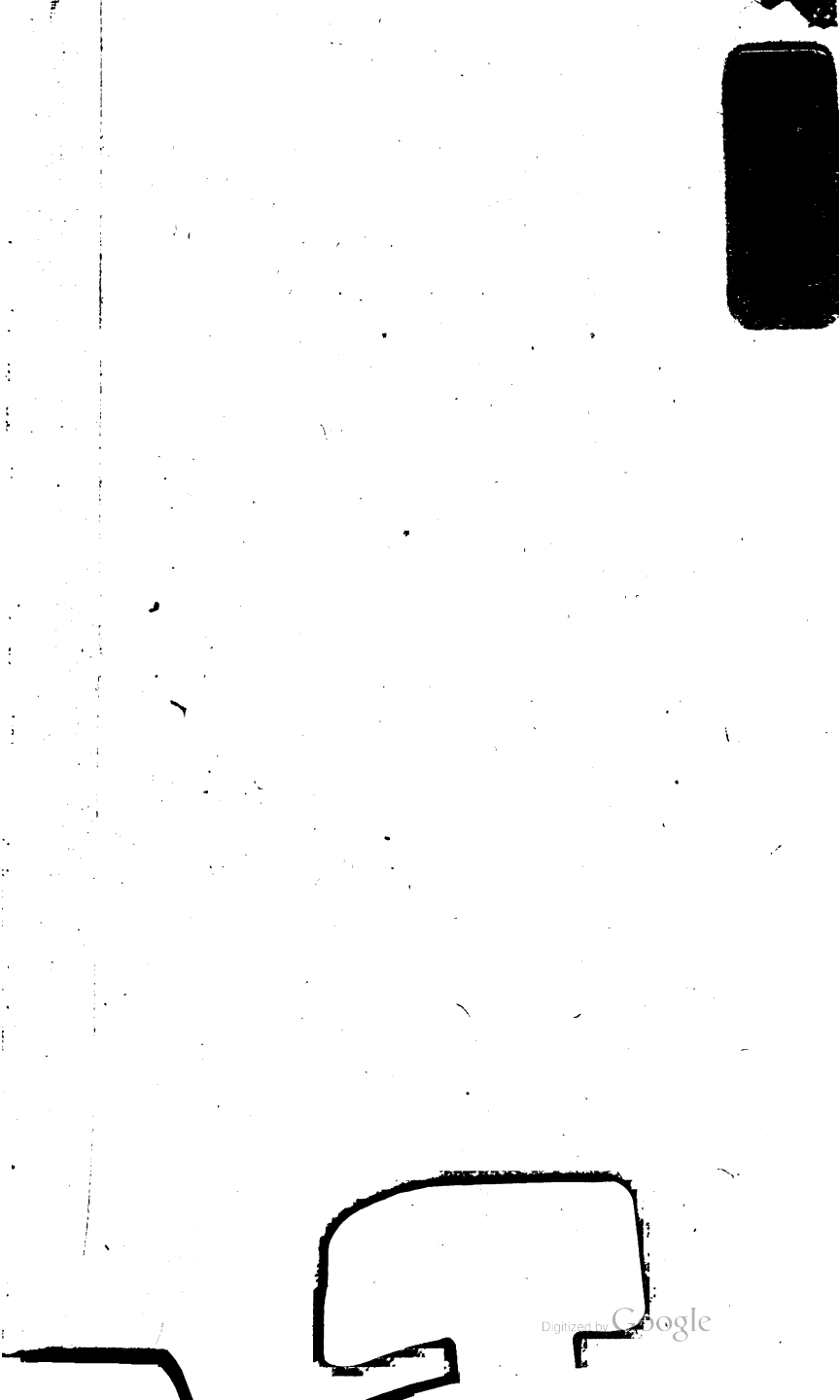
Digitized by Google

Digitized by Google